

PARAMATTHA DIPANI

OR

THE COMMENTARY OF THE

PETA VATTHU

පරමත්ථ දීපනී

නාම

පෙනව්නටු අට්ඨකථා

VOL. I

SIMON HEWAVITARNE BEQUEST.

PARAMATTHA DIPANI

OR

THE COMMENTARY OF THE

PETA VATTHU

පරමතථ දීපනී
නාම
පෙනවනු ලබන අට්ඨකථා

සිරිනාඨ කුමාරදස මුනසිහාරිධානෙන ච
නිසිචික මුද්දලයෙ මුද්දපිතා.

මු. ව. 2461

කි.ව. 1917

95/-

පරමරූපී දීපනී නාම පෙනවනු ලබන අට්ඨකථා

SIMION HEWAVITARNE BEQUEST.

BHADANTACARIYA DHAMMAPALA THERA'S

PARAMATTHA DIPANI

OR

THE COMMENTARY OF THE

PETA VATTHU

OF THE

KHUDDAKA NIKAYA, SUTTA PITAKA

EDITED BY

SIRI DHAMMARAMA TISSA NAYAKA THERA

Vidyabandhu Pirivena, Kirimetiyana

AND

MAPALAGAMA CHANDAJOTI THERA

Assistant to the Principal of the

Vidyodaya Oriental College, Colombo.

FINALLY REVISED BY

MAHAGODA SIRI NANISSARA THERA

Tripitaka Wagiswaracarya and Pradhana Nayaka

Sabragamuwa Province.

Principal, Vidyodaya Oriental College, Colombo

PUBLISHED BY THE TRUSTEES

Dr. CHARLES ALWIS HEWAVITARNE

SRINATH KUMARADASA MOONESINGHE ESQ

Printed at

S & S Printers

49" Jayantha Weerasekara Mw.

Colombo 10.

B. E. 2461.

C. E. 1917.

හඳුනාතාචාර්ය ධම්මපාලතේරවර විරචිතා

පරමත් දීපනී

නාම

පෙනවනු අටයකට

නිර්මාණය කරන ලද විජයානන්ද පරිවේණිකයෙකු
සිරිධම්මරාම නිසසාහිධානෙන්
නායකතේරෙන් වෙව.

ලබ්ධායං කොළඹමහානගරේ

විජයානන්ද මහා විජයානන්ද උපාධාර්ය පදපසයෙන්
මාපලගම වන්දනාකරුවන් ව
විරාගනලිපිකමතිරාකරණෙන්
පරිසරයකින.

විජයානන්ද මහා විජයානන්දයෙකු නිපිටකවාසීසරාචර්යෙන්
සිරි කුණ්ඩසරාහිධානෙන් පටානනායක
යනිසසරෙන්
මහානන්දපත්තසමවලොකනෙන් පටිගහන

සොගනෙන් සයිමන් හේවාචාර්යාණනෙන්

වාර්ල්ස් හේවාචාර්යාහිධානෙන්
ආධාරවෙජාචර්යෙන් වෙව

මුද්‍රණය

එස්. ඇන්ඩ් එස්. ප්‍රිත්වර්ස්

49, ජයන්ත විරසේකර මාවත,
කොළඹ 10.

මු. ව. 2461

කි. ව. 1917

First Edition	1000 N 1917
Second Edition	1000 1984
Third Edition	1000 2002

අභිනවපසකාසක නිවේදන

හදුනතා' වරිය බමමපාලනේරවරෙන විරමිනා පරමිනදීපනී නාම පෙනවනු අධ්‍යක්ෂා හතතිමතා සොගතෙන සයිමන් හේවාචිතාරණ මහාසයෙනා'ණනෙන වාර්ලස් අල්විස් හේවාචිතාරණා'හිධානෙන ආඛ්‍යාල වෙජ්ජා'වරියෙන වෙ'ව සිරිනාථ කුමාරදස මුනසිභාහිධානෙන ව සමුද්ධා පරිනිබ්බානතො දවසභස්ස වතුසතාධික එකපටිමේ වස්සෙ'ථ වා පන ක්‍රෙස්තවා'බදුතො එකසභස්ස නවසතාධික සනාදසමේ වස්සෙ තිපිටක මුද්දණාලයෙ මුද්දපිතා වෙව පාකටි කතා ව.

සා පනෙ'සා අධ්‍යක්ෂා'ධුනා උග්ගහණ ධාරණ පරිපුට්ඨි කාමානං සිස්සානඤ්චා'වරියානඤ්ච සුදුලභනතා පරියෙසිතුං දුකකරභාවං ගතා. ඉදුනි'පි තස්ස ගන්තරතස්ස සුලභභාවමිච්ඡනෙන න සමුද්ධාසාසන විරට්ඨිං පන්තෙනෙන වනතමාන සිහලරජේ හන්දලඤ්ච පරිකබ්බාසි-කාරි ධුරන්ධරෙන නීතිවේදිනා නොයල් විජේනායක මහාසයෙන සහ නිස්සරත්තතුංග මහාසයෙන ව සඬිං නන්ද අමරසිංහ මහාසග්ගස්ස සංවිධාය-කනත වසා සමුද්ධාසාසනො'දයකාමාය පුඤ්ඤාචීකාය සාරා'සාර විනිච්ඡයකුසලාය සොමාවතී හේවාචිතාරණ අරියාය පඨිව්ඨාපිත පරිවනතමුල ධනමහා කතෙන ධනබ්බයෙන සමුද්ධා පරිනිබ්බානතො ආසභස්ස පඤ්ඤාසතා'ධික අධ්‍යවිසතිමේ වස්සෙ'ථ වා ක්‍රෙස්තවා'බදුතො එකසභස්ස නවසතා'ධික වතුරාසිතිමේ වස්සෙ තිලක මුද්දණාලයෙ මුද්දපෙනා පුනපි පාකටිකතා'ති සබ්බෙහි සද්ධාමමට්ඨිතිකාමේහි විඤ්ඤතබ්බතති අභිනවපස-කාසකානං නිවේදනං.

ඉන්. ලිඛිතමිදං මයා කුප්පියංවත්තේ ජයසේබරාරාමාසිපතිනා සාතිවසුරි සන්තපති රාජකීය පණ්ඩිතො'පාඨිධාරිනා සිරි ලඬකා බොද්ධ සහ පාලි විස්සවජ්ජාලයානුබද්ධා පානදුර පින්වත්තේ සද්ධාමමාකර ආගතනාසිපතිනා, සිරිලඬකා අමරපුර මහා සඬාසභාය සමලෙඛකාධිකාරිනා, අමරපුර සිරි සද්ධාමමවංස මහානිකායෙ පධාන ලේඛකාධිකාරිනා වෙද තසමී'යෙව නිකායෙ පධානා'ධිකරණ නායක ධුරන්ධරෙන ව තලල්ලෙ බමමානාදාහිධානෙන නායකනේරවරෙන සිරි සුගත තථාගත පරිනිබ්බා-නතො ආසභස්සපඤ්ඤාසතා'ධික අධ්‍යවිසතිමේ වසෙස සාවනාමාසෙ පුණ්ණම් දිනෙ සතිවාරෙ'ථ වා රජ්ජවොහාරවසස්සයමාණ වසා ක්‍රෙස්තවා'බදුතො එකසභස්ස නවසතා'ධික වතුරාසිතිමේ වසෙස අගෝස්තු මාසෙ එකාදසමේ දිනෙ සතිවාරෙති.

PUBLISHER'S NOTE

The late Mr. SIMON ALEXANDER HEWAVITARANA, who in his life time had begun to publish the TRIPITAKA, left a bequest for its completion after his death. He died suddenly on 17 th January 1913, and in accordance with his Trustees had published the Commentaries on the Text in 49 volumes. After seventy year these bookd are no longer readily available.

His widow Mrs SOMAWATHI HEWAVITARANE who passed away on 10 th January 1982 at the age of 94, had, prior to her death, created the SOMAWATHI HEWAVITARANE TRUST to carry on the good work started by her late husband and bequeathed her entir estate to this Trust.

We te Trustees of the Somawathi Hewavitarana Trust, having seen the need to re-print the Commentaries, have undertaken this task to help both the student and teacher of tha Dhamma and in the hope that this act of ours will help to preserve the Noble Teachings of the Blessed One for the benefit of the future genertions and thereby prolong the life of the Buddha Sasana by many more thousands of years.

May the fruits of this meritorious act help the late Simon Alexander Hewavitarane and Somawathi Hewavitarane Maha Upasikawa in Sansara and towards their final attainment of Nibbana.

*Noel Wijenaike
Nanda Amerasinghe
Parinda Ranasinghe*

**11th August 1984,
Somawati Hewavitarane Trust office,
130, Maligakanda Road, Colombo 10,
SRI LANKA**

THE LATE
MR. SIMON ALEXANDER HEWAVITARNE.

BORN 20TH MARCH, 1875.

DIED 17TH JANUARY, 1913.

සෝමාවතී හේවාචාරණ මැතිනිය

THE LATE
VEN'BLE ANAGARIKA DHARMAPALA.
 (SIRI DEVAMITTA DHAMMAPALA)

Director of Tripitaka Mudhrana Sabha

BORN 17TH SEPTEMBER, 1864.

DIED 29TH APRIL, 1933.

PUBLISHERS' NOTE.

The late Mr. Simon Alexander Hewavitarne who has left a bequest for the publishing of the Tripitaka Commentaries, and the Tripitaka was the third son of Mudliyar Don Carolis Hewavitarne Wijayagoonaratna, and a brother of the Anagarika H. Dharmapala. Born on the 20th March 1875, he was educated at the Royal College and after his school career joined as junior partner in his father's business which is well known in the East as the firm of H. Don Carolis & Sons.

From a very early age he came under the influence of his religion and took a leading part in all Buddhist educational and religious activities. He was also the Secretary of the Buddhist Theosophical Society, and for number of years of the Vidhyadhara Sabha which looks after the interests of the Vidyodaya Oriental College. He was in constant touch with the late illustrious High Priest Hikkaduve Sri Sumangala and the Theras of the Vidyodaya Parivena. He was an earnest student of the Abhidhamma and in his private life was most loveable and kind hearted. He was married on the 18th November 1904 to Miss Somavatee Gunatilaka daughter of Mr. D. T. W. Gunatilaka of Hallala. He left no issue.

He was a good business man, and helped very largely to extend his father's business. During his life he was unassuming in his charities and it was only after his death that the extent of his private charity was known.

Originally he had the intention of printing the complete text of the Tripitaka and was making arrangements to do so, when he was advised by Professor Lanman of Harvard University to bring out an edition of the Commentaries. Following this idea, he began in 1911 to publish the Commentary of the Samyutta Nikaya. When about ten forms of this had been printed he died suddenly on the 17th January, 1913.

In his Will dated 8th April 1912, he says "I give, devise, and bequeathe, all such moneys as may be found necessary for printing the Pali Text of the Commentaries which is being printed now, and all moneys needful for bringing out a neat edition of the Text of the Tripitaka." He has left ample provisions to carry on a work which under ordinary circumstances can only be attempted under Royal patronage or by a powerful organization. Of him it may well be said "*Rupam jirati maccānam nāma-gottam na jirati.*" After his death a convocation of the Sangha was held at his residence "Glamis House" Kollupitiya, on the 16th March 1913 by his Executor, my brother the late Mr. Edmund Hewavitarne.

It was then decided to allocate the editing of the texts to different *theras* whose copies were to be finally submitted to a committee of learned Bhikkhus.

The carrying out of this idea was found impracticable and at a later convocation of the priests it was definitely decided to make each priest responsible for his own work. In 1914 Professor Dharmananda Kosambi of Ferguson College Poona was invited to Ceylon to further advise Mr. Edmund Hewavitarne on the matter. With him he visited the different temples and entrusted the following commentaries to the *Theras* mentioned below.

1. The Commentary of the Anguttara Nikaya (Manoratha Púrani) has been entrusted to Kirti Sri Dhammarama Nayaka Thero, High Priest of Colombo and Chilaw, Principal Vidyalankara Pirivena, Peliyagoda. This work is well in hand and about ten forms have been printed.

2. Digha Nikaya Atthakathá (Sumangala Vilásini). Heyyan-tuduve Devaruitta Thero, Chief High Priest Western Province and Director of Vidyodaya College. About fifty forms have been printed and will soon be issued.

3. Samyutta Atthakathá. Bedigama Sri Ratnapála Thero, High Priest and Principal Maha Mantinda Pirivena, Matara. The MSS. have been received.

4. Udāna Atthakathá. Gonagala Siddartha Thero, Principal Saddharmodaya Pirivena, Bentota. In print.

5. Itivuttake Atthakathá. Lunupokune Dhammananda High Priest, Colombo District.

6. Thera Gáthá Atthakathá. Weboda Sangharatana Thero. The MSS. of this have been revised by Suriyagoda Sumangala Thero, and is nearly ready for publication.

7. Theri Gathá Atthakathá. Bihalpola Dewarakkhita Thero, Vice Principal Vidyodaya College. It is nearly completed.

8. Maha Niddesa Atthakathá. Boruggamuye Rewata Thero, about twenty forms are printed.

9. Visuddhi Magga. Kodagoda Upasena Thero, Principal Sri Saddharmodaya Pirivena, Walpola. It is being printed.

10. Dhammapada Atthakathá. Kahawe Ratanasara Thero. Vice Principal Vidyodaya College. It is being printed.

11. Vimāna Vatthu Atthakathá. Madugalle Siddhattha Thero. Principal Sangharaja Pirivena Mallwatta Kandy.

12. Jataka Atthakathá. Aruggoda Seelananda Maha Thero. Principal Paramadhammachetiya Pirivena Ratmalana.

13. Culaniddesa Atthakathá. Mulleriyave Wipulasara Thero, Galwana Vihara Budgoinuva. A portion of the MSS. received.

14. Patisambhida Magga Aṭṭhakathā. Madiwala Anontadassi Thero of Siri Perakumba Pirivena Cotta. Portion of MSS. received.

15. Apadana Aṭṭhakathā. Pinwatte Seelananda Nayaka Thero. Sadharmakara Pirivena. Pinwatta Panadure.

16. Buddhawansa Aṭṭhakathā. Yagirala Paññananda Thero. Sudharmakara Pirivena Gonagale Induruwe.

17. Cāriya Pitaka Aṭṭhakathā. Bentara Somalankara and Somarama Theras. Panditaratna Pirivena Wanawasa Vihare Bentota.

18. Nettippakarana Aṭṭhakathā. Vidurupola Piyatissa Nayaka Thero.

19. Khuddaka Aṭṭhakathā. Welipitiye Devananda Thero. Vidyodaya Pirivena Maligakanda.

After the Preliminary work of allocation, when the printing was about to be begun Ceylon was visited by a stupendous calamity.

Soon after the Wesak Festival of 1915, a riot broke out at Kandy between the Mahomedans and the Buddhists. This soon spread to nearly every part of Ceylon and assumed a very threatening aspect. Martial Law was declared and in the aftermath that followed, my brother Mr. Edmund Hewavitarne was charged with treason and the looting of a shop known as the Crystal Palace in the Pettah, Colombo.

In a Court Martial held at Colombo he was judged guilty and condemned to Penal Servitude for life.

Representations were made to the then Governor, Sir Robert Chalmers about his innocence and he was to have been released when he died on the 19th of November 1915 at the Civil Hospital Jaffna through typhoid fever contracted in the Jaffna Gaol.

Since then His memory has been vindicated by His Excellency the Governor, Sir John Anderson whose letter to me I reproduce below.

QUEEN'S HOUSE, COLOMBO.

18th July, 1917.

Sir,

I am directed by His Excellency to inform you that he has had occasion in connection with the case of your late brother to refer to the unpublished evidence given before the Police Enquiry Commission to see whether it had any bearing on the case.

In the evidence given in October 1915 before the Commission by two members of the Civil Service statements occur as to events in the Pettah on the 1st of June which incidentally tend to support the evidence given in your brother's defence as to the time at which the looting of the Crystal Palace took place. One of the officers

has since died and the other is serving with His Majesty's Forces in Europe, and it is impossible therefore to refer further to them ; but His Excellency thinks it highly probable that, if these statements had been before the Court Martial, it would have given your brother the benefit of the doubt and acquitted him

It is unnecessary to add that the fact that these officers were in the Pettah on that morning and might give relevant evidence was not realised at the time of your brother's trial.

In the circumstances I am desirous to convey to you and the other members of the late Mr. Hewavitarne's family an expression of His Excellency's sincere sympathy and regret.

I am, Sir,
Your Obedient Servant,
R. H. WHITEHORN,
Private Secretary to the Governor.

DR. C. A. HEWAVITARNE,
"Srinagar",
Colpetty Road, Colombo.

After the lamented death of my brother Edmund the duty of carrying on the work devolved on me. The work was started about the end of 1916 and it is my duty to announce the first fruits of the great idea originated by my brother Simon Hewavitarne. A Committee has been formed and the work of subediting has been entrusted to Boruggamuve Revata Thero, Suriyagoda Sumangala Thero and Mapalagama Chandajoti Thero, supervised by Mahagoda Siri Nanissara Thero, Pradhana Nayaka of Sabaragamuwa Province and Principal Vidyodaya Oriental College.

The present work was originally entrusted to Sri Sugata Vansalankara Dhammarama Tissa and has been revised and brought more in accordance with textual criticism by Candajoti Thero, with the help of several other copies.

I have to acknowledge my deep indebtedness to Sri Sugata Sasana Vansalankara Dhammarama Tissa Thero and to Chandajoti Thero who undertook to edit the Peta Vatthu. Their indebtedness to the Pali Text Societys' publication which has been of great use in the producing of the work has been referred to in the preface.

Though there is a Sinhalese translation of the Peta Vatthu printed and published in Colombo, the Pali Commentary itself is not much used among the Sangha with the result that copies of this book are difficult to obtain. The books further are full of errors.

In this edition also there may be errors, but for all such errors and any short-comings and mistakes that have been made we crave the indulgence of the learned Public.

15th October, 1917.

C. A. Hewavitarne.

ස සද්දක ප න 0.

PREFACE.

පාලිභාසා.

සිරිසත සුගත තපාගතානං අනිතාදිකාලිකානං සම්මාසම්බුධානං
 බුධානං භගවතානං විමිධ විචිතන විභ්වසනනාන සම්බුධගවසා
 සුචිමලප්පජ්ජපකස්ස පදිපායමානස්ස වචනපටඛනිස්ස සංරක්ඛ
 ණතො ච පකට්ඨකකට්ඨානං සීලාද්දුත්ථානං භොධනත්ථාය සභාව
 නිරුක්තිසා බුධාදීහි භාසිතත්තා ච පකට්ඨානං වචනපටඛනිකා
 මාලිකි කන්ධා ලඛනාමා භාසා තෙසිටකබුඞ්චවනපාලියා තදවස්
 කපාදිකස්ස තදනුගතස්ස ච ගන්ධර්වස්ස භාසනතො පාලිභාසානාම
 ජතා. සා පනෙසා පාලිභාසා තනීයනෙන විත්ථාරියනෙත ලොකීය
 ලොකුත්තරත්ථා එතායාති නිබ්බවනවසාමිකං තපාගතස්ස ඉතරෙ
 සඤ්ච තපාගතානං ලොකීයලොකුත්තරත්ථසමුලසිතස්ස සතිතස්ස
 තනනනෙතා විත්ථාරකරණතො තනතිභාසාති ච; භගවා පනමිකං
 මාගධො මගධෙසු භවත්තා, තස්ස මාගධස්සායං භාසාති වා තස්සාපි
 භගවතො ජනිභුමිභුතෙ මගධදෙසෙ ජනත්තා නෙසං මාගධානමයං
 භාසාති වා මාගධභාසාති ච චුට්චතෙ. සා ඛො පනෙසා සුඛමාගධී
 දෙසියා මාගධීති දුට්ඨො භොති. තාසු සුඛමාගධී පන බුඞ්මානමාදී කප්පි
 කානං බාලානමෙසුතාලාපානං සම්බුධානං වාලපනභාසා භූතත්තා
 මූලභාසාති ච චුට්චතෙ. දෙසියා මාගධීභාසා පනමිකං භගවතො
 කාලෙ ච තනොතිතානාගතෙසු ච මගධදෙසවාසීනං භෙස මනුස්සානං
 වොහාරපත්තා භාසා. සා පන මූලභාසා මාගධී ඉතරභාසාති අමිසි
 තත්තා සුඛමාගධීති ච දෙසියා පන මාගධී සකකතභාසාපභවත්තා
 අඛමාගධීති ච චුට්චතෙ. භගවතා දෙසිතං සකලමේව තෙසිටකං
 බුඞ්චවනං තදට්ඨකපාදිකං තදනුගතඤ්ච ගන්ධර්වං තාය මූලභාසාය
 සුපරිසෙසාධිතාය මාගධී සබ්බාතාය පාලිභාසාය වහ්නතෙ, දෙසියා
 මාගධී පන තනතිභාසාභූතාය බුඞ් භාසිතසබ්බාතාය සුඛමාගධීභාසාය
 න සමෙති වෙච න සංසද්දති ච; තාසං නිරුක්තියො ච තාදිසාව
 භොනති. පාලිභාසාය ලක්ඛණදීපකානං කවචායනාදීනං සද්දලක්ඛ
 ණෙති න සා දෙසියා මාගධී සාධියා භොති. තපෙච දෙසිය මාගධී
 භාසාය ලක්ඛණදීපකානං වරරුච්ඡාදීනං සද්දලක්ඛණෙති සා පාලිභාසා
 මාගධීපි න සාධියා. එවං විධාසු තාසු යථාචුත්තාය තනතිභාසාමාගධී
 සබ්බාතාය පාලිභාසාය සතරුමිරලොකගරුතා තපාගතන පථෙ
 දිතං භොති රසවසෙන එකවිධං ධම්මවිතයවසෙන දුට්ඨං පිටික

විසේන නිව්ධ. අභිවිසේන නවවිධ. බිඛවිසේන වතුරසිනිසසංඝ
විධ. සකලමේව බුඛවචනං. තස්ස සාවකා වානුබුඛසාරිපුත්තමහා
මොග්ගල්ලානාදයො මහාබිණ්ණසවා යාවජ්ඣනා සාසනභිතකාරිනො
අඤ්ඤා වාචරියවර තාය යෙව සුඛමාගධිභාසාසඛිධාතාය පාලිභාසාය
සඛිමමපොත්ථකානි නිප්ථාදෙසුං ථෙව නිප්ථාදෙනති ව. එවං සකල
භාසානමේව මත්ථකාලඛිකාරහුතා ලොකාලොකකාරි සමොසමබුඛ
වරපසභවාචචනතකොමලා මුරුමනොගරු සුලලිතාභිරමා භාසා
පාලිභාසානි පාකවා ජතා.

බමමසඛිනි.

ඉථෙවිවං පාලිභාසාය නන්තා දෙව්නිදෙවො පනමහාකං සමවා
සමුසො පඤ්චවන්තාප්පිසසංවච්ඡරුති සදෙවකං ලොකං සඛිමමාමනං.
පායෙත්වා නිබ්බාණපුරං පාපෙත්වා නිසාපිතසකලබුඛිකිථෙවා කුසිනා
රුයං උපවත්තනෙ මල්ලානං සාලවනෙ මිත්තං සාලානමන්තරෙ
උත්තරසිසකං නිපනෙතා අනුපාදිසෙසාය නිබ්බාණධාතුයා පරි
නිබ්බාගි. සත්තාහපරිනිබ්බුතෙ තථාගතෙ අසුභද්දන සුභද්දන නාම
බුඛි පබ්බජ්ඣෙත “අලං ආවුසො මා සොවිත්” ඉච්චාදිනා තයෙන
වුත්ත වචනමනුස්සරන්තා මහාකස්සප මහාපෙරවරපච්ඡුඛා සතෙබ්බව
පභිත්ත පටිසම්භිද ඛිණ්ණසවා පඤ්චසතාරහනෙතා “පුරෙ අබිමමො
දිප්පති ඛමමො පටිච්චාගිගති”ති සල්ලකෙත්වා තස්ස පටිසෙධනත්ථං.
අජ්ඣසහතුමහාරුජස්ස මාගධස්ස සෙනියස්ස සාහායෝන රුජග්ගෙහ
සත්තපණ්ණේගුභාවාදර සමලඛිතා සුමණ්ණික සුමිහත්තසොපාණාදි
පතිමණ්ණිකෙත සුබමමසභාපහාසනියෙ බමමමණ්ණිපෙ සන්තිපතිනි
සත්තති මාසෙති සකලමේව බමවිනායං සඛිධාගිංසු, තතො පරං යථා
බමමං යථාමිනායං සාරිපුත්තාදිපරමපරාය පවත්තමානං සුපරිසුඛං
පෙරියනිකායොති ලඛිතාමිං එකමේව මහානිකායං පවත්තසුං.
වස්සසතපරිනිබ්බුතෙ තථාගතෙ ථෙසාලියං අබමිකෙති වජ්ජපුත්ත
කෙති භික්ඛුති “කප්පති සිඛිතිලොණකප්පපා”ච්චාදිනා තයෙනොපා
දිතං දසවස්සුං විසොඤ්ඤානා කාකණ්ඨපුත්තන යසෙත්තරෙන සමුස්සා
ගිතා රෙවතසඛිකාමිපසභුතයො පභිත්තපටිසම්භිද ඛිණ්ණසවා සත්ත
සතාරහනෙතා ථෙසාලියං වාලුකාරුමේ කාලාසොකමහාරුජස්ස
සාහායෝන අධ්ගි මාසෙති සකලමේව බමවිනායං පුනපි පිටකාදි
විසේන විහජන්තානුසඛිතාගිත්වා පෙරවාද සඛිධාතං තමේව මහා
නිකායං යථාධ්ගානෙ අපෙසුං. විවස්සසතපරිනිබ්බුතෙ තථාගතෙ
බුද්ධිකස්ස බමමාසොකස්සාණාවකඤ්ඤානිස්ස මහාරඤ්ඤා කාලෙ
අඤ්ඤානිජථිසපුබ්බකෙති භික්ඛුති ථෙතුල්ලවාදෙ සමුප්පාදිතෙමොග්ගාලි
පුත්තනිස්සත්තරවරුදයො සහස්සමිත්තා පභිත්තපටිසම්භිද මහාබිණ්ණ
සවා තස්සෙව බමමරඤ්ඤා සාහායෝන පාවලිපුත්තනගරෙ අසොකා
රුමේ තෙසං ථෙතුල්ලවාදං මද්දන්තා බමවිනායං පුනපි නවති මාසෙති
අනුසඛිතාගිත්වා යථාවුත්තමේව පෙරවාදං මහානිකායං සුමිමලමිකංසු.

ලබ්‍යාංශං සාහසිකනිවිධාපහසෙවු ව බමමිලිපිව.

එවමිමාසං තිස්සනතං සඞ්ඝිනීතං සමනතතරං තතියසඞ්ඝිනීතා
 රතො මොග්ගාලීපුත්තතියන්තෙරව්වෙරෙ සමමාසමිබ්බසාසනස්ස විරසිති.
 පතෙරතොතා පච්චතතදෙසවිසසෙසු සාසනස්ස පඨිට්ඨාපනතං තත්ත
 තත්ත තෙත තෙත පෙරෙර පෙසෙතොතා සමිබ්බසාසනි පුද්දිට්ඨං සමාගමම සමා
 පතති සමාපජ්ජනාදිනා සුවිසොධිතං ලබ්‍යාදීපමිමමග්ගසං දිසවා ව
 පනස්ස සඞ්චිගාරිකං ධම්මාසොකාරජස්සොරසපුත්තං ඩිණ්ණසවං මහා
 මිහිඤ්ඤපෙරවරං තදනුයාසිති වාපෙරෙහි තික්ඛු සාමනෙණරාදීති සඞ්චි
 දීපමිමං පසාදෙතුමිගාගමනත්තං අජෙකිසි තථා අජෙකිසා පන
 තො මහාමිහිඤ්ඤසො තදා පත්තලබ්‍යාරජ්ජාතිසෙකස්ස දෙව්‍යානං
 පියතිස්සස්ස රතෙසුසු පඨමව්වෙසො සමමාසමිබ්බසාසන පරිනිබ්බාණ්ණො
 වීතො වස්සසනානමුපරි ඡත්තංසතිමෙ සංචච්ඡෙර වෙගාසොන දීප
 මිමාහතථා මිස්සකපබ්බතමොතරිනා ධම්මදීපං දීපෙතො තත්ත සමමුඛි
 ගුහං දෙව්‍යානං පියතිස්සමහාරාජපමුඛං මහාජනං පසාදෙතො සරණ
 සීලෙසු පඨිට්ඨාපෙතො රතෙසුසුජෙකිසනං පටිච්චානුක්කමොතානුරුධ
 පුරං පතො සුවිසුඛබ්බසාසනමිහ පඨිට්ඨාපෙතො අසෙසුලඞ්ඝි අසමමයසි
 හාමන්තං තෙපිටකං බුඞ්ඩව්වනං සඞ්ඝාසිනා තස්සාඨකාපයො ව
 සීහලාය තීරුතතියා ඵපෙතො සාසනං සුඤ්චරං කතො පෙරවාදසඞ්ඝිතං
 මහානීකායං පවත්තෙසුං, පඨිට්ඨාපිතො පනෙවං සමමාසමිබ්බසාසනො
 සමිබ්බපරිනිබ්බාණ්ණො පඤ්චපණ්ණාසාධිකානං චතුත්තං වස්සසනානමිව
 යෙන පනතරජ්ජාතිසෙකස්ස වට්ටගාමණ්ණහගමහාරාජස්ස යාව රජ්ජ
 සමායො තෙපිටකං බුඞ්ඩව්වනං මුඛපාඨවසෙතොවානෙසුං, න ලිපිතො,
 තස්ස වට්ටගාමණ්ණහගරතෙසුසු කාලෙ සිරිලබ්‍යායං මාතුලජනපදෙ
 ධම්මො ලොකගුණො ආලොකනාමිතෙක ලෙණ්ණ තප්පදෙසිස්සරස්සෙකස්ස
 මහාමිව්වස්ස පභුරාජස්ස සඞ්චිබ්බසමපනස්ස සාහායොන පඤ්චසනා
 ඩිණ්ණසවන්තෙරවරං සමමමස්ස සුවීරවසීතිමිව්වනා පඤ්චමඤ්ච වාරං
 ධම්මවිතයං සඞ්ඝාසිනා ලෙඛනවසෙන පොත්තකාරුලං කතො තත්ත
 තත්ත පොත්තකාලෙසු ඵපෙසුං. ඉච්චිට්ඨං ලිඛිතසමමමපොත්තකානං
 සමානෙවො වෙදිතබ්බො, අථ පච්ඡා ජම්බුදීපෙපි තත්ත තත්ත සඞ්චිබ්බ
 සමිපනා බුඞ්ඩහතීතා රාජරාජමහාමහතාදයො බුඞ්ඝාසිතං තෙති
 තෙති වොහාරකඤ්ඤෙහි ඉතො පටිලිඛාපෙතො සකං සකං විසයං
 සමාහරිතො පවත්තෙසුං. එවමෙතස්ස තෙපිටක බුඞ්ඩව්වනස්ස පොත්ත
 කාරුලි වෙව පවාසෙ වාසොසි.

නිකායසෙසු වෙව සාධනතරුපහතී ව.

ඉති යාව පොත්තකාරුලාසඞ්ඝිති. මහාමිහිඤ්ඤපෙරවරෙහි පඨිට්ඨා
 පිතො පෙරවාදනාමෙතො මහානීකායොව සීතො ගොතී ගෙදරහිතො
 සාතීතිමිලො, සථාචුත්තස්ස වට්ටගාමණ්ණහගමහාරාජස්ස කාලෙ
 තෙතෙව කාරිතාහගතිරිවිහාරපටිග්ගාහකස්ස තිස්සන්තරස්ස මහා
 විහාරියෙහි සුපසලෙහි තික්ඛුහි කුලසංසථාදෙසෙන පබ්බාජනීය

කළමම ව නදනුවිකුණිය ව නසියාගුහයා මහාදුකිකුණිය පෙරයා අසුඛානුවිකුණිය වන උනෙකපනියකළමම ව කතෙ තෙත කුපිතා තෙ උනෙතෙර පසුවසනෙ හිකුණු ගහෙතො පෙරියනිකායතො හිනතො අහසගිරිවිහාරං ගතා තපෙව වාසං කපෙපනතා මහානිකායතො බිහිගුහං අහසගිරිනිකායනාමිකං පුතියනිකායං පතිදාපෙසුං. සො අහසගිරිනිකායො පච්ඡා ධම්මරුචිකනිකායොතිපි පාකපො ජ්ඣො. තතො පරං ගොඨාගයමහාරජයා කාලෙ අහසගිරිවාසිහි තෙහි හිකුණු වේතුලලාදෙ පවිශනිතෙ තමිතිව්ජනො උයසි ලියතියානාමිකො මහාපෙරෙ තතො අහසගිරිවිහාරතො හිකුණු ගහෙතො දකුණුගිරිවිහාරං ගතො අහසගිරිනිකායතොපි බිහිගුහං තතියං නිකායං පතිදාපෙතො තත් වාසං කපෙපයි. පුත තෙ හිකුණු මහාසෙනෙන පාපමිත්තන රඤ්ඤ පෙතවනවිහාරෙ කාරිතෙ තමුපගන්තො තත් වාසමිකංසු. තතො පතිදාය සො නිකායො පෙත වනනිකායොති නාමෙන පඤ්ඤයිත්. සො පන නිකායො භාගලිය නිකායොතිපි පාකපො අගොයි. එවං මහානිකායතො හිතො ඉමෙ වෙ නිකායාපි සුපතට්ඨිතමුලා පුලන්තිපුරුසියා රඤ්ඤ පරනානති භුජයා කාලෙ යාමි නිකායතතයසාමගහිකරණා අඤ්ඤමඤ්ඤං සඛා කවමාදිං අනුපගව්ජනො පුපතෙව සඛාකවමාදිකමිකංසු. එවං විසුං විසුං වොහරනතානං පන තෙසං තෙසං හිකුණං පඨනපාඨනාදිති කිව්වාතිපි කාලනතරෙන කත්වි කත්වි විසදිසාති ජ්ඣොති. තානි පන “කායනුත් කායනොත් කායනෙත්” ඉව්වාදිතො ඤ්ඤෙනෙ. එවං අඤ්ඤමඤ්ඤපට්ඨිතො තෙතො නිකායා සමුඛපට්ඨිතිබ්බාණා සතත භවාධිකානං එකසහසං සංවච්ඡරානං උපරි වතුපෙත් සංවච්ඡර පතතරජ්ඣාභිසෙකයා යථාච්ඡිතතයා මහාපරකකමභුජයා මහාරජයා යවරජ්ජපනති විරුඬපාඨනතරෙහි සභිං ගෙවි වඩිසිංසු.

සො පන පරකකමභුජෙ රුජ් සංසනසඛනං කෙරෙනො පඨම මෙව තථා විරකාලං අසාමිගහියා පවතතොනානං තෙසං නිකායානං සාමගහිං මහතා උසාගෙන කෙරෙනොව පුතපි එකං මහානිකාය මෙව සුචිරං යපෙයි. තථාපි සො කාලනතරෙන වනවාසනිකායො ගාමනතනිකායොති විධා හිතොනො අගොයි. තෙ සඛාකවමාති එකතො කෙරනොපි උදෙසපරිපුච්ඡාදිති විසුංගෙව පවතෙතසුං. එවං සති ඉමෙසං වසෙනාපි පාඨනතරුපතති වේදිතබ්බා. අපරඤ්ච සිතාවඛකපුරුසියො පිතුසාතතො පඨමරාජසිගො රුජ් සිවගතො සමානො මිච්ඡාදිට්ඨිගාහං ගහෙතො හිකුණුසඛා කුමො සංසනං විනාසෙභුකාමො ලඛකාදිපෙ තත් තත් පොත්තාලයාදිසු යපිතාන සබ්බාතෙව සබ්බම පොත්තානි සංහරාපෙතො විතතො කාතෙතො අගහිං දුපෙතො හිකුණුසානාපනාදිතො සමුඛසාසනං බහුසො අනතර ධාපෙයි. තද පන රොහණමලයදෙසාදිසු යත් තත්වි තෙතා ලඛාති කතිපයාතෙව සබ්බමපොත්තානාවසිදානාගෙසුං. හිකුණෙව ව තථාපතරා ජ්ඣො.

එවං ගව්ශ්ඤාන කාලෙ ලබ්බාදීපෙ එතොපි උපසම්පන්නා හික්ඛු නඤ්චි චත්තබ්බතං පාපුණී. තථා චත්තමානෙ සිරිසෙඛබ්බසංසල නගරෙ පත්තරජ්ජාභිසෙකො කිත්තිසිරි රාජසිභො රාජ පිණ්ඩ පාඨිකෙන අසරණසරණසරණසරණසංඝරොන ඛොසිසත්තවරි තෙන මහාජ්ඣාසයෙන දින්නාවාදෙ රත්තත්තසෙභිපසසෙන්නා තස්ස හික්ඛුතපසස්ස සදුපදෙසමිත්තමෙ ජමුදීපෙ ස්වාමිදෙසවිසයං සකාමිවච්චරෙ සඬිං. මහාරහෙති පණ්ණාකාරෙති පෙසෙඤ්ඤා තත්ථ රාජත්තමිත්තං උපාලිතෙරවරපසමුඛෙ සාතිරෙකදසවග්ගිකාහික්ඛු සඬිං. සබ්බමෙපොත්තෙති ඉධ සමානෙඤ්ඤා යථාමුත්තසරණසරණසංඝරොන දෙවරාදයො අපරෙ ච සඬාපබ්බජිතො ඤාලපුත්තෙ උපසම්පදෙඤ්ඤා පුත්ති සාසනං යථාධාරණිකං යපෙසි. එවං නදු තතො ස්වාමිදෙසතො ආගතෙති ස්වාමිකබ්බලිඛිතපොත්තෙති ච තතො පච්ඡා මරමිමදෙස විසයාගතෙති මරමිමකබ්බලිඛිතපොත්තෙති ච පටිලිඛිතානාමානාං සාධකං. තෙපිවකං සමුඛබ්බමමං පරිපුණ්ණමකංසු. තෙසු ස්වාමි මරමිමකබ්බලිඛිතෙව පාලිසාසයං ච අකොවිදානං නොසං තොසං ලෙඛන පටිලෙඛනානං පමාදෙන ච පාඨනකරුප්පතාහි සංජනා. රාජසිභරාජ කාලෙ යත්ත තත්ථ අවසිඨපොත්තෙති සඬිං සංසද්දෙනා තථා සංජනො විසෙසො දඨසෙඛො. එවමෙතං සාධකං. තෙපිවකං බුඬි වචනං කදුචි පරිහානිං නදුචි වුඬිං සමුපලභමානං පවත්තති.

ඉපෙවසං තෙපිවකපාලි සමමාසමුඛබ්බපරිනිබ්බාණං නවත්තං. වස්ස සත්තානුමුපරි නොපඤ්ඤාසතිමෙ සංවිච්ඡරෙ පත්තරජ්ජාභිසෙකස්ස මහානාමරාජස්ස යාව කාලං. මහාමහිඤ්ඤෙරාදීති ස්විතාහි සිහලඨ කථාහි සඬිං යෙව පවත්තති.

පාලිඅධිකාථාකරණං.

තස්ස මහානාමරජෙඤ්ඤා කාලෙ ජමුදීපෙ මහාඛොධිමණ්ඩසමිපෙ එකසමිං ගාමෙ ජනෙන සබ්බත්ථ පත්ථිකිත්තිසොසෙන “බුඬස්ස ඥානෙක සද්ධිසංඝාසත්තා බුඬිඥානො”ති ලබ්බාමෙන මහාපෙරා සහෙන සකාවරියභූත රෙච්ඡාතෙරවරපෙසසිතෙන ලබ්බාදීපමිමං ආගතොත්තරාධිපුරෙ මහාමෙඝවක්ඛුසානෙ තිස්සමහාරාමෙ පබ්බත ගරෙ වත්තා සඬාසාලතෙරස්ස සන්තිකෙ සිහලඨකථා උග්ගණ්ඨිනා පාලිඅධිකාථාකරණත්ථාය පොත්තකානි යාවිතෙති මහාවිහාරියහික්ඛුහි සාමපථියදස්සනත්ථං. දින්නමෙකං ගාථං විත්ථාරයතා විපුඬිමෙඤ්ඤා රචිතො,තස්මිං තුසෙඨි තෙති වසිති පොත්තකෙසු නියසාදිතෙසු තෙසං මහාවිහාරවාසීනං. මහමපරිහාපෙන්නෙන තෙන දෙසනතරවාසී නඤ්ඤාත්ථාය හිතාය දුරසඬකර ගඤ්ඤාකර පරිවෙණමජ්ඣාචසතා තා සිහලඨකථායො පාලිසාසයං පරිවත්තීනා භවන්ති. තථාකරොදොතන තෙන බුඬිඥානාවරියෙන විතයඨකථා ච අභිබ්බමිඨකථා ච සුත්ත පිටකෙ දීඝමජ්ඣමි සංසුත්තාභිගුත්තරනිකායානඤ්ඤාව බුද්ධකතීකායෙ බුද්ධකපාඨසුත්තනිපාත ජාතකබ්බමපදානඤ්ඤාධිකාථා ච ලිඛිතා. තතො

පරෙසං ඉති වුත්තකාදී නමටිකපානෙන නලිඞ්භා;සො පන ආචරියො තෙස මට්ඨකපායො අනත්වායෙන තෙනාපී අවමාසිකෙන කරණියෙන පුන ජම්බුදීපමෙවාගමාසිති ව නසොවරියංකා තපා ගමනතමයෙ දමිළ රටෙයි කාසුච්ඡෙදසෙ බදරයීන්විහාරවාසිතදත්තාවරියබමමපාලපෙරෙරෙ තසං සත්තීකා තපාට්ඨකපාකතතාවං ව ඉති වුත්තකට්ඨකපාදී නමටි සිඞ්ඞි ව සුභා නයමී කමෙම පසනොනා ඉධාගනත්වා මහාවිහාරවාසිනං සමයං උග්ගණතිත්වා බුඩ්ධොසාවරියො වියතොසං ඉති වුත්තකාදී නමටි කපා කාසිති ව සුයතො. තෙන කතා තාඨකපා පන බුදුකතීකායෙ ඉති වුත්තක උදුන වරියංපිටක පෙරහාපා පෙරිහාපා විමානවත්තු පෙනවත්තු තෙතති ඉමෙවසමට්ඨකපා ගොනති. මහාවංස පඨමභාගස්ස කතතාරු ආචරියෙන පන මහානාමපෙරෙරෙන පටිසම්බද්ධිකපා ව උපසෙහ නාමෙතෙනෙන පෙරෙන මහානීලෙසබුලනීලෙසට්ඨකපා ව බුඩ් දත්තපෙරෙන බුඩ්ධංසඨකපා ව අඤ්ඤානරෙන පණ්ණිනපෙරෙන අපදුනඨකපා ව කතා (ඵසොවාචරියබමමපාලපෙරවරෙර විසුඤ්ඡිග්ග මහාටිකං දීඝනීකායට්ඨකපාටිකං මජ්ඣිමනිකායට්ඨකපා ටිකං සංසුත්තනිකායට්ඨකපාටිකං ව විමතිවිනොදනීනාමං විතයානු ටිකං ව සම්මසංඝේඛපඤ්චාකාසි.) ඵමමෙතස්ස තෙපිටකබුඩ්ධවිනසායාඨකපා ඉමෙහාවරියවරෙති කතාති ඤ්ඤානිමං.

පෙනවත්තු අට්ඨකපා.

පෙනවත්තු අට්ඨකපා පන සෙට්ඨිපුත්තාදිකානං තෙසං තෙසං පෙනානං පෙනතාවගෙතුතුතස්ස තස්ස තස්ස කමමස්ස පකාසනවසෙක සමමාසමිබුඩ්ධපවෙදිතාය පෙනවත්තුපාලියා අත්ථපකාසන බුබුඛන වුත්තප්පකාරෙන හදනත අට්ඨකපාවරියෙන බමමපාලපෙරවරෙරෙන කතා. සා පන පරමානං උත්තමානං අත්ථානං දීපනතො පකාසනතො පරමත්ථදීපනී නාම ඡතා.

බුදුපනසමතාති.

අගොසිමිඝමී ලඞ්ඞකාලඞ්ඞකාරහුතෙ කොලමිනගරෙ සඬාබුඞ් සමපනොනා වාණීචේජන පටිලබ්බුරිවිහවො “දෙග් කරෙලීඤ් ගෙවා විතාරණ” ඉතිපසිමො බුදුලීඤ් මහාධනො මහාභොගො පසුත විතතුපකරණො. තස්ස වත්තාරෙ පුත්තාගෙපුං සබ්බසෙවාවිජ්ජා:— “(අනගාරික) බමමපාල, ඵමිණ්ඩි, සසිමන්, වාර්ලය්, ඉති ගරුහි විහිතනාමා නෙකසත්ථපවිණං බඤ්ඤපුඤ්ඤසමපත්තා හුරිවිහවා සිරි සොභග්ගගසග්ගපත්තා. තෙසු තතියො සසිමන් ගෙවා විතාරණ මහා සයො බුබ්බමස්ස පචාරත්ථෙඤ්ච වරලිඞ්ඞත්ථෙඤ්ච සුපරිසුඞ්. සාට්ඨි කපං තෙපිටිකං සිහලකඞ්ඞරෙහි බුදුපෙනා ලොකෙ තත්ථ තත්ථ විජ්ජමා නෙසු පොත්ථකාගාරෙසු ඵකොකා තනනී පොත්ථකපනනී ඨපෙනබ්බාති මඤ්ඤමානො අමහාකමාවරියවරං විජේජාදයපරිවෙණාධිසාරං සදෙස දෙසත්තාරෙසු පත්ථවයසං සකලකවිජ්ජනසිරොමණීහුතං ලඞ්ඞකායං පච්ඡිමදිසාය වෙව දකඞ්ණදිසාය ව සමබුද්ධස්ස සිරිපාදවර්ණෙන ව පදානං

නෙකුපද්පත්තං සිරිසුමඛලමහාසාමිපාදං පාලාඝනාදිසු ලෙඛනා
දීපනවදෙදසාපහරණෙන පටිසඛිඛරණං යාවිඤ්ඤානද්වයාසු සුසංස්කර
කම්මනෙතා සමානො නසම්මං අනෙකං නසම්මං “සසිමන්තෙවාවිතාරණං”
සහාය භූතසෙය්‍යකසං අමෙරිකාදෙදසියසං පණ්ණිනවර්ණ සමාරොචිතෙ
තෙන “තෙපිටකපාලි කීර්තදාති සුලලහා, සාමමරමමසිහලආසිත
ලකභිමරති මුද්දපිතා සුලහා හොති තසාධිකාපා පන න සබ්බසො
මුද්දපිතා න සුලහා හොති, තසා භවතා පඨමමෙවාවිකාපා මුද්ද
පෙතබ්බො”ති සමාදිඝො තසාසංකාසයං සමාදරෙන පටිග්ගහෙතො
සංසුතනතිකාසධිකාපං පඨමං මුද්දපෙතං සමාරති, තථා සමාරභාස
පන තසාඝනාපාද දසකලාපමනෙත මුද්දපිතෙ පටිසඛිඛරණ කතතා
සො සිරිසුමඛලමහාසාමිපරො දිවංගතො අහොසි. තතො න වීරසං
මෙව සො සසිමන්තෙවාවිතාරණමහාසයොපි තරුණොව සමානො
පුරා කතෙන යෙන කෙනවී උපවේදකකම්මනා පිළිගො මව්වුසං
ගතො. සො පන මහාසයතාස නතො පඨමතරමෙව “මම මරණෙන
පරං මම සාපතෙය්‍යං පටිපජ්ජනෙතාති ධනසං එකෙන භාගෙන
මයා සමාරභමෙතං කීවං. මමසංකාසයමපරිහාපෙනෙනති තපෙව
කාරෙතබ්බො”ති රාජනීතියානුගතං සාසනං ලිඛාපෙතො ධර්ම
මහොසි. තථා තසා නිශ්මං සාධෙනෙන සාපතෙය්‍යං පටිපනෙන න
එබ්බණ්ඩ හෙවාවිතාරණෙන දුතියජෙට්ඨානාරං තිපිටකමුද්දපනසහා
නාමෙනෙන සහං පතිට්ඨාපෙතො තඛනාලිනෙ ධම්මවිනායධර
පඤ්ඤානෙ මහාපෙරෙ අජ්ඣන්තිකා එකමෙකං පොත්තං සංසොධි
තත්තං නිශ්සාදිතමහොසි. තතො පච්ඡා සොපි මහාසයො මජ්ඣිමවයෙ
සීතො තපෙවොපවේදකෙන කම්මනා බාධිතො මව්වුසං ගතො.
තෙන පතිට්ඨාපිතා සා තිපිටකමුද්දපනසහාපි අභාවං ගතො විය ජනා
නදනනතරං තසා කතිට්ඨානාරං වාර්ලස් හෙවාවිතාරණංභිධානෙන
ආසිතලවෙජ්ජාවරියෙන සබ්බසමපනෙන තසා සොදරසං සසිමන්
හෙවාවිතාරණං පුඤ්ඤවතො සො විසිඨතරුකාසයො සාධෙ
තෙබ්බොති සමභිවිතරිය පුනපි තං සහං පතිට්ඨාපිය තසා අජ්ඣන්ති
ධුරං පතො අයං ගන්ධපටිසඛිඛරණ පුබ්බකසං මුද්දපනකම්මසාරණො
කතො හොති. අතිතාස සහාස සමාරුඞ්ඛිතා කතිපයපෙරවර්
වෙවොඤ්ඤා ව ඉමසම්මං සාසනකීවෙව පුනරපි සමුසාහිතා උපත්ථමි
භූතා හොනති, අහමපිතෙස මඤ්ඤානෙරෙ ඉමිසං පෙනවත්ථුඅවි
කාපාස පරිසොධනෙ සමජ්ඣිවෙට්ඨාමි. බුද්ධකතීකාසෙ ඉමෙ පෙනවත්ථු
අවිකාපාදසො න විතයඝනාපා දීඝනිකාසාදි අවිකාපා විය අවිකාසං
පරිපිලියමිනො හොනති. බහුසො පඨනපාඨන උග්ගහණ ධාරණාන
මහාවෙන අසුඛිතං ගතො අබ්‍යතතානං ලෙඛනපටිලෙඛනානං
‘න’කාරඝානෙ ‘ත’කාරො ‘ත’කාරට්ඨානෙ ‘ක’කාරො ‘රා’කාරට්ඨානෙ
‘ඤ’කාරොති එවමාදිතං කමාපකතමානං වසෙන දෙසෙන දෙසං
ගතො කත්ථවී පාලි භාසාති වා නවතබ්බතං ආපත්තා අතිසයෙ
නෙව අංකුලබ්‍යාකුලී භූතා හොනති. එවංභූතාසු තාසු ඉමිසං

මුද්‍රාපිතාසං සිරි සම්මානමුද්‍රාපරිච්ඡිකාණා වතුසන්නාධිකාන
 විනාන, වසාසහසානමුද්‍රාපරි එකසරිසිතමේ සංවිච්ඡාර සාවණමාසස
 සකසාපතෙති ඡට්ඨමියං බුධිවාරෙති.

1917. 7. 25.

ලකබණවිඤ්ඤානගී.

තත් අධොලිපිසු පලබ්භමානානි අකඛිරානි වෙවාඛකානි ව:—‘සි. I.’
 ඉති විජ්ජාබ්බුපරිවෙණතො ව ‘සි. II.’ ඉති සඛ්ඛාරාජපරිවෙණතො ව
 ‘සි. III.’ ඉති විජේජාදය පොත්ථකාලයතො ව ‘සි. IV.’ ඉති මහා
 නිජෙත් රාජමහාවිහාරතො ව ලඛිපොත්ථකානඤ්චව ‘ම’ ඉති මරමම
 පොත්ථකස්ස ව ‘භා’ ඉති අංඛග්ගකඛරමුද්දිතපොත්ථකස්ස ව ලකබණ
 සඤ්ඤානවසෙක මයා නිවෙසිතානි. පෙ.පා. ඉති පෙනවනුපාලිති ව,
 ථෙර. අ. ඉති ථෙරගාඨකපාඨානි වාචගතඛබ්බං. පටිසම්ඛරණෙ පති
 මස්ස සුඛග්ගහණධාරණත්ථං තෙසං තෙසං කථාවනුත්තං සමාරම්භ
 තෙසු තෙසු පිඨෙසු වග්ගඛකපාඨත්ථඛකානි ව උපරි තෙති අඛෙකති
 සථිං කථාවනුත්තාමානි ව අධිකපාපාඨෙසු සංවණ්ණත්තාය සමුඛ
 වානි මූලපාඨානි කාලවණ්ණකඛරානං වසෙත ව අසුකස්ස පදස්ස
 වා පාඨස්ස වා විත්ථාරවණ්ණනා අසුකසමිං පිඨෙ සමුපලබ්භනීති
 පදත්ථමභිලසනතානං උපකාරතං සලලකෙඛනතන සංවණ්ණේත
 පදපාඨානි ව, ඉතිපුරිසනගරග්ගාමාදීනං සඤ්ඤා නාමානි ව, සමුප
 ලබ්භමානපිඨඛෙකති ව සථිං අකාරදිඅනුක්කමණීකාවසෙත පරිසිඨ
 සම්භගං කතා පොත්ථකාවසානෙ යොජිතානිති ඤානඛබ්බං.

සුචිපතනං.

1.

1-1.	බෙහතුපමා	පෙතවඩුවණ්ණනා	2-7
1-2.	සුතරමුඛ	" "	8-9
1-3.	සුභිමුඛ	" "	9-12
1-4.	පිට්ඨධිතලික	" "	13-15
1-5.	තිරොකුඛ්ඛි	" "	15-24
1-6.	පඤ්චප්පතඛාදක	" "	24-27
1-7.	සත්තප්පතඛාදක	" "	28-29
1-8.	භොන	" "	29-33
1-9.	මහාපෙසකාර	" "	33-35
1-10.	බලොච්ඡ	" "	36-40
1-11.	නාග	" "	41-46
1-12.	උරග	" "	46-50

2.

2-1.	සංසාරමොචක	" "	50-58
2-2.	සාරිප්පතනෙථරමාදු	" "	59-62
2-3.	මත්තා	" "	62-67
2-4.	නැදු	" "	67-69
2-5.	මට්ටකුණ්ඛලි	" "	69-70
2-6.	කණ්ණ	" "	70-74
2-7.	බිත්තපාල	" "	75-79
2-8.	චුලලසෙට්ඨි	" "	79-82
2-9.	අභිකුර	" "	82-102
2-10.	උත්තරමාදු	" "	102-105
2-11.	සුත්ත	" "	105-109
2-12.	කණ්ණමුණ්ඛ	" "	109-115
2-13.	උබ්බරි	" "	116-121

3.

3-1.	අභිජ්ජමාන	" "	121-127
3-2.	සානුචාසි	" "	127-133
3-3.	රථකාර	" "	133-137
3-4.	භුස	" "	137-139
3-5.	කුමාර	" "	139-143
3-6.	සෙට්ඨිණ්	" "	143-146
3-7.	මිහලුරු	" "	146-148

3-8.	දුතියමගපුද්ගල පෙතවස්ත්‍රවණනා	148-149
3-9.	කුවටිනිව්ජයික	149-151
3-10	බාතුටිවණනක	151-154
	4	
4-1.	අමිසකකර	154-174
4-2.	සෙරියක	174
4-3.	නන්දක	174-183
4-4.	රෙවනි	184
4-5.	උවු	184-186
4-6.	කුමාර	186-188
4-7.	රජපුතක	188-190
4-8.	ගුරුබාදක	190-192
4-9.	ගුරුබාදක පෙති	192
4-10.	ගණ	193-194
4-11.	පාටලිපුතක	194-196
4-12.	අමි	196-198
4-13.	අකකරුකක	198-199
4-14.	සොහොසොහරණ	199-200
4-15.	සෙවිසිපුතක	200-202
4-16.	සෙවිසිකුටියකක	202-205

පරමන්දි පති

නාම

පෙනවනු ලබනවා.

නමො නාම ගතවනො අරහතො
සමමා සමුඛසං.

මහාකාරුණීකං නාමං සෙදයාසාගරපාරයං
විඤ්ඤ නිපුණගමිතර විචිතනනසදෙසනං.¹
විජ්ජාචරණසම්පන්නා² යෙන නියනති ලොකතො
විඤ්ඤ තමුතනමං.³ ඛම්මං සමමාසමුද්ධිපුජ්ජනං,
සිලාදියුණසම්පන්නො සීතො මග්ගඵලෙසු යො
විඤ්ඤ අසිසංසංසං නං පුඤ්ඤකෙතනං අනුතතරං,
විඤ්ඤාජනිතං පුඤ්ඤං ඉති යං රතනතනසෙ
ගතනතරායො සම්බන්ධ හුස්සාහං තස්ස තෙජසා,
සෙතෙති ව කතං කම්මං යං යං පුරිමජාතිසු
පෙනතාවාචනං කං තං නෙසංගි⁴ ඵලහෙදනො,
පකාසයනති බුධානං දෙසනා යා විසෙසනො
සංවෙගජනති කම්මඵලං පච්චිකකාරිණී⁵
පෙනවනුති නාමෙන සුපරිඤ්ඤතවනුකා⁶
යං පුද්ගලානිකාසංසංසං සම්මාසංසු මහෙසයො,
තස්සා සමමාචලමිතිං පොරාණස්සකපානසං
නන්ධ නන්ධ නිදනානි විභාවෙනො විසෙසනො
සුචිසුද්ධං අසංකිණිණිං නිපුණන්ධිතිච්ඡයං
මහාවිහාරමාසිනං සමයං අවිලෝමයං
යථාබලං තරිසාමි අනුසංවණ්ණනං සුභං,
සකකම්මං භාසනො තමෙම නිසාමයථ සාධවොති.

තත් “පෙනවනු”ති සෙවිසිපුතතාදිකස්ස නස්ස නස්ස සත්තස්ස
පෙනතාවෙනතුහුතං⁷ කම්මං, තස්ස පත පකාසනවිසෙසන පවෙනො
“බෙතතුපමා අරහතො”ති ආදිනො පරිසන්තිධිමෙමා ඉධ සෙත
වනුති අධිපෙතො. තසිදං පෙනවනු කෙන භාසිතං⁸ කන්ධ

1. සි. II & III හා. ගමිතර-විචිතනසදෙසනං.	4. සි. II & III. වහනනං තං නෙති.
පෙර. අ. විචිතනනසදෙසනං.	සි. I. හා. ඉ. සතෙතෙති.
2. P. H. සි. II & III. සම්පන්නං.	5. සි. I. II & III. කාරිණි.
3. සි. I. II & III. තමුතනතරං.	6. සි. I. වජ්ජනං.
7. සි. II & III. තෙතුහුතං	

භාසිතං? කද භාසිතං? කසමා භාසිතනති? වුච්චතො: ඉදං හි පෙතවච්ඡු¹ දුට්ඨෙන පවතනං අඤ්ඤාපනතිවසෙක ව පුච්ඡාපිස්සජ්ජන වසෙක ව. තත්ථ යං අට්ඨප්පනතිවසෙක පවතනං තං භගවතා තාව භාසිතං. ඉතරං නාරදස්සෙරාදීහි පුච්ඡිතං තෙහි තෙහි පෙනෙහි භාසිතං. සත්ථා පත යසමා නාරදස්සෙරාදීහි තස්මිං තස්මිං² පුච්ඡා පිස්සජ්ජන ආරොපිතො³ තං තං අට්ඨප්පනතිං කතා සමපතනපරි සාය ධම්මං දෙසෙසි, තස්මා සබ්බං⁴ පෙතවච්ඡු සත්ථාරා භාසිත මෙව නාම ජාතං. පවතතිතවර්ධමමවසෙක හි සත්ථරි තත්ථ තත්ථ රාජගහාදිපු විහරනො යෙහුයෙසන නාය නාය අඤ්ඤාපනතියා පුච්ඡාපිස්සජ්ජනවසෙක සත්තානං කම්මඵලපථවකකාරණාය තං තං පෙතවච්ඡු දෙසනා⁵ රුද්ධාති. අයං නාවෙත්ථ “කොත භාසිත”නති ආදීනං පදනං සාධාරණතො විස්සජ්ජනා. අසාධාරණතො පත තස්ස හස්ස වච්ඡුස්ස අත්ථවණ්ණනායමෙව ආගමිස්සති. තමපනෙතං පෙතවච්ඡු විනයපිටකං සුත්තනනපිටකං⁷ අභිධම්මපිටකනති. තිසු පිටකෙසු සුත්තනනපිටකපරියාපනනං, දීඝනිකායො මජ්ඣිමනිකායො සංඥානනිකායො අබ්බුතතරනිකායො බුද්ධකනිකායොති පඤ්චසු නිකායෙසු බුද්ධකනිකායපරියාපනනං, සුත්තං ගෙය්‍යං වෙය්‍යාකරණං ගාථා උදනං ඉතිවුත්තනං ජාතකං අබ්බුතධම්මං වෙදලනති නවසු⁸ සාසනබොසු ගාථාසංඛතං.

“වාසිතිං බුද්ධතො ගණතිං” වෙසහස්සාති හික්ඛුතො වතුරාසිතිසහස්සාති යෙමෙ ධම්මා පවතතිනො”ති.

එවං ධම්මභණ්ඩාගාරිකොත පටිඤ්ඤානෙසු වතුරාසිතියා ධම්මකඛඩි සහස්සෙසු කතිපයධම්මකඛඩිසංඛතං, භාණ්ඩාරතො වතුභාණ්ඩාර මතනං, වග්ගතො උරගවග්ගො උබ්බරිවග්ගො චූලවග්ගො මහා වග්ගොති වතු වග්ගසංඛතං, තෙසු පස්මවග්ගෙ වාදස වච්ඡුති, දුතිය වග්ගෙ තෙරස වච්ඡුති, තතියවග්ගෙ දස වච්ඡුති, වතුත්ථවග්ගෙ සොළස වච්ඡුතිති වච්ඡුතො එකපඤ්ඤස වච්ඡුපතිමණ්ඩිතං, තත්ථ¹⁰ වග්ගෙසු උරගවග්ගො ආදී, වච්ඡුසු බෙහෙවින්පෙතවච්ඡු ආදී, තස්සාපි “බෙහෙවින් සමා අරහතො”ති අයං ගාථා ආදී.

I. I.

තමපනෙතං වච්ඡුං භගවා රාජගහෙ විහරනො වෙඨ වනෙ කලඤ්ඤකතිවාපෙ අඤ්ඤාතරං සෙට්ඨිපුත්තපෙතංආරබ්බ කපෙසි. රාජගහෙ කීර අඤ්ඤාතරො අග්ගො මහබ්බතො මහා භොගො පසුතවිතපකරණො අනෙකකොපි ධනස්සාතිව යො සෙසි අගොසි. තස්ස මහාධනසමපනතාය මහා ධන සෙසිකෙව සමඤ්ඤ අගොසි. අපිස්ස එකොව පුතොතා අගොසි

1. සි. I & II. පෙතවච්ඡු.	2. හා. තස්මිං. (එසං)	3. හා. ආරොපිතො.
4. හා. සබ්බපෙතවච්ඡු.	5. ම. පවතනවර	6. හා. දෙසනා.
7. හා. සුත්තපිටකං.	සි. I, II & III. හා. පවතතිතපවර.	8. ම. නවඅබ්බෙසු.
9. ම. හා. සි. II & III. ගණති.	10. සි. III. තස්ස.	

පියො මනාපයා. නමුත් විශ්වාසය පෙනෙන මනාපයාට එවි. විනෝදය: “අමතකයා පුතෙකු දිවෙහි දිවෙහි සහයෝගය සහයෝගය පරිබාහිරයා කෙරෙහිවන වස්තුවෙකුට අයා බනසනවිනෝදය පරිබාහිරයා නා ගමියෙහි, ඉමියා සිප්පුගහනපරිබාහිරයා අනෙකු නැති, අතිරික්තයාගේවනෝදය යථාප්තයා ගොනෙ පරිබාහිරයා”කි. සිප්පු නා සිකුණාපෙය. වයප්පුගහන පන කුලරුපයෝබිබනවිලාස සමපනනා කාමාගිමියා බිමවසනුදුමියා කාකුදු අනෙකු. සො නාග සම අතිරික්තයා බිමව විනෝදයාගේ අනුප්පාදෙකු සමන බ්‍රාහ්මණයුරුපෙනෙ අනාදරයා හුනා බ්‍රහ්මණයාපරිබාහිරයා රජු මානෝ පවතාමගුණ රතෝ ගිවෙහි ගොනෙ අනෙකු හුනා කාලං විනෝදයා මානාපියා කාලං කාලං කාලං නවතාමගුණයකාදිනා¹ යවිවිනෝදයා දෙකෙහි බනං විනෝදයා නවතෙහි පාරිසරණයා පෙනෙ හුනා ඉණ ගහනා ජිවිතා කෙපෙනා පුන ඉණවිට අල හිනා ඉණගිවෙහි, වොදියමානෝ නෙසා අනෙකු බෙහෙවින් හරා දිනි දෙකා කපාලගහන හිකුට වරිනා ගුණයනෝ නමුත් සෙව නගෙර අනාපයාලායා වසනි.

අද නං එකදිවසා වොරා සමාගනා එවිමාගුණ: “අමතකයා පුරිස කිං කුණා ඉමිනා දුර්විනෙක, නරුණා නමිසි එමිප්විබලසමපෙනනා, කසමා හන්පාදිවිකලො විය අවර්සි, එහි අමෙහි සහ වොරිකාග පරෙසා සනතකා ගහනා පුබෙන ජිවිතා² කෙපෙන”කි. සො “නාග වොරිකා කාකු ජානාමි”කි අහ. වොරා “මයා නං සිකුණාපෙම, නෙ වලං නං අමතකයා වවනා කෙරෙහි”කි අහ. සො සාබ්බි සමපවිවි නොහෙහි සම අගමාසි. අද නෙ වොරා නෙසා ගහන මහනා මුග්ගරා දෙකා සම අනෙකු සරං පවිසනා නං සනිමුග්ගරා සෙවනා “සෙව ඉබ අනෙකු කොවි අගවර්සි නං ඉමිනා මුග්ගරා පනවිනා එකප හානෙව මානෙහි”කි වදිං. සො අනිබාලො හිනාහිනා අජා නෙනා පරෙසා අගමනෙමි බිලොකෙනා නන් අවධාසි. වොරා පන සරං පවිසනා ගහනපහ ගහනා³ ගහනා සරමනුගහනි සෙව මහතා ව ඉතො විතො ව පලාසිං. සරමනුගහනා උට්ඨාසිනා සිස සිසා⁴ බාවනා ඉතො විතො ව බිලොකෙනා නං පුරිසා සනිවොරෙ සිනා දිග්ගා ගෙර දුට්ඨවොරාහි ගහනා හන්පාදෙ මුග්ගරාදිහි උපෙසා පෙනා රෙකුදු දෙකෙහි: “අයා දෙව වොරො සනිමුග්ගරා ගහනා”කි. රාජ ඉමියා සිසා ජිකුපෙනි නගරගුණිකා අනෙකු සාබ්බි දෙවොහි නගරගුණිකා නං ගාගාපෙනා පවර්සාබා⁵ ගාලබනිනා බනාපෙනා රතනවණ්ණවරලමාලාබනිනා⁶ ඉට්ඨකවුණ්ණමනිනා සිසා⁷ වර්ධනගවහරිදෙසිනමගහන රජිකාග රජිකා සිසා වෙනන

1. හා, වයප්පුගහන.	5. සි. III. හා, සිසාසිසා.
2. හා, නවතනාගනාදිනා.	6. හා, පවර්සාබා.
3. සි. III. හා, ජිවිතා.	7. ම. රතනාගවරලා. සි. III. මාලාග.
4. හා, ගහනපහ, සි. I & II. ගහනපහ.	8. හා, මහනිනා සිසා.

සිඛිකාවකං විවර්තපෙතාං කසාති තාලෙතොතා ආඝාතනාහිමුමං නෙති;
අයං ඉමෙයම් නගරෙ විලුච්චමානකවොරො¹ ගතිතොති කොලා
හලං අහොසි.

තොත ව සමයෙන තහම් නගරෙ සුලසා නාම නගරසොතිනී
පාසාදෙ සීතා වාතපානනගරෙන ඕලොකෙනෙති තං තථා නියමානං
දිසා පුරෙබ්බ තොත කතපරිවයා අයං පුරිසො ඉමෙයම් යෙව නගරෙ
මහතිං සමානතිං අනුහවිතා ඉදුති ඵවරුපං අනන්ථං අනගබ්බසනං
පතොතාති තස්ස කාරුඤ්ඤතං උපාදෙතා වතනාරො මොදකෙ
පානියං ච පෙසෙසි. නගරගුත්තිකස්ස ච අරොවාපෙසි:² “තාව අයොතා
අගමෙතු යාවායං පුරිසො ඉමෙ මොදකෙ බාදිතා පානියං පිවිසා
ති”ති. අපේතයම් අනතරෙ ආයසමා මහාමොග්ගලාතො දිසෙබ්බත
චක්ඛුතා ඕලොකෙනොතා තස්ස බ්බසනාපානතිං දිසා කාරුඤාය
සමොදිතමානසො“අයං පුරිසො අකතපුරෙඤ්ඤ කතපාපො, තොතායං
තිරයෙ තිබ්බතතිස්සති, මසි පන ගතෙ මොදකෙ පානියඤ්ච දතා
ගුමමදෙවෙසු උපපජ්ජිස්සති, යනුනාහං ඉමෙයං අවස්සයො හවෙ
යා”නති විනොතා පානියෙ මොදකෙසු ච උපනියමානොසු තස්ස
පුරිසස්ස පුරතො පාතුරහොසි. සො. පේරං. දිසා පසන්නාමානසො
කිමෙම ඉදුතෙව ඉමෙහි මාරියමානස්ස³ මොදකෙහි බාදිතෙහි,
“ඉදුච්චන පරලොකං ගච්ඡන්තස්ස පාපේයං භවිස්සති”ති විනොතා
මොදකෙ පානියඤ්ච පේරස්ස දූපෙසි. පේරො තස්ස පසාදංචධිස්
නන්ථං තස්ස පස්සනතස්සෙව තථාඋපෙ ණතෙ තිසිදුතා මොදකෙ
පරිගුඤ්ඤති පානියං පිවිතා උට්ඨායාසනා පකාමි.

සො පන පුරිසො වොරඝාතකෙහි ආඝාතනං නෙතා සිසවෙජ්
දං පාපිතො⁴ අනුතතරෙ පුඤ්ඤකෙකිතොතා මොග්ගලානතෙරෙ
කතොත පුඤ්ඤන උළාරෙ⁵ දෙවලොකෙ තිබ්බතනාගරහොපි යසමා
සුලසා ආගමිම යො අයං දෙය්‍යධිමෙමා උදෙඨාති සුලසාය ගතොත
සිතොතොත මරණකාලෙ විතතං උපනතිථිට්ඨං අහොසි, තස්ස භිත
කායං උපපජ්ජනොතා පබ්බතගහනසමුදො⁶ සද්දව්ජායෙ මහා⁷
තිශ්‍රොධරුකෙක රුකධිදෙවතා හුතා තිබ්බතති.

සො තීර සවෙ පස්මවයෙ කුලවංසථතෙ උසුසුකං අනරිස්ස
තහම්යෙව⁸ නගරෙ සෙට්ඨිතං අහොසි අභවිස්ස, මජ්ඣිමවයෙ මජ්ඣි
මො, පච්ඡිමවයෙ පච්ඡිමො,හවෙ පන පස්මවයෙ පබ්බජනො අභවිස්ස
අරහා අභවිස්ස, මජ්ඣිමවයෙ සකදගාමී අනාගාමී වා අභවිස්ස,
පච්ඡිමවයෙ සොතාපතොතා අභවිස්ස. පාපමිත්තසංසගොතන පන

1. සි. I & II. විලුච්චමානොවොරො.

2. සි. III. අරොවාපෙසි.

3. සි. I, II & III. අනියමානසා.

4. හා. සි. III. සිසවෙජ්දංපතොතා.

5. සි. I, II & III. උළාරොත.

6. සි. I, II & III. පඤ්ඤතගහණ

සමුදො.

සි. III මහති.

8. සි. I.

& III. තඤ්ඤි.

ඉතිහාසය, ස්වර්ණය, ප්‍රවර්ධනය, අනාදරය, හුණු, අනුකූලය, සම්ප්‍රදාය, පරිහාසර, මහාමාත්‍ය, පොත, වදන.

අද සො අපරෙත සමයෙක සුලභං උයානගතා දිසා සජාන කාමරාණො අකිකාරං මාපෙත්වා තං තත් අත්තනො භවනං නෙත්වා සත්තාගං තාය සම් සංවාසං භාපෙසයි. අත්තානවණ්ණා ආරොවෙයි තණ්ණා මාතා හං අපය්‍යන්ති රොදමානා ඉතො විතො ච පරිබ්බමති. තං දිසා මහාජනො “අයොසං මහාමොග්ගලානො මිතිද්ධිකො මහා ණ්ණාවො තණ්ණා ගතිං ජානෙය්‍ය, හං උපසංඝමිත්වා පුච්ඡෙය්‍යායි”ති ආහ. සා සාධු අයොසාති³ පෙරං උපසංඝමිත්වා තමත්ථං පුච්ඡි. පෙරො “ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ වෙච්චතමයාවිගාපෙ භගවතී ධම්මං ඡෙදසෙ නෙත පරිසප්පියෙනෙත පක්ඛිණ්ණයි”ති ආහ අද සුලභං තං ඡෙදිපුත්තං අචොච: “අසුත්තං, මයං, තච භවනෙ වසනාතියා අජ්ඣ සත්තමො දිවසො. මම මාතා මං අපය්‍යන්ති පරිදෙවසොකසමං පනනා භවිණ්ණති, සාධු මං ඡෙද වතෙත්ථ නෙති”ති.

සො නං තෙනඤ්ඤා චෙට්ඨනො භගවතී ධර්මං දෙසෙන්නො පරිඝ පරිගනෙන යථෙට්ඨා අදික්ඛමානරුපො අට්ඨාසි. තනො මහාපනො සුලඝං දික්ඛා ඵවමාහ: “අමං සුලඝෙ ඤාං ඵත්තකං දිවසං කුතිං භතා? තච මාතා ඤාං අපක්ඛනතී පරිදෙවසොක්ඛමාපන්නා උම්මංදපන්නා විශ ජාතා”ති. සා නං පටන්ති මහාජනස්ස ආවික්ඛි. මහාපනොනපි “කථං සො පුරිසො තථා පාපපසුතො අකතකුසලො දෙවුපපතතිං පටි උභි”ති චුන්නො සුලඝං මයා දුට්ඨො” මොදකො පාතියඤ්ඤා අයාස්ස මහාමොක්ඛාලානන්ධරස්ස දන්තො තෙන පුඤ්ඤාන දෙවුපපතතිං පටිඋභිති” ආහ. තං සුඤ්ඤා මහාපනො අවන්තිමගුභවිත්තජාතො අසොසි.

අරභණතා නාම අනුතතරං පුඤ්ඤකෙතීනං ලොකස්ස භෙද්දු
අප්පකොපි භණො කාණො සත්තානං දෙවුප්පතී. ආවහතීති
උළාරං පිඨිසොමකස්සං පතිවෙදෙසි. භික්ඛු තමිත්තං භගවතො ආණ්ඩො
වෙසුං. තණො භගවා ඉමිස්සං අවුත්ථානතීයං ඉමා භාථා අනාසි.

“වෙනකුපමා අරහනො දාසකා කසුකුපමා
බිජුපමා දෙයාබවමිං එනො” තිබ්බයානෙ එලං.

[illegible]

ඉඳහිට කුසලං කන්ඩා පෙණෙන වී පවිසුජයං
සයගුව කමිති ස්ථානං කමිමං කන්ඩාන ගඟ්ඤ"නති.

1. ൫. අනුഭවික.

2. හා, සි. III සබ්බසංචාරිකයා.

3. සි. I: අභයාභි.

4. සි I & II. ආචාරි-සි. III. ආචාරිමසි.

5. **ಹಾ. ಅಪಾರ್ಣಾಬಾಲಿ.**

6. താ. കി. III പരിഭാഷിക്കുക.

7. හ. පරිච්ඡේදය.

8. සී. III පටහ. පා. බිජු.

9. பி. I. சபை. கா. வினா.

තත් “බෙහෙවුපමා”හි: බිහිතං වුත්තං ඕජං තායති මහපථල භාවකරණෙන රක්ඛතීති බෙහිතං සාලිඕජාදිතං විරුහණසානං තං උපමා එතෙසනති බෙහෙවුපමා, කෙදර සද්ධිසාති අන්තො. “අර භෛතො”හි බිණ්ණසවා. තෙ හි කිලෙසානං සංසාරවට්ටසුඤ්ජානාදි භවතො තතොඵච ආරක්ඛතො පච්චයාදිතං අරභතො පාපකරණ රහාභාවා ච අරභතොති වුවිති. තත් යථා බෙහිතං හි නිණ්ණාදි දෙසරහිතං සංඝිසංඝිතං ඕජසමං හි වුත්තෙ උතුසලිලාදි පච්චයන රුපෙනං කසසකස මහපථලං හොති, එවං බිණ්ණසවසනානො ලොභාදිදෙසරහිතො සංඝිසංඝිතො දෙසයධම්මවිජෙ වුත්තෙ කාලාදි පච්චයනතර සහිතො දයකස මහපථලො හොති. තෙනාහ භගවා: “බෙහෙවුපමා අරභතො”හි. උකකට්ඨනිදොසො අයං. තස සෙඛාදිනම්පි බෙහිතස වා පරිකෙඛපතො: “දුසසා”හි විවරාදිතං පච්චයානං දුතායෙ පරිවච්ඡනකා, තෙසං පරිවොගෙන¹ අත්තතො සනතො ලොභාදිතං පරිවච්ඡනකා ඡෙදනකා තතොවා අත්තතො සනතානස සොධකා රක්ඛකා වාති අන්තො. “කසසකසමා”හි කසසක සද්ධි; යථා කසසකො සාලිකෙඛතොදිති කසිතො යථා කාලඤ්ච වට්ටුදකදුතනිහරණනිධාරකඛණාදිසු අපාමජ්ජනො උදාරං විපුලඤ්ච සසුප්පලං පරිලභති එවං දයකොපි අරභතොසු දෙසයධම්මපරිවොගෙන පාරිවරියාය ච අපාමජ්ජනො උදාරං විපුලඤ්ච දුනථලං පරිලභති. තෙන වුත්තං: දුසසා කසසකමා හි.

“බිජ්ජපමං දෙසයධම්ම”නති ලිඛිතවිපලාසෙන වුත්තං, ඕජසද්ධිසො දෙසයධම්මොති අන්තො. අනුපානාදිකස හි දසවිධසු දුතබ්බ ව්ඤ්ඤානො එතං නාමං. “ඵගොති භිබ්බතොති ඵල”නති එතසමා දයක පරිකොභකදෙසයධම්මපරිවොගෙන දුනථලං නිබ්බතනිච්ච උපපජ්ජති ච විරතරුපබ්බතවසෙන පච්චතනි වාති අන්තො. එත් යසමං පරිවොගවෙනාතිසංඝිතස අනුපානාදිව්ඤ්ඤානො භාවො න ඉතරසං, තසමං බිජ්ජපමං දෙසයධම්මනති දෙසයධම්මගණං කතං. තෙන දෙසයධම්මපදෙසෙන දෙසයධම්මව්ඤ්ඤිවිසයාය පරිවොගවෙනායෙව ඕජසාවො දඬබෙබ්බො. සා හි පරිසන්ධි ආදිපභෙදසු නස නිසයාරම්භපභෙදසු ච ඵලසු නිපථාදිතා න දෙසය ධම්මසාති.

“ඵගං බිජ්ජං කසි බෙහෙවු”නති: යථා වුත්තං ඕජං යථා වුත්තඤ්ච බෙහිතං තස ඕජස තසමං බෙහිතෙ වපනපයොගසංඝිතො කසි වාති අන්තො. එතං තසං කෙසං ඉච්ඡිතබ්බනති ආහ: “පෙතානං දය කසස වා”හි. යදි දයකො පෙනෙ උද්දිසු දුතං දෙති පෙතානඤ්ච දය කසසව, අථ න පෙනෙ උද්දිසු දුතං දෙති දයකසෙව එතං ඕජං එසා කසි එතං බෙහිතං උපකාරාය හොතිති අධිපාසො. ඉදුති තං

1. හා. තෙනසමුපරිවොගෙන.

උපකාරය දෙසෙමු: “තං පෙනා පරිහුණුනති දුතං පුණ්ණෙන වඩ්ඪති”
 ති වුත්තං. තස් “තං පෙනා පරිහුණුනති” ති දුතෙන පෙනෙ උද්දි
 ස්ස දුතෙ දිනෙන යථා වුත්තවෙන තනිති ජිජ්ජාසකත්වය අනුමොදනා
 යව යං පෙනානං උපකාරය තං දුතථලං පෙනා පරිහුණුනති. “දුතං
 පුණ්ණෙන වඩ්ඪති” ති දුතං පන අත්තනො දුතමය පුණ්ණෙනි මිත්තං
 දෙවමිත්තසෙසසු ගොගසමපනති ආදිනා පුණ්ණථලෙන අභිවඩ්ඪති.
 පුණ්ණථලමිති “කුසලානං භික්ඛවෙ ධම්මානං සමාදානගෙනු යාව
 මිදං පුණ්ණං පවඩ්ඪති” ති ආදිසු පුණ්ණෙනි වුවමිති,

“ඉමෙව කුසලං කාමො” ති: අනවර්ජසුඛවිපාකයෙන කුසලං
 පෙනානං උද්දිස්ස වසෙන දුතමයං පුණ්ණං උපවිත්වා ඉමෙව ඉමසමි
 යෙව අත්තනාවෙ. “පෙනා ව පමිසුජ්ජ” ති: පෙනෙ උද්දිස්ස
 දුතෙන යමොනෙත්වා¹ අනුසුය්‍යමානපුකවතො තෙ² මොචෙත්වා
 පෙනෙ ති උද්දිස්ස³ දිගමානං දුතං තෙසං පුජා නාම ගොති.
 තෙනාහ: “අමහාකුසලං කාමා පුජා” ති “පෙනාන⁴ පුජා ව කතා
 උළාර” තිව. පෙනා වානි “ව” සද්දෙන පියො ව ගොති මනාපො
 අභිගමනියො ව ගොති, විසයාසනියො භාවනියො ව ගොති, ගරුකා
 තබ්බො පාසංසො ව ගොති, කිත්තනියො විඤ්ඤානනති එවමාදිකෙ
 දිට්ඨධම්මකෙ දුතානිසංසෙ සධ්වණ්ණාති. “සගගඤ්ඤානුමිතිධ්මානං
 කමිමං කාමොන හදදක” ති හදදකං කලාසංකං කුසලං කමිමං කාමො
 දිබ්බමි ආයුආදිති දසති ණානෙති සුට්ඨ අග්ගත්තා සග්ගත්ති ලඛි
 නාමං කතපුණ්ණදුතං නිබ්බත්තනාධ්මානං දෙවලොකං කමිති, උප
 පජ්ජනවසෙන⁵ උපපජ්ජති, එත් ව “කුසලං කාමො” ති වච්චා පුත
 කමිමං කාමොන හදදකනති වචනං දෙසසධම්මපරිව්වාගො විශ
 පත්තිදුතවසෙන දුතධම්මපරිව්වාගො පි දුතමයකුසලකමිමමෙවොති
 දස්සනත්තති දට්ඨබ්බං.

කෙච් පනෙත් ‘පෙනා’ ති අරහත්තො අධිපෙපනාති වදනති. තං
 තෙසං මතිමත්තං. පෙනාති ඕණ්සව්‍යානං ආගතධ්මානසෙසව අහං
 වතො. ධිජාදිභාවස්ස ව දයකස්ස විශ තෙසං අයුජ්ජමානත්තා
 පෙනසොනිකානං යුජ්ජමානත්තා⁶ව. දෙයනාපරියොසානෙ දෙව
 පුත්තං සුලසඤ්ඤාදිං කාමො වතුරුසිතියා පාණසහස්සානං ධම්මානි
 සමිසො අගොසි ති.

පරමසර්වජනියා පෙනවනු ලබන පොත
 බහුතරය පෙනවනු ලබන පොත
 ති වඩ්ඪි තා.

1. හා. සමාදෙත්වා.	4. හා. පෙනානං.
2. හා. පෙනෙ.	5. හා. උපපජ්ජනවසෙන.
3. හා. තෙ උද්දිස්ස.	6. සි. I. යජමානත්තා.

I. 2

“කායො හෙ සබ්බසංඛණ්ණො” ති ඉදං සන්ධි රාජගහං උපනිස්සාය වෙළවනෙ කලඤ්ඤානිවාසෙ විහරන්තෙ අඤ්ඤාතරං සුකරමුඛපෙනං ආරබ්භ වුත්තං. අතීතෙ කීර කසාපස්ස ගගවතො සංසතෙ එතො භික්ඛු කායෙන සඤ්ඤාතො අගොසි, වාචාය අසඤ්ඤාතො. භික්ඛු අසංකාසකි පරිභාසකි. සො කාලං කන්ධා නිරයෙ නිබ්බතොනා එකං බුඛ්භතරං තත්ථ පච්චා තතො වච්චා ඉමසමි. බුබුප්පාදෙ රාජගහසමීපෙ භික්ඛුකුට්ඨබ්බතපාදෙ¹ තසෙසංච කමමස්ස මිපාකාවසෙසෙන² බුප්පිපාසාභිභූතො පෙනො හුන්ධා නිබ්බතති. තස්ස කායො සුවණ්ණවණ්ණො අගොසි³, මුඛං සුකරමුඛසදිසං. අපායසමා නාරදෙ භික්ඛුකුට්ඨෙ පබ්බතෙ වසන්තො පාතොව සරිර පට්ඨස්සනං කන්ධා පත්තච්චරමාදාය රාජගහං පිණ්ඩාය⁴ ගච්ඡන්තො අනන්තරාමසෙක තං පෙනං දිස්වා තෙන කාතකමමං⁵ පුච්ඡන්තො ගාඨමාහා:-

“කායො හෙ සබ්බසංඛණ්ණො, සබ්බා ඕභාසතෙ දිසා,
මුඛෙනෙහ සුකරස්සෙව. කිං කමමකරි⁶ පුරෙ?” ති.

තත්ථ “කායො හෙ සබ්බසංඛණ්ණො” ති තව කායො දෙගො සබ්බා සුවණ්ණවණ්ණො උත්තත්ත⁷ කාතකසන්තිගො. “සබ්බා ඕභාසතෙ දිසා” ති තස්ස පභාය සබ්බාපි දිසා සමන්තතො පභා සතෙ විජේජාතතෙ, ඕභාසතෙති වා අන්තොගතගෙතුඅත්ථමිදං පදනති හෙ කායො සබ්බසංඛණ්ණො සබ්බා දිසා ඕභාසෙති, විජේජාතෙතිති අන්තො දට්ඨබ්බො. “මුඛෙනෙහ සුකරස්සෙව” ති: මුඛමපන හෙ සුකරස්ස මය, සුකරමුඛසදිසං තව මුඛතති අන්තො. “කිං කමමකරි පුරෙ?” ති: කිං පුබ්බ අතීතජාතියං කීදිසං කමමං අකාසිති පුච්ඡති. එවං සො පෙනො පෙරෙත පන කාතකමමං පුප්ඨො ගාඨාය මිස්සජේජන්තො:-

“කායෙන සඤ්ඤාතො ආසිං, වාචායාසිං අසඤ්ඤාතො,
තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණො යථා පස්සසි නාරද” ති.

ආහ. තත්ථ “කායෙන සඤ්ඤාතො ආසි” තති: කාසිකෙන සඤ්ඤා මෙන සඤ්ඤාතො, කායවාරිකෙන සංවරෙන සංවුතො අගොසිං. “වාචායාසිං අසඤ්ඤාතො” ති: වාචසිකෙන අසංවරෙන සමන්තාගතො අසකාසිං. “ගොහා” ති තෙන උභයෙන සංයමෙන ව අසංයමෙන ව; “මෙ” ති: මග්ගං. “තාදිසො වණ්ණො” ති: එතාදිසො⁸ යථා කිං.

1. හා. සි. II. භික්ඛුකුට්ඨෙ.

2. සි. II & III. විපාකවසෙන.

3. ම. ගොසි.

4. සි. I. II & III. පිණ්ඩාවාරජායං.

ම. පිණ්ඩජාය.

5. සි. I & II. කාතංකමිදං.

6. ම. අකරි.

7. සි. III. උගත්ත.

8. ම. එදිසො.

නාරද පව්වකඩනො පසාසි, එවරුපො කායෙන මුහුණසණ්ඨානො
සුවණ්ණවණ්ණො, මුළුකන සුකරසදිසො ආසිනති යොජනා. වණ්ණ
සද්දො හි ඉධ ජවියං සණ්ඨානෙන¹ ව දට්ඨකෙබ්බා.

එවං පෙතො පෙරුන පුට්ඨිතො² තමන්. විසාසෙජ්ඣා තමෙව
කාරණං කථාං පෙරසා ඔවාදං දෙවෙනා ගාථමාග-³

“කං තාගං” නාරද මුමි සාමා දිට්ඨිදං තයා,
මාකාසි මුඛසා පාපං මා භො සුකරමුළො අහු”ති.

තත් “ගා”නති: තසමා. “ගාග”⁴නති: තෙ අගං. “නාරද”ති
පෙරං ආලපති. “මුමි”ති: කපෙමි. “සාම”නති: සයමෙව. “ඉද”නති:
අතතනො සරිරං සණ්ඨාය වදති. අයං හෙත් අන්තො: සයමා හතෙන
නාරද ඉදං මම සරිරං ගලනො පට්ඨාය ගෙට්ඨා මුහුණසණ්ඨානං,
උපරි සුකරසණ්ඨානං තයා පව්වකඩනොව⁵ දිට්ඨං⁶ තසමා තෙ අගං
ඔවාදවසෙන වදමිති. කිමිදං පෙතො ආග: “මාකාසි මුඛසා පාපං
මා භො සුකරමුළො අහු”ති තත් “මු”ති පටිසෙසෙව නිපාතො.
“මුඛසා”ති: මුළුකන. “භො”ති අවධාරණං. වාචාය පාපකමම.
මා අකාසි, මා කරොති. “මා භො සුකරමුළො අහු”ති: අගං විස සුකර
මුළො මා අගොසි යෙව. සචෙ පත තිං මුළුරො හුන්වා වාචාය පාපං
කරෙය්‍යාසි, එතංසෙන සුකරමුළො හවෙය්‍යාසි. තසමා මා අකාසි
මුළුසා පාපසාති එලපටිසෙසෙනමුළුකෙතාපි හෙතුමෙව පටිසෙසෙවති.

අථායසමා නාරදො රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා පච්ඡාගතතං
පිණ්ඩපාතපටිකකතො වතුපරිසමජෙකි නිසිනානසා සඤ්ඤා
තමන්. ආරොවෙසි. සන්තං “නාරද පුට්ඨිව මයා සො සතො
දිට්ඨො”ති වන්තා අනෙකාකාරවෙකාරං⁷ වච්ඡවරිතසනතිසිතං ආදී
තවං වච්ඡවරිතපටිසංසුතතඤ්ච ආතිසංසං පකාසෙතො ධම්මං
දෙසෙසි. සා දෙසනා සමපතනපරිසාය සාන්තිකා අගොසිති.

සුකරමුළු පෙතවැළුණු අළුකඩා
ති වරි තා.

1. 3.

“දිඛං සගං ධාරෙසි චණ්ඩාභු”නති ඉදං සන්ති වෙච්චනෙ
විගරෙනන කලඤ්ඤාතිවාපෙ අඤ්ඤතරං සුභික්ෂුමපෙතං ආරඤ්ඤ
වුත්තං. අතීතෙ කීර කසාපසා හගවතො කාලෙ වෙතුලපුත්තා
තසා සාසනෙ පටිබජ්ඣා සිලාචාරසම්පන්නා සලොධිවුත්තීනො
අඤ්ඤතරසමා ගාමකාවාසෙ සමග්ගවාසං වසිංසු.⁸ අථ අඤ්ඤතරො

1. හා & සි. III. ජම්භණ්ඩානෙ.

2. මා, පුට්ඨිතං අන්තං.

3. තාගං.

4. හා. පට්ඨකඩනො තාච

5. සි. I, II & III. හා. දිට්ඨො.

6. සි. I & II. කාරං.

7. හා. සුකරපෙත.

8. වසන්ති.

පාපජ්ඣාසයෝ පෙසුඤ්ඤාභිරතෝ භික්ඛු තෙසං වසනට්ඨානං උපගඤ්ඤී. ථෙරා තෙත සභිං පටිසන්ථාරං කඤ්චා වසනට්ඨානං දඤ්චදුට්ඨවසෙ තං ගභෙතා ගාමං පිණ්ඩාය පටිසිංසු. මනුස්සා තෙ¹ දිස්වා තෙසු ථෙරෙසු අභිවිසපරමනිපට්ඨාකාරං කඤ්චා යාගුභතතා දිගි පටිමානෙසුං. සො විහාරං පටිසිත්වා විනෙතයි: “සුඤ්ජරො වතායං ගොවරගාමො, මනුස්සා ව සඛාසමපන්නා, පඤ්ඤා පඤ්ඤිතං² පිණ්ඩපාතං දෙනති, අයඤ්චි විහාරො ඡායුදකසමපනෙනා, සක්කා ඉඤ්ච වුඤ්චන වසිතුං, ඉමෙසු පන භික්ඛුසු ඉඤ්ච වසනෙතසු මයං. ථාසු විහාරො නාභවිස්සති, අනෙතවාසිකවාසො විය භවිස්සති, ගජ්ඣං ඉමෙ අඤ්ඤා මඤ්ඤං. භික්ඛුතා යථා න පුත ඉඤ්ච වසිස්සනති තථා කරිස්සාමි”ති.

අපේකදිවසං මහාපේරො විනතට්ඨි ඔවාදං දඤ්ච අත්තනො වසනට්ඨානං පටිට්ඨො. පෙසුඤ්ඤා භික්ඛු පේකං කාලං විනිනාමෙතා මහාපේරං උපසංකමිත්වා වන්දිත්වා³ ථෙරෙන “කිං ආවුසො විකාලෙ ආගතොසි”ති චුතෙතා: “ආම ගනෙත කිඤ්චි වත්තබ්බං අප්පි”ති වන්දි “කපේගි ආවුසො”ති ථෙරෙන අනුඤ්ඤානො ආහ. “එසො ගනෙත තුඤ්ඤානං සභායකපේරො සමමුඛා මිත්තො විය අත්තානං දෙස්සාත්වා පරමමුඛා සපනෙතා විය උපවදති”ති. කිං කපේතීති පුච්ඡිතො⁴ සුඤ්ඤාභිරතො, “එසො මහාපේරො සසො මායාපි කුභකො මිච්ඡාප්පෙත ප්පිකං⁵ කපෙපති”ති තුඤ්ඤානං අගුණං කපේතීති ආහ. “මා ආවුසො එවං භණ්ණි, න සො භික්ඛු එවං මං උපවදිස්සති. ගිහිකාලනො පට්ඨාය මම සභාවං ජානාති, පෙසලො, කලාසාණසිලො”ති.⁶ “සචෙ ගනෙත තුඤ්ඤා අත්තනො විසුඛිවිත්තතාය⁷ එවං විනෙතථ, තං තුඤ්ඤා කඤ්ඤාදි අනුච්ඡිකං, මයං පන තෙත සභිං චෙරං නප්පි, කසමා අහං තෙත අවුත්තං චුත්තනති වදාමි, ගොතු කාලනතරෙන සයමෙව ජාතිස්සාමා”ති ආහ. පේරොපි පුපුර්ණතභාවවසෙන චෙලකක විනෙතා ‘එවමපි සියා’ති සාසඛිකභද්දො සුත්වා පේකං සිටිලවිස්සාසො අගොසි. සො බාලො පසමං මහාපේරං භික්ඛුතා ඉතරට්ඨි ථෙරං චුත්තතයෙනෙව පරිභික්ඛි. අප්පි තෙ උභොපි ථෙරා දුට්ඨවසෙ අඤ්ඤා මඤ්ඤං අනාලපිත්වා පත්තවිවරමාදය ගාමෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා⁸ පිණ්ඩ පාතමාදය අත්තනො වසනට්ඨානෙ යෙව පරිභුඤ්ඤාත්වා සාමිපි මත්තමපි අකත්වා තං දිවසං තත්තෙව වසිත්වා විහාරාය ව රතතියා අඤ්ඤාමඤ්ඤං අනාරොචෙත්වා යථාථාසුකට්ඨානං අගමිංසු. පෙසුඤ්ඤා පන භික්ඛුං පරිපුර්ණමනොරථං ගාමං පිණ්ඩාය පටිට්ඨං මනුස්සා දිස්වා ආහංසු: “ගනෙත ථෙරා කුභිං ගතා”ති. සො ආහ: සබ්බරතති අඤ්ඤාමඤ්ඤං කලහං කත්වා මයා “මා කලහං කරොථ, සමග්ගා හොථ, කලහො නාම අනත්ථාවගො ගොති, ආයති දුක්ඛප්පා

1. හා. සං.

2. හා. පඤ්ඤා. (ථකං)

3. හා. වන්දිත්වා. (නප්පි)

4. සි. I, II & III, පුච්ඡිතො.

5. හා. ප්පිකං.

6. හා. පෙසලකලාසාණසිලොති.

7. හා. විසුඛිවිත්තතාය.

8. ම. මවරිත්වා.

දෙකො, අනුසලනය වන්නා නිසා, පුර්විකාපි කලයෙන මහතා හිතා පරිහරණයේ ආදිති වුවමනා නිසා මම වචන. අනාදිසිනා¹ පකක කතා² යි. තනො මනුසා “පෙරා තාව ගව්නනු, කුලෙන පන අමනාකං අනුකම්පය ඉදෙව අනුකකණ්ණිනා³ වසරා”⁴ යි යාචිංසු. සො සායුති පරිසුණ්ණිනා තනෙව වසනොතා කතිපානෙන විනොති: “මයා සිලවනොතා කලාසණ්ඩමයා හිකුලු ආවාසලොභෙන පරිහිනොතා, බහුං වන මයා පාපකම්මං පසුත”⁵ නති බලව විපට්ඨාසාරාහිතුනො සොක වෙගෙන ගිලානො හුනො නවිරෙනෙව කාලං කනො අවිච්ඡිති නිබ්බන්ති.

ඉතරෙ වෙ සහායකනෙරා⁶ ජනපදවාරිකං වරනො අඤ්ඤ කරයමි. ආවාසෙ සමාගනාවො අඤ්ඤමඤ්ඤං සමමොදිතො තෙන හිකුලුනා වුතනං නෙදවචනං අඤ්ඤමඤ්ඤං ආරොවෙතො තස්ස අභුතභාවං ඤානො සමයො හුනො අනුකකමෙන තමෙවාවාසං පච්චා ගමිංසු. මනුසා වෙ පෙරෙ දිසාවා හට්ඨකුට්ඨා සඤ්ඤාතගොමනස්සා හුනො වතුති පච්චයෙහි උපට්ඨතිංසු. පෙරා තනෙව වසනො සප්පය ආහාරලාභෙන සමාගිතවිතො විපස්සනං වසෙත්තො නවිරෙනෙව අරහත්තං පාපුණ්ණිංසු. පෙසුණ්ණො හිකුලු එකං මුඛානතරං නිරයෙ පවිනො ඉමසමි. මුලුපාදෙ රාජගහස්ස අවිදුරෙ පුතිමුඛපෙතො හුනො නිබ්බන්ති. තස්ස කායො පුට්ඨණ්ණවණ්ණො අගොසි. මුඛෙනො පන පුළුචනො නිකකම්පිතො ඉතො විතො ව මුඛං බාදනති. තස්ස දුරමි⁷ මකාසං එරිතො දුග්ගතිං වායති. අපායසමා නාරදෙ ගිට්ඨි කුලා පබ්බතො මරොගනොතො තං දිසවා:-

“දිබ්බං සුභං ධාරෙසි වණ්ණධාතුං
වෙහාසසං⁸ තිට්ඨසි අනතලිකෙකි,
මුඛඤ්ඤ තෙ කිමයො පුතිගතිං
බාදනති. කිං කමම මකාසි පුතෙබ්බ?”⁹ යි.

ඉමය භාජාය කතකම්මං පුච්ඡි. තත් “දිබ්බ” නති: දිවිභවං,¹⁰ දෙවතා භාවපරිසාපනතං. ඉධ පන දිබ්බං විශාසි දිබ්බං. “පුභ” නති: සොහනං, සුඤ්ජරාභාවං වා. “වණ්ණධාතු” නති: ජවිවණ්ණං. “ධාරෙ සි” යි: වගසි. “වෙහාසසං” තිට්ඨසි අනතලිකෙකි” යි: වෙහාසසං සඤ්ඤාදි තෙ අනතලිකෙකි තිට්ඨසි. තෙව පන “විහාසසං තිට්ඨසි අනත ලිකෙකි” යි පාඨං වචා විහාසසං මහාසෙතො අනතලිකෙකි තිට්ඨ සිති වචනවසෙන අත්ථං වදනති. “පුතිගති” නති: කුණ්ටගතිං, දුග්ගතිනති අත්ථං. “කිං කමමකාසි පුතෙබ්බ” යි: පරමදුග්ගතිං තෙ මුඛං කිමයො¹¹ බාදනති, තායො ව සුවණ්ණවණ්ණො, කිදිසං

1. හා. අනාදිසිනා.

2. හා. සි. I. පකකමනති.

3. ම. අනුකකණ්ණිනා.

4. ම. සහායපෙරා.

5. හා. තපාරුපමි.

6. සි. I & II, වෙහාසසං.

7. හා. කිමයො.

8. ම. දිබ්බභාවං.

නාම කමම. එවරුපසා අත්තභාවසා කාරණභුතං පුබ්බ නිමකාසිති පුච්ඡි. එවං ථෙරෙන සො පෙතො අත්තනා කතකමම. පුච්ඡා නමන්. විසාජ්ජනෙතා¹ ගාථමාග.

“සමණො අහං පාපො දුට්ඨවාචො”²
තපසිරුපො මුඛසා අසඤ්ඤතො,
ලඤා ව මෙ තපසා වණ්ණධාතු
මුඛඤ්ච මෙ පෙසුණියෙන සුභි”ති.

තත් “සමණො අහං පාපො”ති: අහං ලාමකො සමණො පාප භික්ඛු අගොසිං. “දුට්ඨවාචො”ති: දුක්ඛවචනො, පරෙ අභික්ඛමිති ලඛිසිත්ථා³ වතතා, පරෙසං ගුණපරිධංසකවචනොති අත්තො. ‘අභි දුක්ඛවාචො’ති චා පාසො: අභි විය ඵරුසවචනො, මුසාවාදපෙසුඤ්ඤ දිවච්ඡුච්චරිතනිරතො. “තපසිරුපො”ති: සමණපතිරුපකො. “මුඛසා”ති: මුඛෙන. “ලඤා”ති: පටිලඬා. වකාරො සමිපිණිකත්තො. “මෙ”ති: මයා. “තපසා”ති: චුග්ගවරියෙන. “පෙසුණියෙනා”ති: පිසුණ වාචාය. “සුභි”ති: සුභිගඤ්ච. එවං සො පෙතො අත්තනා⁴ කතකමම. ආවිකසිත්ථා ඉදුති ථෙරසා ඔවාදං දෙනෙතා ඔසානගාථමාග.⁵

“තසිදං තයා නාරද සාමං දිට්ඨං
අනුකම්පකා යෙ කුසලා වදෙය්‍යං,
මා පෙසුණං මා ව මුසා අභාණි
ඤ්ඤාතු වං භොගිසි නාමකාමි”ති.

තත් “නාසිද”නති: තං ඉදං මම රුපං. “අනුකම්පකා යෙ කුසලා වදෙය්‍ය”නති: යෙ අනුකම්පකසිලා කාරුණිකා පරතිතපට්ඨතතියං කුසලා නිපුණා බුද්ධාදයො යං වදෙය්‍යං තදෙව⁶ වදමිති අධිප්පාදයො. ඉදුති තං ඔවාදං දෙය්‍යෙනෙතා ආග: “මා පෙසුණං මා ව මුසා අභාණි ඤ්ඤාතු වං භොගිසි නාමකාමි”ති. තස්සත්තො: “පෙසුණං” පිසුණ වචනං මුසා ව. “මා අභාණි” මා කථෙහි. යදි නිං මුසාවාදං පිසුණ වාචං ව පභාය වාචාය සඤ්ඤතො භවෙය්‍යාසි, ඤ්ඤාතු වා දෙවො වා දෙවඤ්ඤතරො වා තිං භවිස්සාසි කාමං කම්තඛිං උපාරං දිබ්බ සම්පතතිං පටිලඤ්ඤා තත් රමනසිලො යථාසුඛං ඉඤ්ඤාතං පරිවර ණෙන⁷ අතිරමණසිලොති. තං සුච්චා ථෙරො තනො රාජගහං ගන්ත්වා පිණ්ඩාය වරිත්වා පච්ජාභතතං පිණ්ඩපාතපටිකකත්තො සඤ්ඡි⁸ තමන්. ආරොචෙසි. සත්ථා තං අට්ඨුප්පතතිං කත්වා ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා සම්පතතපටිසාය සාජිකා අගොසිති.

සුභිමුඛපෙතවස්සවණ්ණනා
ති ට්ඨි තා.

1. ම. මසජ්ජනෙතා.
2. සි. II & III. ගා. දුක්ඛවාචො.
3. සි. I & II. ගා. ලජ්ජා.
4. ගා. අත්තනො.

5. සි. I, II & III. ගා. ඔවාදගාථමාග.
6. ම. තමෙව.
7. සි. I, II & III. පතිවරණෙන.
8. ම. සත්ථාරං. ගා. සඤ්ඡාතා.

1. 4.

“සං කිච්චාදම්මං කාමා”¹ නි ඉදං සන්ධා සංවිසිංසං ජෙන වනෙ විහරන්තො අනාඨපිණ්ඩකස්ස ගහපතීනො දුතං ආරබ්භ කපෙයි. අනාඨපිණ්ඩකස්ස කීර ගහපතීනො ධිතුට්ඨාය දුරිකාය ධාති කතපිට්ඨධිතලිකං² අදුසි: “අයං තෙ ධිතා, ඉමං ගහෙතො කීලසු”³ නි. සා තත්ථ ධිතුසඤ්ඤං උපාදෙයි. අරහ්මා එකදිවසං තං ගහෙතො කීලසනියා පමාදෙන පතීනො භිජ්ජි තතො දුරිකා “මම ධිතා මතා”⁴ නි පරෙදි. තං රොදනතිං කොවිපි ගෙගරන්තො සඤ්ඤපෙත්තුං නාසකම්. තාසම්ඤ්ච සමගෙ සන්ධා නාඨපිණ්ඩකස්ස ගහපතීනො ගෙගෙ පඤ්ඤන්තො ආයනෙ නිසින්නො යාති. මහා සෙට්ඨි ව ගහවනො සමිපෙ නිසින්නො ගොති. ධාති තං දුරිකා ගහෙතො සෙට්ඨිස්ස සනතිකං අගමායි. සෙට්ඨි තං දිසා “තිං නිසාය දුරිකා රොදති”⁵ නි ආග. ධාති තං පවතතිං සෙට්ඨිස්ස ආරොචෙයි. සෙට්ඨි තං දුරිකං අසෙක නිසිදුපෙතො “තච ධිතු දුතං දස්සාමි”⁶ නි සඤ්ඤපෙතො සත්ථ⁷ ආරොචෙයි: “ගනන මම නතතුධිතරං පිට්ඨ ධිතලිකං”⁸ උද්දස්ස දුතං දුතුකාමො, තං මෙ පඤ්චගි භික්ඛුසතෙහි සඨිං සවානාය අධිවාසෙටා”⁹ නි. අධිවාසෙසි ගහවා තුණ්හිභාවෙන. අථ ගහවා දුතියදිවසෙ පඤ්චගි භික්ඛුසතෙහි සඨිං සෙට්ඨිස්ස සරං ගහෙතො ගතනකිට්ඨං කතො අනුමොදනං කරොන්නො ඉමා ගාථා අභාසි:

“සං කිඤ්චාරම්මං කතො දජ්ජා දුතං අමච්ඡරි,
පුබ්බපෙනෙ ව ආරබ්භ ථ වා වත්ථදෙවතා
වතනාරො ව මහාරාජෙ ලොකපාලෙ යසසින්නො
කුචෙරං ධතරධං ව විරුපකං විරුද්ධකං,
තෙ වෙව්¹ පුජිතා ගොනති දයකා ව අතිපථලා,
නභි රුණ්ණං ව සොකො වා යා වඤ්ඤ පරිදෙවතා
න තං පෙනස්ස² අත්ථාය එවං තිට්ඨනති ඤාතයො.”³
අයඤ්ච මො දකම්ණො දින්නා සබ්බමිති සුප්පතීට්ඨිතා
දීඤ්ඤානං ගිතායස්ස ණානසො උපකප්පති”⁴ නි.

තත්ථ “සං කිඤ්චාරම්මං කාමා”⁵ නි: මධ්‍යලාදිසු අඤ්ඤානරං සං කිඤ්ච ආරබ්භ උද්දස්ස. “දජ්ජා”⁶ නි: දදෙය්. “අමච්ඡරි”⁷ නි: අතතනො සමපතනියා පම භි සාධාරණභාවාසගාලකඩණස්ස මච්ඡ රස්ස අභාවනො අමච්ඡරි, පරිච්චාගෙලො මච්ඡරියලොභාදිවතා මලං දුරන්තො කතො දුතං දදෙය්; නි අධිපායො. “පුබ්බපෙනෙ ම ආරබ්භා”⁸ නි: පුබ්බෙ කෙච්චි පිතරො වා උද්දස්ස. “වත්ථදෙවතා”⁹ නි:

1. කතපිට්ඨං. ධිතලිකං.
2. සි. 1. කීලිස්සතු.
3. ම. සන්ධාර, හා. සත්ථනො.

4. ම. හා. පිරිහිතලිකං.
5. සි. I & II. තමෙව
6. සි. I. පෙතානං.

7. සි. I & II. ඤාතියො. ම. ඤාතො.

සරවත්තදීපනී අභිවත්තදෙවතා ආරබ්භාති යොජනා. “අථ චා”¹ති: ඉමිනා අසොදුපි දෙවමිත්තසාදි යෙ කෙවි ආරබ්භ දුතං දදෙය්‍යාති දසොති. තත් දෙවෙසු තාව එකවෙව පාකවෙ දෙවෙ දසොනො “වත්තා රො ව මහාරුපේ”²ති වත්ත පුත තෙ නාමනො³ ගණනො “කුමරං බන්ධං”⁴තති ආදිමංග. තත් “කුමර”⁵තති: වෙසාවණං. “බන්ධං”⁶තති ආදිති සෙසානං තිණණං ලොකපාලානං නාමාති. “නෙ වෙව පුට්ඨා නොනති”⁷ති: තෙ ව මහාරාජානො පුබ්බපෙන වත්තදෙවතාදයො ව උද්දසනකිරියාය පටිමානිනා හොනති. “දුසසා ම අනිපථො”⁸ති: යෙ දුතං දෙනති තෙ දුසසා ව පරෙසං උද්දසන මනෙතන න නිපථො, අතතනො දුතථලසා හාගිනො එව හොනති.

ඉදති යෙ අතතනො සදුතීනං මරණෙන රොදනති සොවනති⁹ පරිදෙවනති, තෙසං තං නිරුත්තං අතතපරිනාපනමනතමෙවති දසොතුං “නාගි රුණ්ණං චා”¹⁰ති ගාථමංග. තත් “රුණ්ණ”¹¹තති: රුදිතං අසුමොවනං, නගි කාතබ්බනති වචනසෙසො. “සොනො”¹²ති: සොවනං විතතසනාපො, අනො නිජ්ඣානනති අනො. “සා මසුසු සෙවෙදවනා”¹³ති: යා ව රුණ්ණසොකනො අසුසු පරිදෙවනා කකං එකපුත්තකාති ආදිවාචාවිපපලාපො, සොපි න කාතබ්බාති අනො. සබ්බත් වා සදො විකපපනො. “න නං සෙවෙස අනොසා”¹⁴ති: යඨවා රුණ්ණං වා සොනො වා පරිදෙවනා වාති සබ්බමිති තං පෙතසා කාලකතසා අනොය උපකාරාය නහොති, තඨවා නති තං කාතබ්බං. තථාපි එවං තිට්ඨනති සොතයො අවිදුසුනොති¹⁵ අභිපායො. එවං රුණ්ණාදිතං නිරුත්තකභාවං දසොති යා පුබ්බපෙනාදිනෙ ආරබ්භ දුසකෙන සබ්බසා දකිණි දිනනා, තසා¹⁶ සාත්තභාවං දසොනො: “අයසු වො දකිණි—පෙ—යානසො උපකපති”¹⁷ති ගාථමංග.

තත් “අස”¹⁸තති: දුසකෙන තං දිනනං දුතං පච්චකවනො දසොනො වදති. වසදො බ්‍යතිරෙන.¹⁹ තෙත යථා රුණ්ණාදි පෙ තසා න කසාති අනොය හොති; න එවමයං. අයචන දකිණි දිස රතතං හිතායසා හොතිති වකබ්බතමෙව විසෙසං රොනොති. “වො”²⁰ති අවධාරණ. “දකිණි”²¹ති: දුතං. “සබ්බමිති සුසාතිමිති”²²ති: අනුත්තරෙ පුසුසුකෙනෙන සබ්බ සුට්ඨ පටිට්ඨිනා. “දිසරතනං හිතායසා”²³ති: අසා පෙතසා විරකාලං හිතාය අනොය. ආනසො²⁴ උපකපති”²⁵ති: තං බණ්ණෙදු ව නිපථස්ස, න කාලනතරෙති²⁶ අනො. අයං හි තත් බවමනා: යං පෙනෙ උද්දසා දනෙ දිනෙන පෙනා වෙ

1. සි. I, II & III, ගා. නාමං.

4. ගා. තසා.

2. ම. රුදනති සොවෙනති.

5. ම. බ්‍යතිරෙනො.

3. සි. I & II, අවිඤ්ඤානා.

6. සි. I, II & III, ගා. ධානසො තං.

7. සි. I. නාලකතරෙන.

අනුමොදනක් නාවදෙව නසා එලෙස පෙනා පරිමුඛවන¹කි. එවං භගවා ධම්මං දෙසෙත්වා මහාජනං පෙනෙ උද්දං දනාතිරතමානසං කන්ධා උධායාසනා පකකාමි.

පුත දිව්‍යෙ සෙට්ඨිහරියා අවසෙසා ව ඤානකා සෙට්ඨිං අනු වත්තනතා එවං තෙ මාසමත්තං මහාදුතං පවත්නෙසුං. අථ රාජා පසෙතදිකොසලො භගවන්තං උපසංකමිත්වා “කසමං භන්තෙ භික්ඛු මාසමත්තං මම ඝරං නාගමිසු”ති පුච්ඡී. සන්දාරා තස්මිං කාරණේ කපිතෙ රාජාපි සෙට්ඨිං අනුවත්තනෙන්වා බුද්ධපමුඛස්ස භික්ඛුසංඝස්ස මහාදුතං පවත්නෙසි, තං දිස්වා නාගරා රාජානං අනුවත්තනතා මාසමත්තං මහාදුතං පවත්නෙසුං. එවං මාසවයං පිට්ඨධීතලිකමුලකං මහාදුතං පවත්නෙසුනති.²

පිට්ඨධීතලිකපෙතවස්සුවණණනා ති ට්ඨි නා.

1. 5.

“තිරොකුණ්ඩසු තිට්ඨනති”ති ඉදං සන්ධා රාජගහෙ විහරන්තො සම්මුලෙ පෙනෙ ආරබ්භ කපෙසි. තත්‍රායං වින්දාරකර්මා-ඉතො වානවුතිකපෙස කාසිපුරි නාම නගරං³ අහොසි. තත් ජයසෙනො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. තස්ස සිරිමා⁴ නාම දෙවි. තස්සා කුච්ඡයං ඵුසස්සා නාම බොධිසත්තො නිබ්බන්ධිත්වා අනුපුබ්බෙන සමථා සමෙට්ඨං අභිසම්බුජ්ඣී. ජයසෙනො රාජා මම පුත්තො මහාභී තික්ඛමණං තික්ඛමිත්වා බුද්ධො ජාතො. “මග්ගමෙව බුද්ධො, මග්ගමෙව ධම්මො, මග්ගමෙව සංඝො”ති මමන්තං⁵ උප්පාදෙත්වා සබ්බකාලං සග්ගමෙව උපට්ඨන්ති, න අඤ්ඤාසං ඕකාසං දෙති. භගවතො කතීට්ඨභාතරො වෙමාතිකා තයො භාතරො වින්තෙසු. “බුද්ධා නාම සබ්බලොකතිනාසං⁶ උප්පජ්ජන්ති, න එකස්සෙවන්ධාය. අමොකඤ්ච පිතා අඤ්ඤාසං ඕකාසං නදෙති. කථනනුචො මයං ලභෙය්‍යමාම භග චන්තං උපට්ඨාතුං සම්බඤ්චො”ති, තෙසං එතදහොසි: “භූඤ්ඤා මයං කිඤ්චි උපායං කරොමා”ති. තෙ පට්ටන්තං කුපිතං විස කාරාපෙසුං. නතො රාජා පට්ටන්තො කුපිතොති සුත්වා තයොපි පුත්තෙ පට්ටන්තං බුප සමෙතුං පෙසෙසි. තෙ භන්ධො බුපසමෙත්වා ආගතො. රාජා කුට්ඨො වරං අදසි: “යං ඉච්ඡ්ථ තං ගණ්හාරා”ති. තෙ “මයං භගවන්තං උපට්ඨාතුං ඉච්ඡාමා”ති ආගංසු. රාජා “එතං යපෙත්වා අඤ්ඤා ගණ්හාරා”ති ආග.

1. සි. I, II & III, පරිගුණජනකි.

4. සි. I, II, සිරි.

2. හා. පවත්නෙසුනති. ම. පවත්නෙසු.

5. හා. මොසිතං. සි. I II & III.

3. හා. රච්චි.

6. මි සිත්තංය.

මමාසනං.

තෙ “මයං අඤ්ඤාන අනභිකා”ති ආහංසු. තෙන හි “පරිවේදං කථාං ගණනාපා”ති. තෙ සත්ත වස්සානි යාචිංසු. රාජා නාදයි. එවං ජ පඤ්ච වත්තාරි තිණි වෙ එකං, සත්ත මාසෙ¹ ජ පඤ්ච වත්තාරොති විනා යාව තෙමාසං යාචිංසු. තද් රාජා ගණනාපාති අදයි. තෙ භග වත්තං උපසංකම්භිථා ආහංසු: “ඉච්ඡාමි මයං භනෙත භගවත්තං. තෙ මාසං උපට්ඨාතුං, අධිවාසෙතු නො භනෙත භගවා ඉමං. තෙමාසං වස්සාපාස”නති. අධිවාසෙසි භගවා තුණ්නිභාවෙන. තෙ තයො අත්තනො ජනපදෙ නිසුත්තකපුරිසස්ස ලිඛිතපණ්ණං² පෙසෙසු: “ඉමං තෙමාසං අමෙතති භගවා උපට්ඨාතබ්බො, විහාරං ආදිං කථාං සබ්බං භගවතො උපට්ඨාතසම්භාරං³ සම්පාදෙති”ති. සො සබ්බං සම්පාදෙති පටිපෙසෙසි. තෙ කාසායවන්තිවන්තා නුභි පුරිසසහස්සෙති⁴ වෙය්‍යාවච්චකරෙති භගවත්තං. භික්ඛුසංඝඤ්ඤා සක්කච්චං. උපට්ඨාත මානා ජනපදං තෙති විහාරං නියාතෙති වස්සං වසාපෙසු. තෙසං භණ්ඩාගාරිකො එකො ගගපතිපුත්තො සපජාපතිකො සබ්බො අගොසි පසනෙතා. සො බුද්ධිපමුඛස්ස භික්ඛුසංඝස්ස සක්කච්චං. දුත වජ්ඣං⁵ අදයි. ජනපදෙ නිසුත්තකපුරිසො තං ගගෙති ජනපදෙති එකාදසමතෙති පුරිසසහස්සෙති සඬිං සක්කච්චං⁶ දුතවජ්ඣං පෙසෙසි. තත් කෙවි ජනපදා⁷ පටිගතවිත්තා අගෙසු. තෙ දුතස්ස අත්තරායං කථා දෙය්‍යධම්මං අත්තනා බාදිංසු. භත්තසාලඤ්ඤා අග්ගිනා දතිංසු. සපරිවාරා තෙ හි⁸ රාජපුත්තා භගවතො සක්කාරං කථා භගවත්තං පුරකඛථා පිතුසන්තිකමෙව පච්චාගමිංසු.⁹ තත් ගතභා භගවා පරිනිබ්බාසි. රාජපුත්තා ව ජනපදෙ නිසුත්තක පුරිසො¹⁰ ව භණ්ඩාගාරිකො ව අනුපුබ්බෙන කාලං කථා සඬිං පරි සාය සග්ගෙ උපපජ්ජිංසු. පටිගතවිත්තා ජනා නිරයෙ¹¹ උපපජ්ජිංසු. එවං තෙසං උභයෙසව්සි ජනානං සග්ගතො සග්ගං නිරයතො නිරයං උපපජ්ජන්තානං වානවුතිකප්පා විනිවත්තා. අප් ඉමස්මි හඳුකප්පෙ කස්සපස්ස භගවතො කාලෙ තෙ පටිගතවිත්තා ජනා පෙතෙසු උපපන්නා. තද් මනුස්සා අත්තනො අත්තනො ඤ්ඤානානං පෙතානං අත්තාය දුතං දුතා උද්දිසන්ති: “ඉදං නො ඤ්ඤාතිනං හොතු”ති. තෙ සම්පන්නාං ලභනති. අප් ඉමෙපි පෙතා තං දිස්වා කස්සපසම්මාසම්බුඛං උපසම්බුඛම්භිථා පුච්ඡිංසු: “කීනනු බො භනෙත මයම්ච එවරුපං සම්පන්නාං ලභෙය්‍යාමා”ති. භගවා ආහ: “ඉද්දති න ලභං අනාගතෙ පත ගොතමො නාම සම්මාසම්බුද්ධො භවිස්සති, තස්ස භගවතො කාලෙ

1. හා. සත්තමාසං.

2. හා. සි. II & III. ම. ලිඛිතපණ්ණං.

3. මා. සම්භාරෙ.

4. සි. II & III. අභිභවයාති පුරිස සහස්සෙති.

5. සි. II & III. දුතවච්චං.

6. හා. සක්කච්චමෙව.

7. හා. ජනාව.

8. හා. තෙති.

9. හා. ම. ආගමිංසු.

10. සි. II & III. නිසුත්තපුරිසො.

11. සි. II & III. නිරයෙසු.

බිම්බසාරො නාම රාජා භවිසානි. සො භූමිකානං ඉතො වානවුති කප්ප ඤානතො¹ අහොසි. සො බුද්ධිසා දානං දානා භූමිකානං උද්දි සිසානි,² නද උභිසානං³ නි. එවං වුත්තෙක කීර තෙසං පෙතානං තං වචනං 'සෙව උභිසානං' නි වුත්තං විය අහොසි.

තතො එකසම්මි බුද්ධිනතරෙ වීතිවත්තෙ ලොකෙ අවකාශං භගවා උපපජ්ජි. තෙපි තයො රජපුත්තා පුරිසසහසොන සම්මි. දෙව ලොකතො වචනා මගධරට්ඨ බ්‍රාහ්මණකුලෙ උපපජ්ජිනා අනු පුබ්බික තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජ්ජිනා ගයාසිසෙ තයො ජරිලා අහෙසුං. ජනපදෙ නිසුත්තකපුරිසො රාජා බිම්බසාරො අහොසි. භණ්ඩාගාරිකො ගහපතිපුත්තො වීසාඛො නාම සෙවම්මි අහොසි. තසා පජාපති ධම්මදිත්තො නාම සෙවම්මි අහොසි. අවසෙසා පන පරිසා රඤ්ඤ පරිවාරා හුන්වා නිබ්බන්ධංසු. අමාත්‍යවර්මා භගවා ලොකෙ උපපජ්ජිනා සත්තසත්තාගං වීතිනාමෙත්වා⁴ අනුපුබ්බික බාරුතසිං ආගම්ම ධම්මවක්කං පවත්තෙත්වා පඤ්චවග්ගියෙ අදිං කන්ධා යාව සහසා⁵ පරිවාරෙ තයො ජරිලෙ වීනෙත්වා රාජගහං අගමාසි. තත්ථාපි නදහුපසංකාතමෙව රාජානං බිම්බසාරං. සොතාපතනිඵලෙ පනිඨාපෙසි සම්මි. එකාදසනහුතෙති අබ්ගම්ගධාසිති බ්‍රාහ්මණගහ පතිකෙති අප් රඤ්ඤ සාතනාය භත්තත්ත නිමනනිතො අබ්වා සෙත්වා දුතියද්විතෙ මාණවකවණ්ණෙන සහෙකාන දෙවානම්භෙදන පුරතො ගච්ඡන්තාන:

“දෙනො දෙනෙති සහ පුරාණජරිලෙති විපබුත්තො.

විපබුත්තති

සිම්බනිකබසවණ්ණො රජගහං පාවිසි භගවා” නි.

එවමාදිති භාටාති අතින්වියමානො රාජගහං පවිසිත්වා රඤ්ඤ නිවෙසනෙ මහාදානං සමාපිට්ඨී. තෙ පන පෙතා “ඉද්දති රාජා දානං දානා උද්දිසානි” නි ගහං සමපරිවාරෙත්වා අවංසු. රාජා දානං දානා “කප්ප ඤානං භගවා වීසාඛො ත භගවතො වීසාරට්ඨාන මෙව වීනෙත්වා. තං දානං කසාප උද්දසි. තථා තං දානං අලභන්තා පෙතා ජනනායා හුන්වා රත්තියං රඤ්ඤ නිවෙසනෙ අතිවිය සිංසනකං විසාරමිකංසු. රාජා ගහසත්තාසසංවෙගං ආපජ්ජිනා වීසාතාය රත්තියා භගවතො ආරොවෙසි. “එවරුපං සද්දං අසොසාසිං, කීනනු වෙ මෙ භත්තෙ භවිසානි” නි? භගවා “මා භාසි මහාරාජ, න තෙ” කිඤ්චි පාපකං භවිසානි, වුද්ධි තෙ භවිසානි, අපි ච වෙ” සත්ති තෙ පුරාණඤානො පෙතෙසු උපතනා, තෙ එකං බුද්ධිනතරං තමෙව පච්චාසිංසනා “බුද්ධිසා දානං දානා අමාත්‍යං උද්දිසානි” නි විවරන්තා

1. හා. ඤානිතො. ම. ඤාති.

2. හා. උද්දිසානි.

3. ම. අතිසානි.

4. ම. අතිනෙත්වා සහසං.

5. ම. තව.

6. හා. අප් වෙ.

කයා හිසයා දැන දැන නටදිසිතනනා ජිනනාසාහුනා තපා රූපං
 හිංසනකං හෙරවමකංසු”ති ආහ. කී. “ඉදනිපි හනෙන දිනෙන හෙ
 ලහෙය්”නති? “ආම මහාරාජා”ති. තෙනති “හනෙන අභිවාසෙකු මෙ
 හභවා අජ්ජතනාය¹ දැන තෙසං උද්දිසිසාමි”ති.² අභිවාසෙසි හභවා
 කුණ්ඨිභාවෙන. රාජා නිවෙසනං ගනතො මහාදුතං පටියාදුපෙතො
 හභවතො කාලං ආරොවාපෙසි. හභවා රාජනෙතපුරං ගනතො
 පඤ්ඤපෙත ආසනෙ නිසිදි සභිං හික්කුසභෙකන. තෙ පන පෙතා “අපි
 නාම අජ්ජ ලහෙය්සාමා”ති ගනතො තිරොකුඛිධාදිසු අට්ඨංසු. හභවා
 තපා අකාසි යපා තෙ සබ්බෙපි රඤ්ඤ ආපාඨං ගතා අහෙසුං. රාජා
 දකඛිණෙදකං දෙනො “ඉදලෙව ඤාතීනං හොතු”ති උද්දිසි. තාවදෙව
 පෙතානං කමලකුචලයසඤ්ඤානා පොකඛරණීයො නිබ්බතතිංසු.
 තෙ තත්ත කහානො ව පිටිතො³ ව පටිපසායාදුරථකිලමථපිපාසා
 සුවණ්ණවණ්ණං අහෙසුං. රාජා යාගුබජ්ජහොජ්ජානි⁴ දැන උද්දිසි.
 තෙසං තං බණ්ඤෙඤව දිබ්බයාගබජ්ජහොජ්ජානි⁴ නිබ්බතතිංසු.
 තෙ තානි පරිභුඤ්ඤානො පිණ්ඩිත්ථො අහෙසුං අප වත්තෙසනාස
 නානි දැන උද්දිසි. තෙසං දිබ්බවත්තපාසාදපච්චත්තරණසෙය්සාදි
 අලභිකාරම්බයො නිබ්බතතිංසු. තෙසං සා සම්පත්ති සබ්බාපි යපා
 රඤ්ඤ පාකවා හොති තපා හභවා අට්ඨංසි. රාජා තං දිසො අති
 විශ අත්තමනො අහොසි. තතො හභවා භුත්තාපි පචාරිතො රඤ්ඤ
 බිම්බිසාරස්ස අනුමොදනත්ථං තිරොකුඛිපෙතවත්ථං අහාසි:

“තිරොකුඛෙසු නිට්ඨනති සන්ධිසංඝාවකෙසු ව
 මාරබාහාසු නිට්ඨනති ආගනතො සකං සරං.

පසුතෙ අත්තපානමති බජ්ජහොජ්ජ උපට්ඨිතෙ
 න තෙසං කොචි සරති සත්තානං කමිපච්චයා.

ඵචං දදනති ඤාතීනං යෙ හොනති අනුකම්පකා
 සුචිං පණ්ණිතං කාලෙත කප්පියං පානහොජනං.

ඉදං වො ඤාතීනං හොතු සුඛිතා හොනතු ඤාතයො
 තෙ ව තත්ත සමාගනතො ඤාතිපෙතා සමාගතා.

පසුතෙ අත්තපානමති සකඛච්චං අනුමොදරෙ
 චිරං ජිවනතු නො ඤාතී යෙසං හෙතු ලභාමසෙ.

අමහාකඤ්ච කතා පුජා දයකා ව අතිපථලා.
 තති තත්ත කසි අත්ති ගොරඤ්ඤත්ත නවජ්ජති

වණ්ණජ්ජා නාදිසි නත්ති භිරඤ්ඤාන කයාකකයං⁵
 ඉතො දිනෙනන යාපෙනති පෙතා කාලකතා තතිං.

1. හා. සවාතනාය.

2. සි. I & III. පිත්ථා.

2. හා. උද්දිසාමි.

4. හා. බජ්ජකහොජ්ජානානි.

5. හා. කසකකයං.

1. සි. II & III. වුවම්. සි. I. හා. වුවම්.	4. සි. I. සිංහාවංශකාව්.
2. සි. I & III. දකුණු.	5. සි. I & II & III. හා. අනන්ත.
3. සි. I & II හා. ගනිතය.	6. සි. II. බහුකව.

එතෙක අසිතපිතබාසිතසාසිතවිසේන වතුබිබ්බමි ආකාරං දසොති.
 “උපබ්බිතො”ති: උපගම්ම සිතෙ සජ්ජතෙ, පටිසත්තනති අත්තො.
 “හි සොසං භොවි සරති සත්තාහි”නති තෙසං පෙතතිවිසසෙ
 උප්පත්තානං සත්තානං කොචි මානා වා පිනා වා පුත්තො වා නත්තා වා
 න සරති. කිං කාරණං? කම්මච්චසාති: අත්තනා කතස්ස¹ අද්ධද්ධන
 පටිසෙධනාදිභෙදස්ස කදරියකම්මස්ස² කාරණංභාවතො. තස්ස
 කම්මං තෙසං ඤාතීනං සරිත්ථං නදෙති.

එවං භගවා අනප්පකෙපි අනප්පානම්මි විජ්ජමානෙ ඤාතීනං
 පට්ඨාසිංසත්තානං පෙතානං පාපකම්මච්චසෙත³ ඤාතකානං අනුස්ස
 රණමත්තස්සා පි අභාවං දසොතිං ඉද්ධති පෙතතිවිසසෙ උප්පත්ත
 ඤාතකෙ උද්දිස්ස රඤ්ඤ දිත්තං දුතං පසංසන්නො “එවං දදන්ති
 ඤාතීහි”නති තතියගාපම්මං.

තත්ථ “එම්”නති: උපමාවචනං. තස්ස විධිං සම්මතො: “තෙසං
 සත්තානං කම්මපට්ඨයං අසරණත්තප්පි තෙසු⁴ කෙචි දදන්ති ඤාතීනං
 යෙ එවං අනුකම්මකා භොතති”ති ව, “මහාරාජ යථා නයා දිත්තං එවං
 සුචිං පණ්ණිතං කාලෙත කප්පියං පානභොජනං දදන්ති ඤාතීනං
 යෙ භොතති අනුකම්මකා”ති ව. තත්ථ “දදන්ති”ති: උද්දිසන්ති නියසා
 තෙතති. “ඤාතීහි”නති: මාතීතො ව පිතීතො ව සම්මතො. “සෙ”ති:
 යෙ කෙචි පුත්තාදියො. “භොතති”ති: භවන්ති. “අනුකම්මකා”ති:
 අත්තකාමා හිතෙසින්නො. “සුචි”නති: සුඛං⁵ මනොහරං මනාපිකං.⁶
 “පණ්ණිත”නති: උළාරං. “කාලෙත”ති: දක්ඛිණෙය්‍යානං පරිභොග
 යොග්‍යකාලෙත, ඤාතීපෙතානං වා නිරෝධානාදිසු ආගන්තුකා සිත
 කාලෙත. “කප්පිය”නති: අනුච්ඡිකං පඨරුපං අරියානං පරිභොගා
 රහං. “පානභොජන”නති: පානඤ්ච භොජනඤ්ච, තද්ධපදෙසෙනත්ථ
 සම්මං දෙය්‍යබම්මං වදති. ඉද්ධති යෙන පකාරෙන තෙසං පෙතානං
 දිත්තං නාම භොති, තං දසොන්නො⁷ ඉදං වො ඤාතීනං භොතු සුඛිතා
 භොනතු ඤාතයො⁸ති වතුත්ථගාපාය පුබ්බචං ආහ. තං තතියගාපාය
 පුබ්බචෙත⁹ සම්මතීතම්මං: එවං දදන්ති ඤාතීනං යෙ භොතති අනු
 කම්මකා ඉදං වො ඤාතීනං භොතු සුඛිතා භොනතු ඤාතයොති.
 තෙන “ඉදං වො ඤාතීනං භොතු”ති එවං පකාරෙන දදන්ති භො
 අඤ්ඤාපාති. ආකාරත්ථෙන එවං සද්දෙන දුතම්මාකාරනිදස්සනං කතං
 භොති.

තත්ථ “ඉද”නති: දෙය්‍යබම්මනිදස්සනං. ‘මො’ති: නිපාතමත්තං
 ‘යෙහි වො අරියා’ති ආදිසු විය. “ඤාතීහිං භොතු”ති: පෙතතිවිසසෙ
 උප්පත්තානං¹⁰ ඤාතකානං භොතු. ‘නො ඤාතීන නති ව පඨන්ති,

1. ම. කතකම්මස්ස.

2. ම. කදරියස්ස.

3. ම. පාපකම්මච්චලෙන.

4. හා. කෙසුචි, සි. III. කෙසුචි.

5. හා. ම. සුඤ්ජර.

6. හා. බම්මික.

7. හා. පුරිමපදෙන.

8. ම. උප්පත්තානං.

තැන් “ගෙ” නි: සද්ධිපෙතා. “ගාඨා” ති: යන් දුනං දීයති තන් “සමාගතො” ති: ඉමෙ නො සද්ධායො අමානං අන්ධං දුනං උද්ධි සන්තිති අනුමොදනන්. තන් සමාගතා හුතො. “පසුතෙ¹ අනත පාගමිති” ති: අත්තනො උද්ධි දීයමානෙ තස්මිං වන්ත්මිං. “සක්කවිමං අනුමොදරො” ති: කම්මඵලං අභියද්දනතා චිත්තිකාරං අවිජගත්තං අවිකම්තනචිත්තා හුතො ඉදං නො² දුනං නිත්තං පුබ්බං ගොතුති මොදනති අනුමොදනති පිතිසොමනස්ස ජාතා ගොතති. “චිරං ජීවන්තු” ති: චිරජීවිනො³ දීඝාසුකා ගොතතු. “ගො සද්ධි” ති: අමානං සද්ධතං. “සෙසං ගෙතු” ති: යෙසං කාරණං යෙ නිස්සංයං. “ලභාමිසෙ” ති: ඊදං සම්පන්නං. පටිලභාමි. ඉදං හි උද්ධිසනෙත ලම්භං සම්පන්නං අනුභවතානං පෙතානං අත්තනො. සද්ධිනං පොමනං කාරදස්සනං. පෙතානං හි අත්තනො අනුමොදනෙත දයකානං උද්ධිසනෙත දක්ඛණෙසසම්පන්නියා වාති තිති අසෙහති දක්ඛණං නංඛණසද්ධෙව ඵලතිබ්බත්තතා ගොති. තන් දයකා විසෙසගෙතු. තෙතාහ: යෙසං ගෙතු ලභාමිසෙති. “අමානසද්ධි කාගා පුජා” ති: ඉදං වො සද්ධිනං ගොතුති ඵවං උද්ධිසනෙතති දයනෙති අමානසද්ධි පුජා කතා නෙ “දසකා ච අභිපඨලා” ති යමිං සන්තානෙ පරිච්චාගමිං කම්මං නිබ්බත්තං, තස්ස තන්තෙව ඵලදුනතො. තන්⁴ හි නිම්පන පෙත්තිමිස පුප්පත්තා ඵව සද්ධිගෙතු සම්පන්නියො ලභනති? උදුහු අසෙසද්ධිති? න ඵෙත්ත අසෙහති වත්තබ්බං අජි, භගවතා ඵව බ්‍යාකතත්තා. චිත්තසෙසතා:—“මයමස්ස ගොගොතමි බ්‍රාහ්මණං නාම දුනාති දෙමි, පුසද්ධති කරොමි, ඉදං දුනං පෙතානං සද්ධිසංලොභිතානං උප කප්පතු, ඉදං දුනං පෙතා සද්ධිසංලොභිතා පරිභුඤ්ජන්තුති. කම්මි තං ගොගොතමි දුනං පෙතානං සද්ධිසංලොභිතානං උපකප්පති? කම්මි නෙ පෙතා සද්ධිසංලොභිතා නං දුනං පරිභුඤ්ජන්තිති? “යානෙ වො බ්‍රාහ්මණ උපකප්පති නො අවධානෙ” ති. කතමිං පන ගොගොතමි යානං, කතමිං අවධානනති? ඉමි බ්‍රාහ්මණ ඵකත්ථො පාණාතිපාති ගොති, —පෙ—මිච්ඡාදිට්ඨිකො ගොති, යෙසං කායස්ස ගෙද පරම්මරණං

4. හා, එහි.

තරය. උපපජ්ජති, යො තෙතසිකානං සත්තානං ආභාරො තෙන සො තත්ථ යාපෙති, තෙන සො තත්ථ තිට්ඨති, ඉදං¹ ඛො බ්‍රාහ්මණ අට්ඨානං යත්ථ ඕතස්ස නං දුතං න උපකාප්පති. ඉධ බ්‍රාහ්මණ එකච්චො පාණ්ණාතිපාති ගොති, -පෙ-මිච්ඡාදිට්ඨිකො ගොති, සො කායස්ස හෙද පරමමරණං තිරච්ඡානගොති. උපපජ්ජති, යො තිරච්ඡානගොති කානං සත්තානං ආභාරො තෙන සො තත්ථ යාපෙති තෙන සො තත්ථ තිට්ඨති, ඉදමි ඛො බ්‍රාහ්මණ අට්ඨානං යත්ථ ඕතස්ස නං දුතං න උපකාප්පති. ඉධ බ්‍රාහ්මණ එකච්චො පාණ්ණාතිපාතො පටිච්ඡිත්තො ගොති, -පෙ-සම්මාදිට්ඨිකො ගොති, සො කායස්ස හෙද පරමමරණං මිත්‍රස්සානං සහව්‍යනං උපපජ්ජති, -පෙ-දෙව්‍යනං සහව්‍යනං උපපජ්ජති, යො දෙව්‍යනං ආභාරො තෙන සො තත්ථ යාපෙති, තෙන සො තත්ථ තිට්ඨති, ඉදමි ඛො බ්‍රාහ්මණ අට්ඨානං යත්ථ ඕතස්ස නං දුතං න උපකාප්පති. ඉධ බ්‍රාහ්මණ එකච්චො පාණ්ණාතිපාති ගොති, -පෙ-මිච්ඡාදිට්ඨිකො ගොති, සො කායස්ස හෙද පරමමරණං පෙතතිවිසයං උපපජ්ජති යො පෙතතිවිසයිකානං සත්තානං ආභාරො තෙන සො තත්ථ යාපෙති, තෙන සො තත්ථ තිට්ඨති, යං වා පනස්ස ඉතො අනුප්පෙවිජ්ජනති² මිත්‍රතාමච්චො වා සද්ධිසාලොභිතො වා, තෙන සො තත්ථ යාපෙති, තෙන සො තත්ථ තිට්ඨති, ඉදං ඛො බ්‍රාහ්මණ ණංතං යත්ථ ඕතස්ස නං දුතං උපකාප්පතිති. සචෙ පන භොගොනමි සො පෙනො සද්ධිසාලොභිතො නං ණංතං අනුප්පෙනො ගොති, කො නං දුතං පරිභුඤ්ජනති? අසද්ධිසාලොභිතො බ්‍රාහ්මණ පෙනො සද්ධිසාලොභිතො නං ණංතං උපපන්නො ගොනති තෙ නං දුතං පරිභුඤ්ජනති. සචෙ පන භොගොනමි සොචෙව පෙනො සද්ධිසාලොභිතො නං ණංතං අනුප්පෙනො ගොති, අසද්ධිසාලොභිතො පෙනො සද්ධිසාලොභිතො නං ණංතං අනුප්පන්නො ගොති, අසද්ධිසාලොභිතො පෙනො සද්ධිසාලොභිතො නං ණංතං පරිභුඤ්ජනති? අට්ඨානං ඛො එතං බ්‍රාහ්මණ අනවකාසො යං තං ණංතං රිතතං³ අස්ස ඉමිනා දිශෙන අද්ධුනා යදිදං පෙනෙති සද්ධිසාලොභිතෙති, අපිච ඛො බ්‍රාහ්මණ දයගොපි අනිප්පෙලො⁴ති. ඉදනි පෙතතිවිසසුප්පන්නානං තත්ථ අසද්ධස්ස කසිගොරකබ්බිකො සම්පතතිපට්ටොභකාරණස්ස අභාවං ඉතො දිනෙනා යාපනඤ්ච දස්සෙතුං 'නති'ති ආදි වුත්තං.

තත්ථ "න භි න තත්ථ කසි අප්ථි"⁵ති: තස්මිං පෙතතිවිසයෙ කසි න හි. අප්ථි යං නිස්සංය පෙනා සුඛෙන ජිවෙය්‍යං. "ගොරකබ්බිකං න විජ්ජනි"⁶ති: එත්ථ පෙතතිවිසයෙ නකෙවලං කසියෙව නප්ථි, අපි ඛො ගොරකබ්බි න විජ්ජනි යං නිස්සංය තෙ සුඛෙන ජිවෙය්‍යං. "මණ්ණසා නාදිසි නප්ථි"⁷ති: වණ්ණජාපි නාදිසි නප්ථි යං තෙසං සම්පතති පට්ටොභගොතු භවෙය්‍ය. "තිරසද්ධස්ස කසිකසාසං"⁸ති: තිරසද්ධස්ස කසිකසාසමිති තත්ථ තාදිසං නප්ථි යං තෙසං සම්පතතිපට්ටොභගොතු භවෙය්‍ය

1. හා. ඉදමි.

2. ම. අනුප්පවිජ්ජනති.

3. සි. II & III. හා. ම. මිත්තං

“ඉහො දිනෙහි හිමිපෙනෙහි පෙනා කාලකතා නැති” නැති: කෙටි ලිපික ඉහො සැතිය මිත්තාමලෙවති වා දිනෙහි හිමිපෙනෙහි, අත්ත හාවං පවතෙහි. “පෙනා” යි: පෙනෙහි මිසසුපපනා. “කාලකතා” යි අත්තනො මරණකාලෙහි හතා, කාලගතානි වා පාදො: කතකාලා කතමරණං මරණං සම්පත්තා. “නැති” නැති: තසම් පෙනෙහි මිසසෙ. ඉදනි යථා වුත්තමන්: උපමානි පකාසෙත්තුං “උනන්මෙ උදකං වඩ්ඪං” නැති¹ ගාථාව මාග. තසාන්තො: යථා උනන්මෙ උලෙ උනන්තා පපදෙසෙ මෙසෙහි අතිවුට්ඨං උදකං යථා නින්නං පවත්නා යො භූමිහාගො නින්නො ධනෙතො² තං උපගච්ඡති, එවමෙව ඉහො දිනං දනං පෙනානං උපකප්පති,³ එලුපත්තියා මිනිසුන්. නින්නමිව හි උද කප්පවත්තියා ධානං පෙනලොකො දනුපකප්පතාය. යථාග: “ඉදං බ්‍රාහ්මණ ධානං යත්ථ ඕත්තසා තං දනං උපකප්පති” යි. යථා ව කඤ්ඤ පදර සාව පසාව කුසසුඛෙ මහාසොඛෙහි මගලිනෙහි⁴ උදකෙහි වාරිවගා මහානෙත්ථා පුරු හුත්වා සාගරං පරිපුරෙන්නති, එවං ඉහො දිනං දනං පුරෙඛි වුත්තනෙයනෙව පෙනානං උපකප්පති. යසො පෙනා ඉහො කිසුදු ලහාමානි ආසානිභූතා සැතියරං ආගන්තු: ඉදන්තාම නො දෙදානි යාපිත්තුං නසකෙකානති, තසො නෙසං ඉමානි අනුසාරණවණ්ණි අනුසාරෙනො කුලපුතො දක්ඛිණං දත්තානි දෙසොනො අදුසිමෙති ගාථමාග.

තසාන්තො ඉදන්තාම ධනං වා ධකුදුං වා අදුසි, ඉදන්තාම මෙ කිවිමං අත්තනා වොසානං අනාපජ්ඣෙනො අකාසි, අසුකො මෙ මානිතො වා පිතිතො වා සම්බන්ධතා සැතිය, සිතෙහිවසෙන තාන සමන්තායං⁵ මිත්තො, අසුකො ව මෙ සහපංසුකිත්ති සහායො සධානි එතං සම්බම්බුසාරෙනො පෙනානං දක්ඛිණං දත්තං දනං නිග්ගා තෙය්‍ය. දක්ඛිණං දත්තානි පාදො. පෙනානං දක්ඛිණං දතබ්බා තෙන අදුසි මෙති ආදිනා. තෙය්‍ය පුරෙඛි කතං අනුසාරං අනුසාර තානි වුත්තං ගොති. කරණන්තෙ හි ඉදං පවත්තවචනං. යෙ පන සත්තා. සැතියමරණෙහි රුණණසොකාදිපරා එව හුත්වා තිට්ඨන්ති, න තෙසං අන්තං. කිසුදු දෙනති, තෙසං නං රුණණසොකාදි කෙටිලං අත්තපරිතාපනමත්තමෙව ගොති, න පෙනානං කිසුදු අන්තං සංඛෙතිති දෙසොනො නැති රුණණං මානි ගාථං වන්තා පුත්ත මාග ඛෙත රාජෙන දිනනදකිණංය සන්තකහාවං දෙසොත්තුං අසසුඛ වෙය්‍යානි ගාථමාග. තෙසං අන්තං ගෙට්ඨා වුත්තො එව. ඉදනි යසො ඉදං දකිණං දෙනෙනත රසුදු දෙනිනං සැතිය නිත්තබ්බතිවිවකරණෙන සැතියමෙමො නිදස්සිතො, බහුජනස්ස පානෙව තෙන නිදස්සනං පානං කතං, තුමෙහිතිවි එවමෙව සැතිය සැතියමෙමො පරිපුරෙ තබ්බොති. තෙ ව පෙනෙ දිබ්බසම්පත්තීං අධිගමෙනෙනත පෙනානං

1. සි. I & III හා. වුට්ඨං.

2. සි. I, උගන්තු.

3. හා. ධපනිතෙන. 4. මවුලුකිතෙක.

4 හා. ධානසම්පත්තාය.

පූජා ව කතා උදාරා, බුඛපමුඛං තික්ඛුසංඛං අනතපානාදීති සත්තපෙපනෙන තික්ඛුතං බලං අනුපපදිතං, අනුකම්පාදිගුණපරි වාරවාගවෙනතං තිබ්බතෙතනෙනත අනපපකං පුඤ්ඤං පසුතං, තස්මා භගවා ඉමෙහි යථාභූවිචගුණෙහි රාජානං සම්පහංසෙතො භො ඤාති බ්බමමා චාති මසානගාථමාහ. තන් “ඤාතිබ්බමමා”ති: ඤාතිහි ඤාතිනං කතතබ්බකරණං. “උදාරා”ති: පිතා සම්බා. “බල”න්ති: කායබලං. “පසුතා”න්ති: උපවිතං. එන් ව භො ඤාතිබ්බමමා ව අසං නිදසංඝිතො ති එනෙන භගවා රාජානං ධම්මො කථාය සන්දසෙසි. ඤාතිබ්බම සන්දසෙසනං ගෙතුසන්දසෙසනං. පෙතාහි පූජා ව කතා උදාරාති ඉමිනා සමාදපෙසි. “උදාරා”ති පසංසනං. එන් පුනපුන පූජාකරණෙ සමාදපනං. “බලඤ්ච තික්ඛුභූමිකුසළිනා”න්ති ඉමිනා සමුතෙතපෙසි. තික්ඛුතං බලානුපපදිතං ගෙන් එවං විධානං බලානුපපදිතො¹ උසාහ වසින්නෙන සමුතෙතපනං. තුලෙහි පුඤ්ඤං පසුතං අනපපකාති ඉමිනා සම්පහංසෙසි. පුඤ්ඤපසවන කිත්තනං ගෙන් තස්මා යථාභූවිච ගුණසංවණ්ණනාචෙන සම්පහංසපනනං, එවමෙන් යොජනා වෙදිතබ්බා. දෙසනා පරියොසානෙ පෙනතිවිසසුපපනතියා ආදිනව සංවණ්ණනාය සංවිග්ගහදයානං යොනිසො පදගතං වතුරසිතියා පාණසහස්සානං ධම්මාතිසමයො අහොසි. දුතියදිවසෙපි දෙව මිත්තස්සානං එවමෙව තිරොකුඛිදෙසනං දෙසෙසි. යාව සත්තදිවසා නාදිසොව ධම්මාතිසමයො අහොසිති.

නිරෝකුඛිපගවස්සුචණ්ණනා

ති වසිතා.

1. 6.

“නගගා දුබ්බණ්ණරූපාසි”ති ඉදං සන්ථරි සාවස්සියං විහරනෙන පඤ්චපුතතධාදකපෙනි.² ආරබ්භ චුතතං. සාවස්සියා කිර අවිදුර ගාමිකෙ අඤ්ඤතරස්ස කුටුම්භිකස්ස හරියා වඤ්ඤා අහොසි. තස්මා ඤාතකා එතදවොචු:- “තව පජාපති වඤ්ඤා, අඤ්ඤනෙන කඤ්ඤං ආනෙමා”ති. සො තස්මා³ හරියාය සිනෙගෙන න ඉච්ඡි. අපස්ස හරියා තං පවිතති සුත්වා සාමිකං එවමාහ: “සාමි අහං වඤ්ඤා, අඤ්ඤ කඤ්ඤ ආනෙතබ්බා, මා තෙ කුලවංසො උපව්ඡිජ්”ති. සො තාය නිපට්ඨිය මිත්තො අඤ්ඤං කඤ්ඤං අනෙසි. සා අපරෙන සමයෙන ගබ්හිති අනෙසි. වඤ්ඤිථි “අයං පුතතං ලභිත්වා ඉමස්ස ගෙගස්ස ඉස්සරු භවිස්ස ති”ති ඉස්සාපකතා තස්මා ගබ්හපාතනුපායං පරියෙසනති අඤ්ඤතරං පරිබ්බාජකං⁴ අනතපානාදීති සත්තපෙපනා නාය⁵ තස්මා ගබ්හ පාතනං දපෙසි. සා ගබ්හ පතිතෙ අනතනො මිත්තො ආරොවෙසි.

1. හා. එව වා විධානන්බලානුපපදෙන.

2. හා. බාදිති.

3. හා. තස්මා.

4. හා. පරිබ්බාජකා.

5. හා. නෙන.

මාතා අත්තනො ඤාතනෙ සමොධානෙති තමන් පව්වෙයි.¹ තෙ වඤ්ඤිතිං එතදවොටුං: “තයා ඉමිසො ගබ්භො පාතිනො” ති. “තාහං පාතෙයි”නති. “සචෙ තයා ගබ්භො න පාතිතො සපථං කරොති”ති. “සචෙ මයා ගබ්භො පාතිතො දුග්ගතිපරයනා බුද්ධිපාසාභිගුතා සායං පාහං පඤ්ච පඤ්ච පුනෙන විජායිතිං බාදිතිං තිතතිං නග චෙත්ඤං, නිව්චං දුග්ගතිං මකඛිකාපරිකිණ්ණො ව භවෙය්”නති බ්‍රිහ වන්තා සපථං අකාසි. සා නචිරසොව කාලං කන්තා නසොව ගාමිසො අවිදුරෙ දුබ්බණ්ණරූපා² පෙනී හුන්වා නිබ්බන්ති. තද ජනපදෙ වුන් වසො අව්ච්චෙත් සඤ්ඤානන්දං සාවන්තිං අගච්ඡන්තා තසො ගාමිසො අවිදුරෙ ඡායුදකසමපනෙන අරඤ්ඤට්ඨානෙන වාසං උපගච්ඡිංසු. අථ සා පෙනී චෙත්තං අත්තානං දසොසි. තෙසු සඤ්ඤන්තෙ තං පෙනී.

“නගො දුබ්බණ්ණරූපාසි දුග්ගතිං පුති වායසි

මකඛිකාපරිකිණ්ණොව, කා හුන්වා ඉධ තිට්ඨසි?”ති

ගාථාය පටිපුච්ඡි.

තත් “නගො”ති: නිවෙවාලා. “දුබ්බණ්ණරූපාසි”ති: විරූපෙන³ අතිවිශ බිභව්ඡ්ඤානරූපෙන⁴ සමන්තාගතා අසි. “දුග්ගතිං”ති: අතිට්ඨගතිං. “පුති වායසි”ති: සරිරතො කුණපගතො වායසි. “මකඛිකාපරිකිණ්ණොව”ති: නිලමකඛිකාති සමන්තාගතො අකිණ්ණො. “කා හුන්වා ඉධ තිට්ඨසි”ති: කා නාම එවරූපා ඉමිසමිං යානෙ තිට්ඨසි, ඉතො වතො ව විවරසිති අන්තං.

අථ සා පෙනී චෙත්තං එවං පුට්ඨං අත්තානං පකාසෙනත් සත්තානං සංචෙතං ජනෙත්ති

“අහං හදනෙන පෙනීච්චි දුග්ගතා යමලොකිකා

පාපකම්මං කරිත්වාන පෙනලොකං ඉතො ගතා.

කාලෙන පඤ්ච පුත්තාති සායං පඤ්ච පුනාපරෙ

විජායිතිං බාදමි තෙපි නා ගොන්ති මෙ අලං.

පරිචයාති බුමායති⁵ බුද්ධ හදයං මම

පාතිසං න ලභෙ පාදුං, පසං මං බ්‍රහ්මනං ගත”නති

ඉමා තිසසො ගාථා අභාසි.

තත් “හදනෙන”ති: චෙත්තං ගාරවෙන අලපති. “දුග්ගතිං”ති: දුග්ගතිං ගතා. “යමලොකිකා”ති: යමලොකොති ලභිතාමෙත පෙනලොකො වුවිති, තත් පරිචයාපත්තාගාවෙන විදිතා. “ඉතො ගතා”ති: ඉතො මහසංලොකතො පෙනලොකං උපපජ්ජන් වසෙන ගතා, උපපත්තාති අන්තං. “කාලෙන”ති: රත්තියා

1. ම. නිවෙයි.

2. ම. පුත්තරූපා.

3. සා. විරූපා.

4. ම. අතිවිශ්වභව්‍යෙන් රූපෙන.

5. ම. මකඛිකාති පරිකිණ්ණොති.

6. ස. I & III. පරිදයාති බුමායති.

විභානකාලෙ. භූමමනෙති එතං කරණවචනං. “පඤ්ච සුභතානි”ති: පඤ්ච පුතෙන, ලිඛිතවිපල්ලාසෙන’හෙනං වුතනං. “සායං පඤ්ච සුභා පඨෙ”ති: සායණතකාලෙ පුන අපරෙ පඤ්ච පුතෙන බාදුමිති යොජනා. “විජායිකානා”ති: දිවසෙ දිවසෙ දස දස පුතෙන විජායිකා. “තෙ’පි නාභොනති මෙ අල”නති: තෙ’පි දසපුතනා එකදිවසං මය්හං බුදු පටි ඝාතාය අලං පරියත්තා න භොනති. ගාථා සුබත්ථං ගෙත්ථ නා ඉති දීඝං කත්වා වුතනං. “පටිබ්බකති බුමාසනි¹ බුදුස හදසං මමා”ති: බුදුස ජිඝච්ඡාය බාධියමානාය මම හදයපාදෙසො උදරගතිනා පරිභො² ක්කායති බුමාසනි සන්තප්පති. “පානිසං න ලභෙ පාභු”නති: පිපාසාභිභූතා තත්ථ තත්ථ විවරනති පානියං පාභුං න ලභාමි. “පය්ස මං බ්බසනං ගත”නති: පෙතුපපතතියා සාධාරණං අසාධාරණඤ්ච ඉමං ඊදිඝං බ්බසනං උපගතං මං පය්ස හදනෙතති අත්තනා අනුභ වියමානං දුක්ඛං ථෙරස්ස පච්චෙදෙසි.³ තං සුත්වා ථෙරො තාය කාත කාමමං පුච්ඡනෙතා

“කීනනු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛමං කතං,
කිය්ස කමමිපිපාකෙන පුත්තමංසානි බාදසි”ති

ගාථමාග.

තත්ථ “දුක්ඛම”නති: දුච්චරිතං. “කිය්ස කමමිපිපාකෙනා”ති: කීදිසස්ස කමමස්ස විපාකෙන, කිං පාණාතිපාතස්ස උදුහු අදිනනා දුනාදිසු අඤ්ඤාතරස්සාති අත්තො. කෙන කමමිපිපාකෙනාති කෙවි පඨනති. අථ සා පෙනි අත්තනා කතකමමං ථෙරස්ස කථෙන්නි:-

“සපතති මෙ ගබ්භිනී අසි තස්සා පාපං අවෙතයි.
සාගං පදුට්ඨමනසා අකරිං ගබ්භපාතනං.

තස්සා චෙමාසිකො⁴ ගබ්භො ලොභිතඤ්ඤඤච පග්ගරි.
තදස්සා මාතා කුපිතා මය්හං ඤාති සමානයි.

සපථඤ්ච මං කාරෙසි පරිභාසාපයි ච මං.

සාගං ඤාරඤ්ච සපථං මුසාවාදං අභාසිසං:

පුත්තමංසානි බාදුමි සචෙ තං පකතං මයා.

තස්ස කමමස්ස විපාකෙන⁵ මුසාවාදස්සවුභයං.

පුත්තමංසානි බාදුමි පුබ්බලොභිතමක්ඛිතා”ති

ගාථායො අභාසි.

තත්ථ “සපතති”ති: සමානපතිකා ඉති වුච්චති. “තස්සා පාපං අවෙ තයි”නති: තස්සා සපතතියා පාපං ලුඤ්ඤං කමමං චෙතෙසිං⁶. “පදුට්ඨ මනසා”ති: පදුට්ඨචිත්තා, පදුට්ඨිත වා මනසා. “චෙමාසිකො”ති:

1. සි. I & III පරිදක්කති බුමාසනි.

2. ම. පරිසමන්තකො.

3. කා. පච්චෙදෙති.

4. සි. II & III. චෙමාසිකො.

5. කා. තස්ස කමමිපිපාකෙන.

6. සි. I. ම. අවෙතයි.

වේමාසජාතො, පඨිට්ඨිතො හුඤ්චි වේමාසිකො. “ලොභිතඤ්ඤව සඤ්ඤ”¹ති: විපජ්ජමානො රුඤ්ඤඤව හුඤ්චි විශ්ඤාදි. “නදස්සා මානා කුපිතා මසන ඤාති සමානසි”²ති: නද අස්සා සපතනියා මානා මය්හං කුපිතා අතතනො ඤාතකෙ සමොධානෙයි. ‘තතස්සා’ති වා පාඨො. තනො අස්සාති පදවිභාගො. “සපථ”නති: සථොපනං.¹ “පටි භාසාසප්ඨිවා”²ති: භයෙන තජ්ජපෙයි. “සපථං මුසාවාදං අභාසික”නති: සවේනං මයා කතං ඊදිසි භවෙය්‍යනති කතමේව පාපං අතතං කඤ්ච දස්සෙතති³ මුසාවාදං අභුතං සපථං අභාසිං. “පුතතමංසාති ඛාදුමි සමෙව නං පනතං මයා”ති: ඉදං නද සපථස්ස කතාකාරදස්සනං; යදි එතං ගඛපාතනපාපං මයා කතං, ආයති පුතඛවාතිතිඛිතතියං මය්හං පුතතමංසාති යෙව ඛාදෙය්‍යනති අපෙඨා. “නස්ස සාමමස්ස”ති: තස්ස ගඛපාතනවසෙන පවත්තස්ස පාණාතිපාතකමමස්ස “මුසා වාදස්ස වා”ති: මුසාවාදකමමස්ස ව.. “උභස”නති: උභයස්සාපි කමමස්ස උභයෙන විපාකෙන. කරණකේ හිදං පඨිවත්ත වචනං. “පුඛිලොභිතමිකතිනා”⁴ති: පසවනවසෙන පටිභුඤ්ජනවසෙන ව පුඛෙත ව ලොභිතෙන ව මකතිතා හුඤ්චි පුතතමංසාති ඛාදුමිති යොජනා.

එවං සා පෙනී අතතනො කමමිපාකං පවෙදෙත්වා පුත පේරං එවමාහ: “අහං භනෙත ඉමස්මිං යෙව ගාමෙ අසුකස්ස කුට්ඨිකස්ස හරියං හුඤ්චි ඉස්සාපකතා හුඤ්චි පාපකමමං කඤ්චි එවං පෙනෙය්‍ය නියං නිඛිතතා. සංඛු භනෙත තස්ස කුට්ඨිකස්ස ගෙහං ගඛිජ්ඨ, සො කුමානං දනං දස්සති තං දකඛිණං මය්හං උද්දිසාපෙය්‍යාථ එවං මෙ ඉතො පෙනලොකතො මුතති භවිස්සති”⁵ති. පේරා තං සුඤ්චි තං අනුකම්පමානා උලුච්චනසභාවසණ්ඨිතා තස්ස කුට්ඨිකස්ස ගෙහං පිණ්ඩාය පවිසිංසු. කුට්ඨිකො පේරෙ දිස්වා සඤ්ජාතපසාදෙ පච්චුග්ගනත්වා පතනාති ගහෙත්වා පේරෙ ආසනෙසු නිසිදපෙත්වා පණ්ණිතං ආහාරං භොජෙත්වා ආරභි. පේරා තං පවත්ති. කුට්ඨිකස්ස ආරොවෙත්වා තං දනං තස්සා පෙනියා උද්දිසාපෙසු. තඛි ඤ්ඤෙඤව සා පෙනී තනො දුක්ඛතො අපෙනා උළාරසම්පතති. පටි ලභිතා රතතියං කුට්ඨිකස්ස අතතානං දස්සෙයි. අථ පේරා අනුකත මෙන සාවස්මිං ගතත්වා භගවතො භමන්දං ආරොවෙසු. භගවා භමන්දං අට්ඨපත්ති. කඤ්චි සම්පත්තපටිසාය ඛමමං දෙසෙයි. මහා ජනො පටිලභිසංවෙගො ඉස්සාමචේජ්ජරතො පටිවිරම්. එවං සා දෙසනා මහාජනස්ස සාපිකා අගොසිති.

පඤ්චුක්ඛාදානපෙනවනුඤ්චිණ්ණානා
ති ධරීතා.

1. 7.

“නගනා දුබ්බණ්ණරූපාසී”¹ නි ඉදං සන්ධි සාවන්තියං විහරන්තා සත්‍යප්‍රකාශයකපෙනිං. ආරබ්‍හ වුත්තං. සාවන්තියා නිර අවිදුරෙ අඤ්ඤාතරස්මි. ගාමෙ අඤ්ඤාතරස්ස උපාසකස්ස වෙ පුත්තා අනෙත්‍රං පඨමවිසෙ සීතා රූපසමපනතා සිලාචාරගුණසමිත්තාගතා. තෙසං මාතං පුත්තවති අභනති පුත්තවසෙන භත්තාරං අතිමඤ්ඤති. සො භරියාය අවමානිතො නිබ්බින්නමානසො අඤ්ඤං කඤ්ඤං ආනෙසි. සා නවිරෙතෙව ඔබ්බිති අගොසි. අපස්ස ජෙට්ඨභරියා ඉස්සාප කතා අඤ්ඤාතරං. වෙජ්ජං² ආමිසෙන උපලාලෙචා තෙන තස්සා තෙමාසිකං ගබ්භං පාතෙසි. අප් සා³ ඤ්ඤති ව භත්තුතා ව “තයා ඉමිස්සා ගබ්භා පාතිතො”⁴ නි පුට්ඨා නාගං පාතෙසිනති මුසා වතී තෙති අසද්දභනෙති “සපථං කරොති”⁵ නි වුත්තා “සායං පාතං සත්‍ය සත්‍ය පුත්තෙව විජායිචා පුත්තමංසානි බාදමි, නිවං දුග්ගඤ්ඤා ව මික්ඛිකා පරික්ඛණ්ණා ව භවෙය්‍ය”⁶ නති සපථං අකාසි. සා අපරෙන සමයෙන කාලං කථා තස්ස ගබ්භපාතකස්ස මුසාවාදස්ස ව ඵලෙ නෙව පෙනෙයොතියං. නිබ්බන්තා⁷ වුත්තායෙනෙව පුත්තමංසානි බාදනති තස්සෙව ගාමස්ස අවිදුරෙ විවරති. තෙන ව සමයෙන සමභුලා ථෙරා ගාමකාවාසෙ වුත්ථවස්සා භගවන්තා දස්සනාය සාවන්තියං ආගච්ඡන්තා තස්ස ගාමස්ස අවිදුරෙ ඵකස්මි. පදෙසෙ රත්තියං වාසං කප්පෙපුං. අප් සා පෙනී තෙසං ථෙරානං අත්තානං, සොසි. තං මහාථෙරො:-

“තයා දුබ්බණ්ණරූපාසී දුග්ගඤ්ඤා පුති වායසි මික්ඛිකා පරික්ඛණ්ණා ව කා ඤ්ඤා වුට්ඨා නිව්ඨාසී”⁸ නි ගාථාය පුට්ඨි. සා ථෙරෙන පුට්ඨා

“අභං හදනෙන පෙනිමිති දුග්ගතා යමලොකිකා පාපකමමං කරිත්තාන පෙනලොකං ඉතො ගතා කාලෙන සත්‍ය පුත්තානි සායං සත්‍ය පුත්තාපරෙ විජායිචාන බාදමි තෙසි නා හොනති මෙ අලං.

පරිබ්‍රහ්මානි බුමායති බුද්ධ හදයං මම නිබ්බුතී”⁹ නාගිගච්ඡාමි අග්ගිදබ්බාව ආතපෙ”¹⁰ නි

නිති ගාථානි පටිවචනං අදසි.

තත් “නිබ්බුතී”¹¹ නති: “බුද්ධපාසා දුක්ඛස්ස වුපසමනං. “නාගි ගච්ඡාමි”¹² නි: න ලභාමි. අග්ගිදබ්බාව ආතපෙ”¹³ නි: අතිඋණෙන ආතපෙ අග්ගිනා බ්‍රහ්මානා විස නිබ්බුතී. නාගිගච්ඡාමි”¹⁴ නි යොජනා. තං පුඤ්ඤා මහාථෙරො තාය කතකමමං පුට්ඨන්තො:-

“කීනඤ්ඤා කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං කිස්ස කමමිපිපාකෙන පුත්තමංසානි බාදමි”¹⁵ නි

1. ම. විජායාදිකං.
2. ම. අපස්සා.

3. ම. නිබ්බන්තීඤ්ඤා.
4. සි. III. නිබ්බන්තී.

ගාමිකයා. අපි සා පෙනී අත්‍යන්තර පෙනෙලාකුප්පනතී. ව ප්‍රත්‍යක්ෂය
බාදනකාරණයක්ද¹ කපේනතී ඉමා ගාමා අභාසි:

“අහු මග්ග. දුටුව ප්‍රත්‍යා උභො සමපත්තියොබ්බතා
සාගං ප්‍රත්‍යාබ්බපෙනා සාමිකං අතිමඤ්ඤිකං.”²

තනො මෙ සාමිකො කුද්දො සපත්තී අඤ්ඤාමානසී,
සා ව ගබ්භං අලභිත්තං තස්සා පාපං අවෙනසී.

සාගං පද්ධම්මතසා අකරිං ගබ්භපාතනං,
තස්සා තෙමාසිකො ගබ්භො පුත්තිලොභිතකො³ පතී.

තද්දස්සා මාතා කුපිතා මග්ගං ඤාතී සමානසී,
සප්පඤ්ඤා මං කාරෙසි පරිභාසාපසී ව මං.

සා‘හං භෙසාරඤ්ඤා සප්පං මුසාවාදං අභාසිසං:
ප්‍රත්‍යක්ෂයානි බාදමි සවෙ වං පකතං මයං.

තස්ස කමමස්ස විපාකෙන මුසාවාදස්ස චු‘භයං
ප්‍රත්‍යක්ෂයානි බාදමි පුබ්බලොභිතමකතීතා”තී.

තත් “ප්‍රත්‍යක්ෂපෙනා”තී: ප්‍රත්‍යක්ෂලෙක උපෙනා, ප්‍රත්‍යානං
වසෙන ලභිකලා. “අතිමඤ්ඤික”තතී: අතිතාමිතියා මඤ්ඤිකං.
“පුත්තිලොභිතකො පතී”තී: කුණ්ටලොභිතං හුතියා ගබ්භො පරි
පතී. සෙසං සබ්බං අනන්තරසදිසමෙව, තත් අට්ඨ ථෙරා ඉධ
සමබ්බලා, තත් පඤ්ඤා ප්‍රත්‍යා ඉධ සත්තානි අයමෙව විසෙසො. එවං
සා පෙනී අත්‍යන්තර කමමං පවෙදෙනා ප්‍රත්‍ය මහාථෙරං එවමාග:
“අගං භනෙන ඉමසම්මෙව ගාමෙ අසුකස්ස කුට්ඨිකස්ස භරියා
හුතියා ඉස්සාපකතා පාපකමමං කතියා එවං පෙනෙයොනියං නිබ්බතතා.
සාධු භනෙන තස්ස කුට්ඨිකස්ස ගෙගං ගවජ්ජ, සො භූමනාකං දුතං
දස්සතී, තං මග්ගං දකඛිණං උද්දිසාපෙය්‍යාප්, එවං පෙනෙලොකතො
මුතතී භවිස්සතී”තී. ථෙරා තං සුතියා අනුකමපමානා උලුච්චන
සභාවසණ්ඨිතා තස්ස කුට්ඨිකස්ස ගෙගං පිණ්ඩය පවිසිංසු.
කුට්ඨිකො ථෙරෙ දිස්වා සඤ්ජාතපසාදෙ පච්චිග්ගනතියා ථෙරෙ ආස
නෙසු නිසිදුපෙනා පණිතං ආහාරං භොජෙකුං ආරභී. ථෙරා තං
පවතතී. කුට්ඨිකස්ස ආරොවෙනා තං දුතං නසො පෙනියා උද්දිසා
පෙසුං. තඤ්ඤාඤ්ඤාද ව සා පෙනී තනො දුක්ඛතො අපෙනා උදාර
සමපත්තී. පටිලභිතා කුට්ඨිකස්ස අත්‍යන්තර දස්සෙසි. අප් ථෙරා
අනුකතමෙන සාවතී. ගතතියා භගවතො තමත්ථං ආරොවෙසුං.
භගවා තං අට්ඨපත්තී. තතියා සමපත්තපරිසාරය බමමං දෙසෙසි
දෙසනා මහාජනස්ස සාමිකා අභාසිතී.

සත්‍ය ප්‍රත්‍යක්ෂය පෙනවන්නේ
නි වසී තා.

1. හා. ප්‍රත්‍යානං ව බාදකාරණය.

2. හා. ම. අතිමඤ්ඤිකං.

3. ම. පුබ්බලොභිතකො.

1. 8.

“කිහුනු උමමනාරුපොවා”¹ නි ඉදං සන්ධා ජෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤාතරං මතපිනිකං² කුට්ඨිකං ආරබ්භ කපෙසි. සාවච්ඡියං කීර අඤ්ඤාතරස්ස කුට්ඨිකස්ස පිතා කාලමකාසි. සො පිතුමරණෙන සොකසනපමාන හදයො පරිදෙවමානො³ උච්චතතකො විය විච රන්තො යං යං පස්සති තං තං පුච්ඡති: “අපි මෙ පිතරං පස්සාමා”⁴ නි. න කොචී තස්ස සොකං විනොදෙත්තුං අසකම්. තස්ස පන හදයෙ කටෙ පදිපො විය සොතාපතතිථලස්ස උපනිස්සයො පජ්ජලම්. සන්ධා පච්චුසසමයෙ ලොකං ඔලොකෙන්තො තස්ස සොතාපතති ථලස්ස උපනිස්සයං දිස්වා “ඉමස්ස අනිතකාරණං ආහරිතියා සොකං වූපසමෙතියා සොතාපතතිථලං දාතුං වට්ටති”⁵ නි විනෙතතියා පුත දිවසෙ පච්ඡාභතතං පිණ්ඩපාතපටිකකන්තො පච්ඡාසමණං ආදාය තස්ස ඝරවාරං අගමාසි. සො “සන්ධා ආගතො”⁶ නි පුතියා පච්චුග්ගතතියා සන්ධාරං ගෙහං පවෙසෙතියා සන්ධරි පඤ්ඤාතෙන ආසනෙ නිසිනෙන සයං භගවතො වන්දිතියා එකමන්තං නිසිනෙන “කිං භන්තො මග්ගං පිතු ගතට්ඨානං ජානාමා”⁷ නි ආහ. අථ නං සන්ධා “උපාසක කිං ඉමයං අතතභාවෙ පිතරං පුච්ඡසි උදාහු අනිතෙ”⁸ නි ආහ. සො තං වචනං පුතියා “බුහු කීර⁹ මග්ගං පිතරො”¹⁰ නි තනුභූතසොකො පොකං මුජ්ඣන්තං පටිලග්ගි. අථ සන්ධා සොකවිනොදනන්ධං ධම්මං කථං ආචාරි අපගතසොකං කල්ලපිත්තං විදිතියා සාමුක්ඛකංසිකාය ධම්මදෙස නාය සොතාපතතිථලෙ පඨට්ඨාපෙතියා විහාරං අගමාසි. අථ භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙත්තුං: “පස්සාමා¹¹ ප්‍රිඤ්ඤා බුද්ධානුභාවං, තථා සොකපරෙතො පරමසොකො¹² උපාසකො බිණ්ණෙනව භගවතා සොතාපතතිථලෙ විනිතො”¹³ නි. සන්ධා තන්ධ භනතියා පඤ්ඤාතන්ධර බුද්ධාසනෙ නිසිනෙන “කායනුන්ධ නික්ඛවෙ එතරගි කථාය සන්ති සිත්තා”¹⁴ නි පුච්ඡි. භික්ඛු තමන්ධං භගවතො ආරොචෙත්තුං. සන්ධා “න භික්ඛවෙ ඉදානෙව මයා ඉමස්ස සොකො අපනිතො, පුසෙබ්බි අපනිතො යෙවා”¹⁵ නි වන්ධා නෙගි යාවිතො අනිතං ආහරි:-

අනිතෙ බාරාණසියං අඤ්ඤාතරස්ස ගහපනිකස්ස පිතා කාලම කාසි. සො පිතුමරණෙන සොකපරිදෙවසමාපන්නො අස්සුමුඛො උරතොග්‍රිං කඤ්ඤෙනො තස්ස විතකං¹⁶ පදකම්ණං කරොති. තස්ස පුතෙතො පුජාතො නාම කුමාරො පණ්ණිතො බ්‍රහ්මෙතො බුද්ධි සම්පන්නො පිතුසොකවිනායනුපායං විනෙතන්නො එකදිවසං බගි නගරෙ මනං ගොතං දිස්වා තිණ්ණෙව පානියඤ්ච ආහරිතියා තස්ස පුරතො ධට්ටෙතියා කබලං දෙනො තං ජීවමානං විය ආණාපෙන්නො “බාද බාද පිච පිවා”¹⁷ නි වදන්නො අට්ඨාසි. ආගතාගතො තං දිස්වා

1. සි. I. III. මතපෙතනිකං.

2. සි. I. II & III. සොකසනපප මානසො හදපරිදයමානො.

3. ම. පරිදෙවසමාපන්නො.

4. සි. I. II & III. හා. උරග්ගාග්‍රි. කථොන්නො තතො විතකං.

“සමම පුජාන කිං නිං උමමතතකො ජාතොසි යො නිං මහස්ස ගොනස්ස තිණොදකං උපතෙසි”¹ නි වදනති. සො න කිඤ්චි පටිවදති. මනුස්සා තස්ස පිතු සනතිකං ගතවා “පුජෙතා පෙ උමමතතකො ජාතො මහගොනස්ස තිණොදකං දෙති”² නි ආහංසු. නං සුච්චා ව කුට්ඨමිකස්ස පිතරං ආරබ්භ සීතො සොතො අපගතො “මයං කීර පුජෙතා උමමතතකො ජාතො”³ නි සොකසමපිනවිජෙනන වෙගෙන ගතවා “න හු නිං පුජාන පඤ්ඤාතො බ්බසිසමපෙනො කසමා මහ ගොනස්ස තිණොදකං දෙසි”⁴ නි වොදෙදෙනො

“කීනතු උමමතතරූපොව ලාසිච්චා හරිතං තිණං,
බාද බාදති ලපසි ගතසතතං¹ ජරග්ගවං.
න හි අතෙතන පාතෙන මහො ගොතො සමුච්චගෙ,
නිංසි බාලො ව දුමෙමබො යථා තඤ්ඤාච දුමමති”².

ගාථාවගමාග.

තත් “කීනතු”³ නි: පුච්ඡාවචනං. “උමමතතරූපොමා”⁴ නි: උමමතතකසභාවො විය, විතතකෙබ්බං පතෙතා විය, “ලාසිච්චා”⁵ නි: ලවිච්චා. “හරිතං තිණං”⁶ නි: අලලතිණං. “ලපසි”⁷ නි: විලපසි. “ගත සතත”⁸ නි: ගතසතතං විගතජීවිතං. “ජරග්ගව”⁹ නි: බලිවද්දං ජරණ ගොතං. “අපෙතානි පාතෙතා”¹⁰ නි: තයා දිනෙතන ගරිතතිණෙන වා පානියෙන වා. “මහො ගොතො න හි සමුච්චගෙ”¹¹ නි: කාලකතො ගොතො ලබ්ජවිතො හුච්චා න හි සමුච්චගෙය්. “නිංසි බාලො ච දුමෙමබො”¹² නි: නිං බාලසයොගතො බාලො මෙධාසඛිතාතාය පඤ්ඤාය අභාවතො දුමෙමබො අසි. “සමා නිඤ්ඤාච දුමමති”¹³ නි යථා තං අඤ්ඤා නිප්පඤ්ඤා ඉව විප්පලපෙය්, එවං නිං නිරතකං විප්පල පසි¹⁴ නි අතො. “සමාන”¹⁵ නි: නිපාතමනං. ‘අඤ්ඤාච දුමමති’¹⁶ නි: නිං පඤ්ඤාච¹⁷ පි සමාතො අඤ්ඤා උමමතතං¹⁸ පුග්ගලොවිය උමමුබො හුච්චා විප්පලපසිති අතො. නං සුච්චා සුජාතො පිතරං සඤ්ඤා පෙතුං අතතතො අභිප්පායං පකාසෙතො ගාථාවගං අභාසි:—

“ඉමෙ පාද ඉමං සිසං අයං කායො සවාලගි
තෙතො තපෙච තිට්ඨනති අයං ගොතො සමුච්චගෙ.
නායසකස්ස හත්ථපාද කායො සිසඤ්චි දිස්සති,
රුදං මතතිකප්පසමිං න හු තිඤ්ඤාච දුමමති”¹⁹ නි.

තස්සත්ථො: ඉමස්ස ගොනස්ස ඉමෙ වතතාරො පදා, ඉදං දුඤ්ඤි සද්දිසං සිසං, සභ වාලගිනා වතතති²⁰ නි සවාලගි අයං කායො ඉමානි ව තෙතොනි නගනානි යථා මරණතො පුලබ්බ තපෙච අභිනතා²¹ සරස්සා

1. සි. II. III. මතං සතතං.

2. ම. යථා අඤ්ඤාච දුමමති.

3. හා. ම. සි. II. දුමමති.

4. හා. අභිනවි.

නානි තිබේනැයි. “අයං ගොතො සමුච්ඡිගෙ”නි: ඉමසමා කාරණං අයං ගොතො සමුච්චගෙය්‍ය සමුතතිට්ඨෙය්‍යානි මම විතතං හවෙය්‍ය. මිඤ්ඤ ගොතො සමුච්චගෙති කෙවි පඨනැති, තෙන කාරණෙන අයං ගොතො සහසාපි කායං සමුච්චගෙය්‍යානි අහං මිඤ්ඤය්‍යං, එවං මෙ සඤ්ඤ සමහවෙය්‍යා’නි අභිප්‍රායො. “අය්‍යකස්ස පන මය්‍යං පිතා මහස්ස න හත්ථපාදා කායො සිසං වා දිස්සති, කෙවලං පන තස්ස අට්ඨිකානි පක්ඛිපිට්ඨා කතෙ මතතිකාමයෙ ථූපෙ රුදන්තො සත භුණෙන සහස්සභුණෙන තාත ඩුඤ්ඤව දුම්මති නිප්පඤ්ඤ, භිජ්ජනධම්මා සබ්බාරා භිජ්ජනති, තත්ථ විජානතං කා පරිදෙවතා”නි පිභු ධම්මං කපෙයි. තං සුචා බොධිසත්තස්ස පිතා “මම පුතො පණ්ණිතො මං සඤ්ඤපෙභුං ඉමං කමමං අකාසි”ති විනොද්ධා “භාත සුජාත සබ්බෙ”පි සතතා මරණධම්මා”නි අඤ්ඤතමෙතං, ඉතො පට්ඨාය න සොචිස්සාමි සොකාහරණසමන්තො නාම තාදිසෙනෙව භවිතබ්බ”නති පුතතං පසංසන්තො වතස්සො ගාථායො අභාසි.

“ආදිත්තං වත මං සත්තං සතස්සිත්තංව පාවකං
වාරිතා වීඪ මසිඤ්චං සබ්බං නිබ්බාපයෙ දරං.

අබ්බුලහං වත මෙ සලලං සොකං හදයනිස්සිතං
යො මෙ සොකපරෙතස්ස පිභුසොකං අපානුදී.

ස්වා’හං අබ්බුලහසලලායමි සිතිභුතොයමි නිබ්බුතො
න සොවාමි න රොදුමි තව සුචාත මාණව.

එවං කරොනති සප්පඤ්ඤ යෙ ගොනති අනුකමපකා
විනිවත්තයනති¹ සොකමහා සුජාතො පිතරං යථා”නි.

තත්ථ “ආදිත්ත”නති: සොකයනිතා පදිත්තං ජලිතං. “සහත”නති: සමානං. “පාවක”නති: අග්ගි. “වාපිතා මිඤ්ච සබ්බෙ”නති: උදකෙන ආසිඤ්චන්තො වීඪ. “සබ්බං භිබ්බාපයෙ දර”නති: සබ්බං විතතදරථං නිබ්බාපෙති. “අබ්බුලහං වතා”නි: නිගරිතං. “සලල”නති: සොක සලලං. “හදයනිස්සිත”නති: විතතසනතිස්සිතසලලභුතං. “සොක පරෙතස්ස”නි: සොකා’ගිභුතස්ස. “පිභුසොක”නති: පිතරං ආරබ්භ උපාත්තයොකං. “අපානුදී”නි: අපනෙයි. “නව සුචාත මාණවා”නි: කුමාර තව වචනං සුචා ඉදනි පන න සොවාමි න රොදුමි. “සුජාතො පිතරං යථා”නි: යථා අයං සුජාතො අත්තන්තො පිතරං සොකන්තො විනිවත්තෙයි එවං අඤ්ඤා’පි යෙ අනුකමපකා අනුග්ගහණධීලා ගොනති තෙ සප්පඤ්ඤ එවං කරොනති, පිභුතං අඤ්ඤාසඤ්ච උපකාරං කරොනති’නි අන්තො.

මාණවස්ස වචනං සුඛා පතා අපගතසොකො හුචා සීසං නගා
සිඛා භුඤ්ඤා කම්මනොන පවතෙතඤා කාලං කථා සග්ගපරායනො
අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිඤා තෙසං භික්ඛූනං සච්චානී
පකාසෙසි. සච්චපරියොසානෙ බහු සොනාපතනිඵලාදීසු පතිට්ඨතිංසු.
තද්ද සුඡාතො ලොකනාපො අහොසීති.

ගොතපෙගවස්සවණ්ණන නි ධ්වි තා.

1. 9.

“ගුඵඤ්ඤා චුතතං රුහිරඤ්ඤා සුබ්බ”නති ඉදං සත්ථරි සාවචනියං චිත
රනෙත අඤ්ඤාතරං පෙසනාරපෙතිං ආරබ්භා චුතතං. වාදසමන්තා
කීර් භික්ඛු සඤ්ඤානිකෙ කම්මව්‍යානං ගගෙඤා වසනව්‍යානං.¹ චිම.
සනතා උපකව්‍යාය වස්සුපනාසිකාය අඤ්ඤාතරං. ඡායුදකසම්පන්නං
රමණීයං අරඤ්ඤායනතං චෙච තසෙසව නාභිදුරෙ නාච්චාසනෙනා ගො
වරහාමං ච දිඤ්ඤා තත්ථ එකරහතිං වසිඤා දුතියදිවසෙ ගාමං පිණ්ඩාය
පවිසිංසු. තත්ථ ව එකාදස පෙසකාරකා පටිවසනති, තෙ තෙ භික්ඛු
දිඤ්ඤා සඤ්ඤාතසොමනස්සා හුචා අත්තනො අත්තනො ගෙහං තෙඤා
පණ්ණෙනාගාරෙන පරිවිසිඤා ආගංසු: “කුචිං හනෙත ගච්ඡ්ථා”ති.
“යත්ථ අම්මානං එසුකං තත්ථ ගම්මාමං”ති. “යදි එවං හනෙත
ඉච්ච වසිතබ්බ”නති වස්සුපගමනං යාමංසු. භික්ඛු සච්චවර්තීංසු. උපා
සකා තෙසං තත්ථ අරඤ්ඤා කුටිකායො කාරෙඤා අදංසු. භික්ඛු
තත්ථ වස්සං උපගච්ඡීංසු. තත්ථ ජෙට්ඨපෙසකාරකො චෙ භික්ඛු චතුති
පච්චයෙති සකකච්චං උපව්‍යානි. ඉතරෙ එකෙනා භික්ඛුං උපව්‍යානිංසු.²
ජෙට්ඨපෙසකාරකා හරියා අස්සඬා අපසසනතා මිච්ඡාදිට්ඨිකා මච්ඡ
රිණී භික්ඛු න සකකච්චං උපව්‍යානි.³ සො තං දිඤ්ඤා තස්සායෙව කතිට්ඨ
හතිතිං ආනෙඤා අත්තනො ගෙහෙ ඉස්සාරියං නියාදෙසි. සො සඬා
සම්පනතා හුචා සකකච්චං භික්ඛු පටිජග්ගි. තෙ-සබ්බෙ පෙසකාරකා
වස්සං චුත්ථානං භික්ඛුනං එකෙකස්ස එකෙකා සංවකං අදංසු. තත්ථ
මච්ඡරිණී ජෙට්ඨපෙසකාරකා හරියා පදුට්ඨිචිතතා අත්තනො සාමිකං
පරිහාසි: “යං තයා සමණානං සකාසුත්තියානං දූතං දිත්තං අත්ත
පානං තුං තෙ පරලොකෙ ගුඵචුතතං. සුබ්බලොභිතඤ්ඤා හුචා
නිබ්බන්තතු, සාපිකා පජ්ජලිතඅයොමියපට්ඨා ගොනතු”ති. තත්ථ
ජෙට්ඨපෙසකාරො අපරෙත සමයෙන කාලං කථා විඤ්ඤාට්ඨියං.
ආනුභාවසම්පන්නරුක්ඛදෙවතා හුචා නිබ්බන්ති. තස්ස පන කද

1. ම. වසනෙයංගව්‍යානං. 2. හා. ඉතරෙසං එකෙකො එකෙකං භික්ඛු. උපව්‍යානි.
3. හා. සි I II & III. උපව්‍යානි.

රියා හරියා කාලං කාමෝ තණ්‍යොව වසනට්ඨානස්ස අවිදුරෙ පෙනී
 හුන්වා නිබ්බන්ධි. සා නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපා ජිහ්වජාපිපාසාහිභූතා
 තස්ස භූමමදෙවස්ස සනතිකං ගන්තවා ආගා: “අහං සාමි නිවේවාලා
 අනිවිඨ ජිහ්වජාපිපාසාහිභූතා විවරාමි, දෙහි මෙ වන්ථං අත්ත
 පානඤ්ඤා”ති. සො තස්සා දිබ්බං උදාරං අත්තපානං උපනෙයි. තං
 තාය ගතිතමන්තමෙව ගුප්ඵ්වත්තං පුබ්බලොභිතඤ්ඤා සම්පජ්ජති, සාට
 කඤ්ඤා දින්නං තාය පරිදතිතං පජ්ජලිතඅයොමයපට්ටං ගොතී, සා
 මහාදුක්ඛං..අනුභවන්ති තං ඡණ්ඩත්වා කන්දන්ති විවරති.

තෙන සමයෙන අඤ්ඤාතරො හික්කු වුන්වණ්‍යො සන්ධාරං වන්දිතුං
 ගව්ජන්තො මහතා සන්තන සසීං වික්කාට්ටිං. පටිපජ්ජ. සජ්ජිකා
 රත්තිං මග්ගං ගන්තවා දිවා වනෙ සන්ද්වජාසුද්ධසම්පන්නං පදෙසං
 දිස්වා යොග්ගාති මුඤ්ඤිත්වා මුහුත්තං විස්සමිංසු. හික්කු පන විවේක
 කාමතාය පොකං අපකකම්මිත්වා අඤ්ඤාතරස්ස සන්ද්වජායස්ස වන
 ගහනපටිව්ජනනස්ස රුක්ඛස්ස මුලෙ සංඝාටිං පඤ්ඤාපෙත්වා
 නිපන්තො රත්තියං මග්ගාගමනපරිස්සමෙන කීලනතකායො නිදං
 උපගඤ්ජී සජ්ජිකා විස්සමිත්වා මග්ගං පටිපජ්ජිංසු. සො හික්කු න පටි
 බුජ්ජති. අප් සායණ්ණසමයෙ උට්ඨතිත්වා සජ්ජිකෙ අපස්සන්තො අඤ්ඤ
 තරං කුමමග්ගං.¹ පටිපජ්ජිත්වා අනුක්කමෙන තස්සා දෙවතාය වස
 නට්ඨානං සම්පාපුඤ්ඤි. අප් සො දෙවපුත්තො තං දිස්වා මිත්‍රස්සරූපෙන
 උපගන්තවා පටිසස්ථාරං කන්ධා අත්තන්තො විමානං පවෙසෙත්වා
 පාදබ්බඤ්ඤානාදිති දන්ධා පසිරූපාසන්තො නිසීදි. තස්මිඤ්ඤා සමයෙ
 සා පෙනී ආගන්තවා: “දෙහි මෙ සාමි අත්තපානං සාටකඤ්ඤා”ති ආගා.
 සො තස්සා තාති අදුසි. තාති ව තාය ගතිතමන්තාති ගුප්ඵ්වත්ත පුබ්බ
 ලොභිත පජ්ජලිතඅයොමයපට්ටායෙව අගෙසුං. සො හික්කු තං දිස්වා
 තඤ්ඤාතසංවෙසො තං දෙවපුත්තං.

“ගුප්ඵඤ්ඤා මුත්තං රුහිරඤ්ඤා පුබ්බං.

පරිභුඤ්ඤාති කිස්ස අයං විපාකො

අයනත්‍ර කිං කම්ම මකාසි නාරි

යා සබ්බදා ලොභිතපුබ්බගක්ඛා.

නවාති වන්ථාති සුභාති වෙව මුද්ධති සුඛාති ව ලොමසාති

දින්නාතිමිස්සා කිත්තකා භවන්ති අයනත්‍ර කිං කම්මමකාසි නාරි”ති

මිහි ගාථාති පටිපුච්ඡි.

තත් “කිස්ස අයං විපාකො”ති: කිදිසස්ස කම්මස්ස අයං විපාකො
 යං එසා ඉදුති පට්ටහුභවති. “අයනත්‍ර කිං කම්මමකාසි නාරි”ති:
 අයං ඉථි කීනත්‍ර කො කම්මං පුබ්බ අකාසි. “සා සබ්බදා ලොභිත
 පුබ්බගක්ඛා”ති: යා ව සබ්බකාලං රුහිරපුබ්බමෙව ගක්ඛති පරි
 භුඤ්ඤාති. “භවාති”ති: පට්ටස්සාති තාවදෙව පාතුභූතාති. “සුභාති”ති:

සුඤ්ඤානී දක්‍ෂණියානි. “බුද්ධානි”නි: සුඛසම්පන්නානි. “සුඛානි”නි: පරිසුඛ වර්ණනානි. “ලොමසානි”නි: සලොමකානි සුඛසම්පන්නානි සුඤ්ඤානීනි අනෙක. “දිනනානිමියානි කිරිනානි භවනානි”නි: කීර්ති කාමකාමසද්ධිකානි ලොමපට්ඨ සද්ධිකානි භවනානි. කීර්ති භවනානි වා පාඨො, බාදකපාණකවර්ණනානි භවනානි අනෙක. එවං සො දෙවපුත්‍රතො තෙතං භික්‍ෂුතො පුට්ඨො තාය පුරිමස්සියා නතනමම පකාසෙතොනො වෙ ගාපා අහාසි.

“හරියා මමෙසා අසු හදනොන අද්ධිකා මච්ඡරිණී කදරියා, සා මං දදනතං සමිණ්ඩාභවණං අනෙකාසනී පරිහාසනී ව: ගුප්තවු මුත්තං රුහිරිඤ්ච පුබ්බං පරිභුඤ්ඤානං අසුචිං සබ්බකාලං, එතඤ්ච තෙ පරලොකමිං සොකු වත්ඤ්ච තෙ කීර්තිකා භවනානු. භවාදිසං දුට්ඨරිතං වරිණිං ඉධාගතා වීරරතතාය බාදනී”නි.

තත් “අද්ධිකා”නි: කසුචි කිඤ්චිට් අද්ධාසිලං. “මච්ඡරිණී කදරියා”නි: පඨමං මච්ඡරමි, සා සභාවෙන මච්ඡරිණී තාය ච පුත්‍රපුත්‍රා ආසෙවනතාය ඵලාමච්ඡරිණී තාය කදරියා අසුනි සොජනා. ඉද්ධිකාසා තමෙව කදරියතං දසෙතොනො සා මං දදනතනි ආදිමං.

තත් “මිනාදිසං”නි: එවිරුපං යපා වුත්තවට්ඨදුට්ඨරිතාදිං වරිණිං. “ඉධාගතා”නි: ඉමං පෙතලොකං ආගතා පෙතතතහාවං උපගතා. “වීරරතතාය බාදනී”නි: වීරකාලං ගුප්තවෙව බාදනී. කසා හි සෙතාකාමරත අකනෙතනොමාකාමරත පවතතමානමි පිලං යං උද්දසු අනතතං තතො අඤ්ඤත් පඨමියං මත්තසඛිංතෙ මත්තෙ අසනිපාතං විස අතතනො උපරි පතනී. එවං සො දෙව පුත්‍රතො තාය පුබ්බ කතනමම කපෙතී: පුත්‍ර තං භික්‍ෂුං ආහ: “අපි පත හනොන කොචි උපාසො ඉමං පෙතලොකතො මොවෙ නු”නි? “අපි”නි වුත්ත “කපෙතී හනොන”නි. “යදි හගවතො වා අරියසබ්බසා වා එකසෙව වා භික්‍ෂුතො දුතං දනො ඉමිසා උද්දසි යනී, අයඤ්ච තං අනුමොදනී, එවමෙතිසා ඉතො දුක්ඛතො මුත්තී භවිසානී”නි. තං සුතො දෙවපුත්‍රතො තසා භික්‍ෂුතො පණිතං අතතපානං දනො තං දක්ඛිණං තසා පෙතියා අද්ධි. තාවදෙව සා පෙතී සුතො පිණ්ඩිත්ථියා දිබ්බාගාරසා තිත්තා අගොසි. පුත්‍ර තසොච භික්‍ෂුතො ගතෙව දිබ්බසාවකසුගං භගවන්තං උද්දසු දනො තං දක්ඛිණං පෙතියා අද්ධි. තාවදෙව සා දිබ්බවත් නිවත්තං දිබ්බා උභාරගුප්තා සබ්බකාමසමිඛා දෙවච්ඡරාපරිහාසා අගොසි. සො ච භික්‍ෂු තසා දෙවපුත්‍රතසා ඉතියා තදතෙව සාවත්තං. පතො ජත්ත වතං පවිසිතො භගවතො සනතිකං උපගතො වන්දිතො තං සාවක සුගං දනො තං පවතනී ආරොවෙසි. භගවාපි තමත්තං අට්ඨප්පතනි. කතො සම්පන්නපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. සා ධම්මදෙසනා මහාජනසා සාමිකා අගොසිනී.

මහාපෙතොරපෙතවිඳුමණ්ණනා

නි වසී නා.

1 10.

“කා හු අනෙකා විමානසි” නම් ඉදං සන්ධි සාවස්තියං විහරන්තො අසුඤ්ඤානං බලාපිටපෙතිං ආරාහ වුත්තං. අනිතෙ කිරි බාරණසියං අසුඤ්ඤානං රුප්පජ්චිති ඉති අභිථාපා දස්සනියං පාසාදිකා පරමාය වණණපොකකරතාය සමනනාගතා අතිමනොහරකෙසකලාපා අගොසි. තස්සා හි කෙසා නිලා දිසං නනු මුදු සිතිමා වෙලලිතය්‍යා විහන්ගය්‍යා විසංසට්ඨා යාව මෙබලාකලාපා ඔලමිනති. තං තස්සා කෙසසොහං දිස්වා හරුණජනා¹ යෙභුයෙත්ත තස්සා පටිබද්ධවිත්තා අගොසුං.² අපස්සා තං කෙසසොහං අසහමානා ඉස්සාපකතා කතිපයා ඉතිතො සමමනෙතඤ්ඤා තස්සා ඵව පරිවාරිකං දුසිං ආමිසෙක උපලා පෙඤ්ඤා නාය තස්සා කෙසුපපානනං හෙසජ්ජං දුපෙසුං. සං කිරි දුසි තං හෙසජ්ජං නගානියවුණෙත්ත සද්ධං පයොජෙත්වා ගඛාය නදියා නගානකාලෙ තස්සා අදුසි. සං තෙත කෙසෙ සමුලෙ තෙමෙත්වා උදකෙ නිමුජ්ජි. නිමුජ්ජනමනෙතයෙව කෙසා සමුලා පරිපතිංසු. සිසං තස්සා නිත්තකලාපුසදිසං අගොසි. අප් සං සබ්බසො විලුනකෙසා ලුඤ්ඤිතමන්තො කපොති විස විරුපා හුත්වා ලජ්ජාය අනෙකා නගරං පටිසිද්ධං අසකෙකානති වනෙත සිසං වෙසෙත්වා බහිතගරෙ අසුඤ්ඤාන රසමිං පදෙසෙ වාසං කපෙපනති කතිපාගව්වයෙන අපගතලජ්ජා නිලානි පිළෙත්වා තෙලවණ්ණිජ්ජං සුරාවණ්ණිජ්ජඤ්ඤා කරොනති ජ්චිකා කපෙපසි. සං එකදිවසං මිසු නිසු මනුස්සෙසු සුරාමදමනෙතසු නිද්දං ඔනකනෙතසු සිටිලිභුතානි තෙසං නිවන්වන්තානි අවහරි. අපෙක දිවසං සං එකං ඛිණ්ණසමන්තරං පිණ්ඩාය වරන්තං දිස්වා පසන්න විත්තා අත්තනො ඝරං තෙත්වා පසුඤ්ඤානාසනෙ නිසිදුපෙත්වා තෙල සංසට්ඨං දෙණ්ණිනිමමජ්ජනං පිඤ්ඤාකං³ මදුසි. සො තස්සා අනුකම්පාය තං පටිග්ගහෙත්වා පරිභුඤ්ඤා. සං පසන්නමානසා උපරි ඡන්තං ධාරිය මානා අට්ඨාසි. සො ව පෙරො තස්සා විත්තං සමපගංසෙනො අනු මොදනං කත්වා පකකාමි. සං ව ඉති අනුමොදනාකාලෙයෙව “මග්ගං කෙසා දිසං තනු සිතිඤ්ඤා මුදු වෙලලිතය්‍යා ගොනතු” නි පන්තං අකාසි.

සං අපරෙත සමයෙත කාලං කත්වා පුඤ්ඤපුඤ්ඤකම්පානං නියංසෙදනං⁴ සමුද්ඛවජෙකි කනකම්මානෙ එකිකා හුත්වා නිබ්බතති. තස්සා කෙසා පන්තාකාරායෙව සමපජ්ජංසු. මනුස්සානං සාවකාව හරණෙන පත නග්ගා අගොසි. භව තස්මිං කනකම්මානෙ පුත්තපුත්ත උපපජ්ජමානා එකං බුද්ධිනගරං නග්ගා හුත්වා ව විතිනාමෙසි.

අප් අමානං ගතවති ලොකෙ උපපජ්ජත්වා පවත්තිතවරබමම විකෙක අනුපුප්පෙක ගතත්වා සාවස්තියං විහරන්තො සාවස්තිවාසිනො

1. ම. ජනො.

3. සි. II. III. හා. මිඤ්ජන.

2. ම. විත්තොඅගොසි.

4. ම. පුඤ්ඤපුඤ්ඤමිග්ගකමමයං

සහමනා¹ වාණිජ සුවිශේෂත්වය. උද්‍යෝග කාලය මහාසමුද්‍රයේ මහ රිංසු. තෙති ආරුද්‍රණයා විසමවානවෙගුකම්පනා ඉතො ඕතො ව පරිබ්‍රමනාති නං පදෙසං අගමාසි. අප සා විමානපෙති සහවිමානෙන න තෙසං අත්‍යන්තං දයොසි. නං දිසවා ජෙට්ඨවාණිපො පුච්ඡන්තො:

“කා භු අනෙතොවිමානසම් තිට්ඨන්ති භුපතිකම්

උපතිකම්මෙසු භද්දෙ තිං² පසාම නං මහිද්ධික”නති
ආප්මාහ.

තත් “කා භු අනෙතො විමානසම් තිට්ඨන්ති”ති: විමානසං අනෙතො අබ්‍රහ්මණෙර තිට්ඨන්ති කා භු තිං තිං මහුසස්සී උද්‍රු අමහුසස්සීති පුච්ඡන්. “භුපතිකම්”ති: විමානතො න නිකම්. “උපතිකම්මෙසු භද්දෙ තිං³ පසාම නං මහිද්ධික”නති: භද්දෙ නං මහිද්ධිකං පසාම දට්ඨකාමයො, තසාම විමානතො නිකම්මෙසු. “උපතිකම්මෙසු භද්දං න”ති වා පාදො, භද්දං නව අප්පති අනෙතො.

අපසං සං අනතො බහි නිකම්මං අසකුණ්ණස්ස පකා සෙනති ආප්මාහ:-

“අට්ඨසාමි හරාසාමි නයො නිකම්මං බහි

තෙසෙහමති පටිච්ඡන්තා පුඤ්ඤංමෙ අපපකං කත”නති.

තත් “අට්ඨසාමි”ති: නයො හුතො බහි නිකම්මං දුක්ඛිතො අමහි. “හරාසාමි”ති: උප්පාමි. “තෙසෙහමති පටිච්ඡන්තො”ති: තෙසෙහි අමහි අගං පටිච්ඡාදිතො පාරාතසරිතො. “පුඤ්ඤං මෙ අපපකං කත”නති: අපපකං පරිත්තං මයා කුසලකමමං කතං පිඤ්ඤකද්ධාමතනනති අභිප්පායො.

අප වාණිජො අනතො උත්තරසාවකං දකුකාමො

“භද්දතතරියං දදුමි තෙ ඉමං දුස්සං නිවාසස

ඉමං දුස්සං නිවාසෙතො බහි නිකම්මෙ සොභනො.

උපතිකම්මෙසු භද්දෙ තිං පසාම නං බහිද්ධික”නති⁴
ආප්මාහ.

තත් “භද්ද”ති: ඉඛ්‍යා ගණිත. “උපතිකම්”නති: උපට්ඨසකං උපට්ඨ හාරො, උත්තරසාවකනති අනෙතො. “දදුමි න”ති: භුසං දදුමි. “ඉමං දුස්සං නිවාසස”ති: ඉමං මම උත්තරසාවකං තිං නිවාසෙහි. “සොභනො”ති: සුඤ්ජරුපෙ.

එවිඤ්චි පන වතො අනතො උත්තරසාවකං තසාම උපනෙසි. සා තපා දියමානසං අනතො අනුපකප්පනියතඤ්ච දියමානං සපා උපකප්පති නං ව දයොසති ආප්මාහ:-

“භද්දන භද්දෙ තෙ දින්නං න මයො උපකප්පති

එසෙසු පාසකො සද්ධා සමමාසමුද්ධිසාවනො.

එතං අට්ඨාදධිනිතං මම දකුණ්ණමාදිස

අපාතං⁴ සුඛිතො තෙසං සබ්බකාමසමිද්ධිති”ති.

1. ම. සකසනා.

2. ම. තිං (තප්පි)

3. කා. මහිද්ධික.

4. කා. පෙ සා. හද්ධික.

තත් “හඳෙන්න හඳෙන්න ගො දිනනං න මහෙං උපකපාති”ති: මාරිස තව හඳෙන්න මම හඳෙන්න තයා දිනනං න මහෙං උපකපාති න නිසුජ්ජති, උපහොගයොග්ගං න අරහතීති අභේයං. ඵසෙඤ්ඤාසංකො සද්ධො”ති: එසො රතනතත්තයං උද්දියං සරණගමනෙන උපාසකො කමමඵලසංඛාය ව සමන්තාගතතතා සද්ධො එත් එතස්මිං ජන සමුගෙ අත්ථි. “ඵතං අච්ඡාදසිඤ්ඤාන මම දක්ඛිණමාදිසා”ති: එතං උපාසකං මම දියමානෙන සාවකෙන පරිදහාපෙඤ්ඤා තං දක්ඛිණං මහං ආදිස, පතතිදුතං දෙති. “අපාහං¹ සුඛිතා හෙසං”තති: අප තපා කතො අහං දිබ්බවත්තීවත්තං සුඛපතතා හවිසාමි.

තං සුඤ්ඤා වාණිජ්ජ තං උපාසකං නභාපෙඤ්ඤා විලිච්චෙඤ්ඤා වත්තං සුගෙන අච්ඡාදෙසුං. තමත්තං පකාසෙන්නො සබ්බිකිකාරකා තිස්සො පාඨායො අවොද්ධං.

“තං ව තෙ නභාපසිඤ්ඤාන විලිච්චෙඤ්ඤාන වාණිජ්ජ වත්තං අච්ඡාදසිඤ්ඤාන තස්සා දක්ඛිණමාදිසුං.

සමන්තතරං හුද්දිවෙසි විපාකො උපපජ්ජති,
භොජනච්ඡාදනපාතීයං දක්ඛිණංය ඉදං ඵලං.

තතො සුඤ්ඤා සුචිවසනා කාසිකුතතමධාරිණී
හසන්ති විමානා නිකමිති දක්ඛිණංය ඉදං ඵල”තති.

තත් “න”තති උපාසකං. ම සද්දා නිපාතමනං. “ගො”ති තෙ වාණිජ්ජති යොජනා. “විලිච්චෙඤ්ඤාන”ති: උත්තමෙන ගඤ්ඤාන විලිච්චෙඤ්ඤා. “වඤ්ඤානච්ඡාදසිඤ්ඤාන”ති: වර්ණගතරසසම්පන්නං සම්මාද්දනං භොජනං භොජෙඤ්ඤා නිවාසනං උත්තරීයනති විසි වත්තෙති අච්ඡාදෙසුං, වෙ වත්තති අදංසුති අභේයං. “නස්සා දක්ඛිණ මාදිසු”තති: තස්සා පෙතියා තං දක්ඛිණං අදංසු. “සමන්තතරං හුද්දිවෙසි”ති: අනු නි නිපාතමනං. තස්සා දක්ඛිණංය උද්දිවෙසම නන්තරමෙව. “විපාකො උපපජ්ජති”ති: තස්සා පෙතියා විපාකො දක්ඛිණංය ඉදං ඵලං උපපජ්ජි. කීදිසොති? පෙති ආහ: “භොජ නච්ඡාදනපාතීය”තති: නානපකාරං. දිබ්බභොජනසද්ධං භොජ නඤ්ඤා, නානාචාරාගවණ්ණසමුජ්ජලං දිබ්බවත්තසද්ධං වත්තඤ්ඤා, අනෙකවිධං පානඤ්ඤා, දක්ඛිණංය ඉදං ඊදිසං ඵලං උපපජ්ජති යොජනා. “නගො”ති: යථාච්චිතභොජනාදිපටිලාභතො පච්ඡා. “සුද්ධා”ති: නභානෙන සුඤ්ඤාරො. “සුචිවසනා”ති: සුචි සුඤ්ඤා වත්තීවත්තං. “කාසිකුතතමධාරිණී”ති: කාසිකවත්තොපි උත්තමවත්ත ධාරිණී. “හසන්ති”ති: පස්සති තාන භූමිතාකං දක්ඛිණංය ඉදං ඵලවිසෙසනති පකාසන වසෙන හසමානා විමානතො නිකමිති.

තතො තෙ වාණිජ්ජ එවං පටිවත්තතො සුඤ්ඤාඵලං දිස්වා අච්ඡරි යඤ්ඤානවත්තන්තා තස්මිං උපාසකෙ සඤ්ජානගාරවත්තමානා

කතඤ්ඤාදී නං පසිරුපාසිංසු. සොපි තෙ ධම්මකථාය භියොතා සොමිත්තාය පසාදෙත්වා සරණෙසු ව සිලෙසු ව පතිට්ඨාපෙසි. තෙ තාය විමානපෙතියා කතකමමං ඉමාය භාජාය පුච්ඡිංසු:-

“සුචිත්තරූපං රූචිරං විමානං තෙ පභාසති
දෙවතෙ පුච්ඡිතාචික්ඛ කිසං කමමසිදං එල”නති.

තත් “සුචිත්තරූප”නති: ගතිඅස්සඉතිපුරිසාදිවසෙන වෙච මාලාකමලතාකමාදිවසෙන ව සුච්ඡිචිතිතචිත්තරූපං, “රූචිර”නති: රමණීයං දස්සනීයං, “කිසං කමමසිදං එල”නති: කිදිසස්ස කමමස්ස කිං දුතමසස්ස උදුසු සිලමසස්ස එලනති අත්ථො.

සා තෙති එවං පුට්ඨා “මයා කතස්ස පරිත්තකස්ස කුසලකමමස්ස තාව ඉදං එලං අකුසලකමමස්ස ව පන ආයති නිරයෙ ඊදිසං භවිස්ස ති”ති තදුභයං ආචික්ඛන්ති එතා භාජායො අභාසි.

“භික්ඛුන්තො වරමානස්ස දෙණිතිවෙජ්ජනං අගං
අද්ධං උජ්ඣුතස්ස විපසනෙනාන වෙතසා,
තස්ස කමමස්ස කුසලස්ස විපාකං දීඝමනාරං
අනුභොමි විමානස්මිං තඤ්ඤෙද්දති පරිත්තකං.
උද්ධං වතුහි මාසෙහි කාලනිරියං භවිස්සති,
එකන්තං කට්ඨකං ඤාරං නිරයං පපතියාහං:
වතුක්කණ්ණං වතුචාරං විහත්තං භාගසො මිත්තං
අයොපාකාරපරියන්තං අයසා පටිකුජ්ජිතං.
තස්ස අයොමයා භුමි ජලිතා තෙජසා යුතා
සමන්තා යොජනසතං එරිත්වා තිට්ඨති සබ්බදු.
තත්ථාගං දීඝමද්ධානං දුක්ඛං වෙදිස්සවෙදනං
එලං ව පාපකමමස්ස තසමා සොවාමගං භුස”නති.

තත් “භික්ඛුන්තො වරමානස්ස”නති: අඤ්ඤාතරස්ස භිත්තකීලෙ සස්ස භික්ඛුන්තො භික්ඛාය වරන්තස්ස, “දෙණිතිවෙජ්ජන”නති: විස්සන්ද මානතෙලං පිඤ්ඤකං.¹ “උජ්ඣුතස්ස”නති: විත්තජම්භවංකකුට්ඨභාව කරානං කිලෙසානං අභාවෙන උජ්ඣාවපපත්තස්ස, “විපසනෙනාන වෙතසා”නති: කමමඵලසද්ධාය සුච්ඡි පසනෙනාන විතෙත්තන, “දීඝ මනාර”නති: මකාරො පදසක්කරො, දීඝං අන්තරං, දීඝං කාලනති අත්ථො. “තඤ්ඤෙද්දති පචිත්තක”නති: තං ව පුඤ්ඤෙඵලං විපක්ඛ විපාකත්තා කමමස්ස ඉද්දති පරිත්තකං අපථාවසෙසං, න විරෙතෙව ඉතො වවිස්සාමි ති” අත්ථො. තෙතාග: “උද්ධං වතුහි මාසෙහි කාල කිට්ඨා භවිස්සති”නති: වතුහි මාසෙහි උද්ධං වතුන්තං මාසානං උපරි පඤ්ඤමෙ මාසෙ මම කාලනිරියං භවිස්සතීති දස්සෙති. “එකන්තං කට්ඨක”නති: එකන්තෙනෙව අතිට්ඨං, තෙතො පෙතයොතිකභාවතො²

1. සං. සී. 11. මඤ්ජරං. 2. සී. I & II පරිභාසිකාමේති.
3. සං. ජට්ඨසංඝතකිකභාවතො.

එකතනදුක්ඛනාදි අපේක්ෂා “සොඳ”නැති දුරුණං, “නිරසං පපනිසං” භනති: නැති එක් අයෙකු සුඛනාති කනා නිරයනාති ලභනාමිකං නරකං පපතිසංගම් අහං, නිරයනාති වෙත් අවිවිමහානිරයසං අභිපෙපනතතා තං සරුපතො දසෙසනාති වතුකකණ්ණනාති ආදි මාන.

තත් “වතුකකණ්ණ”නැති: වතුකොණං, “වතුමාර”නැති: වතුසු දිසාසු වතුසි වාරෙති යුතතං, “විහනන”නැති: සුච්ඡ විහතතං, “භාග සො”ති: භාගතො, “මින”නැති: තුලිතං, “අසොපාසාර පටිසනන”නැති: අයොමියෙන පාසාරෙන පටිසනිතතං, “අසසා පටිකුප්පිත”නැති: අයොපවලෙන ව උපරි පිදතිතං,¹ “නෙත්තං යුතං”ති: සමනතතො සමුට්ඨිතඡලෙන මහතා අනිතා නිරන්තරං සමයුතතඡලං, “සමනතා සොත්තසන”නැති: එවං පන සමනතා බසි සබ්බදිසාසු යොජනසතං යොජනාතං සතං, “සබ්බද්ධ”ති: සබ්බකාලං, “එට්ඨො නිබ්බන්ධි”ති: බ්‍යාපිතො තිට්ඨති, “නාත්ථා”ති: තසමිං මහානිරයෙ, “වෙදිසං”නැති: වෙදිසංගම් අනුභවිසංගම්, “එලඤ්ච පාපකම්මසං”ති: ඉදං ඊදිසං දුක්ඛානුභවනං මයා එවං කතසං පාපකම්මසං එලනාති අපේක්ෂා.

එවං තාය අතතතා කතකම්මඑලෙ ආයති නෙරසිකභාවෙ ව පකාසිතෙ සො උපාසකො කරුණාය සඤ්චාදිතමානසො “හන්දසංගං පතිට්ඨං භවෙය්‍ය”නැති විනෙතනාති ආග: “දෙවතෙ තං මහං: එකසං දුනවසෙන සබ්බකාමසම්භාවා උදාරසම්පන්නියුතතා ජනා, ඉද්දති පන ඉමෙසං උපාසකානං දුනං දුතං සන්ථි ව ඉණ අනුසං රිතො නිරසුපපතනිතො මුඤ්චිසංසි”ති, සා පෙනි හට්ඨතුට්ඨා සාග්‍රි ති වතො තෙ දිබ්බික අනුපානෙන සන්තපෙත්තො දිබ්බාති වත්තාති නානා විධාති රතනාති ව අද්දසි, භගවන්තඤ්ච උද්දසං දිබ්බං දුසං යුගං තෙසං හන්දෙ දුතං “අඤ්ඤාතරා භන්තා විමානපෙනි භග වතො පාදෙ සිරසා වන්දති සාවන්තිං ගතො සන්තරං මම වව නෙත වන්දතං”ති වන්දනඤ්ච පෙසෙසි, තං ව නාවං අතතතො ඉභ්බානුභාවෙන තෙති ඉවත්තපට්ටනං තං දිවසමෙව උපනෙසි, අප තෙ වාණිජ තතො පට්ටනතො අනුකකමෙන සාවන්තිං පතො ජෙන වනං භමිසිතො සන්ථි තං දුසංයුගං දුතං වන්දනඤ්ච නිවෙදෙත්තො ආදිතො පට්ඨාය තං සබ්බං පවත්තිං භගවතො ආරොවෙසුං, සන්තා තමන්දං අවුට්ඨපත්තිං කනා සම්පත්තපරිසාය වින්තරෙන ධම්මං දෙසෙසි, සා දෙසනා මහාජනසං සාත්තිකා ජනා.

තෙ පන උපාසකා දුතියදිවසෙ බුද්ධපඤ්චයං භික්ඛුසංඝසං මහා දුතං දුතං තසං දක්ඛිණමාදිසිංසු, සා තතො පෙනලොකතො වට්ඨො විවිධරතනජෙතිත්ත තාවතිංසභවතෙ කතකම්මිතො අවජ්ඣ සහසංපරිවාරා නිබ්බන්ධි.

බලාවිසපෙනවත්ථවණ්ණනා

ති වසී තා,

1 11.

“පුරුකොට සෙතොන පලෙහි හැසිනා”¹ කී ඉදං සත්ථි රේන වනෙ විහරෙනෙ වෙ බ්‍රාහ්මණපෙන² ආරබ්හ වුතනං. ආයසමා කීර සංකිවෙවං සතතවසෙකො බුරුගෙගෙයව අරහතනං. පච්චා සාමණේර භූමියං ධීනො කිංසමතොති හික්ඛුති සද්ධිං අරඤ්ඤයතනෙ වසනොනොසං හික්ඛුතං පඤ්චනතං වොරසතානං හත්ථොනො ආගතං මරණං පටිබාහිනිං තෙ ව වොරෙ දමෙච්චා පබ්බාපේනිං සද්දු සනතිකං අග මාසි. සත්ථා තෙසං හික්ඛුතං ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනාවසානෙ තෙ හික්ඛු අරහතනං පාපුණ්ණං. අපායසමා සංකිවෙවං පරිපුණ්ණවසොං ලඤ්චපසම්පදෙ තෙහි පඤ්චති හික්ඛුසතොති සම්මං බාරණසිං ගතත්වා ඉසිපතනෙ විහාසි. මනුස්සා පේරස්ස සනතිකං ගතත්වා ධම්මං සුච්චා පසතනමාතසා මිටිපටිපාටියා වග්ගවග්ගා සුච්චා ආගතතුකදුතං අදංසු. තත්‍ර³ අඤ්ඤතරෙ උපාසකො මනුස්සෝ නිව්චහතො සමාදු පෙසි. තෙ යථාබලං නිව්චහතනං පට්ඨපෙසුං. තොන ව සමයෙන බාරණසියං අඤ්ඤතරස්ස මිට්ඨාදිසිකස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස වෙ පුතතා එකා ව ධිතා⁴ අගෙසුං. තෙසු පේට්ඨපුතොතා තස්ස උපාසකස්ස මිතොතා අහොසි. සො තං ගහෙත්වා ආයසමතො සංකිවෙසා සනතිකං අගමාසි. ආයසමා සංකිවෙවං තස්ස ධම්මං දෙසෙසි. සො මුදුට්ඨතොතා අහොසි. අථ නං සො උපාසකො ආග: “කිං එකස්ස හික්ඛුනො නිව්චහතනං දෙති”ති. “අනාචිණ්ණං අමතාකං බ්‍රාහ්මණානං සමණානං සකාසපුත්තියානං නිව්චහතදුතං. තස්මා නාගං දස්සාමි”ති. “කිං මග්ගමි භතතං දස්සාසි න දස්සාසි”ති. “කථං න දස්සාමි”ති ආග. “යදි එවං යං මග්ගං දෙසි තං එකස්ස හික්ඛුනො දෙති”ති. සො සාමුච්චි පටිසසුණ්ණිච්චා දුතියදිවසෙ පාතොව විහාරං ගතත්වා එකං හික්ඛුං ආනොත්වා භොපෙසි. එවං ගච්ඡන්තො ගච්ඡන්තො කාලෙ හික්ඛුතං පටිපත්තිං දිස්වා ධම්මඤ්ච සුණ්ණිච්චා තස්ස කනිට්ඨහාතා ව හගිනී ව සාසනෙ අභිපසසනා පුඤ්ඤකමමාභිතා ව අගෙසුං. එවං තෙ තයො ජනා යථාචිතවං දුනානි දෙනතා සමණ්‍රාහ්මණ සකක රිංසු ගරුකරිංසු මානෙසුං පුපෙසුං. මාතා පිතරෙ පත තෙසං අස්සද්ධා අපසසනතා සමණ්‍රාහ්මණෙසු අගාරවා පුඤ්ඤකීරියාය අනාදර අනිච්ඡකා⁵ අගෙසුං. තෙසං ධිතරං දුරිකං මාතුලපුතත්තස්සත්ථාය ඤාතකා වාරෙසුං. සො ව ආයසමතො සංකිවෙසා සනතිකං ධම්මං සුච්චා සංවෙගජනො පබ්බජ්ජො නිව්චං අතතො මාතු ගෙහං භුඤ්ජිතුං ගච්ඡති. තං මාතා අතතොතො හාතුධිතාය⁶ දුරිකාය පලොභෙති. තොන සො උක්කණ්ණිතො සුච්චා උපස්ඤායං උපසං තමිත්වා ආග: “උපපබ්බජ්ජාමගං හතොත අසුඤ්ඤාථ ම”නාති. උපස්ඤායො තස්ස උපතිස්සයසම්පත්තිං දිස්වා ආග: “සාමණේර

1. ම. වෙ බ්‍රාහ්මණපුතො පෙනෙ.

3. සි. I. II & III. වෙ පුතතා ව ධිතා ව.

2. ම. කථ.

4. ම. අවර්ඤ්කා.

5. හා. මාතුලධිතාය.

මාසමත්තං. ආගමෙති”ති. සො සාධුති පටිසුඤ්චා මාසෙ අතික්කන්තෙ තපෙව ආරෙවෙසි. උපක්කායො පුත “අඬුමාසං ආගමෙති”ති ආහ. අඬුමාසෙ අතික්කන්තෙ තපෙව වුත්තෙ පුත “සත්තාහං ආගමෙති”ති ආහ. සො සාධුති පටිසුඤ්ච.

අප්ඵ වසථිං අන්තොසත්තාගෙ සාමණේරස්ස මාතුලානියා ගෙහං විතට්ඨදනං ජිණ්ණං දුබ්බලකුඛිං වාතවස්සාභිගතං පරිපතී. තත්ථ බ්‍රාහ්මණො ච බ්‍රාහ්මණී ච වෙ පුත්තා ච ධිතා ච ගෙගෙන අපේක්ඛාත්ථා කාලමකංසු. තෙසු බ්‍රාහ්මණො බ්‍රාහ්මණී ච පෙනෙයො නියං නිබ්බත්තිංසු. වෙ පුත්තා ච ධිතා ච භුමිවද්දෙවෙසු තෙසු ජෙට්ඨපුත්තස්ස හත්ථියානං නිබ්බත්ති, කතිට්ඨස්ස අස්සතරිරපො, ධිතුයා සුවණ්ණසිවිතා. බ්‍රාහ්මණො බ්‍රාහ්මණී ච මහනෙත මහනෙත අයොමුග්ගරෙ ගහෙත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං ආනොවෙනති, අතිහතට්ඨා නෙසු මහනතමහනතා ඤට්ඨපමාණං ගණ්ඨා උට්ඨතිත්වා මුහුත්තෙ තෙව පරිපච්චිතා පරිභෙදපපත්තා හොනති, තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස ගණ්ඨා ථාලෙත්වා කොධාභිභූතා නික්කරුණා ඵරුසවචනෙති තජ්ජන්තා පුබ්බලොභිතං පිට්ඨති. න ච තිත්තිං පටිලභනති.

අප්ඵ සාමණේරෙ උක්කණ්ඨාභිභූතො උපක්කායං උපසංකමිත්වා ආහ: “හනෙත මයං පටිඤ්ඤාදිවසා විතීවත්තා ගෙහං ගමිස්සාමි අනුජනාථ ම”නති. අප්ඵ නං උපක්කායො අත්ථගිගෙහෙ සුරියෙ කාල පක්ඛවාතුද්ධියා විත්තමානාය ඵතීති වත්වා ඉසිප්පනවිහාරස්ස පිට්ඨි පසොන පොකං ගන්ත්වා අට්ඨාසි තෙන ච සමසෙන තෙ වෙ දෙව පුත්තා සධිං භගිතියා තෙනෙව මගෙහත යක්ඛසමාගමං සමභාවෙත්වා ගච්ඡන්ති. තෙසං පන මාතෘපිතරෙ මුග්ගරහත්වා ඵරුසතරවාවා කාළරූපා ආතුලාතුලපුබ්බපතිතකෙසභාරා ඉන්ද්‍රියදම්භාලක්ඛනා සදිසා විගලිතපුබ්බලොභිතා වලිගගත්තා අතිවිය ජෙගුච්ඡිභව්ඡ දස්සනා තෙ, අනුබ්බන්ති. අපායසමා සංකිත්වො යථා සො සාමණේරෙ, තෙ සබ්බෙ ගච්ඡන්තෙ පස්සති තථාරූපං ඉද්ධාභිසංඛාරං අතිසංඛාරිත්වා සාමණේරං ආහ: “පස්සාසි නො තිං සාමණේර ඉමෙ ගච්ඡන්තෙ”ති? “ආම හනෙත පස්සාමි”ති. “තෙන හි ඉමෙති කත තමමං පටිපුච්ඡාහි”ති. සො හත්ථියානාදීහි ගච්ඡන්තෙ අනුක්කමෙන පටිපුච්ඡ. තෙ.ආහංසු “යෙ පච්ඡන්තො පෙනා ආගච්ඡන්ති තෙ පටි පුච්ඡා”ති. සාමණේරෙ තෙ පෙනෙ ගාථාහි අප්ඤ්ඤාසි:

“පුරතොව සේනෙන පලෙඨි හත්ථිනා
මජ්ඣෙ පන අස්සතරිරපෙන
පච්ඡා ව කඤ්ඤා සිවිකාය නියන්ති
මහාසගන්ති දස සබ්බසො” දිසා.

තුමෙහි පත බුහුරුහත්පාණිනෝ
 රුද්‍රමුඛා භික්ෂුපතිනගනනා
 මුත්තාභුතා නිමිකත් පාපං
 යෙනසුද්ධසුද්ධසුද්ධසු පිව්ථා¹ ලොකිත²නගි.

තත් “පුරතො”ති: සබ්බපඨමං. “සෙතොනා”ති: පණ්ඩරෙන.
 “පලෙති”ති: ගව්ඨති. “මජ්ඣෙක පනා”ති: ගජභාරුලකස්ස සිවිකා
 රුලකාය ව අනුතරෙ. “අස්සතරිප්පෙනා”ති: අස්සතරිප්පෙනාන
 රපෙන පලෙතිති යොජනා. “නිසානි”ති: වහිසති. “බහාසනෙහි දස
 සබ්බසො දිසා”ති: සබ්බතො සමන්තතො සබ්බාව දසපි දිසා
 අතගතො සරිරපසභාහි වත්ථාහරණාදිපසභාහි ව විජේජාතයමානා.
 “බුහුරුහත්පාණිනෝ”ති: බුහුරු හත්සංඛාතෙසු පාණිසු යෙසං
 තෙ=බුහුරුහත්පාණිනෝ. භූමිසණ්ඨකරණියාදිසු පාණි වොහාරස්ස
 ලබ්ගමානතතා හත්සංඛෙත පාණි ඵව විසෙසිතො. “භික්ෂුපතිනග
 නනා”ති: බුහුරුපසභාරෙන තත් තත් භික්ෂුපතිනසරිරං.³
 “පිව්ථා”¹ති: පිව්ථ.

ඵවං සාමණේරෙන පුට්ඨා තෙ පෙනා සබ්බං තං පව්තරිං. වසුති
 ගාථාහි පව්ඨාසිංසු:

“පුරතොව යෙ ගව්ඨති කුසුද්ධරෙන
 සෙතෙන නාගෙන වසුකකමෙන
 අමහාකං පුතෙනා අහු ජේට්ඨකො සො⁴
 දුනානි දන්තාන සුඛි පමොදති.

යො සො මජ්ඣෙක අස්සතරිප්පෙන
 වතුබ්බි සුතෙනන සුවහිතෙන
 අමහාකං පුතෙනා අහු මජ්ඣිමො සො
 අමච්ඡරි දුනපති විරොවති.

යා සා ව පච්ඡා සිවිකාය නියාති
 නාරි⁵ සපසුද්ද මගමඤ්ඤොවනා
 අමහාකං ධිතා අහු සා කතිට්ඨා
 භාගධික්භාගෙන සුඛි පමොදති.

ඵතෙ ව දුනානි අදංසු පුබ්බ
 පසන්නවිතතා සමණ්ට්ඨාගමණානං.
 මයමපන මච්ඡරිතො අහුමහා
 පරිභාසකා සමණ්ට්ඨාගමණානං.

ඵතෙ පදන්තා පරිවාරයනති,
 මයසුචි සුත්තාම නලොව බිතෙනා”ති.⁵

1. සි. 1 පිපාඨ 2. ම. භික්ෂුපතිනසරිරං, සි. I. II & III. භික්ෂුපතිනසරිරං.
 3. සි. I. II & III සොච ජෙට්ඨො. 4. අපත පා. හා. දර්. 5. හා. ජෙනොති

තත් “පුරතොව සො ගව්‍යති”ති: ඉමෙසං ගව්‍යතනානං සො පුරතො ගව්‍යති. සො සො පුරතො ගව්‍යතීතිපි පාඨො. තස්ස සො ඵසො පුරතො ගව්‍යතීති අත්‍යො. “කුඤ්ඤරොනා”ති: කුං පඨවිං ජ්රයති කුඤ්ඤස්ස වා රමති වරතීති=කුඤ්ඤරොති. ලභිතාමෙන ගජිතා. “නාගෙනා”ති: න අස්ස අගති අභිභවතීයං අජීති=නාගො තෙන තාගෙන. “චතුක්කමෙනා”ති: චතුප්පදෙන. “ජෙට්ඨො”ති: පුබ්බජෙ. “චතුබ්බි”ති: චතුති අස්සතරිති. “සුචග්ගිතොනා”ති: සුඤ්ජරගමනෙන චතුරගමනෙන. “මිගමඤ්ඤොවනා”ති: මිගියා විය මඤ්ඤකම්පානා “භාගබ්බිභාගෙනා”ති: භාගස්ස අබ්බිභාගෙන, අත්තනා ලභිකොට්ඨාසතො අබ්බිභාගදුනෙන හෙතුතුනෙන. “සුඛි”ති: සුඛිති, ලිඛවිපල්ලාසෙන හෙතං වුත්තං. “පටිභාසකා”ති: අනෙකාසකා. “පටිචාරඤ්ඤාති”ති: දිබ්බස්ස කාමගුණෙස්ස අත්තනො ඉන්ද්‍රියානි ඉතො විතො ව යථාසුඛං වාරෙනති, පරිජනෙති වා අත්තනො පුඤ්ඤනුභාව තිස්සඤ්ඤෙන පරිවරියං කාරෙනති. “මඤ්ඤව සුඤ්ඤාම නලොව ඩිනොනා”ති: මයමපන ඩිනොනා ආනපෙ පකම්හොතො නලො විය සුස්සාම, වුප්පිපාසාති අඤ්ඤමඤ්ඤං දණ්ඩාභිසානෙන ව සුක්ක විසුක්කා භවාමාති.

ඵචං අත්තනො පාපං සයං පවෙදෙත්වා “මයං තුමාකං මාතුල මාතුලාතියො”ති ආචිකම්සු. තං සුත්වා සාමණෙරො සඤ්ජාතසං වෙහො ඵවරුපානං කිබ්බිසකාරිතං කථනත්‍ර ඛො භොජනාති සිජ්ඣනතීති පුච්ඡන්තො:

කිං තුමාකං භොජනං කිං සයානං¹ කථං සු යාපෙථ
සුපාපධම්මිනො
පහුතභොගෙස්ස අනපපකෙස්ස සුඛං විරාධාය² දුක්ඛජ්ජ
පත්තා”ති

ඉමං භාථමාහ.

තත් “කිං තුමාකං භොජන”නති: කීනති කීදිසං තුමාකං භොජනං. “කිං සයාන”නති: කීදිසං සයනං. කියාසානාති කෙචි පඨනති; කීදිසසයනා, කීදිසෙ සයනෙ සයථාති අත්‍යො. “කථං සු යාපෙථ”ති: කෙන පකාරෙන යාපෙථ කථං වො යාපෙථාති වා පාඨො, කථං තුමෙහ යාපෙථාති අත්‍යො. “සුපාපධම්මිනො”ති: සුචුට්ඨ අතිවිය පාපධම්මො. “පහුතභොගෙස්ස”ති: අපරියනෙත්‍ර ලිථරෙස්ස භොගෙස්ස සනෙත්‍ර. “අනපපකෙස්ස”ති: න අපපකෙස්ස ඛහුස්ස. “සුඛං විරාධායා”ති: සුඛගෙතුනො පුඤ්ඤස්ස අකරණෙන සුඛං විරුක්ඛිත්වා විරුධෙත්වා. සුඛස්ස විරුධොනාති කෙචි පඨනති. “දුක්ඛජ්ජ පත්තා”ති: අජ්ජ ඉදුති ඉදං පෙතයොතිපරියාපනං දුක්ඛං අනුප්පත්තාති.

ඵචං සොමණෙරෙන පුට්ඨා පෙතා තෙන පුච්ඡිතමත්ථං විස්සජේන්නා භාථායො අභාසිංසු:-

“අඤ්ඤාමඤ්ඤාං වග්ගිනිනා පිචාම පුබ්බලොභිනං
බහුං පිනිනා න ධාතා භොම නච්ඡාදිමහසෙ¹ මයං.

ඉච්චො ච ච්චා පරිදෙවයනති අද්දයනා පෙච්ච² යමෙක
ආගිනො
යෙ තෙ විදිනි³ අගිග්ගමම භොගෙ න භුඤ්ජෙර නාපි
කරොනති පුඤ්ඤං,

තෙ බුප්පිපාසුපගතා පරත් පෙතා විරං ක්කායෙර ඛග්ගමානා
කමමානි කතාන දුමුද්දයානි අනුභොනති දුක්ඛං කට්ඨ
කපථලානි.

ඉත්තරං හි ධනං ධඤ්ඤා ඉත්තරං ඉධ ජීවිතං
ඉත්තරං ඉත්තරතො ඤ්ඤා දීපං කගිරාථ පණ්ඩිතො.

යෙ තෙ ඵලං පජානනති නරා ධම්මෙක කොවිදු
තෙ දුතෙ නප්පමජ්ජනති සුනි අරහතං චචො⁴ති.

තත් “න ධාතා භොමා”ති: ධාතා සුභිතා තිත්තා න භොම.,
“නච්ඡාදිමහසෙ”ති: න රුච්චාම න රුචිං උප්පාදෙම, න තං මයං
අත්තතො රුචියා පිවිසාමානි අත්තො. “ඉච්චොචා”ති: ඵල මෙච.
“ච්චො පරිදෙවයනති”ති: මයං විය අඤ්ඤාපි මනුස්සා කතානිබ්බිසා
පරිදෙවයනති කඤ්ඤනති. “අද්දයනා”ති: අද්දනසීලා මච්ඡරිතො.
“යමෙක ආගිනො”ති යමලොකසඤ්ඤාදිතෙ යමෙක ආතො පෙතති
විසයෙ ආනසීලා. “යෙ තෙ විදිනි අගිග්ගමම භොගෙ”ති: යෙ තෙ
සම්පති ආයති ච සුඛවිසෙසවිධායකෙ භොගෙ විදිනි පටිලභිනි.
“න භුඤ්ජෙර නාපි කඤ්ඤනති පුඤ්ඤ”නති: අමෙභ විය. සගම්පි
න භුඤ්ජනති පරෙසං දෙනතා දුනමයං පුඤ්ඤම්පි න කරොනති.
“තෙ බුප්පිපාසුපගතා පරත්”ති: තෙ සත්තා පරත් පරලොකෙ
පෙතතිවිසයෙ ජිහ්වච්ඡාපිපාසාහිභූතා හුනි. “විරං ක්කායෙර ඛග්ග
මානා”ති: බුද්ධි ගෙභුකෙන දුක්ඛගතිනා අකතං වත අමෙභ හි කුසලං
කතං පාප’නති ආදිනා පවනතමානෙන විප්පවිසාරගතිනා පරිඛග්ග
මානා ක්කායනති, අනුදුනනනති අත්තො. “දුමුද්දයානි”ති: දුක්ඛවිපා
කානි. අනුභොනති දුක්ඛං කට්ඨකපථලානි”ති: අතිච්ච්චලානි පාප
කමමානි කතා විරකාලං දුක්ඛං ආපාගිකං දුක්ඛං අනුභවනති. “ඉත්ත
ර”නති: න විරකාලවිධායි අතිච්චං විපරිතාමධම්මං. ඉත්තරං ඉධ
ජීවිත”නති: ඉධ මනුස්සලොකෙ සත්තානං ජීවිතම්පි ඉත්තරං පරිත්තං
අපාකං. තෙනාහ හගවා: “යො විරං ජීවති සො වග්ගසතං අපා
ලං භියෙතා”ති. “ඉත්තරං ඉත්තරතො ඤ්ඤා”ති: ධනධඤ්ඤාදි
උපකරණං මනුස්සානං ජීවිතඤ්ඤා ඉත්තරං පරිත්තං බණ්ඩකං න
විරසානං පඤ්ඤා උපපරික්ඛිනි. “දීපං කගිරාථ පණ්ඩිතො”ති:

1. සි. I. II. නරුච්ඡාදිමහසෙ. 2. සි. I. II. මච්ඡරිතො. 3. හා. විච්චො

සපයෙදුණු පුරිසො දීපං අනන්තො පතීධිං. පරලොකෙ හිතසුඛා
 ධිවිධානං කරෙය්‍ය. “සෙ හෙ එවං පජානනති”ති: සෙ තෙ මනුස්සානං
 භොගානං ජීවිතස්ස ච ඉත්තරභාවං යථාවතො ජානනති තෙ දුතෙ
 සබ්බකාලං නප්පමජ්ජනති. “සුඛො අරහතං චචො”ති: අරහතං බුඬා
 දීනං අරියානං චචනං සුච්චාති අත්ථො. සෙසං පාකට්ඨෙව.

එවං තෙ පෙතා සාමණේරෙත පුට්ඨා තමන්ධං ආවික්ඛිනිං “මයං
 භුක්ඛං මාතුලමාතුලානියො”ති වදිංසු. තං සුච්චා සාමණේරො සං
 ජාතසංවෙගො උක්කණ්ඨං පටිවිනොදෙනි උපජ්ඣායස්ස පාදෙසු
 සිරසා නිපතීනි එවමාග: “යා භතෙත අනුකම්පා කරණීයා අනුකම්පං
 උපාදය සා මෙ භූමෙහති කතා, මහතො චතමති අනන්තො පාතතො¹
 දුක්ඛතො රක්ඛිතො, තදුනි මෙ සරාචාසෙත අත්ථො, අභිරමිස්සාමි
 බුහව්වරියවාසෙ”ති. අථායස්මා සංක්ඛිච්චො තස්ස අජ්ඣායස්සානුරූපං
 කම්මට්ඨානං ආවික්ඛි. සො කම්මට්ඨානං අනුසුඤ්ඤානො න චිරස්සෙව
 අරහතං පාපුණී. ආයස්මා සංක්ඛිච්චො තං පචතති: භගවතො ආරො
 චෙසි. සන්ධා තමන්ධං අට්ඨුප්පත්ති: කතා සම්පන්නපරිසාය වින්ධරෙන
 ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනා මහාජනය්‍ය සාත්තිකා අහොසිති.

නාගපෙතවස්සවණ්ණනා

ති ධ්වි තා.

1. 12.

“උරගොව නවං ජිණ්ණ”නති ඉදං සන්ධා ජෙතවනෙ විහරන්තො
 අඤ්ඤාතරං උපාසකං ආරබ්භ කපෙසි. සාවච්ඡිං කීර අඤ්ඤාතරස්ස
 උපාසකස්ස පුත්තො කාලමකාසි. සො පුත්තමරණගෙතු පරි
 දෙවසොකසමාපන්නො ඛති නික්ඛමිනිං¹ කිඤ්චි කම්මං කාතුං
 අසකෙකානො ගෙගෙගෙව අට්ඨාසි. අථ සන්ධා පච්චුසවෙලායං මහා
 කරුණාසමාපත්තිතො වුට්ඨාය බුඬවික්ඛිතා ලොකං ඔලොකෙන්නො
 තං උපාසකං දිස්වා පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙතිං පත්තම්චරමාදය
 තස්ස ගෙහං ගන්තිවා වාරෙ අට්ඨාසි. උපාසකො සජ්ඣ ආගතභාවං
 සුච්චා සිසං වුට්ඨාය ගන්තිවා පච්චුග්ගමනං කතිං ගත්තො පත්තං
 ගෙගෙතිං ගෙහං පච්චෙසෙතිං ආසනං පඤ්ඤාපෙතිං අදාසි. තිසිදි
 භගවා පඤ්ඤාතෙත ආසනෙ. උපාසකොපි භගවන්තං වඤ්ඤිතං එක
 මන්තං තිසිදි. තං භගවා “කිං උපාසක සොකපරෙතො² විශ
 දිස්සති”ති ආග. “ආම භගවා, පියො මෙ පුත්තො කාලකතො,
 තෙතාහං සොකපරෙතො”ති.³ අථස්ස භගවා සොකවිනොදනං
 කරොන්නො උරගජානනං කපෙසි.

1. සි. I. II & III. පාපතො;

2. හා. නික්ඛන්නො.

3. ම. සොකපද්ධතො.

4. ම. සොවාමිති.

“අතීතෙ කාසිරවෝ බාරාණසියං ධම්මපාලං නාම බ්‍රාහ්මණ
 කුලං අගොසි. තත්ථ බ්‍රාහ්මණො බ්‍රාහ්මණී පුතොති ධිතා පුණීසා
 දුසිති ඉමෙ සබ්බෙව මරණානුස්සති’ භාවතාභිරතා අගෙසුං.
 තෙසු යො ගෙහතො නික්කමති සො සෙසජනෙ ඔවදිත්වා නිර
 පෙකෙකාව නික්කමති. අපේකදිවසං බ්‍රාහ්මණො පුතොනන තද්ධිං
 සරතො නික්කමිත්වා බෙහතං ගන්ත්වා කසති. පුතො පුක්කමිණ
 පණ්ණාකට්ඨාති ආලිමෙටති. තනේතො කණ්ණසපෙපා බාහ
 ගයෙන රුක්කපුසිරතො නික්කමිත්වා ඉමං බ්‍රාහ්මණස්ස පුතං ඔසි.
 සො විසවෙගෙන මුච්ඡිතො තනේව පරිපතීත්වා කාලකතො සකෙකා
 දෙවරාජා හුත්වා නිබ්බතති. බ්‍රාහ්මණො පුතං මතං දිස්වා කමන්නත
 සමීපෙන ගව්ජන්තං එකං පුරිසං එවමාන: “සමම මම සරං ගන්ත්වා
 බ්‍රාහ්මණී’ එවං වදෙති: තභාත්වා සුඛවත්තීවත්වා එකස්ස ගතං
 මාලාගක්ඛාදීති ව ගගෙත්වා අගච්ඡතු”ති. සො තත්ථ ගන්ත්වා තථා ආරො
 වෙසි. ගෙගජනොපි තථා අකාසි. බ්‍රාහ්මණො තභාත්වා භුඤ්ඤීත්වා
 විලිඞ්ඤිත්වා පරිජනපරිවුතො පුතනස්ස සරිරං විතකා ආරොපෙත්වා
 අග්ගිං දත්වා දුරුක්කකිං දහනොතා විග නිස්සොසකා නිස්සන්තාපො
 අනිච්චසඤ්ඤං මනසි කරොන්තො අට්ඨාසි. අථ බ්‍රාහ්මණපුතො
 සකෙකා හුත්වා නිබ්බතොතො. සො ව අමමාකං බොධිසත්තො අගොසි.
 සො අත්තනො පුරිමජාතිං කතපුඤ්ඤං ව පච්චවෙකඝිත්වා පිතරඤ්ච
 ඤානො ව අනුකමපමානො බ්‍රාහ්මණවෙසෙන තත්ථාගන්ත්වා ඤානො
 අසොචනෙන දිස්වා “අමො මගං ක්කිපෙට්ඨ? අමොකමපි මංසං දෙට්ඨ
 ඡාතොසමි”ති ආහ. “න මගො, මනුස්සො බ්‍රාහ්මණ”ති ආහ. තිං
 තුමානං පච්චත්ථිකො එසො”ති? “න පච්චත්ථිකො උරෙජාතො
 ඔරසො මහාගුණවන්තො තරුණපුතො”ති. “කිමත්ථං තුලෙත තථා
 රුපෙ ගුණවති තරුණපුතෙ මතෙ න සොච්ඨා”ති? තං සුත්වා
 බ්‍රාහ්මණො අසොචනකාරණං කපේන්තො

“උරගොව තචං ජිණ්ණං භිත්වා ගච්ඡති සංතනු
 එවං සරිරෙ නිබ්බතාගෙ පෙනෙ කාලකතෙ සති.

ඛයාමානො න ජානාහි ඤාතීතං පරිදෙවිතං
 තස්මා එතං’ න රොදුමි’ ගතො සො තස්ස යා ගතී”හි

වෙ ගාථා අභාසි.

තත්ථ “උරගො”ති: උරෙන ගච්ඡතීති=උරගො, සප්පසෙහගං
 අසිච්චනං. “නචං ජිණ්ණං”නති: ජජ්ජරභාවෙන ජිණ්ණං පොරුණං
 අත්තනො තචං තිලෙමානං. “භිත්වා ගච්ඡති සංතනු”නති: යථා
 උරගො අත්තනො ජිණ්ණං තචං දුක්ඛං ජනෙන්නං රුක්කන්තාගෙ
 වා කට්ඨන්තාගෙ වා මුලන්තාගෙ වා පාසාණන්තාගෙ වා කඤ්චකං
 මමුඤ්චන්තො විග සරිරතො මමුඤ්චිත්වා පහාය ජිකේඛිත්වා යථා කාමං.

1 ගා. මරණසති 2. සි. I. II. & III. එවං 3. සි. I. II & III. නසොචාමි.

ගව්‍ය්ති, එවමෙව සංසාරෙ පරිබ්බමනො සතො සොරාණං
කමංසං පරික්ඛණ්ණො ජ්ජුරිභුතං සං තනුං අත්තනො සරිරං.
හිංසා ගව්‍ය්ති යථාකමිං ගව්‍ය්ති, පුනබ්බවචසෙන උපපජ්ජිති
අපො. “ඵඞ්”ති: ඛ්‍යාමානං පුත්තංසං සරිරං දංසොනො ආහ.
“සරිඤ්ඤෙ භිඤ්ඤානෙ”ති: අංසං විශ අඤ්ඤාසම්ප්පි කායෙ එවං භොග
රහිතෙ නිරන්තරෙ ජනෙ. “පෙසො”ති: ආසු උසුම් විඤ්ඤාණෙ ඉතො
කායනො අපගතො. “සාලකානෙ සති”ති: මතෙ ජනෙ. “නසමා”ති:
යසමා ඛ්‍යාමානො කායො අපෙතවිඤ්ඤාණත්තො දුගදුක්ඛං පිශ
ඤ්ඤානං රුදිතං පරිදෙවිතම්පි න ජනාති, තස්මා එතං මම පුත්තං
තිම්භතං කඤ්ඤා න රොදුම්. “ගණො සො නංසං සා ගති”ති: යදිපි
මතමතසත්තං න උච්ඡිජ්ජන්ති¹ මතංසං පන කතොකාසංසං කමංසං
වසෙන යං ගති පාටිකඛ්ඛා තං චුත්තිඅනත්තරමෙව ගතො, න සො
පුරිමඤ්ඤානං රුදිතං පරිදෙවිතං වා පච්චාසිංසති නාපි යෙභුයොන
පුරිමඤ්ඤානං රුදිතො කාචි අත්ඨසිද්ධිති අධිපායො.

එවං බ්‍රාහ්මණෙන අත්තනො යොනිසො මනසිකාරකොසලො
පකාසිතෙ බ්‍රාහ්මණරූපො සකෙකා බ්‍රාහ්මණීං ආහ: “අම්බ භුංගො
සො මතො කිං භොති”ති? “දසමාසෙ කුච්ඡිනා පරිහරිතො එඤ්ඤං
පායෙඤ්ඤා ගත්ථපාදෙ සණ්ඨාපෙඤ්ඤා සංවර්ධිතො පුත්තො මෙ යාමි”ති.
“යදි එවං පිතා තාව පුරිසභාවෙන න රොදති, මානුසා හදයං මුදුකං,
ඤ්ඤා කසමා න රොදති”ති? තං සුඤ්ඤා සා අරොදනකාරණං කපෙන්නි

“අනවගිතො” තතො ආග අනනුඤ්ඤාතො ඉතො ගතො,
යථාගතො තථාගතො, තත්ථ කා පරිදෙවිතා.

ඛ්‍යාමානො න ජනාති ඤ්ඤානං පරිදෙවිතං
තස්මා එතං න රොදුම් ගතො සො තස්මා යං ගති”ති

සාථාචයමාහ.

තත්ථ “අනවගිතො”ති: අනවතො: එහි මංසං පුත්තභාවං
උපගව්‍ය්ති එවං අපකෙකාසිතො. “නසො”ති: යත්ථ පුබ්බෙ ධිතො
තතො පරලොකතො. “ආහ”ති: ආගඤ්ඤි. “අනනුඤ්ඤාතො”ති:
අනනුමතො ගව්‍ය්ති තාත පරලොකනති එවං අමෙහි අවිසංවේධා.
“ඉතො”ති: ඉධ ලොකතො. “ගතො”ති: අපගතො. “සථාගතො”ති:
යෙනාකාරණ ආගතො, අමෙහි න අවගිතො එව ආගතොති
අපො. “සථා ගතො”ති: භවතොවකාරණ ගතො යථා සකෙතෙ
ව කමමුනා ආගතො තථා සකෙතෙව කමමුනා ගතොති. එතෙන
කමමංසනතං දංසොති. “නසමා සා සරිඤ්ඤානො”ති: එවං අවස
වත්තනෙ සංසාරප්පවත්තෙ මරණං පටිච්ච කා නාම පරිදෙවිතා
අසුත්තා සා පඤ්ඤාතො අකාරණීයාති දංසොති.

1. සි. I & II. මහංසංසං ත උපපජ්ජන්ති.

2. සි. අනත්ඨසිද්ධිති. අනබ්බිතො.

එවං බ්‍රාහ්මණියා වචනං සුඤ්ඤා නස්ස හගිති” ප්‍රච්ඡි: “අම්ම භූග්ගං එසො කිං ගොති” ති? “භාතා මෙ සාමී” ති. “අම්ම හගිතිසො නාම භාතුසු සිනෙහා ඩං කසමා න රොදසි” ති. සාපි අරොදනකාරණං කපෙතති:—

“භවෙ රොදෙ කිසං අස්සං තත්ථ මෙ කිං එලං සියං

ඤ්ඤිමිත්තසුභල්පානං භිසොයා නො අරති සියං.

බ්‍රහ්මානො න ජනාති ඤ්ඤිතං පරිදෙවිතං

තස්මා එතං න රොදමි ගතො සො තස්ස යා ගති” ති

ගාථාවස්මාහ.

තත්ථ “භවෙ රොදෙ කිසං අස්සං” තති: යදි අහං රොදෙය්‍යං කිසං පරිසුක්කසරීරා හවෙය්‍යං. “තත්ථ මෙ කිං එලං සියං” ති: තස්මිං මිග්ගං භාතුමරණනිමිත්තෙත රොදනෙ කිං නාම එලං කො ආති සංසො හවෙය්‍යං? න තෙන මිග්ගං භාතිකො ආගච්ඡිය්‍ය, නාපි සො තෙන සුභතිං ගච්ඡිය්‍යාති අභිප්පායො. “ඤ්ඤිමිත්තසුභල්පානං භිසොයා නො අරති සියං” ති: අමතාකං ඤ්ඤිතං මිත්තානං සුභල්පා නඤ්ච මම සොවතෙන භාතුමරණදුක්ඛතො භිසොයාපි අරති දුක්ඛ මෙව සියං.

එවං හගිතිසා වචනං සුඤ්ඤා නස්ස හරියං ප්‍රච්ඡි: “භූග්ගං සො කිං ගොති” ති. “භතතා මෙ සාමී” ති. “භග්ගු ඉප්පියො නාම භතතරි සිනෙහා ගොතති, තස්මිං ව මතෙ වීධිවා අනාථා ගොතති, කසමා ඩං න රොදසි” ති? සාපි අහතනො අරොදනකාරණං කපෙතති ගාථාවස්මාහ:

“ගාථාපි දුරකො ව්‍යදං ගච්ඡන්තමිත්තරොදති;

එතිං සම්පදමෙවෙතං යො පෙතමිත්තසොචති

බ්‍රහ්මානො න ජනාති ඤ්ඤිතං පරිදෙවිතං;

තස්මා එතං න රොදමි ගතො සො තස්ස යා ගති” ති.

තත්ථ “දුරකො” ති: බාලදුරකො. “ව්‍යදං” තති: ව්‍යදමණ්ඩලං. “ගච්ඡන්තමි” තති: තතං අබ්‍රාහ්මණකාමානං. “අනුගේදති” ති: මිග්ගං රථවක්කං ගතෙතො දෙතිති අනුරොදති. “එවං සම්පදමෙවෙතං” තති: යො පෙතං මතං අනු සොචති නස්සංතං අනුසොචනං එවං සම්පදං එවරූපං ආකාශෙ ගච්ඡන්තස්ස ව්‍යදස්ස ගතෙතාකාමතා සදිසං අලබ්භතෙය්‍යවිඤ්ඤමිං ඉච්ඡාභාවතොති අභිප්පායො.

එවං තස්ස හරියං වචනං සුඤ්ඤා දුසිං ප්‍රච්ඡි “අම්ම භූග්ගං සො කිං ගොති” ති “අසොයා මෙ සාමී” ති. “යදි එවං තෙන ඩං පො ජෙඨා වෙය්‍යාවච්චං කාරිතා ගම්ඤ්ඤි තස්මා මිඤ්ඤෙ සුමුත්තාහං තෙනාති න රොදසි” ති. “සාමි මිං මං එථං අවච්ච, (න වෙතං අනුච්ඡ

විකං)¹ අතිවිය බන්ධිමෙත්තොනුද්දයා සමපනෙනා සුත්තකාරි² මයං අයාපුත්තො (උරෙසංවඩ්ඪපුත්තො විය අගොයි)³”ති. අථ කඟ්ථා න රොදසීති? සා ච අත්තනො අරොදනකාරණං කප්ථනනී ගාථාවයමාන:

“යථාපි බ්‍රහ්ම උදකුමො හිනෙනා අපාටිසක්ඛියො,
ඵචං සමපදමෙවෙනං යො පෙනමනුසොචති.
බය්‍යමානො න ජනාති ඤාතිනං පරිදෙවිතං,
තඟ්ථා ඵතං න රොදමි ගතො සො තස්ස යං ගතී”ති

තත් “යථාපි බ්‍රහ්ම උදකුමො හිනෙනා අපාටිසක්ඛියො”ති: බ්‍රාහ්මණ සෙය්‍යථාපි උදකුමො නාම මුග්ගරප්පගාරාදිනා හිනෙනා අපාටිසක්ඛියො පුත පාකතිකො න ගොති සෙසමෙත්ත වුත්තන යත්තා උත්තානමෙව

සකොකා නෙසං බම්මකථං සුච්ඡා⁴ පසන්නමානසො “සම්මදෙව කුමෙහති මරණකති ගාවිතා, ඉතො පට්ඨාය කුමෙහති කසියාදි කරණකිම්බං තත්ථී”ති තෙසං භගහං සත්තරතූතහරිතං තත්ථා “අපාමිත්තා දූතං දෙප්ඪිලං රක්ඛප්ථ උපොසථකම්මං⁴ කරොථා”ති ඔව්දිච්ඡා අත්තානං ච නෙසං නිවෙදෙච්ඡා සකට්ඨානමෙව ගතො. තෙපි බ්‍රාහ්මණාදයො දූතාදීති පුඤ්ඤති කථා: යාවතාසුකං යථා දෙවලොකෙ උපාය්ථිසු.

සත්ථා ඉමං ජතකං ආගරිච්ඡා තස්ස උපාසකස්ස සොකසල්ලං සමුඛරිච්ඡා උපරි සච්චාති පකාසෙසි. සම්මපරියොධානෙ උපාසකො සොකාපනතිථලෙ පතිට්ඨතිති.

උරගන්තකවක්ඛවණ්ණනා නි ටසී නා.

මාදසවක්ඛපතිමණිනස්ස උරගමගහස්ස අත්ථවණ්ණනා ස ම තතා.

2. 1.

“නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසී”ති ඉදං සත්ථි වෙච්චනෙ විහරන්ත මගධරට්ඨං ඉට්ඨකාවතී නාමකෙ ගාමෙ අඤ්ඤතරං පෙනිං ආරබ්භ වුත්තං. මගධරට්ඨං කීර ඉට්ඨකාවතී ච දීඝරාජ් වාති වෙ ගාමකා අගෙසුං. තත්ථ ඛහු සංසාරමොචකා මිට්ඨාදිට්ඨිකා පට්ටසන්ති. අතීතෙ ච කාලෙ පඤ්චනනං වය්‍යසනානං මත්තෙ අඤ්ඤතරා ඉති තත්තථ ඉට්ඨකාවතීයං අඤ්ඤරසමිං සංසාරමොචකකුලෙ නිබ්බන්ධිච්ඡා මිට්ඨාදිට්ඨිවග්ගෙ ඛහු කීටපට්ඨෙහ ජිවිතා වොරො

1. සීතලපොත්පතෙහු න දිසසති: 2. සී. I. II & III සංඛ්‍යා දසියාපි
3. ම. සුත්තමාදි. 4. සී. I. හා. උපොසථං. 5. ධාරා සුච්ඡා

පෙනීම පෙනෙන්න නිබ්බතියි. සං පඤ්චවය්‍යසතානි බුද්ධිපාසාදි දුක්ඛං අනුභවිතො අවිකාසං භගවතී ලොකෙ උපපජ්ඣිතො පවතතිනවරධම්ම චකෙක අනුක්කමෙන රාජගහං උපනිස්සාය වෙළඳනෙ විහරන්තා පුනපි ඉට්ඨිකාවතියං අඤ්ඤාරස්මිං සංසාරමොචනකුලෙගෙව නිබ්බතතිතො යද්ද සත්තඅට්ඨවය්‍යද්දසිකකාලෙ අඤ්ඤාති දුරි කාති සද්ධිං රජිකාය කීදනසම්ප්‍රදා¹ අගොසි, තද්ද ආයසමා සාරි පුත්තනෙරො තමෙව ගාමං උපනිස්සාය අරුණවතී විහරෙ විහ රන්තො එකදිවසං වාදසභිකබ්බුති සද්ධිං තස්ස ගාමස්ස වාරසමීපෙන මග්ගෙන අතික්කමති. තස්මිං ඛණ්ණෙ ඛහු ගාමදුරිකා ගාමතො නික්කමිතො වාරසමීපෙ කීදනතියො පසන්නාමානසා මාතාපිතුන්තං පටිපතතිදස්සන්තො වෙගෙන ගන්තො ථෙරං අඤ්ඤා ව භික්ඛු පඤ්ච පඨිට්ඨිතොන වන්දිංසු. සං පනසා අස්සධාකුලස්ස ධිතා වීරකාලං අපරිචිතකුසලතාය² සාධුජනාවාරවීරතිතා අනාදරා අසික්කිතා විය අට්ඨාසි. ථෙරො තස්සා පුබ්බ වරිතං ඉදුනි ව සංසාරමොචනකුලෙ නිබ්බතන්තං ආයතී ව නිරයෙ නිබ්බතන්තාරහතං දිස්වා “සවායං මං වන්දිස්සති නිරයෙ න උපපජ්ඣස්සති, පෙනෙන්න නිබ්බතතිතොපි මමං යෙව නිස්සාය සම්පතති පටිලභිස්සති”ති ඤාතො කාරුණ්යං සං වොදිතමානසො තා දුරිකායො ආහ: “නුමෙහ භික්ඛු වන්දථ, අයං පන දුරිකා අසික්කිතා විය සීතා”ති. අථ නං තා දුරිකා හන්තෙසු පරිග්ගහෙතො ආකඛිතිතො බලක්කාමෙන ථෙරස්ස පාදෙ වන්දපෙසුං. සං අපරෙන සමයෙන වයසාන්තො දිඝරාජියං සංසාරමොචනකුලෙ අඤ්ඤාරස්ස කුමාරස්ස දින්නා පරිපුරුණණබ්බා හුතො කාලකතා පෙනෙන්න උපපජ්ඣිතො නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපා බුද්ධිපාසාසිහුතො අතී විය බිහව්ජදස්සනා විවරන්ති රත්තියං ආයසමිතො සාරිපුත්තනෙරො රස්ස අත්තානං දස්සන්තො එක්කමන්තං අට්ඨාසි, තං දිස්වා ථෙරො ගාථාය පුච්ඡි:-

“නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසි කිසං ධම්මිසස්ථතා

උපථාසුලිකෙ කිසිකෙ කා නු තිං ඉධ තිට්ඨසි”ති.

තස්ස “ඛමභිසස්ථතා”ති: නිමමංසලොභිතතාය සිරා ජලාති විත්තතත්තා. “උපථාසුලිකෙ”ති: උග්ගතථාසුලිකෙ. “කිසිකෙ”ති: කිසසරිථෙර. පුඤ්ඤපි “කිසං”ති වතො පුන ‘කිසිකෙ’ති වචනං අවසි වම්මනගාරුමත්තසරීරතාය අතිවිය කිසතාවදස්සන්තං” වුත්තං. තං සුචො පෙනි අත්තානං පවෙදෙහති:-

“අහං හදන්තෙ පෙනිමිති දුග්ගතා යමලොකිතා

පාපකම්මං කරිතොන පෙනලොකමිතො ගතා”ති

ගාථං වතො පුන ථෙරෙන

“කිනහු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං භතං

කිස්ස කම්මට්ඨිපාකෙන පෙනලොකමිතො ගතා”ති

1. හං. කීද්‍රවසංගතො.

2. සී. I. II & III. අනුපට්ඨකුලායං.

3. ම. අවසිතවිතගාරුමස්සානං භෙසතාය වීරුපසභාවදස්සන්තං.

කතකම්මං පුට්ඨා අදුනසීලා මච්ඡරිණී හුච්චා පෙනයොනියං
නිබ්බන්ධිතා ඵලං මහාදුක්ඛං අනුභවාමිති දසෙන්නා:-

“අනුකම්පකා මය්හං නාභෙසුං භනෙන
පිතා ච මාතා අථවාපි ඤාතකා,
යෙ මං නියොජෙය්‍යං දදාහි දුකං
පසන්නචිත්තා සමණ්‍යාගභණ්‍යානං.

ඉතො අහං වස්සසත්තානි පඤ්ච
යං ඵවරූපා විවරාමි නග්ගා
බුද්ධය තණ්හායං ච බජ්ජමානා,
පාපස්ස කම්මස්ස ඵලං මමෙදං.

චතුම් තං අය්‍ය පසන්නචිත්තා
අනුකම්ප මං ධීර මහානුභාව,
දඬුව ම මෙ ආදිස්ස යං හි කිඤ්චි
මොචෙති මං දුග්ගතියා භද්දනෙත”ති

තිස්සො ගාථා අභාසි.

තත්ථ “අනුකම්පකා”ති: සම්පරාධිකෙන අනෙක අනුග්‍රහණකා.
“භනෙන”ති: ථෙරං ආලපති. “යෙ මං නියොජෙය්‍යං”ති: මාතා
වා පිතා වා අථ වා ඤාතකා ඊදිසා පසන්නචිත්තා හුච්චා සමණ
ත්‍රාගභණ්‍යානං දදාහි දුකනති යෙ මං නියොජෙය්‍යං තාදිසා අනු
කම්පකා මය්හං නාභෙසුනති යොජනා. “ඉතො අහං වස්සසත්තානි
පඤ්ච යං ඵවරූපා විවරාමි නග්ගා”ති: ඉදං සා පෙනි ඉතො තති
යාය ජනියා අතතනො පෙනතතභාවං අනුස්සරිතා ඉදානිපි තථා
පඤ්ච වස්සසත්තානි විවරාමිති අභිප්පායෙත්තාහ.

තත්ථ “ස”ති: යසමා දුනාදිතං පුඤ්ඤතං අතතත්තා ඵවරූපා
නග්ගා පෙනි හුච්චා ඉතො පට්ඨාය වස්සසත්තානි පඤ්ච විවරාමිති
යොජනා. “නාණ්‍යාසා”ති: පිපාසාය. “බජ්ජමානා”ති: බාදිගමානා,
බාධිගමානා හි අනෙතා. “චතුම් තං අය්‍ය පසන්නචිත්තා”ති: අය්‍ය
තං අහං පසන්නචිත්තා හුච්චා චතුම්, ඵත්තකමෙව පුඤ්ඤං ඉදානි
මියං කාතුං සකකානි දසෙත්ති.¹ “අනුකම්ප ම”ති: අනුග්‍රහණ,
මමං උද්දිස්ස දයං අනුදායං කරොති. “දඬුව ම මෙ ආදිස්ස යං හි
කිඤ්චි”ති: කිඤ්චිදෙව දෙය්‍යධම්මං සමණත්‍රාගභණ්‍යානං දඬුව තං
දුක්ඛණං මය්හං ආදිස්ස, තෙන මෙ ඉතො පෙනයොනිතො මොකෙකා
ගවිස්සතිති අභිප්පායෙත්තා වදති. තෙනෙවාහ: මොචෙති මං දුග්ග
තිසා භද්දනෙත”ති. ඵලං පෙනියා වුත්තෙත යථා සො ථෙරො පටි
පජ්ජි, තං දසෙත්තුං සබ්බිතිකාරෙති.

සාධුති සො තස්සා පටිසසුඤ්චා සාරිපුතො නුකම්පකො
හික්කුනං ආලොපං දන්වා පාණ්ඩිතතඤ්ච වොලකං
ථාලකස්ස ව පානීයං තස්සා දක්ඛිණමාදිසි.

සමනනතරං අනුදදිට්ඨේ විපාකො උපපජ්ජං,
භොජනව්ජාදනපානීයං දක්ඛිණාය ඉදං ඵලං.

තතො සුඛං සුවිච්ඡනා කාසිකුත්තමධාරිණී
විචිත්තව්ජාහරණා සාරිපුත්තමුපසංකමී”ති

තිස්සො ගාථායො වුත්තා.

තත් “හික්කුන”නති: හික්කුනො. වචනවිපලාසෙන හෙතං
වුත්තං. ආලොපං හික්කුනො දන්වාති කෙවි පථනති. “ආලොප”නති:
කබලං, එකාලොපමයතං. භොජනනති අපේධා. “පාණ්ඩිතතඤ්ච
වොලක”නති: එකහත්පමාණං වොලබණ්ඩනති අපේධා. “ථාල
කස්ස ව පානීය”නති: එකථාලකපුරණමයතං උදකං. සෙසං බලා
විසපෙතවස්සුසමි වුත්තනයමෙව.

අථායස්මා සාරිපුතො තං පෙතිං පිණ්ඩිඤ්චං පටිසුඤ්චි
වණ්ණං දිබ්බව්ජාහරණාලකාරං සමනනතො අත්තනො පහාය
ඕහාසෙනති අත්තනො සනතිකං උපගන්වා භීතං දිස්වා පච්චක්ඛතො
කම්මඵලං තාය විහාවෙතුකාමො සුන්ධා:-

“අභික්කනෙත්තන වණ්ණණන යා ඤං තිට්ඨසි දෙවතෙ
ඕහාසෙනති දිසා සබ්බා ඕසගි විය තාරකා.

කෙන තෙ තාදිසො වණ්ණණා කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති
උපපජ්ජනති ව තෙ භොහා යෙ කෙවි මහස්සා පියා.

පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණා ව තෙ සබ්බදිසා පහාසති”ති

තිස්සො ගාථා අහාසි.

තත් “අභික්කනෙත්තන”නති: අභිමනාපෙතන, අභිරුපෙනාති
අපේධා. “වණ්ණණන”නති: ඡවිවණ්ණන. “ඕහාසෙනති දිසා
සබ්බා”නති: සබ්බා දස දිසා පේධනෙති එකාලොකං කපේතති. යථා
කිනති අහ: “ඕසාගි විස භාජනා”නති: උස්සනතා පහා එතාය ගියනති
ඕසධානං වා අනුබලපපදයිතා ති කන්ධා¹ ඕසගි ති ලභිතාමා තාරකා
යථා සමනනතො ආලොකං කුරුමානා තිට්ඨති, එවමෙව ඤං සබ්බාසු
දිසාසු ඕහාසෙහති අපේධා. “කෙනාසි”නති: කිං සදෙද්ද පුච්ඡාය, හෙතු

1. හා. ඕසගිනං අනුබලපපදනා සුමා.

අපේ හෙතෙම කරුණවිමනා; කෙන හෙතුනාති අපේ. “හෙ”ති: තව,
“විනාදිසො”ති: එතරහි යථාදිසාමානෝති වුත්තං ගොති. “කොන
නො ඉබ් මිජ්ඣති”ති: කොන පුඤ්ඤවිසෙසෙන ඉබ් ඉමසමි. ආනෙ
ඉදති තසා ලබ්භමානං සුවරිතඵලං ඉජ්ඣති නිපථජ්ජති.
“උපපජ්ජනති”ති: නිබ්බත්තනති. “හොශා”ති: පරිභුඤ්ජනබ්බවේන
හොගාති ලද්ධිනාම වන්තරණාදි විත්තුපකරණවිසෙසා. “සෙ කො
මි”ති: හොගෙ අනවසෙසනො බ්‍යාපෙත්වා සබ්බණ්ඨාති, අනව
සෙස බ්‍යාපකො හි අයං නිදද්දසො, යථා සෙ කෙවි සබ්බාරාති.
“සෙ කොමි මනසො පියා”ති: මනසා පියාසිතබ්බා මනාපියාති¹
අපේ. “පුච්ඡාමි”ති: පුච්ඡං කරොමි, ඤාත්‍යං ඉච්ඡාමිති අපේ.
“ගා”නති: නිං, “දෙවි”ති: දිබ්බානුභාව සම්බ්බිතාය දෙවි. තෙනාහ:
මහානුභාවෙති. “මනුස්සභූතා”ති: මනුස්සසු ජාතා මනුස්සභාවඤ්ච
පත්තා. ඉදං “සෙච්ඡසොන සත්තා මනුස්සත්තභාවෙ සිතා පුඤ්ඤනි
කරොනති”ති කතා වුත්තං. අයමෙව තාසං භාටානං සංඛෙපතො
අපේ, වින්ධරතො පන පරමන්දිපතියං විමානවජ්ජඅට්ඨකට්ඨං
වුත්තනසෙතෙව වෙදිහබ්බො.

එවං පන ථෙරෙන පුට්ඨා සා පෙති තසා සම්පත්තියං ලද්ධි
කාරණං පකාසෙත්වා සෙසගාටා අභාසි:-

“උපපණ්ඩුකිං² කිසං ඡාතං නග්ගං ආපතිතව්ච්චිං³
මුනි කාරුණිකො ලොකෙ නං මමදුකඛි⁴ දුග්ගතං.

භික්ඛුනං ආලොපං දත්වා පාණිමත්තඤ්ච වොලකං
ථාලකස්ස ව පානියං මම දකඛිණමාදිසි.

ආලොපස්ස ඵලං පස්ස,භත්තං වස්සසත්තං දස
භුඤ්ජාමි කාමකාමිනි අනෙකරසබ්‍යඤ්ජනං.

පාණිමත්තස්ස වොලස්ස විපාකං පස්ස යාදිසං
යාවතා නන්දරාජස්ස විජිතස්මිං පච්චිච්ඡාදි.

නතො බහුතරා භතෙන වන්ධනව්ච්ඡාදනාති ථෙ
කොසෙසස්ස කම්බලීයාති ඛොමනප්පාසිකාති ව.

විපුලා ව මහග්ගා ව නෙපාකාසෙව ලම්බෙර,
සාහං තං පරිදහාමි යං යං හි මනසො පියං.

ථාලකස්ස ව පානියං විපාකං පස්ස යාදිසං,
ගම්භිරා වතුරස්සා ව පොකබරඤ්ඤා සුනිමිතා.

සෙතොදකා සුපතින්ධා සිතා අප්පට්ඨනීයා
පදුමුප්පලසඤ්ජනා වාරිකිඤ්ජකබ්බුරිතා.

සාහං රමාමි කිලාමි මොදමි අකුතොභයා
මුනිං කාරුණිකං ලොකං භතෙන වන්දිතුමාගතා”ති.

1. හා. මනසා පියාති

2. හා. උපකණ්ඩුකිං.

3. සි. I & II. අපච්චිච්ඡාදි.

4. සි. I. II & III. දුග්ගති.

තත් “උපසංඝුකි”¹ නති: උපසංඝුකජාතං¹ “ජාන” නති: බ්‍රහ්මකි
තං, බ්‍රද්ධ අභිභූතං. “ආපකිනිමිත්ථි” නති: ථිනනභිනනසරිරච්ඡිං.
“ලොකෙ” ති: ඉදං කාරුණිකොති එත් වුත්තං කාරුණික විසය
දස්සනං. “ඤං ම” නති: තාදිසං මමං, වුත්තනායෙන එකානන්තමෙව
කාරුණිකාදායකං මං. “දුග්ගාන” නති: දුග්ගතීං ගතං. භික්ඛුහිං
ආලොපං දක්ඛාති ආදි පෙරෙන අත්තනො කාරුණික කතාකාර
දස්සනං.

තත් “භවන” නති: ඔදනං, දිබ්බභොජනනති අත්තං. “වස්ස
සංඤං දස්සා” ති: දසවස්සසතාති, වස්සසහස්සනති වුත්තං භොති.
අවචන්තසංයොගෙ වෙතං උපයොගවචනං. “ඤාමනාමිති අනෙක
රසබ්බසඤ්ඤ” නති: අනෙකඤ්ඤාති කාමිනබ්බකාමෙති සමන්තාගතා
අනෙකරසබ්බසඤ්ඤං භවතං භුඤ්ජාමිති යොජනා. “මොලසා” ති:
දෙය්‍යධම්මධිසෙක තබ්බිසයං දුනාමයං පුඤ්ඤමෙව දස්සෙති. “විපාකං
සස්ස ඤාදිස” නති: තස්ස මොලදුකස්ස විපාකසංඛාතං එලං පස්ස
භවන්ත, තං පන යාදිසං යථාරූපනති. පෙනි ආහ: ඤාමනා හිංඤ
රාජස්සා ති ආදි.

තත් කොයං නන්දරුජ නාමි? අනිත්ත කීර් දසවස්සසහස්සානු
කෙසු මනුස්සානු බාරුණිකිවාසී එකො කුට්ඨමිත්තො අරඤ්ඤ ජමිතා
විහාරං වරන්තො අරඤ්ඤාදායෙන අඤ්ඤාතරං පච්චිකමුඛං අඤ්ඤ.
සො පන පච්චිකමුඛො තත් විවරකමිමි කණ්ණෙන අනුචිතෙන
අපසභොජනන සංහරිතීං ධූපභංගං ආරඤ්ඤා. සො කුට්ඨමිත්තො තං
දිස්සා “භවන්ත කීං කණ්ණං” ති වතීං තෙන අපච්චිතාය කීඤ්ඤි
අමුත්තොපි “විවරදුස්සං නපසභොති” ති ඤාති අත්තනො උත්තර
සමිතං පච්චිකමුඛස්ස පාදමුලෙ ධූපභංගං අගමාසි. පච්චිකමුඛො
තං ගහෙති අනුචිතං ආණ්ඩපෙනො විවරං කතීං පාරුපි. සො
කුට්ඨමිත්තො ජිවිතපරියොසානෙ කාලං කතීං තාවතීංසභවතෙ
නිබ්බන්ධතීං තත් යාවතානුකං දිබ්බසම්පතීං අනුගමිතීං තතො
වමිතීං බාරුණිකිතො යොජනමිත්තො ධානෙ අඤ්ඤාතරසමිං ගාමෙ
අමච්චිකුලෙ නිබ්බන්ධති. තස්ස වයසානුකූලෙ තස්මිං ගාමෙ
නක්ඛන්තං සංඝ්‍රහං අගමාසි. සො මාතරං ආහ: “අමිම යාවතං
මෙ දෙති, නක්ඛන්තං කිත්‍රියාමි” ති, සංගොච්චන්තං නිගරිතීං අදුසි.
“අමිම ධුලං ඉදං” නති. අඤ්ඤං නිගරිතීං අදුසි. තමපි පටික්ඛපි. අථ
තං මාතං ආහ: “තාත යාදිසං ගහෙහ මයං ජතා, තත්තී නො ඉතො
සුමුමතරස්ස වන්තස්ස පටිලාහංස පුඤ්ඤ” නති. “ලහනවිදානං ගච්ඡාමි
අමිම” ති. “ගච්ඡ පුත්ත අතං අපච්චිකුලායං බාරුණිකගණර රජ්ජ
පටිලාහං ඉච්ඡාමි” ති. සො “සංඛු අමිම” ති මාතරං වන්දිතීං පටික්ඛණ්ණං
කතීං ආහ: ‘ගච්ඡාමි අමිම’ ති. ගච්ඡ තාතාති. එවං කීර්තො විත්තං.

අහොසි: “කහං ගමිස්සති ඉධ වා එත්ථ වා නෙතෙ නිසිදිස්සති”¹ති. සො පන පුඤ්ඤදීපාංගමන වොදිසමානො භාමිනො නිකඛමිඨො බරුණසිං. ගනාමො ඔඩගලසිලාපරෙට්ඨ සසිසං පාරුපිඨො නිපජ්ජි. සො ව බාරණසිරිසෙද්දු කාලකතස්ස සත්තමො දිවසො හොති. අමච්චො ව පුරෙහිතො ව රඤ්ඤෙ සරිරකිච්චං. කඨො රුජබ්බතො නිසිදිඨො² මිත්තධංසු: “රඤ්ඤෙ එකා ධිතා අප්පි, පුත්තො නප්පි, අරුජකං රජ්ජං න තිට්ඨති, ථුස්ස රථං විස්සජෙජ්ජමං”³ති. තෙ කුමුදවණ්ණං වත්තාරෙ සිනිවෙ යොජෙඨො සොභව්ජ්ජනපඤ්චං. පඤ්චවිධං රුජකකුඩගණං රථසමායෙව යජෙඨො රථං විස්සජෙජ්ජමං පච්ඡතො කුරියාති. පග්ගණ්ණාපෙසුං. රථො පාචිනවායෙත නිකඛමිඨො උය්‍යානාභිමුඛො අහොසි. “පරිවසෙත පන උය්‍යානාභිමුඛො ගච්ඡති නිවහෙතථා”⁴ති. තෙව අහංසු. පුරෙහිතො “මො නිවහෙතධිජ්ඣ”⁵ති අහං. රථො කුමාරං පදකම්ණං කඨො ආරෙහණ්ණජෙජ්ජං හුඨො අව්ඨාසි. පුරෙහිතො පාරුපනකණ්ණං අපනෙඨො පාදනලාභී මිලොකොත්තො “තිට්ඨතු අයං දිවෙසා, විසභස්සදිපපරිවායෙත වතුසු මිහාදිපෙසු එක රජ්ජං කාතුං සුත්තො”⁶ති වඨො කුරියාති පග්ගණ්ණං පුනපි පග්ගණ්ණං එති නිකඛතතුං කුරියාති පග්ගණ්ණාපෙසි. අථ කුමාරෙ ඉමං විවරිඨො මිලොකොඨො “තෙන , කමෙමන ආගතත්ථ තාතා”⁷ති අහං. “දෙව කුමානං රජ්ජං පාපුණංති”⁸ති. “කුමානං රුජ කුභි”⁹තති? “දිවං ගතො සාමි”¹⁰ති. “කභී දිවසා අභික්ඛන්තො”¹¹ති? “අජ්ජ සත්තමො දිවසො”¹²ති. “පුත්තො වා ධිතා වා නප්පි”¹³ති? “ධිතා අප්පි දෙව, පුත්තො නප්පි”¹⁴ති. “තෙන හි කාරෙණාමි රජ්ජ”¹⁵තති. තෙ තාවදෙව අභිසෙකමණ්ඩපං කඨො රුජධිතරං සබ්බලොකාරෙහි අලබ්භරිඨො උය්‍යානං ආත්තො කුමාරස්ස අභිසෙකං අහංසු. අථස්ස කතාභිසෙකස්ස සත්තසංස්සයාතිකං වත්ථං උපනෙසුං. සො “කිමිදං තාතා”¹⁶ති අහං. “නිවාසනවත්ථං දෙවො”¹⁷ති. “නත්ත තාතා ජුල”¹⁸තති? “මහුස්සානං පරිභොගවත්ථෙසු ඉතො සුමුමතරං නප්පි දෙවො”¹⁹ති. “කුමානං රුජ එවරුපං නිවාසෙසි”²⁰ති? “ආමි දෙවො”²¹ති. “න මඤ්ඤෙ පුඤ්ඤෙව කුමානං රුජ”²²ති “සුවණ්ණහිංකාරං ආහරථ ලහිස්සාමි වත්ථ”²³තති. සුවණ්ණහිංකාරං ආහරිංසු. සො උට්ඨාය ගත්ථං ගොවිඨො ඉමං වික්ඛාලෙඨො ගත්ථං උදකං ආදාය පුරුජිමි දිසායං අබ්භුක්තිරි. තද ඝනපඨමි. භිද්දිඨො අට්ඨකපරුක්ඛා උට්ඨ හිංසු. පුන උදකං ගතෙඨො දක්ඛණ්ණං පච්ඡිමාය උත්තරායාති එවං වතුසු දිසාසු²⁴ අබ්භුක්තිරි. සබ්බදිසාසු අට්ඨ අට්ඨ කඨො වත්තංස කපරුක්ඛා උට්ඨහිංසු. “එකෙභිස්සා දිසාය සොළස සොළස කඨො වතුසට්ඨි කපරුක්ඛා”²⁵ති තෙව වදනති. සො එකං දිබ්බදුස්සං නිවාසෙඨො එකං පාරුපිඨො “නන්දරඤ්ඤෙ විජිතෙ සුත්තකානිකා ඉජ්ජෙයො මො සුත්තං කතතිංසුති හෙරිං වරුපෙථා”²⁶ති වඨො ජත්තං.

1. ම සකපිපභිඨො.
2. ම. නිවහෙතමොති.

3. ඔ. 1 රජ්ජමො ආභික්ඛති.
4. ම. වත්තෙයො දිසා.

තත් “විජිනසම්” නම්: රජෙයි. “පටිච්ඡද” නි: චක්‍රානි, තානි හි පටිච්ඡාදෙනානි එතෙහිති පටිච්ඡදනි චුච්චනානි. ඉද්දනි සා පෙති

4. ම. පරිහරණ කතෘ.

නානුරාජසම්මානොපි එතරති මග්ගං සමිද්ධි විපුලතරාති දසෙසනති
නානො ඛුන්ධනි හනෙතා වසානවසාදනාති මෙති ආදිමොග.

තත් “නානො”ති: නානුරාජසං පරිග්ගහගුතවන්දනො ඛුන්ධනති
මග්ගං වන්දනාති, දුස්සානාති අනෙකං. “වසානවසාදනාති”ති: නිවා
සනවන්දනාති වෙව පාරුපතවන්දනාති ව. “නොසෙසනමිද්ධියාති”¹ති:
නොසෙසනාති වෙව කමිලාති ව. “බොධනප්පාසියාති වා”ති:
බොධවන්දනාති වෙව කප්පාසමයවන්දනාති ව. “විපුලා”ති: ආයාමනො ව
වින්දාරනො ව විපුලා මග්ගතා ව. “මහගඤ්ඤා”ති: මහගඤ්ඤන
මග්ගතා මහාරහං. “ආනාසෙව ලම්බරෙ”ති: ආනාසෙසෙව මලබ්බ
මානා තිට්ඨනති. “සං සං භී මහසො පිස”නති: සං සං මග්ගං මහසො
පියං තං තං ගගෙසා පරිදහාමි පාරුපාමිවාති යොජනා. “පාල
කසං ව පාඨසං විපාකං සෙසං සාදිස”නති: පාලකපුරුෂමග්ගතං
පාඨයං දිනනං අනුමොදිතං, තසං පත විපාකං යාදිසං යාව
මග්ගතං පසංගාති දසෙසනති ගම්භීර් වතුරසංගා වාති ආදිමොග.

තත් “ගම්භීර්”ති: අගාධං. “වතුරසංගා”ති: වතුරසංගසංගානා.
“පොකබරකෙඤ්ඤා”ති: පොකබරකෙයො. “සුභිමිමා”ති: කම්මානු
භාවෙන සුච්ඡි නිවම්නා. “සෙසනොදකා”ති: සෙතඋදකා, සෙතවාලු
කාති සංපරිනිණ්ණො ව. “සුපතින්ද්”ති: සුඤ්ජරතින්ද්. “සිතා”ති:
සිතලොදකා. “අප්පමිගස්සියා”ති: පරිකතුලගතිරතිතා, සුරති
ගතියා. “වාටිඤ්ඤාපකම්පිතා”ති: කම්ල සුචලයාදිතා තෙසර
සඤ්ජනෙතන වාරිතා පරිපුණ්ණා. “සාග”නති: සා අභං. “රමා
මි”ති: රතියා විකුමි. “කිලාමි”ති: ඉන්ද්‍රියාති පරිවාරෙමි.² “මොදුමි”ති:
මොගසමපතතියා පමුදිතා ගොමි. “අකුණො ගසා”ති: කුණොවිපි
අසඤ්ජානගසා සෙරි සුබවිහාරිණී ගොමි. “ගනෙතා වසදිකුමාග
නා”ති: ගනෙතා ඉමිසංගා දිබ්බසමපතතියා පරිලාභසං කාරණගුතං
චං වසදිකුමාගතා, උපගතාති අනෙකං. යමපනෙත් අත්තො අපි
ගතනං, තං තත් තත් වුත්තමෙව.

එවං තාස පෙතියා වුත්තෙත ආයසමා සාරිපුත්තො ඉට්ඨකාවතියං
දිසරාජයනති ගාමිවසවාසිකෙසු අත්තනො සනතිකං උපගනෙසු
මනුසොසු ඉමං වස්සුං³ වින්දාරනො කපෙතනො සංවෙපෙතියා
සංඝාරමොචක පාපකම්මනො මොවෙතියා උපාසකභාවෙ පතිට්ඨා
පෙසි. සා පවතති භික්ඛුසු පාකවා ජනා. තං භික්ඛු ගතවනො
ආරොවෙසුං. ගතවා තමන්දං අට්ඨපපතියා කතියා සමපතනපරිසාස
ධමමං දෙසෙසි. සා දෙසනා මහාරජනසං සාපතිකා අගොසිති.

සංඝාරමොචක පෙතවස්සු වණ්ණනා
ති ට්ඨි නා.

1. ම. නොසෙසනාතිති; නොසෙසන
වන්දනාති. කමිලියාතිති; කමිලාති.

2. හා. පරිමන්මි.
3. ම. අභං.

“නගනා දුබලාණන්රූපායි”නි ඉදං සඤ්චි චෙඨවතෙ විහරන්තා

0. சி. !1. III. கா. கோவைப்பாட்டின்

වණිතානං ච යං ඝාණ්ඩිසච්ඡින්නානඤ්ච ලොභිතං.
 බුදුපරෙතා භුඤ්ජාමි ඉති පුරිස නිසයිතං.

පුබ්බලොභිතඝණ්ඩායම් පසුතං මානුසානච
 අලොතා අතභාරා ච නිලමඤ්ච පරායතා.

දෙති පුභතක මෙ දුතං දමාන උද්දිසාති¹ මෙ
 අපෙඨ භාම මුඤ්ඤායසං පුබ්බලොභිතභොජනා²ති,
 පඤ්ච භාඨා අභාසි.

තඤ්ඤ “අභං භෙද ඝණ්ඩා මානා”ති: අභං තුඤ්ඤං ජනනිභාවතො
 සකිං මානා, පුබ්බ අඤ්ඤාසු ජනිතූ-මානා භොගාදි න ඉමිඤ්ඤං.
 ජනිතූ, අපචො පුබ්බ අඤ්ඤාසු ජනිතූ ඉතො පඤ්චමිඤ්ඤාදි දමාබ්බං.
 “උපසන්නා සෙතනිමිසං”ති: පටිසන්නිවේදන පෙතලොකං උප
 ගතා. “බුදුපාසා සමපටිභා”ති: බුදුස ච පිපාසාස ච සමඛිතිභූතා,
 නිරතතරං ජිහ්විපිපාසාසි අභිභූතාමානාති අපෙතා. “ජබ්බින”ති
 උච්ඡිතිතං,³ චන්දනාති අපෙතා. “සිසින”ති: සිපිතෙත සද්ධිං.
 මුඛතො නික්කන්තමලං. “බෙල”ති: නිවුහනං. “සිංඝානික”ති:
 මන්ත්රපුබ්බතො විශ්වදිප්තා නාසිකාස නික්කන්තමලං, “සිලෙසුම”ති:
 සෙමං. “ඛසං ම ඛසංමානාන”ති: විතකසංඝං ඛසංමානානං කල
 බරතං වසානෙලඤ්ච. “විජ්ජානඤ්ච ලොභින”ති: පසුතානං
 ඉතිතං ලොභිතං. ගබ්හමලං ච සද්දෙන සංගණ්ඨාති. “වණ්ණි
 න”ති: සඤ්ජානවණ්ණං. “ඤ”ති: යං ලොභිතනති සමිඤ්ඤා.
 “ඝාණ්ඩිසච්ඡින්නාන”ති: ඝාණ්ඩින්නානං සිසච්ඡින්නානංපි යං
 ලොභිතං තං භුඤ්ජාමිති යොජනා. දෙසනාසිසමෙතං ඝාණ්ඩි
 සච්ඡින්නානනති, යසම් ගන්ධපාදදිව්ඡින්නානමපි ලොභිතං භුඤ්ජා
 මිසෙව, තථා වණිතානනති ඉමිතා තෙසමපි ලොභිතං සංගතිතනති
 දමාබ්බං. “බුදුසපරෙතා”ති: ජිහ්විතිභූතා. “ඉතිපුරිසනිසයි
 න”ති: ඉතිපුරිසසරිරිතිසයිතං යථාච්ඡිතං අඤ්ඤං ච වචමංස
 නභාරුපුබ්බාදිකං පරිභුඤ්ජාමිති දසෙය්ති. “පසුත”ති: අපභොගි
 සාදිතං. “අලොතා”ති: අතරණං. “අතභාරා”ති: අතාවාසා. “නිල
 මඤ්ඤාමිසං”ති: පුසානෙ ජබ්බිතමලමඤ්ඤාසයනා. අපචා ‘නිලා’ති
 ජාරිකඛනාරභසුලං පුසානභූමි අභිපෙඨනා, තං සෙව මඤ්ඤං විස අභි
 සයනාති අපෙතා. “උද්දිසාති මෙ”ති:³ යථා දින්නං දක්ඛණං මයං
 උපකප්පති තථා උද්දිස පතතිදුතං දෙති. “අපෙඨභාම මුඤ්ඤායසං
 පුබ්බලොභිතභොජනා”ති: තච උද්දිසතෙත ඵතසම් පුබ්බලොභිත
 භොජනා පෙතජිව්තා අපිනාම මුඤ්ඤායසං.

තං පුසා අයසම් සාරිපුත්තසෙත්ථෙද්දිසෙ මහාමොග්ග
 ලානසෙත්ථෙද්දිසෙ තසෙද්දි අමනෙතනා තෙති සද්ධිං රුරගතො
 පිණ්ඩාය වරතෙතා රඤ්ඤාසු බිමිසාරග්ග නිවේසනං අගමාසි. රුර

1. හා. දමාදිසාති. 2. හා. උච්චා. 3. හා. අනිදිසාති මෙති.

ථෙරෙර දිසාව වැඩිනැං “කිං භනෙත ආගතන්තං” ති ආගමනකාරණං ප්‍රච්ඡි. ආයස්මා මහාමොග්ගලානො තං පච්ඡන්ති රඤ්ඤාදි ආරෙවෙසි. රුජ අඤ්ඤානං භනෙතති වච්ඡා ථෙරෙර වික්ඛප්පනි සබ්බකමිතිං අමච්චං පනෙතොසෙති¹ ආණ්ඩපෙසි: “තඟරස්ස අවිදුරෙ මිපිනෙ ඡායුදක සමපනෙත වතස්සො කුටියො කාරෙති” ති. අනෙත පුරෙ ච පනෙතන කවිසෙස වසෙත තිඛා විහරීති වතස්සො කුටියො පච්චිකාපෙසි.² සගඤ්ඤා තත්ථ ගතත්තා කාතබ්බසුත්තකං අකාසි. නිවරිතාසු කුටිකාසු සබ්බං බලිකරණං සජ්ජාපෙති: අනතපානවන්දිනි බුද්ධපමුඛස්ස භික්ඛුසබ්බස්ස අනුච්ඡිතෙ සබ්බපරික්ඛාරෙ ච උපට්ඨාපෙති: ආයස්මතො සාරිපුත්තන්ත්‍රෙස්ස තං සබ්බං නියතාදෙසි. අථ ථෙරෙර තං පෙතිං උද්දිස්ස තං සබ්බං බුද්ධපමුඛස්ස වාතුද්දිස්ස භික්ඛුසංඝස්ස අදසි. සා පෙති තං අනුමොදිති: දෙවලොකෙ නිබ්බන්ධිති: සබ්බ කාමසම්භාව හුන්ති: අපරදිවසෙ ආයස්මතො මහාමොග්ගලාන තන්ත්‍රෙස්ස සතතිකං උපගතත්තා වැඩිනැං අට්ඨාසි. තං ථෙරෙර පච්ඡුච්ඡි. සා අතතනො පෙතුපපතති. දෙවුපපතති ච වින්දාරතො කපෙසි. තෙන වුත්තං:-

“මාතුසා වචනං සුන්ති උපතිස්සොත්තකම්පකො
ආමන්තසි” මොග්ගලානං අනුරුඬ්ඤාති කපටිතං.

වතස්සො කුටියො කන්ති සංඝෙ වාතුද්දිසෙ අද
කුටියො අනතපානඤ්ඤා මාතු දක්ඛිණමොදිසි.

සමනන්තරුහුද්දිවෙස්. විපාකො උපපජ්ජං
භොජනං පානියං වන්දං දක්ඛිණාය ඉදං ඵලං.

තතො සුඛා සුච්චසනා කාසිකුත්තමධාරිණී
විචිත්තවන්දාගරණා කොලිතං උපසංකමී” ති.

තත්ථ “සංඝෙ වාතුද්දිසෙ අද” ති වාතුද්දිස්ස සංඝස්ස අදසි,
නියතාදෙසිති අන්තො. සෙසං වුත්තන්ත්‍රමෙව.

අපායස්මා මහාමොග්ගලානො තං පෙතිං

“අභික්ඛන්තෙතන වණ්ණන්ත යා නිං නිට්ඨසි දෙවතෙ
මහාසෙසානි දිසා සබ්බං මසගි විශ තාරකා.

කොත තෙ තාදිසො වණ්ණණා කොත තෙ ඉධ මිජ්ඣගි
උපපජ්ජන්ති ච තෙ භොගා සෙ කෙවි මනසො පියා.

ප්‍රච්ඡාමි තං දෙවි මහාත්‍රහාපෙව

මිත්‍රස්සභූතා කිම්කාසි පුඤ්ඤො

කොතාසි ඵලං ජලිතාත්‍රහාවා

වණ්ණණා ච තෙ සබ්බදිසා පහාසති” ති.

ප්‍රච්ඡි. අථ සා “සාරිපුත්තන්ත්‍රෙස්සොගං මාතා” ති ආදිතා වික්ඛප්පනි,
සෙසං වුත්තන්ත්‍රමෙව.

අපායසමා මහාමොහනලානො නං පවතති. හගවනො ආරො
ලෙයි. හගවා තමන්. අට්ඨප්පනති. කතා සමපනතපරිසාය ධම්මො
දෙසෙයි. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාන්තිකා අහොයිති.

සාපිපුතතෙත්ථරස්ස මාතුපෙත්ථවත්ථනා
නි වසී තා.

2. 3.

“නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපා සි”ති ඉදං සන්ධි රේතවනෙ විහ
රතෙන මනතං නාම පෙතිං ආරබ්භ වුත්තං. සාවන්තියං නිර අඤ්ඤ
තරො කුට්ඨමිතො සමො පසනනා අහොයි. තස්ස හරියා අස්සමා
අපපසනනා කොධනා වඤ්ඤා ව අහොයි. නාමෙන මනතා නාම.
අථ සො කුට්ඨමිතො කුලවංසුපවේදහසෙන සදිසකුලතො තිස්සං
නාම අඤ්ඤං කඤ්ඤං ආනෙයි. සා අහොයි සමා පසනනා සාමිතො
ව පියා මනාපා. න විරේතොව ගබ්භිනී හුන්වා දසමාසවයෙන පුත්තං
පිජ්ඨි. භූතො තිස්ස නාමං අහොයි. සා ගෙහස්ස සාමිනී හුන්වා
වත්තාණේ භික්ඛු සක්කවං උපවස්ඨි. වඤ්ඤා පන තං උසුයති. තා
උහොපි එකස්මිං දිවසෙ සිසං නභාන්වා අලකෙසා¹ අවංසු.
කුට්ඨමිතො ගුණවසෙන තිස්සාය ආබ්ඞිසිනෙතො මිත්තඤ්ඤන² හද
සෙන තාය සද්ධිං බහු සලලපනො අවංසි. තං අසහමානා මනතා
ඉස්සංපනතා ගෙහං සමමජ්ඣන්වා ඤානසබ්බාරං තිස්සාය මන්තො
මකිරි. සා අපරේන සමසෙන කාලං කන්වා පෙතයොන්ධං
නිබ්බන්ධන්වා අත්තනො කම්මබලෙන³ පඤ්චවිධං දුක්ඛං අනුභවති.
තං පන දුක්ඛං පාලිතො එව පඤ්ඤයති. අපේකදිවසං සා පෙති
සංජ්ඣාය විනිවත්තාය ගෙහස්ස පිට්ඨිපස්ස නභායන්ධියා තිස්සාය
අත්තනාං දසෙයි. තං දිස්වා තිස්සා:-

“නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපා සි තිස්සා ධම්නිසන්තා
උප්පාපුලිතෙ කීසිතෙ කා හු නිං ඉධ නිවස්සි”ති

ගාථාය පටිපුච්ඡි. ඉතරං

“අහං මනතා භූමිං තිස්සා සපතති තෙ පුරේ අහුං
පාපකම්මං කරිත්වාන පෙතලොකමිතො ගතා”ති

ගාථාය පටිවචනං අහොයි.

තත්ථ “අහං මනතා භූමිං නිසස්ස”ති: නිං තිස්සා නාම, අහං පන
මනතානාම “පුරේ”ති: පුරිමත්තභාවෙ. “තෙ”ති: භූතො. සපතති අහුං
අහොයිනති අත්තො. පුත්ත තිස්සා:-

“කිංහු කාසෙන වාමාය මනසා දුක්ඛවං කතං
තිස්සා කම්මවිපාකෙන පෙතලොකමිතො ගතා”ති

ගාථාය කතකම්මං පුච්ඡි. පුත්ත ඉතරං

“වණ්ණි ව ඵරුස වාසිං ඉඤ්ඤානි මච්ඡරි සඨි

තාහං දුරුතතං වඩාන පෙතලොකං ඉතො ගතං”ති.

ගාථාය අතතතා කතකමමං ආවිකඛි.

තත් “වණ්ණි”ති: කොධතා. “ඵරුසා”ති: ඵරුසවචනා. “ආසි”තති: අභොසිං. “නාහ”තති: තං අහං. “දුරුතත”තති: දුර්ගා සිතං තිරන්තවචනං. ඉතොපරලපි තාසං වචනපටිවචනවසෙනෙව ගාථා පවතතා:

“සබ්බං¹ අගමපි ජානාමි යථා ඵලං වණ්ණිකා අහු,
අඤ්ඤාඤ්ඤා චො වං පුච්ඡාමි කෙනාසි පංසුකුණ්ණිතා.”²

සිසං තහාතා ඵලං ආසි සුවචන්ද්‍රං අලභිකතා
අහඤ්ඤා චො වං අගිමතතං සමලභිකතතරං තයා.

තසා මෙ පෙකඛමානාය සාමිකෙන සමන්තසි³.

තතො මෙ ඉසාං විපුලා කොචො මෙ සමජායථ.

තතො පංසුං ගහෙතො පංසුතා තං හි මිකිරිං.

තසා කමමපිපාකෙන තෙනවහි පංසුකුණ්ණිතා.”⁴

සබ්බං¹ අගමපි ජානාමි පංසුතා මං ඵලමොකිරි,
අඤ්ඤාඤ්ඤා චො වං පුච්ඡාමි කෙන ඛජ්ජසි කච්ඡයා.

ගෙසජ්ජගාරි උභයො වනන්තං අගමිඛසෙ,

ඵලාදි ගෙසජ්ජමාගරි අහං ව කපිකච්ඡන්තා.

තසා තෙ අජනමානාය සෙය්‍යං තාහං සමොකිරි,

තසා කමමපිපාකෙන තෙන ඛජ්ජාමි කච්ඡයා.

සබ්බං¹ අගමපි ජානාමි සෙය්‍යං මෙ ඵලං සමොකිරි,
අඤ්ඤාඤ්ඤා චො වං පුච්ඡාමි කෙනාසි නග්ගියා භුවං.

සහායානං සමයො ආසි ඤ්ඤිතං සමිති අහු,

ඵලං ව ආමනතිතා ආසි සසාමිති තො ව චො අහං.

තසා තෙ අජනමානාය දුසානතාහං අපානුදි,

තසා කමමපිපාකෙන තෙනවහි නග්ගියා අහං.

සබ්බං අගමපි ජානාමි දුසාං මෙ ඵලං අපානුදි,
අඤ්ඤාඤ්ඤා චො වං පුච්ඡාමි කෙනාසි ගුඨග්ගිති.

තච ගඤ්ඤා මාලං ව පවචනං ව විලෙපනං,

ගුඨකුපෙ අතාරෙසිං තං පාපං පකතං මයා.

තසා කමමපිපාකෙන තෙනවහි ගුඨග්ගිති,

සච්චිං⁴ අගමපි ජානාමි තං පාපං පකතං තයා.

අඤ්ඤාඤ්ඤා චො වං පුච්ඡාමි කෙනාසි දුග්ගතා භුවං

උභින්නං සමකං ආසි යං ගෙගෙ විජ්ජෙන ධනං.

1. ම. සච්චි.

2. හා. පපංසු භුවනිතා.

3. හා. ආමනති.

4. පෙත. පා. සබ්බං.

සනෙතපු දෙයාබලෙමසු දිපං නාකාසිමිතනනො,
තසා කමමිපාකෙන නෙනවති දුග්ගතා අහං.

තදෙව මං නිං අවච පාපකමමං නිසෙවසි,
නා හි පාපෙති කලෙමති සුලභා හොසි¹ සුග්ගති.

වාමනො නිං මං පළෙවසි අථොපි මං උසුග්ගසි,
පසා පාපානං කමමානං විපාකො හොති යාදිසො.

තෙ සරදසියො ආසුං නානෙවාහරණානි මෙ
තෙ ව සෙද්ද පරිවාරෙනති² න හොගා හොනති සසානා.

ඉද්දති භුතසා පිතා ආපණා ගෙගමෙතිති,
අපොච තෙ දදෙ නිසද්ධි මා සු තාව ඉතො අහං.

තග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාමති නිසා ධමති සත්තා,
කොපිනමෙ තං ඉප්පිතං මා මං භුතපිතාදුස.

හද්ද නිං තාහං දමිති නිං වා ව තෙ කරොමසහං,
යෙන නිං සුඛිතා අසා සබ්බකාමසමිද්ධිති.

චතතාරො තිකුසු සබ්බතො චතතාරො පුන පුග්ගලා,
අට්ඨ තිකුසු හොජ්ඣිනිං මම දකුඤ්ඤාමාදිස.

තදුහං සුඛිතා හෙසාං සබ්බකාමසමිද්ධිති,
සාධුති සා පටිසුඤ්ඤා හොජ්ඣිනිං ධම්මිකිවො.

වසෙභවන්දසිනින නසා දකුඤ්ඤාමාදිසි,
සමනනාරා අනුද්දිට්ඨා විපාකො උපපජ්ජට.

හොජ්ඣන්දනපානියං දකුඤ්ඤාය ඉදං එලං,
තතො සුඤ්ඤා සුචිවසනා කාසිකුතතමධාරිණි.

විචිතතවත්ථාහරණා සපතතිං උපසංකම්,
අභිකුසනෙනා විණ්ණෙන යා නිං තිට්ඨසි දෙවතෙ.

සිහාසෙතති දිසා සබ්බා මහගී විය තාරකා,
කෙන තෙ තාදිසො විණ්ණො කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති,
උපපජ්ජනතිව තෙ හොගා යෙ කෙ වි මනසො පියා.

පුච්ඡාමි තං දෙවී මහානුභාවෙ
මනුසාසුතා කිමකාසි පුඤ්ඤා
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.

අහං මතතා භූවං තිසාං සපතති තෙ පුරෙ අනුං,
පාපකමමං කරිනින පෙතලොකමිතො ගතා:

තව දුනෙන දිනෙනන මොදම් අතුනො හයා,
විරං ජිවාහි හගිනි සහ සබ්බෙහි ඤාතිහි.

අසොකං විරජං යානං ආවාසං වසවතනිනං
ඉධ ධම්මං චරිතාන දුතං දනාන සොහනෙ

විනෙය්‍ය මච්ඡරම්ලං සමුලං

අනිඤ්ඤා සහගමුපෙති යාන”නති.

තත් “සබ්බං¹ අහමි ප්‍රජාමි සථා නං චණ්ඩිනා අසු”ති: වණ්ඩි ව
ඵරුසා වාසිනති යං තයා වුතතං තං සබ්බං¹ අහමි ප්‍රජාමි, යථා නිං
චණ්ඩිකා කොධනා ඵරුසවචනා ඉසුසුති මච්ඡරි සඨං ව අහොසි.
“අඤ්ඤාව මො තං පුච්ඡාමි”ති: අඤ්ඤං පන² තං ඉදුති පුච්ඡාමි.
“හොනාසි පංසුකුණ්ඩිනා”³ති: තෙන කමුනා⁴ සබ්බාරපංසුති
මගුණ්ඩිතා, සබ්බසො මනිණ්ණසරිරු අසුති අනෙතො. “සිසං හහා
නා”ති: සසිසං නහානා. “අධිමතන”නති: අධිකතරං. “සමලබ්භන
තති”ති: සමවා අතිසයෙන අලබ්භනා. අධිමතනාති වා පාමො:
අතිවිශ මතතා මානමදමතතා, මානනියසිතාති අනෙතො. “තසා”ති:
හොතියා. “සාමිකෙන සමයනසි”ති: සාමිකෙන සද්ධිං අලංප
සලංපවසෙන කපෙසි. “බජ්ජසි කච්ඡසා”ති: කච්ඡරෙගෙන බාදී
යසි, බාධියසිති අනෙතො. “හෙසජ්ජහාදි”ති: හෙසජ්ජහාරිණිගො මසධ
හාරිකායො. “උගහො”ති: දුලබ, තිඤ්ඤ අගඤ්ඤාති අනෙතො.
“වනනන”නති: වනං. “නං ච හෙසජ්ජමාහදි”ති: නං වෙසෙස්සි
වුතතං අනතනො උපකාරවහං හෙසජ්ජං ආහරි. “අහඤ්ඤා කපිකච්ඡ
නො”ති: අහං පන කපිකච්ඡඵලාති දුපථස්සඵලාති ආහරිං. කපි
කච්ඡති වා සයංගුතතා වුච්චති, තසමා සයං ගුතතාය පතතඵලාති
ආහරිනති අනෙතො. “සෙසො නාහං සමොකිදි”නති: තව සෙය්‍යං
අහං කපිකච්ඡඵලපතෙනති සමතතනො අවනිරිං. “සහාසාන”නති:
මිතතානං. “සමසො”ති: සමාගමො, “ඤ්ඤින”නති: බහුනං. “සමි
ති”ති: සනතිපාගො. “ආමනනිනා”ති: මබ්බලකිරියාවසෙන
නිමනනිතා. “සසාමිති”ති: සපතිකා, සහ හතතුනාති අනෙතො. “හො
ව මො අහ”නති: නො ව මො අහං ආමනනිතා ආසිනති යොජනා.
“දුසසනනාහ”නති: දුස්සං තො අහං. “අපානුදි”නති: මොරිකාය
අවහරිං අග්ගහෙසිං. “පච්චගහ”නති: අතිතවං මගහං වා. “අනාතර
සි”නති: බිසිං. “ගුථගහිනි”ති: ගුථගහිනිති කරිසවාහිනි. “සං
ගෙහෙ විජ්ජනෙ ධන”නති: යං ගෙහෙ ධනං උපලබ්භති තං තුස්සං
මස්සඤ්ඤාති අමහාකං උභින්නං සමකං තුල්‍යමෙව ආසි. “සනතනු”ති:
විජ්ජමානෙසු. “දීප”නති: පතිඨං, පුඤ්ඤකම්මං සකියය වදති. ඵලං
සා පෙති තිස්සාය පුච්ඡිතමත්තං කපෙතො පුත පුබ්බෙ තස්සා වචනං
අකමා අතතනා කනං අපරධං පකාසෙතති හදෙව මං තිනති
ආදිමාහ.

තත් “නදෙව්”¹ති: තද එව මයනං මනුස්සත්තභාවෙ සිත්තාලෙ යෙව. නදෙව්නි වා පාඨො, යථා එතරගි ජිතං තං තථා එවති අත්තො. “ම”නති: අත්තානං නිද්දසති. “කු”නති: තිස්සං, “අවම”ති: අභණ්ණි. යථා පන අවච්චිතං දස්සෙත්තං පාපකම්මනති ආදි වුත්තං. “පාපකම්මන”ති පාලි. ත්වං පාපකම්මනති යෙව කඤ්ඤි, පාපෙති පන කමෙති සුගති සුලභා න හොති, අථ බො දුග්ගති එව සුලභාති යථා මං පුබ්බෙ අවච්චිතෙ වදති. තං සුත්වා තිස්සං වාමනො මං ත්වං පච්චෙසිති ආදිනා තිස්සො ගාථා ආග.

තත් “වෘමනා මං ත්වං පච්චෙසි”²ති: විලොමනො මං ත්වං අව ගච්ඡසි, භුග්ගං ගිතෙසිං. න පච්චනිකකාරිණිං කත්වා මං ගණ්හාසි. “මං උසුඤ්ඤ”ති: මග්ගං උසුඤ්ඤ මග්ගං ඉස්සං කඤ්ඤසි. “පස්ස පාපාන කම්මානං විපාකො හොති ඤාදිසො”³ති: පාපකානං නාම කම්මානං විපාකො යාදිසො යථා ඡොරතඤ්ඤං තං පච්චකම්මනො පස්සාති වදති. “හෙ මඤ්ඤෙ පටිච්චාසරනති”⁴ති: හෙ ඤෙර දුසිසො ආභරණානි ව ඉමානි තයා පුබ්බෙ පරිග්ගාහිතානි ඉද්දති අඤ්ඤෙ පරිවාරෙන⁵ පරි භඤ්ඤනති. ඉමෙති හි ලිඛිතවිපල්ලාසෙන වුත්තං. “න භොගා භොගාති සස්සනා”⁶ති: භොගා නාමෙතෙ න සස්සනා අනවසිතා නාවකාලිකා පභාස ගමනියා, තත්ථා තදත්තං ඉස්සං මච්ඡරියාදීනි න කාතබ්බානිති අභිප්පායො. “ඉද්දති භුතස්ස පිනා”⁷ති: ඉද්දති භුතස්ස මයනං පුත්තස්ස පිනා කුටුම්භිකො. “ආපණ”⁸ති: ආපණනො ඉමං ගෙගං එතිති ආග මිස්සති. “අප්පෙව හෙ අපෙ කිඤ්චි”⁹ති: ගෙගං ආගතො කුටුම්භිකො භුග්ගං දුතබ්බසුත්තකං කිඤ්චි දෙය්‍යධම්මං අපිනාම දදෙය්‍ය. “මා සු භාව ඉතො අගා”¹⁰ති: ඉතො ගෙගස්ස පච්චාවස්ථනො මං නාව අගමා සිති අනුකම්පමානා ආග. තං සුත්වා පෙනි අත්තනො අජ්ඣාසයං පකාසෙත්වා. නිගනා දුට්ඨිකාණ්ඩරූපාමිති ගාථමාග.

තත් “කොපිතමෙන ඉද්දති”¹¹නති: එතං නග්ගදුබ්බණ්ණරූපා දනං පටිච්චාදෙනබ්බතාස ඉද්දති කොපිතං රුකිතිසං. “මා මං භුතපිනාදදසා”¹²ති: තත්ථා භුතස්ස පිනා කුටුම්භිකො මං මා අද්දකති ලජ්ජමානාව වදති. තං සුත්වා තිස්සං සඤ්ජානානුද්දයා හඤ්ඤ කිං නාහං දම්මිති ගාථ මාග.

තත් “හඤ්ඤ”¹³ති: උයොගාගත්ථ¹⁴ නිපාතො. “කිංගාහං දම්ම”¹⁵ති: කිං හෙ අගං දම්මි, කිං වත්තං දස්සාමි උදහු භත්තනති. “කිං වා හෙ ඛ කාගෙමාන”¹⁶නති: කිං වා අඤ්ඤං හෙ ඉධ ඉමස්මිං කාලෙ උපකාරං කරිස්සාමි. තං සුත්වා පෙනි මහතාගෙ භික්ඛු සංඝගොති ගාථමාග.

තත් “මහතාගෙ භික්ඛු සංඝගො වහගාගෙ සුභ සුගඟ්ගා”¹⁷ති: භික්ඛුසංඝගො සංඝවසෙන වත්තාරො භික්ඛු, පුග්ගලවසෙන වත්තාරො භික්ඛුති එවං අථා භික්ඛු යථාරූපිං හොපේත්වා තං දකිණිං

1. හා. පරිවාරෙන.

2. හා. උපස්සග්ගත්ථ, ම. වොදනත්ථ.

මම ආදිස, මග්ගං පතතිදුතං දෙති. “නාදුතං සුඛිනා හෙය්‍ය”නති: යදු තං දික්ඛිණං මම උද්දිසියාසි නාදුතං සුඛිනා සුඛපතනා සබ්බ කාමසම්භවති භවික්ඛාමිති අනෙතා. තං සුඛා තිස්සා තමන්තං අතතනො සාමිකස්ස ආරොවෙතො දුතියද්වසෙ අධිසි තික්ඛු හොජෙතො තස්සා දක්ඛිණමාදිසි. සා තාවදෙව පටිලභාදිබ්බසම්පන්නා පුත තිස්සාය සනතිකං උපසංකම්. තමන්තං දස්සෙත්තුං සබ්බිතිකාරොති සාධුති සා පටිසුඤ්ඤාති ආදිකා තිස්සො ගාථායො ධවතා. උපසංකම්නො ධීතං පත තං තිස්සා අභිනාහනෙතානි චණ්ණානාති ආදිති තිති ගාථාති පටිපුච්ඡි. ඉතරු අභමමනනාති ගාථාය අතතනං ආවිකම්නො චිරං ජීවාමිති ගාථාය තස්සා අනුමොදනං කතො ඉධ බමමි. චිරිත්තානාති ගාථාය ඔවාදං අදසි.

තත් “තව දිනෙතනා”ති: තයා දිනෙතන. “අසොකං විරජං ඩාන”නති: සොකාභාවෙන අසොකං සෙදජලලිකාතමපන අභා වෙන විරජං දිබ්බං ධානං, සබ්බමෙතං දෙවලොකං සක්ඛාය වදති. ආවාස”නති: අධිධානධානං. “චසමතතින”නති: දිබ්බත ආධි පතෙය්‍යෙන අතතනො වසං වතෙතනනානං. “සමුල”නති: සලොභ දෙසං, ලොභදෙසා හි මච්ඡරියස්ස මූලං නාම. “අභිද්ධනා”ති: අග රතිතා පාසංසා. “සග්ගමුපෙහි ඩාන”නති: රූපාදිහි විසයෙහි සුච්ඡ අග්ගතතා සග්ගතති ලභානාමං දිබ්බං ධානං උපෙති, සුගතිපරයනා හොතිති අනෙතා. සෙසං උතතාන මෙව.

අථ සා තිස්සා තං පමනතිං කුටුමිකස්ස ආරොවෙසි. කුටුමිකො හික්ඛුතං ආරොවෙසි. හික්ඛු භගවතො ආරොවෙසුං. භගවා තමන්තං අච්ඡපතනිං කතො සම්පතතපරිසාය බමමි. දෙසෙසි. තං සුඛා මගා ජනො පටිලභාසංවෙගො විනෙය්‍ය මච්ඡරමලං දුතසිලාදිතිරතො සුගතිපරයනො අභොසි ති.

මහාසපතවළුචණ්ණානා
ති වසී තා.

2 4.

“කාලී දුබ්බණ්ණරූපාසි”ති ඉදං සත්ථරි රෙතවතෙ විගරනෙත නාදුතාමං පෙතිං ආරබ්භා වුත්තං. සාවිජ්ඣා කීර අවිදුරෙ අඤ්ඤ කරස්මිං ගාමකෙ නාදුසෙතො¹ නාම උපාසකො අගොසි සද්ධා පසනෙතා. හරියා පතස්ස නාදු නාම අස්සාධා අපසනනා මච්ඡ රිඤ්ඤි වණ්ඨි ඵරුසව්වතා සාමිකෙ අගාරවා අපාතිස්සා සසුං වොරිවා දෙන² අනෙකාසති පරිභාසති. සා අපරෙත සමයෙන කාලං කතො පෙතයොතියං නිබ්බන්ධිත්ථා³ තස්සෙව ගාමස්ස අවිදුරෙ විවරනාති ඵකද්වසං නාදුසෙතස්ස උපාසකස්ස ගාමතො⁴ නිකම්මනස්ස අවි දුරෙ අතතානං දස්සෙසි. සො තං දිස්වා:-

1. සි. I. II 4; II. ගාසිකවිවාදං දඬු.

2. ම. නාදුසෙතො.

3. ගා. ගෙරිවාදෙන.

4. ම. නිබ්බන්ධා.

5. ම. සි. I & III. ගෙතනො.

“කාලී දබ්බණ්ණරූපාසි ඵරුසා භිරුදස්සනා
පිඞ්ගලාසි කළාරාසි න තං මඤ්ඤමි මානුසි”නති
ගාථාය අජ්ඣතාසි.

තත් “කාලී”ති: කාලවණ්ණං ක්‍රිමාමාරසදිසවණ්ණං අහොසි.
“ඵරුසා”ති: බරගතතා.¹ “භිරුදස්සනා”ති: භයානකදස්සනා සපපථි
භයාකාරං. භිරුදස්සකාති මා පාඨො; භාරියදස්සනා දුබ්බණ්ණතාදි
නා දුද්දසිකාති අත්ථො. “පිඞ්ගලා”ති: පිඞ්ගලලොචනා. “කළාරා”ති:
කළාරා තිස්සා දනතා. “න නමඤ්ඤමි මානුසි”නති: අහං තං මානු
සිනති න මඤ්ඤමි. පෙතිමෙව ච තං මඤ්ඤමිති අබිප්පායො. තං
සුත්ථා පෙති අපාතානං පකාසෙත්තී:

“අහං නන්ද නන්දසෙන භරියා තෙ පුරෙ අහුං

පාපකම්මං කරිත්වාන පෙතලොකං ඉතො ගතා”ති

ගාථමාහ.

තත් “අහං නන්ද, නන්දසෙන”ති: සාමි නන්දසෙන අහං නන්ද
නාම. “කම්මා තෙ පුරෙ අහු”නති: පුරිමජ්ඣියං භුක්ඛං භරියා
අහොසිං. ඉතො පරං.

“කිතනු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං තතං

කිස්ස කාමමිපිපාකෙන පෙතලොකං ඉතො ගතා”ති.

තස්ස උපාසකස්ස පුච්ඡා අයං ගාථා. අපස්ස සා:

“චණ්ඩි ඵරුසවාචා ච තසි වාසිං අගාරවා

තාහං දුරුත්තං වත්වාන පෙතලොකං ඉතො ගතා”ති

විස්සජ්ජසි. පුත සො:

“හන්ඤ්ඤතරියං දදුමි තෙ ඉදං දුස්සං නිවාසය

ඉමං දුස්සං නිවාසෙත්වා එති නෙස්සාමි තං සරං.

චත්ඤ්ඤ අත්තපානඤ්ඤ ලච්ඡසි තිං සරං ගතා

පුත්තෙත ච තෙ පස්සිස්සසි සුඤ්ඤායො ච දක්කසි”ති.

අපස්ස සා:

“හත්ථෙන හත්ථෙ තෙ දිත්තං න මග්ගං උපකප්පති

භික්ඛු ච සීලසම්පන්නෙ චිත්තරගෙ බහුස්සුතෙ

තපෙපති අත්තපානෙන මම දක්ඛිණමාදිස

තදුහං සුඛිතා හෙස්සං සබ්බකාමසම්ඤ්ඤිතී”ති

වෙ ගාථා අහාසි. තතො:-

“සාමුති සො පටිස්සුත්වා දුතං විපුලමාකිරි

අත්තං පානං බාදනියං චත්ථසෙකාසනාති ච

ජත්තං ගත්ඤ්ඤ මාලඤ්ඤ විවිධා ච උපාහතා.

භික්ඛු ච සීලසම්පන්නෙ චිත්තරගෙ බහුස්සුතෙ

තසෙය්‍යාං අත්තපානෙන තසාං දක්ඛිණමාදිසි.
සමනන්තරානුද්දිවෙය්‍ය විපාකො උපපජ්ජති
භොජනවජ්‍යාදනපාතියං දක්ඛිණංය ඉදං එලං.
තතො සුඛා සුචිචසනා කාසිකුත්තමධාරිණී
විචිත්තවත්ථාභරණා සාමිකං උපසංකමි”ති

වතසෙය්‍යා ගාථා සබ්බිතිකාදර්ශි වුත්තා, තතො පරං:

“අභිකකතෙනා වණේණන යා චං තිට්ඨසි දෙවතෙ
ඔභාසෙනති දියා සබ්බා ඔසගි විය තාරකා,

කෙන තෙ තාදිසො වණේණා කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති
උපපජ්ජනති ව තෙ භොගා යෙ කෙවි මතසො පියා,

සුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ

මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං

කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා

වණේණා ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

“අභංතඤ්ඤානසෙන භරියා තෙ පුරෙ අනුං
පාපකමං කරිත්වාන පෙතලොකං ඉතො ගතා,

තව දිනෙනා දුනෙනා මොදුමි අකුතො භයා
චිරඤ්ජව ගහපති සහ සබ්බෙති ඤාතිති.

අසොකං චිරජං යානං ආවාසං වසවත්තනං

ඉධ ධම්මං චරිත්වාන දුතං දත්වාන ගහපති

විනෙය්‍ය මච්ඡරම්මං සමුලං

අනිඤ්ඤා සග්ගමුපෙති යාන”තති.

උපාසකස්ස ව පෙතියා ව වචනපටිවචනගාථා,

තත් “දුතං විපුලමාකිණි”ති: දක්ඛිණේය්‍යවෙනෙත දෙය්‍යධම්ම
බීජං විපාකිරනෙතා විය මහාදුතං පවතෙයි. සෙසං අනන්තර
වළුසදිසමෙව, එවං සා අත්තනො දිබ්බසම්පත්තිං තස්සාපි කාරණං.
තඤ්ඤාස්ස විභාවෙත්වා අත්තනො වසනට්ඨානමෙව ගතා, උපා
සකො තං පවත්ති: භික්ඛූනං ආරොවෙසි. භික්ඛූ ගතවතො ආරො
වෙසුං, ගතවා තමන්ධං අට්ඨපාත්ති: කත්වා සම්පත්තපරිසාරය ධම්මං
දෙසෙසි, සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්තිකා අභොසිති.

තඤ්ඤාපෙතවළුවණ්ණතා

ති ටසි තා.

2. 5.

“අලංකිතො මට්ටමුණකිලි”ති ඉදං සන්ධි ජේතවනෙ විහරනෙන
මට්ටමුණකිලිදෙවපුත්තං ආරබ්භ වුත්තං, තත්ථ යං වත්තබ්බං තං
පරමාර්ථදීපනියා විමානවළුවණ්ණනාය මට්ටමුණකිලි විමානවළුව
ණ්ණනායං වුත්තමෙව, තස්මා තත් වුත්තනායෙනෙව චේදිතබ්බං.

එන් ම මව්කුණ්ඩලීදෙවපුත්තයා විමානදෙවනා භාවනො නයා වනු යදිපි විමානවනුපාලියං සඛගං ආරොපිතං, යයමා පන සො දෙවපුත්තො අදින්නපුබ්බකත්වාගමණයා පුත්තසොකෙන පුසානං ගතවා ආලාභනං අනුපරියාසිනා¹ රුදන්තයා සොකාපගරණන්ද. අත්තනො දෙවරූපං පටිසංගරිනො ගරිවන්දනුයාදෙ බාහා පගගග කන්දනො දුක්ඛාභිභූතාකාරෙන පෙතො විය අත්තානං දසෙය්යි. මනුසාත්තභාවතො අපෙතත්තො පෙතපරියායොපි ලබන්ති යෙවාති තයා වනු පෙතවනුපාලියමි සඛගං ආරොපිතන්ති දට්ඨබ්බං.

මව්කුණ්ඩලීපෙතවනුමණණා නි ධරිතා.

2 6.

“උපෙඨාභි කණ්ණ ක්ථං සෙය්යි”ති ඉදං සන්ධා ජෙතවනෙ විගරනො අඤ්ඤාතරං මතපුත්තං උපාසකං ආරබ්භ කතෙයි. සාවච්ඡියං කීර අඤ්ඤාතරයා උපාසකයා පුත්තො කාලමකාසි. සො තෙන සොක සලසමපටිතො න නගායති න භුඤ්ජති න කම්මනොති විවරෙති න බුද්ධිපට්ඨානං ගවන්ති, තෙවලං “නාත පියපුත්තක මං ඔහාය කගං පඨමතරං ගතොසි”ති ආදීනි වදනොති විපලපති. සන්ධා පවුසසමයෙ ලොකං ඔලොකෙනො නයා සොකාපගතිඵලප නීයායං දිසවා පුනදිවසෙ භික්ඛුසංසපරිවුතො සාවච්ඡියං පිණ්ඩාය වරිනො කතභත්තකිච්චො භික්ඛු උයොයාජෙවා ආනන්දන්තෙරෙන පට්ඨාසමණෙන නයා සරවාරං අගමාසි. සත්ථ ආගතභාවං උපාස කයා ආරොචෙසුං. අඨසා ගගගජනො ගෙගවාතර ආසනං පඤ්ඤ පෙතො සන්ධාරං නිසිදපෙතො උපාසකං පරිගගගතො සත්ථසන්තිකා උපනෙයි. එකමනො නිසිනනං නං දිසවා “ක්ඛි උපාසක සොව සි”ති වනො “ආම භනොති”ති වුතෙන “උපාසක පොරාණකපණ්ඩිතා පණ්ඩිතානං කථං සුනො මතපුත්තො නාත්තසොචිංසු”ති වනො ගෙන යාවිතො අතිතං ආහරි.

අතීතෙ වාරවතීතගරෙ දසභාතිකරුජනො අගෙසුං වාසු දෙවො බලදෙවො වන්දදෙවො සුරියදෙවො අග්නිදෙවො වරුණ දෙවො අජුත්තො පජුත්තො සත්පණ්ඩිතො අභිකුරො වාති. තෙසු වාසුදෙවමගාරුජන පියපුත්තො කාලමකාසි. තෙන රුජ සොක පරෙතො සබ්බකිච්චාති පගාය ඔඤ්චයා අඤ්ජලිං පගගගතො විපල පනොති නිපජ්ජි. තයමිං කාලෙ සත්පණ්ඩිතො විනොති: “ඔපෙතො මං අඤ්ඤා කොචි මම භාතු සොකං ගරිතුං”² සමන්තො නාම නච්චි. උපාසෙත්තයා සොකං ගරිසාමි”ති. සො උම්මත්තකපෙසං ගතෙතො “සසං මෙ දෙඨ සසං මෙ දෙඨා”ති ආකාසං ඔලොකෙනො සකල

නගරං විවරි. “කතපණ්ඩිතො උමමතතකො ජනො” ති සකලනගරං සංමුඡි. තසම් කාලෙ රොතිණ්ණෙය්‍යා නාම අමිට්ඨා වාසුදෙව රඤ්ඤ සන්තිකං ගන්ති තෙන සම් කපං සමුච්චාපෙතෙනා:-

“උච්චති කණක ඤං සෙසි කො අප්ථො සුපතෙන¹ තෙ යො ව භුග්ගං සතො භාතා හදයං වකුඤ්ච දක්ඛිණං. තස්ස වාතා බලියනති සසං ජපපති කොසවා”ති

ඉමං ගාථමාග.

තත් “කණක”ති: වාසුදෙවං ගොතෙතන ආලපති. කො අප්ථො සුපතෙන¹ තෙ”ති. සුපතෙන¹ භුග්ගං කා නාම වුද්ධි. “සතො භාතා”ති: සොදරියො භාතා “හදයං වකුඤ්ච දක්ඛිණ”නති: හද යෙන වෙව දක්ඛිණවකුඤ්චා ව සද්දෙසාති අප්ථො. “තස්ස වාතා බලි සන්ති”ති: තස්ස අපරාපරං උපපජ්ජමානා උමාදවාතා බලවිතෙතා ගොතති වසින්නති අභිභවති. “සසං ජපපති”ති: සසං මෙ දෙද්ධාති විපලපති. “කොසවා”ති සො කිර කොසානං සොහනානං අපථි තාය කොසවොති වෙවහරියත තෙන තං කාමෙන ආලපති. තස්ස වචනං සුචා සයනතො උට්ඨිතභාවං දීපෙතෙනා සප්ථා අභිසම්මුභො හුචා:-

“තස්ස තං වචනං සුචා රොතිණ්ණෙය්‍යා කොසවො තරමානරුපො උට්ඨාසි භාතුසොකෙන අට්ටිතො”ති²

ඉමං ගාථමාග.

රුජ වුට්ඨාය සිසං පාසාදු ඔතරිච්චා සතපණ්ඩිතස්ස සන්තිකං ගන්ති උභොසු හපෙසු නං. දළහං ගහෙච්චා තෙන සද්ධිං සලල පතෙනා:-

කනහු උමමතතරුපොව කෙවලං වාරතං ඉමං.
සසො සසොති ලපසි කීදිසං සසම්ච්ඡසි.

සොවරුණමයං මණ්ඩමයං ලොහමයං අප රුපියමයං.
සඛාසිලාපවාලමයං කාරසිසාමි තෙ සසං.

සන්ති අඤ්ඤාපි සසකා අරඤ්ඤා වත ගොවරු
තෙපි තෙ ආනසිසාමි කීදිසං සසම්ච්ඡසි”ති

තිස්සො ගාථා අභාසි

තත් “උමමතතරුපොව”ති: උමමතතකො විය. “කෙවල”නති: සකලං. “වාරත”නති: වාරවතීනගරං විවරතෙනා. “සසො සසොති ලපසි”ති: සසො සසොති විලපසි. “සොවරුණමය”නති: සුවරුණ මයං. “ලොහමය”නති: හමබලොහමයං. “රුපියමය”නති: රපත මයං. යං ඉච්ඡසි තං වදෙති. අප්ථ කෙනා සොවස³ අඤ්ඤාපි අරඤ්ඤා

1. සි. I & II. කා. සුපතෙන.

2. කා. අමිතො.

3. ම. රෙදුඡි.

වනගොවිත් සහකා සනති¹ තෙ තෙ ආනයින්නාමි වද හදුනුවි නිදිසා සසං ඉව්ඨිති සනපණ්ණිතං සසෙත අපචිකොති අභිසංයොන සසෙත නිමිතොති. තං සුචිං සනපණ්ණිතො:-

“නාහමෙනෙ සසෙ ඉව්ඨ යෙ සසා පඨවිනිසිතා:
විඤ්ඤා සසම්මන්තාං නං මෙ ඔහර කෙසවා”ති
ගාථ මාහ.

තත් “ඔහර”ති: ඔහාරෙති. තං සුචිං රාජ නිශ්ශංසං මෙ භාතා උම්මත්තකො ජාතොති දෙමනස්සපනොතා.

“සො නුත² මධුරං ඤාති ජිවිතං විජ්ඣස්සි
අපඤ්ඤං පඤ්ඤාසි විඤ්ඤා සසම්මන්තා”ති
ගාථමාහ.

තත් “ඤාති”ති: කතිට්ඨං අලපති, අයඤ්ඤාත් අපඤ්ඤා: “මයං පියඤාති යං අතිමධුරං අත්තනො ජිවිතං තං විජ්ඣස්සි මඤ්ඤා යසමා අපඤ්ඤාබ්බං පඤ්ඤාසිති. සනපණ්ණිතො රඤ්ඤා කථං³ සුචිං නිව්වලො ධුමා: භාතිත තං විඤ්ඤා සසං පඤ්ඤාත්තං තං අල භික්ඛා ජිවිතකයො භවිස්සති ජානනොතා කයමා මතං පුත්තං⁴ අනු සොචිති ඉමමත්ථං දීපෙනොතා:

“එවඤ්ඤා කණ්ඨ ජානාසි යථඤ්ඤාමනුසාසති
කයමා පුරෙ මතං පුත්තං අජ්ජාපි අනුසොචිති”ති
ගාථ මාහ.

තත් “එවඤ්ඤා කණ්ඨ ජානාසි”ති: භාතිත කණ්ඨනාමික මහා රාජ අලබ්භනෙය්‍යවිඤ්ඤා නාම න පඤ්ඤාබ්බනාති යදි එවං ජානාසි. “සථඤ්ඤා”නාති: එවං ජානනොතා යථා අඤ්ඤං අනුසාසති, තථා අකත්වා. “කයමා පුරෙ මතං පුත්තං”නාති: අථ කයමා ඉතො වතුමා සමත්තෙ මතං පුත්තං අජ්ජාපි අනුසොචිති අපඤ්ඤා. එවං සො අනතරවිට්ඨං ඕතකොච අහං තාව එවං පඤ්ඤායමානං පඤ්ඤාසි තිව්වත අපඤ්ඤායමානස්සත්ථං සොචිති වචා තස්ස ධම්මං දෙසෙනොතා:

“යෙ න ලබ්භා මනුස්සොන අමනුස්සොන වා පන
ජාතො මෙ මා මරි පුත්තො ඤාතො ලබ්භා අලබ්භිතං.
න මනතා මුලභෙසජ්ජා ඔසධෙති ධනොත වා
සකතා ආනයිත්වා කණ්ඨ යං පෙනමනුසොචිති”ති
ගාථාවයමාහ.

තත් “ස”නාති: භාතිත යං එවං ජාතො මෙ පුත්තො මාමරිති මනුස්සොන වා දෙවෙන වා පන න ලබ්භා න සකතා ලඤ්ඤං තං තිං පඤ්ඤාසි තිං පනොතං ඤාතො ලබ්භා කොත කාරණෙන ලඤ්ඤං සකතා

1. ම. අච්චි.

2. සි. I. II & III. හා. නඤ.

3. හා. වචනං.

4. හා. කයමා කථා පුත්තං. මතං අලබ්භිතං.

යඹා අලබ්‍යයං අලබ්‍යතෙයාවච්ඡු නාමෙතනති අනේ. “මනනා”ති: මනනාපයොගෙන “මූලගෙසප්පා”ති: මූලගෙසප්පක. “බසෙබ්‍ය”ති: නානාවිබෙති බසෙබ්‍ය, “බසෙනා ඩා”ති: කොටිසන සබ්‍යා තෙන ධනෙන වාපි. ඉදං වුතතං හොති: යං පෙතමනුසොච්ඡි නං එතෙහි මනනාපයොගාදිති ආනෙතුං න සක්කාති.

පුත සතප්පකිනො හාතික ඉදං මරණං නාම ධනෙන වා ජාතියා වා විජ්ජාය වා සිලෙන වා භාවනාය වා න සක්කා පටිබ්බාදිතුනති දසොනෙනා:

මහදානා මහාභොගා රට්ඨවනොපි ඛතතියා
පහුතධනබ්‍යෙසු යෙ තෙපි නො අජරාමරා.

ඛතතියා බ්‍රාහ්මණා වෙසාසා සුඤ්ඤ වණ්ණාලප්‍රකාශා
එතෙ වසෙසු ව ජාතියා¹ තෙපි නො අජරාමරා.

යෙ මනතං පරිවතෙනති ඡලබ්‍යං බ්‍රහ්මචිනතිතං
එතෙ වසෙසු ව විජ්ජාය තෙපි නො අජරාමරා.

ඉසයො ඩාපි යෙ සත්තා සෙසුතාහතා තපස්සිනො
සරිරං තෙපි කාලෙන විජ්ජනති තපස්සිනො.

භාවිතතො විහරන්තා² කතකිච්චා අනාසවා
තික්ඛිපනති ඉමං දෙහං පුඤ්ඤපාපපරික්ඛයා”ති

පඤ්චති ගාථාති රසෙසු ධම්මං දෙසෙසි.

නත් “මහදානා”ති: නිධානගතසොච මහතො ධනයා අත්ථිතාය බ්‍රහ්මනා. “මහාභොගා”ති: දෙවභොගයදිසාය මහතියා භොග සම්පත්තියා සමන්තාගතා. “රට්ඨවනොපි”ති: සකලරට්ඨවනොපි. “පහුතධනබ්‍යෙසු යෙ”ති: යෙ තිණ්ණං වතුනතං වා සංචල්පරානං අත්ථාය නිදගිනා යපෙතබ්‍යෙසු නිච්චං පරිබ්බෙහුතසා ධනබ්‍යෙසු වසෙන අපරියන්තධනබ්‍යෙසු. “තෙපි නො අජරාමරා”ති: තෙපි එවං මහාවිහවා මහාමනිසාතුමහාසුදස්සනාදයො ඛතතියා අජරාමර නාහෙසුං; අඤ්ඤදත්ථ මරණමුඛමේව අනුපවිට්ඨාති අනේ. “විභො”ති: යථා වුත්තඛතතියාදයො. “අසෙසු”ති: අනන්තර එවං වණ්ණහුතා අබ්බිට්ඨාදයො. “භික්ඛියා”ති: අත්තනො ජාති තිම්භතං, අජරාමර නාහෙසුංති අනේ. “මනන”නති: වෙදං. “පට්ඨවතෙනාති”ති: සඤ්ඤා යනති වාචෙනති ව, අථවා පට්ඨවතෙනාතිති: අනුපරිවතෙනනතා භොමං කරොන්තා ජපනති. “ඡලබ්‍ය”නති: සික්ඛා කපප්³ තීරුතති ව්‍යාකරණ ජොතිසත්ථ ඡඤ්චිවිති සබ්බාතෙහි ඡ්භි අබ්‍යෙහි යුත්තං. “බ්‍රහ්මචිනතිත”නති: බ්‍රාහ්මණානමත්ථාය බ්‍රහ්මනා චිනතිතං කපිතං. “විජ්ජාය”ති: බ්‍රහ්මසදිසා විජ්ජාය සමන්තාගතා, තෙපි න අජරා මරාති අනේ. “ඉසයො”ති: යමනියමාදිතං පටිකාලසෙසුදිතං ව එසතෙත්ත ඉසයො. “සත්තා”ති: නායවාචාති සත්තසතවා. “සෙසුඤ්ඤ

1. ම. සි. I. & II. ජාතියෙසු

2. ම. අරහතො.

3. සි. I. II & හා. කඛ්‍ය.

නානා”ති: රුහාදීනං සංයමනෙන සංයතවිත්තං. කායස්ස තාපන සංඛානො තපො එතෙසං අප්පිති=තපස්සිනො. පුන “ආපසංගිතො”ති: සංවරකා, තෙන එවං තපනීස්සිතකා හුත්වා සරීරෙන ච විමොක්ඛං පතත්තු කාමාපි සංවරකා සරීරං විජගන්ති එවාති දසොස්සාති. අප්චා “ඉසංසො”ති: අධිප්පිලිසික්කාදීනං එසනපෙන්න ඉසංසො. තදන්තං තපපි පක්කානං පාපබලමානං¹ වූපසමනෙන සන්තා. එකාරමමණෙ විත්තස්ස සංයමනෙනෙව සංයතත්තං. සමමප්පධානසොගතො විරිය තාපෙන තපස්සිනො. සප්පසොගා රුහාදීනං සන්තපනෙන තපස්සි නොති යොජෙත්තිබ්බං. ‘භාමිඤ්ජානා’ති: චතුසච්ච කමමට්ඨානභාව නාය භාවිතවිත්තං.

එවං ඝනපණ්ඩිතෙන බලෙම කපිතෙ තං සුත්වා අපග්ගසොක සලො පසන්නාමානසො රුජා ඝනපණ්ඩිතං පසංසන්නො:-

“ආදිත්තං චත මං සන්තං ඝනස්සිත්තංව පාවකං

වාරිතා මය ඔසිඤ්චං අබ්බං නිබ්බංපයෙ දරං.

අබ්බුද්ධං චත මෙ සලලං සොකං හදයනීස්සිතං

යො මෙ සොකපරෙත්තස්ස පුත්තසොකං අපානුදී.

සොගං අබ්බුද්ධසලොසමී සීතිභූතොසමී නිබ්බුතො

න සොවාමි න රෙදමි තච සුත්වාන භාසිතං.²

එවං කරොන්ති සප්පඤ්ඤ යෙ ගොන්ති අනුකම්පකා

විනිවත්තයි³ සොකමහා භතො ජෙට්ඨංව භාතරං.

යස්ස එතාදිසා ගොන්ති අමච්චා පරිවාරකා

සුභාසිතෙන අනෙසි⁴ ඝතො ජෙට්ඨංව භාතර”නති

සෙසගාපා අභාසි.

තත්ථ “ඝගො ජෙට්ඨංව භාතර”නති: යපා ඝනපණ්ඩිතො අත්තනො ජෙට්ඨභාතරං. මිත්තපුත්තසොකාභිභූතං අත්තනො උපාය නොසලොන වෙව බමමිකපාය ච තතො පුත්තසොකතො මිති වත්තයි, එවං අඤ්ඤාපි සප්පඤ්ඤ යෙ ගොන්ති අනුකම්පකා නෙ ඤ්ඤතිනං උපකාරං කරොන්තිති අත්තො.

“යස්ස එතාදිසා ගොන්ති”ති: අයං අභිසම්මුද්ධගාපා. තස්සත්තො: යපා යෙනාකාරෙන පුත්තසොකපරෙතං රාජානං වාසුදෙවං ඝන පණ්ඩිතො සොකහරණත්ථාය සුභාසිතෙන අනෙසි අනුතෙසි, යස්ස අඤ්ඤාස්සාපි එතාදිසා පණ්ඩිතා අමච්චා පරිලභා අස්ස, තස්ස ඤානො සොකොති. සෙසා ගාපා ගෙට්ඨා වුත්තත්තං එවාති.

ඝත්තා ඉමං බමමදෙසනං ආගරිත්වා “එවං උපාසක පොරාණක පණ්ඩිතා පණ්ඩිතානං කපං සුත්වා පුත්තසොකං හරිංසු”ති වත්තා සච්චාති පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙයි. සච්චපරිශොසානෙ උපා සකො සොතාපතතිඑලෙ පටිට්ඨතිති.

කණ්ඩපෙතවස්සුමණ්ණො

ති වසි තා.

2. 7.

“නගනො දුබ්බණ්ණරූපොසි”¹ යි ඉදං සන්ධි පෙතවිද්‍යා විහරනො බන්ධනප්‍රපෙතං ආරබ්භා වුත්තං. අනුප්‍රපෙතො කීර්තිමුද්‍රාදසන්නරපෙතං ඵරකච්ඡන්තගෙර බන්ධනප්‍රපෙතො නාම සෙව්වි අහොසි අසාදො අපාසනො කදරිසො නස්සිකද්විසිතො. තස්ස කිරියො පාලිතො ඵව පසාදායකී. සො කාලං කතීං මරුකන්තොරෙ පෙතො හුත්වා නිබ්බන්ති. තස්ස කාලකච්ඡන්තප්‍රපෙතො කාසො අහොසි. සමුට්ඨිතච්ඡි ඵරුපො විරුපකසො හයානතො දුබ්බණ්ණො අති විශ්ව විරුපො ධීහච්ඡන්තො සො පසාදපණ්ණොසවස්සානි හන්තසිත්ථං වා උදකසිත්ථං වා අලහනතො විසුක්කකණ්ණොසවස්සානි ජිහව්ච්ඡි පිපාසාහිතුතො ඉතො විතො ව පරිබ්බන්ති. අප්ප අමනාකං හතවති ලොකෙ උපපජ්ඣො පවත්තිතවරධම්මවිසෙකක අනුක්කමෙන සාවජ්ඣං විහරනො සාවජ්ඣාසිතො වාණිජ පසාදමත්තොති සකටසතොති හණ්ණස්ස පුරෙත්වා උත්තරාපථං ගන්තො තං තං හණ්ණං විනාශිත්ථො පච්ඡිද්ධාහණං සකටෙසු ආරොපෙත්වා පටිනිවත්තමානො සායණක සමයෙ අසාදාකරං සුක්කන්දිං² සම්පාපුණ්ණිත්වා තත්ථ ගොඤ්ඤානි මුඤ්චිත්වා රත්තියං වාසං කපෙපසුං. අප්ප සො පෙතො පිපාසාහිතුතො පානියස්සත්ථං අගන්තො තත්ථ සිත්ථමත්තමපි පානියං අලභිත්වා විගතාසො ජිත්තමුලො විශ්වාසො ජිත්තපාදෙ පති. තං දිස්සො වාණිජ:-

“නගනො දුබ්බණ්ණරූපොසි කීසො ධම්මි සත්තො
උපථාපුලිතො කීසිතො තො හු ත්වම්මි මාරිසා”³ යි?

ඉමාය ගාථාය පුච්ඡිංසු. තතො පෙතො:-

“අහං හදනො පෙතොමිති දුගතො යමිලොකිතො
පාපකම්මං කරිත්වාන පෙතලොකමිතො ගතො”⁴ යි

අන්තොනං ආවිකසිත්වා, පුත්ත තෙති:-

“කීං හු කාසෙන වාචාය මතසා දුක්ඛං කතං
කීස්ස කම්මවිපාකෙන පෙතලොකමිතො ගතො”⁵ යි?

කතකම්මං පුච්ඡිතො පුරෙත්වා නිවුත්ථානතො⁶ පටිත්ථාය අතිතං පටිවුත්තනං අනාගතඤ්ච අත්තතො පවත්තිං දෙස්සනො තෙසං ව ඕවාදං දෙනො:-

“නගරං අසී දසනතොනං ඵරකච්ඡන්ති විසුත්තං
තත්ථ සෙව්වි පුරෙ අසිං බන්ධනප්‍රපොති මං විදුං.

අසීති සකටවාහානං හිරසාදායක අහොසි මේ
පසුතං මේ ජාතරූපං මුත්තං පවිච්ඡියා බහු.

1. හා. රුක්ඛමුලං.

2. හා. ම. නිබ්බන්තවාහනො.

නාව මහාධනස්සාපි න මෙ දදාං පියං අනු
 පිදුතිත්වා වාරං භුඤ්ජාමි මා මං යාවනකාගුත්තං.
 අස්සාදො මච්ඡිති වාසිං කදරියො පරිභාසකො
 දදනානං කරොනානං වාරසිස්සං බහුජ්ජනං.
 විපාකො නත්ති දනස්ස සඤ්ඤමස්ස කුතො ඵලං
 පොක්ඛරඤ්ඤදපානානි ආරාමානි ව රොපිතෙ
 පපායො ව විනාසෙසිං දුග්ගෙ සබ්බමිනානි ව,
 ස්වාහං අකතකල්යාණො කතපාපො තතො චුතො
 උපපතො පෙතතිවිසයං.¹ බුප්පිපාසාසම්පපිතො,
 පඤ්චපණ්ණොසවස්සානි යතො කාලකතො අහං
 නාභිජානාමි භූතතං වා පිතං වා පත පානියං.
 යො සංයමො සො විනාසො යො විනාසො සො සංයමො
 පෙතාති කීර ජානානි යො සංයමො සො විනාසො,
 අහං පුරෙ සංයමිස්සං නාදසිං බහුකෙ ධනෙ
 සන්තෙසු දෙය්‍යධම්මෙසු දීපං නාකාසිම්බතතො
 සොහං පච්ඡානුතප්පාමි අත්තකම්මඵලූපතො.²
 උග්ගං වතුහි මාසෙති කාලකිරියං භවිස්සති
 එකතං කවුකං ඡොරං නිරයං පපතියාහං:
 වතුක්කණ්ණං වතුචාරං විහතතං භාගසො මිතං
 අයොපාකාරපරියන්තං අයසං සචිකුජ්ජනං,
 තස්ස අයොමියං භූමි ජලිතං තෙජසං යුතං
 සම්මතො යොජනසතං ඵරිත්වා තිට්ඨති සබ්බදා,
 තත්ථාහං දීඝමඤ්ඤානං දුක්ඛං වෙදිස්ස වෙදනං
 ඵලං පාපස්ස කම්මස්ස තස්මා සොවාමහං භුසං,
 තං වො වදාමි හද්දං වො යාවන්තත්ථ සමාගතො
 මාකත්ථ පාපකං කම්මං ආවි වා යදි වා රතො,
 සචෙ තං පාපකං කම්මං කාරිස්සංථ කරොථ වා
 න වො දුක්ඛං පමුත්තත්ථි උප්පව්වාපි පලායතං,
 මත්තෙය්‍යා ඡොථ පෙත්තෙය්‍යා කුලෙ ජෙට්ඨාපවායසා
 සාමඤ්ඤා භොථ බුහමඤ්ඤා එවං සග්ගං ගමිස්සංථා”ති

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත්ථ “දසභ්‍යාන”නති: දසනතරථස්ස එවං නාමිකානං ව
 රුජ්ජනං, “චරකච්ඡ”නති: තස්ස නගරස්ස නාමං, “තත්ථා”ති: තස්මි
 නගරෙ, “පුරෙ”ති: පුබ්බ අතීතභවෙ, “ධනපාලොති මං විදු”නති:
 ධනපාලසෙට්ඨිති මං ජානානි.³ තසිදං නාමං තද මයං අත්ථානු
 ගතමෙවාති දසස්සන්තො අසිනීති ගාථමාහ.

තත් “අභිති සකච්චානාන”නති: විසතිබාරියො වානො සො සකච්චනති පවුච්චති, තෙසං සකච්චානානං අභිති තිරඤ්ඤායා, තථා කතාපණ්ණා ව මෙ අනොසීති යොජනා. “පසුනාමෙම ජානාරූප”නති: සුචර්ණමිපි පසුතං, අනෙකතාරපරිමාණං අනොසීති සමිඛෙතො. “න මෙ දුතුං සිසං අනු”ති: දුතං දුතුං මයං පියං නානොසි. “මා මං සාමනිකාදදසු”නති: යාවතා මා මං පයසිංසුති පිදතිනා ගෙගවාරං භුඤ්ජාමි. “නාදිසො”ති: එමිච්චරි. “පටිනාසනො”ති: දුතං දදනෙන දිසා හයෙන සනතජ්ජනො. “දදනනානං කරොනනාන”නති උපයොගෙත්ථ සාමිච්චනං, දුතානි දදනෙන පුඤ්ඤනි කරොනෙන. “බහුජ්ජන”නති: බහුසතෙන, දදනනානං කරොනනානං වා සමුදයභූතං බහුජ්ජනං පුඤ්ඤකම්මෙනා වාරසිසං නිවාරෙසිං. විසානො නපි දුනායාති ආදි දුනාදිනං නිවාරණෙ කාරණ දස්සනං.

තත් “විසානො නපි දුනායා”ති: දුනකම්මෙසං එලං නාම නපි, කෙවලං පුඤ්ඤං පුඤ්ඤනති ධනවිනාසො යෙවාති දිපෙති. “සංසමයා”ති: සිලසංයමෙසං. “කුණො එල”නති: කුණො නාම එලං ලහති, නිරන්තරමෙව සිලරක්ඛණනති අභිප්පායො. “ආරාමානි”ති: ආරාමිපවනාති. “පසානො”ති: පාතියසාලා. “දුගෙහ”ති: උදක විකල්පානං වසෙන දුග්ගමිථානාති. “සබ්බකම්මානි”ති: සෙතුයො. “නනො චුණො”ති: තනො මනුස්සලොකනො චුණො. “පඤ්චපණ්ණා සා”ති: පඤ්චපඤ්ඤා. “සනො කාලකනො අන”නති: යදි කාලනො අහං තනො පටිඨාය. “නානිජ්ජනාමි”ති: එතතනං කාලං භූතනං වා පිතං වා කිඤ්චි න ජනාමි. “සො සංසමො සො විනාසො”ති: ලොභා දිවසෙන යං සංයමිතං කස්සම්පි අදුනං, සො ඉමෙසං සත්තානං විනාසො. නාම පෙතයොනියං නිබ්බතපෙතානං මහාව්‍යසනස්ස ගෙතුභාවෙනා. “සො විනාසො සො සංසමො”ති: ඉමිනා යථා චුත්තස්ස අත්ථස්ස¹ එකනතිකභාවං වදති. “පෙතා නි කිර ජ් නනති”ති: එත්ථ ‘නි’ සඤ්ඤ අවබාරණෙ, ‘කිර’ සඤ්ඤ අනුස්සවණෙ, සංයමො දෙය්‍යබම්මෙසං අපරිච්චානො විනාසගෙතුති ඉමං අත්ථං පෙතා එව කිර ජනනති පච්චිකම්මෙනා අනුභූයමානාත්තා, න මනුස්සාති. න ඉදං සුත්තං මනුස්සානම්පි පෙතානං විය චුප්පිපාසාදිති අභිභූයමානානං දිස්සමානත්තා, පෙතා පන පුරිමිත්තභාවෙව කත කම්මෙසං පාකච්චාවෙනා තම්ථං සුචුත්තරං ජනනති. තෙනානං අහං පුරෙ සංසමස්සනති ආදි

තත් “සංසමයා”නති: සයම්පි දුනාදිපුඤ්ඤකිරියෙනා සංයමනං සංකොචං අනාසිං. “බහුකෙ බනො”ති: මහනෙත බනෙ විජ්ජමානො. “න”නති: තසමා. “මො”ති: තුලෙන. “හඳුං මො”ති: හඳුං කල්‍යාණං.

සුදර්. කුමනානං. හොතුති විවනසෙය්‍යො. “සාවනොනන්ධ සමාන
 නා”ති: යාවනොනං යාවනනා එන්ධ සමානතා¹ තෙ සබ්බෙ මම විවනං.
 සුඤ්ඤාපාති අභිප්පායො. “ආමි”ති: පකාසනං පරෙයං පානවවසෙන.
 “රහො”ති: පටිවිජ්ජනං අපානවවසෙන. ආවි වා පාණාතිපාතාදි මුඛ
 වාදාදි කායවිප්පයොගවසෙන යදි වා රහො අභික්ඛාදිවසෙන
 පාපකං ලාමකං අකුසලකම්මං මා කන්ධ මා කරිත්ථ. “සමෙ නං සාප
 ණං සම්මි”නති: අප් පන නං පාපකං කම්මං ආයති කරිත්ථ එතරති
 මා කරෙත්ථ නිරයාදිසු වතුසු අපායෙසු මනුසොසු ව අපායුකතාදි
 වසෙන තස්ස ඵලභුතා දුක්ඛතො පමුත්ති පමොක්ඛා නාම නන්ති.
 “උපසම්මාපි පලාසන”නති: උපපතින්ධා ආකාසෙන ගවිජ්ජනානම්පි
 මොක්ඛා නන්ති යෙවාති අන්තො. උපසම්මාතිපි පාලි. ඉතො වා
 එතෙතා වා පලායනො කුලෙහ අනුබ්බික්ඛාතිති අභිප්පායෙන
 උපෙච්ච සංචිච්ච පලායනානම්පි කුමනානං තෙනා මොක්ඛා නන්ති.
 ගතිකාලාදිපච්චයනාරහම්මායෙ පන සති විපච්චති යෙවාති අන්තො.
 අයඤ්ච අන්තො:

න අනතමිකෙව න සමුද්දමජෙඛි
 න පබ්බතානං විවරං පච්ඤා
 න විජ්ජතෙ සො ජගතිප්පදෙතො
 යන්ධම්තො මුඤ්ඤාය පාපකම්මා”ති

ඉමාය ශාථාය දිපෙතබ්බො. “මනොනසා”ති: මාතුතිතා. “හොපා”ති:
 තෙසං උපච්චානාදිති කරෙත්ථ. තථා සෙතොනසාති වෙදිතබ්බො.
 “කුලෙ ජෙට්ඨාපමාසනා”ති: කුලෙ ජෙට්ඨානානං අපචායන
 කර්. “සාමඤ්ඤා”ති: සමිණ්පුජකා. තථා “මුග්ගසු”ති: බාහින
 පාපපුජකාති අන්තො. “ඵමං සංගාං ගම්මිත්ථ”ති: ඉමිනා මයා
 වුත්තනසෙන පුඤ්ඤාති කන්ධා දෙවලොකං උපපජ්ජිත්ථාති අන්තො.
 යම්පනෙත්ථ අන්තො න විහතනං තං හෙට්ඨා බලාපිය පෙතවන්ති
 ආදිසු වුත්තනසෙනෙව වෙදිතබ්බො.

තෙ වාණිජ තස්ස වෑනං සුත්ථා සංවෙග්ගතා තං අනුකම්පමානා
 හාජනෙති පාතියං ගහෙත්ථා තං සයාපෙත්ථා මුක්ඛ ආසිඤ්ඤිංසු.
 තෙනා මහාජනෙන බ්බුං වෙලං ආසිත්තමුදකං තස්ස පෙතස්ස පාප
 වසෙන² අග්ධාගලං න ඕකිණ්ණං, කුතො පිපාසං පටිවිනෙස්සති.
 තෙ තං පුට්ඨිංසු: “අපි තෙ කාපි අස්සාසමත්තා ලභ්වා”ති. සො ආහ:
 “යදි මෙ පතනකෙති ජනෙති එතතකං වෙලං ආසිච්චමානා උදකා
 එකඝ්ඤ්ඤමත්තම්පි පරගලං³ පට්ඨං. ඉතො පෙතසොතිතො මොක්ඛා
 මං හොතු”ති.

අප් තෙ වාණිජ තං සුත්ථා අතිවිය සංවෙග්ගතා “අපි පන
 කොච්ච උපායො පිපාසුපසම්තස්සා”ති ආහංසු. සො ආහ: “ඉමග්ගිං

1. හා, මි. III. සහගතා. 2. හා, පාපඵලෙන. 3. හා, ම. ගලං.

පාපකමෙම විණේ තපංගතස්ස වා තපංගතසාවකානං වා දුනෙ දිනෙත¹ මම දුනමුද්දිසිස්සති, අහං ඉතො පෙතතතතො මුඤ්චිස්සාමි”ති. තං සුඤ්ඤානෙ වාණිජ සාවජ්ඣං ගතත්වා ගගවන්තං උපසංකම්භා තං පවහති. ආරෝචෙත්වා සරණාති ව සීලාති ව ගගෙත්වා බුද්ධබ්බස්ස භික්ඛුසංඝස්ස සත්තාහං මහාදානං දන්වා තස්ස පෙතස්ස දක්ඛණං ආදිසිංසු. භගවා තමත්ථං අට්ඨප්පතති. කන්ථා විකුණනං පරිසාන්තං ධම්මං දෙසෙයි. මහාජනො ව ලොකාදිමෙව්ඨර මලං පඨාය දානාදිපුඤ්ඤාභීරතො අගොසිති.

බහුමාලපෙතවිඳුමණ්ණනා

ති වසී තා.

2. 8.

“නගෙයා කිසො පබ්බජිතොසි භනෙත”ති ඉදං සන්ථරි ජෙත වනෙ විහරන්තො මුලලසෙවසීපෙතං ආරබ්භ වුත්තං. බාරුණසීගං” කීර එකො ගහපති අස්සදෙවා අපසසන්තො මෙව්ඨරි කදරියො පුඤ්ඤ කිරියාය අනාදරෙ මුලලසෙවසී නාම අගොසි. සො කාලං කන්ථා පෙතෙසු තිබ්බතති. තස්ස කායො අපගතමංසලොභිතො අවසී නහාරුවමමතෙතො මුණේතො අපෙතවන්තො අගොසි. ධිතා පන තස්ස අනුලා අකිකවිණෙද සාමිකස්ස ගෙගෙ වසන්ති පිතරං උද්දස්ස මුග්ගමණේ භොජෙතුකාමා තණ්ඩුලාදීනි දනුපකරණාති සජේජසී. පෙතො තං ඤාත්වා ආසාය ආකාසෙත නත්ථ ගව්ජන්තො රුජගහං සංපාපුණී. තෙන ව සමයෙන රුජ අත්තසත්තු දෙවදන්තන උයොජාජනො පිතරං ජිවිතා වොරෙපෙත්වා නෙත මිසාවසාරෙන වෙව දුසුපිනෙන ව නිද්දං අනුපගව්ජන්තො උපරි පාසාදවරගතො වසිකමන්තො තං පෙතං ආකාසෙත ගව්ජන්තො දිස්වා:-

“නගෙයා කිසො පබ්බජිතොසි භනෙත

රතති. කුභිං ගව්ජසි කිස්ස ගෙතු

ආවිකක මෙ තං අපි සකතුනෙමු

සබ්බෙන විත්තං පටිපාදයෙ තුව”න්ති

ඉමාය ගාථාය ප්‍රච්ඡි.

තත්ථ “පබ්බජිතො”ති: සමණො. රුජ කීර තං නගතතො ව මුණ්ඩතො ව නගෙයා සමණො අයන්ති සඤ්ඤාය නගෙයා කිසො පබ්බජිතොසිති ආදිමාහ. “කිස්ස ගෙතු”ති: කිං නිමිත්තං. “සබ්බෙන විත්තං පටිපාදයෙ තුව”න්ති. විත්තියා උපකරණතුනං විත්තං සබ්බෙන භොගෙන තුග්ගං අත්තාසයානුරූපං සබ්බෙන වා උග්ගාගෙන පටිපාදෙයං සම්පාදෙයං තපා කාතුං මයං අපෙපව නාම සකතුණෙයාම. තත්ථ “ආවිකක මෙත”න්ති: එතං තව ආග මිත්තාරණං මග්ගං කපෙතිති අන්තො. එවං රඤ්ඤ පුටෙත්වා පෙතො අනතතො පවහති. කපෙන්නො:-

1. ම. අත්තපානෙ: දිනෙත.

2. ම. බාරුණසීංසිකො.

“බොරුණසීනගරං දුරසුට්ඨං තත්ථාගං ගහපති අබ්බිකො දිනො අදුතා ගෙගිතමනො ආමිසසමිං දුසසිලොන යමවිසයමති පනොතා.

සො සුචිකාය කිලමිතො තෙහි තෙනෙව සද්ධිසු යාමි ආමිස කිඤ්චි ගෙනු අදුතසිලා ත ව සද්දගනති දුතඵලං හොති පරමති ලොකො.

ධිතා ව මයං ලපතෙ අභිනක්ඛණං දසාමි දුතං පිතුනං පිතාමගානං උපකඛටං පරිවිසයනති බ්‍රාහ්මණෙ යාමසගං අකුකච්ඡදං හොතතු”නති තිසෙසා ගාථා අභාසි.

තත් “දුරසුට්ඨ”නති: දුරතො ඵල ගුණ සංකීර්තනවසෙක ඡො සිතං, සබ්බත් විසුතං පාකටනති අත්ථො.

“අබ්බිකො”ති: අභිකා මහාවිහලො. “දිනො”ති: නිකිතවිතො; අදුතා ඤායසො. තෙනාග: “අදුතා ගෙගිතමනො ආමිසසමි”නති: කාමාමිසෙ ලග්ගවිතො ගෙගිං ආපනො. “දුසසිලොන යමවිසයමති පනොතා”ති: අතතා කතෙත දුසසිලොන කමවුතා යමවිසයං පෙනලොකං පනොතමති. “සො සුචිකාය කිලමිතො”ති: සො අගං විජ්ඣනට්ඨන සුචිසදිසතාය සුචිකාති ලභිතාමාය ජ්ඣව්ජාය කිලමිතො නිරන්තරං විජ්ඣමානො. කිලමිථොති ඉට්ටව වා පාඨො. “ගොති”ති: දිනොති ආදිනා වුතෙතති පාප කමමති කාරණගුතෙති. තස්ස හි පෙනස්ස තාති පාපකමානි අනුසාරනස්ස අතිවිස දොමනස්සං උපපජ්ජි තස්මා ඵලමාග. “ගොතොවා”ති: තෙනෙව ජ්ඣව්ජාදුකෙතන. “සද්ධිසු යාමි”ති: සද්ධිතං සමිපං යාමි ගච්ඡාමි. “ආමිසසමිඤ්චි ගෙනු”ති: ආමිසස්ස කිඤ්චිකම තිමිතං, කිඤ්චි ආමිසං පත්තනොති අත්ථො. “අදුතසිලා හ ම සද්දගනති දුතඵලං හොති පරමති ලොකො”ති: යථා අගං තථා ඵලං අඤ්ඤපි මනුස්සා අදුතසිලා දුතස්ස ඵලං ඵකංසෙන පරලොකෙ හොතීති න ව සද්දගනති. යතො අගං විස තෙපි පෙනා හුතා මගා දුකමං පට්ටනුගවනතීති අභිප්පායො. “ලපතෙ”ති: කපෙති. “අභිනක්ඛණ”නති: අභිනං බහුසො; කිතති ලපතීති ආග: “දසාමි දුතං පිතුනං පිතාමගාන”නති. තත් “පිතුන”නති: මාතාපිතුනං වුලපිතු මාතාපිතුනං වා. “පිතාමගාන”නති: අයසක පයසකානං “උපකඛටං”නති: සජ්ජතං. “පරිවිසයනති”ති: හොජ්ජනති. “අකුකච්ඡද”නති: ඵලං නාමකං තගරං. “ගොතතු”නති: භුඤ්ජිතුං ඉතොපරං.

“තමවොච රුජ අනගවියානහම්ථ¹ ඵය්‍යාසි ඕපං අගමි කරිස්සං පුජං ආවිකමි මෙ තං යදි අජි ගෙනු සඤ්ඤාතං ගෙනුවෙවො සුඤ්ඤොමි.

තථාති වතා අගමාසි තත් භුඤ්ජංසු භතතං න ඵ පන දක්ඛණාරගා පට්ටාගමි රුජගහං පුනාපරං පාතුරගොසි පුරහො ජනාසිපස්ස.

දිශාවක පෙතක පුනරෙව ආගතං රුක් අලොව අගමපි කිං දදුමි? ආචිකකි මෙ තං යදි අපි ගෙනු යෙන තුවං විරතරං පිණිනො සියා..

බ්‍රිඛිඤ්චි සංඝං පරිවිසියාන රුක් අනෙතන පානෙතපි විවරෙන, තං දකඛිණං ආදිස මෙ සිතාය එවං අගං විරතරං පිණිනො සියා.

තනො ව රුක් නිපතීති තාවදෙ දුතං සගන්ධං අතුලං දදිති සංඝෙ ආරොච්ඡි පකතීං තථාගතස්ස තස්ස ව පෙතස්ස දකඛිණං ආදිසිත් සො පුජිතො අතිවිශ්‍යෙයොගමනො පාතුරහොසි පුරතො ජනාධිපස්ස, යනෙකාගමයම් පරමිඨිපතො න මයාමිඨිසමසදිසා මනුස්සා.

පස්සානුභාවං අපරිමිතං මමසිදං තයානුද්ධං අතුලං දදිති සඤ්ඤා, සනතපිතො සතතං සද්ධං බ්‍රහ්මි යාමසහං සුඛිතො මනුස්සදෙවා”ති.

සඤ්ඤිකාරොති වුත්තං

තත් “නමමොව ඤ්ඤ”ති: තං පෙතං තථා වතීං සිතං රුක් අත් තසතතු අලොව. “අනුභවිකාන නමපි”ති: තං තව ධිතුයා උපකතවං දුතංපි අනුභවිතා. “ඵසයාසි”ති: ආගලෙත්තයාසි. “කපිසස”නති: කපිසයාමි. ආචිකකි මෙ තං යදි අපි ගෙනු”ති: සලෙ කිඤ්චි කාරණං අපි තං කාරණං මයං ආචිකකි කපෙති. “සද්ධා සින”නති: සථාසිතබ්බං. “ගෙනුවමො”ති: ගෙනුසුත්තවචනං, අමු කසමිං ආනෙ අසුසෙතන පනාරෙන දුතෙ කතෙ මයං උපකපතීති සකාරණවචනං වදුති අපේ: “නාමානි වදො”ති: සාමුඛි වතීං. “නාමො”ති: තසමිං අකිකවිනෙද පරිවෙසනටොනෙ. භුඤ්ජිංසු භිත්තං න ව සන දකඛිණාරකා”ති: භත්තං භුඤ්ජිංසු දුසිලිලාගමණං, න ව පන දකඛිණාරකා සිලවනෙතා භුඤ්ජිංසුති අපේ. “පුනාපර”නති: පුන අපරං වාරං රාජගහං පච්චාගමි. “කිං දදුමි”ති: කිදිසං තෙ දුතං දස්සාමිති රාජා පෙතං පුච්ඡි. “ගෙන තුව”නති: යෙන කාර ණෙන නිං. “විරතර”නති: විරතාලං. “පිණිනො”ති: තිත්තො සියා, තඬ්ඨපෙතිති අපේ. “පටිවිසියානා”ති: ගොපෙතී. “ඤ්ඤ”ති: අත්තසතතුං ආලපති. “මෙ කිනාසා”ති: මයං සිතන්ධං පෙතතන භාවතො පරිමුත්තියා. “නාමො”ති: තසමිං තෙන වචනෙන තනො වා පාසාදතො. “නිසෙයො”ති: තිකකිමිතා. “නාමදෙ”ති: තද එව අරුණුගමනවෙලාය. යමති පෙතො පච්චාගතතා රඤ්ඤ අත්තසතං දස්සෙසි; තසමිං පුරෙගතෙන එව දුතං අදුසි. “සගන්ධං”ති: සගන්ධෙන. “අතුල”නති: අපමාණං උලාරං පණිතං. “දදිතො සඤ්ඤා”ති: සංඝස්ස දතො. “ආරොච්ඡි පකතීං නාමාගතස්සා”ති: ඉදං දුතං ගතෙන අඤ්ඤතරං පෙතං සකිය සතතනි තං පකතීං පච්චතීං ගගවතො ආරොච්ඡි. ආරොච්ඡිතො ව යථා තං දුතං තස්ස උපකපතී එවං තස්ස ව පෙතස්ස දකඛිණමාදිසිත් ආදිසි. “ගො”ති: ගො පෙතො. “පුජිතො”ති: දකඛිණාය දිශාමානාය පුජිතො. “අතිවිශ්‍ය

සොභමානො”ති: දිබ්බානුභාවෙන අනිච්ඡා විරොධමානො. “සාකුර
 භොගි”ති: පාකුහම්, රඤ්ඤා පුරතො අත්තානං දසෙය්යි. “සකෙඛා
 මසම්”ති: පෙතත්තභාවතො චූතො යකෙඛා අභං ජනො දෙවතා
 වං පතොනාසම්. “න මසකම්භිසමසද්ධිසා මනුසො”ති: මග්ගං ආනු
 වසමපතනියා සමා වා භොගසමපතනියා සද්ධිසා වා මනුසො
 න සනති. “පග්ගානුභාවං අපජිම්භං මම්ඤ්ද”නති: මම ඉදං අපරි
 මාණං දිබ්බානුභාවං පග්ගානි අත්තනො සමපතනි පච්චක්ඛනො
 රඤ්ඤා දසෙය්ගෙනො වදති. “නාසානුද්ධිං අකුලං දද්ධිං
 සකෙඛ”ති: අරියසංඝස්ස අකුලං උළාරං දුතං දත්තං මග්ගං අනු
 කම්පාය තයා අනුද්ධිං අනුනිතං¹. “සත්තප්පිතො සත්තං සද්ධි
 භි”ති: අත්තපානවන්දිති බහුති දෙය්ගධම්මෙති අරියසංඝං
 සත්තප්පෙනො නයා සද්ධි සම්බන්ධාලං යාවජ්චං තත්තං සත්තං
 නිරන්තරං අභං සත්තප්පිතො පිණිතො. “සාමාහං සුඛිතො මනුසො
 දෙව්”ති: තසමා අභං ඉද්ධි සුඛිතො මනුසොදෙව මහාරාජ යපිට්ඨි
 තට්ඨානං යාමිති රාජානං ආපුච්ඡි.

එවං පෙනෙ ආපුච්ඡිතා ගතෙ රාජ අභ්තසත්තා තමන් භික්ඛුනං
 ආරොචෙසි. භික්ඛු භගවතො සනතිකං උපසම්භම්භි: ආරොචෙසුං.
 භගවා තමන් අට්ඨුප්පතනි කත්වා සමපත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි.
 තං සුත්වා මහාජනො මචේරමලං පහාය දුනාදිපුඤ්ඤාතිරතො
 අභොසිති.

චුලලසෙඨ්ඨපෙනවක්ඛුමණණා නි ධරී තා.

2. 9.

“සග්ග අභ්භාස ගච්ඡාමි”ති ඉදං සත්තං සාවස්ථයං විහරන්තො
 අභිකුරපෙතං ආරබ්භ කපේසි. කාමඤ්ඤවන්ද අභිකුරො පෙතො ත
 භොගි. තස්ස පන වරිතං යඤ්ඤා පෙතසමඛන්ධං ගතං තසමා අභිකුර
 පෙතවක්ඛති චුතතං. තත්තායං සංඛේධපකථා:-යෙ තෙ උත්තරමුද්දාරාධිප
 තිතො රඤ්ඤා මහාසාගරස්ස පුත්තං උපසාගරං පටිච්ච උත්තරාපථෙ
 කංසභොගෙ අසිතඤ්ඤානගරෙ² මහාකංසස්ස ධිතුයා දෙවචක්ඛාය
 කුච්ඡිං උපපත්තා අඤ්ඤානදෙවි වාසුදෙවො බලදෙවො වන්දදෙවො
 සුරියදෙවො අනිදෙවො වරුණදෙවො අර්ජුනො පර්ජුනො ඝත
 පණ්ඨිතො අභිකුරොවාති වාසුදෙවාදයො දසභාතිකානි එකාදස
 බත්තියා අභෙසුං. තෙසු වාසුදෙවාදයො භාතරො අසිතඤ්ඤා
 නගරං ආදිං කත්වා වාරවතිපරියොසානෙසු සකලජම්බුදිපෙ තෙ
 සට්ඨියා නගරසභස්සෙසු අසම්බ රාජානො වක්ඛන්ති ජීවිතකම්මං
 පාපෙතා වාරවතියා වසමානා රජං දස කොට්ඨාසෙ කත්වා විභ
 ජිංසු. භගිනිං පන අඤ්ඤානදෙවිං ත සරිංසු. පුත්ත සරිත්වා “එකාදස
 කොට්ඨාසෙ කුරෙමා”ති චුතො තෙසං සම්බන්ධිට්ඨො අභිකුරො

1. අනුතෙසි සම්බල. 2. හා. අසිතඤ්ඤානගරෙ ම. අසිතඤ්ඤානගරෙ

“මම කොට්ඨාසං තඤ්ඤා දෙව අභං වොහාරං කථාං ජීවිතොමි, භූමො
අතතො අතතො ජනපදෙසු සුංඝං මයං විසංපේදං”¹ යි ආහ.
තෙ සාමුති සමපච්ඡිනා තඤ්ඤා කොට්ඨාසං හතිනියා දසා නව
රූපනා වාරචනියං වසිංසු. අභිකුරො පන වාණිජං කණ්ණො
නිවෙකාලං මහාදුනං දෙති. තඤ්ඤා පනෙතො දුසො හණ්ණොගාරිකො
අත්තොමො අගොසි. අභිකුරො පසනනාමානසො තඤ්ඤා එකං කුලධී
තරං ගහෙතො අදසි. සො පුතෙන ගබ්ගහතෙගෙව කාලමිකාසි.
අභිකුරො තසමි ජනෙ තඤ්ඤා පිතුනො දිනනං හතතවෙනං තඤ්ඤා
අදසි. අථ තසමි දුරතෙ වයපතෙන “දුසො න දුසො”² යි රූප
කුලෙ විනිවේදයො උපපජ්. තං සුභා අසුඤ්ඤාදෙවි ටෙවුපමි
කථාං “මාතු භුජිතොස පුතොසි භුජිතොසොමා”³ යි දසව්‍යාපො
මොවෙසි. දුරතො පන උජ්ජාය තත් වසිකුං අවිසහතො හෙරුව
නගරං ගතො තත් අසුඤ්ඤාරහං තුනනවායං⁴ ධීතරං ගහෙතො
තුනනවායසිපෙන ජීවිකං කපෙසි. තෙන සමයෙන හෙරුව
නගරෙ අසග්ගමනාසෙට්ඨි නාම අගොසි සො සමණ්ණාගමණිකප
ණ්ණිකවණ්ණිකකොට්ඨාසං මහාදුනං දෙති. සො තුනනවායො
සෙට්ඨිතො ඝරං අජනනොනං. පිතිසොමනංජනා හුචා අසග්ග
සෙට්ඨිතො නිවෙසනං දකඤ්ඤාභාසුං පසාරෙතො දසොසි “එත්ථ
ගතො ලබ්බං ලභන්තු”⁵ යි. තඤ්ඤා කමමිං පාලියං ගෙව ආගතං.
සො අපරෙන සමයෙන කාලං කථාං මරුභුමියං අසුඤ්ඤාරහං
නිග්‍රොධරුකෙහි භුමිදෙවනා හුචා තිබ්බතී. තඤ්ඤා දකඤ්ඤාපො
කාමදදො අගොසි. තසමිගෙව ව හෙරුවනගරෙ අසුඤ්ඤාරො
පුරිසො අසග්ගසෙට්ඨිතො දුතෙ ව්‍යාවෙව අසග්ගො අපසසතො
මිච්ඡාදිට්ඨිතො පුසුඤ්ඤාකිරියො අනාදරෙ කාලං කථාං තඤ්ඤා
පුතතඤ්ඤා වසනට්ඨානං අවිදුරෙ පෙනො හුචා තිබ්බතී. තෙන ව
කතකමමිං පාලියං ගෙව ආගතං. අසග්ගමනාසෙට්ඨි පන කාලං
කථාං තාවතීංසගවෙන සකකඤ්ඤා දෙවරෙසුඤ්ඤා සගව්‍යාපං උපගෙනො.

අථ අපරෙන සමයෙන අභිකුරො පසුච්චි සකටසතෙහි අසුඤ්ඤා
තරෙපි භො බ්‍රාහ්මණො පසුච්චි සකටසතෙහිති වෙ ජනා සකට
සග්ගොත හණ්ණං ආදිය මරුකතාරමග්ගං පටිපත්තා මග්ගාමුත්තා
හුචා බ්‍රහ්ම දිවං තප්පෙව විවරනා පටිකඤ්ඤානිකොදකාරො
අගෙසු. අභිකුරො අසග්ගතෙහි වතුසු දිසාසු පානියං මග්ගාපෙසි.
අථ සො කාමදදනපො යනෙකා තං තෙසං බ්‍රාහ්මණපානීං දිසා
අභිකුරෙන පුබ්බෙ අතතො කතං උපකාරං විනොතො “හන්දදති
ඉමග්ග මග්ග අවග්ගොත හවිතබ්බ”⁶ නති අතතො වසනවරුකං
සොසි. සො නිර වරුකෙහි සාබ්‍යවිටපසමපනො සකටලංසො
යන්දව්‍යො අනෙකසග්ගපාදෙගො ආගමෙන ව වින්දරෙන ව
උබ්බෙට්ඨන ව යොජනපටිමාණො අගොසි. තං දිසා අභිකුරො

1 සී. I. තනකවායං.

2. සී. ඒ. පවිත්‍රාගම.

අනන්ත. විනෝදාශ්වාසය. අභිකුරුදුන් සොයා පුළුල්වනු ලබන එවැනි දුකකි. තම සුභාශ්වාසයෙන් “අනන්තය මුළු නිවැණික වන්නේ” කිවී මඟිය. නිසාම අභිකුරු පවුලටම පෙනෙන සේ:-

“යහන රුකකියා ජායාය නිසිදෙය සලකා වා

බකුමටි තහන ජිනෙය අනන්ත වෙ නාදිසො සියා” කි

ගාථාව.

තන “අනන්ත වෙ නාදිසො සියා” කි: නාදිසො දකුණුපස රෙන සලකා අනන්ත සලකා තහන රුකකියා බකුමටි ජිනෙය, කිමඟිය සාධාදෙයානි අභිකුරු.

එම. මුහුණත වුනොත් අභිකුරු සපුරිසමම. සෙව පහණනොනා.¹

“යහන රුකකියා ජායාය නිසිදෙය සලකා වා

න තහන පතන භිනෙය” මිනනුලෙයා හි පාපනො” කි

ගාථාව.

තන “න තහන පතන භිනෙය” කි: තහන රුකකියා එකපණන මතමටි න පාපනො, පහණ සාධාදිකෙති අභිකුරු. පුනටි මුහුණත අනන්ත වාද පහණනොනා.²:-

“යහන රුකකියා ජායාය නිසිදෙය සලකා වා

සමුලමටි තං අභිකුරු” අනන්ත වෙ නාදිසො සියා” කි

ගාථාව.

තන “සමුලමටි තං අභිකුරු” කි: තං තන සමුලමටි සහමුලෙති අභිකුරු, උභයෙයානි අනන්ත. එම. මුහුණත වුනොත් පුන අභිකුරු තං නිරන්තං කාතුකාමො:-

“යහනකරනමටි සරෙ වසෙය

යනනපානං පුරිසො ලෙහට

න තහන පාපං මිනසාපි වෙනෙය”

කතකුරු සපුරිසෙති වැණනො.

යහනකරනමටි සරෙ වසෙය

අනන්ත පානෙය උපවසිතො සියා

න තහන පාපං මිනසාපි වෙනෙය

අදුරුපාණි දහන මිනනුයො.

හො පුරිසෙති කතකුරු: අනන්ත පාපෙය හිංසනි

අලලපාණිකෙයො පොසො න සො හදානි පහනි” කි

ඉමො කිසො ගාථායො අහසි.

1. සි. I & II. පරිගණනොනා.

2. හා. හි. සෙය.

3. හා. සි. I. II. III. අභිකුරු.

4. සි. I. ම. මිනනෙය.

තත් “සංඝ”ති: යං පුග්ගලං. “එකරතනිමි”ති: එකරතනි මහතමි, න කෙවලං ගෙගෙ වසෙය්. “සද්ධනාපානං පුට්ඨෙසං ලභෙය්”ති: යං සතතිකෙ කොචි පුට්ඨෙසං අත්තපාතං වා යඛිඤ්චි භොජනං වා ලභෙය්. “නි නංග පාපං මනසාපි වෙගසෙ”ති: තං පුග්ගලං අභගුකං අත්තං මනසාපි න විනේය් න පිභෙය්. පභෙව කාය වාචාහි. කායමානි වෙ? “කානඤ්ඤානා සප්පට්ඨි භෙති චණ්ණිනා”ති: කතඤ්ඤානා නාම බුද්ධාදීනි උත්තමපුට්ඨෙහි පසංඝිතා. “උපට්ඨිනො”ති: පසිරුපාසිතො, ඉදං ගණ්හ ඉදමභුඤ්ඤාති අත්තපාතාදිනා උපට්ඨිතො. “අද්ධනපාණි”ති: අභිසංකප්පෙතො හත්තංගෙතො. “දහගො ඕහනද්ධි”නාති: තං ඕහනද්ධිං පුග්ගලං දහති චිතාසෙති. අපද්ධෙවෙති නිතස්සිංසංගමපනේන පුග්ගලෙ පරෙත කතො අපද්ධෙවෙ අවිසෙසෙන තස්සෙව අත්තාවතො. අපද්ධෙවො පුග්ගලො අත්තො තං දහති නාම.

තෙනාංග හගවා:-

“යො අපද්ධංගං කරංගං දුග්ගති
සුද්ධංගං පොසංගං අත්තභණ්ණං
තමෙව බාලං පච්චෙති පාපං
සුබ්බමො රජො පටිවාතංව ඛිනේතා”ති.

“සො පුබ්බෙ නිනානලාණො”ති: යො පුග්ගලො කෙනාපි සාධුතා කතභගුකො කතුපකාරො. “පච්ඡා පාපෙහි සිංහති”ති: තං පුබ්බකාරිනං අපරහාගෙ පාපෙන අභගුකෙන අනිවේක බාධති. “අලපාණිතො සොසො”ති: අලපාණි නාම උපකාරකිරියාය අලපාණිතා ධොතගන්තෙත පුබ්බකාරිනා හෙවං බුත්තනගෙන හතො බාධිතො, තං වා පුබ්බකාරිනො බාධිතෙන හතො=අලපාණි හතො නාම, අකතඤ්ඤා පුග්ගලො. “නි සො හද්ධාති පංගති”ති: සො යථාබුත්තපුග්ගලො ඉධ ලොකෙ ව පරලොකෙ ව ඉධානි න පංගති න විද්දති න ලහතිති අනේයං.

එවං සපුට්ඨසධිමමං පග්ගණ්හනෙන අභිකුරෙත අභිහවිත්වා බුත්තො සො බ්‍රාහ්මණො නිරුත්තරො භුණ්ඨි අභොගි. යකෙඛා පන තෙසං චිත්තං චිත්තපට්චිත්තානි සුත්වා බ්‍රාහ්මණං කුරුකිත්වාපි “හොතු ඉමංගං දුට්ඨබ්‍රාහ්මණං කත්තබ්බං පච්ඡා ජානිස්සාමි”ති අත්තනො කෙනචි අත්තිභවනීයතං එව තාව දස්සෙතො:-

“නාහං දෙවෙන වා මනුස්සෙන වා
ඉස්සාරියෙන වාහං න සුප්පසංගො
යකෙඛාහමස්මි පරමිද්ධිපනේතා
දුරභගමො චණ්ණබ්බපනේතා”ති

භාට්මාග.

තත් “දෙවෙන වා”ති: යෙන කෙනවි දෙවෙන වා “මනුසොන වා”ති: එතාපි එසෙවනයො. “ඉසොතිසොන වා”ති: දෙවියොරියෙන වා මනුසොනරියෙන වා. තත් දෙවියොතිසො නාම වාතුමහාරුක්කසකසුයාමාදිනං. දෙවිති, මනුසොනරියො නාම වකකවතති ආදිනං. පුඤ්ඤාදි, තසො ඉසොරියගහණෙන මහානුසාවෙ දෙවමනුසො සබ්බසොති. මහානුසාවාපි හි දෙවා අත්තනො පුඤ්ඤඵලපත්තිනෙ මනුසොපි අසති පයොගවිපතියො අභිභවිතුං න සකෙකානති, පගෙව ඉතෙර. “භ”නති අසහනෙ නිපාතො. “න සුසංසකො”ති: අපඨංගියො. “සකොධානමසම් පරමිද්ධපනො”ති: අත්තනො පුඤ්ඤවසෙන අහං යකචතං උපගතොසම්. යකෙකාව සමානො න යො වා සො වා, අප්ඨො පරමිද්ධපනො පරමාය උත්තමාය යක්ඛිද්ධියො සමන්තාගතො. “දුර්ඛසො”ති: බණෙනෙව දුර්ථිඨංගං ගන්තුං සමෙතො. “වණ්ණබලපනො”ති: රුපසමපතියො සරිරබලො ව උපපනො සමන්තාගතො. තිහිපි එතෙහි පදෙහි මන්තපයොගාදිහි අත්තනො අනභිභවනීයතං යෙව දසෙසති, රුපසමපනො හි පරෙසං බහුමානිතො¹ හොති, රුපසමපදං නිසංය විසගාගවනුතාපි අනාකුලනීයො² හොති, වණ්ණසමපදපි අනභිභවනීයකාරණංති වුත්තො. ඉතො පරං අභිකුරියං ව දෙවපුත්තං ව:-

“පාණී තෙ සබ්බසොවණ්ණො පඤ්චධාරො මවුසොවො නානා රසො පග්ගරනති මඤ්ඤාගං තං පුරිඤ්ඤ”නති.

“නමහි දෙවො න ගතිබ්බො නපි සකෙකා පුරිඤ්ඤෙ පෙතං මං අභිකුර ජනාහි හෙරුවමා ඉධාගතං.

කිං සිලො කිං සමාවාරො හෙරුවසම්. පුරෙ තුවං කෙන තෙ බ්‍රහ්මවරියෙන පුඤ්ඤං පාණීවති ඉජ්ඣති?

තුත්තවාසො³ පුරෙ ආසිං හෙරුවසම්. තද අහං සුකිච්ඡවුත්ති කපණො න මෙ විජ්ජති දතවෙ.

ආවෙසනඤ්ච මෙ ආසි අසංගංග උපනතීනෙ සඤ්ඤා දනපතීනො කතපුඤ්ඤාගං ලජ්ජිතො.

තත් යාවනකායනති නානාගොතො වණ්ණබ්බො තෙ ව මං තත් පුච්ඡති අසංගංග නිවෙසනං.

කත් ගච්ඡාම හද්දං වො කත් දනං පදියතෙ තෙසාගං. පුරෙධං වකංගම්⁴ අසංගංග නිවෙසනං.

පගංග දකඛිණං බාහුං එත් ගච්ඡං හද්දං වො එත් දනං පදියතෙ අසංගංග නිවෙසනෙ.

තෙන පාණී කාමදදෙ තෙන පාණී මවුසොවො තෙන මෙ බ්‍රහ්මවරියෙන පුඤ්ඤං පාණීවති ඉජ්ඣති.

1. සි. III. බහුමානො.

2. සි. III. අනාකුලනීයො.

3. සි. I. තුත්තවාසො.

4. සි. II & III. අකංගම්.

න කිරි තිං අද දුනං සකපාණිති කායාපි
පරස්ස දුනං අනුමොදමානො පාණිං පගග්ගා පාවදි.

තෙන පාණි කාමදදෙ තෙන පාණි මබ්බස්සවො
තෙන තෙ මුග්ගවරිසෙන පුඤ්ඤං පාණිමති ඉජ්ඣති?

සො සො දුනමදු ගතොත පසතොතා සකපාණිති
සො හිනිවා මානුසං දෙහං කිනනුසො දිසතං ගතො?

තාගං පඤ්ඤාමි අසග්ගසාතිනො
අභිතිරසස්ස ගතිං අගතිං වා
සුතඤ්ච මෙ වෙසග්ගවණස්ස සනතිකො
ගක්කස්ස සගව්‍යතං ගතො අසග්ගො.

අලමෙව කාතුං කල්‍යාණං දුනං දුතුං යථාරහං
පාණිං කාමදදං දිසවා කො පුඤ්ඤං න කරිස්සති
සො හි නුත ඉතො ගතත්වා අනුපපත්තොත මාරකං
දුනං පට්ඨපටිස්සාමි යං මමස්ස සුඛාවහං.

දස්සාමි අතතං පානඤ්ච ව්‍යන්තොසනාසනාති ව
පපඤ්ච උදපානඤ්ච දුග්ගෙ සඛකමනාති වා”ති

පණණරස වචනපට්ටවචනගාථා ගොතති.

තත්ථ “පාණි ගො”ති: නව දක්ඛිණගුණො, “සබ්බස්සා
වණ්ණො”ති: සබ්බස්සා සුවණ්ණවණ්ණො, “පඤ්ච ඛාණ්ඩො”ති: පඤ්චති
අභිකුලිති පරෙති කාමිතවක්ඛිතං ඛාරු එතස්ස සනතිං=පඤ්චඛාණ්ඩො.
“මබ්බස්සවො”ති: මබ්බරසවිස්සාදුකො, තෙනාග: නානා රසා සංඝ
රනාති, මබ්බර කට්ඨක කසාවාදි හෙද නානාවිධා රසා විස්සාදුතතිති
අත්ථො, යක්කස්ස හි කාමදදෙ¹ මබ්බරදිරසසමපනනාති විචිතතාති
බාදනිගහොජනියාති ගතො විස්සාදුතො මබ්බරදිරසා පග්ගරනතිති
චුතතං, “මඤ්ඤංගං නං පුට්ඨං”නති: මඤ්ඤං අගං තං පුට්ඨංදං
සකකං, එවං මහානුභාවො සකෙකා දෙවරාජාති තං අගං මඤ්ඤමිති
අත්ථො, “නමති දෙවො”ති: වෙස්සවණාදිකො පාකටො දෙවො න
ගොමි, “න ගඤ්ඤො”ති: ගඤ්ඤොකාසිකදෙවොපි න ගොමි, “නපි
සංඝස්ස පුට්ඨං”ති: පුට්ඨංගතොවෙ පුරෙ දුතස්ස පට්ඨපිතතො
පුට්ඨදෙති උග්ගිතාමො සකෙකා දෙවරාජාපි න ගොමි, කතරො
පන අගොසිති අග, “පෙරාං මං අභිකුර ඡන්දාමි”ති: මාරිස අභිකුර
පෙතූපපතතිකං මං ඡන්දාමි; අඤ්ඤාතරො පෙතමතිමිකොති මං උප
ඛාරෙති, “ගොරුමනො ඉඛාගත”නති: ගොරුම නගරතො වචිතා මරු
කතතාතර ඉඛා ඉමමිං නිලොධරුකෙව උප්පජ්ජනවසෙන අගතං,
එත්ථ නිබ්බතනනි අත්ථො, “කිං සිලො කිං සමාමාණේ ගොරුමනමිං
සුතෙ භූම”නති: පුට්ඨං පුට්ඨංගතොවෙ ගොරුමනගතෙ වසනොතා තිං

කිංසිලො කිංසමාවායො අගොසි, පාපතො නිවතනලකකිණං
 කිදිසං සිලං සමාදය, පතතිපුඤ්ඤකිරියාලකකිණෙන සමාවායො
 කිදිසො සමාවායො, දුතාදිසු කුසලසමාවායොසු කිදිසො සමාවායො
 අගොසිති අපෙතො. “සොනි පො මුහමච්ඡිසෙන පුඤ්ඤං සාණ්ඛිති
 ඉස්සකි”¹ති: කිදිසෙන සෙට්ඨවිරියෙන ඉදං ඵලරූපං තච හත්ථෙසු
 පුඤ්ඤඵලං ඉදති සමස්සිති නිපථර්ථති තං කපෙහිති අපෙතො.
 පුඤ්ඤඵලං හි ඉධ උත්තරපදලොපෙන පුඤ්ඤනති අධිපෙතං. තථා හි
 තං “කුසලානං සිකිඤ්චෙ ධම්මං. සමාදානහෙතු ඵවිමදං පුඤ්ඤං
 පච්ඤති”²ති ආදිසු පුඤ්ඤනති වුත්තං. “කුසනවාසො”³ති: තුන්ත
 කාරො. “සුකිච්ඡවුතති”⁴ති: සුච්ඡ කිච්ඡවුතතිකො අතිවිය දුක්ඛ
 ජිවිතො. “කපෙණො”⁵ති: වරකො, දිනොති අපෙතො. “න මෙ විජ්ජති
 දුතාමෙ”⁶ති: අද්විතානං සමණවුහමණානං දුතුං කිඤ්චි දුතබ්බ
 සුත්තකං මඤ්ඤං නන්ථි, විත්තං පන මෙ දුතං දින්නනති අධිපායො.
 “ආවෙසන”⁷නති: සරං, කමකරණසාලා වා. “අසංකාස උපහති
 සො”⁸ති: අසංකාමභාසෙට්ඨිනො ගෙහස්ස සමිපෙ. “සද්ධාසො”⁹ති: කම
 ඵලසද්ධාස සමන්තාගතස්ස. “දුතපතිණො”¹⁰ති: දුතෙ නිරතතරප
 වත්තාස පරිව්චාගසමපතනියා ච ලොහස්ස අභිභවනෙන ච පති
 භුතස්ස. “කපපුඤ්ඤස්ස”¹¹ති: පුඤ්ඤ කතසුචිතකමස්ස. “ලජ්ජි
 භො”¹²ති: පාපජිගුර්තසභාවස්ස. “න පථා”¹³ති: තස්මිං මම ආවෙසනෙ.
 “සාමනසාසනති”¹⁴ති: යාවතකර්තා අසංකාසෙට්ඨිං කිඤ්චි යාවිභු
 තාමා ආගච්ඡති. “නානා භොගතො”¹⁵ති: නානාවිධභොගතාපදෙසො.
 “චණ්ඩකො”¹⁶ති: වණ්ණදීපකා, යෙ දයකස්ස පුඤ්ඤඵලාදිනඤ්ච ගුණ
 කීත්තනාදිමුඛෙන අත්තනො අභිකභාවං පවෙදෙනො විවරනති.
 “තෙ ව මං නන්ධ පුමස්නති”¹⁷ති: නන්ධාති නිපාතමත්තං. තෙ යාවත
 කාදයො මං අසංකාස සෙට්ඨිනො නිවෙසනං පුච්ඡති. අකබර
 විත්තකා හි ඊදිසෙසු යානෙසු කමමචයං ඉච්ඡති. “කන්ධ ගච්ඡාම
 භද්දං චො කන්ධ දුනං පදිසනො”¹⁸ති: තෙසං. පුච්ඡනාකාරනිදස්සනං.
 අයඤ්ඤත්ථ අපෙතො: හදුං නුමනාකං භොතු, මයං අසංකාමභාසෙට්ඨිනා
 දුතං පදිසනෙති සුචා ආගතො. “කන්ධ දුනං පදිසනො”¹⁹ති: කන්ධ වා මයං
 ගච්ඡාම කන්ධ ගතෙදති²⁰ සක්ක: තං ලඤ්ඤති. “තෙසාහං පුඤ්ඤා
 චකාමි”²¹ති: එවං තෙහි අද්ධිකර්තෙහි ලභනධානං පුට්ඨො අහං
 පුඤ්ඤ අකතපුඤ්ඤතාය ඉදති ඊදිසානං කිඤ්චි දුතුං අසමන්තො
 ජායො, දුතස්සං පන ඉමෙසං දෙස්සනො ලාභස්ස උපායං ආවිකි
 ණෙන පිටිං උපාදෙනො ඵත්තකෙනපි බහුං පුඤ්ඤං පසවාමිති
 ආදර්ශාවං උපාදෙත්වා දක්ඛිණබාහුං පසාරෙත්වා තෙසං අසංකා
 සෙට්ඨිස්ස නිවෙසනං ආවිකාමිති තෙනාහ: පගහස්ස දක්ඛිණං
 බාහුනති ආදි. “තෙන සාණ් ඤාමිදදෙ”²²ති: තෙන පරදුතපකාස
 නෙන පරෙත කතස්ස දුතස්ස සක්ඛත්ථිං අනුමොදනමත්තෙන
 හෙතුනා ඉදති මඤ්ඤං හත්ථො කප්පරුණෙකා විය සත්තානකලතා විය

1. හා. යභත, ම. ගතොදුති.

2. සි. III. අසාමිති.

විකාමදුගො ඉව්විති ව්විතදුසි කාමදදෙදු ගොති. “නොහි පාණි මුඛස්ස චො”ති: ඉට්ඨවත්තු විස්සාජ්ඣනකො ජානො. “හි කිර චො අදු දුහි”නති: කිරාති අනුස්සවනේ නිපානො. චො කිර අත්තනො සත්තකං න පරිච්චජ් සකපාණිති සහනේති කාස්සාපි සමණස්ස වා බ්‍රාහ්මණස්ස වා කිඤ්චි දුතං න අදුසි. “සරස්ස දුහං අනුමොදමානො”ති: තෙවලං පන පරෙන කතං පරස්ස දුතං අගො මහාදුතං පව්තෙනසිති අනු මොදමානො යෙව විහාසි. “නොහි පාණි කාමදදෙදු”ති: තෙන භුක්තං පාණි ඵලං කාමදදෙදු, අගො අව්ජරියා වත පුඤ්ඤානං ගතීති අධිප්පායො. “සො සො දුනම්දු හතෙන සසනොහා සකපාණිති”ති: දෙවපුත්තං ගාරවෙන ආලපති හතෙන පරෙන කතස්ස දුතානුමොද නස්ස තාව භුක්තං ජ්දිසං ඵලං ඵවරුපො ආනුභාවො, යො පන සො අසත්තමහාසෙට්ඨි නාම දුතමදුසි, පසන්නවිතොහා හුත්වා සහනේති මහාදුතං පව්තෙනසි. “සො හිට්ඨා මානුසං දෙභ”නති: සො ඉධ මුත්තස්ස තත්භාවං පහාය. “කි”නති: කතරං, “අනුසො”ති: නිපාතමත්තං. “දිස හං ශතො”ති: දිසං ධාතං ගතො, කිදිසි තස්ස ගතී නිප්පතතීති අසත්ත සෙට්ඨිනො අභිසම්පරුයං පුච්ඡි. “අසත්තසාධිතො”ති: අසෙද්දුගි මච්ජ රිති ලොභාතිභූතෙහි සතිභූං වතිභූං අසකතුණේයස්ස පරිච්චාගාදි විහාගස්ස සපුරිසසුරස්ස සහනතො වහනතො වා අසත්ත සාධිතො. “අභිජීර්සකස්ස”ති: අඛණතො නික්කමනපුත්තස්ස, රසොති හි පුත්තියා අධි වචනං, තස්ස කිර යාවතො ආගච්ඡන්තො දිස්වා උළාරං පිනිසොම තස්සං උපපජ්ජති මුඛවණ්ණො විප්පසිදුති තං අත්තනො පච්චක්කං කාඨො¹ ඵලමංහ. “ගතිමාගතිං වා”ති: තස්ස අසුකත්තාමගතිං ඉතො වා ගතොති=ගතිං වා, ගතො වා පන අසුකත්තං කාලෙ ඉධ ආග මිස්සතීති=ආගතිං වා නාහං ජානාමි, අවිසයො ඵස මිස්සං. “සුභිකුච චො චෙස්ස වණ්ණස්ස සන්තීතො”ති: අපි ව චො උපට්ඨානං ගතොන චෙස්ස වණ්ණස්ස මහාරුජස්ස සන්තීතො සුභමෙතං මයා. “සත්ත සහව්‍යං ශතො අසත්තො”ති: අසත්තසෙට්ඨි සක්කස්ස දෙව්‍යාන මිඤ්ඤස්ස සහව්‍යතං උපගතො අගොසි, තාවතීංසහවිතො නිබ්බතති²ති අපේඨං “අලමෙව කාතුං කල්‍යාණි”නති: යං කිඤ්චි කල්‍යාණං භුසලං පුඤ්ඤං කාතුං සුත්තමෙව පතීරුපමෙව. තත්ථ පන යං සබ්බ සංඛාරණං සුකරං තං දස්සාතුං දුහං දුතුං සමාජිහනති වුත්තං. අත්තනො විහව්ඛලානුරූපං දුතං දුතුං අලමෙව. තත්ථ කාරණමංහ: පාණි. කාමදදං දිස්වාති. යනු හි නාම පරකතපුඤ්ඤානුමොදන පුඛ්බකොන දුතපතීතිවෙසනමගොවික්කණ්මත්තොන අයං හතේඨා කාමදදෙදු දිට්ඨො, ඉමං දිස්වා. “සො පුඤ්ඤං හි කම්මසීති”ති: මාදිසො කො නාම අත්තනො පට්ට්ඨානභූතං පුඤ්ඤං න කරිස්සති. ඵලං අතීයමවෙසන පුඤ්ඤකිරියාය ආදරං දස්සාත්වා ඉදුති අත්තති තං තීයමෙත්වා දස්සානොහො සො හි භුතාති ආදි ගාථාවයමංහ.

තනු “සො”ති: සො අහං. “ශ්”ති අවධාරණ නිපාතො. “භූතා”ති පරිචිතකත “ඉතො ගතවා”ති: ඉතො මරුගුමිතො අප ගතවා. “අනුප්පාදාන මාරක” නති: වාරවතිතගරං අනුපාප්‍රණීනො. “පට්ඨපට්ඨානම්”ති: පටිතොත්‍යාමි. එවං අඛණ්ඩරත දුතං දුස්සාමිති පරිඤ්ඤාය කතාය යනෙකං කුට්ඨකට්ඨො “මාරිස නිං විස්සන්තො දුතං දෙති, අහං පත නෙ සහංසකිට්ඨං කරිස්සාමි, යෙන නෙ දෙය්‍යධමෙමො පරිකඨං න ගමිස්සාති තෙන පකාරෙන කරිස්සාමි”ති නං දුතකිරි යාය සමුත්තොජේනි “මුග්ග්ග්‍යවංශීජ නිං කිර මාදිසෙ බලකතා රෙන නෙකුකාමො අත්තනො පමාණං න ජනාසි”ති තස්ස හණ්ඩං අත්තරධාපෙති: තං යකඛවිතංසකාය හිංසාපෙතො¹ සත්තජේජසි. අපි තං අඛණ්ඩො නානප්පකාරං යාවිති: මුග්ග්‍යණෙන බමාපෙතොත්‍යා පසාදෙති: සබ්බං හණ්ඩං පටිපාකතිකං කාරාපෙති: රතතියා උප ගතාය යකඛං විස්සජේජනි: ගච්ඡන්තො තස්ස අවිදුරෙ අඤ්ඤතරං අතිවිශ්‍ය ඛිහච්ඡදස්සනං පෙතං දිස්සා තෙන කතකමමං පුච්ඡන්තො:-

“කෙන නෙ අඛණ්ඩි කුණ්ඨො² මුඛඤ්චි කුණ්ඬලීකතං³
අකකිති ච පග්ගරනති නිං පාපං පකතං තයා”ති?

ගාථමාහ.

තනු “කුණ්ඨා”ති⁴ කුණ්ඨතා පතිකුණ්ඨතා අනුජ්ඣතා. “කුණ්ඬලී කතා”නති: මුඛවිකාරෙන විකුණ්චිතං සඛකුචිතං. “පග්ගරනති”ති: අසුචි විස්සන්තති. අපස්ස පෙතො:-

“අඛණ්ඩරසස්ස ගහපතිනො සද්ධස්ස ඝරමෙසිනො
තස්සාහං දුතවිස්සග්ගෙ දුතෙ අභිකතො අනුං.

තනු යාවනනෙ දිස්සා ආගතෙ භොජ්‍යභිකෙ
එකමනතං අපකකමම අකාසිං කුණ්ඬලීමුඛං.

තෙන මෙ අඛණ්ඩි කුණ්ඨො මුඛඤ්චි කුණ්ඬලීකතං
අකකිතිපි පග්ගරනති තං පාපං පකතං මයා”ති

තිස්සො ගාථා අභාසි.

තනු අඛණ්ඩරසස්සාති ආදිතා අසග්ගසෙට්ඨං කිත්තනති. “ඝර මෙසිනො”ති: ඝරමාවසනත්‍යාය ගහට්ඨස්ස. “දුතවිස්සග්ගෙ”ති: දුතග්ගෙ පරිච්චාගට්ඨාතො. “දුතෙ අභිකතො අනු”නති: දෙය්‍ය ධම්මස්ස පරිච්චරතෙ දුතාධිකාරෙ අභිකතො ධපිතො අභොසිං. “එකමනතං අපකකමමා”ති: යාවනනෙ භොජ්‍යභිකෙ ආගතෙ දිස්සා දුතෙ ව්‍යාච්චෙන නාම දුතග්ගතො අතපකකමම යථාදාතො යෙව ධනං සඤ්ඤාතපිතිස්සාමිතස්සෙන පසත්තමුඛවණ්ණෙන සහන්තො දුතං දුතබ්බං පරෙහි වා පථිරුපෙහි දුපෙතබ්බං, අහං

1. සි. II. යකඛවිතංසකාය හිංසාපෙතො. 2. හා. කුණ්. සි. II. කුණ්ඨා.
3. හා. කුණ්ලීකතං. සි. II. කුණ්ඬලීකතං.

පන තථා අකන්‍යා යාවනනෙ අගච්ඡෙනන දුරතො දිස්සාව අත්තානං අදසෙසනෙනා එකමනතං අපකකමම අපසකකිනි. “අකාසිං කුණ්ඩලී මුඛ”නති: විකුණුවනං සඛකුචිතං මුඛං අකාසිං. “අකාසා”ති: තස්මා, යස්මා තදහං සාමිනා දුනාධිකාර නිපුනෙනා සමානො දුනකාලෙ උපට්ඨිතෙ මච්ඡරියාපගතො¹ දුනග්ගතො අපකකමනෙනා පාදෙති සභෙකාවං ආපජ්ජං, සගතොති දුතභෙබ තථා අකන්‍යා හත්ථසභෙකාවං ආපජ්ජං, පසන්නමුචෙන හචිතභෙබ මුඛසභෙකාවං ආපජ්ජං, පිය චක්ඛුති ඔලොකෙනතභෙබ චක්ඛුකාලුසියං උපාදෙසිං, තස්මා හත්ථඛුලීයො ච පාදඛුලීයො ච කුණ්ඨා විකුණුමිතා ජාතා, මුඛස්ථ කුණ්ඩලී කතං විරුපරුපං සඛකුචිතං, අකනිනස්ථ අසුචිදුග්ගකිජෙගුච්ඡාති අයසුති පග්ගරන්ති අත්තො. තෙන වුත්තං:

“තෙන මෙ අඛුලී කුණ්ඨා මුඛස්ථ කුණ්ඩලීකතං
අකනිති ච පග්ගරන්ති තං පාපං පකතං මයා”ති.

තං සුන්‍යා අඛකුරො පෙතං ගරහනෙනා:

“ධම්මෙන තෙ කාපුරිස මුඛස්ථ කුණ්ඩලීකතං
අකනිති ච පග්ගරන්ති යං තිං පරස්සා දුනස්ස
අකාසි කුණ්ඩලීමුඛ”නති

ශාඨමාහ.

තත් “ධම්මෙහා”ති: සුත්තෙනෙව කාරණෙන. “අන”ති: තථා.
“කාපුරිසා”ති: ලාමකපුරිස: “ස”නති: යස්මා. “පරස්සා දුනස්සා”ති:
පරස්සා දුතස්මි. අයමෙව වා පාඨො.

පුන අඛකුරො දුතපතිං තං සෙට්ඨිං ගරහනෙනා.

“කථස්ථි දුතං දදමානො කරෙස්ස පරිපතියං
අත්තපානං බාදනියං චත්ථසනාසනාති වා”ති

ශාඨමාහ.

තස්සත්තො: දුතං දදනෙනා පුරිසො කථං හි නාම තං පරිපතියං
පරෙන පාපෙතභිඛං සාධෙතභිඛං කරෙස්ස, අත්තනා පච්චක්ඛමෙව
පන කතා සගතොනෙව දෙදස්ස, යයං වා තත්ථ² ව්‍යාවචො හචෙස්ස,
අස්සදුථා අත්තනො දෙස්සධම්මො අවිශානෙ විද්ධංසියෙථ දකඛි
ණස්සා පන ජාතෙන පරිභාසෙස්සනති.

එවං තං ගරහිතො ඉදුති අත්තනා පරිපජ්ජතභිඛවිධිං දසෙසනෙනා
ශාඨාවස්මාහ:-

“සො හි නුත ඉතො ගන්තො අනුපාතොන වාරතං
දුතං පට්ඨපසිස්සාමි යං මමස්ස සුඛාවහං.

දසොමනකඤ්චි පානඤ්චි වන්සෙකාසනානි ව
පපඤ්චි උදපානඤ්චි දුග්ගෙ වඩකමණානි වා”ති.

තා වුතතථා එව.

“තතො හි සො නිවතතිථො අනුපයථොන වාරකං
දුතං පට්ඨපයි¹ අභිකුරො යං නුමිසො සුඛාවහං.

අද අනකඤ්චි පානඤ්චි වන්සෙකාසනානි ව
පපඤ්චි උදපානඤ්චි විපසනෙනන වෙතසං.

කො ඡාතො කො ව තයිතො කො වන්සං පරිවිසොති²
කාසො සන්තොති යොගොති ඉතො යොජෙන්නු වාහනං.

කො ඡතතිච්ඡති ගතිඤ්චි කො මාලං කො උපාහනං
ඉතිස්සු තත්ථ සොසෙනති කප්පකා සුදු මාගධා
සදු සායඤ්චි පාතො ව අභිකුරස්ස නිවෙසනෙ”ති

වතස්සො ගාරා අභිකුරස්ස පටිපතති. දසොනුං සඛිඨිඨිකාරකෙහි
ධපිතා.

තත්ථ “නතො හි”ති: මරුකනතාරතො. “නිවතතිථො”ති: පටි
නිවතතිථො. “අනුපයථොන වාරක”තති: වාරවතිනගරං අනුපා
පුණ්ඨො. “දුතං පට්ඨපයි¹ අභිකුරො”ති: ගසෙකත පරිපුරිතසකල
කොට්ඨාසාණෙ සබ්බපාපේශ්වකං මහාදුතං සො අභිකුරෙ පට්ඨපෙයි.
“සං නුමිසො සුඛාවහ”තති: යං අතතතො සමපති ආයති ව සුඛ
නිබ්බතතකං. “කො ඡාතො”ති: කො ජීවත්තො සො ආගතථො
යථාරුචි ලුඤ්ඤානුති අභිප්පායො. එතෙව නයො සෙසෙසුපි. “නාමි
තො”ති: පිපාසිතො. “පට්ඨපයි”ති: පරිදහෙසති නිවාසෙසසති
පාරුපිසසති වාති අප්පො. “සන්තොති”ති: පරිසංමප්පතොති.
“සොගොති”ති: රථසුගවාහනානි. “ඉතො සොජෙන්නු වාහන”තති:
ඉතො යොගහසමුහතො යථාරුචිකං ගහෙතො වාහනං යොජෙන්නු.
“කො ඡතතිච්ඡති”ති: කො කිලුඤ්ඤාච්ඡතොදිහෙදං ඡතතං ඉච්ඡති,
සො ගණකතුති අභිප්පායො. සෙසෙසුපි එතෙව නයො. “ගති”තති:
වතුජතිගහකොදිකං ගතිං, “මාල”තති: ගජිතාගජිතහෙදං පුප්ථං.
“උපාහන”තති: බලලබ්බාදිහෙදං උපාහනං. “ඉතිස්සු”ති නිපාත
මතං. ඉති එව කො ඡාතො කො තයිතොති ආදිතොති අප්පො.
“කප්පකා”ති: නසාපිතකා. “සුදු”ති: හත්තසාරා. “මාගධා”ති:
ගජිතො. “සදු”ති: සබ්බකාලං, දිවසෙ දිවසෙ සායඤ්චි පාතො ව
තත්ථ අභිකුරස්ස නිවෙසනෙ සොසෙනති උග්ගොසෙනති යොජනා.

එවං මහාදුතං පව්තෙතතතස්ස ගච්ඡෙනත ගච්ඡෙනත කාලෙ
භික්ඛිතාවතො අජීකර්තෙහි පටිච්ඡතං මීරලං දුතස්ස අහොසි.

1. හා. පඨායි.

2. ම. සී. I II, පරිදහෙසති.

තං දිසා අඛණ්ඩෙ දුතෙ උපුරුක්කාසයනාය අනුබ්බිතසො සුඛං අත්තනො දුතෙ නිසුත්තං සිනිකා නාම මංගලං. අමනෙත්තං:-

“සුඛං සුපතී අඛණ්ඩෙ ඉති ජනාති මං ජනො
දුක්ඛං සුපාමි සිනික යං න පස්සාමි යාවතෙ.

සුඛං සුපතී අඛණ්ඩෙ ඉති ජනාති මං ජනො
දුක්ඛං සුපාමි සිනික අපපතෙ සු වණ්ඤිකෙ”ති.

භාටාචයමංග.

තත් “සුඛං සුපතී අඛණ්ඩෙ ඉති ජනාති මං ජනො”ති: අඛණ්ඩෙ රුජ යසො භොගසම්පටිතො දුතපතී අත්තනො භොගසම්පත්තියා ව දුතසම්පත්තියා ව සුඛං සුපතී සුඛෙතෙව නිදං උපගමන්ති, සුඛං පටිබුද්ධතීන් එවං මං ජනො සංභාවෙති. “දුක්ඛං සුපාමි සිනිකා”ති: අහං පන සිනික දුක්ඛමෙව සුපාමි. කසමා? “යං න පස්සාමි යාවතෙ”ති: යසමා මම අරුක්කාසයනුරූපං දෙය්‍යධම්මපටිඥානකෙ බහු යාවතෙ න පස්සාමි තසමාති අත්තො. “අපපතෙ සු වණ්ඤිකෙ”ති: වණ්ඤික ජනෙ අපපතෙ කතිපසෙ ජනෙ දුක්ඛං සුපාමිති යොජනා. “සු”ති නිපාතමත්තං. අපපතෙ වණ්ඤිකජනෙ සතිති අත්තො.

තං සුඛං සිනිකො තස්ස උපුරං දුතාතිබ්බිතං පාකටතරං කාතුකාමො:-

“සනෙකා වෙ තෙ වරං දජ්ජා තාවතීංසානමිත්තං
කිත්තං සබ්බස්ස ලොකස්ස වරමානො වරං වරෙ”ති?

භාටමංග.

තස්සත්තො: තාවතීංසානං දෙව්‍යානං සබ්බස්ස පි ලොකස්ස ඉස්සරෙ සනෙකා වරං වරස්ස අඛණ්ඩර යං කිඤ්චි මනසිවර්තනාති තං භුක්තං වරං දජ්ජා දදෙය්‍ය වෙ, වරමානො පත්ථයමානො කිත්තං කිදිසං වරං වරෙය්‍යාසීති.

අප අඛණ්ඩෙ අත්තනො අරුක්කාසයං යථාවතො පවෙදෙත්තො:-

“සනෙකා වෙ මෙ වරං දජ්ජා තාවතීංසානමිත්තං
කාලුට්ඨිතස්ස මෙ සතො සුරියස්සුත්තමනං පති
දිබ්බං භක්ඛං පාතුගවෙය්‍යං සීලවනොතං ව යාවතා
දදතො මෙ න ඛිගෙථ දනිං නානුතපෙය්‍යහං
දදං චිත්තං පසාදෙය්‍යං, එවං සක්කං වරං වරෙ”ති

මෙ භාටා අභාසි.

තත් “කාලුට්ඨිතස්ස මෙ සතො”ති: කාලෙ පාතො වුට්ඨිතස්ස, අභිකානං දක්ඛිණෙය්‍යානං අපවංගපාරිවරියාදිවසෙන උච්චාන මිටියසම්පත්තස්ස මෙ සමානස්ස. “සුරියස්සුත්තමනමිත්තං”ති: සුරියස්ස

උග්‍රාමනාවලාය. “දිබ්බා භක්ඛා පානුහවෙසු”නැති: දෙවලොක පරියාපනතා ආහාර උපපජ්ජය්‍ය. “සිලවහොතා ව ආවසා”ති. යාවතා ව සිලවහොතා කල්‍යාණධර්මා හවෙසු. “දදහො මෙ හි ඕ සෙසා”ති: ආහාරාගතානං දුතං දදහො ව මෙ දෙය්‍යධර්මො න ඕ සෙය්‍ය න පරික්ඛයං ගවෙජ්ජය්‍ය. “දඬා නානුගාමෙසසහ”නැති: දුතබ්බං දුතං දඬා කිසුට්ඨෙව අපසාදකං දිසවා තෙන අහං පච්ඡා නුතපෙය්‍යං. “දදං චිත්තං පසාදෙය්‍ය”නැති දදමානො චිත්තං පසාදෙය්‍යං; පසාදනාවිත්තොයෙව නුඬා දදෙය්‍යං. “ඵචං සක්ඛං චරං චරෙ”ති: සක්ඛං දෙවානම්ඤං ආරොග්‍යසම්පදා දෙය්‍යධර්ම සම්පදා දක්ඛිණෙය්‍යසම්පදා දෙය්‍යධර්මස්ස අපරිමිතසම්පදා දුයක සම්පදාති එවං පඤ්චවිධං චරං චරෙය්‍යං. එත්ථ ව කාලච්ඡිනස්ස මෙ ස හොති එතෙන ආරොග්‍යසම්පදා, දිබ්බා භක්ඛා පානුහවෙසුනැති එතෙන දෙය්‍යධර්මසම්පදා, සිලවහොතා ව ආවසාති එතෙන දක්ඛිණෙය්‍යසම්පදා, දදහො මෙ හි ඕ සෙසාති එතෙන දෙය්‍යධර්මස්ස අපරිමිතසම්පදා, දඬා නානුගාමෙසසහං දදං චිත්තං පසාදෙය්‍යනැති එතෙහි දුයකසම්පදාහි ඉමෙ පඤ්ච අත්ථා වගතහාවෙන ඉච්ඡිතා, තෙ ව බො දුතමයපුඤ්ඤස්ස යාවදෙව උලාරහාවායාති වෙදිතබ්බා, එවං අභිකුරෙත අත්තනො අජ්ඣාසයෙ පවෙදිතෙ තත්ථ නිසින්නො නිතිසත්ථ කතපරිච්ඡෙයො සොනකො නාම එතො පුරිසො තං නතො විච්ඡිද්දුකාමො:-

“න සබ්බචිත්තාහි පරෙ පවෙවෙජ්
දදෙය්‍ය දුතඤ්ච ධනඤ්ච රතෙච්ච
තස්මා හි දුතා ධනමෙව සෙය්‍යො
අතිපපදනෙන කුලා න භොනති,

අදුතමතිදුතං ව නපසංසනති පණ්ඩිතා
තස්මා හි දුතා ධනමෙව සෙය්‍යො
සමෙත වතෙනස්ස සධිරධර්මො”ති

වෙ භාජා අහාසි.

සිතිකො පුත එවං විමංසිතුකාමො න සබ්බචිත්තාහිති අදිමා භාති අපරෙ.

තත්ථ “සබ්බචිත්තාහි”ති: සවිඤ්ඤාණකාවිඤ්ඤාණකපහෙදුහි සබ්බාහි විතතුපකරණාහි, ධනාහිති අත්ථා. “පරෙ”ති: පරස්මි, පරස්සාහි අත්ථා. “නපසමෙවෙජ්”ති: න දදෙය්‍ය, දක්ඛිණෙය්‍යා උද්ධාති කඬා කිසුට්ඨ අසෙසෙය්‍යා සබ්බසාපතොය්‍යපරිච්ඡාතො න කාතසෙබ්බාහි අත්ථා. “දදෙය්‍ය දුතඤ්ච”ති: සෙබ්බන සබ්බං න දුතධර්මො කාතසෙබ්බා අප්ඵ බො අත්තනො ආයඤ්ච ජාතිත්වා විහ වානුරුපං දුතඤ්ච දදෙය්‍ය. “ධනඤ්ච රතෙච්ච”හි අඋද්ධායා උද්ධාපරි කඬාණ් රතභිතසම්බන්ධවිසෙක ධනං පරිපාලෙය්‍ය.

“එකෙන හොඟෙ භුඤ්ජයා මිනි කමම. පයෝජයෙ වතුන්. එ නිධාපෙයා ආපදාසු හවිසානි”¹ති

වුත්ත විධිනා වා ධනං රතෙකයා. තමවුලකතනා දනසා නසෙවි මත්තා¹ අඤ්ඤාමඤ්ඤාමිසොධනෙන පටිසෙවිතබ්බාති නීතිචිත්තකා. “නසමා හී”²ති: යසමා ධනං ච රතෙකෙනා දනං ච කණෙතෙනා උභයලොකනිතාය පටිපතෙනා හොති, ධනමුලඤ්ඤා දනං තසමා දනතො ධනමෙව සෙයොසා සුඤ්ජරතරොති අතිදනං න කාතබ්බනති අභිප්පායො. තෙනාහ:- “අනිසසදෙනන කුලා න හොනති”³ති: ධනසා පමාණං අන්තිනිා දනසා තනතිසාය අතිපදනප්ප සබෙතන කුලාති න හොනති නප්පවත්තනති උච්ඡිජ්ජනති අත්තො. ඉදති විඤ්ඤානං පසංසිතමෙවන්. පතිට්ඨාපෙනො අදනමනි දාඤ්ඤානි භාටමාහ.

තන් “අදනමනිදාඤ්ඤා”⁴ති: සබෙකන සබ්බං කවචුත්තිකායපි තඤ්ඤාලමුට්ඨියාපි අදනං, පමාණං අනිකකමිනිා පරිච්චාගසංඛාතං අතිදනඤ්ඤා පණිතා වුඤ්ඤානෙනා සප්පඤ්ඤාතිකා නප්පසංසනති න වණ්ණනති. සබෙකන සබ්බං අදනෙන හි සමපරිකතො: අත්තො පරිබාහිරො හොති. අතිදනෙන දිට්ඨධම්මකපචෙණී න පවත්තති. “සමෙහි චතොගණා”⁵ති: අවිසමෙන ලොකීයපරිකක කෙන අගරහිතෙන මජ්ඣිමෙන ඤ්ඤයෙන පවත්තයා. “සබ්බ ධ්මෙමා”⁶ති: යා යථාචුත්තා දනාදනප්පවත්ති, සො ධිරානං ධිති සමපත්තානං නීතිනායකුසලානං ධම්මො, තෙහි ගතමග්ගොති දීපෙති

තං සුචා අභිකුරො. තසා අභිප්පායං පරිවත්තනෙනා:-

“අහො වතාරෙ අහමෙව දජ්ජං සනෙතා හි මං සපුරිසා භජෙය්‍යං මෙසොච නිත්තාතතිපුරයනො”⁷ සනත්තප්පයෙ සබ්බවණ්ණිබ්බකානං.

යසා යාවනතෙ දිසා මුඛවණ්ණො පසිදති
දනා අත්තමනො හොති නං සරං වසනො සුඛං.

යසා යාවනතෙ දිසා මුඛවණ්ණො පසිදති
දනා අත්තමනො හොති එසා පුඤ්ඤං⁸ සමපදා
පුබ්බෙව දනා සුමනො දදං පිත්තං පසාදයෙ
දනා වත්තමනො හොති එසා පුඤ්ඤං⁹ සමපදා”¹⁰ති

ඉමාහි වතුහි භාටාහි අත්තනා පටිපජ්ජිතබ්බිසිං පකාසෙසි.

තන් “අහො ධ්මා”¹¹ති: සාධු වත. “අජ්ජ”¹²ති: ආලපතං. “අහමෙව දජ්ජ”¹³ති: අහං දජ්ජාමෙව. අයඤ්ඤාත් සබ්බපත්තො: මාණව “දනා ධනමෙව සෙයොසා”¹⁴ති යදි අයං නීතිකුසලානං වාදෙති සෙ වදනතිපි කාමං අහං දජ්ජාමෙව. “සනෙතා හි මං සපුරිසා භජෙය්‍යං”¹⁵ති: තසමිං ව දනෙන සනෙතා උපසන්නකායවම්මනොසම්චාරං සපුරිසා

සාධනවං මං හතේයදුං උපගතේයදුං. “මෙතෙකු මිනිසානිසිසුරු සෙනෙතා”¹ කී: අහසෙහි අභිප්පාදයෙන් මහාමෙතෙකු මිය නිනිසානි නිනිසානිනානි සබ්බසං වර්ණිකිකානං අභිප්පාදයෙ පරිපුරෙතො අගොවන තෙ සත්තපෙපයනති. “සසං සාවනිනෙ දිසාව”² කී: සසං පුග්ගලයං සරමෙසිනො යාවනතෙ දිසාව පඨමං තාව උපට්ඨිතං වන මෙ පුඤ්ඤකවතනති සඛාජනසං මුඛවණ්ණො පටිදති, යථා මිහවම්පන තෙසං දුතං දන්තං අත්තමනො පිතිසොමනසොති හතිත විතො තොති. තං හි යදෙදන්තං යාවනානං දසොනං තෙ ව දිසාව විතසං පඤ්ඤානං යථාරහං දුතං දන්තං ව අත්තමනො. “එසං පුඤ්ඤසං සම්පද”³ කී: එසං පුඤ්ඤසං සම්පතති පාරිපුරි, නිපත්තති වානි අපෙතං. “පුබ්බිකා දුතං සුමනො”⁴ කී: සම්පතතිනිධානං අනුගාමිකං නිධානං නිවේසනමිති මුඤ්ඤනවේතනාය පුබ්බිකා ව, දුතපකරණසං සම්පාදනතො පට්ඨාය පුමනො සොමනසං ජනො හතෙය්. “දදං මිහතං පඤ්ඤ”⁵ කී: දදනො දෙය්සම්මං දකුණිකෙය්සහතෙ පටිඨායපෙනො අසාරතො ධනතො සාරදුතං කුරුමිති අත්තනො විතො පසාදෙය්. “දිසාව අත්තමනො තොති”⁶ කී: දකුණිකෙය්සහතං දෙය්සම්මං පරිච්ඡිද්ධං පඤ්ඤනපඤ්ඤතො නාම මයං අනුට්ඨිතං අගො සාධු සුට්ඨිති අත්තමනො පමුදිතමනො පිතිසොමනසං ජනො තොති. “එසං පුඤ්ඤසං සම්පද”⁷ කී: යං අයං පුබ්බිකා වනා¹ මුඤ්ඤන වේතනා අපරවේතනානි² ඉමංසං කම්මඵලසංඝානුගතානං සොම නසං පරිග්ගතිනානං නිසංගනං වේතනානං පාරිපුරි එසං පුඤ්ඤසං සම්පද සම්පතති, න ඉතො අඤ්ඤානානි අභිප්පාදයො. එවං අභිඤ්ඤා අත්තනො පටිපථනමිති. පකාසෙය් හිසොසොමනසං අභිවිසිතං මානදුතකාසයො දිවසෙ දිවසෙ මහාදුතං පවතෙති. තෙන තද සබ්බරජානි උත්තමාලානි කන්තං මහාදුතෙ දිග්ගමානෙ පරි ලභිසම්ප්පකරණං මනුසං අත්තනො අත්තනො කම්මනො පහං යථාසුඛං මිවරිංසු. තෙන රුක්ඛං කොට්ඨාසාරනි පරිකම්පං අගමංසු. තෙන රුක්ඛො අභිඤ්ඤා දුතං පාගෙසු. “ගොතො දුතං නිසංග අමානං අයසං විනාසො අගොසි. කොට්ඨාසාරනි පරිකම්පං ගතානි, තත් සුත්තමතං ඤාතම්”³ නති. තං සුත්තං අභිඤ්ඤා දකුණිකාපඨං ගතො දම්මවිසයෙ සමුද්දසං අවිදුරට්ඨානෙ මහතිසො දුතසාලායො කාරුපෙය් මහාදුතානි පවතෙතො යාවතාසුතං ධන්තං කායසං තෙද පරමමරණං තාවතියංගවතෙ නිබ්බතති. තසං දුතමිභුතං ව සග්ගපපතං ව දසොනො සම්බුතිකාරා:-

“සම්බුතාගසංගසානි අභිඤ්ඤා නිවේසන
ගොජනං දිග්ගෙ නිවං පුඤ්ඤපෙතසං ජනතුනො,
තිසංගසානි⁴ සුදු හි අනුත්තමඤ්ඤානුලො
අභිඤ්ඤා උපට්ඨිතානි දුතෙ යඤ්ඤසං ව්‍යාවචා.

1. හං, පුබ්බිකාගවේතනා.

2. හං, අපරගාගවේතනානි.

3. සි. II & III. ජනානි සංගසා.

සට්ඨිපුරිසසහස්සානි ආමුත්තමණිකුණඛලා
අභිකුරස්ස මහාදුතෙ කට්ඨං ඵාලෙනති මාණවා.

සොළසිත්ථිසහස්සානි සබ්බාලඛකාරහුසිතා
අභිකුරස්ස මහාදුතෙ විධා පිණේනති නාරිශො.

සොළසිත්ථිසහස්සානි සබ්බාලඛකාරහුසිතා
අභිකුරස්ස මහාදුතෙ දබ්බිගාහා උපට්ඨිතා.

බහුං බහුත්තං පාදුසි චිරං පාදුසි බතතිශො
සක්කච්චස්සච සහත්ථා ච විතතිකම්මා පුත්තපුත්තං.

බහු මාසෙ ච පකෙඛි ච උතු සංචට්ඨරුති ච
මහාදුතං පචනෙතසි අභිකුරො දීසමන්තරං.

ඵචං දම්මා යජ්ඣා ච අභිකුරො දීසමන්තරං
සො හිම්මා මාත්තුසං දෙහං තාවතීංසුපගො අහු”ති

ගාථා ආභංසු.

තත්ථ “සට්ඨිපාසසහස්සානි”ති: වාගානං සට්ඨිසහස්සානි, ගනි
සාලිතණ්ඩුලාදිපරිපුරිතානං වාගානං සට්ඨිසහස්සානි. “පුඤ්ඤ
සෙත්ථස්සානි”ති: දුතජ්ඣාසයස්ස දුතාබිමුත්තස්ස අභිකුරස්ස නිවේ
සනෙ නිවටං දිවසෙ දිවසෙ “ජනතුණා”ති: සත්තතිකායස්ස,
භොජනං දීයතෙති ශොජනා. “තිසහස්සානි සුදු ගි”ති: තිසහස්ස
මත්තා සුදු හත්තකාරකා, තෙ ව ඓධං පඛානභුතා අධිපොතා. තෙසු
ඵකමේකස්ස පන චචනකරා අනෙකාති වේදිතබ්බා. තිසහස්සානි
සුදුහනති ච පථනති. “ආමුත්තමණිකුණඛලා”ති: නානා මණිවිචිත්ත
කුණඛලධරා, නිදස්සනමත්තස්සෙත්ථං ආමුත්තකචකකචිත්තතාදි
ආභරණාපි තෙ අනෙසු. “අභිකුරං උපට්ඨිතානි”ති: තං නිස්සාය
ජිවනති, තප්පට්ඨිකජිවිනො භොතතිති අත්ථා. “දුතෙ සඤ්ඤස්ස
ච්ඡාච්චා”ති: මහායාගසඤ්ඤිතස්ස යඤ්ඤස්ස දුතෙ යජනෙ ව්‍යාවචා
උස්සුකකං ආපත්තා. “කට්ඨං ඵාලෙනති මාණවා”ති: නානප්පකා
රානං බජ්ජභොජ්ජාදිආභාරවිසෙසානං පචතාය අලඛිතපට්ඨිතතං
තරුණමිත්තස්සා කට්ඨානි ඵාලෙනති විදුලෙනති. “විධා”ති: විධා
තබ්බානි භොජනශොභානි කට්ඨකභණ්ඩානි. “පිණේනති”ති: පිංසන
වසෙත යොජෙතති. “දබ්බිගාහා”ති: කට්ඨස්සගාහිකා. “උපට්ඨි
තා”ති: පරිවේසනට්ඨානං උපගන්ඛා ධීතා භොතති. “බහු”නති:
මහත්තං පහුතිකං. “බහුත්ත”නති: අනෙකෙසං. “පාදුසි”ති:
පකාථෙති අදුසි. “චිර”නති: චිරකාලං, විසතිවස්සසහස්සායුතෙසු
මිත්තස්සෙසු සො උපපන්නා බහුං බහුත්තා චිරකාලං ච දෙනෙතා
යථා අදුසි තං දස්සෙත්තුං සක්කච්චස්සච ආදි වුත්තං.

තත්ථ “සක්කච්ච”නති: සාදරං අනපච්චිං අනවඤ්ඤානං කම්මා.
“සහත්ථා”ති: සහත්ථා න ආණාපනමත්තත. “විතතිකම්මා”ති:

ගාරවබ්බුමානගොගෙන විවෙතන කරිනිං පුජෙතිං. “සුභසුභ”නති: බ්බුසො, න එකවාරං කතිපයවාරෙ වා අකනිං අනෙකවාරං පාදුසිති යොජනං. ඉදුති තමෙව පුනපුන කරණං විභාසෙවං බ්බු මාසෙ මාති ගාථමාංසං.

තත් “බ්බුමාසෙ”ති: විතතමාසාදිකෙ බ්බු අනෙකෙ මාසෙ. “පමෙඛ”ති: කණ්ණසුක්කගෙද¹ බ්බු පසෙඛ. “උතු සංවච්ඡරානි වා”ති: වසනනතිමාසාදිකෙ බ්බු උතු, විතතසංවච්ඡරාදිකානි බ්බුති සංවච්ඡරානි ව. සබ්බත් අවනතසංයොගෙ උපයොගවචනං. “දීඝ මහතර”නති: දීඝකාලමහතරං. එත් ව විරංසාදුසිති විරකාලං දුකස්ස පවතතිතභාවං වනිං පුන තස්ස තිරන්තරමෙව පවතතිත භාවං දසෙය්‍යං බ්බු මාසෙති ආදි වුත්තනති දව්ඨබ්බං. “එම”නති: වුත්තප්පකාරෙන. “දව්ඨා සජ්ඣා වා”ති: අත්තො එකමෙව; කෙසෙද්දි දකිණියොනං එකවසියා දෙය්‍යබවමස්ස පරිච්ච රත්වසෙත දතිං, පුන බ්බුං බ්බුත්තං පාදුසිති වුත්තනගොත අසමි කානං සබ්බසං යථාකාමං දෙවොනා මහායාගවසෙත යජිතං ව. “සො හිංචා මානුසං දෙහං නාමිතිංසුසගො අනු”ති: සො අඛණ්ඩො ආයුපරියොසානෙ මහුස්සත්තභාවං පහාය පටිසන්ධගගණවසෙත තාවතීංසදෙවතිකායුපගො අගොසි.

එවං තස්මිං තාවතීංසෙසු නිබ්බතතිනිං දිබ්බසම්පත්තිං අනු භවිතො අමාංකං ගගවතො කාලෙ ඉන්දකො නාම මාණ්ඩො ආයසමතො අනුරුඛපෙරස්ස පිණ්ඩාය වරන්තස්ස පසනතමානගො කවච්ඡුතික්ඛං දපෙසි. සො අපරෙන සමයෙන කාලං කතිං ඛෙත්ත ගතස්ස පුඤ්ඤස්ස ආනුභාසෙන තාවතීංසෙසු මිතිවිකො මහානු භාසො දෙවපුත්තො හුතිං නිබ්බතො දිබ්බසති රූපාදිති දසති ංනෙති අඛණ්ඩං දෙවපුත්තං අතිභවිතං විරොචති. තෙන වුත්තං:

“කවච්ඡු තික්ඛං දතිංන අනුරුඛස්ස ඉන්දකො
සො හිතිං මානුසං දෙහං තාවතීංසුපගො අනු.

දසති ංනෙති අඛණ්ඩං ඉන්දකො අතිරොචති
රූපෙ සග්ගෙ රසෙ ගන්ති ථොට්ඨසෙඛ ව මනොරමෙ.

ආයුතා යසසා වෙවි වණ්ණණ්ණ ව සුඛෙන ව
ආභිපච්චෙන අඛණ්ඩං ඉන්දකො අතිරොචති”ති.

තත් “රූපෙ”ති: රූපගෙතු, අනතො රූපසම්පත්තිමිත්තනති අනෙං. “සග්ගෙ”ති ආදිසුපි එසෙව නගො. “ආයුතා”ති: ජීවිතෙන නනු ව දෙවනං ජීවිතං පරිච්ඡින්නපමාණං වුත්තං? සම්මං වුත්තං. තං පන යෙතුය්‍යවසෙන. තථා හි එකවිමානං දෙවනං පයොග විපත්තිආදිකා අනතරා මරණං භොති යෙව. ඉන්දකො පන තිස්සො වස්සකොට්ඨො සලිසි ව වස්සගගස්සානි පරිපුජෙති යෙව. තෙන

වුත්තං: ආනුභූතා අනිතරමිති. “සසස”ති: මහතියා පරිවාර සමපතරියා. “මුණ්ණානා”ති: සමානසමපතරියා. වණ්ණධාතු සමපද පත රූපෙනාති ඉමිනා වුත්තා යෙව. “ආධිමමමනා”ති: ඉගාරියෙන.

එවං අඛණ්ඩෙ ව ඉදංගෙ ව තාවතියෙසු නිබ්බතියා දිබ්බ සමපතරියා අනුභවනොසු අමනාතං හගවා අතිසමිධායිතො සත්තමෙ සංවච්ඡරෙ ආසාදනිපුණ්ණමයං සාවච්ඡිතගරවාසෙ ගණ්ඩමබරුකකමුලෙ යමිකපථිභාරියං කළාං අනුක්කමෙන තිපද වික්කමෙන¹ තාවතියසචතං ගතවා පාරිච්ඡන්තකමුලෙ පණ්ඩු කමලසිලායං සුගතීරපබ්බතො බාලසුරියො විය විරෙවමානො දසති ලොකධාතුති සන්තිපතියාය දෙවබ්බතපරිසාය ජුතියං අත්තනො සරිරපභාය අතිභවනො අභිධමිමි. දෙසෙසුං නිසිනො අවිදුරෙ නිසිනං ඉදංගං වාදසයොජනනාසෙර නිසිනං අඛණ්ඩෙ දිසා දක්කිණෙයසමපතරියවනාදිතා:-

“මහාදුතං තයා දිනනං අඛණ්ඩ දිසමනතරං

අතිදුරෙ නිසිනොසි ආගච්ඡ මම සන්තිතෙක”ති.

ගාථමාහ.

තං සුළාං අඛණ්ඩෙ හගවා මයා වරනාලං බහුං දෙය්‍යධමිමි. පරිච්චජ්ජාං පච්චන්තමි මහාදුතං දක්කිණෙයසමපතරියවරනො අබෙතො වුත්තං ඕජං විය න උලාරථලං අනොසි ඉදංගං පත කචච්ඡුතිකවාදුනංපි දක්කිණෙයසමපතරියා සුබෙතො වුත්තං ඕජං විය උලාරථලං² ජතනාති ආහ. තමිදං දෙසෙතො සබ්බිතිකාරා:-

“තාවතියෙස යද බුද්ධො සිලායං පණ්ඩුකමලෙ

පාරිච්ඡන්තකමුලමි විහාසි පුරිසුත්තමො.

දසසු ලොකධාතුසු සන්තිපතියාන දෙවතා

පසිරුපාසනාති සමුඛං වසනාතං නගමුඤ්ඤි.

න නොච්ඡි දෙවො වණ්ණනා සමුඛං අතීරෙවති

සමිබ්බ දෙවො අතිගය්‍ය සමුද්දොව විරෙවති.

යොජනාති දස වෙ ව අඛණ්ඩෙයං තද අනු

අවිදුරෙව බුද්ධො ඉදංගො අතීරෙවති.

මිලොකොනොස සමුද්දො අඛණ්ඩෙදි ඉදංගං

දක්කිණෙයසං පහාසවනො ඉදං වචනමමුච්ඡි:

මහාදුතං තයා දිනනං අඛණ්ඩ දිසමනතරං

අතිදුරෙ නිසිනොසි ආගච්ඡ මම සන්තිතෙක.

චොදිතො භාවිතනොස අඛණ්ඩෙ ඉදමමුච්ඡි.

තියං මයං නොන දනොන දක්කිණෙයසංසු සුඤ්ඤං.

1. හා. තිපදවික්කමෙන නොන.

2. සි. III. අතිවිය උලාරථලං.

අයං සො ඉන්ද්‍රජනො සතෙතො දජ්ජා දුතං පරිත්තකං
 අතිරේච්ඡි අමෙහති ච්ඡෙදො තාරගණේ යථා.
 උජ්ඣතලෙ යථා බෙහෙත ඝිජං බහුකම්පි රොපිතං
 න විපුලං ඵලං හොති නපි තොසෙති කායානං.¹
 තපේච්ඡි දුතං බහුකං දුස්සිලෙසු පඤ්චිතං
 න විපුලං ඵලං හොති. නපි තොසෙති දායකං.²
 යථාපි හග්ගකෙ බෙහෙත ඝිජං අප්පම්පි රොපිතං
 සම්මා ධාරං පච්චෙදන්තං ඵලං තොසෙති කායානං
 තපේච්ඡි සිලවනෙතසු ගුණවනෙතසු තාදිසු
 අප්පකම්පි කතං කාරං පුඤ්ඤං හොති මහපථං”නති

හොඳායො අප්පොවුං.

තත්ත “තාමසිංසෙ”ති: තාවසිංසතවනො. “සිලාසං පණ්ඩුකම්පි
 ලෙ”ති: පණ්ඩුකම්පිලතාමනෙ සිලාසතො, “පුස්සුතතමො”ති: බුද්ධො
 යද්ද විහාසිති යොජනා. “දසසු ලොකධාතූසු සන්ධිපාඨිකොන
 දෙවතා”ති: ජාතිකෙතෙතසඤ්ඤිතෙසු දසසු වක්කවාලසහසෙසසු
 කාමාවච්චරදෙවතා බ්‍රහ්මදෙවතා ච බ්‍රහ්මසාහවනො පසිරුපාසනාය
 බ්‍රහ්මසවණ්ණං ච එකතො සන්ධිපඤ්ඤා. තෙනාහ: සසිරුපාසනාය
 සම්බ්‍රහ්මං වසන්තං නාමබ්‍රහ්මිනි. සිතොරුබ්‍රහ්මිනි අපේථ. “සොජ්ජානානි
 දස චෙ ච අභිභූතොසං නාද අසු”ති: අයං යථාචුත්ත වරිතො
 අභිභූතො තද්ද සත්ථ සම්බ්‍රහ්මකාලෙ දස චෙ යොජනානි අනන්තං කඤ්ඤා
 අසු, සත්ථ නිසිට්ඨානතො වාදසයොජනනතරෙ යානෙ නිසිතො
 අහොසිති අපේථ. “මොදිතො හාවිතොනතා”ති: පාරම්පරිහාවිතාය
 අරියමග්ගහාවතාය හාවිතතෙතන සම්මාසම්බ්‍රහ්මිනි වොදිතො. “සිං
 මග්ගා නොනානි ආදිකා සත්ථ පච්චෙදනවසෙත අභිභූතොන චුත්තා
 හොඳා.

තත්ත “දහම්මෙණ්ණොන සුඤ්ඤාන”නති: යං දහම්මෙණ්ණොන
 සුඤ්ඤානං රිත්තකං විරතිතං තද්ද මම දුතං, තස්මිං කිං මග්ගා තෙන
 දුතොනානි අත්තතො දුතපුඤ්ඤං භිලෙකොන වදති. “සමොභා”ති:
 දෙවපුත්තො. “දජ්ජා”ති: දුතං. “අතිරේච්ඡි අමෙහති”ති: අත්තතා
 මාදිසෙති අතිරිච්ඡි විරොචති. “සි”ති නිපාතමත්තං. අමෙහ අතිත්තං
 මිඤ්ඤා අතිහමිඤ්ඤා විරොචතිති අපේථ. යථා කිනති? අහ: චුඤ්ඤා කාර
 ගණේ සථාති. “උජ්ඣතලෙ”ති: අතිරිච්ඡි පඤ්චගුණිකාගෙ. උග්ගරෙති
 කෙම්පි වදනති. “රොපිතං”නති: චුත්තං, වපිඤ්ඤා උච්චිතං වාපි පුත රො
 පිතං. “නපි තොසෙති”ති: න තන්දයති, අප්පථලතාය වං නුච්චිං න
 ජනෙති. “නිපෙඨා”ති: යථා උජ්ඣතලෙ බෙහෙත බහුකම්පි ඝිජං
 රොපිතං විපුලථලං උග්ගරථලං න හොති තතො ඵලි කායානං න
 තොසෙති. තථා දුස්සිලෙසු සිලවරිතෙසු බහුකම්පි දුතං පඤ්චිතං

1. සි. I II & III කසෙතෙ

2. සි. I II & III. දායකෙ

විප්‍රලථලං මහපථලං න හොති, තතො එව දයකො න නොසෙතිති අපේක්ෂා. ශබ්දානි භද්‍රකොති ගාථාවයං වූත්තවිපර්යෙයෙන අත්ත සොජනා වෙදිතබ්බා.

තත්ත “සමමා ධාරං පවෙච්ඡන්තන”ති: වූට්ඨධාරං සමමෙදව පවත්නන්තො, අනිඛමාසං අනුදසාහං අනුපඤ්චාහං දෙවෙ වස්සන්තො ති අපේක්ෂා. “භූණ්විත්තනසු”ති: ක්කානාදිගුණසුත්තොසු. “නාදිසු”ති: ඉට්ඨාදිසු තාදිලක්ඛණපසත්තොසු. කාචනති ලිඛනවිපලාසෙන වූත්තං. උපකාරොති අපේක්ෂා. කීදිසො උපකාරොති? අහ: පුඤ්ඤනති.

“විචෙය්‍ය දුතං දුතබ්බං යත්ත දින්නං මහපථලං

විචෙය්‍ය දුතං දුතාන සංගං ගච්ඡන්ති දයකා.

විචෙය්‍ය දුතං සුගතපසස්ථං යෙ දක්ඛණෙය්‍යා ඉට්ඨවිලොපෙන එතෙසු දින්නාති මහපථලාති ඛිජ්ඣති වූත්තාති යථා සුඛෙත්තෙ”ති සබ්බිකිකාසර්ගි ධර්මා ගාථා.

තත්ත “විචෙය්‍ය”ති: විවිඤ්චා, පුඤ්ඤකොත්තං පඤ්ඤය උප පරික්ඛන්ති. සෙසං සබ්බත්ත උත්තානමෙව්හි. තසිදං අභිකුරපෙතවජ්ඣ සත්ථාරා තාවතීංසභවනෙ දසසංඝසංවිකල්පාදෙදවත්තානං පුරතො දක්ඛණෙය්‍යසම්පත්තිවිභාවනත්තං මහාදුභං නොදින්නති අදින්නා අත්තානං සමුට්ඨාපිතං.

තත්ත තසො මාසෙ අභිධම්මං දෙසෙත්ති. මහාපචාරණය දෙව ගණපරිවුත්තො දෙවදෙවො දෙවිලොකතො සංකස්සනගරං මහරිත්ථා අනුක්කමෙන සාවස්ථං පත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො චතුපරිසංජෙකි දක්ඛණෙය්‍යසම්පත්තිවිභාවනත්තමෙව සංගං අත්ථාස ගම්මාමාති අදින්නා විත්ථාරතො දෙසෙත්ති. චතුසම්පත්තියා දෙසනාය කුටං ගණති. දෙසනාවසානෙ අනෙකතොට්ඨාණසංඝානං ධම්මාභිසම්මෙයො අහොසිති.

අභිකුරපෙතවජ්ඣවණ්ණනා

ති වසී තා.

2. 10.

“දිවාමහාරගනං භික්ඛු”නති ඉදං උත්තරමාචු පෙතවජ්ඣ තත්තායං අත්තවිභාවනා: සත්ථරි පරිනිබ්බුතො පඨමමහාසබ්බිකියා පවත්තිතාය අයස්මා මහාකම්මායනො වාදසති භික්ඛුති සබ්බං කොසම්මියා අවිදුරෙ අඤ්ඤාතරසමිං අරඤ්ඤයනනෙ විහාසි. තෙන ව සමයෙන රඤ්ඤා උදෙනස්ස අඤ්ඤානරො අමට්ටො කාලමිකාසි. තෙන ව පුඤ්ඤ නගරෙ කම්මන්තා අබ්බිකා අහෙසුං. අප රාජ කස්ස පුත්තං උත්තරං නාම මාණවං පකෙකාසාපෙත්ති. “ත්ථ ව පිත්ථා අබ්බිකෙත කම්මන්තා සම්මුසාසා”ති තෙන සිත්ථානෙ ධර්මෙයො ව සාධුති සම්පවිච්ඡිත්තා එකදිවියං නගරපරිසංඛරණියානං

5. සි. 1. අංදිමයි.

තත් “භිරුද්‍රයානා”¹ති: හයානකද්‍රයානා රුධිරද්‍රයානා. “රුද්‍රද්‍රයානා”²ති වා පාඨො. ඕහව්ත්භාරියද්‍රයානාති අන්තො “සාවග්‍රමාව ලම්බිතේ”³ති: යාව භූමි තාව ඕලම්බනති. පුබ්බි භික්ඛුනති ව පච්ඡා සමණ්ණති ව කඬායරොවනන්තරමෙව සක්ඛාය වුත්තං. සා පන පෙති පෙරං උපසංකම්භො පාතියං යාවනති:-

“පඤ්චපණ්ණාසවස්සානි යතො කාලකතා අහ
නාහිත්තාමි භුත්තං වා පිතං වා පන පාතියං.

දෙති තිං පාතියං හන්තන තසිතා පාතියාය මෙ”⁴ති

ඉමං භාටමාහ.

තත් “නාහිත්තාමි භුත්තං වා”⁵ති: එවං දිසමන්තරෙ කාලෙ භොජනං වා භුත්තං පාතියං වා පිතං නාහිත්තාමි, න භුත්තං න පිතනති අන්තො. “නසිතා”⁶ති: පිපාසිතා, “පාඨිසාසා”⁷ති: පාතියන්තො ආභිඤ්ඤානියා මෙ පාතියං දෙති හන්තනි යොජනා. ඉතො පරං:-

“අයං ජිනොදකා ගඛා හිමිවන්තතො සන්දති
පිච එතොතා ගභොතින තිං මං යාවසි පාතියං”⁸?

“සවාහං හන්තන ගඛාය සයං ගණ්ණාමි පාතියං
ලොභිතං මෙ පරිවත්තති තස්මා යාවාමි පාතියං.”

“කිත්තු කායෙන වාවාය මනසා දුක්ඛං කතං
කිස්ස කම්මවිපාකෙන ගඛා භො භොති ලොභිතං”⁹?

“පුත්තො මෙ උත්තරො නාම සඬො ආසි උපාසනො
සො ව මිත්තං අකාමාය සමණ්ණං පච්චෙත්ති:

චිවරං පිණ්ඩපානඤ්ච පච්චයං සයනාසනං.

තමහං පරිභාසාමි මිච්චෙත්තෙ උපද්දා:

යං තිං මිත්තං අකාමාය සමණ්ණං පච්චෙත්ති

චිවරං පිණ්ඩපානඤ්ච පච්චයං සයනාසනං.

එතං හෙ පරලොකස්මිං ලොභිතං භොදු උත්තර.

තස්ස කම්මවිපාකෙන ගඛා මෙ භොති ලොභිත”¹⁰නති

ඉමා පෙරස්ස ව පෙතියා ව වචනපටිච්චනභාටා.

තත් “භිමමහනන්තො”¹¹ති: මහතො හිමස්ස අත්තියාය හිමවාති උච්චතාමනො පබ්බතරුජනො. “සන්දති”¹²ති: පවත්නති. “එතොතා”¹³ති: ඉතො¹⁴ මහාගඛානො. “කි”¹⁵නති: කස්මා මං යාවසි පාතියං ගඛා නදිං ඕහරිත්වා යථාරුචි පිචාති දස්සෙති. “ලොභිතං මෙ පරිවත්තති”¹⁶ති: උදකං සන්දමානං මිත්තං පාපකම්මවසෙන”¹⁷ ලොභිතං හුත්වා පරිවත්තති පරිනමති, තාය ගතිතමත්තං උදකං ලොභිතඤ්ඤායති. “මසනං අකාමායා”¹⁸ති: මම අනිච්ඡන්තියා. “පච්චෙත්ති”¹⁹ති: දෙති.

1. ම විගල්ච්ඡායනාරුද්‍රයානා. 2. සි. I. II. අතො. 3. හා. පාපකම්මවසෙන.

“පව්වස” නම්: ගිලානපව්වය. “සමෙක” නම්: යං එතං විවරදිකං පව්වසත්තං. සමණානං “පව්වෙත්සම්” කී: දෙසි. “එතං නො සරලො කසම්මි ලොකිනං නොතු උත්තරා” කී අභිසපනවසෙන කතං පාප කම්මං, තසා විපාකෙනාති යොජනා.

අපායයො රෙවතො තං පෙතිං උද්දිසා භික්ඛුසමසංසං පානියං අදුසි. පිණ්ඩාය වරිත්වා භත්තං ගහෙත්වා භික්ඛුතං අදුසි. සඛකාර කුලාදිතො පංසුකුලං ගහෙත්වා ධොවිත්වා භිසිඤ්ඤා විමුලිකඤ්ඤා කත්වා භික්ඛුතං අදුසි. තෙන වසා පෙතියා දිබ්බසම්පත්තියො අනෙසං. සා ථෙරසං සනතිකං ගතත්වා අත්තනා ලබ්ධිබ්බසම්පත්තියං ථෙරසං දුසෙසයි. ථෙරො තං පව්වතිං අත්තනො සනතිකං උපගතානං චතුත්තං පරිසානං පකාසෙත්වා ධම්මකථං කපෙයි. තෙන මහාජනො සඤ්ඤාතසංවේගො විගතමලමචෙත්රො හුත්වා දුකසිලාදිදසකුසල ධම්මාභිරතො අහොසිති. ඉදං පන පෙතවණු දුතියසම්භිතියං සම්භග අරුලනනි දට්ඨබ්බං.

උත්තරමාතුපෙතවණුවණ්ණනා

නි ටසි තා.

2 11.

“අහං සුඤ්ඤා පබ්බජිතස්ස භික්ඛුනො” කී: ඉදං සුත්තපෙතවණු තසා කා උපපත්ති? සාවස්සා කීර අවිදුරෙ අඤ්ඤාතරසම්මි ගාමකෙ අවහානං සත්ථරි අනුපානෙනයෙව සත්තනතං වසාසතානං ලපරි අඤ්ඤාතරෙ දුරතො එකං පච්චෙකමුඛං උපට්ඨති. තසා මාතා තසම්මි වසපානෙන තසාත්ථාය සමානකුලතො අඤ්ඤාතරං කුලසි තරං ආනෙයි. විවාහදිවසෙ යෙව ව සො කුමාරෙ සහායෙහි සථිං නගාසිතුං ගතො අතිනා දට්ඨො කාලමිකායි. යක්ඛගාහෙනාතිපි වදන්ති. සො පච්චෙකමුඛස්ස උපට්ඨානෙන බහුං කුසලකම්මං කත්වා ජීවොපි තසා දුරිකාය පටිබ්බවිත්තනාය විමානපෙතො හුත්වා නිබ්බත්ති, මිතිසිකො පන අහොසි මහානුභාවො. අප්ථ ඛො සො තං දුරිකං අත්තනො විමානං නෙතුකාමො “නෙත නු ඛො උපායෙන එසා දිට්ඨධම්මෙවදතීයකම්මං කත්වා මය සම්මි ඉධ අභිරමෙය්සා” කී තසා දිබ්බසොගසම්පත්තියා අනුභවනගෙනා ථිමංසනො පච්චෙක මුඛං විවරකම්මං කරෙන්නං දිසා මනුස්සරුපෙන ගතත්වා වන්දිත්වා “කිං ගන්තං සුත්තකෙන අපේධං අපී?” කී අංග. “විවරකම්මං කරෙමි උපාසකා” කී. “තෙන හි ගන්තං අසුකසම්මි ණෙන සුත්තභික්ඛං වර ථා” කී තසා දුරිකාය ගෙහං දුසෙසයි. පච්චෙකමුඛො තත්ථ ගතත්වා ඤරමාරෙ අට්ඨාසි. අප්ථ සා පච්චෙකමුඛං තත්ථ සීතං දිසා පසන්න මානසා “සුත්තකෙන මෙ අයෙසා අපීකො” කී ඤාත්වා එතං සුත්තං යුළං අදුසි. අප්ථ සො අමනුස්සො මනුස්සරුපෙන තසා දුරිකාය ඤරං ගතත්වා තසා මාතරං යාපිත්වා තාය සම්මි කතිපානං වදිත්වා

තස්සා මාභූයා අනුග්ගහන්තං¹ තස්මිං ගෙගෙ සබ්බභාජනාති තිරිඤ්ඤා සුචර්ණණස්ස පුරෙත්වා සබ්බන් උපරි නාමං ලිඛි: “ඉදං දෙවදහතියං” ධනං ත කෙනවි ගගෙකබ්බ”නති කඤ්ච දිරිකං ගගෙත්වා අත්තනො විමානං අගමාසි. තස්සා මාතා පහුතං ධනං ලභිත්වා අත්තනො ඤාතකානං කපණ්ඨිකාදීනඤ්ච දත්වා අත්තනා ව පරිභුඤ්ජත්වා කාලං කරොන්ති “මම ධීතා ආගච්ඡති වෙ ඉමං ධනං දස්සෙථා”ති ඤාත කානං කපෙත්වා කාලමිත්වා. තභො සත්තන්තං වස්සසතානං අවච යෙන අමාකං හගච්ඡි ලොකෙ උපපජ්ජත්වා පචන්තිතවරධමම චකෙක අනුක්කමෙන සාවන්තියං පීගරන්ත තස්සා ඉත්තියා තෙන අමනුස්සො න සම්මි වසන්තියා උක්කණ්ඨා උපපජ්ජි. සා තං ආහ: “සාධු අය්‍යපුත්ත මං සකඤ්ඤාව ගෙගං පටිනෙහි”ති වදන්ති:-

“අහං පුරෙ පබ්බජිතස්ස භික්ඛුනො
සුතතං අදුසිං උපගමම යාවිතා,
තස්ස විපාකො විපුලඵලපලබ්භති
බහු ව මෙ උපපජ්ජරෙ වන්තොපියො.

පුප්ථාභිකිණ්ණං රමිතං විමානං
අනෙකවිත්තං නරනාරිසෙවිතං
සාහං භුඤ්ජාමි ව පාරුපාමි ව
පහුතවිත්තා² න ව තාව භියති.

තස්සෙව කමමස්ස විපාකමත්තියා
සුබඤ්ච සාතඤ්ච ඉධුපලබ්භති
සාහං ගන්ත්වා පුනරෙව³ මානුසං
කායාමි පුඤ්ඤති නයය්‍යපුත්ත ම”නති

ඉමා ගාථා අභාසි.

තන්ත “පබ්බජිතස්ස භික්ඛුනො”ති: ඉදං පළෙචකවුඬං සත්තිය පුත්තං, සො හි කාමාදිමලානං අත්තනො සත්තානතො අනවසෙ සතො පබ්බජිතත්තා පරිණිත්තා පරමන්දිතො: පබ්බජිතොති, භිත්ත භිලෙසත්තා භික්ඛුති ව චත්තබ්බතං අරහති. “සුතන”නති: කප්පා සියං සුතතං. “උපගමමා”ති: මග්ගං ගෙගං උපසංකම්භිත්වා. “සාවි තා”ති: “උද්දස්ස අරියා තිට්ඨන්ති එසා අරියාන යාවතා”ති එවං පුත්තාය කායවිඤ්ඤාතිපයොගසංඛාතාය භික්ඛාවරියාය යාවිතා. “නාස්සා”ති: තස්ස සුත්තදුතස්ස. “විපාකො විපුලඵලපලබ්භති”ති: විපුලඵලො උපාරඋදයො මහාඋදයො විපාකො එතරති උපලබ්භති පචචක්ඛුගමියති. “බහු”ති: අනෙකා. “වන්තොපියො”ති: වන්තං කොපියො, අනෙකසත්තසහස්සප්පහෙදුති වන්තීති අන්තො. “අනෙක විත්ත”නති: නානාවිධවිත්තකමමං, අනෙකෙහි වා මුත්තාමණිආදීති

1. සි. III. අනුග්ගහන්තං.

2. සි. I & II. හා. දක්ඛි: දං දෙවදහතියං.

3. සි. I & II. පහුතවන්තං.

4. සි. II & III. පුනරෙව.

රතනෙහි විවිතරුපං. “නරතාපිසෙමින”නති: පරිවාරකභූතෙහි නරෙහි නාරිහි ව උපසෙවිතං. “සාහං භුඤ්ජාමි”ති: සා අහං තං විමානං පරිභුඤ්ජාමි. “පාරුසාමි”ති: අනෙකාසු වන්දකොටිසු ඉවජි තිවජිතං නිවාසෙමි වෙව පරිදහාමි ව. “පසුනාචිතනා”ති: පසුත විතතුපකරණං මහඛතා මහාභොගා. “න ව භාව සිංහ”ති: තඤ්ච විතතං න සිංහති න පරික්කයං පරියාදනං ගවජති. “නායෙව කමිංසෙ විපාකමනවසා”ති: තස්සෙව සුත්තදනමයපුඤ්ඤකමසෙ අනියා පච්චයා නෙතුභානෙවෙව විපාකභූතං සුඛං ඉට්ඨමධුරසංඛිතං සාතඤ්ච ඉධ ඉමසමි විමානෙ උපලබ්භති. “ගනාධා පුනරෙව මානු ස”නති: පුන එව මනුස්සලොකං උපගන්ත්වා. “සාහාමි පුඤ්ඤාති”ති: මස්සං සුඛවිසෙසනිපථාදකාති පුඤ්ඤාති කරිස්සාමි, යෙසං වා මයා අයං සමපතති ලබාති අභිප්පායො. “නායෙව පුනා ම”නති: අයා පුනා මං මනුස්සලොකං නය, තෙහිති අනෙං.

තං සුභා සො අමනුස්සො තස්සා පටිබ්බවිතතතාය අනුකම්පායපි ගමනං අනිවජ්ජෙතො:-

“සත්ත භූමං වස්සසතා ඉධංගතා
ජිණ්ණා ව චුඛා ව තහිං ගවිස්සයි
සබ්බෙව තෙකාල කතා ව ඤාතතා
කිං තත්ථ ගන්ත්වාන ඉතො කරිස්සයි”ති

ගාථමාන.

තත්ථ “සත්තා”ති: විගතතිලොපෙන නිදද්දසො, නිස්සකෙන වා එතං පච්චිතතවචනං. “වස්සසතා”ති: වස්සසතතො සත්තති වස්ස සතෙහි උචං භූමං ඉධංගතා ඉමං විමානං අගතා, ඉධංගතාය භූස්සං සත්තවස්සසතාති නොනති අනෙං. “ජිණ්ණා ව චුඛා ව තහිං ගවිස්සයි”ති: ඉධ දිසෙමති උතුරාහාරෙහි උපත්ථෙතිතතතතා වා කමිංසුභාවෙන එතතකං කාලං දහරුකාරෙතෙව සීතා, ඉතො පන¹ ගතා කමිස්ස ව පරික්කිණ්ණතො මනුස්සානං ව උතුරාහාරානං විසසන ජරජිණ්ණා වයොචුඛා ව තහිං මනුස්සලොකෙ ගවිස්සයි. කීනති?² “සබ්බෙව තෙ කාලකතා ව ඤාතතා”ති: දිස්සෙ අමුතො ගතතතා තව ඤාතයොපි සබ්බෙ එව මතා, තස්මි ඉතො දෙව ලොකතො තත්ථ මනුස්සලොකං ගන්ත්වා කිං කරිස්සයි, අවසෙසෙට්ඨි ආයුඤ්ච ඉධෙව වෙපෙහි, ඉධ වසාහිති අභිප්පායො.

එවං තෙන චුතතා සා තස්ස වචනං අසද්දගතති පුනදෙව:-

“සත්තෙව වස්සාති ඉධංගතාය මෙ
දිබ්බඤ්ච සුඛඤ්ච සමපජිතාය
සාහං ගන්ත්වා පුනරෙව මානුසං
කාහාමි පුඤ්ඤාති නායසාපුතා ම”නති

ගාථමාන.

1. සි. II & III. පු තදව

2. හා. පරං.

3. සි. II & III. කීඤ්ච

තත් “සතෙතච චිත්තානි ඉධාගතානං මෙ”ති: අයපුත්ත මග්ගං. ඉධාගතාය සතෙතච චිත්තානි මෙඤ්ඤ චිතිවිතානානි, සතතචිත්තසතානි දිබ්බසුඛසමප්පිතාය බහුවිධි කාලං ගතං අයලලකෙඛනති එවමාග.

එවං පන තාය වුත්තො සො විමානපෙතො නාතපාකාරං තං අනුසාසිත්වා තිං ඉදානි සත්තාගතො උඛං න ජවිත්තසි. මාතුයා තෙ නික්ඛිත්තං මයා දින්නං ධනං අභි. තං සමිණ්ඩ්‍රාගමිණානං දුතං දත්වා ඉමෙව උප්පත්තිං. පත්තෙතිති වත්වා තං බාහායං ගතෙත්වා ගාමි මජ්ඣෙකං ධරෙත්වා “ඉධාගතො අඤ්ඤාපි ජනෙ යථාබලං පුඤ්ඤති කරොපාති ඔවදෙය්‍යාසි”ති වත්වා ගතො. තෙන වුත්තං:-

“සො තං ගතෙත්වාන පසංගා බාහායං

පච්චානසිත්වාන පෙරිං සුදුබ්බලං

වදෙසි¹ අඤ්ඤාමිති ජනං ඉධාගතං

කරොපි පුඤ්ඤති සුබ්බපලබ්භති”ති.

තත් “සො”ති: සො විමානපෙතො. “න”තති: තං ඉදං. “ගතෙත්වාන පසංගා බාහායං”තති: පසංගා තෙනා² විශ් බාහායං තං ගතෙත්වා. “පච්චානසිත්වාන”ති: තත්තා ජතසංවර්ධිතගාමං³ පුත්තරෙව ආතෙත්වා. “පෙරිං”තති: පාවරිං ජිණ්ණං, වුච්ඡන්ති අත්තො. “සුදුබ්බලං”තති: ජරුජිණ්ණතාය එව සුච්ඡු දුබ්බලං. සා කීර් තතො විමා නතො අපගමිනසමිනතතරමෙව ජිණ්ණං වුච්ඡා මහලලිකා අචගතා වයොඅනුප්පත්තා අසොසි. “වදෙසි”ති: වදෙය්‍යාසි. වත්තබ්බවචනා කාරණව දසොදුං අඤ්ඤාමිති ජනානි ආදි වුත්තං. තත්තත්තො: හඳුන්වමි පුඤ්ඤං කරෙය්‍යාසි, අඤ්ඤාමිති ජනං ඉධ තව දග්ගතත්තාය ආගතං, හදුමුඛා ආදිත්තං සිසං වෙලං වා අජිහුපෙතෙත්වාපි දුත සිලාදීනි පුඤ්ඤති කරොපාති කපෙපි, පුඤ්ඤං එකංසෙතෙව තත්ත ප්ලභුතං සුඛං උපලබ්භති, න එත්ත සංසයො කාකමෙඛානි වදෙය්‍යාසි ඔවදෙය්‍යාසි. එවං වත්වා තග්ගිං ගතො සා ව ඉභි අත්තතො ඤාත කානං වසනට්ඨානං ගතත්වා තෙසං අත්තානං ජනාපෙත්වා තෙති නිය්‍යාදිතං ධනං ගතෙත්වා සමිණ්ඩ්‍රාගමිණානං දුතං දෙතති අත්තතො සතතිකං ආගතාගතානං:-

“දිට්ඨා මයා අකතෙත සාමුතා

පෙතා විහඤ්ඤානති තපෙව මානුසා,

කමමණ්ඩි කත්වා සුඛවෙදනීයං

දෙවා මනුස්සා ව සුඛෙ සීතා පජ”ති

ගාථාය ඔවාදමදසි.

තත් “අකතෙත”ති: අනිබ්බතතිතෙන අත්තතා අනුපවිතෙන. “සාමුතා”ති: කුසලකමෙත. ඉන්ධ්‍යතලකමණ්ණ කරණවචනං.

1. සි. I & II වජ්ජස.

2. සි. II & III. පසංගතෙත

3. සි. III. ජතසංවර්ධිතගාමං.

“විභක්ඛානි”¹ නි: විභානං ආපජ්ජනි, “සුඛවෙදනී”² නි: සුඛ විපාකා පුඤ්ඤකම්මං, සුඛෙ ඕනානි: සුඛෙ පතිට්ඨිතා, සුඛෙඕනාතිපි වා පාඨො. සුඛෙන අභිවුඞ්ඞා, පීතානි³ අනො. අයඤ්ඤානං අධිපාඨො: යථා පන පෙනා තපෙව මානුසා අකතෙන කුසලෙන කතෙන ව අකුසලෙන විභක්ඛානා: බුප්පිපාසාදිනා විභානං ආපජ්ජනා මහා දුක්ඛං අනුභවනා දිට්ඨා මයා, සුඛවෙදනීයමපන කම්මං, කතො තෙන කතෙන කුසලකමමන අකතෙන ව අකුසලකමමන දෙවමනුස්ස පරියාපනනා පජ් සුඛෙ ඕනා දිට්ඨා මයා අනන්තො පච්චක්ඛමෙනා, තස්මා පාපං දුරතො පරිවජේන්නා පුඤ්ඤාතිරියාසු යුතතපසුතතා නොටාති.

එවමපන මව්දං දෙනති සමණවුගමණාදීනං සත්තාහං මහාදුකං පවිනෙතනා: සත්තමෙ දිවසෙ කාලං කතො තාවතීංසෙසු නිබ්බතති කිඤ්ඤානං පවනති. ගගවතො ආරොවෙසුං, ගගවා තමන්ථං අට්ඨප්පනති. කතො, සමපත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙයි. විසසසතො ව පවෙවකවුග්ගෙසු පවනතිතදුතස්ස මගපථලතං මහානිසංසතඤ්ච පකාසෙයි. තං සුචා මහාජනො විගතමලමචේතරෙ දුකාදිපුඤ්ඤාතිරතො අනොසිති.

සුතතපසුතතානුමණිකා

නි ට්ඨි තා.

2. 12.

“සොමණ්ණසොපානඵලිකා”¹ නි ඉදං සත්ථි ආවජ්ජියං විග රතෙන කණ්ණාඩියෙපයිං. ආරබ්භ වුත්තං, අතීතෙ කාර කාසසපුඞ්ඞි කාලෙ කිම්බිලතගරෙ අඤ්ඤාතරෙ උපාසකො සොනාපනෙනා පඤ්චි උපාසකසතෙති සද්ධිං. සමානච්ඡේදො² හුචා ආරම්භෙපන සෙසුඛකිනවඞ්කමෙනකරණාදීසු පුඤ්ඤකමමසු පසුතො හුචා විග රතෙනා සබ්බස්ස විහාරං කාරෙතො තෙති සද්ධිං. කාලෙන කාලං විහාරං ගච්ඡති. තෙසං හරියායොපි උපාසිකා හුචා අඤ්ඤාමඤ්ඤා සමග්ගා මාලාගනිවිලෙපනාදිගන්ථා කාලෙන කාලං විහාරං ගච්ඡන්තියො අනතරමග්ග ආරම්භනාදීසු විස්සමිචා ගච්ඡන්ති. අපෙකදිවසං කතිපයා බුන්තා එකිත්තා සහාය සන්තිසිත්තා තාසු තන්ථ විස්සමිචා ගතාසු තාසං රුපසමපනති. දිස්වා පටිබ්බිතිත්තා හුචා තාසං සිද්ධාචාරගුණසමපන්නතං ඤාතො කපං සමුට්ඨාපෙසුං: “සො ඵතාසු එකිත්තාපි සීලහෙදං කාතුං සමෙත්ථා”³ නි? තන්ථ අඤ්ඤාතරෙ “අහං සමෙත්ථා”⁴ නි අංග. තෙ “තෙන සහග්ගෙන අබ්බුතං”⁵ කරො මා”⁶ නි අබ්බුතං”⁷ අනංසු: “කතෙන වච්ඡසංගං අමෙහති දෙය්‍යං, අනතෙන තයා අමොකං දෙය්‍යං”⁸ නි. සො ලොභෙන ගායෙන ව අනෙකෙති

1. සි. II & III. කා. ඕනානි. 2. තා. සමානසමෙසු. 3. සි. II & III. අබ්බුතං.

උපායෙහි ගායමානෝ තාප්ප සහං¹ ආගතාප්ප පුමුඤ්චිං² සතතතනතිං.
 පුමිධුරසරං විණං වාදෙනො මධුරෙත සරෙන කාමමිතිසංපුතත
 ගිතාති ගායනො තාප්ප ගිතසද්දන අඤ්ඤතරං ඉඤ්චිං සිලභෙදං.
 පාපෙඤ්චා තාය සද්ධිං විපට්ඨතතිං ආපජ්ජිතිං තෙති බුද්ධතති
 සහසං පරුපෙසි, තෙ තෙන සහසොන පරුජිතා තසාං හත්තනො
 ආරොවෙසුං සො අසද්දහනොතං පටිපුච්ඡි: “කිං ජිං ඵවරුපා යථා
 තෙ පුරිසා අවොචු”නති. සා ‘අහං ඊදිසං න ජනාමි’ති පටිකම්පිතිං
 වසමිං අසද්දහනෙහ සමිපෙ සීතං සුතඛං දසොනො සපථං අකාසි:
 “සවෙ මයා තාදිසං පාපකම්මං කතං, අයං ජිතතකණ්ණො කාල
 සුතඛො තත් තත් හවෙ ජතං මං බාදතු”ති. ඉතරං පි පඤ්චසතා
 ඉඤ්චියො නං ඉඤ්චිං අතිවාරිණිං ජනනති ‘කිං අයං තථාරුපං පාප
 කම්මං’ අකාසි උදහු තාකාසි’තිවොදිතා. න මයං ඵවරුපං ජනාමා’ති
 මුසා වතිං “සවෙ මයං ජානාම යවෙ හවෙ ඵතිස්සායෙව දුසියො හවෙ
 යතාමා”ති සපථං අකංසු. අථ සා අතිවාරිණි ඉඤ්චි තෙතෙව විපට්ඨ
 සාරෙන දසාමානාදයා පුසයිතිං න විරෙතෙව කාලං කතිං ඡම්
 වති පබ්බතරුපෙ සතතනතං මහාසරුතං අඤ්ඤතරසං කණ්ණකුණා
 දහසා තිරෙ විමානපෙති හුතිං නිබ්බතති. විමානසාමිතතා වසා
 කම්මවිපාකඅනුභවනයොයා ඵතා පොකඛරණි නිබ්බතති. සෙසා
 පඤ්චසතා ඉඤ්චියො කාලං කතිං සපථකම්මවිසෙක තසායෙව
 දුසියො හුතිං නිබ්බතති. සු. සා තසාං පුබ්බ කතසං පුඤ්ඤකම්මසං
 ඵලෙන දිවසහාගං දිබ්බසම්පන්නං අනුභවිතිං අසිරතෙන පාපකම්ම
 බලසඤ්චාදිතා සයනතො උට්ඨතිතිං පොකඛරණිතිරං ගච්ඡති. තත්
 ගතං ගජපොතකපථමාණො ඵතො කාලසුතඛො හෙරවරුපො ජිතත
 කණ්ණො තිබ්බණ්ණයතකාසීනදුසො සුචිපජ්ජිලිතබ්බිරුමාර පුඤ්ඤසද්ධි
 නයනො තිරතතරපථවතනවිජ්ජුලලාසාසාසද්ධිසජ්ජිතො කාසීන
 තිබ්බණ්ණබො බරායනදුබ්බණ්ණලොමො තතො ආගතො තං භූමියං
 නිපානොති අතිසයජ්ජච්ඡාතිභූතො විය පසයන බාදනො අට්ඨි
 සබ්බලිකම්මතං කතිං දනෙතාති ගහෙති පොකඛරණියං ටිපිතිං
 අනතරධායති. සා ට තත් පකම්මතසම්මතනතරමෙව පකතිරුපධා
 රිණි හුතිං විමානං අභිරුගිතිං සයනෙ නිපජ්ජති. ඉතරං පන තසාං
 දුසව්‍යමෙව දුකඛං අනුභවනති. ඵචං තාසං තත් වසනතිතං පඤ්ඤ
 සාධිතාති පඤ්ච වසසතාති විනිවතනාති. අථ තාසං පුරිසෙහි විනා
 දිබ්බසම්පන්නං අනුභවනතිතං උකකණ්ණං අහෙසුං. තත් ව කණ්ණ
 මුණ්ඩදහනො තිත්තතා පබ්බතවිවරෙන ආගතො ගභිගානදිං අනු
 පට්ඨා ඵතා නදී අඤ්චි. තාසං ට වසනධානසමිපෙ ඵතො දිබ්බ
 ඵලෙහි අමරුකෙකති පනසලබුජ්ජිති ට උපසොගිතො ආරුමසද්ධිසො
 අරඤ්ඤපාදෙසො අඤ්චි. තා ඵචං සමවිනොසුං: “ගජ මයං ඉමොති
 අමිථලාති ඉමිස්සා නදියා පකම්මිස්සාම අපෙචනාම ඉමිං ඵලං

1. ම ආසනනං.

2. සි. I පුට්ඨතං.

3. සි. II & III. හා. පාපං.

4. සි. III. හා. තත්.

දිසා එලලොහෙන කොවිදෙව පුරියො ඉබාගෙව්ග්ග තෙන සද්ධිං රමිණාමා”ති. තා තථා අකංසු තාහි පන පක්ඛිත්තාති අමබ්ඵලාති කාතිවි තාපසා ගණ්හිංසු¹ කාතිවි වනවරකා ගණ්හිංසු කාති වි කාතා විප්ප්ප්සු² කාතිවි නිජර ලහිංසු, එකං පන ගඛාය සොතං පඤ්ඤානුක්කමෙන බාරුණ්හිංසං පාපුණ්ණි. තෙන ව සමයෙන බාරුණ්හි රුජ ලොහජලපරික්ඛින්නෙන ගඛාජලෙන නහායති. අථ තං ඵලං නදියො සොතෙනානුක්කමෙන අනුක්කමෙන ආගන්තො ලොහජලෙන ලහි. තං වණ්ණගඛිරස සමපන්නං මහන්නං දිබ්බං අමබ්ඵලං දිසා රාජපුරිසා රඤ්ඤා උපනෙසුං. රුජ තාහං එකදෙසං ගහෙතො විමංසනත්තං එකාහං ඛනිතංගාජර ඝටිතංසං වජ්ඣවොරහං බාදිතුං අද්දසි. සො තං බාදිතො “දෙව මයා එවරුපං අමං න බාදිතපුබ්බං, දිබ්බමිදං මඤ්ඤා අමබ්ඵල”නති ආහං රුජ පුනපි තාහං එකං වණ්ණං අද්දසි සො තං බාදිතො ඕහනවිලිතපලිතො අතිවිය මනොගරුපො යොබ්බතෙ සිතො විය අහොසි. තං දිසා රුජ අව්ජ්ඣගඛාගන්තො තං අමබ්ඵලං පරි භඤ්ඤාති සරිජර විසෙසං ලහිතො මනුසො පුච්ඡි: “කත් එවරුපාති අමබ්ඵලාති සංවිජ්ජනති”ති. මනුසො එවමාහංසු: “හිමවනෙන කීර දෙව පබ්බතරුජෙ”ති. “සක්කා පන තාති ආනෙතු”නති පුච්ඡා: “වන වරකා දෙව ජනනති”ති ආහංසු රුජ වනවරකෙ පකෙතාසාපෙත්වා” තෙසං තමත්ථං ආවික්ඛිතො තෙහි සමවනෙත්වා දින්නංසං එකාහං වනවරකාහං කහාපණ්ණසංසං දත්වා තං විහංසෙයි. “ගච්ඡ සිසං තං මෙ අමබ්ඵලං ආනෙති”ති. සො තං කහාපණ්ණසංසං පුත්තදුරහං ගතො පාජෙය්ගං ගහෙත්වා පටිගඛිතං කණ්ණමුණ්ඩනාහිමුවො ගන්තො මනුසංපට්ඨො අතික්කමිත්වා කණ්ණමුණ්ඩනතො ඔරං සට්ඨිගොජ නපාමාණෙ පදෙසෙ එකං තාපසං දිසා තෙන ආවික්ඛිතමගෙන ගච්ඡෙනො පුන නිංසයොජනපමාණෙ පදෙසෙ එකං තාපසං දිසා තෙන ආවික්ඛිතමගෙන ගච්ඡෙනො පුන පණ්ණරසයොජ නපමාණෙ ණෙන අඤ්ඤං තාපසං දිසා තාහං අත්තනො ආගමනා කාරං කපෙයි. තාපසො කං අනුසාසී: “ඉතො පට්ඨාය ඉමං මහා ගඛං පහාය ඉමං බුද්ධකනදිං නිසංසං පටිසොතං ගච්ඡෙනො යද්ඨ ව පබ්බතවිවරං පසංසි, තද්ද රතභිංසං උක්කං ගහෙත්වා පටිසෙය්ගාසි. අග්ඤ්ඤා නදි රතභිංසං නපවත්තති: තෙන තෙ ගමනෙයොග්ගා නොති කතිපයගොජනාතික්කමෙන තෙ අමෙව පසංසි”ති. සො තථා කත්වා උදයනෙන සුරියෙ විවිධරතනාරංසිජලවිජ්ජොතිතං භූමිහාගං ඵල හාරුවනතාසාවිතානං නරුගණොපසොගිතං නානාවිධවිභවිත ගණ්ණපකුජිතං අතිවිය මනොගරු. අමබ්ඵලං සමපාපුණ්ණි. අථ තං තා අමනුසංසිත්තො දුරතොව ආගච්ඡනං දිසා: “එස මම පරිග්ගතො එස මම පරිග්ගතො”ති උපධාමිංසු. සො පන තාති සථිං. තත්ථ දිබ්බ සමපත්තිං අනුගච්ඡා යොග්ගංසං පුඤ්ඤකමංසං අකත්තො තා

1. ඩ. I. II & III. වං ගණ්හිංසු.

2. ඩ. I. II & III. වං විප්ප්ප්සු.

3. ඩ. III. සනතිපාතාපෙත්වා.

දිසාව හිතො විරවනො පලාසිනා බරණසිං පනාං පවතති.
 රඤ්ඤා දායොවෙසි. රුක් තං සුඛාං තා ඉන්ද්‍රියො අමිඨ්ථානි
 ව පරිභුඤ්ජිතුං සඤ්ජාතාහිලාසො රජ්ජං අමෙවෙසු ආරොපෙති.
 මිගවාපදෙසෙන සනාතාභිධත්‍රකලාපො ඛයං බන්ධනාං කතිපය
 මනුස්සපරිවාරො තෙනෙව විනවරතො දසසිතමෙග්ගො ගතො
 කතිපයයොජනනතරො ණෙන මනුස්සොපි ණපෙති. විනවරකමෙව
 ගගොති අනුකතමෙන ගතො තමපි තතො නිවත්තාපෙති. උද
 යනො දිවාකරො අමිඨවනං පාවිසි. අථ නං තා ඉන්ද්‍රියො අභිනව
 උපපන්නාමිව දෙවපුත්තං. දිසාව පච්චුග්ගනාමා රුක්ඛි ඤාතිං සඤ්ජාත
 සිනෙගබ්බමානා සකකම්මං නායාපෙති. දිබ්බති වන්දාලාකාරමාලා
 ගඤ්චිලෙපනෙති සුමනංචිතපසාධිතං කාමාං විමාණං ආරොපෙති.
 නානාගරොසදිබ්බගොජනං භොජෙති. තස්ස ඉච්ඡානුරූපං පසිරූපා
 සිංසු. අථ දිසංඛාදිසංඛාතො අභිකතනො රුක් අඛරතතිකසමයෙ
 උච්චති. නිසිනොනා නං අතිවාරිණිං පෙති. පොකඛණ්ණිතිරං
 ගච්ඡති. දිසාව කිනත්‍රාවො ඵසා ඉමාය වෙලාය ගච්ඡති”ති විමංසිතු
 නාමො අනුබන්ධි. අථ නං තත්ථ ගතං සුතබොධො බජ්ජමානං දිසාව
 කිනත්‍රාවො ඉදන්ති අජනනො තයො දිවසෙපි විමංසිති. “ඵසො
 ඵසිංසො පච්චාමිතො ගම්මානි”ති නිසිතපිතො උසුනා විජ්ඣති.
 ජිවිතා වොරොපෙති. තඤ්ච ඉන්ද්‍රියො පොකඛණ්ණිං ඛතොරොති. පටිලඛ
 පුරිමරූපං දිසාව දසති ගාථාති තං තස්සා පවතති. පටිපුච්ඡි:-

“සොවණ්ණසොපානථලකා සොවණ්ණවාලකසංඝාතා
 තත්ථ සොගන්ධියො වග්ගු සුචිගාමා මනොරමා.

නානා රුකෙති සඤ්ජාතා නානා ගඤ්චිතා
 නානා පඤ්චසඤ්ජාතා පුණ්ඩරිකසමොගතා.

සුරභි සම්පවායනති මනුඤ්ඤා මාචනෙති
 ගංසා නොඤ්චාහිරුදා වක්කවාකාහිකුජ්ජා.

නානා දිජගණාකිණ්ණා නානා සරගණාසුතා
 නානා ඵලධරු රුකා නානා පුප්ඵධරු¹ වතා.

ත මනුස්සොසු ර්දිසං නගරං යාදිසං ඉදං
 පාසාදා බහුතා තුග්ගං සොවණ්ණරූපියාමයා.

දඤ්ඤාමානා ආභොනති² සමනතා වතුරො දිසා
 පඤ්චදාසිසතා තුග්ගං යානො පරිවාරිතා.

කාකමුක්ඛොසුරධරු කඤ්චිතා වෙලභුසිතා
 පලඛිතා බහුතා තුග්ගං සොවණ්ණරූපියාමයා.

කාදලිමිගසඤ්ජාතා සජ්ජා³ ගොතකසන්ධිතා
 යත්ථ තුචං වාසුපගතා සබ්බකාමසමිධිති.

1. සි. I. නානා ඵලධරු.

2. සි. II. ආභොනති.

3. ගා. සංජනා.

සමපතනයයිකරතනය තනො උටියාය ගවජයි
උයානතුමිං ගතවාන පොකරඤ්ඤ සමනනනො.

කය්‍යා තීරෙ තුවං සාසි හරිතෙ සද්දලෙ සුභෙ
තනො තෙ කණ්ණමුණෙකා සුනබො අභිගම්ඛානි බාදති.

යද ව බාසිතා අසි අභිගම්ඛලිකා කතා
මහාහසි පොකරඤ්ඤෙ භොති කායො යථා පුරෙ.

තනො තං අභිගම්ඛලිකා සුවාරුපියදස්සතා
වතෙත පාරුපිත්තාන අයාසි මම සනතිකං.

කීනත්‍ර කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛවං කතං
කිසස කම්මවිපාකෙන කණ්ණමුණෙකා ව සුනබො.
අභිගම්ඛානි බාදති?ති.

තත් “සොවණ්ණසොපානඵලනා”ති: සුවණ්ණමයසොපාන
ඵලනා. “සොවණ්ණව්‍යුත්තසංඝස්සිනා”ති: සමනතනො සොවණ්ණමයා
හි වාලුකාති සංඝස්සිනා. “නානො”ති: පොකරඤ්ඤං. “සොභස්සිනා”ති:
සොභස්සිනා. “වග්ගු”ති: සුදුරු රුපිරු. “සුඛිගඤ්ඤා”ති: මනුඤ්ඤාගඤ්ඤා.
“නානා ගඤ්ඤමිතිනා”ති: නානාවිධ සුරභිගඤ්ඤාගෙන ගඤ්ඤාවාසුතා
සමනතනො ඵරිතා. “නානා පුඤ්ඤඤානා”ති: නානාවිධරතන
පුඤ්ඤඤාදිතසලිලතලා. “පුණ්ඩරිකසමොගනා”ති: සෙතපුඤ්ඤමිති
ව සමොකිණ්ණා. “සුරභී සමපවාසනති”ති: සම්මදෙව සුගඤ්ඤා වාසති,
පොකරඤ්ඤීති අධිපායො. “භංගසකාඤ්ඤාවාරුද”ති: භංගෙහි ව
කොසෙට්ඨි ව අභිනාදිතා. “නානා දිජ්ඣණ්ණසුතා”ති: නානාදිජ්ඣණ්ණ
කිණ්ණා. “නානා සර්වණ්ණසුතා”ති: නානාවිධවිභවිතමිතිරුත්ත¹ භමුඛ
සුතතා. “නානා ඵලබ්ධි”ති: නානාවිධඵලද්ධිසෙනා භබ්ධිකාලං
විවිධඵලභාරනමිතසාවතතා. “නානා පුප්ඵබ්ධි වනා”ති: නානාවිධ
සුරභිකුසුමද්ධිකාති වනාතීති අතො. ලිඛිතවිපල්ලාසෙන හි වනාති
වුත්තං. “න මනුසොසු ජිද්ධං භගෙර”තති: යාදිසං තව ඉදං නගරං
ජිද්ධං මනුසොසු නතී, මනුසොලොකෙන න උපලබ්ධතීති අතො.
“රුපිසමයා”ති: රජතමයා. “දදුලලමානා”ති: අතිවිශ්විජයවමානා.
“ආනෙහති”ති: සොභයතති. “සමනතා වතුසෙ දිසා”ති: සමනතනො
වතසොසි දිසායො. “සාගනාමා”ති: යා තෙ ඉමා. “පටිච්චාසිකා”ති:
වෙය්‍යාවච්චකාරිණීයො. “නා”ති: තා පරිවාරිකායො. “නානමුත්‍ර
කෙසුරබ්ධි”ති: සබ්බවලයකෙසුරවිභුසිතා. “නානවනාපෙට්ඨකුසිනා”ති:
සුවණ්ණවට්ටංසකසමලඛිතකෙසවනා. “නාදලිමිගසඤ්ඤානා”ති:
නාදලිමිගවමවච්චත්තරණත්තා. “සජ්ජා”ති: සජ්ජතා සසිඳුං සුත්ත
රුපං. “භොණ්ණසංඝනා”ති:දිසලොමකොජ්ඣත සත්තා. “සඤ්ඤා”ති:
යසම් පල්ලචෙක. “වාසුසෙතා”ති: වාසං උපගතා, සසිතාති අතො.

1. සි. I. II. කා මිභවිතාසිර

2. සි. III. නානාඵලද්ධි

“සම්පන්නාස ධර්මතාසා”ති: අධර්මතාසා උපතොය. “නෙතො”ති: පලලිකතො. “පොකකරණස්ස නිරො”ති: නිං ගතො පොකකරණියො නිරො. “හමිතො”ති: නිරො. “සද්දලො”ති: තරුණනිකාසද්දලො. “සුතො”ති: සුඤ්ඤා. සුතොති වා තස්සා ආලපනං. හද්ද සමනතතො හරිතො සද්දලො තස්සා පොකකරණියො නිරො නිං ගතොන “ධාසි”ති: තිට්ඨසිති යොජනා. “කණ්ණමුණො”ති: ඛණ්ඩකණ්ණො ජනන කණ්ණො. “ඛාසිනා ආසි”ති: බාදිතා අහොසි. “අඛිසමබ්බිකා සාසා”ති: අඛිසංබලිකමතතො කතො. “සථා සුඤ්ඤ”ති: සුතබොධ බාද නතො පුඤ්ඤ විය. “නෙතො”ති: පොකකරණිං ඕගාහනතො පච්ඡා. “අඛිසමබ්බිකා”ති: පරිපුර්ණසංකිම්බපච්චිකවති. “සුමාරො”ති: සුට්ඨ මනොරමො. “පිසදස්සනා”ති: දස්සනියො. “ආසාසි”ති: ආගච්ඡති.

එවං තෙන රඤ්ඤ පුට්ඨො: සං පෙති ආදිතො පටිභාස අත්තතො පටිතතිං තස්ස කපෙතති:-

“කිම්බිලාසං ගහපති සඤ්ඤා ආසි උපාසකො,
තස්සාහං හරියො ආසිං දුස්සිලා අතිවාරිණී,
එවා අතිවරමානාය සාමිකො එතද්බුච්චි,
තෙනං ජනනං තප්පතිරූපං යං නිං අතිවරසි මං.
සාහං භොරඤ්ඤා සපථං මුසාවාදං අහාසිසං,
නාහනනං අතිවාරාමි කායෙන උද වෙතසා.
සවාහං තං අතිවරමි කායෙන උද වෙතසා,
අයං කණ්ණමුණො සුතබො අඛිසමබ්බාති බාදභු.
තස්ස කම්මස්ස විපාකං මුසාවාදස්ස චුහසං,
සත්තවස්සසත්තං ව අනුභූතං යතොපි මෙ.
කණ්ණමුණො ව සුතබො අඛිසමබ්බාති බාදති”ති.

පඤ්ඤා ගාථා ආහ.

තත්ථ “කිම්බිලාස”තති: එවන්තාමකො තගරො. “අතිවාරිණී”ති: ජායා හි පතිං අතිකකම්ම වරණතො අතිවාරිණීති පට්ඨවති. අතිවර මානාය මිසි සො තත්ථ සාමිකො මං එතද්බුච්චි යොජනා. තෙනං ජනනං ආදි වුත්තාකාරදස්සනං “තෙනං ජනන”තති: එතං ත සුත්තං. “නප්පතිරූප”තති තස්සෙව වෙච්චනං. “ස”තති:කිරියා පරාම සනං. “අතිවරසි”ති: අතිවරසි. අයමෙව වා පාඨො. යං මං නිං අති වරසි, තත්ථ යං අතිවරණං තෙනං ජනනං තෙනං පතිරූපතති අත්ථො. “භොර”තති: දුරුණං. “සපථ”තති: සපනං. “අහාසිසං”තති: අහාසිං. “සමාහ”තති: සවෙ අහං “න”තති: නිං. “නස්ස කම්මස්ස”ති: තස්ස පාපකම්මස්ස දුස්සිලාසකම්මස්ස “මුසාවාදස්ස වා”ති: තාහං තං අති වාරාමිති වුත්තමුසාවාදස්ස ව. “උහස”තති: උහසස්ස විපාකං. ‘අනු භූත’තති: අනුභූතාමානං මයාති අත්ථො. “සෙතො” ති: යතො පාප කම්මතො.

එවකදී පන වඩා තෙත අතතනො කතා උපකාරං කිනෙකනැති:-

“කිසිදු දෙව බුහුකාරො¹ අන්ධය මේ ඉඩාගනො,
සමුත්තාහං කණ්ණමුණ්ණියා අසොකා අකුතො හයා.

තාහං දෙව නමස්සාම යාවාම අසුඤ්ඤිකතා,
තසු අමානුසෙ කාමෙ රම දෙව මයා සහා”²ති

වෙ ගාථා ආහ.

තනු “දෙව”ති රාජානං ආලපති. “කණ්ණමුණ්ණියා”ති: කණ්ණමුණ්ණිනො. නියතෙක හිදං සාමීවවනං. අප් රුජ් තනු වාසෙ නිබ්බින්නමානසො තමජ්ඣාසයං³ පතාසෙසි. තං සුඤ්ඤ පටිබ්බවිත්තං තනෙවස්ස වාසං යාවනති නාහදෙව නමස්සාමීති ගාථමාහ. පුන රාජා එකංසෙන ගනතුකාමොව හුඤ්ඤ අත්තනො අජ්ඣාසයං පවෙදෙනො:-

“භුඤ්ඤ අමානුසෙ භාමෙ රමිනොමිති තයා සහ
තාහං සුහගෙ යාවාම බිපපං පටිනායාමි ම”නති

මසානගාථමාහ.

තනු “නාහ”නති: තං අහං. “සුහගෙ”ති: සුහගසුතෙන. “සති නායාමි ම”නති: මයං නගරමෙව මං පටිනෙහි. සෙසං සබ්බජ්ඣ පාකවමෙව.

අප් සා විමානපෙති රසෙසු වවනං සුඤ්ඤ විශොභං අසහමානා සොකාතුරතාය ඛ්‍යාතුලහදයා වෙධමානසරීරා නානාවිධෙහි උපාසෙහි ආයාවිඤ්ඤා පි තං තනු වාසෙසු අසකෙකානති බුහුති මහාරහෙහි රතනෙහි සසිං රාජ්‍යං නගරං නෙඤ්ඤ පාසාදං ආරොපෙඤ්ඤ කද්දිඤ්ඤ පටිදෙවිඤ්ඤ අත්තනො වසනාධිකරමෙව ගතා. රාජා පන තං දිස්වා සසුජාතසංවෙහො දුනාදිති පුසුසුකමමාති කඤ්ඤ සග්ග පරායනො අහොසිති.

අප් අමිතාකං හගවති ලොකෙ උපපජ්ඣිතො පවත්තිතවරධමම වෙකක අනුකකමෙක සාවතඨියං විහරනෙත එකදිවසං ආයස්සා මහා මොග්ගලානො පබ්බතවාරිකං වරමානො තං ඉත්ථි. සපරිවාරං දිස්වා තාය කතකමමං පුට්ඨි. සා ආදිනො පටිඤ්ඤ සබ්බං ථෙරස්ස කපෙසි. ථෙරො තාසං බම්බං දෙසෙසි. තං පටිනති ථෙරො හග වෙතො ආරොවෙසි. හගවා තමන්දං අවුට්ඨපනති. කඤ්ඤ සමපත්තපරිසාරං බම්බං දෙසෙසි. මහාජනො පටිලඛිතංවෙහො පාපතො ඔරමිඤ්ඤ දුනාදිති පුසුසුකමමාති කඤ්ඤ සග්ගපරායනො අහොසිති.

කණ්ණමුණ්ණිපෙතමසුමණ්ණො
ති ට්ඨි තා.

1. සී. II. හා. බුහුකාරො.

2. හා. ගමනජ්ඣාසයං.

2. 18.

“ආහු ඤජ බ්‍රහ්මදිව්‍යො”¹ ති ඉදං උබ්බරි¹ පෙනවිත්ථුං සන්ථං ජෙන වනෙ විහරන්තො අඤ්ඤාතරං උපාසිකං ආරබ්භ කපෙසි. සාවච්ඡියං කීර අඤ්ඤාතරං උපාසිකං සාමිකො කාලමිකාසි. සා පතිවිශොග දුක්ඛාතුරං සොවන්ති ආලාභනං ගන්තො රුද්දති. ගගවා තස්සා සොතාපතතිඵලස්ස උපතිස්සයසම්පන්නං. දිත්වා කරුණං සඤ්ඤා දිතමානස්සා හුන්ති තස්සා ගෙහං ගන්තො පඤ්ඤාතො ආසනෙ නිසිදි. උපාසිකා සන්ථාරං උපසංකම්පිතො වන්දිතො එකමිත්තං නිසිදි. අප නං සන්ථං “කීං උපාසිකො සොවසි”² ති වන්ති. “ආමි ගගවා පියවිට්ඨස්සො ඡේන සොවාමි”² ති වුත්තො තස්සා සොකං අපනෙතුකාමො අතිතං ආගරි. අතීතෙ පඤ්ඤාලරෙවං කපිලනගරෙ චූළති බ්‍රහ්මදිව්‍යො නාම රාජ අගොසි. සො අගතිගමිතං පහාය අත්තනො විජ්‍යෙ පජය හිතකරණකීරතො දස රුජබ්‍රෙම අකොපෙත්වා රජං අනුසා සමානො කදුඵි අත්තනො රජෙජ් කීං වදන්ති සොතුකාමො තුන්ත වායවෙසං ගගන්තො එකො අදුත්ථියො නගරතො නික්ඛමිත්වා ගාමතො ගාමං ජනපදතො ජනපදං විවරිත්වා සබ්බං රජං අකණ්ඩකං අනුප පිළුං³ මිත්‍රස්ස සමමාදමානෙ අපාරාතකරෙ මඤ්ඤා විහරන්තො දිත්වා සොමිතස්සාජන්තො නිවත්තිත්වා නගරාභිමුඛො ආගච්ඡන්තො අඤ්ඤාතරං ගාමෙ එකිස්සා විධවාය දුග්ගතිත්ථියා ගෙහං පාවිසි. සා තං දිත්වා අහ: “කො හුන්ති අයෙසා? කුතො ධාන්තො ආගතො”⁴ ති? අහං තුන්තවායො හද්දෙ හතියො තුන්තවායකමමං කරෙන්නො විව රුමි, යදි තුමිහාකං තුන්තවායකමමං අපි හත්තඤ්ඤා වෙත්තන ව දෙඵ තුමිහාකමපි කමමං කරොමිති. සා අහ: නන්ති අමිහාකං කමමං හත්ත වෙත්තනං වා. අඤ්ඤාසං කාරොති අයෙසාති. සො තන්ත කතිපාගං වසන්නො ධඤ්ඤාපුඤ්ඤාල කකණසම්පන්නං තස්සා ධිතරං දිත්වා මාතරං අහ: “අයං දුරිකා කීං කොනචි කතපරිග්ගහං උදුහු අකතපරිග්ගහං, සවෙ කොනචි අකතපරිග්ගහං ඉමං මග්ගං දෙඵ අහං තුමිහාකං සුඛෙත ජිවත්තපායං කාතුං සමන්තො”⁵ ති. සාහු අයෙසාති සා තස්ස තං අදුසි. සො තාය සභීං කතිපාගං වසිත්වා තස්සා කහාපණ්ඩසංගං දත්වා “අහං කතිපාගෙතෙව නිවත්තිස්සාමි හද්දෙ මා තිං උක්කණ්ඩසි”⁶ ති වන්ති. අත්තනො නගරං ගන්තො නගරස්ස ව තස්ස ගාමස්ස ව අත්තරෙ මග්ගං සමං කාරුපෙත්වා අලභිකාරාපෙත්වා මහතා රුජනුහාවෙන තන්ත ගන්තො තං දුරිකං කහාපණ්ඩසිමිති ධපෙත්වා සුචණ්ණරජත කලසෙහි තහාපෙත්වා උබ්බරිති නාමං කාරෙත්වා අග්ගමගෙසිට්ඨානෙ ධපෙත්වා තඤ්ඤා ගාමං තස්සා ඤාතිතං දත්වා මහතා රුජනුහාවෙන තං නගරං ආනෙත්වා තාය සභීං අභිරමිමානො යාවජ්චං රජ්ජුඛං අනුහවිත්වා ආයුපරියොසානෙ කාලමිකාසි. කාලකතෙ ව තස්මි කතෙ ව සරීරකිවෙව උබ්බරි පතිවිශොගෙන සොකසලාසම්පන්න

හදයා ආලාභනං ගතං ඔහු දිව්‍යෙහි ගතිප්‍රථාදීහි පුරුෂයා රජෙකුකු
 ගුණෙ කිවෙන්නා වූ උමාදපනතා විය කන්දනට් පරිදෙවනට් ආලා
 හනං පදකතීණං කරොති. තෙන ව සමයෙන අමානං හගවා භොගි
 සත්තභූතො ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජ්ජිතො අභිගතකානාහිඤ්ඤා නිමිට්තත
 සාමනො අඤ්ඤාතරංගමිං අරඤ්ඤාතෙන විහරන්තො සොකසලල
 සමප්පිතං උබ්බරිං දිව්‍යෙන වසන්තො දිව්‍යා ආකාශෙනාගතං දිව්‍ය
 මානරුපො ආකාශෙ ධර්මා තත්ත තත්ත ධර්මා මනුෂ්‍යො පුට්ඨි. කසිදං
 ආලාභනං? කසා¹ත්ථාය වායං ඉති බ්‍රහ්මදත්ත බ්‍රහ්මදත්තාහි කන්දනට්
 පරිදෙවනිති? තං පුත්වා මනුෂ්‍යො අයං හතෙන උබ්බරි නාම බ්‍රහ්
 මදත්තං හරියා. සං තස්ස කාලකීරියෙනා පට්ඨාය අලාභනං ආගතං
 බ්‍රහ්මදත්ත බ්‍රහ්මදත්තාහි තස්ස නාමං ගතොති කන්දනට් පරිදෙවනිති
 ආහංසු. තමත්තං දීපෙනො සබ්බිතිකාරා:-

“අහු රජා බ්‍රහ්මදත්තො පඤ්චාලානං රජෙසහො,
 අගොරත්තානමච්චයා රජ කාලබ්බරි තදි.
 තස්ස ආලාභනං ගතං හරියා කන්දනට් උබ්බරි.
 බ්‍රහ්මදත්තං අපස්සනට් බ්‍රහ්මදත්තාහි කන්දනි.
 ඉසි ව තත්ත ආගතො සමප්පිතො රජො මුති,
 සො ව තත්ත අපුට්ඨිත්ථ යෙ තත්ත සුසමාගතා:
 කසා විදං ආලාභනං? නානා ගතිසමෙරිතං,
 කසායං කන්දනට් හරියා? ඉතො දුරගතං පතිං.
 බ්‍රහ්මදත්තං අපස්සනට් බ්‍රහ්මදත්තාහි කන්දනි?
 තෙ ව තත්ත විශාකංසු යෙ තත්ත සුසමාගතා:
 බ්‍රහ්මදත්තං හදුනොති බ්‍රහ්මදත්තං මාරිස,
 තස්ස ඉදං ආලාභනං නානා ගතිසමෙරිතං.
 තස්සායං කන්දනට් හරියා ඉතො දුරං ගතං පතිං.
 බ්‍රහ්මදත්තං අපස්සනට් බ්‍රහ්මදත්තාහි කන්දනි”ති

ඡ භාටා ධර්මසුං.

තත්ත “අහු”ති: අගොසි. “පඤ්චාලාන”ති: පඤ්චාල රථ
 වාසිනං, පඤ්චාල රථසංග්‍රහ වා ඵලොපි හි ජනපදෙ. පන
 පද්ධතිතානං රජකුමාරං වගෙන රුළුකියා පඤ්චාලානනට්
 බ්‍රහ්මදත්තන නිද්දිසිති. “රජෙසහො”ති: රජෙසු උසස්සදිසො, මහ
 රජොති අතො “කසා ආලාභන”ති: තස්ස රජෙකුකු හරිතස්ස
 දක්ඛිණං. “ඉසි”ති: කානාදිතං ගුණං ඵලතෙත්ත ඉසි.
 “තත්ත”ති: තස්ස උබ්බරියා ධර්මානං, සුසමෙති අතො.
 “ආගතො”ති: අගොසි. “සමප්පිතො රජො”ති: සිලසමප්ද ඉති
 ගුණවාරතා හොජන මතකඤ්ඤානං ජාගරියානුසංගො සමාදිසො

සහන සද්ධම්මා වතනාඪ රූපාවචරකානානිති ඉමෙති පණ්ණරහති
වරණසඛ්ඛානෙති ගුණෙති සම්පන්නා සමන්තාගතො, වරණ
සම්පන්නාති අපේ. “මුඛි”ති: අත්තනිතස්ස පරිතිතස්ස මුනාති
ජනාතිති=මුනි. “තො ම ආදා අපුච්ඡිත්තා”ති: තො තස්මිං සාන
ඕනෙ ජනෙ පටිපුච්ඡි. “සෙ ආදා සු සමාගතා”ති: සෙ මනුස්සා
තස්ස තස්ස සුසානෙ සමාගතා. ‘සු’ති නිපාතමත්තං. සෙ ආදාසු-සමා
ගිතාති වා පාඨො. “ආසු”නති: අහෙසුනති අපේ. “ආනාගමිකසම
චිතා”ති: නානාවිථෙති ගතෙති සමන්තතො එරිතං උපමානිතං.
“ඉසකා”ති: මනුස්සලොකතො. “දුර්ඛිකා”නති: පරලොකං ගතත්තා
වදති. “මුහම්දත්තාති කාශ්ඨි”ති: මුහම්දත්තාති එවං තාම
සංකිත්තනං කත්වා පරිදෙවනවසෙන අවගයති. “මුහම්දත්තස්ස
හද්දන්තො මුහම්දත්තස්ස මාභිසා”ති: මාරිස නිරුමයකායවත්තමතො
මුනි මුහම්දත්තස්ස රඤ්ඤ ඉදං ආලාභනං, තස්සෙව මුහම්දත්තස්ස
රඤ්ඤ අයං හරියා හද්දන්තො තස්සෙව මුහම්දත්තස්ස හද්දං ගොඤ්ඤ,
තාදිසානං මහෙසිනං නිත්තානුචිත්තනෙන පරලොකෙ සිතානං පි තිත
සුඛං ගොති යෙව්නාති අධිපපායො.

අපි සො තාපසො තෙසං වචනං සුත්වා අනුකම්පං උපාදය උබ්බ
රියො සනතිතං ගතත්වා තස්සා සොකමිතොදනත්තං:-

ජලාසිති සහස්සාති මුහම්දත්තස්ස නාමනා

ඉමස්මිං ආලාභනෙ දඩ්ඨා, තෙසං කං අනුසොචයි”ති?

ගාථමාග.

තස්ස “ජලාසිති සහස්සාති”ති:¹ ජ සහස්සාධිකඅසිතිසහස්ස
සඛ්ඛා. “මුහම්දත්තස්ස නාමකා”ති: මුහම්දත්තාති එවන්තාමකා.
“තෙසං කං අනු සොචයි”ති: තෙසං ජලාසිතිසහස්සසඛ්ඛාතානං
මුහම්දත්තානං කතමං මුහම්දත්තං තං අනුසොචයි? කතමං පටිච්ච
තෙ සොනො උපපන්නොති? පුච්ඡි.

එවං පන තෙන ඉසිනා පුච්ඡිනා උබ්බරි අත්තනා අධිපෙතං
මුහම්දත්තං ආමිකතිනා:-

“සො රාජ මුලනිපුත්තො සඤ්චාලානං රථෙසනො,

තං හන්තො අනුසොචාමි හත්තාරං සබ්බකාමද”නති

ගාථමාග.

තස්ස “මුලනිපුත්තො”ති: එවන්තාමස්ස රඤ්ඤ පුත්තො. “සබ්බ
කාමද”නති: මස්සං සබ්බස්ස ඉච්ඡිතිච්ඡිත්තස්ස දතාරං සබ්බෙසං වා
සහත්තානං ඉච්ඡිතදයකං.

එවං උබ්බරියො වුත්තො පුන තාපසො:-

“සබ්බවිභෙසසු රාජනො මුහම්දත්තස්ස නාමකා,

සබ්බවි මුලනිපුත්තො සඤ්චාලානං රථෙසනො.

සබ්බසං අනුපුරෙකා මගෙසිත්තමකාරසි,
කසමා පුරිමසෙක හිත්වා පච්ඡිමං අනුසොවසි”ති?

ගාථාවමාන.

තත් “සබ්බවිසොසු”නති: සබ්බ ඵලං තෙ ඡද්‍රාසිති සහස්ස
සබ්බානා රාජනො බ්‍රහ්මදත්තස්ස නාමකා චූළනීපුත්තා පඤ්චාලානං
රජෙසභාව අනෙසුං. ඉමෙ රාජභාවාදයො විසෙසා තෙසු එකස්සපි
නානෙසුං. “මගෙසිත්තමකාරසි”ති: නුඤ්ච තෙසං සබ්බසංචිති අනු
පුරෙකා අග්ගමගෙසිභාවං අකාසි, අනුප්පත්තාති අප්ථො. “කසමා”ති:
ගුණතො ව සාමිකභාවතො ව අවිසිට්ඨස්ස එත්තනෙසු ජනෙසු පුරි
මසෙක රාජනො පහාය පච්ඡිමං එකං යෙව කසමා තෙන කාරණෙන
අනුසොවසිති පුච්ඡි. තං සුත්වා උබ්බරි සංවේගත්තං පුත නාපසං:-

“ආතුමෙ ඉත්තිභුතාය දීඝරත්තාය මාරිස
යස්සා මෙ ඉත්තිභුතාය සංසාරෙ බහු භාසසි”ති

ගාථාවමාන.

තත් “ආතුමෙ”ති අත්තති. “ඉත්තිභුතාය”ති: ඉත්තිභාවං උපග
තාය. “දීඝරත්තාය”ති: දීඝරත්තං. අයං හෙත්ථ අභිප්පායො: ඉත්ති
භුතාය අත්තති සබ්බකාලං ඉත්ති යෙව ගොති, උදහු පුරිසභාවමපි
උපගච්ඡතිති? “යස්සා මෙ ඉත්තිභුතාය”ති: යස්සා මය්‍යං ඉත්තිභුතාය
එවං තාව බහු සංසාරෙ මගෙසිභාවං මහාමුනි ත්වං භාසසි කප්ථසිති
අප්ථො. ආහු මෙ ඉත්තිභුතායී වා පාඨො. තත්ථ ආති අනුස්සරණප්ථො
නිපාතො. “සුමෙ”ති: සයං අනුස්සරිතං අඤ්ඤාතමිදං මයං ඉත්තිභුතාය
ඉත්තිභාවං උපගතාය එවං මය්‍යං එත්තතං කාලං අපරා ව අනුප්පත්ති
අනොසි. තස්මා යස්සා මෙ ඉත්තිභුතාය සබ්බසං අනුපුරෙකා මගෙ
සිත්තමකාරසි. ත්වං මහාමුනි සංසාරෙ බහු භාසසිති ඡයෝජනා. තං
චචතං සුත්වා නාපසො අයං නිශ්ඡයො සංසාරෙ තත්ථ අයං ඉත්ති ඉත්ති
යෙව ගොති පුරිසො පුරිසො එවාති තං දුග්ගොත්තො:-

‘අනු ඉත්ති අනු පුරිසො පසුගොතිමපි ආගමා
එවිමෙතං අතිනාතං සරියනොතා න දිස්සති”ති

ගාථාවමාන.

තත් “අනු ඉත්ති අනු පුරිසො”ති: ත්වං කදථ ඉත්ති¹ කදථ පුරි
සොපි අනොසි. න කෙවලං ඉත්ති පුරිසභාවමෙව. අථ ඛො පසුගොතිමපි
ආගමා කදථ පසුගාවමපි අගමාසි තිර්ච්ඡාතයොතිමපි උපගතා
අනොසි. “එවිමෙතං අතිනාතං සරියනොතා න දිස්සති”ති: එවං යථා
වුත්තං එතං ඉත්තිභාවං පුරිසභාවං තිර්ච්ඡාතාදිභාවඤ්ච උපගතාතං
අතිනාතං අත්තභාවාතං පරියනොතා ඤ්ඤාවකුක්කා මහතා උග්ගා
ගෙන පග්ගනානමපි න දිස්සති. න කෙවලං තථෙව. අථ ඛො සබ්බ

1. හා. ඉත්ති අනොසි කදථ පුරිසොපි අනොසි.

සමිපි සංසාරෙ පරිබ්බමන්තානං සත්තානං අත්තභාවස්ස පරිභ්ජනානා දිස්සතෙව න පඤ්ඤායතෙව. තෙනාහ භගවා:- “අනම්මකෙය්‍යායං භික්ඛවෙ සංසාරො පුබ්බො කොටි න පඤ්ඤායති අවිජ්ජානිවරණානං සත්තානං තණ්හාසංයෝජනානං සන්තාවතං සංසරත”නති. එවං තෙන තාපසෙන සංසාරස්ස අපරිභ්ජනානං කම්මස්සකතඤ්ච විහා වෙතොන දෙසිතං ධම්මං. පුන්තා සංසාරෙ සංවික්ඛානදායං ධම්මෙව පසන්නමානසා විගතසොකසල්ලා හුන්තා අත්තතො පසාදං සොක විගමනඤ්ච පකාසෙන්නති:-

ආදිත්තං වත මං සත්තං සත්ඤ්ඤායතංව පාවකං

මාරිතා විඤ්ඤායතං සබ්බං නිබ්බාපයෙ දරං.

අබ්බුලහං වත මෙ සල්ලං සොකං¹ හදයනිසිත්තං

යො මෙ සොකපරෙතාය පතිසොකං අපානුදි.

සාහං අබ්බුලහසල්ලායම් සිත්භූතායම් නිබ්බුතා

න සොවාමි න රොදාමි තව හුන්තා මහාමුනි”ති

තිස්සො ගාථායො අභාසි.

තාසං අත්තො ගෙට්ඨො වුත්තොයෙව. ඉදං සංවික්ඛානදායං උබ්බරියං පටිපත්තිං දස්සෙන්නො සත්තා:-

“නස්ස තං වචනං හුන්තා සම්මානස්ස සුභාසිතං

පත්තවිවරමාදාය පබ්බජි අනගාරියං.

සා ව පබ්බජිතා සත්තා² භාරස්මා අනගාරියං

මෙත්තං විත්තං ආභාවෙසි මුග්ගලොකුපපත්තියා.

ගාමා ගාමං විවරන්ති නිගමෙ රාජධානියො

උරුවෙලන්නාම සො ගාමො යත්ත කාලඤ්ච කුබ්බථ.

මෙත්තවිත්තං ආභාවෙසා මුග්ගලොකුපපත්තියා

ඉන්ද්‍රියවිත්තං විරාජෙති මුග්ගලොකුපගා අහු”ති

වතස්සො ගාථායො අභාසි.

තත්ථ “ගාසා”ති: තස්ස තාපසස්ස. “සුභාසිතා”නති: සුචක්ඛාසිතං, ධම්මන්ති අත්තො. “පබ්බජිතා සත්තා”ති: පබ්බජිතං උපගතා සමානා පබ්බජිතාව හුන්තා සත්තායොවාවා. “මෙත්තවිත්ත”නති: මෙත්තං සහ යතං විත්තං; විත්තසිසෙත මෙත්තජ්ඣානං වදති. “මුග්ගලොකුප පත්තියා”ති: තඤ්ච සා මෙත්තවිත්තං භාවෙන්ති මුග්ගලොකුපපත්තියා අභාවෙසි. න විපස්සනාපාදකාදිඅත්තං, අනුප්පන්නෙති මුග්ගලොකුප විහාරාදිකෙ භාවෙන්තා තාපසපරිබ්බාජනා යාවදෙවභවසම්පත්තියත්තං මෙව භාවෙසුං. “ගාමාගාම”නති: ගාමතො අඤ්ඤං ගාමං. “ආභාවෙසා”ති: වචෙසා මුග්ගලොකුපගා, අභාවෙසානි කෙවි පඨනති. තත්ථ

අකාරෙ නිපාතමත්තං. “ඉප්පිච්ඡානං විග්ගේසයා”ති: ඉප්පිභාවෙ විතතං අජ්ඣාසයං අභිරුචිං විධිමෙඤ්ඤා ඉප්පිභාවෙ විරතතවිතතා හුඤ්ඤා. “මුග්ගමලොක්ඛපගා”ති: පටිසංක්ඛිගහණවසෙන බ්‍රහ්මලොකං උපගමනකා අගොයි. සෙසං හෙට්ඨං වුත්තනායතනා උත්තානමෙව.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං. ආහරිත්ථා තස්සා උපාසිකාය සොකං විනොදෙඤ්ඤා උපරි චතුසච්චදෙසනං අගොයි. සච්චපරිශෝකානෙ සා උපාසිකා සොතාපතතිඵලෙ පතිට්ඨති. සච්චතතපරිසාය ච දෙසනා සංචිකා අගොයිති.

උඤ්ඤිපෙතවඤ්ඤාමණ්ණසා

නි ට්ඨි තා

උඤ්ඤිදුග්ගිසමගගවඤ්ඤාමණ්ණසා

ස ම තතා.

3. 1.

“අභිජ්ජමානං¹ චාපිමිති”ති: ඉදං සත්ථරි වෙච්චනෙ විගරතොත අඤ්ඤාතරං එද්දපෙතං ආරබ්භ වුත්තං. බාරණ්ඩියා කීර අපරදිසා භාගෙ පාරගඛාය වාසභගාමං අනික්ඛමිත්ථා චුඤ්ඤාතිකා² නාමිකෙ ගාමෙ එකො ලුද්දකො අගොයි. සො අරඤ්ඤා මිතෙ වධිත්ථා වර මංසං අඛතාරෙ පච්චිත්ථා බාදිත්ථා අවසෙසං පණ්ණපුභෙ බක්ඛිත්ථා කාජේන ගතෙත්ථා ගාමං අංගච්ඡති. තං බාලදුරකා ගාමවාලෙ දිඤ්ඤා “මංසං මෙ දෙති මංසං මෙ දෙති”ති හත්ථ පසාරෙත්ථා උපධාවනති. සො තෙසං ථොකං ථොකං මංසං දෙති. අපේකදිවසං මංසං අල භිත්ථා උද්දලකපුප්ථං පිලුක්ඛිත්ථා බහුඤ්ඤා හත්ථන ගතෙත්ථා ගාමං ගච්ඡන්තං තං දුරකා ගාමවාලෙ දිඤ්ඤා මංසං මෙ දෙති මංසමෙව දෙතිති හත්ථ පසාරෙත්ථා උපධාවිංසු. සො තෙසං එකෙකං පුප්ථ මඤ්ඤාරිං අදුයි. අථාපරෙත සමයෙන කාලං තත්ථා පෙතෙසු නිබ්බිතොතා නගො විරුපරුපො හයානකදස්සනො සුපිනොතපි අනතපානං අන්තනොතා සිසෙ අබ්ඛිත්ථා³ උද්දලකකුසුමමාලා කලාපො චුඤ්ඤාකායං⁴ ඤ්ඤාතොතං සන්තිකෙ කිඤ්ඤා ලභිස්සාමිති ගඛායං උදෙකෙ අභිජ්ජමානෙ හි පටිසොතං පදසා ගච්ඡති.

තෙන ච සමයෙන කොලියො නාම රඤ්ඤාදි ඛිමිසාරස්ස මහා මිත්තො කුපිතං පච්චන්තං වුපසමෙත්ථා පටිනිවිතොතනොතා හත්ථ අස්සාදිපරිවාරබලං ඵලපථෙන⁵ පෙසෙත්ථා සයං ගඛායා නදියා අනු

1. සි. II & III. අභිජ්ජමානො.
හා. අබ්ඛිත්ථා.

2. හා. චුඤ්ඤා.
5. චුඤ්ඤාලායං.

3. සි. හා. උධාමිංසු.
6. හා. පථෙන.

සොභං නාවාය අගච්ඡන්තා තං පෙතං තථා ගච්ඡන්තං දිස්වා පුච්ඡන්තා:-

“අභිජ්ජානෙ වාට්ඨි ගඛාය ඉධ ගච්ඡසි
නග්ගො පුබ්බඛපෙතොව මාලාධාරී¹ අලඛකතො
තුහිං ගමිස්සසි පෙත කන්ථ වාසො හවිස්සති”ති

ගාථමාග.

තන්ථ “අභිජ්ජානෙ”ති: පදනිකෙඛපෙන අභිජ්ජානෙ සංඝාතෙ² “වාට්ඨි ගඛාය”ති: ගඛාය නදියා උදකෙ. “ඉධ”ති: ඉමස්මිං යාතෙ. “පුබ්බඛපෙතොව”ති: කායස්ස පුරිමිඥාන අපෙතො විය අපෙතයොතිකො³ දෙවපුත්තො විය, කථං? “මාලාධාරී¹ අලඛකතො”ති: මාලා හි පිලක්ඛාය අලඛකතසියගොති.⁴ අපෙතං. “කන්ථ වාසො හවිස්සති”ති: කතරස්මිං ගාමෙ දෙසෙ⁵ වා තුග්ගං නිවාසො හවිස්සති තං කපෙතිති අපෙතං.

ඉද්දති යං හද තෙන පෙතෙන කොලියෙන ව පවුතතං තං දස්සෙත්තුං සඛාතිකාර:-

“වුද්දජීකං” ගමිස්සාමි පෙතො සො ඉති භාසති
අන්තරෙ වාසගගාමං බාරුණසියං ව සන්තිකෙ.

තඤ්ච දිස්වා මගාමිතොතො කොලියො ඉති වික්ඛුතො
සත්තුං හත්තඤ්ච පෙතස්ස පිතකඤ්ච සුභං අද.

නාවාය තිව්ඨමානාය කප්පකස්ස අද්දපඨි
කප්පකස්ස පදින්නමිති යාතෙ පෙතස්සදිස්සංථ.

තතො සුවත්ථවසතො මාලාධාරී අලඛකතො
යාතෙ සීතස්ස පෙතස්ස දඤ්ඤා උපකප්පංථ.

තස්මා දජේථ පෙතානං අනුකම්පාය පුතපුත”නති

ගාථායො අපවාදිං.

තන්ථ “වුද්දජීකං”නති: එවං නාමකං ගාමං. “අන්තරෙ වාසගගාමං බාරුණසියං ව සන්තිකෙ”ති: වාසගගාමස්ස ව බාරුණසියං ව මජ්ඣිකං. අන්තරුසද්දසොගෙන තෙනං සාමිඅපෙත උපයොගව්චනං, බාරුණසියං සන්තිකෙ ති සො ගාමොති. අයඤ්ඤන්ථ අපෙතං: අන්තරෙ වාසගගාමස්ස ව බාරුණසියං ව යො වුද්දජීකනාමිකො⁶ ගාමො බාරුණසියං අවිදුරෙ තං ගාමං ගමිස්සාමිති. “කොලියො ඉති වික්ඛුතො”ති: කොලියොති එවං පකාසිතනාමො. “සත්තුං හත්තඤ්ච”ති: සත්තුං චෙව හත්තඤ්ච. “පිතකඤ්ච සුභං අද”ති: පිතකං සුවණ්ණ

1. ම. මාලාධාරී. 2. සි. I & II. සං. බා. සෙ. 3. හා. සි. I. පෙතො විය පෙතයොතිකො.

4. හා. සි. I. සීතස්සාති. 5. සි. I. පදෙසෙ. 6. හා. වුද්දජීලං.

වණ්ණං එකං වන්ද්‍යගඤ්ච අද්‍යයි. කද අද්‍යයිති චෝ ආහ: “නාමාස නිබ්බිමානාස කාසකාස අද්‍යයි”ති: ගච්ඡන්ති. නාමං ඔපෙච්චා තත් එකස්ස නභාපිතස්ස උපාසකස්ස දූපෙයි, දින්නමිති වන්ද්‍යගෙති යොජනා. “ආනො”ති: ධානසො, තඤ්ඤං යෙව්. “පෙතාසුද්ධං ථා”ති: පෙතස්ස සරීරෙ පඤ්ඤයිත්ථ නස්ස නිවාසනපාරාජනවත්ථං සම්පජ්ජි. තෙනාහ: “ගුහො සුචන්ද්‍රිකංගො මාලාබාජි අලබ්‍යංගො”ති. සුචන්ද්‍රිකංගොති මාලාහරණෙති සුමණ්ණිතපසංඛිතො. “ආනො සීනාස්ස පෙතාස්ස දක්ඛිණං උපකාසථා”ති: දක්ඛිණෙස්ස ධානෙ සීතා පතෙසා දක්ඛිණං අස්ස¹ පෙතස්ස යසමා උපකාසථාති විනිශ්චයං අගමායි. “නසමා දූපෙජථ පෙතාහං අනුකම්පාස පුතපුතං”නති: පෙතාහං අනුකම්පාස පෙනෙ උද්දස්ස පුතපුතං දක්ඛිණං දදෙය්‍යාති අනෙථා.

අථ සො කොලියමහාමතෙතො තමෙතං අනුකම්පමානො දුත ව්ඨං සම්පාදෙච්චා අනුසොතං ආගන්ත්වා සුරියෙ උග්ගච්ඡන්තො බාරණ්ඩං සම්පාපුණි. හගවා ච තෙසං අනුග්ගහත්ථං ආකාසෙනාගන්ත්වා ගඤ්ඤාතිරෙ අට්ඨායි

කොලියමහාමතෙතාපි නාමානො ඔතරිච්චා හට්ඨපහට්ඨො හග වන්තං නිමන්තෙයි. “අභිවාසෙථ මෙ හන්තො හගවා අජ්ජන්තාය හත්තං අනුකම්පං උපාද්‍යා”ති. අභිවාසෙයි හගවා තුණ්හිභාවෙන, සො හගවතො අභිවාසනං විදිච්චා තාවදෙව රමණීයෙ භූමිභාගෙ මහත්තා සාධාමණ්ඩපං උපරි වතුසු පසොසු ච නානා විරුගවණ්ණ විචිත්තවිචිතවසනසම්ප්‍රදායනං කාරෙච්චා තත් හගවතො ආසනං පඤ්ඤපෙච්චා අද්‍යයි. නිසිදි හගවා පඤ්ඤන්තො ආසනෙ. අථ ඛො සො මහාමතෙතො හගවන්තං උපසංකම්ච්චා ගඤ්ඤත්ථාදීති පුජෙච්චා වන්දිච්චා එකමන්තං නිසින්නො හෙට්ඨා අත්තනා වුත්තවන්තං පෙතස්ස ච පට්ඨවන්තං හගවතො ආරොචෙයි. හගවා “භික්ඛුසඤ්ඤා ආගච්ඡතු”ති විනෙතයි. වින්තින² සමන්තකරමෙව බුබානුභාවෙන සඤ්ඤාදිතො සුවණ්ණංගසගණො වීඨ ධතරට්ඨංගසර්ජං භික්ඛු සඤ්ඤා බම්බර්ජං සම්පරිවාරෙයි. තාවදෙව මහාජනො සන්තිපති “උළාර ධම්මදෙසනා හවිස්සති”ති. තන්දිස්වා පසන්නාමාසො මහා මතෙතො බුච්ඡමුඛං භික්ඛුසංඝං පණීතො බාදනීයෙන නොජනීයෙන සන්නපෙයි. හගවා කතහත්තකිච්චො මහාජනස්ස අනුකම්පාය බාරණ්ඩසම්පට්ඨායිතො සන්තිපත්තතුති අට්ඨායි. සඤ්ඤිව තෙ ඉඨිබලෙන මහාජනා සන්තිපතිංසු. උළාරෙ වස්ස පෙන පාත්‍රවෙ අකායි. තෙසු කෙච් ජිනනභිනාපිලොකිකබණ්ඩාර, කෙච් අත්තනො කෙසෙහෙව පට්ඨන්දිතකොපිනා, කෙච් නඤ්ඤා යථා ඡතරුපා බුප්පිපාසාහිතුනා තවපරියොනථා අට්ඨමන්තසරීරං

ඉතො චිතො ච පරිභිමානො මහාජනයා පච්චිකානො පඤ්ඤා
සිංසු. අථ හභවා තථාරූපං ඉධාභිසංඛාරං අභිසංඛාදිං යථා
තෙ එකජ්ඣං සන්තිපතීතිං අත්තනා කතං පාපකම්මං මහාජනයා
පච්චෙදෙසුං. තමන්දං දීපෙනා සංඛිතීකාරුං:-

“සංතුන්න¹ චිතො එතෙ අඤ්ඤා කෙසන්තිවාසනා
පෙනා භාතාය ගච්ඡන්ති පක්කමන්ති දීපොද්ධං.

දුරෙ එතෙ පඛාචීතො අලඛා ච නිවන්තරෙ
ජාතා පඤ්චිතා භාතා භූමියං පටිසුම්හිතා.

තෙච්ඡි නන්ද පපතීතො² භූමියං පටිසුම්හිතා
පුඤ්ඤ අත්තකල්පාණං අභිද්ධිංච ආනපෙ.

මයං පුඤ්ඤ පාපබම්මා ඝරණියො කුලමාතරෙ
සන්තොසු දෙය්‍යබම්මෙසු දීපං නාකම්ම අත්තනො.

පසුතං අත්තපානම්පි අපියසු අවක්ඛිතීති
සම්මග්ගතෙ පඤ්ඤාජනෙ න ච කිඤ්චි අදම්මසෙ.

අකම්මකාමා අලසා සාදුකාමා මහගස්සා
ආලොපපිණ්ඩදාතාරෙ පටිග්ගතෙ පරිභාසිමාසෙ.³

තෙ ඝරු තා ච දුසියො තානෙවාහරණානි තො
තෙ අඤ්ඤා පරිභාසෙතීති මයං දුක්ඛස්ස භාගිතො.

චෙණ්චි වා අච්ඤ්ඤා භොතති රථකාරී ච දුක්ඛිකා
චණ්ඩාලී කපණො භොතති කප්පකා ච⁴ පුනපුනං.

යානි යානි නිහිතානි කුලානි කපණානි ච
තෙසු තෙසොච ජයනති එසා මච්ඡරිතො ගති.

පුඤ්ඤච කත්තකල්පාණං දයකා චිත්තමච්ඡරු
සග්ගං තෙ පරිසුරෙතීති මහාසෙතීති ච තන්දනං.

චෙජයතෙත ච පාසාදෙ රමිතො කාමකාමිතො
උච්චා කුලෙසු ජයනති සභොගෙසු තතො වුතා.

කුචාගාරෙ ච වාසාදෙ පලලභිකා ගොණකන්දනෙ⁵
චිත්තඛිකා මාරහන්දහි කුලෙ ජාතා යසසිතො.

අඛිකතො අඛිකං ගච්ඡන්ති මාලාධාරී අලඛිකතා
ධාතියො⁶ උපතීතිතති සායං පාතං සුඛෙසිතො.

නාසිදං අත්තපුඤ්ඤනං කත්තපුඤ්ඤන මෙවිදං
අසොකං නන්දනං රම්මං නිදසානං මහාවතං.

1. හා. සංසුදු.

2. හා. පතීතො.

3. සි. I & II. පරිභාසිතා.

4. හා. නභාමිතිච.

5. සි. III. ගොණකානන්දනං.

6. සි. II. හා. ජයියො.

සුඛං අකතපුඤ්ඤානං ඉධ නභී පරත්ථ ච
සුඛඤ්ච කතපුඤ්ඤානං ඉධ චෙව පරත්ථ ච.

තෙසං සහව්‍යාසාමානං කතතබ්බං කුසලං බහුං
කතපුඤ්ඤා හි මොදනාති සග්ගෙ භොගසම්බිතිනො”ති

ගාරායො අවොචුං.

තත් “සාතුන්තවස්සා”ති: ජිත්ත භිත්ත පිලොභික බණ්ඩා
තිවාසනා. “ඵඤ්ඤා”ති: එකච්ච. “සෙසසතිමාසසා”ති: තෙසෙ
තෙව පටිච්ඡාදිතකොපිනා. “භත්තාස ගච්ඡන්ති”ති: අප්පෙචනාම
ඉතො ගතා යත්ථ වා තත්ථ වා කිඤ්ච උච්චිට්ඨහන්තං වා වම්ඵු
හන්තං වා ගබ්භමුලාදිකං වා උභෙය්‍යාමානි කත්ථිදෙව ආගන්තො
සාසන්තං ගච්ඡන්ති. “සත්තමන්ති දිසො දිස”තති: දිසෙනා දිසං
අනෙකයොජනන්තරිකට්ඨං පක්කමන්ති. “දුරෙ”ති: දුරෙ වා
යානෙ. “ඵඤ්ඤා”ති: එකච්ච පෙතා. “පඛාච්චා”ති: සාසන්තං
උපඛාච්චා. “අලඛාච්ච භිවත්තෙර”ති: කිඤ්ච සාසං වා පානියං වා
අලභිතං එව නිවත්තන්ති. “පමුච්ඡිතා”ති: මුප්පිපාසාදිදුකෙතින
සඤ්ඤාතමුච්ඡා. “භත්තා”ති: පරිබ්‍රමන්තා. “භුමිසං පටිසුම්භි
තා”ති: නාය එව මුච්ඡාය උපපත්තියා ධර්මා අවකම්පතමත්තිකපිණ්ඩා
විග්භිසුසිත්වා¹ පඨවියං පතිතා. “නාසා”ති: ගතව්‍යානෙ. “භුමිසං
පටිසුම්භිතා”ති: පපාතෙ පතිතා විග්භිජ්ජාදිදුකෙතින ධර්මා අස
මත්ථානවෙත භුමියං පතිතා, තත්ථ වා ගතව්‍යානෙ සාසාදිකං අලා
හෙන ජිත්තාසා හුන්තා කෙනවි පටිමුඛං සුමතිතා පෙසිතා² විග්
භුමියං පතිතා භොගනිති අනෙකා. “සුඤ්ඤා අනානාලායාණා”ති: පුරිම
හවෙ අකතකුසලා. “අග්ගිදබ්බිම ආනාසෙ”ති: නිදසකාලෙ ආත
පට්ඨානෙ අග්ගිතා දබ්බං විග්භි මුප්පිපාසාසනිතා දග්ගමානා මහාදුක්ඛං
අනුභවන්ති අනෙකා. “සුඤ්ඤා”ති: අනිත්තතභාවෙ. “පාසට්ඨමා”ති:
ඉසුසුකි මච්ඡරි ආදිභාවෙන ලාමකසභාවා. “සරණිකා”ති: සරසා
මිතිකො. “කුලමාසාණ”ති: කුලදරකානං මාතරෙ කුලපරිකානං
වා මාතරෙ. “දිස”තති: පභිට්ඨං, පුඤ්ඤානති අනෙකා. තඤ්ඤි සත්තානං
සුගතිසු පභිට්ඨා³ භාවතො පභිට්ඨාති චුච්චති. “නාසමිතා”ති:
න කරිමහ. “පමුච්ඡා”තති: බහුං. “අනන්තානමිති”ති: අනන්තං ච
පානඤ්ච. “අපිසු අභිකම්මති”ති: “සු”ති නිපාතමත්තං. අපි අව
කිරියති ඡාදියති. “සමමග්ගෙන”ති: සමමග්ගෙ සමම පටිපෙක්ක
සමමපටිපන්නාය. “පබ්බජිතො”ති: පබ්බජිතාය. සමපදනෙ හි ඉදං
භුමවචනං, සමමග්ගෙන වා පබ්බජිතෙ සති ලබ්භානෙති අනෙකා.
“න ච කිඤ්ච අදම්මකෙ”ති: කිඤ්ච මත්තමයි දෙය්‍යධම්මං නාදම්මාති
විප්පට්ඨාරුහිතො වදන්ති. “අනන්තමා”ති: සාමුති අකතතබ්බං
කමමං අකුසලං කාමෙනති=අකමමකාමා, සාමුති වා කතතබ්බං කුස

1. ගා. විසඬ්ඨා.

2. සි. I. පතිතා.

3. ගා. අභිකම්මති.

4. සි. I. පභිට්ඨිතා.

ලං න කාමෙනයිති=අකමිකාමා, න කමිකාමා වා=අකමිකාමා, කුසලධර්මෙසු අවජ්ඣිකාති අපේඨා. “අලසා”ති: කුසිතා; කුසලකමිකරණේ නිබ්බිටියා. “සාදුකාමා”ති: සාතමිබ්බරවජ්ඣපියා. “මහගසකා”ති: බහුගොජනා. උභයෙන පි සුඤ්ඤං ව මිබ්බරඤ්ච ගොජනං ලභිතා අභිකානං කිඤ්චි අදව්වා සයමෙව භුඤ්ජතායෙති දයෙයි. “ආලොපපිණ්ඩදුකායෙ”ති: ආලොපමතතයා ගොජනපිණ්ඩයා දුයකා. “පටිගොගසක”ති: 1 තයා පටිගොගතතකෙ. “පටිගොගිමකසක”ති: පරිභවං 2 කරොතතා භාගිමක අවමඤ්ඤිමක, උපපණ්ඩිමක වාති අපේඨා. “සො සක”ති: යත් මයං පුබ්බ අමිතාකං සරනති මිමතං අකරිමක තාති සරනි යථාසිතාති, ඉදුති නො න කිඤ්චි උපකප්පතිති අධිප්පායො. “කා ම දුඤ්ඤො නානෙවාහරණාති නො”ති: එතො පි එසෙවතයො. තත් “සො”ති: අමිතාකං. “සො”ති: සරදිකෙ. “අඤ්ඤා”ති: අපරෙ. “පටිගොජනාති”ති: පරිවරනති; පරිගොගාදිවසෙන විනිශ්චයං කරොතතිති අපේඨා. “මයං දුකායෙ භාගිනො”ති: මයමත පුබ්බ කෙවලං කිලිතපසුතා හුතො සාපතෙයසං පහාය ගමනිං අනුගාමිකං කාතුං අත්තනතා ඉදුති බ්‍රිප්පිපාසාදි දුකායෙ භාගිනො භවාමාති අත්තනං ගරහනතා වදනති, ඉදුති යයමා පෙතයොතිනො වපිතො මනුසොසු උපපජ්ජනාපි සත්තා යෙභුගයෙන තයෙව කමිකාමි පිපාසාවසෙසෙන භිතජ්ජිකා කපණ් චුතතිනො ව ගොනති, හයමා තමන් දයෙතුං වෙණි මාති ආදිතා වෙ ගාථා චුතතා.

තත් “වෙණි මා”ති: වෙණිජ්ජිකා, විලිවකාර නලකාර ගොනතිති අපේඨා. මා සද්ද අනිශමනො “අභිඤ්ඤා”ති: අවඤ්ඤායා; අවජ්ජනිතබ්බාති චුතතං ගොති. මිමතනාති වා පාඨො; පරෙති බාධනිතාති අපේඨා. “රථකාපි”ති: වමිකාරිනො. “දුඤ්ඤාති: මිතපුබ්බිකා මිතනානං බාධිකා. 3 “මණ්ඩාලි”ති: වකාලජ්ජිකා. “කපණ්”ති: වරකා; අනිවිග අකාරඤ්ඤාපතතා. “නිකාපිකා”ති: 4 කපකජ්ජිකා, සබ්බත් ගොනති පුතපුතනති යොජනා. අපරං පරංපි ඉමෙසු නිභිතකුලෙසු උපපජ්ජනතිති චුතතං ගොති. “සොසු නොනෙව භිකානති”ති: යාති යාති අඤ්ඤාතිපි නොසාද පුකකුස කුලාදිති කපණ්නති අනිවිග වමනනිතාති පරමදුගතනාති ව නොසු නොසු එව නිභිතකුලෙසු මවජ්ජිගමලෙන පෙතෙසු නිබ්බිතනිතො තෙනා චුතා නිබ්බිතතනති. තෙනාග: එසා මවජ්ජිනො ගතිති.

එවං අකතපුඤ්ඤාසත්තානං ගතිං දයෙයි ඉදුති කතපුඤ්ඤානං ගතිං දයෙතුං “පුබ්බ මි කතකලාණා”ති සත්ත ගාථා චුතතා. තත් “සග්ගෙන මිසිසුජනාති”ති: යෙ පුබ්බ පුරිමජ්ජිගං කත

1. හා. සි. II. පටිගොගත

2. හා. සි. I. පරිගොග.

3. සි. II. බාධිතා. හා. බාධිකා.

4. හා. සි. II. නිකාපිති.

කලාණා දායකා දානපුඤ්ඤාභිරතා විගතමලමිච්ඡරා නෙ අත්තනො රුපසම්පන්නියා වෙව පරිවාරසම්පන්නියා ව සංගං දෙවලොකං පරි පුරෙන්නි පරිපුණ්ණං කරෙන්නි. “ඛණ්ණෙහි ව භික්ඛු”නති: න කොවලං පරිපුරෙන්නි යෙව, අථ ඛො කපරුක්ඛාදිනං පහාහි ඔහා සමානමිදි නඤ්ඤාවතං අත්තනො වන්තරණ්ණජ්ඣිති සරිරපහාය ව අභිභවිතා වෙව ඔහාසෙතා ව ජෙතෙන්නි. “කාමසාමිකො”ති: යථිච්ඡිකෙසු කාමෙසු කාමගුණෙසු යථාකාමං පරිභොගවිනෙතා. “උච්චාසුලෙසු”ති: උච්චෙසු බහුතියකුලාදිසු සුලෙසු. “සහොසෙ සු”ති: මහාවිභවෙසු. “නසො වුතා”ති නසො දෙව ලොකතො වුතා. “සුචායාසෙ ව සාසාදෙ”ති: සුචායාසෙ වෙව පාසාදෙ ව “චිජ් නඛිනා”ති: චිජ්ගමානදෙතා. “මොරසකෙසු”ති මොරසිඤ්ඤා පටි මණ්ඩිතචිජ්නිභජෙති. “සසසෙසො”ති: පරිවාරවිනෙතා; රමිකති අභිප්පායො. “අඛිකෙසො අඛිං ගමිත්තති”ති: දුරකකාලෙපි ඤ්ඤිතං ව ධානිකඤ්ඤා අඛිකට්ඨානතො අඛිකට්ඨානමෙව ගමිත්තති න භූමිතලනති අභිප්පායො. “උප්පතිට්ඨානති”ති: උප්පට්ඨානං කරෙන්නි. “සුමෙසෙසො”ති සුමෙච්ඡිකතා. “මා සිංහං වා උණ්ණං වා”ති: අප්ප කමිදි දුක්ඛං පරිහරන්නා උප්පතිට්ඨානති අභිප්පායො. “නඤ්ඤං සොස පුඤ්ඤාන”නති: ඉදං සොකවළුඅභාවතො අසොකං රමිමං රමිකි යං තිදසානං තාවතියානං දෙවතාං මහාවතං මහාඋපවත භූතං නඤ්ඤං නඤ්ඤාවතං අකකපුඤ්ඤානං න භොති ලඞ්ඛි න සකකාති අන්තො. “ඉඛා”ති ඉමසමි මිත්‍රස්සලොකෙ විසෙසතො පුඤ්ඤං කරිස්සතිති තං සකායාග: “ඉඛා”ති වා දිට්ඨවිමෙම ‘පරණ්ඨා’ති: සම්පරයො. “සකක”නති: තෙහි යථාච්ඡිකෙතති දෙවෙහි. “සකමාසාමාන”නති: සකභාව ඉච්ඡිකෙතති. “භොගසමඛිති භො”ති: භොගෙහි සමනතාගතා දිඤ්ඤිති පඤ්චිති කාමගුණෙහි සම්පපිතා මොදනතිති අන්තො. සෙසං උත්තානන්තමෙව, එවං තෙහි පෙතෙහි ආරාධනතො අත්තනා කතකම්මස්ස ව භතියා පුඤ්ඤ කම්මස්ස ව ගතියා පවෙදිතාය සංවිග්ගමිතස්ස නොලියාමිච්චපමුඛස්ස තුන් සන්තිපතිතස්ස මහාජනස්ස අක්කාසස්සානුරූපං ගගවා වින්තො රෙන ධම්මං දෙසෙයි.

දෙසනාපරියොසානෙ වතුරසිතියා පාණසහස්සානං ධම්මාහි සමයො අභොසිති.

අභිජ්ජමාන පෙතවළුවණ්ණො
ති ට්ඨිතා.

3. 2.

“සුණ්ඨිගමිකො පෙතෙ”ති ඉදං සන්ධි වෙච්චනෙ විහරනො ආයග්ගතො සානුවාසි¹ තේරස්ස ඤ්ඤිපෙතෙ ආරම්භ වුත්තං.

1. සි. II & III හා පිණ්ණො.

2. ම. භාෂ්‍යවාසි.

අතීතෙ කීර් බාදණසියං කිතවස්ස නාම රඤ්ඤ පුත්තො උය්‍යාන
 කීලං කීලිනිභි නිව්වෙතනෙනානා සුතෙනතං නාම පච්චිකමුඛං පිණ්ඩං
 චරිතො නගරතො නිකමිනතං දිස්වා ඉස්සරියමදමිනෙනා සුතො
 “කථංඤ්ඤි නාම මග්ගං අඤ්ඤාලං අකමාසො අයං මුණ්ඩකො ගච්ඡති”ති
 පද්ධත්ථිවිතෙනා හත්ථිකමිනිනො ඔභරිතො “කච්චි වො පිණ්ඩපානො
 ලභො”ති? ආලපනෙනා හත්තො පතනං ගහෙතො පඨවියං
 පානෙතො හිඤ්ඤි අථ නං සබ්බත්ථ නාදිභාව¹ප්පත්තියං නිබ්බිකාරං
 කරුණාමිප්ථාරසොමමසොමනස්සනායනාතිපාතිතපසන්න විත්තමෙව
 නං ඔලොකෙනනමපි අවධානාසානෙන පද්ධතිවිතෙනා “කිං මං කිත
 වස්ස රඤ්ඤා පුත්තං න ඡනාසි? තච ඔලොකනං මග්ගං කිං
 කරිස්සාති”ති? චතො අවහසනෙනා පකකාමි. පකකනාමත්තස්සෙව
 වස්ස නරකඤ්ඤිපට්ඨිතො ඔලවසරිථාහො උප්පජ්ජි. සො තෙන
 මිහාසනාපෙනාභිභූතකායො අතිබාලකප්පකමෙදනාභිභූතො කාලං
 කමාසො අමිච්චිතොතිරයෙ නිබ්බත්ති. සො තත්ථ දක්ඛිණපස්සෙත
 වාමපස්සෙත උත්තානො අවකුප්පෙත්ති ඔහුති පකාරෙති පරිවත්තරිතො
 ධර්මො වතුරුසිතිවස්සසගස්සාති පච්චිතො තතො චුතො පෙතෙසු අපරි
 මිතකාලං මුප්පිපාසාදිදුකකං අනුහමිතො තතො චුතො ඉමිසමි.
 මුහුප්පාදෙද කුණ්ඩිනගරස්ස සමිපෙ කෙවට්ටගාමෙ නිබ්බත්ති. තස්ස
 ඡන්දියං රඤ්ඤං උප්පජ්ජි. තෙන සො පුබ්බෙ අත්තනා අනුභූතපුබ්බං
 දුකකං අනුස්සරෙනා වසප්පෙනොපි පාපහයෙන ඤ්ඤනකෙතිපි
 සමි. මච්ඡිකමිනත්තං න ගච්ඡති. තෙසු ගච්ඡෙනෙසු මච්ඡිකානෙ
 තො අතිව්ඡෙනො නිලියති. තතො ච ඡලං හිඤ්ඤි. ජිවනෙන වා
 මච්ඡික ගහෙතො විස්සප්පෙති.² තස්ස තං කිරියං අරොචනා³
 ඤ්ඤනා ගෙහතො නීගරිංසු. එතො පනස්ස භාතා සිනෙහෙන
 සොමමදයො⁴ අහොසි.

තෙන ව සමයෙන ආයස්මා ආනන්දෙ කුණ්ඩිනගරං උපනිස්සාය
 සානුචාසිපබ්බතෙ මිහරති. අථ සො කෙවට්ටපුත්තො ඤ්ඤනකෙති
 පරිවචනෙනා සුතො ඉතො විතො ව පරිබහමිනෙනා තං පදෙසං
 පතෙතො ගොජනවෙලාය ථෙරස්ස සන්ධිකං උපසංකමි. ථෙරෙ තං
 පුච්ඡිතො ගොජනෙන අභිකභාවං ඤාතො තස්ස භත්තං දතො කත
 භත්තකිළෙවං සබ්බං තං පවත්ති. ඤාතො ධම්මකථායෙව තං පසන්න
 මානසං ඤාතො පබ්බජිස්සාසි ආචුතොති? ආම හතෙන පබ්බජිස්සාමිති.
 ථෙරො තං පබ්බාජෙතො තෙන සමි. හගවිතො සන්ධිකං අගමාසි.
 අථ නං සත්ථා ආගා ආනන්ද ඉමං සාමිකෙරං අනුකමෙපය්‍යාසිති.
 සො ව අකතකුසලත්තා අප්පලාහො අහොසි. අථ නං සත්ථා
 අනුග්‍රහණෙනා හිකමුනං පරිගොගත්ථාය පාතියසවානං පරිසු
 රණං නිශොජෙසි. තං දිස්වා උපාසකා තස්ස ඔහුති තිව්චහත්තාති

1. සි. I & II. භාදිකමිනාව.

2. සි. II & III. හා. විස්සප්පෙති.

3. හා. සි. II. ආරොචනා.

4. සි. II & III. හා. සිනෙහෙන සමිකමදයො.

පට්ටපෙසු. සො අපරෙත සමයෙත ලඹුපසමපදෙ අරහත්තං පඤ්ඤා පෙරො හුඤ්ඤා වාදසති භික්ඛුති සමං සංක්‍රමායිපබ්බතො වයි. තස්ස පන සද්දතං පඤ්ඤාසතමත්තං අනුපට්ඨානසුසලබ්බමං උපට්ඨතමිතිත්ථොදි පාපබ්බමං කාරං කඤ්ඤා පෙතෙසු නිබ්බතනිංසු. තස්ස පන මාතා පිතරො “එස අලෙහති පුබ්බො භොගතො නික්ඛාබ්බිතො”ති ලජ්ජායමානා¹ තං අනුපසංකමිඤ්ඤා තස්මිං බව්බසිනොහං භානිතං පෙසෙසු. සො පෙරස්ස ගාමං පිණ්ඩාය පට්ට්ඨාසමයෙ දක්ඛණ්ණකුමාරෙකං පඤ්ඤායං පට්ට්ඨාපෙඤ්ඤා කතඤ්ඤා අත්තානං දස්සෙඤ්ඤා මාතා පිතො ච භොගතෙහති ආදි ගාථා අපොච්ඡ. “කුණ්ඩනගරියො පෙරො”ති ආදයො පන ආදිතො පඤ්ඤාගාථා තාසං සම්බන්ධස්සත්තං බම්බිසාසනෙති ධම්මා:-

“කුණ්ඩනගරියො පෙරෙ සංක්‍රමායි නිවාසිතො
පොට්ඨපාදෙති නාමෙන සමෙණ භාවිති ප්‍රියො.

තස්ස මාතා පිතා භාතා දුග්ගතා යමලොකිතා
පාපකම්මං කරිඤ්ඤා පෙතෙලොකං ඉතො ගතා.

තෙ දුග්ගතා සුචිකට්ටා කීලනතා නග්ගිතො කිසං
උත්තසත්තා මහාතාසං න දස්සෙතති කුරුරිතො.

තස්ස භාතා විතරිඤ්ඤා නග්ගො එකපටෙකතො
චතුකුණ්ඩනො ගවිඤ්ඤා පෙරස්ස දස්සෙති කුමං.

පෙරෙ ව මනසිකඤ්ඤා කුණ්ඩිතො අපකමි²
සො ව විඤ්ඤාපයි පෙරං භාතා පෙතගතො අසං.

මාතා පිතා ච තෙ භගනො දුග්ගතා යමලොකිතා
පාපකම්මං කරිඤ්ඤා පෙතෙලොකං ඉතො ගතා.

තෙ දුග්ගතා සුචිකට්ටා කීලනතා නග්ගිතො කිසං
උත්තසත්තා මහාතාසං න දස්සෙතති කුරුරිතො.

අනුකම්පස්ස කාරුණිකො දඤ්ඤා අඤ්ඤාති තො
තව දිනෙන දනෙන යාපෙසස්සති කුරුරිතො”ති.

තත් “කුණ්ඩනගරියො පෙරො”ති: එවත්තාමතෙ නගරෙ ජන සම්බන්ධපෙරො. කුණ්ඩනගරියො පෙරෙති වා පාසො, සො එව අත්තො. “සංක්‍රමායිනිවාසිතො”ති: සංක්‍රමායි පබ්බතනිවාසි. “පොට්ඨ පාදෙති නාමෙන”ති: නාමෙන පොට්ඨපාදෙ නාම හොති. “සමෙණ”ති: සමිතපාපො. “භාවිති ප්‍රියො”ති: අරියමග්ගභාවතාස භාවිතසම්බන්ධප්‍රියො, අරහාති අත්තො. “තස්ස”ති: තස්ස සංක්‍රමායි පෙරස්ස. “දුග්ගතා”ති: දුග්ගතීං ගතා. “සුචිකට්ටා”ති: සුචිතා ලුච

1. හා. සාරත්ථාතා.

2. සි. II. අනිකමි.

වන්දනා අවර්තන. සුමිග්‍යානානි වා පාඨො, විජ්ඣනවේදන සුමි
 ඝානි ලභිතාමාය වුප්පිපාසාය අවර්තනා පිට්‍රිතා.¹ සුමිඝ්‍යානානි කෙවි
 පඨනානි. සුමිච්ඡද්දසදිස මුඛවාරානි අන්තො. “කිලනනා”නි: කිලනන
 කායවිතතා. “කුමභිකො”නි: කුමභිකො නිවේවාලා. “කිසා”නි
 අවර්තනවමනනසර්ප්පාය කිසදෙකා. “උත්තසන්නා”නි: අයං සමභේ
 අමනාකං පුත්තනානි ඔත්තප්පන උත්තසං ආපජ්ජනා. “මකාග්‍යා
 සා”නි: අත්තනා පුත්තනා කතකමමං පටිච්ච සංඝාතමහාසං.
 “න දුග්ගහනා”නි: අත්තනා න දුග්ගහනා සමමුඛිතාවං න ගච්ඡනති.
 “කුරුච්ඡිකො”නි: දුරුච්ඡිකමනනා. “නිසං භාගා”නි: සාත්‍යවිවිධපෙරස
 භාගා. “විකුරුච්ඡා”නි: විකුරුච්ඡා හුත්වා, ඔත්තප්පනනායසංගානි
 අන්තො. “විකුරුච්ඡා”නි: වා පාඨො, කුරුච්ඡා හුත්වා තරමාතරුපො
 හුත්වානි වුත්තං ගොති. “ඵකපදිකො මග්ගො. “ඵක
 පො”නි: ඵකපො අද්දතිගො. “ඵකුකුරුච්ඡා හුත්වානා”නි: වකුති
 අමග්ගති කුරුච්ඡානි අත්තනාවං පටිච්චනතිනි=වකුකුරුච්ඡානො, විකි
 ජ්ඣස්සි විකි ගන්තොති ගච්ඡනොති කිට්ඨනොති ඵවමග්ගො හුත්වානි
 අන්තො. සො කි ඵවං පුරුකො කොපිත පටිච්ඡාදනා ගොතිනි තථා
 අකාසි. “පෙරසං දුග්ගහනා”නි: පෙරසං අත්තනානං උද්දසසි
 උද්දසසි. “අමනාකො”නි: අයනාම ඵසොති ඵවං අමනසි
 කරිත්වා අනාවජ්ජනා. “සො වා”නි: සො පෙත්තො. “භාගා පෙත
 ග්‍යා අහ”නි: අහං අනිතතතතාවෙ භාගා ඉද්ධි පෙතගුත්තො ඉධා
 ගතොති වත්තා විකුරුච්ඡානි පෙරනති ගොජනා. යථා පත විකුරුච්ඡානි
 තං දුග්ගහනං මාග්‍යා පිභා වානි ආදිනා තිස්සො ගාථා වුත්තං. තත්ථ
 “මාග්‍යා පිභා ව ගත”නි: තව මාග්‍යා ව පිභා ව. “අනුකම්පසං”නි:
 අනුග්‍යාන අනුදයං කතෙති. “අනුකම්පසං”නි: ආදිස. “ගො”නි:
 අමනාකං. “නාම දිග්ගහනා”නි: කයං දිග්ගහනං. නං සුත්වා පෙරෙ
 යථා පටිපජ්ජිතං දුග්ගහනං:-

“පෙරෙ වරිත්තා පිභාය තිස්ස අනුදය ව වාදස
 ඵකජ්ඣං සනතිපතීංසු ගතවිසංගත” කාරණං.

පෙරෙ සමබ්බසි තො ආහ යථාලභිං දදාම මේ
 සමබ්බගතං කරිස්සාමි අනුකම්පාය සද්ධිනං.

නිශානසිංසු පෙරසං පෙරෙ සමබ්බං නිමිත්තසි
 දත්තා අත්තාදිසි පෙරෙ මාග්‍යා පිභා ව භාගුත්තො.

ඉදං මේ සද්ධිනං ගොගු සුමිතා ගොගු සද්ධිගො
 සමනනතරානුද්දවේදි ගොජනං උපපජ්ජිතං:

සුමිං පඤ්ඤිතං සමපනනං අනෙකරසබ්බසද්ධිනං
 නතො උද්දසසි භාගා වන්තො වලවා සුමි.

1. සි II & III. හා අවා පිට්‍රිතා 2 සි. I. විසංසු සි. II. විසංසු.

පහුතං භොජනං භනෙන පසං නය්‍යාමිහසෙ මිසං
තථා භනෙන පරික්කමි යථා වන්ථං ලභාමිසෙ.¹

පෙරෙ සඛිකාරකුට්ඨො² උච්චිඤ්චිතා නන්තතෙ
පිලොතිතං පටං නන්තං සඛිසං වාතුද්දිසෙ අද.

දන්තං අන්තදිසි පෙරෙ මාතු පිතු ව භාතුනො
ඉදෙමෙ සද්ධිතං භොතු සුඛිතා භොතතු සද්ධතයො.

සමනනතරානුද්දිට්ඨි වන්තී උපපජ්ජි.
තතො සුචන්ද්‍රසනො පෙරසං දය්‍යසි තුමිං.

යාවතා නන්දරාජසං විජිතසමිං පටිච්ඡද
තතො ඛහුතරා භනෙන වන්තාවන්දන්තී නො:

නොසෙය්‍යකම්මලියානි බොමකපපාසිකානි ව
විජුලා ව මහස්සා ව නෙපාකාසෙව ලම්බෙර.

තෙ මිසං පටිදහම යං යඤ්චි මනසො පියං
තථා භනෙන පරික්කමි යථා ගෙහං ලභාමිසෙ.¹

පෙරො පණ්ණකුට්ඨං කන්තං සඛිසං වාතුද්දිසෙ අද,
දන්තං අන්තදිසි පෙරො මාතු පිතු ව භාතුනො.

ඉදෙමෙ සද්ධිතං භොතු සුඛිතා භොතතු සද්ධතයො
සමනනතරානුද්දිට්ඨි සරානි උපපජ්ජි.

සුචායාරනිවෙසනා විහනතා භාගසො මිතා
න මිත්‍රසෙසසු ජදිසා යාදිසා නො සරා ඉධ.

අපි දිබ්බසු යාදිසා තාදිසා නො සරා ඉධ
දද්දලමිතා අගෙනති සමන්තා වතුරො දිසා.

තථා භනෙන පරික්කමි යථා පානං ලභාමිසෙ¹
පෙරො කර්තං සුරෙතො සඛිසං වාතුද්දිසෙ අද.

දන්තං අන්තදිසි පෙරො මාතු පිතු ව භාතුනො
ඉදෙමෙ සද්ධිතං භොතු සුඛිතා භොතතු සද්ධතයො.

සමනනතරානුද්දිට්ඨි පානියං උපපජ්ජි
ගම්භිරා ඛතුරස්සා ව පොකඛරඤ්ඤ සුභිමිතා.

සිතොදකා සුපතින්ද්‍රා සිතා අපපටිගන්තියා
පදුමුපලසඤ්ඤානා වාරිකිඤ්ඤාකඛුට්ඨිතා.

තන්තං නන්තං පිට්ඨිතං ව පෙරසං පටිදය්‍යසු,
පහුතං පානියමහනෙන පාදි දුක්ඛං ඵලනති නො.

I. ලභාමිසෙ. (සම්මන්) 2. සි. 12 & 111. හ. සන්තරකුට්ඨො.

ආභිෂේකමානා බිඤ්ජාම සක්කරෙ කුසකණ්ඩකෙ
තථා භනෙන පරක්කම යථා යානං ලභාමසෙ.

පේරො සිපාටිකං ලභ්වා සබ්බෙ වාතුද්දිසෙ අද
දඨා අනාදිසි පේරො මාතු පිතු ව භාතුනො.

ඉදමෙව ඤාතිනං හොතු සුඛිනා හොනතු ඤාතයො,
සමනනතරානුද්දිට්ඨි පෙනා රටේනමාගමු.

අනුකම්පිතවහ භද්දනෙහ භනෙනනච්ඡාදනෙන ව.
සරෙන පානදුනෙන යානදුනෙන වුහය.

මුතීං කාරුණිකං ලොකෙ භනෙන වජ්ඣුමාගතා”ති
ගාථායො ආහංසු.

තත් “පේරො චජ්ඣා පිණ්ඩායා”ති: පේරො පිණ්ඩපානවාරිකාය
වරිතා. “හිඤ්ඤ අසෙසෙ ච මාදසා”ති: පේරෙන සහ වසනනා අසෙසෙ
වාදස හිඤ්ඤ. “ඵකජ්ඣ”නති: ඵකනො; සනතිපතීංසු. කඛමා ති වෙ?
“භතතව්ගගගකාරණා”¹ති: භතත කිව්වකාරණා භුඤ්ජන නිමිත්තං.
“හෙ”ති: හෙ හිඤ්ඤ. “සථා ලභ”නති: යං යං ලබං. “දද්ධා”ති: දෙද.
“නිසානාසිංසු”ති: අදංසු. “සබ්බං නිමනතයි”ති: හෙ වාදසහිකසු
සබ්බදෙද්ධසවසෙන තං භතතං දද්ධං නිමනෙතයි. “අනවාදිසි”ති: ආදිසි.
තත් සෙසං අනාදිසි හෙ දසෙසංසු. “මාතු පිතු ව භාතුනො—ඉදමෙව
ඤාතිනං හොතු සුඛිනා හොනතු ඤාතයො”ති වුත්තං. “සමනනතස්
නුද්දිට්ඨි”ති: උද්දිට්ඨිසමනනතරමෙව. “සොජනං උපපජ්ජමා”ති:
තෙසං පෙනානං හොජනං උපපජ්ජි. කිදිසනති? ආහ: සුචිති ආදි.

තත් “අභොකරසබ්බාසුජ්ජන”නති: නානාරසෙහි බ්බාසුජ්ජනෙහි
සුත්තං, අථවා අනෙකරසං අනෙකබ්බාසුජ්ජනසුචි. “නනො”ති: හො
ජනලාභනො පච්ඡා. “උද්දිසයි භානා”ති: භාතිකභුතො පෙනො
පේරංසා අත්තානං දසෙසයි. “චණ්ණවා බලවා සුඛි”ති: තෙන
හොජනලාභෙන තාවදෙව රුපසම්පන්නො බලසම්පන්නො සුඛිතො
ව සුචො. “සසුනං හොජනමගගගන”ති: භනෙන තව දනානුභාවෙන
පසුතං අනපාකං හොජනං අමෙඤ්ඤ ලභ්වා. “පසං නගනාමගසෙ”ති:
ඕලොකෙහි නගතිකා පන අමග. තඛමා තථා භනෙන පරක්කම
පයොගං කරොති. “සථ චජ්ඣං ලභාමගසෙ”ති: යෙන පකාරෙන
යාදිසෙන පයොගෙන සබ්බෙව මයං වජ්ඣාති ලභෙය්‍යාම තථා වාය
මථාති අනේවා. “සබ්බාජ්ඣමමනා”ති: තත් තත් සබ්බාරව්‍යානතො.
“උච්චිණ්ණිකානා”ති: ගවෙසනවසෙන ගගෙඨාන. “නනතෙක”ති:
ඡිනතපරිශනෙන ඡිඤ්ඤදුස්සබ්බෙඤ්ඤ. තෙ පන යඛමා බණ්ඩභුතා
පිලොතිකා නාම හොනති, තාහි ව පේරො ඕවරං කඨා සබ්බසා
අද්දයි. තඛමා ආහ: පිලොතිකං සමං කඨා සබ්බෙ වාතුද්දිසෙ අද්දති

තත් “සසෙක මාතුද්දිසෙ අද”ති: වතුහි දිසාහි ආගතතිකුඩු සසෙක අදසි. සමපදනපෙත් හි ඉදං භුමමවචනං. “සුචංචස භො”ති: සුඤ්ජරවන්චසභො. “පෙරයා දයාසි කුම”නති: පෙරයා අතතානං දයාසි දයොසි පාකපො අභොසි. පටිච්ඡාදයති එතාති=පටිච්ඡද. “කුටාගාරනිවෙසනා”ති: කුටාගාරභූතා තදඤ්ඤ නිවෙසනසංඛාතා ච සරං. ලිඛිතවිපල්ලාසවසෙන භොතං වුතතං. “විහතනා”ති: සම වතුරයා ආගත වට්ටසණ්ඨානාදිවසෙන විහතනා. “භාගභො මිනා”ති: භාගෙන පරිච්ඡින්නා. “භො”ති: අමනාකං. “ඉධා”ති: ඉමසම පෙතලොකෙ. “අපි දිබෙබ්බු”ති: අපිති නිපාත මතතං. දිබෙබ්බු භවනෙසු, දෙවලොකෙසුහි අපෙත්තං. “කරක”නති ධම්මකරකං. “පුරෙත්වා”ති: උදකයා පුරෙත්වා. “මාගිකිඤ්ඤානිපුරි තා”ති: තත් තත් වාරිමත්තෙ පදමුපල්ලාදීනං කෙසරභාගෙහි සඤ්ජාදිතවසෙන පුරිතා. “එලනති”ති: පුප්ථනති, පණ්ණිකපරි යතනාදිසු විදුලෙතතිහි අපෙත්තං. “ආභිණ්ඩමානා”ති: විවරමානා. “ඛඤ්ජාමා”ති: ඛඤ්ජන වසෙන ගච්ඡාමි. “සකකණ්ටකො”ති: කුසකණ්ටකවති භූමිභාගෙ, සකකරෙ කුසකණ්ටකෙ අකකමනතාති අපෙත්තං. “සාන”නති: රථවයනාදිකං යං කිඤ්චි යානං. “සිපාපික”නති: එකපට්ටං උපාහනං. “රපෙත්වා මාගමු”නති: මකාරො පදසක්කිතෙර, රපෙත ආගමිකංසු. “උභාස”නති: උභයෙන දුනෙන; යානදුනෙන වෙව භතනාදිවතුපට්ටයදුනෙන ච. පානියදුනෙන ච කෙත්ත භෙසජ්ජ දනමිදි සමාහිතං. සෙසං භෙට්ඨං වුතතනසතතා උතතනමෙව.

පෙරෙ තමපට්ටනිං භගවතො ආරෙවෙසි. භගවා තමිත්තං අට්ඨපත්තිං කත්වා යථා ඉමෙ එතරහි එවං තිමිදි ඉතො අනතතරු නිතෙ අතතභාවෙ පෙතො හුත්වා මහාදුක්ඛං අනුභවිති වත්වා පෙරෙන යාමිතො සුත්තපෙතවත්තං කපෙත්වා සමපතනපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. තං හුත්වා මහාජනො සඤ්ජාතසංවෙගො දුනාසිලාදිපුඤ්ඤ කමනිරතො අභොසිති.

සානුචාසිපෙතවත්තමණ්ණිනා

නි ට්ඨි තා.

3. 3.

“පට්ඨපිසඨමහං රූචිරං සහසසර”නති ඉදං සත්ථි සාවතීයං විහරතො අඤ්ඤතරං පෙතිං ආරබ්භ වුතතං. අනිතෙ කීර කයා පයා භගවතො කාලෙ අඤ්ඤතරං ඉපි සිලාචාරසමපනතා කල්පාණ විතතයා සනතිසංගෙන සංසතෙ අභිපසසනතා සුචිහතන විවිත්ත ජමා සොපාන භූමිතලං අනිවිසදයානීයං එකං ආවාසං කත්වා තත්තිකුඩු නිසිදුපෙත්වා පණ්ණිතො ආභාගෙන පරිච්ඡිත්වා හිකුසසසෙක

නිශාදෙසි. සා අපරෙත සමයෙන කාලං කාමා අඤ්ඤාසු¹ පාප කම්මස්ස වසෙන නිමිති පබ්බතාරජේ රථකාරදහං නිශ්ශාය මිමාන පෙති හුළා නිබ්බතති. තස්ස සංඛ්‍යාස්ස ආවාසදානපුඤ්ඤානුභාවෙන සබ්බරතානමයං උළාරං අතීව්‍ය සමනතතො පාසාදිකං මනොහරං රමණීයං පොකඛරණීයං නාදනවනසදිසං උපසොභිතං මිමානං නිබ්බතති. සංඤ්චි සුවණ්ණවණ්ණං අභිරුපා දස්සනීයා පාසාදිකා අභොසි. සා තත්ථ පුරිසෙති විනා දිබ්බසම්පතති. අනුභවතී වසති. තස්සා දීඝරතං නිප්පුරිසාය වසනතීයා අතභිරතී උපපන්නා. සා උක්කණ්ණිතා හුළා අපෙඨසො² උපායොති විනොතචා දිබ්බාති අම්බපක්කානි නදියං පක්ඛිපති. සබ්බං කණ්ණමුණ්ඩපෙතවත්ථුසමි. ආශතනායෙතොව චෙදිතබ්බං. ඉධ පන බාරණසි වාසි එතො මාණ්ණවො ගඛායං තොසු එකං අම්බජලං දිස්වා තස්ස ව පහවං³ ගවෙසතො අනුක්කමෙන ගතවා තං නදිං දිස්වා තදනුසාරෙන තස්සා වසනට්ඨානං ගතො. සා තං දිස්වා අත්තතො වසනට්ඨානං තොචා පටිසන්ථරං කුරෙතති නිසීදි. සො තස්සා වසනට්ඨාන සම්පතති. දිස්වා පුච්ඡතො:

“චෙඨරියඨමං රුචිරං පහස්සරං
මිමානමාරුග්ග අනෙකවිත්තං.
තත්ථච්ඡසි දෙවි මහානුභාවෙ
පඨමතී පණ්ණරසෙව වන්දිමා.

වණ්ණණං ව තො කතකාස්ස සතතිතො
උත්තතාරුපො භුගදස්සනීයො.
පලලබ්බසෙට්ඨ අතුලෙ නිසින්නා
එකා තුවං තත්ථ ව භුග්ගසාමිකො.

ඉමා ව තො පොකඛරඤ්ඤා සමනතා
පසුතමාලං බහුපුණ්ඩරිකා.
සුවණ්ණවුණ්ණති සමනතමොත්තා
තා තත්ථ සෙඛිකා පණ්ණො ව විජ්ජති.

හංසාපිමෙ දස්සනීයා මනොරමා
උදකාසමි. අනුපරියතති සබ්බදා.
සම්මයා වග්ගපනදතති සෙබ්බ
බ්ඤ්ඤාසුරු දුක්ඛිනංව සොසො.

දඤ්ලලමානා යසසා යසසසිති
නාමාය ව චං අවලම්බි තිට්ඨසි.
ආලාරපමො හසිතො පියංවදෙ
සබ්බබ්ගකල්‍යාණී භුසං විරෙවසි.

1. සි. I. අඤ්ඤාතරසස.

2. සි. II & III. අපෙඨසො.

3. හං. සමෙව.

ඉදං විමානං විරජං සමෙ ඝිතං
 උය්‍යානවතනං රතීනඤ්චි වඛිතං.
 ඉවර්ෂාමහං නාරි අනොමදස්සනෙ
 තයා සහ නන්දනෙ ඉධ මොදිතු”නති

ඉමා ගාථා අභාසි.

තථ “නාඨා”ති: තයමිං විමානෙ. “අවස්සි”ති: ඉවර්තීවර්තන
 කාලෙ නිසිදසි වසසි. “දෙව්”ති: තං ආලපති. “මහානුභාවෙ”ති:
 මහතා දිබ්බානුභාවෙන සමන්තාගතෙ. “පථදාමි”ති: අත්තනො
 පථගුතෙ අඛතී, ගගනතලමිත්තකෙති¹ අපේඨා. “පණ්ණරසෙව
 චන්ද්‍රිමා”ති: පුණ්ණමාසියං පරිපුණ්ණමණ්ඩලො වන්දෙ විය විජේරාත
 මානාති අපේඨා. “වණ්ණොපි භෙ ඝාභාඝාසං සංභානිකො”ති:
 තව වණ්ණොපි උත්තරතසිඛිතිපුච්ඡණ්ණොන සදිසො අතිවිය මනො
 ගරෙ. තෙතාග: උත්තරතසරූපො භුසදස්සනිකොති. “අතුලෙ”ති:
 මහාරහෙ, අතුලෙති හි වා දෙවතාය ආලපනං, අසදිස රූපෙති
 අපේඨා. “නරථි ච තුණ්ණ ඝාමිකො”ති: තුණ්ණං සාමිකො ව
 නරථි. “පසුභාමාලා”ති: කමලකුචලයාදි බහුවිධ කුසුමවතීයො.
 “සුවණ්ණවුණ්ණොති”ති: සුවණ්ණවාලිකාති. “සමභානමොභානා”ති
 සමන්තතො මතීණ්ණො. “නාඨා”ති: තාසු පොකකරණීසු. “සමභානා
 පණ්ණො චා”ති: කද්දුමො වා උදකපිට්ඨලො² වා න විජ්ජති.
 “කංසාපිමෙ දස්සනිකා මහොරමා”ති: ඉමෙ කංසා ව දස්සනසුඛා
 මනොරමා ව. “අනුසම්මනාති”ති: අනුචිවරනති. “සබ්බද”ති: සබ්බසු
 උතුසු. “සමස්සා”ති: සඛ්ඛමි, “විශ්ව”ති: මධුරං. “උපනාදනාති”ති:
 විකුජෙනති. “බිඤ්ඤසංග”ති: අවිස්සංගසංග සමපිණ්ණිකසංග “දුදුඤ්ඤ
 නංචි භොගො”ති: වගුඛිඤ්ඤසංගාවෙන දුදුඤ්ඤිනං විය තව පොකක
 රණීයං කංසානං භොගොති අපේඨා. “දදදලලාමානා”ති: අතිවිය
 අතිජලනති. “සසසා”ති: දෙවිඨියා. “නාමාසා”ති: දෙණීයං.
 පොකකරණීයකුටි පදුමිතියං සුවණ්ණනාමාය මහාරහෙ පලලෙඛක
 තිසිදිත්වා උදකකිලං කිලනතිං පෙතීං දිත්වා ඵමාග. “අවලමිනා”ති:
 ඔලමිනා; අපස්සනං අපස්සාය. කිඬ්ඬිති ඉදං භානසද්දස්ස ගති
 තිවතති අත්තතා ගතියා ව පටිපෙක්ඛපවචනං. “භිසජ්ජසි”ති: වා පාශො,
 තිසිදිසිනෙවස්ස අපේඨා දධිකෙඛා. “ආලාරපමෙක”ති: චෙලලිත
 තීලදිසපමුමෙ. “භසිකො”ති: හසිතවතී ව හසිතමුඛිපි. “පිසංචදෙ”ති:
 පියභාසිති. “සබ්බඛාසාලාණි”ති: සබ්බති අභෙතති සුඤ්ජර
 සොභනඅඛතපච්චිඛිති අපේඨා. “විශ්මමි”ති: විරජෙයි. “විර
 ජ”නති: විගතරජං නිදද්දසං. “සමෙ ඝිත”නති: සමෙ භූමිභාගෙ
 ඝිතං, වතුරස්ස සොභිතතාය වා සමභාගෙ ඝිතං, සමන්තභද්දනති
 අපේඨා. “උසානචගන”නති: නන්දනවතසතියං. “රතීනඤ්චිවඛි

1. හා. ගගනතලමිතෙගති.

2. III. හා. උදකපිඤ්ඤලො.

ආ"නති: රතීං ච නන්දිං ච වරිකිනිති=රතීනන්දිවරිකිනං, සුමය්‍යා ච පිතියා ච සංවරිකිනනති අන්තො. "නාදී"ති: තය්‍යා ආලපනං. "අන්තොමදය්‍යන්තො"ති: පරිපුර්ණභිකපච්චඩනතාය අනින්දිතදය්‍යන්තො. "නාදන්තො"ති: නන්දනකරො. "ඉධා"ති: නන්දනවන්තො, විමාන්තො වා. "මොදිතු"නති: අභිරමිතුං; ඉවත්මිති යොජනා.

එවමපන තෙන මාණවෙන වුත්තො සා විමානදෙවතා තය්‍යා පච්චිකං දෙනති ආහා:-

"කරොති කමමං ඉධ වෙදනීයං.
විතතඤ්ච තෙ ඉධ නීතිතං භවතු,
කතොන කමමං ඉධ වෙදනීයං.
එවං මමං ලව්ඡයි කාමිකාමිනි"නති.

තත්ථ "කරොති කමමං ඉධ වෙදනීයං"නති: ඉධ ඉමය්‍යමී. දිබ්බධර්මානෙ විපච්චිකං විපාකදයකං කුසලකමමං කරොති පස වෙය්‍යායි. "ඉධනීතිතං"නති: ඉධුපනීතං. "ඉධනිනාන"නති වා පාඨො. ඉමය්‍යමී ධර්මානෙ නීතිතං පොතං පබ්බාරං තච විතතං භවතු භොතු. "මම"නති: මං. "ලව්ඡයි"ති: ලභිස්සයි.

සො මාණවො තය්‍යා විමානපෙතියා වචනං සුත්වා තෙනා මනුස්සපථං ගතො තත්ථ විතතං පඤ්ඤාය තථ්‍යං පුඤ්ඤකමමං කතො න වීරය්‍යොව කාලං කතො තත්ථ නිබ්බතති තය්‍යා පෙතියා සහබ්බතං. තමිත්ථං පකාසෙත්තො සබ්බිතිකාරා:-

"සාධුති සො තය්‍යා පටිසම්භුතීන්තො
අකාසි කමමං තතිං වෙදනීයං.
කතොන කමමං තතිං වෙදනීයං.
උපපජ්ජි මාණවො තය්‍යා සහබ්බතං"නති

මසානගාථමංගසු.

තත්ථ "සාධු"ති: සංපට්චිත්තෙන නිපාතො. "නාසා"ති: තය්‍යා විමානපෙතියා. "සම්භුතීන්තො"ති: තය්‍යා වචනං සමපට්චිත්තො. "තතිං වෙදනීයං"නති: තය්‍යමී විමාන්තො තාය සතිං වෙදිතබ්බං සුඛ විපාකං කුසලකමමං. "සහබ්බතං"නති: සහගාවං, සො මාණවො තය්‍යා සහබ්බතං උපපජ්ජි යොජනා.

එවං තෙසු තත්ථ වීරකාලං දිබ්බසම්පතති. අනුභවනෙතසු පුරිසො කමමය්‍ය පරිකබ්බෙතො කාලමකාසි. ඉතං පන අතතනො පුඤ්ඤකමමය්‍ය බෙතතගතභාවෙන එකං බුඞ්ණතරං තත්ථ පරි පුර්ණං කතො වසි. අථ අමහාකං භගවතී ලොකෙ උපපජ්ජිතො පච්චතීතවරධම්මවනෙක අනුක්කමෙන ජෙතවන්තෙ විහරන්තො ආයස්මා මහාමොග්ගලානො එකදිවසං පබ්බතවාරිකං වරමා නො තං විමානඤ්ච විමානපෙතීඤ්ච දිස්වා වෙඨමිස්ඨමිතං රූපිරං සහස්සකං ආදිකාති ගාථාති පුට්ඨි. සා වය්‍යා ආදිතො

පටියාය සබ්බං අත්තනො පටිතතිං ආරොචෙයි. තං සුඤ්ඤං පෙරෙ
සාවච්ඡිං¹ ආගන්ත්වා හගවිතො ආරොචෙයි හගවා නමිත්ථං අවුත්ථානති.
කඤ්ඤං සම්පන්නපරිසංඝං ධම්මං දෙසෙයි. තං සුඤ්ඤං මහාජනො දුතං
දීති පුඤ්ඤාති කඤ්ඤං ධම්මතිරතො අහංසිති.

රජසාර පෙනවනු ලබනවා

නි වසී තා.

3. 4.

“භුසාති එකො සාලිං පුතාපරො”ති ඉදං සන්ධි සාවච්ඡිං² විහ
රතො වත්තාණං පෙනෙ ආරබ්භ වුත්තං. සාවච්ඡිං කීර අවිදුරෙ
අඤ්ඤාතරසංඝං භාමිකෙ එකො කුට්වාණිණේ කුට්ඨානාදිති ජීවිතං
කපෙපයි. භො සාලිපලාපෙ ගහෙත්වා තම්බමිත්තකාය පරිභාවෙත්වා
ගරුකර කඤ්ඤං රත්තසාලිති සභිං මිසෙත්වා විකකිණී. තස්ස පුත්තො
සරං ආගතානං මම මිත්තසුභජානං සම්මානං න කරෙතිති කුපිතො
යොග්ග³ වම්මං ගහෙත්වා මාකුසිසෙ පහාරමදයි. තස්ස සුඤ්ඤං සබ්බසං
අත්ථාය ධම්මසංඝං චොරිකාය ඛාදිත්වා පුත තෙති අනුසුඤ්ඤාය
මානා “සචෙ මයං තං මංසං ඛාදිතං සචෙ සචෙ අත්තනො පිට්ඨි
මංසං කන්තිත්වා ඛාදෙය්”නති සපථං අකායි. හරියා පනස්ස
කිඤ්ඤි දෙව උපකාරණං යාවන්තානං නැවති වත්තො තෙති නිපට්ඨිය
මානා “සචෙ සත්තං නැවති වදමි ජත්තත්තධාරිතො ගුප්භක්ඛා
හවෙය්”නති මුසාවාදෙන සපථමකායි. තෙ වත්තාණංපි ජනා අප
රෙන සමයෙන කාලං කඤ්ඤං විඤ්ඤාටිතං පෙනා සුඤ්ඤං නිබ්බන්ධංසු.
තත් කුට්වාණිණේ කම්මඵලෙන පජ්ජලන්තං භුසං උභොති හත්ථෙති
ගහෙත්වා අත්තනො මන්තෙ ආකිරිත්වා මහාදුක්ඛං අනුභවති. තස්ස
පුත්තො අයොමයෙති මුග්ගරෙති සයමෙව අත්තනො සිසං හිනිදිත්වා
අනපාකං දුක්ඛං පච්චිනුහොති. තස්ස සුඤ්ඤං කම්මඵලෙන සුනිසි
තෙති අතිවීය විපුලායතෙති නැවෙති අත්තනො පිට්ඨිමංසාති
මකකන්තිත්වා මකකන්තිත්වා ඛාදන්ති අපරිමිතං දුක්ඛං අනුභවති.
තස්ස හරියාය සුගතං සුචිත්තං⁴ අපගතකාලකා සාලිහත්තං උපතීත
මත්තමෙව නානාවිධකිම්බුලාකුලං පරමදුග්ගකිණේගුප්ථං ගුප්ථං
සම්පජ්ජති. තං සා උභොති හත්ථෙති පරිග්ගහෙත්වා භුඤ්ඤන්ති මහා
දුක්ඛං සට්ඨසංචෙදෙති. ඵලං තෙසු වතුසු ජනෙසු පෙනෙසු නිබ්බන්ධ
ත්වා මහාදුක්ඛං අනුභවිතොසු ආයස්ථා මහාමොග්ගලානො පබ්බත
වාටිකං වරන්තො එකදිවසං තං ණං ගතො තෙ පෙනෙ දිත්වා

“භුසාති එකො සාලිං පුතාපරො

අයඤ්ඤා නාරි සකමංසලොතිතං

කුට්ඨං ව ගුප්ථං අසුචිං අකන්තිතං

පරිභුඤ්ඤාති කිසංසං විපාකො”ති?

ඉමංශ්ශංසං තෙති කතකමමං පුට්ඨි.

තත් “භූමානි”ති: පලාපානි. “ඵකො”ති: ඵකකො. “සාලි”නති සාලිනො. සාමිඅනෙභෙතං උපයොගවචනං. සාලිනො පලාපානි පඤ්චනානාති අත්තනො සිසෙ අවකිරතිති අබිපපායො. “පුනා සකෙ”ති: පුන අපරෙ. යො හි සො මාතු සිසං පහරි සො අයොමුග්ග රෙහි අත්තනො සිසං පහරිතො සිසහෙදං පාපුණාති තං සන්ධාය වදති. “සසමංසලොකින”නති: අත්තනො පිටිසිමංසං ලොකිතං ච පරිභුඤ්ජතිති යොජනා. “අනානානි”නති: න කතනං අමනාපං ජෙගුච්ඡං. කිසස අසං විසාකො”ති: කතමස්ස පාපකමස්ස ඉදං ඵලං යං ඉදති භූමෙහි පච්චක්ඛවියතිති අනෙභං.

ඵචං ජෙරෙන තෙහි කතකමෙහි හි පුන පුච්ඡිතෙ කුටවාණිජස්ස හරියා සබ්බෙහි තෙහි කතකමං ආවික්ඛන්ති:-

“අයං පුරෙ මාතරං හිංසති¹ අයං පන කුටවාණිජෙ අයං මංසානි බාදිතො මුසාවාදෙන වඤ්ඤති.”

අහං මනුස්සොසු මනුස්සභූතා අහාරිණී සබ්බකුලස්ස ඉස්සර සන්තොසු පරිගුත්තාමි මා ච කිඤ්චි ඉතො අදං.

මුසාවාදෙන ජාදෙමි² නත්ති ඵතං මම ගෙහෙ සචෙ මෙ සත්තං නිගුත්තාමි ගුප්ථං මෙ තොතු තොජනං.

තස්ස කමමස්ස විපාකොන මුසාවාදස්ස චුක්ඛං සුගතිසාලිනො භත්තං ගුප්ථෙව පරිචත්තති.

අවඤ්ඤානි ච කමිමානි න හි කමමං විතස්සති දුග්ගතිං කිමිජං මිලනං භුඤ්ජාමි ච පිවාමි වා”ති

ගාථා අභාසි.

තත් “අස”නති: පුත්තං දස්සන්ති වදති. “කිංසති”ති: ථාමෙන පරිබාධෙති, මුග්ගරෙන පහරතිති අනෙභං. “කුටවාණිජෙ”ති: බල වාණිජෙ, වඤ්ඤනාය වණිජ්ජකාරකොති අනෙභං. “මංසානි බාදිතො”ති පරෙහි සාධාරණං මංසං සයමෙව බාදිතො නාහං බාද මිති මුසාවාදෙන තෙ වඤ්ඤති. “අනානි”ති: ගෙහසාමිති. “සසහනසු”ති: විජ්ජමානෙස්සව පරෙහි යාචිතඋපකරණෙසු. “පපි ගුහසාමි”ති: පච්චිජාදෙසිං. කාලවිපල්ලාසෙන හෙතං චුත්තං. “මා ච කිඤ්චි ඉතො අද”නති: ඉතො මම සත්තකතො කිඤ්චිත්තවපි අත්තිකස්ස පරස්ස න අදසිං. “ජාදෙමි”ති:³ නත්ති ඵතං මම ගෙහෙති මුසාවාදෙන ජාදෙසිං. “ගුප්ථං මෙ පපිමහනති”ති: සුගතිසාලිතත්තං මග්ගං කමමවසෙන ගුප්ථාසෙන පරිචත්තති පරිනමිති. “අවඤ්ඤා නි”ති: අමොඝානි අභිපථලානි. “හ හි කමමං විතස්සති”ති: හෙතුප චිතං කමමං ඵලං අදතිං නති විතස්සති. “කිමිජං”නති: කිමිචත්තං සඤ්ජාත කිමිකුලං. “මිලන”නති: ගුප්ථං සෙසං හෙට්ඨං චුත්තනායත්තං උත්තානමෙව.

එමොනේදෝ තරුණයා පෙනීයා වඩනා සුඛයා තමා පවතියි. හඟවනො
ආරේවෙයි. හඟවා තමන්ට අවුල්පතකි. කළු සමපතනපරිසාරය
බවම දෙසෙයි. සා දෙසනා මහාජනකයා සාදනා අනෙකිනි.

භූමිපතිවනු ඇතිකළා

නි වසි තා.

3 5.

“අමෙරුරුප. සුභවාසය සුභවාසය” නැති කුමාරපෙනවනු. තරුණ
කා උපතකි? සාමන්තය. කිරි බහු උපතකා බවමගණ. හුචා නගරේ
මහතා. මහතා. කාමරේ. තා. නාමාවණ්ණය. වනේති අලුතින
රිනා කාලයෙහි සන්ධාර. හිකුසුඛය. ව නිමනනා. මහාරහපවිත්ත
රණන්තෙසු ආසනෙසු බුද්ධපමුඛ. හිකුසුඛය. නිසිදෙපෙන. හනි
පුටාදිති පුරේනා මහාදන. පවතෙනනැති. තා. දිනා. අඤ්ඤාතරේ
මෙරුරුපරිසරය. පුරිසය. තා. සකකාර. අසහමනො
එවමන: “වරමන. සබ්බ. සබ්බකාරකුට ජබ්බිත. නනේව ඉමෙස.
මුණ්ණිකාන. දිනන” නැති. තා. සුඛයා උපතකා සංවිග්ගමනසා “හාරිය.
වන ඉමනා පුරිසසන පාප. පසුත. ගෙන එව. බුද්ධපමුඛ හිකුසුඛය
අපරබ්” නැති තමන්ට තරුණ මාතුයා ආරේවෙනා “ගව් සසාවක
සබ්බ. හඟවනා. බමාපෙන” නි ආහංසු. සා සාධුති පරිසරය. නිම
පුතන. සනතපෙත්ත නි සඤ්ඤාතරේ හඟවනා. හිකුසුඛය. අවුල්
කමන. පුරෙනන කතා. අවධය. දෙසෙන නි බමාපෙන. හඟවනො
හිකුසුඛය. ව සහතා. යාගුදෙනන පුජ. අනාසි. තරුණ
පුරෙනා න වරයෙහි කාල. කළු. කිරිලියකමුඛපරිසරය. ගණි
කාය කුටිය. නිබ්බතන. සා ව න. ජනමන. ගෙව දරනොති
ඤ්ඤා පුසාන ජාමාපෙන. ගෙන තන් අතනො පුඤ්ඤාලෙනව
ගහිතරනෙකා කෙන නි අනුපද්ධතො මාතුඅනෙක විය සුඛ. සුපි.
දෙවනා තරුණ ආරකය. ගණි. සුඛ ව වදනැති.

අප හඟවා පවුසවෙලාය. මහාකරුණාසමාපතනො. වුට්ඨාය
බුද්ධවනුනා ලොක. මෙලාකෙනෙනා තා. දරන. සිව්විකාය ජබ්බිත.
දිනා. පුරිසුගමනවෙලාය සිව්විකා. අගමාසි. සන්ධා. ඉඩගනො
කාරණෙනන් හිකුසුඛය නි මහාජනො සනතිපති. හඟවා සනති
පතිපරිසාරය “නාය. දරනො මමනො ඤාතබ්බා,¹ යදිපි ඉදුති
සුසාන ජබ්බිතො අනාපො සිතො ආයනි. පන දිවෙරියෙව බමෙම
අහිසමපරාය. ව උදාරසමපතන. පරිලයියන” නි වනා. තෙහි මනුසො
හි කිනනු බො හනන ඉමනා පුරිමජනිය. කතා. කමන නි පුරෙයා:-

“බුද්ධපමුඛය හිකුසුඛය
පුජ. අනාසි ජනනා උදාර.
තනුසා විතනසානු අඤ්ඤාතර.
වාව. අනාසි ඵරුස. අසබ්බා” නැති

ආදිනා තෙත දුරකෙන නතකමිම. ආයතීං පතනබ්බං සම්පතතිඤ්ච
 සකාසෙය්වා සනතිපතිතපරිසාය අජ්ඣාසයානුරූපං ධම්මං කප්ථෙය්වා
 උපරි සාමුක්ඛකංසිකං ධම්මදෙසනං අකාසි. සම්පරිසායාසානෙ වතු
 රුසිතියා පාණ්ඩුසායානං ධම්මානිසම්මයං අහොසි. තඤ්ච දුරකං
 අසිතිකොටිවිභවො ඵකො කුට්ඨමිකො ගගවතො සමමුඛාව මම්
 පුතෙතාති අග්ගතෙසි. ගගවා “ඵතතකෙන අයං දුරකො රක්ඛිතො
 මහාජනය්වා ච අනුගතො කතො”ති විහාරං අගමාසි. සො අප
 රෙන සම්මයෙන තයම්. කුට්ඨමිකෙ කාලකතෙ තෙන නියතාදිතං
 ධනං පටිපජ්ඣීයා කුට්ඨමිං සණ්ඨපෙතොතා තයම්. නගරෙ යෙව
 මහාවිභවො ගතපති හුළා දුනාදිපුඤ්ඤකම්මනීරතො අහොසි. අපේක
 දිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං: “අහො නුත සන්ථා
 සතෙතසු අනුකමපකො, සොපි නාම දුරකො තද අනාපො ධීතො
 ඵතරති මහතිං සම්පතතිං. පටිවනුභවති උලාරුනී ව පුඤ්ඤති කණ
 ති”ති. තං පුළා සන්ථා “න භික්ඛවෙ තස්ස ඵතතීතාව සම්පතති,
 අප්ඨො ආපුපරිසොසානෙ තාවතීංසගවතෙ සකකස්ස දෙවරඤ්ඤ
 පුතෙතා හුළා නිබ්බතතියාති මහතිඤ්ච දිබ්බසම්පතති. පටි
 ලභියාති”ති බ්‍යාකාසි. තං පුළා භික්ඛු මහාජනො ව “ඉද නිර
 කාරණං දිඛවා දිසදසසි ගගවා ජතම්තතස්සෙව තස්ස ආමිකපුසානෙ
 ජබ්බිතස්ස තත්ථ ගතවො සබ්බතං අකාසි”ති සන්ථු ඤ්ඤාච්ඡෙසසං
 ථොමෙය්වා තයම්. අනතභාවෙ තස්ස පවතති. කප්ථෙසුං. තමන්ථ
 දිපෙපතා සබ්බිතිකාරු:-

“අවෙජ්ජරූපං සුගතස්ස ඤ්ඤං
 සන්ථා සථා පුග්ගලං බ්‍යාකාසි:
 උස්සනාපුඤ්ඤපි ගවනති භෙතෙ
 පරිනතපුඤ්ඤපි ගවනති භෙතෙ.

අයඛිකුමාණෙ සිව්විකාය ජබ්බිතො
 අඛිකුට්ඨකෙනතෙතෙ යාපෙති රතති.
 න යකඛගුණා න සිරිංසපා වා
 විතෙතගෙය්‍යං කතපුඤ්ඤං කුමාරං

සුතඛාපිමස්ස පලිහිංසු පාදෙ
 ධම්මා සිභාලා පරිවතතයනති
 ගබ්භාසයං පකම්මණං ගරනති
 කාකා පන අකම්මලං ගරනති.

නසිමස්ස රක්ඛං විදහිංසු තෙව්
 න මසධං සාසපඬුපනං වා,
 නකඛතතයොගංපි න අග්ගතෙසුං
 න සබ්බධඤ්ඤාතිපි ආනිරිංසු.

එතැනදී සං උතතමකවත් පතතං.
රතතාහතං සිව්විතාය ජිවිතං.
තොතිතපිණිං විස වෙඩිමානං
සසංසයං ජිවිතසාවසෙසං.

තමදුග්‍ය දෙවමනුසා සුච්ඡො
දිග්‍යාව තං බ්‍යාකරි හුරිපසෙකු.
අයං කුමාරෙ නගරයසිමිතං
අගනුලිතො හවිතානි හොගතො ව'

"කිසිම වතං කිං පතා බ්‍රහ්මවර්ගං
කිසිම සුචිණ්ණං අයං විපාතො
එතැනදී සං බ්‍යාසනං පාපුණ්ණිං
තං තාදිසං පච්චනුසොග්‍යානිති"නති?

ජ්‍යෙෂ්ඨ අවොද්‍යං.

තත් "අපේක්ෂරූප"නති: අවර්ගිත සහාවං. "සුභනසා සුභං"නති:
අසෙකුති අසාධාරණං සමමාසමිබ්‍රහ්මයා සුභං, අසාධාරණයා සුභං දී
සබ්බසුභාසුභං සමම සනාය වුතතං. තාදිං අසෙකුසං අවිසය
භූතං කපං සුභංනති? අහ: සත්‍යං සථා පුගලං බ්‍යාසාසිති, තොත
සත්‍ය දෙසනාය එව සුභංසා අවර්ගිතහාවො විසෙකුසානිති දසෙකුති.
ඉද්ධි තං බ්‍යාකරණං දසෙකුතො:- උග්‍යානනසුභංසා සිව්විතානි
සෙසෙකු පරිතනසුභංසා සිව්විතානි සෙසෙකුති අහ: තසාපෙතො:- උග්‍යානන
කුසලබ්‍රහ්මයා පිඤ්ඤාසමම පුගලා ලබ්‍රහ්මයා තාදිසංසා පුඤ්ඤං
වසෙකු ජනිතාදිනා නිසිනා හවිතානි, පරිතනසුභංසා අපපතර
පුඤ්ඤබ්‍රහ්මයා එතෙකු සතො වෙතනසමපතතිතාදිනා තසා පුඤ්ඤං
මහාජ්ඣිකායා උලාර හවිතානි. "සිව්විතානා"නති: සුසානො.
"අබ්‍රහ්මයාසෙකුසා"නති: අබ්‍රහ්මයානො පවතනසිනොහොතො, දෙවතාය
අබ්‍රහ්මයානො පහරිතබ්‍රහ්මයානි අපෙතො. "න සනභ්‍රහ්මයා න සිඤ්ඤං
සපා වා"නති: පිසාවහො වා යනවහො වා සිරිසපා වා සෙකු වි
සරනා හවිතානා වා. "න විසෙකුසෙකුසා"නති: න බ්‍රහ්මයා. "පලි
තිංසු පාදෙ"නති: අතනො ජිවිතාය පාදෙ පලිතිංසු. "බ්‍රහ්මයා"නති: කාකා.
"සිඤ්ඤා පරිතනසෙකුති"නති: මා නං කුමාරං තොවි විහිංසෙකුසානි
රතනනා නිසරාගහාවර්තනත්‍යං අපරාපරං පරිවතනති. "හබ්‍රහ්ම
ස"නති: හබ්‍රහ්ම. "සනභ්‍රහ්මයා"නති: හබ්‍රහ්මයාදිතො සකුණහො.
"සරනා"නති: අපතොනති. "අනභ්‍රහ්මයා"නති: අනභ්‍රහ්මයා. "සනභ්‍රහ්මයා"නති:
තොවි මිහුසා. අමිහුසා පත රතනං සම්මද්ධිංසු. "බ්‍රහ්මයා"නති:
තද්ධි අයති ව අපරාගහාවහං අගදං. "සාසපබ්‍රහ්මයා වා"නති: යං
ජනසා දුරතසා රතනහත්‍යාය සාසපෙන බ්‍රහ්මයං කෙරෙතති, තවි
තසා කෙරෙනා නාසෙකුසානි දීපෙනති. "නසනභ්‍රහ්මයාගමිති න
අනභ්‍රහ්මයා"නති: නසනභ්‍රහ්මයාගමිති න ගණිතංසු, අනුකතං රාසිමිති

අසුකයම්. නක්කතොත අසුකයම්. හිටිමි¹ නමි මුහුනෙන අයං.
 ජනොති එවං ජාතකමමමියං න තෙවි අකංසුති අපේ. “භාසබ්බ
 ධස්සංගාතිසි ආකිසිංසු”ති: මහලං කරොන්තා අගද්වසෙන යං සාසප
 තෙලමියිතං සංලිආදිධස්සං ආකිරන්ති, නමියං නාකංසුති අපේ.
 “ඵනාදිස”නති: එවරුපං. “උත්තමකිව්සත්ත”නති: පරමකිව්ස.
 ආපන්නං අතිවිය දුක්ඛපත්තං. “රත්තාභග”නති: රත්තියං ආභතං.
 “භොගිනාසිංහං විසා”ති: නවතිතපිණ්ණදිසං, මංසපෙසිමිත්තතතා
 එවං වුත්තං. “පච්චෙධමාග”නති: දුබ්බලභාවෙන පකම්මමානං.
 “සසංසස”නති: ජිවති නු ඛො න නු ඛො ජිවතිති සංසධිතතාය සංසය
 වන්තං. “ජිවිනසාධසෙස”නති: ජිවිතසීතියා භෙදාභ්ගානං සාධනානං
 අභාවෙන කෙවලං ජිවිතමත්තාවසෙසකං. “අග්ගකුලිකො හවිසංගි
 භොග්ගො”ති: භොගනිමිත්තභොගසම්පද්වසෙන අග්ගකුලිකො
 සෙට්ඨකුලිකො හවිසංගිති අපේ.

කිසං මනානි අයං ගාථා සද්දසනතිකෙ සීතෙති උපාසකෙති
 තෙන කතකමමියං පුච්ඡා වසෙන වුත්තා. සා ව ඛො සිවරිකාය
 සන්තිපතිතෙතිති වෙදිතබ්බං. තථ “කිසං”ති: කීං අයං. “මන”නති:
 මතසමාදානං. පුත “කිසං”ති: කිදිසංසු සුවිණ්ණං වතංසු මුහවරි
 යංසා වාති විහතං. පරිනාමෙත්වා යොජනා. “ඵනාදිස”නති: ගණිකාය
 කුච්ඡියා නිබ්බත්තනං සුසානෙ ඡබ්බිකනති එවරුපං. “බ්බසග”නති:
 අනන්තං. “නාදිස”නති: නාදාරුපං. අභිග්ගධ්වසෙන භෙග්ග ආපෙති
 රත්තතිති ආදිනා අසඬකුමාගේ නාගරසසිමියං අග්ගකුලිකො
 හවිසංගිති ආදිනා ව වුත්තප්පකාරනති අපේ. “ඉඤ්ඤ”නති:
 දෙවිඤ්ඤා, දිබ්බසම්පත්තතිති වුත්තං භොති. ඉද්දති තෙති උපාසකෙති
 පුට්ඨො භගවා යථා තථා බ්බසාසි නං දස්සෙන්නා සබ්බිතිකාර:-

“බුද්ධිපමුඛස්ස හිතමුසඛස්ස

පුජං අනාසි ජන්තා උලාරං

තත්තස්ස විත්තස්සහු අස්සද්ධත්තං

වාචං අනාසි ඵරුසං අසබ්බං.

භො නං විතක්කං පටිවිනොදගිත්වා

පිතං පසාදං පටිලඤ්ඤා පච්ඡා

නාථාගතං ජෙතවනෙ වසන්තං

යාග්ගං උපට්ඨාසි භො සත්තරත්තං.

තස්ස වතං තං පන මුහවරියං

තස්ස සුවිණ්ණස්ස අයං විපාකො

ඵනාදිසං බ්බසනං පාපුණ්ණි

තං නාදිසං පච්චිත්තභොග්ගාතිඤ්ඤං.

ඔබ්බා සො වසාසතං ඉබෙව
සබ්බෙති කාමෙති සමබ්බිභුතො
කායසං හෙද අභිසම්පර්යං
සහව්‍යතං ගච්ඡති වාසවස්සා”ති.

වතස්සො ගාථා අවොවුං.

තත් “ජනනා”ති: ජනසමුභො, උපාසකගණොති අධිපායො.
“නත්‍රා”ති: තස්සං පුජායං. “අස්සා”ති: අස්ස දුරකස්ස. “විනාශස්ස අභ්‍ර
අඤ්ඤාථනන”නති: පුරිමහවස්මිං විතත්ස්ස අඤ්ඤාථාහාවො අනාදරො
අගාරවො අපච්චිතො අහොසි. “අසබ්බ”නති: සාමුසහාය සාවෙත්‍රො
අසුත්තං ඵරුසං වාචං අහොසි. “සො”ති: සො අයං. “නං විනාශන”නති:
තං පාපකං විතත්තං. “පටිච්ඡෙදාදස්සිත්වා”ති: මාතරා කතාය සඤ්ඤ
තස්සා¹ වුපසමෙත්වා. “පිඨිං පසාදං පටිලද්ධා”ති: පිඨිං පසාදං ව
පටිලග්ගිත්වා උපාදෙත්වා. “සාමුසා උපට්ඨාසි”ති: සාමුද්දනෙන
උපට්ඨාසි. “සත්තරත්තන”නති: සත්තදිවසං. “නස්ස වතං නාමිසන
බ්‍රහ්මවර්ග”නති: තං මයං හෙට්ඨා වුත්තප්පකාරං අත්තනො විතත්තප්ප
සාදනං දුත්තෙව ඉමස්ස පුත්තලස්ස වතං. තං බ්‍රහ්මවර්ගෙත්වා, අඤ්ඤං
කිත්ථි නත්ථි අත්ථො. “ඔත්ථානා”ති: යාව ආයුපරියොසානා ඉබෙව
මිත්‍රස්සලොකෙ ඔත්ථා. “අභිසම්පර්යං”නති: පුත්තසාවෙ. “සහව්‍යතං
ගච්ඡති වාසවස්සා”ති: සත්තස්ස දෙව්‍යානම්පදස්ස පුත්තසාවෙන සහ
භාවං ගමස්සති. අනාගතත්ථෙ හි ඉදං පච්චුප්පත්තකාලවචනං.
සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙව

කුමාරසෙනවළුවණ්ණානා
ති ට්ඨි තා.

3. 6.

“නගහා දුබ්බණ්ණරුපොසි”ති ඉදං සත්ථි ජෙතවනෙ විහරෙන
සෙරිංජිපෙතිං ආරම්භ වුත්තං. කුරුරුවෙට්ඨ කිරි ගජිති පුරෙ සෙරිංජි
නාම ඵකා රුපුපජ්චිති අහොසි. තත්ථ ව උපොසථකරණත්ථාය තතො
තතො හික්ඛු සන්තිපඨිංසු. පුත්ත මහාභික්ඛුසන්තිපායො අහොසි
තං දිස්වා මිත්‍රස්සා තිලතණ්ඩුලාදිං සප්පිනවතීතමුද්දාදිං ව බ්‍රහ්ම
දුත්තපකරණං සප්පිත්වා මහාදුතං පවත්තත්තං. තෙන ව සමෙතො
සං ගණිතා අස්සාදා අපසසන්නා මච්ඡරම්භපරිසුරිතවිත්තා තෙති
මිත්‍රස්සෙති “ඵති තාව ඉමං දුතං අත්තමොදුති”ති උස්සාහිතාපි “කිං
තෙන මුණ්ඩකානං සමණකානං දින්නනා”ති අපසසාදමෙව තෙසං
පවෙදෙසි. කුතො අපසමිත්තකස්සාපි පරිච්චායොති? සං අපරෙත
සමෙතො කාලං කත්වා අඤ්ඤාතරස්ස පච්චත්තනගරස්ස පරිබාපිට්ඨ
පෙති හුත්වා තිබ්බතති.

1. ඩී. III. හා. පඤ්ඤාසතිං.

අප් හන්තිපුරවාසී අඤ්ඤාතරෙ උපාසකො වාණිජ්ජාය නං නගරං ගතො රතනියං පවුබ්බසමයෙ පරිබාපිට්ඨං ගතො තාදිසෙක පසො ජනෙන. සා තත්තං දිස්වා සඤ්ඤානිඤා නග්ගො අට්ඨිතවමිත්තොව සෙසසරිරං අතිවිශිෂ්ඨච්ඡදස්සනා අවිදුරෙ ධම්මා අත්තානං දස්සෙයි. සො තං දිස්වා:-

“නග්ගො දුබ්බණ්ණරූපාසි කිසං ධම්මි සත්තං

උපොසුලිකෙ කිසිකෙ කා හු ඤාං ඉධ තීර්ඨසි”ති?

ගාථාය පුච්ඡි. සාපිය්ස:-

“අගං හදනෙත පෙතීම්මි දුග්ගතා යම්ලොකිකා

පාපකම්මං කරිඤාන පෙතලොකං ඉතො ගතා”ති

ගාථාය අත්තානං පකාසෙයි. පුත තෙන:-

“කිනත්ත කායෙන වාචාය මහසා දුක්ඛං කතං

කිසං කම්මවිපාකෙන පෙතලොකං ඉතො ගතා”ති?

තාය කතකම්මං පුච්ඡි.

“අනාවචෙසු තිසෙත්ථු විවිඤ්ඤං අභුමාසකං

සනෙත්ථු දෙය්‍යධම්මෙසු දීපං තාකාසිම්මත්තනො,

නදිං උපෙම් තසිතා රිත්තකා පරිචන්තති

ජායං උපෙම් උණ්ණෙසු අතපො පරිචන්තති

අග්ගිවණ්ණො ව මෙ වානො දහනො උපවායති

එතඤ්ඤා හනෙත අරහම් අඤ්ඤාඤා පාපකං තණො.

ගන්තොන හන්තිපුරං වජේසි මය්ගමාතරං

ධිතා ව තෙ මයා දිට්ඨං දුග්ගතා යම්ලොකිකා

පාපකම්මං කරිඤාන පෙතලොකං ඉතො ගතා

අජිව මෙ එත්ත තික්ඛිතං අතක්ඛාතඤ්ඤා නම්මයා.

වත්තාරි සතසහස්සාති පලලිකස්ස ව ගෙට්ඨනො

තණො මෙ දුතං දදතු තස්සා ව ගොතු ජිවිතා.

දුතං දම්මා ව මෙ මාතා දක්ඛණං ආදිස්සතු මෙ

තද්ද හං සුචිතා ගෙස්සං සබ්බකාමසම්භවිති”ති

ඉමාහි ජ්ඣි ගාථාහි අත්තනා කතකම්මඤ්ඤාව පුත තෙන අත්තනො කාතබ්බං අත්ඤ්ඤා ආචිකම්.

තත්ත “අනාවචෙසු තිසෙත්ථු”ති: කෙනවි අතිවාරිතෙසු නදි තළාකාදීනං තිත්තපදෙසෙසු යත් මුහුස්සා නහායනති උදක කිව්වං කණ්ණති තාදිසෙසු ආනෙසු. “විචිණ්ණං අභුමාසක”නති: මුහුස්සාහි ධ්වෙත්වා පියස්සරිතං අපිනාමෙත්ත කිඤ්ඤා ලභෙය්‍යනත ලොභාභිභූතා හුත්වා අභුමාසමත්තමි විවිඤ්ඤං ගවෙසිං; අපවා “අනාවචෙසු” තිසෙත්ථු”ති: උපසම්මතෙන කෙනවි අතිවාරිතෙසු

සත්තානං පසොගාසයසුද්ධියා කාරණභාවෙන තිත්ථෙතොසු සමණ
 බ්‍රාහ්මණෙසු විජ්ජමානෙසු. “විචිණ්ණං අද්ධමාසක”නති: මච්ඡරමල
 පරිසුට්ඨිතචිත්තො කාසාවි කිසුදු අදෙනති අද්ධමාසකවපි විසෙසෙන
 විණ්ණං, න සසුද්ධිණං පුසුද්ධං. තෙනාග: සසෙතොසු අද්ධමාසකවපි දීපං
 නානාසි මතතභොති. “නාසිනා”ති: පිපාසිතා. “පිනානා”ති: කාක
 පෙය්‍යා සද්දොනාපි නදී මම පාපකමෙතන උද්දෙනන රිතතා කුච්ඡා
 වාලුකමතතා සුචා පරිවතතති. “උද්දෙනසු”ති: උද්දෙනකාලෙසු.
 “ආනාපො පටිමතතති”ති: ඡායධ්‍යානං මසි උපගතාය ආනපො
 සමපජ්ජති. “අසුචිමණ්ණො”ති: සමච්ඡෙය්‍යන අග්ගිසද්දෙන. තෙන
 වුත්තං:- දසනෙනා උපමාසතීති. “ඵනාසුචි භනෙන අභ්භාමි”ති:
 භනෙනති තං උපාසකං ගරුකාමෙන වදති. භනෙන ඵනාසුචි යථා
 වුත්තං පිපාසාදිදුක්ඛං අසුද්ධිසුචි තෙනා පාපකං දුරුණං දුක්ඛං අනු
 භවිතුං අරභාමි, තජ්ජස්ස පාපස්ස කතාතතාති අභිපජායො. “චෛජ්ජ
 සි”ති: වදෙය්‍යාසි. “ඵසම භික්ඛිතං අනාසාන”නති: ඵතතකං ඵත්ථ
 නික්ඛිතතතති අනාචික්ඛිතං. ඉද්දති තස්ස පරිමාණං යථිතධ්‍යානාසුචි
 දෙය්‍යෙනති ආග: වතනාපි සනාසනස්සාභි පලලබ්භස්ස ව භෙධිතොති.

තත්ථ “පලලබ්භස්ස”ති: පුබ්බ අතතෙනා සයනපලලබ්භස්ස.
 “නානා”ති: නිතිතධනතො¹ එකදෙසං ගතෙතො මම. උද්දෙය්‍ය
 දුතං දෙදු. “නාසා”ති: මයං මාකුයා.

එවං තාය පෙනියා වුත්තෙ සො උපාසකො තස්සා වචනං සමප
 විච්ඡිනො තත්ථ අතතෙනා කරුණිං තිරෙතො ගජචිත්තරං ගතතො
 තස්සා මාකුයා තමත්ථං ආරොවෙසි. තමත්ථං දෙය්‍යතු:-

“සාධුති සො පටිස්සුතො ගතතො ගජචිත්තරං පුරං
 අවොච තස්සා මාතරං:

ධිතා ව තෙ මයා දිට්ඨා දුග්ගතා යමලොකිතා
 පාපකමිමං කරිත්තො පෙතලොකං ඉතො ගතා.

සා මං තත්ථ සමාදපෙසි විජ්ජසි මයංමාතරං.

ධිතා ව තෙ මයා දිට්ඨා දුග්ගතා යමලොකිතා
 පාපකමිමං කරිත්තො පෙතලොකං ඉතො ගතා.

අජචි ව මෙ එත්ථ නික්ඛිතතං අතකතොසුචි තං මයා
 වතතාරි සතසගස්සාභි පලලබ්භස්ස ව භෙධිතො
 තෙනා මෙ දුතං දෙදු තස්සා ව හොකු ජ්චිතා.

දුතං දත්තො මෙ මාතා දක්ඛිණං අනුදෙය්‍යතු
 තද්දගං සුචිතා හෙය්‍යං සබ්බකාමසම්ඥති.

තෙනා හි සා දුතමද්ධි දත්තො ව තස්සා දක්ඛිණමාදිසි
 පෙනි ව සුචිතා ආසි සරිරං වාරුදෙය්‍යනං”ති.

සාධුතිකාරා ආගංසු

1. ම. නික්ඛිතාචිත්තතො:

2. ඩි. 1 දු. නා. මයං.

තා සුච්ඡේදයන්දායා ව. තං සුච්ඡා නස්සා මාතා භික්ඛුසමාසං
දුතං දච්ඡා නස්සා ආදිසි. තෙන සං පටිලක්ඛිතකරණං සමපන්නියං.
භික්ඛා මාත්‍රා අත්තානං දස්සෙත්වා තං කාරණං ආවික්ඛි. මාතා
භික්ඛුතං ආරුචෙවෙසි. භික්ඛු තං පවතති. හගවතො ආරුචෙවෙසුං.
හගවා තමිත්ථං අවුට්ඨපන්නිං කත්වා සමපන්නපරිසාය ධම්මං දෙස්සෙසි.
සං දෙස්සනා මහාජනස්ස යාජිතා අහොසිති.

සෙසිංගිසෙසනවස්සවණ්ණනා
නි ධ්වි තා.

3. 7.

“නරනාටිපුරකඛනො සුචා”නි ඉදං හගවති වෙළවතො විහ
රතො මහපුද්ගලපෙතං ආරබ්භ චුත්තං. රුජගහෙ කිර අඤ්ඤාතණ
ඵලසකා රත්තිං දිවං මිගෙ විජ්ඣිත්වා වධිත්වා ජීවිතං කපෙපසි.
තස්සෙකො උපාසකො මිත්තො අහොසි. සො තං සබ්බෙත සබ්බං
පාපතො නිවත්තෙත්වා අසකෙකානො “ඵති සම්ම රත්තියං
පාණාතිපාතො විරමාති”නි රත්තියං පුඤ්ඤා සමාදපෙසි.¹ සො
රත්තියං විරමිත්වා දිවං ඵල පාණාතිපාතං කණ්ඩි. සො අපරෙත
සමිගෙත කාලං කත්වා රුජගහසමිපෙ වෙමාතිකපෙතො හුත්වා
නිබ්බන්තො දිවසභාගං මහාදුක්ඛං අනුභවිත්වා රත්තියං පඤ්චති
කාමගුණෙති සමපජිත්වා සම්බුද්ධිගුණො පරිවාරෙති.² තං දිස්වා
ආයස්මා නාරදපෙරුරු:-

“නරනාටිපුරකඛනො සුචා රජනියෙති³ කාමගුණෙති සොහසි
දිවසං අනුභොසි කාරණං කිං අකාසි පුරිමාය ජනියා”නි?

ඉමාය ශාථාය පටිපුච්ඡි.

තත්ථ “නරනාටිපුරකඛනො”නි: පරිවාරකගුණෙති දෙව
පුත්තෙති දෙවධිතාති ව පුරකඛනො පසිරුපාසිතො. “සුචා”නි:
තරුණො. “රජනියෙති”නි: කාමනියෙති රුගුප්පත්තියෙත්තුගුණෙති.
“කාමගුණෙති”නි: කාමනොට්ඨාසෙති. “සොහසි”නි: සම්බුද්ධිභාවෙන
විරුචිති රත්තියන්ති අභිප්පායො. තෙනාහ:-“දිවසං අනුභොසි
කාරණං”නි: දිවසභාගෙ පත නානප්පකාරං කාරණං ඝාතනං පව්චනු
හවසි. රජනීති වා රත්තිසු. සෙ භිති නිපාතමත්තං. “කිං අකාසි පුරි
මාය ජනියා”නි: ඵලං සුබදුක්ඛසංවත්තනියං කිං නාම කම්මං ඉතො
පුරිමාය ජනියා කිං අකත්ථ, තං කපෙතිති අපෙරු.

තං සුච්ඡා පෙතො පෙරස්ස අත්තනා කතකම්මං ආවික්ඛන්තො:-

“අහං රුජගහෙ රමෙම රමනියෙ හිරිබ්බපේ
මහපුද්ගල පුරෙ අසිං ලොතිතපාණී දරුණො.

1. සි. පුඤ්ඤ. 2. හා. සමාදපෙති. 3. සි. I. II & III. නිබ්බත්ති, දිවසභාගෙ.
4. ම. පරිවාරෙති, හා. පරිහරති. සි. I. පරිවරති. 5. හා. සි. රජනියෙ.

අවිච්ඡිකාපරිච්ඡිදා පාඨයෙහි පුත්තකතෙසු පද්ධතියෙහි
 විවිධ අවිච්ඡිදාපරිච්ඡිදා පරිච්ඡිදා රහස අසන්නෙහි.
 තසා මෙ සභායො පුත්තකතෙසු¹ සභා අසා උපාසකො
 සො ච මි. අනුකම්පනෙනා නිවාරණය පුනරුත්තං.
 මානස පාපකං කම්මං මා තාන² දුග්ගතිං අසා
 සභෙ ඉතිරි පෙවිති පුබ්බං විරමි පාණවධා අසංගමා.
 තසාං ච චිත්තං පුත්තං පුබ්බකම්මයා නිත්තකම්මිනො
 නාකාසිං සකලානුසංගතීං විරපාපාභිරතො අබුද්ධිමි.
 සො මි. පුන භූතිපුරිකාසො අනුකම්පා සංගමෙ නිවෙසති
 සභෙ දිවා හනති පාඨයො අපි තෙ රතනී හවතු සඤ්ඤාමො
 සවාහං දිවා හනති පාඨයො විරතො රතනීමෙහෙසි.
 රතනාහං පරිවාරෙමි³ දිවා බජ්ජාමි දුග්ගතො
 තසා කම්මයා කුසලයා අනුභවමි රතනී අමානුසි.
 දිවා පටිගතාව කුසලා උපධාවනති සමනතා බාදිතු.
 යෙ ච තෙ සතතානුසංගිතො ධුමං පසුතතා පුබ්බකා
 සංගතො
 මඤ්ඤාමි තෙ අමනසෙවි තෙවලං අභිගමන්ති
 අසාධන”නති

ඉමං ගාථා අගාසි.

තත් “ඵසදද”නි: දරුණො. “ලොකිකපාඨ”නි: අභිභවං පසු
 සංගතො” ලොකිකමනසිකපාඨ. “දරුණො”නි: සොභා
 සතතානං. නිසංගතොති අපථො. “අවිච්ඡිකාපරිච්ඡිදා”නි: තෙතථි
 විච්ඡිදා. අනුකම්පනෙහි මහසංගතාදිසු. “අසංගමා”නි: අසංගතා
 දුග්ගතා. “සකලානුසංගතී”නති: සකලං අනුසංගතී, සකලානු
 පාණවධානො” පටිවිරන්ති. අපථො. “විරපාපාභිරතො”නි:
 විරතාලං පාපෙ අභිරතො. “සංගම”නි: පුළුල්තො. “නිවෙසති”නි:
 නිවෙසති. සභෙ දිවා සංගතී පාඨයො අපි තෙ රතනී හවතු
 සංගමාති නිවෙසිතාකාරදසානං. සො කීර පුළුලපාසකප්පනාදිනා
 රතනීයමි පාණවධං අනුසුතො අගොසි. “දිවා බජ්ජාමි දුග්ගතො”නි:
 ඉද්ධි දුග්ගතී. ගතො මහාදුක්ඛප්පනො දිවසංගතො බාදියමි.
 තසා කීර දිවා පන පුනරුත්තං මිගානං බාදිපිතතො කම්මසරිකතං
 ඵලං” නොතිති දිවසංගත මහනතමහනතො පුනබං උපධාවිතො අවි
 සංගතමිගතොවසංගතං සරිරං කණන්ති, රතනීයං පන උපතතං
 තං පාකතිකමෙව ගොති, දිවසංගතො අනුගමති. තෙන වුත්තං:-

“තසා කම්මයා කුසලයා අනුභවමි රතනී අමානුසි.

දිවා පටිගතාව කුසලා උපධාවනති සමනතා බාදිතු”නති.

1. හා. සද. 2. සි. II & III පුත්තකතෙසා. 3. සි. I. තාව 4. සි. I. පරිවාරෙමි
 5. ම. සි. II. පාණවධානො. 6. හා. සි. II. පාපතො. 7. හා. සි. II. කම්මපිලං.

තන්හි “සමිහනා” නි: පටිභනවිතතා බඩාසානා විය හුන්වා. “සමිහනා බාදිතු” නති: මම සරිරං සමිහනනො බාදිතුං උපධාවනති, ඉදඤ්ච තෙසං අතිවිය අතතනො හයාවහං උපගමිනකාලං ගතෙති චුත්තං. තෙ පන උපධාවිත්වා අට්ඨමිත්තාවසෙසං සරිරං කන්වා ගට්ඨනති. ණෙ ඔ තෙ සහනානුසොගිනොති මහානගාපාය අයං සංඛෙපනේ: අහමි නාම රතනියං පාණ්ඩුමිත්තනො විරතො එවිරුපං සම්පතියං අනුභවාමි යෙ පන තෙ පුරිසා සුගතස්ස බුබුසු ගගවතො සාසනෙ අධිසීලාදිතෙ ධූවං පසුත්තා දලහං පසුත්තා සත්තං සබ්බකාලං අනු සොගවත්තා තෙ සුඤ්ඤවනොතා කෙවලං ලොකීයසුඛෙත අසම්මිත්තං අසබ්බතං පදනති ලභිනාමං අමතමෙව අධිගට්ඨනති මඤ්ඤං. තන්හි තෙසං තදධිගමෙ ව කොචි විබුක්කොති¹.

එවං තෙන චුත්තෙ පෙරෙ තමපවතනි සඤ්ඤා අරෙවෙයි. සන්ධා තමන්හි අට්ඨප්පතනි කන්වා සම්පත්තපරිසාය බවම දෙසෙයි. සබ්බං චුත්තතය මෙව.

මහලදුකපෙනවස්සවණ්ණනා නි ට්ඨි තා.

3. 8

“කුබ්බාගාරෙ ඔ සාසාදෙ” නි ඉදං ගගවති වෙළවතෙ විහරතො අපරමිධි මහලදුකපෙනං ආරබ්භ චුත්තං. රුජගතෙ කීර අඤ්ඤා තෙරෙ මාගවිකො මාණ්ණවො විහවසම්පනෙතාපි සමානො භොගසුඛං පහාය රතනිං දිවං මිගෙ හනනොතා විවරති. තස්ස සහායගුණො එකො උපාසකො අනුදදයං පටිච්ච “සාධු සම්ම පාණ්ණිපාතනො විරමාති, මා තෙ අහොසි දීඝරත්තං අභිතාය දුක්ඛාය” නි ඔවාදමිදුයි. ණො තං අනාදිසි. අප ණො උපාසකො අඤ්ඤාතරං අත්තනො මනො භාවනීයං බිණ්ණසවනෙරං යාචි: “සාධු හනෙන අසුකපුරිසස්ස තපා ධම්මං දෙසෙථ යථා ණො පාණ්ණිපාතනො විරමෙය්‍යා” නි. අපෙක දිවසං ණො පෙරෙ රුජගතෙ පිණ්ඩාය වරතොතා තස්ස ගෙහවාගෙ අට්ඨාසි. තං දිස්වා ණො මාගවිකො සඤ්ජාතබ්බසුමානො පච්චුග්ගනත්වා ගෙහං පවෙසෙත්වා ආසනං පඤ්ඤපෙත්වා අදුසි. නිසිදි පෙරෙ පඤ්ඤතෙත ආසනෙ. ණොපි පෙරං උපසංකම්භි නිසිදි. තස්ස පෙරෙ පාණ්ණිපාතෙ අදීනවං කපෙත්වා තතො විරතියං අනිශං සඤ්ච පකාසෙයි. ණො තං සුන්වා තනො² විරමිතුං න ඉච්ඡි. අප තං පෙරෙ ආත: “සවෙ ත්ඨං අවුසො සබ්බෙන සබ්බං විර මිතුං න සහකායාසි රතනිං හි තාව විරමස්සු” නි. ණො “සාධු හනෙන විරමාමි” නි තනො රතනිං විරමි. ණෙසං අනන්තරවස්සු සදිසං. ගාථාසු පත

“කුවාගාලෙ ව පාසාදෙ පලලෙකි ගොණකන්තන¹
පඤ්චාසිකෙන කුරියෙන රමයි සුප්පවාදින.

තනො රතනා ව්‍යවසානො² සුරියසුග්ගමනවපති
අපච්ඡෙදො³ සුසානසමි. බහුදුකඩ. නිගව්ඡයි.

කිනතු කාලෙන වාමාය මනසා දුකකවං කතං
කිසස කමමිපාකෙන ඉදං දුකඩං නිගව්ඡයි”ති?

නීති ගාථාති තාරදන්තරෙව නං පටිපුච්ඡි අපසං පෙතො ආභි:

“අහං රුජගතෙ රමෙම රමණීයෙ ගිරිබ්බජෙ
මිගලදෙදු පුරෙ ආසිං එදෙදු වාසිං අසඤ්ඤතො.

තස්ස මෙ සහායො සුහදයො සද්ධො ආසි උපාසනො
තස්ස කුලුපතො කිකුළු ආසි ගොතමිසාවතො.

සොපි මං අනුකම්පනො නිවාලෙයි පුනපුනං
මාකාසි පාපකං කමමං මා තාත දුග්ගතිං අගා.

සචෙ ඉව්ඡයි පෙච්ච සුඛං විරමි පාණවඩා අසංයමා
තස්සාහං වචනං සුත්වා සුඛකාමස්ස කිතානුකම්පිනො.

තාකාසිං සකලානුසංසනිං විරපාපාභීරනො අබුද්ධිමා
සො මං පුන ගුරිසුමෙධස්සො අනුකම්පාය සංයමේ නිචෙසයි.

සචෙ දිවා ගතයි පාණිනො අපි තෙ රතනිං භවතු සංයතො
සවාහං දිවා ගනිති පාණිනො විරතො රතනිමි

ගොසිං සංයමො.

රතනාහං පරිවාලෙමි දිවා ඛජ්ජාමි දුග්ගතො
තස්ස කමමස්ස කුසලස්ස අනුගොමි රතනිං අමානුසිං
දිවා පටිගතාව කුසකුරු උපධාවනති සමනතා බාදිතුං.

යෙ ව නෙ සතතානුසොගිනො බුච්ඡුතතා සුගතස්ස සාසන
මඤ්ඤමි නෙ අමතමෙව නෙවලං අසිගව්ඡනති පදං

අසබ්බත”නති.

තාසං අපේදා ගෙඬියා වුත්තනසොව.

දුතියමිගලදෙදුපෙතවැස්මවණ්ණනා

ති වසී තා.

3. 9.

“මාලි කිසිසි කෙසුසි”ති ඉදං සන්ධි වෙච්චනෙ විහරතො
කුවේරචරිතපෙතො ආරබ්භ වුත්තං. තද ඩිවෙසියාලෙ මහාරුජ

1. හා. ගොණකසංකෘතන.

2. සි. IV මිවසනෙන. සි. I. II & III. මිවසන. 3. අපච්ඡෙදො (සබ්බත)

මාසස්ස ඡත්ත දිවසෙසු උපොසථං උපවසති. තං අනුවහනනතා බහු මිත්‍රස්සා උපොසථං උපවසනති. රුජ අත්තනො සතතිනං¹ ආගතො ගතො මිත්‍රස්සො පුච්ඡති: “කිං භූමෙහති උපොසථො උපවුන්තො උදහු න උපවුන්තො”ති. තන්තොකො අධිකරණේ නියුත්තනපුරිසො පිසුණ වාමො නොකතීකො ලඤ්ඤාගහනො සාගසිකො “න උපවුන්තොමිති”ති වතතුං භාගෙනො “උපවුන්තොමිති දෙවා”ති ආග. අථ නං රුජසමිප නො² නික්කන්තං සගායො ආග: “කිං සමම අජ්ජ තයො උපවුන්තො”ති? “ගයෙතාගං සමම රඤ්ඤෙසු සමමුඛං ඵලං අමොචං, නාගං උපො සපනො”ති. අථ නං සගායො ආග: “යදි ඵලං උපබිසුපොසථොපි තාව තෙ අජ්ජ භොහු, උපොසථංගිතොති සමාදගි”ති. සො තස්ස වචනං සංඛුති සමපට්ඨිතො ගෙහං ගන්තො අභුතොව මුඛං මික්කා ලෙඨො උපොසථං අධිට්ඨාය රතතීයං වාසුපගනො රිත්තාසයසමභූ තෙන බලවමානගෙහුතෙනා සුලෙන උපට්ඨිතොසුසබ්බාථෙ වුති අනන්තරං පබ්බතකුච්ඡීයං වෙමානිකපෙතො හුතො නිබ්බතති. තො ගි ඵකරතති. උපබිසුපොසථරත්තණමිත්තෙනා විමානං පටිලභි දස කඤ්ඤාසහස්සපරිවාරං මගතිඤ්ච දිබ්බසමපතති. කුට්ඨිතිච්ඡිසි කතාය පන පෙසුණිකතාය ව අත්තනො පිට්ඨිමංසාති සයමෙව උක්කන්තො³ බාදති. තං ආයස්මා තාරදෙ ගිජ්ඣකුටතො මහරතොතො⁴ දිස්වා.

මාලි කිරිඨි කෙසුරි ගතතා තෙ වැදුනුස්සද
පසත්තමුඛවණ්ණොසි සුරියවණ්ණොව සොහසි.

අමොහුසා පාරිසල්ලා යෙ තෙමෙ පරිවාරකා
දසකඤ්ඤා සහස්සාති යා තෙමා පරිවාරිකා.

කාකමුක්කෙසුරධරා කඤ්චනා වෙලභුසිතා
මහානුසාවොසි භූවං ලොමහංසකරුපවා
පිට්ඨිමංසාති අත්තනො සාමං උක්කන්තො⁵ බාදසි.

කීනනු කායෙන වාමාය මහසා දුක්කවං කතං
කියා සමමට්ඨිපාතෙන පිට්ඨිමංසාති අත්තනො.
සාමං උක්කන්තො බාදසි?

අත්තනොගං අත්තන්තො ජීවලොකෙ අවාරිකං
පෙසුණෙසුසාවාදෙන නික්කතිවඤ්චනාය ව

තත්තංගං පරිසං ගන්තො සමිපකාලෙ උපට්ඨිතො.
අත්තං බමමං නිරුක්කන්තො අබමමිත්තුවතතිසං.

1. සි. I. II & III. සතතිකො.

2. සි. I. II & III. නික්කන්තො.

3. සි. I & II. වණ්ණොව සොහති.

4. ම. රුජපරිසකො.

5. සි. I. මරෙහතෙනො.

6. ගා. උක්කන්තො.

එවං සො බාදනතානං යො හොති පිට්ඨිමංසිකො¹
ගථාහං අජ්ජ බාදුමි පිට්ඨිමංසානී අත්තනො.

තසිදං තයා නාරද සාමං දිට්ඨං
අනුකම්පකා යෙ කුසලා වදෙය්‍යං
මා පෙසුණං මා ව මුසා අභාණී
මා බොසි පිට්ඨිමංසිකො කුච්ඡි² නති.

පේඨෙ වතුහි ගාථාහි පුච්ඡි. සොපි තස්ස වතුහි ගාථාහි එතමන්ට
විස්සරෙජ්ජයි.

තත් “මාලී”ති: මාලාධාරී, දිබ්බපුප්පෙහි පතිමණ්ණිකොති
අභිපජායො. “කිට්ඨි”ති: වෙයිතසිසො. “කෙසුද්ධි”ති: කෙසුරවා,
බාහාලබ්බාරපතිමණ්ණිකොති අපෙතො. “ගහනා”ති: සරිරාවයවා.
“වසුකුසුද්ධි”ති: වසුකුසුද්ධිකානුලිතො. “සුඛිසවණ්ණොව සොහසි”ති:
බාලසුඛිසවණ්ණො ඵල හුතො විරෙවසි. “අරණ්ණදීඝ චණ්ණ
වා”ති වා පාලි. අරණ්ණනි අරණ්ණියෙහි දෙවෙහි සද්ධිවණ්ණො;
අරියාව කාසනිති³ අපෙතො. “පාඨිසජ්ජා”ති: පරිසපරියාපනතො,
උපවිතාකාති අපෙතො. “කුච්ඡි”ති: තිං. “ලොමිහංගනරුපවා”ති:
පස්සනතානං ලොමිහංගජනනරුපස්සතො, මහානුභාවතාසමබ්බිති
තාය හෙතං චුතං. “උකකබ්බා”ති: උකකනති, ජිජිඤාති අපෙතො.
“අභාසි”ති: අවරිං පරිපජ්ජි. “පෙසුකුසුද්ධිසාවාදෙතො”ති:
පෙසුකුසුද්ධි වෙව මුසාවාදෙත ව. “නිකතිවසුඛිනාස මා”ති: නික
නියා වසුඛිනාය වෙව පරිපජ්ජයතො පරෙසං විකාරෙන වසුඛි
නාය ව. “සව්වසාලො”ති: සව්වං වතතුං යුත්තසාලො. “අකථ”ති: දිට්ඨ
ධම්මිකාදිගෙදං හිතං. “බමම”ති: කාරණං ඤායං. “තිරාසානො”ති:
ජ්ඣෙධිතො පභාය. “සො”ති: යො පෙසුකුසුද්ධිමාවරති යො සත්තො,
සෙසං සබ්බං ගෙට්ඨා චුත්තතායමෙව.

කුච්ඡිනිවජ්ජිකපෙතවසුඛිණ්ණා
ති ට්ඨිතා.

3. 10.

“අත්තමුභවසං” තිට්ඨතොති ඉදං ධාතු විචණ්ණපෙතවඤ්ඤා.
ගගවති කුසිකාරයං උපවත්තනෙ මල්ලානං සාලවනෙ යමකසාලාන
මනනෙර පරිනිබ්බුතෙ ධාතු විචණ්ණෙ ව නතෙ රුජ් අජ්නසත්තු
අත්තනා ලබ්බාතුහංගෙ ගහෙතො සත්තවිසානි සත්තමංසෙ සත්ත ව
දිව්සෙ මුඛිගුණෙ අනුසාරනො උපාරපුජ් පවත්තෙහි, තත්
අසමෙධියා අපපමෙයා මනුසා විතානි පසාදෙතො සග්ගපතො
අනෙසුං. ජ්ඣෙධිති මතානි පත පුරිසසහසානි වරකාලං භාවිතො
අසාදානියෙත ව මිච්ඡාදායනො ව විපල්ලත්තිතො³ පසාදනියෙපි

1. සි. III. මංසකො.

2. හා. අරියාව කාසො.

3. හා. විපල්ලත්ති.

ආනෙ අත්තනො චිත්තානි පදෙසෙතිං පෙනෙසු උපපජ්ජිංසු. තස්මිං
යෙව රුජගගෙ අඤ්ඤාතරස්ස විභවසම්පන්නස්ස කුට්ඨමිත්තස්ස හරියං
ධිතං සුඤ්ඤං ච පසන්නචිත්තං බාහුසුජං කරිස්සංමාති ගඤ්ජුප්පාදිති
ගගෙතිං බාහුච්ඡානං උපගන්තුං ආරථං. සො කුට්ඨමිත්තො “කිං
අවසීතානං පුජනො”ති තා පරිභාසිතිං බාහුසුජං විවණ්ණෙසි.
තා හි තස්ස¹ වචනං අනාදිසිතිං තත්ථ ගතතිං බාහුතං සුජං කතිං
ගගං ආගතා තාදිසෙත රොගෙන අභිභූතා නචිරස්සෙව කාලං
කතිං දෙවලොකෙ තිබ්බිතතිංසු. සො පන කොඩෙත අභිභූතො
නචිරස්සෙව කාලං කතිං තෙන පාපකමමත පෙනෙසු තිබ්බිතති.
අපෙකදිව්සං ආයස්මා මහාකස්සපො සනෙතසු අනුකම්පාය තපං
රූපං ඉඬාභිසංඛාරං අභිසම්බාසි යපං මනුස්සා තෙ පෙනෙ ව තා ව
දෙවතායො පස්සන්ති, තපං පන කතිං චෙතිංසකණ්ඨෙසිතො තං
බාහුමිවණ්ණං පෙනං තිති ගාථාති පටිපුට්ඨි. තස්ස සො පෙනො
බ්‍යාකාසි:-

අන්තප්‍රිකබසමිං තිට්ඨනොනො දුග්ගතො සුඛි වායසි
මුඛඤ්චි තෙ කිමයො පුභිගතිං බාදනති කිං කමි
මකාසි පුඤ්ඤි?

තනො සත්ථං ගගෙතිං මික්කන්තනති² පුනපුනං
බාරෙන පරිපෙඨාසිතිං මික්කන්තනති පුනපුනං.

කීන්ත්‍ර කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිස්ස කමමිපිපාසකත ඉදං දුක්ඛං නිගච්ඡිසි?

අහං රුජගගෙ රමෙව රමිණිසෙ නිරිබ්බජෙ
ඉස්සරො ඛතබ්ඤ්ඤස්ස සුපහුතස්ස මාරිස.

තස්සායං මෙ හරියං ව ධිතං ව සුඤ්ඤං ව මෙ
තා මාලං උපපලඤ්චාපි පච්චික්ඤ්ඤා විලෙපනං
ථුපං ගරුතභියො වාරෙසිං තං පාපං පකතං මියං.

ජලාසිතිසගස්සාති මයං පච්චත්තවෙදනා
ථුපසුජං විවණ්ණෙතිං පච්චාම නිරයෙ භුසං.

යෙ ව භො ථුපසුජාය වත්තනොත අරගතො මගෙ
ආදිනවං පකාසෙතති විමෙව්වයථ³ තෙ තතො.

ඉමා ව පස්ස ආයන්තියො මාලාධාරී අලබ්භතා
මාලාපිපානං අනුගොනති⁴ සමිථා තා යසස්සිතිසො

තඤ්ච දිස්වාන අචෙත්ථරං අබ්භූතං ලොමහංසනං
නමො කරොනති සපාඤ්ඤා වන්දනති තං මහාමුතීං.

1. සි. III. තාදිසෙත.

3. හා. විමෙව්වයථ.

2. සි. II & III. උරෙන කන්තනති.

4. සි. I & II. අනුගොනතියො.

සො හි තුන¹ ඉතො ගතංගො යොතිං ලඛාන මාත්‍රසිං
 ථූපපුජං කරිංසාමි අපමනෙතො පුතපුත²නති

තතස් “දුග්ගසෙඛියා”ති: අතිරිද්ධගෙඤ්ඤා, තුණ්පගඤ්ඤානි අපෙත්වා.
 නෙතාග: සුභි වාසෙසීති. “නාගො”ති: දුග්ගඤ්ඤානිගතො කිම්භි
 බාදිතබ්බතො ව උපරි. “සෙත්ථං ගෙග්ගොසාන බ්බංගිගතොනති පුතපු
 ත”නති: කම්මසංකොපිතො සත්තො නිසිතධාරං සත්ථං ගෙග්ගො
 පුතපුතං තව මුඛං අවකන්තනති “බාගෙරාන පටිපෙඨාසිඤ්ඤා
 බ්බංගිගතොනති පුතපුත”නති: අවකන්තන අවකන්තනකරණෙ බං
 රෙදකෙන පරිපෙඨාසිඤ්ඤා ආසිඤ්ඤා පුතපුතමපි³ අවකන්තනති.
 “ඉග්ගංගෙ ධනධානුසංගං සුපසුනංසා”ති අතිරිද්ධ පසුතංගං බ්බුතො
 ධනංගං ධානුසංගං ව ඉග්ගංගෙ සාමි, අපෙත්වා මහභූතොනති අපෙත්වා.
 “නාගොසං මෙ ගමිසා ව ධිතා ව සුඤ්ඤා වා”ති: තංග මග්ගං අගං
 පුරිමතතොගෙව ගරියං අගං ධිතා අගං පුඤ්ඤා තා දෙවභූතො ආකාසෙ
 සීතාති දුග්ගෙතො වදති. “පච්චිකු”නතො: අතතවං. “ථූපං
 සර්භානිසො වාගෙසි”නති: ථූපං පුජෙත්ථං උපතොනතිගො බාතුං
 විචණ්ණෙනො, පටිකුසිපිං. නං පාසං පක්ඛං මසා”ති: තං බාතු
 විචණ්ණනපාසං කතං සමාවරිතං මයාති විපට්ඨාරපමනො වදති.
 “ප්ලාසිති සහසොනි”ති: ඡයහංසාධිතා අසීතිසහංගමතො.
 “මස”නති: නෙ පෙතෙ අත්තනා සද්ධිං සම්ගෙග්ගො වදත “පච්චිග්ග
 පෙදකා”ති: පච්චිතං විපුං විපුං අත්තනා අනුභූතමානමිහාදුකක
 වෙදනාති දුග්ගෙති. “නිරස”නති: බලවදුකකතාග් පෙතතිවිසං
 නිරසසද්ධිං කතා ආග. “සෙ ව ගො ථූපපුජස් මහාගෙතො අර
 හතො මග්ග”ති: අරහතො සම්මාසම්මුඛංගං ථූපං උද්දියං පුජමග්ග
 වහන්මානො, අගං විස ගෙ ථූපපුජග් ආදිතවං දෙස පකාසෙනති
 නෙ පුග්ගලෙ තෙනො පුඤ්ඤතො විවෙච්චොසංථ⁴ පරිබාහිරෙ ඡනෙ
 යොජාති අඤ්ඤපදෙසෙන අත්තනො මහාජනිගතං විහාවෙති.
 “ආසනානිසො හි ආකාසෙන ආගච්ඡන්තිගො. “මාලාචිපාන”නති:
 ථූපෙ කතමාලාපුපාග විපාකථලං. “සමිද්ධා”ති: දිබ්බසම්පත්තිගා
 සම්මා පිතා. “සසංඝිතිසො”ති: රිවාරවතාතිගො.⁵ “නාගෙ දිඤ්ඤා
 නා”ති: තංග අතිරිද්ධතංගං පුඤ්ඤංගං අවජරිගං අභූතං ලොම
 ගංසනං අතිරිද්ධාරං විපාකවිසෙසං දිඤ්ඤා. “නාගො සාගෙතො
 සප්පඤ්ඤා මඤ්ඤාති නං මහාමුනි”නති: හතො කංගප ඉමං
 ඉඤ්ඤා තං උත්තමපුඤ්ඤකෙතනභූතං වඤ්ඤාති අභිවාදෙතති⁶
 තමො කෙරෙතති, නමෙකකාරඤ්ඤා කෙරෙතතිති අපෙත්වා.

1. ස. I. II & III ම. සොගංදති.

2. හා. පුතසි.

3. හා. ඉවෙච්චාපගෙථ. සි I. විවෙච්චගෙථ.

4. ප. I & හා පරිබාහිරංගො.

5. සි I. අච්චාදනති සි. III. අච්චාදනති

අළු සො පෙනො සංවිග්‍රහානසො සංවෙගානුරූපං ආයති අතතනා කතතබ්බං දසෙසනො සො හි කුණාති ගාථමාග. තං උතතානන්දමෙව. එවං පෙනෙන වුතතං. මහාකයාපො තමන්ද්‍ර අවුසපතනී. කතො සමපතතපරිසාය ධමමං දෙසෙයි.

බාගුච්චණ්ණපෙතවස්සවණ්ණනා

නි වසී තා.

නාතිස චූලවග්ගවස්සවණ්ණනා

ස ම තතා.

4. 1.

“වෙසාලිනාම නගරන්ද්‍රී චන්ද්‍රින” නම් ඉදං අමබසක්කරපෙන වස්සු. තස්ස කා උපපතති? හගවති ජේතවනෙ විහරනො අමබ සක්කරෙ නාම ලිච්ඡවිරුජ මිච්ඡාදිවසීකො නන්තිසවාදෙ වෙසාලියං රජ්ජං කාරෙයි. නොන ව සමයෙන වෙසාලිනගරෙ අඤ්ඤාතරස්ස වාණිජස්ස ආපණසමීපෙ චික්කලං ගොති. තන්ද්‍ර බහුජනා උපපතීතිං අතික්කමන්තා කිලමනති. තෙවි කදදමෙන ලිච්ඡනති. තං දිස්වා සො වාණිජෙ “මා ඉමෙ මනුස්සා කලලං අක්කමිංසු” ති අපගත දුග්ගතිං සංඛිවණ්ණසන්තිහං¹ ගොසීසට්ඨිං ආහරුපෙතිං නික්කිපා පෙයි. පකාතියා ව සීලවා අගොසි අනෙකාධනො සණ්ඨවාපො, පරෙසං ව යථාභූතං ගුණං කීර්තෙති. සො එනිසමිං දිවසෙ අත්තනො සභායස්ස නිභායනභස්ස පමාදෙන අනොලොකනභස්ස නිවාසනවන්දං කිලාධිපජායෙන අපනිධාය තං දුක්ඛාපෙතිං අදයි. භාගිනෙයස්ස පනස්ස වොරිකාය පරගෙගනො භණ්ඩං ආහරිතිං තස්සෙව ආපණෙ නික්කිපි. භණ්ඩසාමිකා විමංසන්තා භණ්ඩන සථිං තස්ස භාගිනෙයස්ස තඤ්ච රඤ්ඤා දසෙසසුං. රජ “ඉමස්ස සිසං ඡිත්ථං, භාගිනෙයස්ස පනස්ස සුලෙ ආරෙපෙථා” ති ආණාපෙයි. රජපුරිසා තථා අකංසු. සො කාලං කතො ධුමමදෙවෙසු උපපජ්ජි. සො ගොසීසෙන සෙසුනො කතතතා සෙතවණ්ණං දිබ්බං මනොජවං අසාංචනීයං පටිලභී, ගුණවන්තානං වණ්ණකථනෙන තස්ස ගත්තනො දිබ්බගෙකො වායති,² සංවකස්ස පන අපනිතිතන්තා නගොන අගොසි. සො අත්තනා පුලෙබ්බ කතකම්මං ඔලොකනෙත්තා නදනුසාරෙන අත්තනො භාගිනෙයස්ස සුලෙ ආරෙපිතං දිස්වා කාරුණය වොදියමානො³ මනොජවං අස්සං අභිරුචිතිං අභිරුත්ත සමිසෙ තස්ස සුලාරෙපිතට්ඨානං ගන්තිං අවිදුරෙ සීතො “ජව හො ජවිතමෙව සෙයො” ති දිවසෙ දිවසෙ වදති. නොන ව සමයෙන අමබසක්කරෙ රජ ගජික්කනිවරගනො නගරං පදනකිණං

1. ම. සංඛිවණ්ණපටිකා.

2. ම. පවස්සති.

3. ම. වොදිතො.

කරේනොත්තා අසුදුකරයම්. ගෙනෙ වානපානං විවරිතො රාජවිභූතිං පසානති. එකං ඉතිං දිස්වා පටිබ්බවිනොත්තා සුඛං පච්ඡාසනෙ නිසින්නාසං පුරිසස්ස “ඉමං සරං ඉමිසුඛ ඉතිං උපධාරෙති”¹ති සසුදුදං දුට්වා අනුකක්කමෙන රාජගෙහං පවිට්ඨො නං පුරිසං පෙසෙයි. “ගච්ඡ හනෙ තස්සා ඉතිස්ස සස්සාමිකභාවං වා අස්සාමිකභාවං වා ජාතංගි”²ති. සො ගතො සස්සාමිකභාවං සුඛං රසෙදුදු අරොචෙයි. රාජ තස්සා ඉතිස්ස පටිග්ගහකර ඡුද්ධොස්ස විනොත්තො තස්සා සාමිකං පනෙකාසං පෙඤ්ඤා “එති හනෙ මිං උපට්ඨංගි”³ති ආහ. සො අතිව්ජනොත්තාපි “රාජ අත්තනො චචිතං අකරොත්තෙ මග්ගි රාජදණ්ඩං කරෙය්‍ය”⁴ති හයෙන රාජ්‍යපට්ඨානං සම්පට්ඨිතො දිවසෙ දිවසෙ රාජ්‍යපට්ඨානං ගච්ඡති. රාජපි තස්ස හත්තවෙනතං දුපෙඤ්ඤා කතිපගදිවසා තිකක්කමෙ¹ පානොව උපට්ඨානං ආගතං එවමාග; “ගච්ඡ හනෙ අසු කායම් ආනෙ එකා පොකකිරණී අති, තනො අරුණවණ්ණමිත්තිකං රත්නපාලානි ව ආනෙති, සචෙ අජේඡ ව නාගච්ඡති ජිවිතං නෙ තජී”²ති. තස්මිං ච ගතෙ වාරපාලං ආහ: “අජේ අනත්ඛගෙන එව සුරියෙ සබ්බවාරානි ඵකෙතබ්බංගි”³ති. සා ච පොකකිරණී වෙසාලියා තියොජනමිත්තෙ භොති. තථාපි සො පුරිසො මරණගයතජ්ජිතො වාතචෙගෙන පුබ්බජේතස්සෙව නං පොකකිරණී සම්පාපුණී. සා ච පොකකිරණී අමනුස්සපටිග්ගහිතාති පගෙව සුත්තනා හයෙන සො “අති හු ඛො එත්ත කොචි පටිසංසො”⁴ති සමනානො අනුපටියාති. “නං දිස්වා පොකකිරණීපාලකො අමනුස්සො කරුණායමිත්තරුපො මනුස්සරුපෙන ආගතො”⁵ “කිමිත්තං හො පුරිස ඉධාගතොසි”⁶ති ආහ. සො තස්ස නං පටිග්ගහි. කපෙයි. සො “යදි එවං යාවදත්තං ගණංගි”⁷ති අත්තනො දිබ්බරූපං දස්සෙත්වා අනාරාධංගි. සො තත්ථ අරුණවණ්ණමිත්තිකං රත්නපාලානි ව ගතොත්වා අනත්ඛගෙන සෙව සුරියෙ නගරවාරං සම්පාපුණී. නං දිස්වා වාරපාලො විරචින්නස්සෙව වාරං ඵකෙයි. සො ඵකිනෙ වාරෙ පවෙසනං අල හනොත්තා වාරසම්පෙ සුලෙ ආරොපිතං පුරිසං දිස්වා “එනෙ මග්ගි අනත්ඛගෙන සෙව සුරියෙ ආගතෙ විරචින්නෙ එව වාරං ඵකෙසුං, අහං කාලස්සෙව ආගතො මම අදස්සො නජී, තයාපි සුභං හොතු”⁸ති සකංගි අකාසි. නං සුඛං සො ආහ: “අහං සුලෙ ආවුතො වජේඛො මරණංගිඉඛො, තථං තච සකංගි හොමි? එකො පනෙත්ථ පෙතො මග්ගිභිකො මම සමිපං ආගමිස්සති, නං සකංගි කරොගි”⁹ති. “කථං පන සො මයා දට්ඨකෙබ්බං”¹⁰ති? “ඉඛෙව තිං තිට්ඨං, සයමෙව දකංගිස්ස සි”¹¹ති. සො තත්ථ ධීනො මජ්ඣිමියාමෙ නං පෙතං ආගතං දිස්වා සකංගි අකාසි. විභාතාය රත්තියා රසෙදුදු “මම ආණා තයා අතිකක්කනො, තස්මා රාජදණ්ඩං නෙ කටිස්සාමි”¹²ති වුත්තෙ අදව න මයා තච ආණා අතිකක්කනො, අනත්ඛගෙන සෙව සුරියෙ අහං ඉධා

1. ම. දිවසාතිකකමෙන. 2. සි. 1 අනුපටියායති. 3. ම. උපසංකමිණි. 4. ම. රාජදණ්ඩං. 5. ම. කරුණායමිත්තරුපො. 6. ම. කිමිත්තං. 7. ම. ගණංගි. 8. ම. තයාපි. 9. ම. සකංගි. 10. ම. මජ්ඣිමියාමෙ. 11. ම. තිට්ඨං. 12. ම. කරුණායමිත්තරුපො.

ගෙනාති, තත් “කො තෙ සකඛි”ති? සො නස්ස සුලාචුතස්ස පුරි සස්ස සන්තිකෙ ආගච්ඡන්තං. නග්ගපෙතං සකඛිති නිද්දිසිති: “කථ මේතං අමෙහති සඛාතබ්බ”නති රඤ්ඤා චුතෙතා “අජ් රතතිසං. තුමෙහති සඛාතබ්බං පුරිසං මයං සද්ධං පෙසෙදා”ති ආහ. තං සුචො රාජ සයමෙව තෙන සද්ධං. තත් ගන්ති: සීතො පෙතෙන පන තත්ථාගන්ති: “ඒව හො ජිවිතමෙව සෙයො”ති චුතෙතා තං. ඔසෙසා නිසජ්ජා නයිමස්ස අපථිති ආදිතා පඤ්චති ගාථාති පටිපුච්ඡි. ඉද්දති ආදිතො පන වෙසාලිහාමහගර්ථි චජ්ජිනති ගාථා තාසං සම්බන්ධස්සන්තං සම්බන්ධතාගර්ථි යටිතා:-

“වෙසාලි නාම නගරස්ථි චජ්ජිතං.
තත් අහු ලිච්ඡි අමබසකඬෙරු,
දිස්වාන පෙතං නගරස්ස බාහිරං
තතෙච්ච පුච්ඡිත්ථ තං කාරණස්ථිතො:

සෙයො නිසජ්ජා නයිමස්ස අපථි
අභික්ඛමො නස්ථි පටික්ඛමො වා
අසිතපිතබාසිතචත්ථොගා
පරිවාරිතා සාපි ඉමස්ස නස්ථි.

සෙ ඤ්ඤානා දිට්ඨසුභා සුභජ්ජා
අනුකම්පනා යස්ස පුබ්බෙ අපෙසුං,
දට්ඨුමි තෙ දුති න තං උභනති
පිරුතිතතො¹ හි ජනෙන නෙන.

න ඔග්ගත්තස්ස² භවනති මිත්තා
ජහනති මිත්තා විකල්පං විදිත්වා
අත්ඤ්ච දිස්වා පරිවාරයනති
බහු ව මිත්තා උග්ගත්තස්ස හොනති.

නිගිනතො සබ්බොගෙහි නිවේජා³
සම්මන්තිතො⁴ සම්පරිභින්නගතො
උස්සාව බිඤ්ච පලිමමානො
අජ් සුවෙ ජිවිතය්සුපරෙඬො.

එතාදිසං උත්තමනිච්ඡපත්තං
උත්තාසිතං පුට්ඨිකස්ස සුලෙ
අථ නිං කෙන විශේණ විදෙසි යකක
ඒව හො ජිවිතමෙව සෙයො”ති.

තත් “නාද්වා”ති: තස්සං වෙසාලියං. “හගර්ථස්ස බාහිර”නති: නගරස්ස බහිර්ගං, වෙසාලිනගරස්ස බහිර්ගං ඵලි ජනං පවත්තං⁵

1. සි. II & III, මධ්වකංගො. 2. සි. I. IV, මග්ගනිකං. සි. II & III, උග්ගත්තස්ස.

3. හා. නිවේජා. 4. සි. I. V, සම්මන්තිතො. 5. සි. I. II & III, ජනකමෙඬො.

3 සී. III. ෧. පිළිවෙත්.

එවිං තෙන රඤ්ඤ පුච්ඡිතො සො පෙතො අත්තනො අධිප්පායං පකාසෙතොතා:-

“සාලොකිතො එසො අහොසි මග්ගං
අහං සරාමි පුරිමාය ජාතියා.
දිස්වා ච මෙ කාරුඤ්ඤමගොසි රුජ
මා පාපධිවෙමා නිරයං පතායං.

ඉතො චුතො ලිච්ඡි එස පොසො
සත්තුසංදං නිරයං සොරරූපං.
උපපජ්ජති දුක්ඛතකම්ම කාරි
මහාභිතාපං කට්ඨකං භයානකං.

අනෙකභාගෙන ගුණෙන සෙය්‍යො
අයමෙව සුලො නිරයෙන තෙන
මෙකත්තදුක්ඛං කට්ඨකං භයානකං
එකත්තතිප්පං නිරයං පතායං.

ඉදංච පුස්සා වචනං මමෙසො
දුක්ඛපනීතො විජගෙග්‍ය පාණං
තස්මා අහං සන්ධිකො න භණාමි
මාමෙකතො¹ ජීවිතස්සුපරොධො”ති

වතස්සො ගාථා අභාසි.

තත් “සාලොකිකො”ති: සමානලොකිතො, යොති සම්මතො සම්මතො ඤාතකොති අත්තො. “පුරිමාය ජාතියා”ති: පුරිමත්ත භාවෙ. “මා පාපධිවෙමා නිරයං පතායං”තති: අයං පාපධිවෙමා පුරිසො නිරයං මා පති නිරයං මා උපපජ්ජති, ඉමං දිස්වා මෙ කාරුඤ්ඤං අහොසිති යොජනා. “සත්තුසංදං”තති: පාපකාරිහි ජනෙහි උප්පන්නං, අපච්චා පඤ්චවිධිකො. මුලෙ තත්තලොභ සෙවනං අධිහාරපබ්බතාරොපනං ලොභකුම්භිපකෙකපනං අධිපහන වතප්පවසනං වෙතරණියං සමොතරණං මහානිරයෙ පකෙකපොති ඉමෙහි සත්තති පඤ්චවිධිකොදිහි දුරුණකාරණෙහි උප්පන්නං උපරුපරි නිවිසිතතති² අත්තො. “මහාභිතාපං”තති: මහාදුක්ඛං මහා අභිසත්තාපං චා. “කට්ඨකං”තති: අතිධං. “භයානකං”තති: භය ජනකං. “අනෙකභාගෙන ගුණෙන”ති: අනෙකකොධාසෙන ආතිසංසෙන. “අයමෙව සුලො නිරයෙන තෙන”ති: තතො ඉමස්ස උපතතිධානගුතතො නිරයතො අයමෙව සුලො සෙය්‍යොති. නිස්සංකෙක හි ඉදං කරණවචනං. “එකත්තතිප්පං”තති: එකත්ත තෙව තිබ්බදුක්ඛං, නිසත්තමහාදුක්ඛතති අත්තො. “ඉදං ම පුස්සා වච නං මමෙසො”ති: ඉතො චුතොති ආදිනා චුතං ඉදං මම වචනං පුස්සා එසො පුරිසො දුක්ඛපනීතො මම වචනෙන නිරයදුක්ඛං උපනීතො

1. සි. I. දුක්ඛවමෙ. 2. සි: II. මමෙතතො. 3. සි. I, II & III. නිවිතතති.

තැන්පත්: අහං යං කිඤ්චිදදව චිත්තාං පසාදිත්තං තං
සබ්බම්භි තමෙව අහං අභිසංඝෙය්‍යං පටිඤ්ඤාය්‍යං, තචපන දිත්වා

තව වඩන. නොපි නො සද්දහෙය්‍යං, යනබ මඟ්‍යං නියසාකමම.
නිග්ගහකමම. කාරෙය්‍යාසිති. අප්චා “සං කිඤ්චානං චක්ඛුණා
සසබ්බසාමි”ති: අහං යං කිඤ්චි දෙව චක්ඛුණා පසයිසාමි අචක්ඛුණො
පරස්ස අදස්සනතො. “සබ්බමිපි නානං අභිසද්දහෙය්‍ය”නති: සබ්බමිපි
තෙ අහං දිට්ඨං සුතං අඤ්ඤං වාපි අභිසද්දහෙය්‍යං, තාදිසොගි මඟ්‍යං
තඬි අභිපසසාදෙති අභිපසායො. පච්ඡිමපදස්ස පන යථාච්ඡිනතොච
අපෙය්‍යා. තං සුත්වා පෙතො:-

“සච්චපපට්ඨඤ්ඤ තව මෙසා හොතු
සුත්වාන ඛමමං ලහස්සුප්පසාදං
අඤ්ඤප්පිතො නො ව පද්ධතිනො
යං තෙ සුතං අසුතං වාපි ඛමමං
සබ්බං ආවිකම්ප්පං යථා පජානං.”

“සෙතෙන අස්සෙත අලඛකතෙන
උපයාසි සුලාච්ඡිතස්ස¹ සන්තිකෙ
යානං ඉදං අබ්භූතං දස්සනෙය්‍යං
කිස්සෙතං කමමස්ස අයං විපාකො?”

“වෙසාලියා නස්ස නගරස්ස මජ්ඣේ
විකම්ලමග්ගෙ² තරතං අහොසි
ගොසිසමෙකානං පසන්නවිතො
සෙතං ගහෙත්වා තරකයමි. නික්ඛිපිං.

එතයමි. පාදානි පතිට්ඨපෙත්වා
මයඤ්ච අඤ්ඤ ච අතික්කමිමහ
යානං ඉදං අබ්භූතං දස්සනෙය්‍යං
තස්සෙව කමමස්ස අයං විපාකො.”

“වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති
ගන්තො ව තෙ සබ්බදිසා පවායති
යක්ඛිද්ධි පතොගාසි මහානුභාවො
තග්ගො වාසි කිස්ස අයං විපාකො?”

“අක්කොධනො නිච්චපසන්නවිතො
සණ්ඨාගි වාචාගි ජනං ලපෙමි³
තස්සෙව කමමස්ස අයං විපාකො
දිබ්බො මෙ වණ්ණො සතතං පභාසති.

යසඤ්ච කිත්තිඤ්ච ඛමම සීතානං
දිස්වාන මනෙතමි පසන්නවිතො
තස්සෙව කමමස්ස අයං විපාකො
දිබ්බො මෙ ගන්තො සතතං පවායති.

1. සි. I. සුලාච්ඡිතස්ස. 2. ම. පපෙ. සි. I & II. පුබ්බ 3. සි. III. ලපෙමි.

සභායානං තිත්ථසම්මං නභායනතානං
ඵලෙ ගහෙත්වා තිදතිස්ස දුස්සං
බිබ්බප්පිකො නො ච පදුට්ඨවිත්තො
තෙනවති නග්ගො කසිරං ච වුත්ති.

ගො කිළමිනො පනරොති පාපං
තග්ගොදිසං කම්ම විපාකමාහු
අකිළමිනො පන ගො කරොති
කිං තස්ස කම්මස්ස විපාකමාහු?

ගෙ දුට්ඨසංකප්පමිනා මනුස්සා
කායෙත වාචාය ච සංකිලිට්ඨා
කායස්ස හෙද අභිසම්පරයං
අසංසයං තෙ තිරයං උපෙන්නි.

අපරෙ පන සුගතිං ආසමානා
දුතෙ රතා සංගතිතතභාවා
කායස්ස හෙද අභිසම්පරයං
අසංසයං තෙ සුගතිං උපෙන්නි” යි.

තෙසං උභින්නං වචනපට්ඨවන ගාථායො ගොන්නි.

තත් “සම්මසමිඤ්ඤ ආව මෙසා ගොභු” යි: තව එසා පටිඤ්ඤ මඟ්ගං සම්මං ගොභු. “සුඛොති ඛම්මං ලහස්සුප්පසාද” යනි: මයා වුවවමානං ඛම්මං සුඛා සුඤ්ජරපසාදං ලහස්සු. “අඤ්ඤාප්පිකො” යි: ආජනතෙන අප්පිකො. “සථා පක්ඛ” යනි: යථා අඤ්ඤාප්පි පජ නතෙතො. පථාපි ඤ්ඤානති වා මයා යථා ඤ්ඤානති අප්පො. “ඤ්ඤාසා ඤා ඤාමිමස්ස අසං විපාකො” යි: එතං කිස්ස නාම කම්මස්ස අයං විපාකො “ඵන” යනි: වා නිපාතමිත්තං, කිස්ස කම්මස්සාති යොජනා. කිස්ස ගොති ව තෙවි වදනති. “විකම්මලමග්ග” යි: විකම්මලවති පට්ඨති.¹ “නරන” යනි: ආවාටං. “ඵකාන” යනි: එතං අගං. “නර කාසිං නිකම්මි” යනි: යථා කදුමො න අකකම්මයති එවං තගම්. විකම්මලාවාටෙ රූපෙසිං. “කාසං” යි: තස්ස ගොසිසෙන සෙඤ්ඤාකර ඝස්ස. “ඛෙම්ම ඤානාන” යනි: ඛම්මවාටිනං සම්මවාටිනං. “මග්ගත මි” යි: කපෙම් කිත්තයංමි. “බිබ්බප්පිකො” යි: ගස්සාභිප්පායො. “ගො ච පදුට්ඨවිත්තො” යි: න දුස්සසාමිතො දුසිතවිත්තො න අවහරණාභිප්පායො නාපි විනාසනාභිප්පායොති අප්පො. “අකිළ මානො” යි: අබිබ්බාභිප්පායො, ලොකාදීති දුසිතවිත්තො. “කිං තස්ස ඤාමිමස්ස විපාකමාහු” යි: තස්ස තථා පකතස්ස පාපකම්මස්ස කීව කවුතං දුක්ඛං දුක්ඛවිපාකං පඤ්ඤිතා ආහු. “දුට්ඨසංකප්පමිනා” යි: තාමිසංකප්පාවසෙන දුසිතමිනොවිහක්කො. එතෙන මනොදුට්ඨ විත්තමග. “කාසෙන වාමාස ච සංකිලිට්ඨා” යි: පාණාතිපාතාදි වසෙන කායවාචාති මලිතො. “ආසමානා” යි: ආසමානා පත්ථගමානා.

1. සි I & II. පෙතිබ.

2. සා I, II & III. සෙතිබ.

එවං පෙනෙන සංවිධිපෙනෙව කම්මඵලෙසු විහර්නා දසසිනෙසු
තං අසද්දහනෙතා රුජා:-

“තං කීනති ජනෙය්‍යං අහං අවෙච්ච කල්‍යාණපාපස්ස

අයං විපාකො

කිං වාහං දිසා අභිසද්දහෙය්‍යං කො වාපිමං සද්ද

හාපෙය්‍ය එත”නති

ශාඨමාහ.

තත් “නංකීනති ජනෙය්‍යං අහං අවෙච්චා”ති: යොයං තයා
“යෙ දුට්ඨසංඝාපමිනා මනුස්සා කායෙන වාචය ව සංකිප්පිට්ඨාති
ආදිනා-අපරෙ පන සුගතිමාසමානා”ති ආදිනා ව කල්‍යාණස්ස
පාපස්ස ව කම්මස්ස විපාකො විහර්නා වුතො. තං කීනති කෙන
පකාථෙන අහං අවෙච්ච අපරපච්චයහාවෙන සද්දහෙය්‍යං. “කිං
මාහං දිසා අභිසද්දහෙය්‍යං”නති: කීදිසං වා පනාහං පච්චකඛතුතං
නිදස්සනං දිසා පටිඤ්ඤාය්‍යං. “භතා වාපි මං සද්දහාපෙය්‍ය
එත”නති: කො වා විඤ්ඤා පුරිසො පඤ්ඤානො එතමන් මං සද්දහා
පෙය්‍ය තං කථෙහිති අනෙතා. තං සුචා පෙනො කාරණෙන තමන්.
තස්ස පකාසෙනෙතා:-

“දිසා ව සුචා අභිසද්දහස්ස

කල්‍යාණපාපස්ස අයං විපාකො

කල්‍යාණපාපෙ උභයෙ අසනෙන

සියං නු සත්තා සුගතා දුගතා වා.

වෙඨ කම්මාන කරෙය්‍යං මච්චා

කල්‍යාණපාපාති මනුස්සලොකෙ

නායෙසු සත්තා සුගතා දුගතා වා

හිනප්පඤ්ඤා ව මනුස්සලොකෙ.

යසමා ව කම්මාති කරෙතති මච්චා

කල්‍යාණපාපාති මනුස්සලොකෙ

නායෙ සත්තා සුගතා දුගතා වා

හිනප්පඤ්ඤා ව මනුස්සලොකෙ.

වයඨ කම්මානං විපාකමානු

සුඛස්ස දුකඛස්ස ව වෙදනීයං

තා දෙවතායො පටිවාරයනති

පච්චිකති බාලා වයනං අපසයිනො”ති

ශාඨා අහසි.

තත් “දිසා”ති: පච්චකඛතො දිසාපි. “සුචා වා”ති: ඛම්මං
සුචා වා තදනුයාථෙන නායෙනා අනුමිණෙනා. “කල්‍යාණ
පාපස්ස”ති: කල්‍යාණස්ස පාපස්ස කුසලස්ස අකුසලස්ස ව කම්මස්ස

අයං සුඛො අයං දුක්ඛො ච විපාකොති අභිසංදායස්ස. “උග්ගසෙ අභිසංදායස්ස”ති: කල්‍යාණපාපෙති දුට්ඨෙධි කමෙව අවිජ්ජමානො. “සිසානු සන්තා සුගතා දුගතා ච”ති: ඉමෙ සන්තා සුගතීං ගතා දුග්ගතීං ගතා චා, අභිසං සුගතීං ගතාපිචා අභිසං දුග්ගතීයං දුට්ඨෙධි චාති අයං මනෙතො කිංචු සියං කපං ගවෙසාති අනෙතො.

ඉද්දති යථාච්ඡිකතමත්තං නොමෙධං කම්මානීති-සසමා ච කම්මානීති ච ගාථවශෙන බ්‍යතිරේකනො අත්ථයෙනා ච විභාවෙති. තත්ථ “නිකංසංසිතා”ති: කුලරූපාරේගසපරිවාරදිති භික්‍ෂා උලාරං ච. “මසජ්ජ කම්මානං විපාකමානු”ති: වයං දුට්ඨං අජ්ජ ඉද්දති කම්මානං සුවරිතදුචරිතානං විපාකං වදන්ති කපෙති. කිං තන්ති? ආහ: “සුබසං දුක්ඛසං ච වෙදනීය”න්ති: ඉධංසං ච අතිධංසං ච අනුගව්‍යායොගං. “නා දෙවනාසො පටිච්ඡාදනීති”ති: යෙ උක්ඛංසුවශෙන සුඛවෙදනීයං විපාකං පටිලභන්තී, තෙ දෙවලොකෙ නා දෙවතා හුත්වා දිබ්බසුඛසමපටිතා ඉන්ද්‍රියාති පරිවාරයන්ති. “පමෙච්ඡන්ති බාලා මසනං අපසංසිතො”ති: යෙ බාලා කම්මස්සු කම්මථලස්සුචාති වයං අපසංසනා අසද්දගන්තා තෙ පාපපසුතා දුක්ඛවෙදනීයං විපාකං අනුගව්‍යායාතිරයාදිසු කම්මනා පමෙවිතති දුක්ඛං පාපුණන්ති.

එවං කම්මථලං සද්දගන්තො පන නිං කස්මා එවරූපං දුක්ඛං පච්චික්ඛවිසිති අනුගොගං සක්ඛාය:-

“නමස්සි කම්මානි සයං තතාති
දඬාපි මෙ නත්ති සො ආදිසෙය්‍ය
අච්ඡාදනං සයනමථනපානං
තෙනමති නගො කසිරා ච චුන්ති”ති

ගාථමාග.

තත්ථ “නමස්සි කම්මානි සයං තතාති”ති: යසමා සයං අත්තනා පුබ්බෙ කතාති පුස්සෙකම්මානි මම නත්ති න විජ්ජන්ති යෙහි ඉද්දති අච්ඡාදනාදිති ලභෙය්‍යං. “දඬාපි මෙ නත්ති සො ආදිසෙය්‍ය”ති: යො සමංසමාගමණං දනං දඬා අසුකස්ස පෙතස්ස තොතුති මෙ ආදිසෙය්‍ය උද්දිසෙය්‍ය සො නත්ති. “තෙනමති නගො කසිරා ච චුන්ති”ති: තෙන දුට්ඨෙධි කමෙව කාරණෙන ඉද්දති නගො නිවේශලො අමති කසිරා දුක්ඛං ච චුන්ති ඒවිකා ගොතිති. තං සුත්ථො රාජ තස්ස අච්ඡාදනාදිලාභං ආකම්බන්තො:-

“සියො හු ඛො කාරණං කිස්සෙති යක්ඛ
අච්ඡාදනං යෙන භුචං ලභෙථ
ආවික්ඛ මෙතං.¹ යද්දපි ගෙභු
සඤ්ඤා² ගෙභු විච්චා සුභොමා”ති

ගාථ මාග.

තත් “සෙසා”ති: සෙසා කාරණෙන නිං අවන්දනං ලභෙථ
ලභෙය්‍යාසි, නිසද්ධි තං කාරණං සියා නු වො භවෙය්‍යා නු වොති
අනෙථා. “සදන්ධි”ති: යදි අන්ධි. අථස්ස පෙනො තං කාරණං
ආවික්ඛන්තො:-

“කපටිනනො¹ නාම ඉධන්ධි හික්ඛු
කිංසි සුභිලො අරහා විමුක්තො
භූතානිත්ථිසො සංවුත්තපානිමොත්තො
සිතිභූතො උත්තමදිට්ඨිපත්තො.

“සභිලො වදස්සදා සුවචො සුමුඛො ඥානගමො සුප්පට්ඨිත්තකො ව
සුස්සදස්ස වෙත්තං අරණවිහාරී දෙවමනුස්සානං ව දක්ඛිණෙසෙය්‍යා.

සත්තො විචුමො අනිසො නිරුසො
මුත්තො විසල්ලො අමමො අවබෙකො
නිරුපධි සබ්බපපස්සුඛිණො
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තො ජුතිමො.

අප්පසුස්සත්තො දික්ඛිපි න සුජනො මුනිති තං වජ්ජසු
වොහරන්ති
ජනන්ති තං යක්ඛභූතා අනෙජං කල්‍යාණධම්මං
විචරන්ති ලොකෙ
තස්ස භූමිං එකං සුභං දුච්ච වා මමුද්දිසිකිංසාන සචෙ දදෙථ
පටිග්ගතිනානි ව තානි අස්ස² මමෙක්ඛ පස්සෙථ
සත්තාඥාසුස්ස³න්ති.

ගාථා අභාසි.

තත් “කපටිනනො භාමා”ති: ජට්ටසගස්ස අබ්භත්තරෙ
ආයස්මත්තො උපාලිනෙරස්ස උපජ්ඣායං සකිංස වදති. “ඉධා”ති:
ඉමිස්සා වෙසාලියං සම්පෙ “කිංසි”ති: අග්ගඵලකිංසෙන කිංසි. “සිති
භූතො”ති: සබ්බකිලෙස්සදරථපරිලාහවුපසමෙන සිතිතාවපත්තො.
“උත්තමදිට්ඨිපත්තො”ති: උත්තමං අග්ගඵලං සමාදිට්ඨිං පත්තො.
“සභිලො”ති: මුදු. “සුභිලො”ති: සුඛිචො. “ඥානගමො”ති:
සුචුදු ආගතාගමො. “සුප්පට්ඨිත්තකො වා”ති: සුචුදු පටිමුත්ත
කපෙථා මත්තභාණිති අනෙථා. “අරණවිහාරී”ති: මෙත්තාවිහාරී.
“සෙසො”ති: උපසන්නකිලෙස්සො. “විචුමො”ති: විගතමිථ්‍යාවිතක්ක
මුමො. “අනිසො”ති: නිද්දාසො. “නිරුසො”ති: නිත්තණ්ණො.
“මුත්තො”ති: සබ්බභවෙති මුත්තො. “විසල්ලො”ති: විගතරුහාදි
සල්ලො. “අමමො”ති: මමිකාරවිරතො. “අවබෙකො”ති: කාය
වචකාදිවචකවිරතො. “නිරුපධි”ති: කිලෙස්සානිසබ්බාරාදිඋපධිප

හායි. “සබ්බපසඤ්චිකේ”ති: පරිකම්භතණ්හාදිපපඤ්ඤා. “ජුති මා”ති: අනුත්තරය ඤාණජුතියා ජුතිමා. “අපසඤ්ඤානො”ති: පර මපට්ඨත්තය පටිච්ඡන්තගුණතාය ච න පාකවො. “න සුඡන්තො”ති: ගමහිරහාවෙන දික්ඛාපි එවං සිලො එවං ධර්මො එවං පඤ්ඤාති න සුච්ඡෙඤ්ඤො. ඡන්දානානි නං සනඛභූතා අනෙජ”නති: යනඛ භූතා ච අනෙජං නිත්තණ්හං අරභාති තං ජනනති. “කල්‍යාණ ඛම්ම”නති: සුඤ්ජරසිලාදිගුණං. “නාය්‍යා”ති: තාය්‍ය කපටිනකමහා ථෙරස්සා. “ඵණං සුග”නති: ඵකං වත්ථුගං. “දුච්ච වා”ති: චෙ වා වත්ථුගාති. “මබුද්දිසිඤ්ඤානා”ති: මමං උද්දිසිඤ්ඤා. “සමිග්ගභීතානි ම ඤානි අසසු”ති: තානි වත්ථුගාති තෙන පටිග්ගභීතානි ච අසසු භවෙය්‍යං. “සනඛද්ධුද්දස්ස”නති: දුස්සෙන කතසන්තාහං ලඛිවත්ථං නිවත්ථපාරුකද්දස්සනති අනෙථා. තතො රාජ:—

“කසම් පදෙසෙ සමණං වසනං
ගනත්තං පස්සාමු මයං ඉද්දති?
සමජ්ජ කඛිං විචිතිච්ඡිතඤ්ඤ
දිට්ඨිවිසුකානි ච කො විනොදසෙ”ති¹?

ථෙරස්සා වසනට්ඨානං පුච්ඡි.

තත් “කසම් පදෙසෙ”ති: කතරස්මිං පදෙසෙ. “සමජ්ජ”ති සො අජ්ජ. මකාරො පදසන්තිකරො. තතො පෙත්තො:—

“ඵසො නිසිනෙනා කපිනච්චනායං
පරිවාරිතො දෙවතානි බහුති
ධම්මිං කථං භාසති සච්චනාමො
සකස්මිං අච්ඡරකෙ² අපමතෙත්තා”ති

ගාථමාහ.

තත් “කපිනච්චනායං”නති: කපිනං වානරානං නච්චතෙන කපිනච්චනානි ලඛිවොභාසෙර පදෙසෙ. “සච්චනාමො”ති: කොයි සුසිලො අරභා විමුක්තොති ආදීති ගුණනාමෙති යථාචනාමො අපිපරිනතාමො. එවං පෙනෙන වුත්තෙ රාජ තාවදෙව ථෙරස්සා සන්තිකං ගතභූතාමො:—

“තථාහං කස්සාමි ගනත්තං ඉද්දති
අච්ඡාදසිස්සං සමණං පුත්තෙ
පටිග්ගභීතානි ච තානි අසසු
භුවඤ්ඤ පස්සාමු සන්තඛිද්දස්ස”නති

ගාථමාහ.

තත් “කස්සාමි”ති: කපිස්සාමි. අථ පෙත්තො දෙවතානං ථෙරො ධම්මං දෙසෙති තස්මා නායං උපසංකම්පනකාලොති දස්සෙත්තො:—

1. හා. විනොදසෙ මම.

2. සි. II. අච්ඡරකෙ. හා. අච්චරකෙ.

“මා අක්කණේ පබළුපිතං උපාගමි
සාග්‍රි වෙං ලිච්ඡිති නොස ධම්මො,
තතො ච කාලෙ උපසංකම්භො
තප්පත්ථ පසාංගි රහො නිසින්න”නති

තාපමොග.

තත් “සාග්‍රි”නි ආශාවනෙ නිපාතො “මො ලිච්ඡිති නොස ධම්මො”නි: ලිච්ඡිති රාජ කුමාරාකං රාජ්‍යතං එසධම්මො න හොති යං අකාලෙ උපසංකමනං. “තප්පත්ථො”නි: තසමිං යෙව ධානෙ.

එවං පෙනෙන වුනෙන රාජ සාග්‍රිනි සම්පට්ඨිතො අත්තනො නිවේසනමෙව ගන්තො පුත සුත්තපසුත්තකාලෙ අට්ඨවත්ථුගානි ගාහාපෙතො පෙරං උපසංකම්භො එකමන්තො නිසින්නො පටිසන්ථාරං කත්වා “ඉමොති හතෙන අට්ඨවත්ථුගානි පටිග්ගණකා”නි ආග. තං සුත්වා පෙරො කථං සමුවික්ඛාපනත්ථං “මහාරාජ පුප්ඛිති අදාන සිලො සමණමුග්ගණනං විගෙඤ්ජනිකො ච කථං පඤ්චිතානි වත්ථානි දාතුකාමො ජනො”ති? ආග තං සුත්වා රාජ තස්ස කාරණං ආවික්ඛන්තො පෙනෙන සමාගමං තෙන ච අත්තනා ච කට්ඨං සබ්බං පෙරස්ස ආරොච්ඡන්තො වත්ථානි දත්වා පෙත්තස්ස උද්දිසි. තෙන පෙනො දිඛ්ඛවත්ථධරො අලංකිතපට්ඨසෙත්තො අස්සං ආරුළුතො පෙරස්ස ව රඤ්ඤෙව පුරතො පාතුගමි. තං දික්ඛං රාජ අත්තමිනො පමුදිතො පිතිසොමනස්සජනො “පච්චික්ඛන්තො වත මයං කම්මඵලං දික්ඛං, ත දානං පාපං කරිස්සාමි පුඤ්ඤමෙව කරිස්සාමි”නි වන්තො තෙන පෙනෙන සන්තිං අකාසි. සො ච පෙනො “සඤ්ච මං ලිච්ඡිතිරාජ ඉතො පට්ඨාය අධම්මං පහාය ධම්මං වරසි එමාගං තව” සන්තිං කරිස්සාමි, සන්තිකඤ්ච තෙආගමිස්සාමි සුලංවුතං ච පුරිසං සිංහං සුලතො මොවෙති එවං සො ජම්භං ලභිත්වා ධම්මං වරන්තො දුක්ඛතො මොවෙත්ති, පෙරඤ්ච කාලෙන කාලං උපසංකම්භො ධම්මං සුඤ්ඤතො පුඤ්ඤති කරොති”නි වන්තො ගන්තො.

අථ රාජ පෙරං වන්දිත්වා නගරං පටිසිත්වා සිසංසිසං ලිච්ඡිවපරිසං සන්තිපාතාපෙතො තෙ අනුජනාපෙතො තං පුරිසං සුලතො මොවෙත්වා “ඉමං අරොගං කරොධං”නි තිතිච්ඡිතෙ ආණ්ඩෙපසි. පෙරං ච උපසංකම්භො පුච්ඡි: “සියං නු ඛො හතෙන නිරයගාමි කම්මං කත්වා සීතස්ස නිරයනො ඉවති”නි. “සියං මහාරාජ සඤ්ච උමාරං පුඤ්ඤං කරොති ඉවති”නි වන්තො පෙරො රාජතං සරණෙසු ව පඤ්චිසු සිලෙසු ව පට්ඨිත්වාපෙසි. සො තත්ථ පට්ඨිතිතො පෙරස්ස ඔවාදෙ ධම්මො සොතාපනො අහොසි. සුලංවුතො පත පුරිසො අරොගො හුත්වා සංවෙගජනො තික්ඛුසු පබ්බජිත්වා න වීරස්සෙව අර හත්තං පාපුණි.

තමන්ට දෙසෙන්නා සම්බන්ධතා:-

“තථාති වන්තා අගමාසි තත්ථ
පරිවාරිතො දුසගණෙන ලිච්ඡි
සො තං නගරං උපසංකමිති
වාසුපගච්ඡන්තං සතෙ නිවෙසතෙ

තතො ව කාලෙ ගිහි කිඛ්වාති කම්මා
නභානිං පිවිතිං ව බණං ලභිතිං
විවෙය්‍ය පෙළානො යුගානි අට්ඨ
ගාහාපසි දුසගණෙන ලිච්ඡි.

සො තං පදෙසං උපසංකමිති
තං අද්දසා සමණං සන්තපිතතං
පටික්කන්තං ගොවරිතො නිවත්තං
සිතිභූතං රුක්ඛමුලෙ නිසින්නං.

තමෙන අවොච උපසංකමිති
අප්පාබාධං ථාපුමිතාරඤ්ච පුච්ඡි:
වෙසාලියං ලිච්ඡිහං හදන්ත
ජාතනි මං ලිච්ඡි අමසකකරෙති.

ඉමාති මෙ අට්ඨපුගා සුභානි¹
පතිගණන හන්තෙ පද්දමි කුග්ගං
තෙතෙව අන්තං ඉධාගතොගම්
යථා අහං අත්තමිතො හවෙය්‍යං.

දුරතොච සමණො බ්‍රාහ්මණො ච
නිවෙසනන්තෙ පරිචජ්ජන්ති
පත්තාති භිජ්ජන්ති ච තෙ නිවෙසන
සබ්බාපියො වාපි විනාසගන්ති.²

අථාපරෙ පාදකුඨාරිකාති³
අවංසිරු සමණො පාතග්ගති,
ඵතාදිසං පබ්බජිතා විහෙසං
තයා කතං සමණො පාපුණන්ති.

නිණෙන තෙලමිති න තිං අදුසි
මුලුග්ගා මග්ගමිති න පාචදුසි
අනුග්ගා දණ්ඨං සගමාදියාසි
ඵතාදිසො කද රියො අගංවුතො.
අථ නිං තෙතා විණ්ණෙන නිමෙව දිසා,
අමෙතති සග සංවිහාගං කරෙසි?

1. සි. 1. ම. හන්තෙ. 2. ම. විපාතග්ගති හා විපාචගන්ති. 3. සි. පාදකුදාරිකාති.

පවෙව්මි හනෙන යං නිං වදෙසි
විහෙසසිං.¹ සමග්ගො වුගමග්ගො ව.
බිබ්බිජ්ඣනො නො ව පද්ධත්තිනො
එතමිමි ගමි දුක්ඛවග්ගො හනෙන,

බිබ්බිසං යනො බසමිජ්ඣ පාපං
වෙදෙති දුක්ඛං අසමනනගොගි
දහරො සුචා නාගනිසංසං හාගි
නිං සු නනො දුක්ඛනරයං ගොති?

නන්දියො සංවෙගමිලුප්ථං හනෙන
නප්පව්වයං නාගං දදමි දුනං.
පටිග්ගග්ගො හනෙන වත්ථසුගාති අව්ඨ
යකබ්බසිමිං ගච්ඡන්තු දක්ඛිණොගො

අභිංගි දුනං බහුධා පසන්ථං
දදෙනො ව හෙ අකබ්බවිමිමිනු.
පටිග්ගග්ගොගි හෙ වත්ථසුගාති අව්ඨ
යකබ්බසිමිං ගච්ඡන්තු දක්ඛිණොගො

නනො ව සො අවමිසිජ්ඣ ලිච්ඡති
චෙරසං දන්තො සුගාති අව්ඨ
පටිග්ගග්ගොගි ව නාති වසු
යකබ්බසිමිං පසන්ථං සනාහංගිදුසං.

නම් අදසං වන්දනසාරලීතං
අච්ඡන්දමාරුලං² මුලාරවණං.
අලභිතං සංග්ගි නිවත්ථදුසං
පටිවාරිතං යකබ්බසිමිංගිපනං.

සො තං දියො අනුමනො උදගො
පහව්ඨවිනො ව සුගග්ගරුපො.
නම්මසුද්ධි දියොන මහාවිපාකං
සන්දිච්ඡිකං වන්දනා සච්ඡිකන්තො

තමෙනං අවොච උපසංනමිජ්ඣා:
දසංගි දුනං සමග්ගමිග්ගොනං
න වාපි ගමි කිසුද්ධි අදෙය්ගමිතී
තුචං ව ගමි යකබ්බ බහුපකාගො

තුචං ව ගමි ලිච්ඡති එතදෙසං
අදසි දුනාති අමොග්ගෙන.
සොගං³ කට්ඨසංගි තයා ව සකම්.
අමොග්ගො මොග්ගසකන සද්ධිං.

ගනී ව බදු ව පරයනඤ්චි
මිනෙතා මමාසි අප් දෙවතාසි
යාවාමහං පඤ්ඤාලිකා හවිනි
ඉවත්මි තං යකඛි පුතාපි දට්ඨං.

සච භූමිං අසාදො හවිසාසි.
කදරියරුපො විපපිපනනවිනෙතා
තෙතෙව මිං ත ලව්ඨි¹ දසානාය
දිසා ව තං නාපි ව ආලපිසං.

සච භූමිං හවිසාසි ධම්මොරචො
දුතෙ රතො සඛිතනනහොචො
මිපානභූතො සමණවුහමණොනං
එව මිං ලව්ඨි¹ දසානාය.

දිසා ව භූ ආලපිසං හදුනන
ඉමඤ්ච සුලකො ලහුං පමුඤ්ච
යතො නිදනං අකරිමහ සකඛිං.
මඤ්ඤම සුලාචුතකසා කාරණං.

තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං අකරිමහ සකඛිං.
අයඤ්ච සුලාචුතො ලහුං පමුනෙතො
සකඛච ධම්මානි² සමාවරතො
මුච්චෙය් සො³ නිරයා ව තමො.

කමමං සියා අඤ්ඤත්ථ චෙදනියං
කපපිනඤ්ච උපසංකමිනි
තෙතෙව සහ සංවිහරිනි කාලෙ
සයමමුච්චෙත්ථ පඤ්ඤා පුච්ඡ

සො තෙ අකඛිසානි එතමිනං.
තමෙව තිකුං උපසඛිකමිනි
පුච්ඡස්ස අඤ්ඤාතො නො ව පද්ධතිනො
සො තෙ සුතං අසුතං වාපි ධම්මං.
සබ්බමපි අකඛිසානි යථාපජනං
සුතො ව ධම්මං සුගතිං අකඛිසානි.

සො හත්ථ රහස්සං සමුලලපිනි
සකඛිං කරිනින අමානුසෙන
පකතාමි සො ලිව්ඨිනං සකාසං
අපමුච්චි පරිසං සනතිනිනං.

1. සි. II & III, ලිව්ඨි. 2. සි. III, තමොනි. 3. සි. I, මුඤ්ඤොනො නො

සුභ්‍යානු ගොනොනා මම එකවිකාසං
 වරං වරියං ලභියාමි අත්තං
 සුලාචුතො පුරියො එද්දකමෙමා
 පනිතිතදණ්ඩො අනුසත්තරුපො
 එත්තාවතා විසති රත්තිමත්තා
 යතො ආචුතො නෙව ජිවති න මනො,
 තාහං මොවසියාමිදුනි
 යථාමති අනුජනානු සමෙකා,
 එතඤ්ච අඤ්ඤං ච ලහුං පමුඤ්ච
 කො තං වදෙදාති තථාකරොනතං
 යථා පජනාසි තථා කරොති
 යථාමති අනුජනාති සමෙකා,
 සො තං පදෙසං උපසඛකමිනි,
 සුලාචුතං මොවසි ඕප්පමෙව
 මා හාසි සමමාති ච තං අවොච
 තිතිවත්තානඤ්ච උපට්ඨපෙසි
 කපපිනකඤ්ච උපසංකමිනි,
 තෙන සමං සංවිහජිතා කාලෙ
 සයමමුඛෙහුපතිසජ්ජ ලිවත්ථි
 තථෙව පුච්ඡි තං කාරණත්ථිකො,
 සුලාචුතො පුරියො එද්දකමෙමා
 පනිතිතදණ්ඩො අනුසත්තරුපො
 එත්තාවතා විසති රත්තිමත්තා
 යතො ආචුතො නෙව ජිවති න මනො,
 සො මොචිතො ගන්තො මයා ඉදුනි
 එතස්ස යකඛස්ස වළොති¹ භනෙන
 සියා භු වො කාරණං කිඤ්චි දෙව
 යෙන සො තීරයං නො විජෙය්‍ය,
 ආචිත්තං භනෙන යදි අජ්ඣිගෙතු
 සද්ධාසිතං ගෙතු වළො සුඤ්ඤාමි
 න තෙසං කම්මානං විනාසමිජ්ඣි
 අවෙදසිතො ඉධ බ්‍යන්තිභාවො
 සථෙ සො කම්මානී² සමාවරෙය්‍ය
 සකකච්ච රත්තිද්ධිමප්පමතො
 මුළෙවය්‍ය සො තීරයා ච තමා
 කම්මං සියා අඤ්ඤානු වෙදනීයං

1. සි. III. අනුමත්තරුපො. සි. II & VI. අනුපසත්තරුපො.

2. සි. I & III. වළොති.

3. සි. I II & III. බමොති.

අඤ්ඤාතො ඵසො පුරිසස්ස අනෙථා
මමමපි දානි අනුකම්ප හතෙන
අනුසාස මං ඔවද හුරිපඤ්ඤ
යථා අහං නො නිරයං චජෙය්‍යං.

අජෙථ වුඤ්ඤං සරණං උපෙති
බමමඤ්ඤ සම්මඤ්ඤ පසන්නාචිත්තො
තපෙථ සික්කාය පදානි පඤ්ඤ
අබණ්ඩපුලානි සමාදියංසු

පාණාතිපාතා විරමස්සු ඕපපං
ලොකෙ අදින්නං පරිචජ්ජෙය්‍යු.
අමජ්ජපො මා ච මුසා අහාසි
සතෙන දුරෙත ච හොති තුට්ඨො
ඉමඤ්ඤ අරියං අට්ඨබ්බවරෙත්තපෙන.
සමාදියාති කුසලං සුබුද්ධං.

විවරං පිණ්ඩපාතඤ්ඤ පච්චයං සයනාසනං
අන්නං පානං බාදනීයං වත්ථසෙතාසනානි ච

දදාති උජ්ඣුතෙත්ත ඵපසසන්නෙන චේතසා
හික්ඛු ච සීලසම්පන්න විතර්ගෙ බහුසස්සතෙ
තපෙති අන්නපාතෙන සද පුඤ්ඤං පච්චස්සති.

ඵවඤ්ඤ කම්මානි සමාවරතො
සක්කම්ම රතතිජ්ඣම්මපමතො,
මුඤ්ඤ තුවං නිරයං ච තම්මා
තම්මං සියා අඤ්ඤත්ත චේදනීයං.

අජෙථ වුඤ්ඤං සරණං උපෙති
බමමඤ්ඤ සම්මඤ්ඤ පසන්නාචිත්තො
තපෙථ සික්කාය පදානි පඤ්ඤ
අබණ්ඩපුලානි සමාදියාමි

පාණාතිපාතා විරමාමි ඕපපං
ලොකෙ අදින්නං පරිචජ්ජෙය්‍යමි
අමජ්ජපො නො ච මුසා හණ්ඨි
සතෙන දුරෙත ච හොමි තුට්ඨො
ඉමඤ්ඤ අරියං අට්ඨබ්බවරෙත්තපෙන.
සමාදියාමි කුසලං සුබුද්ධං.

විවරං පිණ්ඩපාතඤ්ඤ පච්චයං සයනාසනං
අන්නං පානං බාදනීයං වත්ථසෙතාසනානි ච.
හික්ඛු ච සීලසම්පන්න විතර්ගෙ බහුසස්සතෙ
දදාමි න විතප්පාමි මුඛානං සාසනෙ රතො

එතාදිසො ලිච්චි අමෙසකකරො
 වෙසාලියං අඤ්ඤාතරො උපාසකො
 සමො මුද්ධා කාරකරො ව භික්ඛු
 සමාසද්ධි සකකච්චි තද උපට්ඨති.

සුලාවුතො ව අරොහො හුතො
 ගෙරි සුඛි පබ්බරුං උපාහමි
 භික්ඛුඤ්චි අගමම කපපිනකුතනමි.
 උතොපි සාමඤ්ඤාඵලානි අර්ඛගුං.

එතාදිසා සපුරිසාන සෙවනා
 මහපඵලා හොති සතං විජ්ජනනං.
 සුලාවුතො අග්ගඵලං අඵග්ගසි
 ඵලං කතීරිඨං පන අමෙසකකරො”ති

තාපායො අවොචුං.

තත් “වෘක්ඛසගඤ්ඤිකථා”ති: නිවාසං උපගඤ්ඤි “ගිඤ්ඤිවොති”ති: ගෙනං අවසන්තනා කාතබ්බකුට්ඨකිච්චොති. “විසමසාරා”ති: පුද්ගලවත්තගණනං චිච්චිකා. “සමික්ඛාමංග”නති: පිණ්ඩපාතනො පටික්ඛමනං. තෙනාග: ගොචරයො නිවහනාති. “අවොචා”ති: වෙසාලියං ලිච්චි අගමගෙනති¹ ආදිකං අවොච. “විසාමසනථි”ති:² විඵාලයනති. “පාදකුඨාගිකාගි”ති:³ පාදසංඛාතාති කුඨාරිකාගි. “පානසනථි”ති: පරිපාතයනති. “නිගණ්ණාපි”ති: නිගණ්ණොනපි. “මුලකංග මගගමිති න පාචදසි”ති: මග්ගමුලකංග මගගමිති නං න කප්පසි. “ඵලං පුරිසො ඉතො විතො පරිබහමතු”ති කෙළිසිලො හි අයං රුජ “සසමාදිසාගි”ති: අනිග්ග හත්තො යට්ඨං සගමෙව අවුත්ඤ්ඤිකා ගණනසි. “සංවිහාසං කාරොගි”ති. අත්තනා පරිභුඤ්ඤාතබ්බවත්තො එකච්චොති දමා සංවිහරසි. “පඤ්චමි භගන්ත සං තං වඤ්ඤි”ති: භගන්ත තං පත්තාති භිජ්ජනථිති ආදිකා යං වඤ්ඤිතං පටිජ්ජනාමි, සබ්බමෙවෙනං මයා කතං කරුපිතං වාති දසෙයති. “ඵලමපි”ති: එතං භික්ඛාගිපායෙන කතමපි. “විබ්බා”ති: විබ්බාය “සසමිකා”ති: උපවිඤ්ඤිකා. “චෙදෙති”ති: අනුභවති. “අසමන්තගොගි”ති: අපරිපුණ්ණගොගො. තමෙව අපරිපුණ්ණගොගතං දසෙයගුං දහගේ සුමාති ආදි වුත්තං. “සග්ගනිසංඝා”ති: නග්ගනාවංග. “නිංසු නිගන්තා දුක්ඛනරංගොගි”ති: නිංසු නාම තතො නග්ගනාවතො දුක්ඛනරං අයං පෙතංගො හොති. “සනඛසසිමා ගච්ඡන්තා දුක්ඛිණ්ණොගො”ති: ඉමා මයා දිග්ගමානා වත්ත දුක්ඛිණ්ණොගො පෙතංගො උපනප්පනතු. “බහුබා සසනථ”නති: බහුති පනාගෙරි සුමාදිති වණ්ණිතං. “අනඛසබ්බමිමසු”ති: අපරික්ඛය බමමං හොතු. “ආමමිසිකා”ති: හත්තපාදගොවනපුබ්බකං මුඛං

විකිනිලෙණා. “වශ්‍යකාර්‍යාලිතා”නැති: සාරභූතං වන්දනලිතං.
 “උලාරවණ්ණ”නැති: සෙට්ඨරුපං. “පට්ඨාපිත”නැති: අනුකුලවුතනිනා
 පරිජනෙන පට්ඨාරිතං. “සකම්මකිම්පනා”නැති: මහතිං සකම්මිං
 දෙවිතිං ව පඤ්ඤාං සිතං. “නමෙතමෙවා”ති: තං එතං අවොච
 “ඵකදෙසං අදුස්ස”ති: වතුසු පට්ඨයෙසු එකදෙසභූතං වන්දනං
 සකායං වදති. “සකම්ම”නැති: සකම්මාචං. “මුඛාස්ස”ති: මෙ ආසි.
 “දෙවනාස්ස”ති: මග්ගං දෙවතා ආසිති යොජනා. “විසමිපනන
 විතෙතා”ති: මිච්ඡාදිට්ඨිං පටිපන්නමානසො, ධම්මිගං පටිපදං පභාස
 අධම්මිගං පටිපදං පටිපන්නොති අන්තො. “සන්තා හිදුන”නැති: යං
 නිමිත්තං යස්ස ආනතිකං ආගමනගෙනු. “සංවිහරිත්වා”ති: දුතසං
 විහාගං කන්තා. “සසම්මුඛෙහුපනිසප්ප් සුචරී”ති: අසෙසෙසු පුරිසෙ
 අපෙසෙසො උපනිසිදිත්වා සමමුඛෙනෙව සුචරී “සභානිසිහන”නැති:
 සනතිපතිතවසෙන නිසින්නං. “ලග්ගාමි අඤ්ඤා”නැති: මයා ඉච්ඡි
 තමන්තං ලග්ගාමි “පණ්ණිනිද්දණ්ණ”ති: ධර්මසර්වදණ්ණං.
 “අනුසත්තරුපො”ති: රුජිනි අනුසත්තසභාවො.¹ “විසතිරහභි
 මහතා”ති: විසතිමත්තා රතතියො අභිවත්තාති අන්තො. “කාහ”නැති:
 තං අහං. “සථාමති”ති: මග්ගං සථාරුචි. “ඵතඤ්ච අඤ්ඤං වා”ති:
 එතං සුලෙ ආවුතං පුරිසං අඤ්ඤං ව යස්ස රුජණං පණ්ණිතා තඤ්ච
 “ලභුං පමුඤ්චා”ති: සිසං මුඤ්චති. “කො හං වදෙදා”ති: තථා
 ධම්මිකමමං කණ්ණං තං ඉමස්මිං වජ්ජරෙට්ඨි කො නාම න පමො
 වෙතිති² වදෙය්‍ය, එවං වත්තුං කොට්ඨි න ලහතිති. අන්තො.
 “නිකිච්ඡකාහඤ්චා”ති: නිකිච්ඡකෙ ව. “සකම්මකිම්පමා”ති: පෙතස්ස
 වචනං. තස්ස භනෙන පෙතස්ස වචනෙන එවමිකාසිනති දස්සෙති.
 “ධම්මාහි”ති: පුබ්බෙ කතපාපකමං අභිහවිතුං සමන්තෙ පුඤ්ඤ
 ධරෙම. “නමමං සිසා අඤ්ඤානු වෙදනිස”නැති: යං තස්මිං පාප
 කමෙම උපපජ්ජවෙදනිසං තං අභොසිකමමං නාම භොති, යථෙත
 අපරපරියාසවෙදනිසං තං අඤ්ඤානු අපරපරියාසෙ වෙදිතබ්බඵලං
 භොති, සති සංසාරපථවතනියනති අන්තො. “ඉමං චා”ති: අත්තනා
 වුච්චමානං තාය ආසන්නං පට්ඨකං වාති කන්තො වුත්තං. “අපිසං
 අච්චිකිච්චෙරෙහුපෙත”නැති: පරිසුඛන්තෙ අරියං පාණාතිපාතා
 වෙරමණී ආදීනි අරිහි අසෙසති උපෙතං සුත්තං උත්තම උපොසථ
 සිලං. “කුසල”නැති: අනවජ්ජං. “සුමුද්ද”නැති: සුඛවිපාකං. “සද
 සුඤ්ඤං පට්ඨකිනි”ති: සතිදෙව පුඤ්ඤං කන්තො අලමෙත්තාවතාති
 අවජ්ජියතුටෙතා සුත්තං අපරපරං සුචරිතං පුරෙත්තස්ස සබ්බකාලං
 පුඤ්ඤං අභිවිසිති, අපරපරං වා සුචරිතං පුරෙත්තස්ස පුඤ්ඤසංඛාරං
 පුඤ්ඤඵලං උපරුපරි වසිති, පරිපුරෙතිති අන්තො.

1 සි 1. 11. 111 & හා. රුජණං අනුසත්තපභාවිකො. 2 සි 1 අපමොවෙතිති

එවං ථෙරෙන වුත්තො රාජ අපායදුක්ඛිතො උත්තරාසනෙහි රතනතනයෙ පුඤ්ඤධම්මෙ ව අභිවර්ධමානපසාදෙ තතො පට්ඨාය සරණානි සිලානි ව සමාදියන්තො අපේක්ඛි මුඛං සරණං උපෙක්ඛි අාදිමාහ.

තත් “ඵනාදිසො”ති: එදිසො යථාචුත්තරුපො. “මෙහාලිසං අඤ්ඤානරො උපාසකො”ති: වෙසාලියං අනෙකසහසොසු උපාසකෙසු අඤ්ඤානරො උපාසකො හුචා. සද්දබ්බානි අාදි කල්පාණ මිත්තසත්තිසංයොන තස්ස පුරිමිභාවතො අඤ්ඤාදිසතං දසොත්තං වුත්තං. පුබ්බෙති සො අස්සමො කත්තිලො හික්ඛුතං අකකාස කාරකො සබ්බස්ස ව අනුපට්ඨාකො අහොසි. ඉද්දති පන සමො මුදු කාරකො¹ ව හුචා හික්ඛුසබ්බං සක්ඛමං තද උපට්ඨතිති.

තත් “කාරකාරො”ති: උපකාරකාරි. “උහො පි”ති: වෙ පි, සුලා වුත්තො රාජ ව. “සාමඤ්ඤාමිලානි අජකුඤ්ඤ”නති: යථාරහං සාමඤ්ඤ ඵලානි අභිගමිංසු. තසිදං යථාරහං දසොත්තං “සුලාචුත්තො අහං ඵලං අථස්සපි, ඵලං කතීට්ඨමපන අමසක්ඛරො”ති වුත්තං.

තත් “මලං කනිඛං”නති: සොතාපතතිඵලං සක්ඛාසාහ. යං පනෙත් අත්තො අවිහතතං තං සුචිඤ්ඤාය්ස මම්ච.

එවං රඤ්ඤ පෙනෙන අත්තනා ව වුත්තමත්ථං අයස්සං මිතා කප්පිතකො සත්ථාරං වන්දිත්තං ඤාචජිං ගතො භගවතො ආරොචෙසි. සත්ථා තමත්ථං අට්ඨප්පතතිං කත්වා සමපත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා මහාජනස්ස භාජිකා අහොසිති.

අමසක්ඛරසෙතවත්ථවණ්ණනා
නි ට්ඨි තා.

4. 2.

“සුණාථ සක්ඛස්ස වාණිජ්ජනං වා”ති: ඉදං සෙරිසංඝ පෙන වත්ථ. තං යස්මා සෙරිසංඝවිමානවත්ථනා නිබ්බිසෙසං තස්මා තත් අට්ඨප්පතතිං භාජාසු ව යං වත්තබ්බං තං පරමන්දිපතියං විමාන වත්ථවණ්ණනායං වුත්තමම්ච. තස්මා තත් වුත්තනසෙනව වෙදි තබ්බතති.

සෙරිසංඝසෙතවත්ථවණ්ණනා
නි ට්ඨි තා.

4. 3.

“ජ්ජ පිඨගලකො නාමා”ති: ඉදං නන්දක ජෙතවත්ථ. තස්ස කා උප්පතති? යත්ථ පරිනිබ්බානතො වස්සසතවසස්ස අව්චිසෙන සුරට්ඨ විසයෙ පිඨගලො නාම රාජ අහොසි. තස්ස සොනාපති නන්දකො

නාම මිවන්දිවසී පිපරිතදසනො “නපි දිනන”නැති ආදිනා මිවන්, නාම පඤ්ඤා විවරි. තසා ධ්වං උතතරා. නාම උපාසිකා පතිරුපෙකුලෙ දිනනා අගොසි. නපුකො පන කාලං කළා විඤ්ඤාවපියං. මහති නිග්‍රොධරුකෙති වෙමානිකපෙතො හුළා නිබ්බතති. තසමි. කාලකතෙ උතතරා සුචිතිතලගනොදකපුරිතං පානියසවං. කුමමා සාහසකිතෙති වණ්ණගනිතරසසවතෙතති පුළෙති පරිපුණ්ණසරාවකඤ්ඤා අඤ්ඤාතරසා විණ්ණසවතෙතරසා දළා “අයං දකඤ්ඤා මග්ගං පිඤ්ඤා උපකපපතු”ති උද්දසි. තසා තෙන දුතෙන දිබ්බපානියං අපරිමිතා ව පුළා පාඤ්ඤාමි. තං දිසා සො ඵලං විනොසි: “පාපකං වත මයා කතං යං මහාජනො නපි දිනනනැති ආදිනා මිවන්ගාහං ගාතිතො, ඉද්දති පන පිබ්බලො රාජ ධම්මාසොකසා රඤ්ඤා ඔවාදං දුභං ගතො, සො තං තසා දළා ආගමිසාති, ගජ්ජං නපිකදිවසී. විනොදෙය්‍යාමි”ති. න විරෙතෙති පිබ්බලො රාජ ධම්මාසොකසා රඤ්ඤා ඔවාදං දළා පටිනිවතනතො මග්ගං පටිපජ්. අප සො පෙතො අතතතො වසනට්ඨානාතිමුඛං තං මග්ගං නිමමිති. රාජ සීන මජ්ඣිකානිකෙ සමයෙ තෙන මග්ගත ගව්ඨති. තසා ගව්ඨතතසා පුරතො මග්ගො දිසාති, පිට්ඨිතො පනසා අතතරධායති. සබ්බ පව්ඨතො ගව්ඨතතො පුරිසො මග්ගං අතතරතිතං දිසා හිතො විසාරං. විරවතොතො ධාමිතො රඤ්ඤා ආරොවෙසි. තං සුළා රාජ හිතො සංවිග්ගමානසො ගජ්ජකිකෙති ධ්වං වතසො දිසා මලො තෙතොතො පෙතසා වසනනිග්‍රොධරුකං දිසා නද්ධිමුළො අගමාසි සද්ධිං. වතුරබ්බිතිසා සෙතාය. අපානුකකමෙන රඤ්ඤා තණ්ඨා තං පෙතෙ පෙතො සබ්බාතරණවිග්ගිතො රාජතං උපසංකමිතො පටිසන්තරං කළා පුළෙ පානියඤ්ඤා දුපෙසි. රාජ සපරිජතො තහාළා පුළෙ ධාදිළා පානියං පිච්ඡා පටිපාසාධාමග්ගනිලමොදෙවනා නුසි ගනිතෙති ආදිනා පෙතං පුළි. පෙතො ආදිතො පට්ඨාය අතතතො පට්ඨති. අවිකම්භා රාජතං මිවන්දසනතො විමොචෙළා සරණෙසු සිලෙසු ව පටිට්ඨාපෙසි. තමත්තං දසෙතා සබ්බිතිකාරා:-

“රාජ පිබ්බලොකො නාම සුරට්ඨානමිපති අහු
මොරියානමුපට්ඨානං ගතො සුරට්ඨං පුතරාගමා.

උණෙක මජ්ඣිකානිකෙ කාලෙ රාජ පථං¹ උපාගමි
අද්දස මග්ගං රමණීයං පෙතානං විණ්ණනාපථං.²

සාරථිං ආමනාසි රාජා: අයං මග්ගො රමණීයො
ඛෙමො සොවජ්ජිතො සිළො ඉමිනා සාරථි යාති
සුරට්ඨානං සනාතිකෙ ඉතො.

1. ගා. පථිකා. ම. වර්ත.

2. ගා. පෙතානං තං විණ්ණපථං.

තෙන පායාසි සොරවෙය් සොනාය වතුරබිනිනියා
උබ්බිග්ගරුපො පුරිසො සොරවෙය් එතදමුචි.

කුමමග්ගං පටිපනනමිතා හිංසනං ලොමිහංසනං
පුරතො පදිසානි¹ මග්ගො පච්ඡතො ච න දිසානි.

කුමමග්ගං පටිපනනමිතා යම්පුරිසානසනනිකෙ
අමානුසො වායනි ගතො සොසො සුයනි දුරුණො.

සංවිදොතො රාජා සොරවෙය් සාරථිං එතදමුචි:
කුමමග්ගං පටිපනනමිතා හිංසනං ලොමිහංසනං.
පුරතො ච දිසානි මග්ගො පච්ඡතො ච න දිසානි

කුමමග්ගං පටිපනනමිතා යම්පුරිසාන සනනිකෙ
අමානුසො වායනි ගතො සොසො සුයනි දුරුණො

හත්තිකබ්බිව ආරුග්ගා මිලොකෙතොතො වතුරදිසං.
අද්දස නිත්‍රොධං රමණීයං පාදපං ජායා සමපනනං
නිලබ්බවණ්ණසදිසං මෙසවණ්ණසිරි නිහං.

සාරථිං ආමනනයි රාජා නිං එසො දිසානි බ්‍රහා
නිලබ්බවණ්ණසදිසො මෙසවණ්ණසිරි නිහො.

නිත්‍රොධො සො මහාරාජ පාදපො ජායා සමපනනො
නිලබ්බවණ්ණසදිසො මෙසවණ්ණසිරි නිහො:

තෙන පායාසි සොරවෙය් තෙන සො දිසානි බ්‍රහා
නිලබ්බවණ්ණසදිසො මෙසවණ්ණසිරි නිහො.

හත්තිකබ්බිතො ඔරුග්ග රාජ රුක්ඛං උපාගමි
නිසිදි රුක්ඛබ්බුලග්ගිං සාමවෙවො සපරිජ්ජනො.

සුරං පානීයකරනං පුළව විතෙත ව අද්දස
පුරිසො ව දෙවවණ්ණේ සබ්බාහරණභුසිතො.
උපසංකමිනිං රාජනං සොරවෙය් එතදමුචි:

සවාගතං තෙ මහාරාජ අපො තෙ අදුරාගතං
පිච්ඡා දෙවො පානීයං පුළව බාද අරිඤ්ථි.

පිච්ඡා රාජා පානීයං සාමවෙවො සපරිජ්ජනො
පුළව බාදිනිං පිනිං ව සොරවෙය් එතදමුචි:

දෙවතා නුසි ගතිබ්බො අදු සත්තො පුරිඤ්ඤා?
අජනනතා තං පුච්ඡාමි කථං ජනෙමු තං මයං?

නමිති දෙවො න ගතිබ්බො නපි සත්තො පුරිඤ්ඤා;
පෙතො අහං මහාරාජ සුරවො ඉධමොගතො.

කිං සිලො කිං සමාවාරො සුරථසමි පුරෙ කුචිං
කෙන තෙ බ්‍රහ්මවරියෙත ආනුභාවො අයං තච?

තං සුඤ්ඤාති මහාරාජ අරිඤ්ඤං රථවිච්ඡින
අමචො පාරිසර්‍යං ච බ්‍රාහ්මණො ච පුරොගිතො.

සුරථසමා අහං දෙව පුරිසො පාපවෙනසො
මිච්ඡාදිට්ඨි ච දුග්ගිලො කදරියො පරිභාසකො.

දදන්තානං කරොන්තානං වාරසිසං බහුජ්ජනං
අඤ්ඤාසං දදමානානං අන්තරායකරො අහං.

විපාකො තත්ථි දුක්ඛස්ස සංගමස්ස කුතො ඵලං
තත්ථි ආචරියො නාම අදන්තං කො දමේස්සති?

සමකුල්‍යානී භූතානී කුතො¹ ජෙට්ඨාපවාසිකො
තත්ථි බලං විරියං චා භූතො උට්ඨානපෙරිසං?

තත්ථි දුක්ඵලං නාම න විසොධෙති චෙරිතං
ලබ්ධස්සං² ලභතෙ මචෙවො නිසඬි පරිනාමජ.

තත්ථි මාතා පිතා භාතා ලොකො තත්ථි ඉතො පරං
තත්ථි දිත්තං තත්ථි සුතං සුනිහිනමපි න විජ්ජති.

සොපි ගන්තස්ස පුරිසං පරස්ස ජිඤ්ඤාතෙ සිරං
න කොචි කිඤ්චි ගතති සත්තන්තං විචරමන්තරෙ.

අචෙජ්ජතෙජ්ජො ජිවො අට්ඨංසො භුළුපරිමණිලො³
සොරන්තානං⁴ සතං පඤ්චි කො ජිවං ඡෙතුවරහති?

යථා සුත්තභුළු ඕතෙත නිබ්බන්ධෙනං පලායති
ඵවමෙවමපි සො ජිවො නිබ්බන්ධෙනං පලායති.

යථා ගාමතො නික්ඛමි අඤ්ඤං ගාමං පවිසති
ඵවමෙවමපි සො ජිවො අඤ්ඤං කායං පවිසති.

යථා ගෙගතො නික්ඛමි අඤ්ඤං ගෙගං පවිසති
ඵවමෙවමපි සො ජිවො අඤ්ඤං ඛොද්ධං පවිසති.

මුළාසිති මහාකපුරුතො සතසංඝාතානිපි හි
යෙ බාලා යෙ ච පණ්ඩිතා
සංඝාරං චෙපසිථාන දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සරෙ.

මිතානි සුඛදුක්ඛානි දෙදණ්ඨි පිටකෙහි ච
ජිනො සබ්බං පඤ්ඤානි සමුළුකා ඉතරං පජ.

ඵවං දිට්ඨි පුරෙ ආසිං සමුළුලො මොහපාරුතො
මිච්ඡාදිට්ඨි ච දුග්ගිලො කදරියො පරිභාසකො.

1. සි. I & II. භුලො. 2. සි. I. ලබ්ධස්සං. 3. සි. I. පරිමණිලො.
4. සි. I. & IV. සොරන්තානී සතා.

මිරං මේ ඡ්ඨි¹ මාසෙහි කාලකීරියා හවිසානි
එකානං කට්ඨකං ණොරං නිරයං පපතිසානං:

වතුකකණ්ණං වතුපාරං විහතං භාගසො මිතං
අයොපාකාරපරිගනනං අයසා පටිකුප්පිතං

තස්ස අයොමයාභුමි ජලිතා තෙජසා යුතා
භමනතා යොජනසතං එරිනා තිට්ඨති සබ්බදා.

වසානි සතභසානානි² ණොසො සුසති තාවදෙ
ලකෙකා එසො මහාරාජ සතභාගවසානොටිසො.

කොට්ඨසතභසානානි නිරයෙ පච්චරෙ ජනා
මච්ඡාදිට්ඨි ව දුසසිලා යෙ ව අරිසුපවාදිනො

තජාහං දීඝමඤ්ඤානං දුක්ඛං චෙදිසා චෙදනං
එලං පාපසා කම්මසා තසමා සොවාමහං භසං.

තං සුඤ්ඤාති මහාරාජ අරිඤ්ඤ මර්ධවඩ්ඪනා
ධිතා මයහං මහාරාජ උත්තරා භද්දමඤ්ඤා නෙ.

කරෙහි භද්දනං කම්මං සිලෙසුපොසපෙ රතා
සඤ්ඤාතා සංවිහාගි ව වදඤ්ඤා විතමච්ඡරා

අබණ්ඩකාරී සික්ඛාය සුඤ්ඤා පරකුලෙසු ව
උපාසිකා සත්භාමුනිනො සමුද්ධාසා සිරිමනො

භික්ඛු ව සිලසම්පන්නො ගාමං පිණ්ඩාය පාඨසි
ඔක්ඛිතතචක්ඛු සතිමා ගුත්තවායො සුසංවුතො

සපදානං වරමානො අගමා තං නිවෙසනං
තම්ඤ්ඤ මහාරාජ උත්තරා භද්දමඤ්ඤා නෙ

සුරං පානියසා කරකං පුච්ච විතෙති ව සා අද
පිතා මේ කාලකතො භනෙති තස්ස තං උපකප්පතු.

සමනානාරාත්‍රද්දිට්ඨි විපාකො උපපජ්ජත්³
භුඤ්ජාමි කාමකාමිහං රජා වෙසානවණො යථා.

තං සුඤ්ඤාති මහාරාජ අරිඤ්ඤ මර්ධවඩ්ඪන
සදෙවකසා ලොකසා බුද්ධො අසො පට්ඨවති
තං බුඞං සරණං ගච්ඡ සප්පතද්දෙ අරිඤ්ඤ.

අට්ඨබ්බිකෙනා මග්ගෙන පුස්තනි අමතං පදං
තං ධම්මං සරණං ගච්ඡ සප්පතද්දෙ අරිඤ්ඤ.

1. සි. I & II. මෙරෙහි ජති.

2. හා. & සි. II. උත්තමසතභසානානි.

3. සි. IV. & ම. උදුපජ්ජත්.

වන්තාගේ මග්ගපටිපත්තා වන්තාගේ ව එළෙ සීතා
එය සබ්බා උජ්ඣුතො පඤ්ඤාසිලසමාගිනො
නං සබ්බං සරණං ගච්ඡ සපුත්තදුරො අරිහදමි.

පාණාතිපාතා විරමස්ස ඩිට්ඨං
ලොකෙ අදින්නං පරිවර්ජයස්ස
අමර්ජපො මා ව මුසා අගාසි
සකෙත දුරෙන ව ගොගි තුඤ්ඤා.

අත්ථකාමොසි මෙ යක්ඛ හිතකාමොසි දෙවතෙ
කරොමි තුය්‍යං වචනං ත්‍වංසි අචරිතො මමි.

උපෙමි බුද්ධං සරණං ධම්මඤ්චාපි අනුත්තරං
සබ්බඤ්ච නරදෙවස්ස ගච්ඡාමි සරණං අහං.

පාණාතිපාතා විරමාමි ඩිට්ඨං
ලොකෙ අදින්නං පරිවර්ජයාමි
අමර්ජපො නො ව මුසා හණාමි
සකෙත දුරෙන ව ගොමි තුඤ්ඤා.

මපුණාමි මහාවාතෙ නදියා වා සිසගාමියා
වමාමි පාපකං දිට්ඨිං බුද්ධානං සාසනෙ රතො

ඉදං වන්තා සොරට්ඨා විරමිත්වා පාපදස්සනා
නමො ගගවතො කන්ධා පාමොකෙත්ථා¹ රථමාරුකි²ති

ගාථායො අපෙචාද්‍රිං.

තත්ථ “ශ්‍රී ඩිඛලකො නාම සුරට්ඨානං අධිපති අනු”ති: පිඞ්ගල
වක්ඛුතාය පිඞ්ගලොති පාකවතාමො සුරට්ඨදෙසස්ස ඉක්කංගේ රුපා
අගොසි. “මොට්ඨාන”නති: මොට්ඨරුජ්ඣනං, ධම්මාසොකං සන්ධාය
වදති. “සුරට්ඨං පුනශ්ශමා”ති: සුරට්ඨවිසයං උද්ඝස්ස සුරට්ඨගාමි
මග්ගං³ පච්චාගඤ්ථි. “පඬක”නති: මුදුහුමි. “වණ්ණානා පථ”නති:
පෙතෙත නිමමිතං මුදුහුමිමග්ගං. “මෙමො”ති: නිබ්බායො. “සොච්ඡජී
කො”ති: සොච්ඡිතාවාචනො. “සිමො”ති: අනුපද්දවො. “සුරට්ඨානං
සන්තිකෙ ඉතො”ති: ඉමිනා මග්ගෙන ගච්ඡන්තා මග්ගං සුරට්ඨවිසයස්ස
සමිපෙ යෙව. “සොරට්ඨා”ති: සුරට්ඨාධිපති. “උඛිතනරුපො”ති:
උත්තරාසනාවො. “සිංසක”නති: ගගරුකනං. “ලොමහංසක”නති: හිංස
නකහාවෙන ලොමානං ගංසාපනං.³ “සමපුට්ඨානං සන්තිකෙ”ති:
පෙතානං සමිපෙ වන්තාම. “අමානුසො වාසති ශතො”ති: පෙතානං
සරීරගතො වාසති. “සොසො සුසති දුරුණො”ති: පච්චිකතිර
යෙසු කාරණං කාරියමානානං සත්තානං සොරතෙරෙ සපද්ද සුසාති.
“පාදප”නති: පාදසදිසෙති මූලාවයවෙති උදකස්ස පිච්චතො පාද

1. සි: IV. පමුමො.

2. ම පුරට්ඨගාමිනං මග්ගං.

3. සි I. ලොමාපා.

පොති ලභිතාමි. තරං. “ජායාසමපනන”නති: සමපනනජාය
 “නිලබ්බවණ්ණසද්ධි”නති: වණ්ණන නිලමෙසසද්ධිසං. “මෙසවණ්ණ
 සිද්ධින”නති: මෙසවණ්ණසණ්ඨානං හුතා බායමානං. “පුරං පානී
 සංඝ කාරක”නති: පානියෙන පුණ්ණං පානියභාජනං. “පුළුච්ච”ති:
 බජ්ජකො. “විනෙත”ති: විතර්ජනනෙ මුද්දරෙ මනුසෙසද්ධි තහිං තහිං
 සරුවෙ පුරෙත්වා යටිතපුළුච්ච අද්දස. “අපො හො අද්දග්ගන”නති:
 එත් අපොති නිපාතමත්තං, අවබාරණ්ණෙත්වා. මහාරජ්ජනෙ ආග
 මනං දුරගතං න භොති, අප්ච බො ස්වාගතමෙවාති මයං සමපට්ඨත්වා
 මාති අත්තො. “අභිකම්ම”ති: අරිතං දමනසිල. “අමච්චාපාරිසජ්ජ”ති:
 අමච්චා පාරිසජ්ජා ව චචනං. පුණ්ණතු ව්‍යාග්ගණො ව තුයං පුරෙ
 ගිතො තං පුණ්ණතුති යොජනා. “සුරට්ඨසමා අභ”නති: සුරට්ඨ
 දෙසතො අභං. “දෙව්වා”ති: රජනං ආලපති. “මච්චාදිවසී”ති:
 තත්ථිකදිවසීයා විපරිතදස්සනො. “දුස්සිලො”ති: නිසිලො. “කද
 භිකො”ති: ඵලමච්චරි. “පභිගාසකො”ති: සමණ්ණාග්ගණං අකෙකා
 සකො. “මාරසික්ඛ”නති: වාරෙසිං. “අනාගන්ඝකමෙ අභ”නති:
 දුතං දදන්තානං උපකාරං¹ කණ්ණන්තානං අනන්තරායකණ්ණ හුතා
 අසෙසද්ධිසං පරෙසං දුතං දදමානානං දුතමසපුසද්ධිතො අභං බහු
 ජනං වාරසික්ඛං වාරෙසිකති² යොජනා. විපාකො නත්ථි දුතස්සාති
 ආදි වාරිතාකාරදස්සනං. නත්ථි “විපාකො නත්ථි දුතස්සා”ති: දුතං
 දදන්තො තස්ස විපාකො ආයතිං සත්තබ්බඵලං නත්ථිති විපාකං පටි
 බාහති. “සංඝමස්ස කුණො ඵල”නති: සීලස්ස පන කුණො නාම තං
 ඵලං, සබ්බෙන සබ්බං නත්ථි එවාති අධිප්පායො. “නත්ථි ආවර්ගිකො
 නාම”ති: අවාර්ගමාවාරසික්ඛාපකො ආවර්ගො නාම කොචි නත්ථි,
 සභාවිතො එව හි සත්තා දන්තා වා අදන්තා වා භොතතිති අධිප්පායො.
 තෙතාහ: අදන්තං කො දමෙස්සතිති. “සමතුල්ලාති අනාති”ති:
 ඉමෙ සත්තා සබ්බපි අසද්දමසද්දං සමයමා තස්සා ජෙට්ඨො එව
 නත්ථි. “කුණො ජෙට්ඨාපච්චාසිකො”ති: ජෙට්ඨාපච්චායනපුසද්ධි නාම
 නත්ථිති අත්තො. “නත්ථි බල”නති: යං හි අත්තනො බලෙ³ පටිට්ඨිතා
 සත්තා විරියං කත්වා මනුස්සසොභග්ගතං ආදිං කත්වා යාව අරභත්තං
 සමපත්තිභො පාපුණ්ණති තං විරියබලං පටික්ඛිපති, විරියං වා නත්ථි.
 “කුණො උච්චානපොභිසං”නති ඉදං නො පුරිසවිරියෙන පුරිස
 කාරෙන පවත්තනති එවං පවත්තවාදපටිකෙඛපවසෙන වුත්තං.
 “නත්ථි දුතඵලනතාමා”ති: දුතස්ස ඵලං නාම කිසුචි නත්ථි, දෙය්‍ය
 ධම්මපට්ඨවාණො භස්මතිතිතං විය නිප්ප්ලො එවාති අත්තො. “න
 විකොඨෙති චෙට්ඨන”නති: එත් චෙට්ඨනති චෙට්ඨනං. චෙට්ඨනං
 වසෙන පාණ්ණිපාතාදිතං වසෙන ව කතපාපං පුග්ගලං දුතසීලාදි
 වත්තො න විකොඨෙන කදම්භි සුඛං න කණෙති. පුබ්බ “විපාකො
 නත්ථි දුතස්සා”ති ආදි දුතාදිතො අත්තතා පරෙසං නිවාරිතාකාර

දසක. හසේ දහළු නාමයාණි ආදි පන අතනො මිත්රැ හිනිවෙසන දසකනනි ව දව්බබ්බ. “ලබ්බස”නැති: ලබ්බබ්බ. කප්පන ලද්දි බබ්බනි? ආහ. “හිසෙහි පරිනාමිණ”නි: අයං සත්තො සුඛං වා දුක්ඛං වා ලභනො නිසෙති පරිනාමිණවෙසන ලභති න කම්මස්ස කතත්තො, න ඉස්සරාදිනං වාති අභිප්පායො. “හසේ මානා පිනා භානා”නි: මානා දිසු සම්මාපටිපත්ති මිත්රැපටිපත්තිනං ඵලාභාවං සක්ඛාය වදති. “ලොසනා හසේ ඉසනා සර”නැති: ඉධ ලොසනො පරලොසනා නාම නොවි නසී, තත්ථ තත්ථව සත්තං උච්ඡිත්තනිති අභිප්පායො. “දිහන”නැති: මහාදහං. “සුන”නැති: පහනකසකකායො තදුකයමි ඵලාභාවං සක්ඛාය තත්ථති පටිකම්පති. “සුනිතින”නැති: සුඛිනිතිනං. “න මිත්රැති”නි: යං සමණ්ණාහමණානං දහං නාම අනුසාමිකං නිදු තනති වදනති තං න මිත්රැති. තෙසං තං වාචාය චුත්තමත්තමෙ වාති අභිප්පායො.

“න නොවි කිසුචි හනනි”නි: යො පුරිසො පන පරං පුරිසං ගතෙය්‍ය පරස්ස පුරිසස්ස සිසං ජිනෙය්‍ය තත්ථ පරමිත්තො න නොවි කිසුචි ගනති සත්තනං කායානං ජිද්දභාවතො ගතනො විය නොති. කපං? සත්ථපහායොති ආහ. “සත්තනං විවරමහනෙ”නි: පඨවි ආදිනං සත්තනං කායානං විවරගුණ අතනෙ ජිද්දෙ සත්ථං පටිසති, තෙන සත්තං අසිආදිති පහවා විය නොනති. ජිවො විය පන සෙසසායාපි නිව්වසභාවතො නව්ඡිත්තනිති අභිප්පායො. “අමෙව්ඡිත්තනෙව්ඡි ජිවො”නි: අයං සත්තානං ජිවො සත්ථාදිති න ජිද්දනබ්බං න හිසුතබ්බං නිව්වසභාවතො. “අධ්මංසො ගුලපටිමිණ්ණලො”නි: සො පන ජිවො කදවි අධ්මංසො නොති, කදවි ගුලපටිමිණ්ණලො. “සොත්තනං¹ සොත්තං පසුඛං”නි: නෙවලි භාවං පත්තො පසුඛයොජන සතුබ්බධො නොති. “සොත්තං ජිවං ජෙය්‍යමිත්තනි”නි: නිව්වං නිබ්බි කාරං ජිවං ව නො නාම සත්ථාදිති ජිද්දං අරහති න සො නොන වි විකොපෙය්‍යාති වදති. “සුත්තගුලො”නි: වෙදෙත්ථා කතසුත්තගුලො. “බිත්තන”නි: නිබ්බිද්ධනවෙසන බිත්තන. “නිබ්බිද්ධනො පලාසනි”නි: පබ්බතො වා රුක්ඛස්සො වා ධම්මා නිවෙදිතමානං බිත්තං සුත්ත ගුලං නිබ්බිද්ධනමෙව ගව්ඡති. සුත්තො බිත්තං න ගව්ඡති. “ඵච මෙමි”නැති: යථා තං සුත්තගුලං නිබ්බිද්ධනමෙව ගව්ඡති සුත්තො බිත්තං නගව්ඡති ඵමෙමි සො ජිවො චූළාසිති මහාකපුත්තො සත්තසා සානිති චුත්තකාලමෙව අත්තභාවගුලං නිබ්බිද්ධනො පලාසනි² පටිපත්තී, නොන උච්චං නප්පවත්තනි. “ඵමෙමිමිති සො ජිවො”නි: යථා නොවි පුරිසො අත්තනො නිව්වසභාවතො ඵකම්මත්තො තොනො අසුද්දං ගාමිං පටිසති තොනවි දෙවකර්මිත්තො, ඵමෙමි සො ජිවො ඉත්තො කායතො සරිතො නික්ඛමිත්තො අසුද්දං අපරං සරිතං නිසත්ත වෙසන පටිසතිති අභිප්පායො. “සොත්තං”නි: කායං. “චූළාසිති”නි

1. සි. II & III යොජනානි.

2. සි. I & III පලෙභි.

වතුරසිති. “මහාසාසප්පනා”නි: මහාසාසප්පනං. නත් එකමහා මහා සර් අනෙතනතනාදිනො වස්සසතෙ වස්සසතෙ කුසගෙහන එකෙකො උදකඛිඤ්ඤං නිගරනනී¹ ඉමිනා උපකකමෙන සත්තකඛිඤ්ඤං තච්චි සරෙ නිරුද්දකෙ ඡාතෙ එකො මහාසාසප්පනා නාම ගොතීති වනි: එව රුපානං මහාසාසප්පනං වතුරසිති සත්තසග්ගානි සංසාරස්ස පරි මාණනති වදනති. “සෙ බාලා සෙ ම සණ්ඩිතා”නි: සෙ ව අකුබාලා සෙ ව සප්පකුඤ්ඤ සබ්බෙපි නෙ. “සංසාරං වෙසසිත්වානා”නි: යථා වුත්තකාලපරිචේත්ථං සංසාරං අපරාපරුප්පත්තිවසෙත වෙසෙත්වා. “දුක්ඛස්සන්තං කාමස්සරෙ”නි: වට්ඨකඛිඤ්ඤං පරියන්තං පරිගොසානං² කාරිස්සනති. පඤ්ඤාපි අන්තර් සුඤ්ඤිකං න සකෙකානති බාලාපි තතො උචං නප්පවත්තනති තස්ස ලද්ධි. “මිත්තානි සුඛදුක්ඛානි දෙදණ්ඨි සිමකෙති වා”නි: සත්තානං සුඛදුක්ඛානි නාම දෙදණ්ඨි පිටකෙති මානසාජනෙති මිත්තානි විය යථා වුත්තකාලපරිචේත්ථදෙනෙව පරිමිත්තනා පච්චිකං ව තෙසං තෙසං සත්තානං තානි නියතිපරිනාම ඡාති පරිමිත්තානි, තස්මිං “ජිනො සබ්බං ඡානාති”නි: ජිනගුමියං භින්නො කෙවලං පඡානාති සංසාරස්ස සමතික්කන්තතානා සංසාරෙ පන පරිබ්බමති සම්මුලනාසා ඉන්ත ජන්. “එවං දිට්ඨි සුරෙ ආසි”නති: යථා වුත්තනන්තිදිට්ඨිකො පුබ්බෙ අගං අගොසිං. “සම්මුලෙතා මොහපාරුද්ධො”නි: යථා වුත්තාය දිට්ඨියා ගෙතුගුතෙන යමමොගෙන සම්මුලෙතා. තං සහජතෙන පන මොගෙන පාරුද්ධො පරිච්ඡාදිත කුසලනිජොති අධිප්පායො.

එවං පුබ්බෙ යා අත්තනො උපපන්නා පාපදිට්ඨි තස්සා වසෙත කතං පාපකම්මං දස්සෙත්වා ඉදනි අත්තනා ආයතිං අනුභවිතබ්බං තස්ස එලං දස්සෙන්නො බරං³ මෙ ජම් මාසෙසීති ආදිමාන.

නත් “වස්සසන්තසග්ගානි”නි: වස්සානං සත්තසග්ගානි අතික්ක මිත්තානි වචනසෙසො. භූමමනෙච්චා එතං පච්චිත්තවචනං; වස්සෙසු සත්තසග්ගෙසු චීතිවතෙතසුචි අන්තො. “කොසො සුඤ්ඤි නාමදෙ”නි: යද්ද එත්තකො කාලො අතික්කන්නො හොති තාවදෙව තස්මිං කාලෙ ඉධ පච්චිත්තානං වො මාරිසා වස්සසත්තසග්ගපරිමාණො කාලො අතීතොති එවං තස්මිං නිරයෙ සද්දෙසු යති. “ලකෙඛා එසො මහාග්ග්ඤ්ඤං සන්තාගමස්සකොමිසො”නි: සත්තාගා සත්තකොට්ඨාසා වස්සකොට්ඨෙයා මහර්ජ නිරයෙ පච්චිත්තානං සත්තානං ආසුතො එසො ලකෙඛා එසො පරිචේත්ථදෙති අන්තො. ඉදං වුත්තං ගොතී:— දසදසකං සතං නාම, දසසතානි සහස්සං නාම, දසදසසහස්සානි සත්තසහස්සං නාම, සතා නසහස්සානි කොටි නාම, ‘යාසං කොටිතං වසෙත සත්තසග්ගෙ වස්සකොට්ඨෙයා සත්තාගා වස්සකොට්ඨෙයා, සා ව ඛො නෙරසිකානං යෙව වස්සගණනාවසෙත වෙදිත්තබ්බං න

1. සි. III, හා. නිගරනෙතන. 2. සි. I & III. මොසානං. 3. සි. I. II & III. උච්චං.

මනුෂ්‍යානං දෙව්‍යානං වා. ඊදිසාති අනෙකාති පසංකොට්ඨක සහස්සාති නෙරසිකානං ආයු. තෙනාහ:-කොමිසනකසංස්සාති නිරසෙ පච්චරෙ ඡන්‍යාති. යාදිසෙත පත පාපෙත සත්තං එවං නිරසෙසු පච්චනති, තං නිගමනවසෙන දසෙසංභුං මිච්ඡා දිට්ඨි ච දුෂස්සිලා සෙ ච අභිසුප්පාදිකොති වුත්තං. “වෙදිසං”නති: අනුභවිකං.

එවං ආයතීං අත්තනා අනුභවිතබ්බං පාපඵලං දසෙසනීං ඉද්දති කෙනෙතෙ වුත්තමිවිසෙසන ආනුභාවො අසං නාමාති රසෙද්දෙසු පුච්ඡිත මත්ථං ආවිකක්ඛිතා තං සරණෙසු වෙච්චි සිලෙසු ව පතිට්ඨංපෙත්තුකාමො ගං සුඤ්ඤාති මසාත්තති ආදිමාග.

තත් “සිලෙසුප්පාසපෙ රතා”ති: නිව්ච්චිලෙසු ව උපෙසාසථ සිලෙ ව අභිරතා. “අද්”ති: අද්දසි. “නං ඛම්ම”නති: තං අට්ඨබ්බික මහං අමතපදං ව.

එවං පෙතෙන සරණෙසු ව සිලෙසු ව සමාදපිතො රුජ පසන්න මානසො තෙන අත්තනො කතං උපකාරං තාව නිපෙත්තනීං සරණං දිසු පතිට්ඨගතෙතා අත්තනාමොති ආදිතා තිස්සාං ගාථා වස්වා සුභෙඛ අත්තනා ගතිතාය පාපිතාය දිට්ඨියා පතිතිස්සාට්ඨගාවං පතං සෙතෙතා ඔසුණාමිති ගාථ මාග.

තත් “ඛුණ්ණාමි මහාමාතෙ”ති: මහතෙන වාතෙ වායුතෙන භුසං විස තං පාපකං දිට්ඨිං සත්ති තව ඛම්මදෙසනාවාතෙ ඔසුණාමි නිවුනාමි. “නාදියා මා සිසගාමිසා”ති: සිසගොතාය මහානදියා වා තිණකට්ඨපණ්ණකසථං විස පාපකං දිට්ඨිං පව්‍යෙගමිති අපිප්පාසො. “ඛමාමි පාපිකං දිට්ඨි”නති: මම මනො ඛුට්ඨගතං පාපිකං දිට්ඨිං උච්ඡ්ඛිතාමි. තත් කාරණමාග: “බුඩානං සාසනෙ රතො”ති: සත්ථා එකංසෙත අමතාවතෙ බුඩානං ගගවත්තානං සාසනෙ රතො අභිරතො තස්මා තං දිට්ඨසම්බන්ධං විසං වමාමිති යොජනා. ඉදං වච්ඡානාති මහාතනාථා සම්බිති කාරෙති ඡපිතා.

තත් “පාපමාතෙත්වා”ති: පාවිතදිසාතිවුත්තො හුත්වා. “රජරු රුජි”ති: රුජ ගමනසජ්ජං අත්තනො රුජරථං අභිරුභි. ආරුක්ඛ රථං සත්තිනුභාවෙන තං දිට්ඨසමෙව අත්තනො තගරං අනුපපෙත්තං රුජගවතං පාවිසි. සො අපරෙත සමයෙත ඉමං පච්චනති: භික්ඛුනං ආරෙඡවෙසි. භික්ඛු තං පෙරුතං ආරෙඡවෙසුං. පෙරු තතිසසම්බි තිසං සම්බහං ආරෙඡපෙසුං.

නසුකපෙතවිඤ්චණ්ණා

ති ට්ඨි තා.

4. 4.

“උච්ඡවති රෙවතෙ සුසාසධමිම්”හි ඉදං රෙවති පෙනවනු. තං යඨා රෙවතී විමානවන්තා නිබ්බිසෙසං තඨා යදෙත ආනුසාරායං ගාථාසු ව චතතබ්බං. තං පරමන්දිපතියං විමානවන්තවණ්ණනායං චුත්තනායෙතෙව වෙදිතබ්බං. ඉදං හි නන්දියං දෙවපුත්තායා වසෙන විමානවන්තපාලියං සබ්බං. ආරෙපිතමි රෙවතිපට්ඨමාය ගාථාය වසෙන රෙවතීපෙනවන්තති පෙනවන්තපාලියමි ආරෙපි තනති දට්ඨබ්බං.

රෙවතීපෙනවන්තවණ්ණනා
නි වසි තා.

4. 5.

“ඉදං මම උච්ඡවනං මහනා”හි ඉදං උච්ඡපෙනවනු. තස්ස කා උපාතති? හගවතී වෙච්චනෙ විහරතො අඤ්ඤාතරෙ පුරිසො උච්ඡකලාපං බනෙති කතා ඵකං උච්ඡං බාදනො ගච්ඡති. අප අඤ්ඤාතරෙ උපාසකො සිලවා කල්‍යාණධර්මො බාලදරකො සද්ධිං තස්ස පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො ගච්ඡති. දරකො උච්ඡං පසස්සිතො දෙහිති පරෙදති. උපාසකො දරකං පරෙදනං දිස්වා තං පුරිසං සබ්බවණ්ණනො තොන සද්ධිං සල්ලාපමිකාසි. සො පන පුරිසො තොන සථිං න කිංඤ්ච ආලපි, දරකස්ස උච්ඡබණ්ණමිතාදසි. උපා සකො තං දරකං දස්සෙත්වා “අයං දරකො අතිවිශ රෙදති, ඉමස්ස ඵකං උච්ඡබණ්ණං දෙහි”ති ආග. තං සුභා සො පුරිසො අසහනො පරිභවිත්තං. උපට්ඨපෙනො අනාදරවසෙන ඵකං උච්ඡලට්ඨි. පිට්ඨිතො ඕපි. සො අපරෙත සමයෙන කාලං කතා වීරං පරිභාවිතස්ස ලොහස්ස වසෙන පෙතෙසු නිබ්බතති. තස්ස ඵලං නාම සකකමමසරිකකිං ගොති. අට්ඨකරිසමතට්ඨානං අවන්ත රනං අඤ්ඤාතවණ්ණමුසලදණ්ඩපරිමාණෙහි උච්ඡති සතසඤ්ඤානං මහනා. උච්ඡවනං නිබ්බතති. තස්මිං බාදිකාමකායං උච්ඡං ගගෙස්සාමීති උපගතමිතො තං උච්ඡ අභිගතනති. සො තොන මුච්ඡිතො පනති.¹ අපෙකාදිවසං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො රුජ ගහං පිණ්ඩාය ගච්ඡන්තො අනතරමිග්ගො තං පෙතං අද්දස. සො පෙරං දිස්වා අනතො කතකමම පුච්ඡන්තො:-

“ඉදං මම උච්ඡවනං මහනා.
නිබ්බතනති පුඤ්ඤඵලං අනප්පකං.
තං දුතී මෙ පරිභොගං න උපෙති
ආචිකං හනො කිං අයං විපාකො?

හඤ්ඤාමි බජ්ජාමි ව වායමාමි
පරිසකකාමි පරිභුඤ්ජාමි කිඤ්ඤි
සොභං ජිනනාමො කපණො ලාලපාමි
කිසසු කම්මසසු අයං විපාකො?

විකානො වාහං පරිපතාමි ඡමායං.
පරිවතනාමි වාරිවරොව සලෙම
රුද්දතො ව මෙ අසපුකා නිග්ගලනති
ආවිතති හතෙන කිසසු අයං විපාකො?

ජානො කිලනොතො ව පිපාසිතො ව
සන්තසිතො සාතපුබ්බං¹ න විනෙද
පුච්ඡාමි තං එතමන්තං හදනෙන
කථනනු උච්ඡුපරිභොගං ලභෙය්‍යං?

පුරෙ භුවං කම්මමකාසි අත්තනා
මනුසසුගුතො පුරිමාය ජාතියා
අහං ව තං එතමන්තං වදාමි
සුභාන නිං එතමන්තං විජන.

උච්ඡුං භුවං බාදමානො පයානො
පුරිභො ව තෙ පිට්ඨිතො අනුතච්ඡි²
සො ව තං පච්චාසනෙනා කපෙසි
තසසු භුවං න කිඤ්ඤි ආලපිතං.

සො ව තං අභණ්ණනං අයාචි
දෙහය්‍ය උච්ඡුනති ව තං අවොච
තසසු භුවං පිට්ඨිතො උච්ඡුං අදාසි
තසසුතං කම්මසසු අයං විපාකො.

ඉබ්බ භුවං පිට්ඨිතො ගණ්ණ³ උච්ඡුං.
ගහෙඤ්ඤා බාදසපු යාවදන්තං.
තෙනෙව චිං අත්තමනො හවිසසි
හට්ඨො උදග්ගො ව පමොදිතො ව.

ගන්තාන සො පිට්ඨිතො අග්ගහෙසි
ගහෙඤ්ඤා තං බාදි යාවදන්තං.
තෙනෙව සො අත්තමනො අහොසි
හට්ඨො උදග්ගො ව පමොදිතො වා⁴ති.

වචන පටිච්චන ගාථා පෙතෙන ථෙරෙන ව චුත්තා.

තත්ත “කිසසා”ති: කිදිසසසු කම්මසසුනි අසිපපායො. “හඤ්ඤා
මි”ති: විහඤ්ඤාමි විකාතං ආපජ්ජාමි. විහඤ්ඤාමිති වා විබාධියාමි,
විසෙසනො පිට්ඨියාමිති අනෙතං. “බජ්ජාමි”ති: බාදියාමි, අසිපතන

1. සි. I. සිතසුබො.

2. සි. II. අනුගඤ්ජි.

3. හා. ගණ්ණසාසි.

සංස්කෘතසද්ධෙහි නිගිතෙහි බාදනෙහි විස උච්ඡ්වතෙහි කනති
 යාමිති අනෙයා. “වෘක්කමාමි”ති: උච්ඡ්ව. බාදිතුං වායාමං කරෙමි.
 “පරිභක්කමාමි”ති: පරෙයං කරෙමි. “පරිභක්කමාමි”ති: උච්ඡ්වරං
 පරිභක්කමාමි, බාදිතුනති අනෙයා. “ජිනනාමාමි”ති: ජිනනසංඝො
 උපච්ඡින්නාමාමි පරික්කිණ්ඩලොති අනෙයා. “කපණො”ති: දිනො.
 “ලාලපාමි”ති: දුක්ඛක අරුතො අතිවිස විලපාමි. “විකානො”ති:
 විකානවා, විගතබලො වා. “පරිපනාමි ජමාස”ති: සාතුං
 අසකෙකානො හුමියං පපතාමි. “පරිවනාමි”ති: පරිබ්බතාමි.
 “වාපිවිමෙව”ති: මපෙත් විය. “සමම”ති: සමවසනනතෙව ඵලෙ.
 “සනතසිනො”ති: කණ්ණමිඨ්ඨිනාලුනං සොසපපතතියා සුච්ඡිනසිනො.
 “සානසුම”ති: සානසුමං සුමං. “න විකෙ”ති: න ලභාමි. “න”ති:
 තුලං. “විජ්ජා”ති: විජ්ජාති. “පසානො”ති: හනතුං ආරද්ධො.
 “අනිගමි”ති: අනුබන්ධි. “පව්වාසනො”ති: පව්වාසිංසමානො.
 “හසෙයානං කම්මසා”ති: එත් එතනති නිපාතමත්තං; තස්ස
 කම්මසානි අනෙයා. “පිට්ඨිනො ගණ්ණසාසි”ති: අත්තනො පිට්ඨි
 පසෙතෙව උච්ඡ්ව. ගණ්ණසාසි. “පමොදිනො”ති: පමුදිනො.
 “ගහෙයානං නං බාදි සාමද්ධ”ති: ථෙරෙත ආණ්ඩනතියාමෙත
 උච්ඡ්ව. ගහෙයා යථාරුචි බාදිනා මහත්තං උච්ඡ්වකලාපං ගහෙයා
 ථෙරස්ස උපනෙසි. ථෙරො තං අනුගණ්ණනො තෙනෙව තං
 උච්ඡ්වකලාපං ගාහාපෙයා වෙච්චිතං ගතො ගතවනො අද්දසි. ගතවා
 භික්ඛුගහෙයන සද්ධිං පරිභක්කමාමි අනුමොදනං අකාසි. පෙනො
 පසනනවිනො වන්දිනා ගතො. තෙනා පට්ඨාය යථාසුමං උච්ඡ්ව.
 පරිභක්කමාමි. සො අපරෙත සමයෙන කාලං කතො තාවතියෙසු
 උපපජ්ජි.

සා පනෙසා පෙනස්ස පවතති මනුස්සලොකෙ පාකවා අහොසි,
 අථ මනුස්සා සන්ධාරං උපසංකමිනා තං¹ පවතති පුච්ඡිංසු. සන්ධා
 තෙසං තමන්ධං වින්ධාරතො කප්ථනා ධම්මං දෙසෙසි. තං සුනා
 මනුස්සා මචෙත්ථරමලතො පටිවිරතා අහෙසුනති.

උච්ඡ්වතෙහි මහාමහාමාත්‍යා

නි ධම්මානා.

4. 6.

“සාවච්ඡිනාමනගර”නති ඉදං සන්ධා ජප්තවනෙ විහරනො වෙ
 පෙනෙ ආරබ්බ කප්ථෙසි. සාවච්ඡියං කීර් තොසලරඤ්ඤා වෙ පුත්තො
 පාසාදිනා පඨමවිසෙ භිතා යොබ්බනමිදමත්තා පරදරකම්මං කතො
 කාලං කතො පරිබාපිට්ඨි පෙනා හුනා නිබ්බතතිංසු. තෙ රත්තියං
 ගෙරවෙන සද්දෙන පරිදෙවිංසු. මනුස්සා තං සුනා භිතතසිනා
 “එවං කතෙ ඉදං අවමිහලං වූපසම්මති”ති බුද්ධිපමුඛස්ස භික්ඛු

1. හා. සි. II පරියාමි. සි. I. පරිවක්කමි.

2. සි. I. II & III. ඉදං.

සබ්බස්ස මහාදුතං දන්තං තං පච්ඡන්තිං හගවිනො ආරොවෙත්සං හගවා
“න උපාසකා තස්ස සද්දස්ස සවණෙන කුමාරානං භොව අත්ත
රුහො”ති වන්තං තස්ස කාරණං ආවික්ඛන්තො තෙසං ධම්මං දෙසෙය්‍යාං:-

“සාවච්ඡිකාමි නගරං ගිම්චන්තස්ස පස්සතො
තන්තොස්ස වෙ කුමාරා රාජපුත්තාති මෙ සුතං.

පමිත්තා රජනියෙසු කාමස්සාදභිනන්දිනො
පච්චුප්පත්තස්සවෙ ගිම්භා න තෙ පස්සිංසුතාගතං.

තෙ වුතා ව මනුස්සත්තා පරලොකං ඉතො ගතා
තෙව භොසෙත්තාදිස්සත්තා පුළබ්බ දුක්ඛවම්භතතො.

බහුසු වත සත්තෙසු දෙය්‍යධම්මෙ උපට්ඨිතො
නාසක්ඛිමහා ව අත්තානං පටිත්තං කාතුං සුඛාවහං.

කිං තතො පාපකං අස්ස යං තො රාජකුලා වුතා
උප්පත්තා පෙත්තිවිසයං බුප්පිපාසාසම්පට්ඨා.

සාමිනො ඉධ හුන්තා ගොන්ති අස්සාමිනො තභිං
වරන්ති බුප්පිපාසාය මනුස්සා උත්තතොත්තා.

එවමාදීන්ති ඤාන්ති ඉස්සරම්භසම්භවං.

භහාය ඉස්සරම්භං හවෙ සත්තගතො නරො

කායස්ස භෙදා සප්පඤ්ඤා සත්තං භො උප්පජ්ජති”ති

සාථායො අභාසි.

තත්ථ “ඉති මෙ සුඛා”න්ති: න කෙවලං අත්තතො ඤාණෙන දිට්ඨ
මෙව, අප්ථ භො ලොකෙ පාසාවහාවෙන එවං මයා සුත්තන්ති අපේථා.
“කාමස්සාදභිනන්දිනො”ති: කාමභුණ්ණස්ස අස්සාදවසෙන අභිනන්දන
සිලා. “පච්චුප්පත්තස්සවෙ ගිම්භා”ති: වත්තමානස්සවමත්තෙ ගිථා
ගපිතා හුන්තා. “න ගො සසම්ප්පන්නාගත”න්ති: දුට්ඨරිතං පහාය සුච
රිතං වරිත්තං අත්තගතං ආයති දෙවමනුස්සෙසු ලද්ධබ්බං සුඛං තෙ
න වින්තෙසු. “භොධ භොසෙත්තාදිස්සත්තා”ති: තෙ පුළබ්බ රාජ
පුත්තභූතා පෙත්තා ඉධ සාවච්ඡිකා සම්පෙ අදිස්සමාන්රූපා භොසෙත්තා
කන්දන්ති. කිං කන්දන්ති? ආහ: පුළබ්බ දුක්ඛවම්භතතොති. ඉද්දති
තෙසං තං කන්දන්තස්ස කාරණං හෙතුතො ව එලතො ව විහරිත්තා
දස්සෙය්‍යාං බහුසු වත සත්තෙසුති ආදි වුත්තං. තත්ථ “බහුසු වත සත්ත
සු”ති: අනෙකෙසු දක්ඛිණ්ණෙසෙසු විජ්ජමානෙසු. “දෙය්‍යධම්ම
උපට්ඨිතො”ති: අත්තතො සත්තකෙ දුක්ඛධ්මෙදෙය්‍යධම්මෙපි සම්පෙ
සිතෙ, ලබ්භමානෙති අපේථා. “පටිත්තස්සවෙ ගිම්භා”ති: අප්පමත්තකම්පි
ආයතිං සුඛාවහං පුඤ්ඤං තත්තා අත්තානං සොච්ඡං නිරූපද්දවං
කාතුං නාසක්ඛිමහ වතාති යොජනා. “කිං නිගන්තා පාපකං අස්සා”ති:
තත්තා පාපකං ලාමකං නාම කිං ඤාණං අස්ස සියං. “සං ගො
රාජකුලා වුතා”ති: සෙන පාපකමෙවන මයං රාජකුලතො වුතා ඉධ

පෙතතිවිසයං උපපන්නා පෙතෙසු නිබ්බන්තා¹ බ්‍රුපිපාසාසමපිනා විවරුමාති අපෙතා. “සාමිනො ඉධ හුච්චානා”ති: ඉධ ඉමිසං ලොකෙ යසමිං යෙව සානෙ පුතෙබ්බ සාමිනො හුච්චා විවරන්ති. තතිං තයමිං යෙව සානෙ හොනති අස්සාමිනො.² “මනුස්සා උත්තනොනානා”ති: මනුස්සකාලෙ සාමිනො හුච්චා කාලකතා කම්මවසෙන ඕනතා වරන්ති බ්‍රුපිපාසාය, පස්ස සංසාරපකතින්ති දස්සෙති. “ඵම්මාදි නම්. ඤාමා ඉස්සරමදසම්භම්”න්ති: ඵම්මං³ ඉස්සරියමදස්ස වසෙන සමුත්තං අපාසුපපතතිසංඛාතං ආදීනවං දදංසං ඤාමා පහාය ඉස්සරිය මදං පුඤ්ඤපසුතො හුච්චා. “භගෙව භගවතො භගෙව”ති: සග්ගං දෙවලොකං භගො යෙව භගෙවස්.

ඉති සත්ථා තෙසං පෙතානං පච්ඡන්ති කපෙඨා තෙති මනුස්සෙති කතං දතං පෙතානං උද්දිසාපෙඨා සම්පන්නපරිසාය අජිකාසයානු රූපං ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්තිකා අහොසිති.

ඤාමාර්ථපෙතවිසුම්භණ්ණා

ති ට්ඨි තා.

4. 7.

“පුතෙබ්බ නානානං නම්මාන”න්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවතෙ විහරන්තො රුජපුත්තපෙතං ආරබ්භ කපෙඨි. තත්ථ යො සො අතීතෙ කීතවස්ස නාම රඤ්ඤා පුතෙතො අතීතෙ පළෙවකවුද්ධි අපරජිකිච්චා ඛුහුති වස්සසහස්සාති තීරයෙ පච්චිචා තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාව සෙසෙන⁴ පෙතෙසු උපපන්නා. සො ඉධ රුජපුත්තපෙතොති අභිපෙපනො. තස්ස වජ්ඣු හෙට්ඨා සානුචාසිපෙතවජ්ඣුච්චි වින්දාරතො ආභතමෙව. තස්මා තත්ථ වුත්තනසෙතෙව ගහෙතබ්බං. සත්ථා හි තද්ද පෙරෙත අත්තනො ඤාතීපෙතානං පච්ඡන්ති සා කපිතාය “න නෙවලං තච ඤාතො යෙව, අප්ඨො චම්පි ඉතො අනන්තර තීතෙ අත්තනාවෙ පෙතො හුච්චා මහාදුක්ඛං අනුභවී”ති චචා තෙත යාචිතො:-

“පුතෙබ්බ කතානං කම්මානං විපාකො මථසෙ මනං.

රූපෙ සද්දෙ රසෙ ගන්ධෙ ඵොට්ඨනෙබ්බ ච මනොරමෙ.

නචම්. ඕතං රතීං ඕරිඬං අනුභුචා අනපපකං.

උය්‍යානෙ පරිවරිච්චාන පටිසන්තො ගිරිබ්බරං.

ඉසිං පුනෙත්තමද්දක්ඛි අත්තදන්තං සමාතිතං.

අපපිච්ඡං ගිරිසම්පන්නං උඤ්ඤ පත්තගතෙ රතං.

භජිකබ්බිකිතො මරුය්‍ය ලභා භනෙතති වමුචි

තස්ස පත්තං ගහෙතොන උච්චං⁵ පග්ගය්‍ය බත්තිසො.

1. සි. I & II. නිබ්බන්තීච්චා. 2. සි. II & III. හා අස්සාමිනො. 3. සි. II. ඵසං.

4. සි. II. විපාකාවසෙන.

5. සි. II. උච්චං.

එකේලෙ පතනං හිද්දිනාං ගසමානො අපකකම්
රඤ්ඤා කිතවසාංගං පුතොනා කිං මං හිකුක්කරියාසි?

තසා කම්මසා එරුසසා විපාකො කට්ටකො අහු
යං රජපුතොනා වෙදෙසි නිරයවිති සම්පටිතො.

ඡලෙව වතුරුසිති වසානි නහුතානි ව
භුසං දුක්ඛං නිගව්විතො¹ නිරයෙ කතකිබ්බිතො.

උතොනොපි ව පව්විත් නිකුජ්ජා වාමදකම්භො
උභං පාදෙ ධිතො වෙවි චිරං බාලො අපච්චට.

බහුනි වසාසගසානි සුගානි² නහුතානි ව
භුසං දුක්ඛං නිගව්විතො නිරයෙ කතකිබ්බිතො.

එතාදිසං භො කට්ටකං අපදුට්ඨපදෙසිනං
පච්චනාති පාපකම්මනා ඉසිමාසජ්ජ සුබ්බතං.

සො තත්ථ බහුවසානි වෙදසිනාං බහුං දුඛං
බ්‍රුපපිපාසාගතො නාම³ පෙතො ආසි තතො වුතො.

එතමාදිනවං දිසා⁴ ඉසාරමදසම්භවං
පහාය ඉසාරමදං නිවාතමනුවතතයෙ.

දිවෙඨව ධම්මෙ පාසංසො යො බ්‍රුමෙසු සගාරවො
කායසංසො හෙද සප්පඤ්ඤා සග්ගං සො උපපජ්ජති⁵ති.

ඉදං රජපුතනපෙතවනුං කපෙයි.

තත්ථ “සුබ්බෙ සානානං කම්මානං විපාකො මථසෙ මහ”නති:
පුරිම¹ජනිසු කතානං අකුසලකම්මානං එලං උළාරං හුතා උපපජ්ජ
මානං අකුබාලානං විතනං මථසෙය්‍ය අභිභවෙය්‍ය, පරෙසං අනත්ථ
කරණ්ණුබ්බෙත අත්තනො අත්ථං² උපපාදෙය්‍යානි අධිප්පායො. ඉදනි
තං විතතමථනං විසයෙන සථිං දසෙය්‍යානු රූපෙ සදෙදනි ආදි වුතනං.
තත්ථ “රූපෙ”ති: රූපගෙතු, යට්ඨිතසා මනාපියසා රූපාරම්භ
ණසා ව ලාභනිමිත්තනති අත්ථො. “සදෙද”ති ආදිසුපි එසෙවතයො.
එවං සාධාරණතො වුතතමත්ථං අසාධාරණතො නියමෙතිං
දසෙය්‍යොනො නව්චං ශීතානි ආදිමංග.

තත්ථ “ජනී”නති: කාමරතීං. “බිබ්බ”නති: සහායකාදීති කෙළිං.
“ගිවිබ්බෙත නති රජගතං. “ඉසි”නති: අසෙකතානං සිලකිකිකාදිනං
එසතත්ථො ඉසිං සුභෙතනා”නති: එවං නාමකං පච්චකබ්බං. “අනත
දහනෙතො උත්තමෙන දම්මෙත දම්තවිතනං. “සමාගිහ”නති: අර
ගතනඵලසමාධිතා සමාගිතං. “උඤ්ඤ පනාගිනෙත රන”නති: උඤ්ඤ

1. සි. XII. නිගව්විතො.

2. සි. I & II. පුතාසි.

3. සි. I II & III. බ්‍රුපපිපාසාගිතො නාම.

4. සි. III. තා. වා. වො.

5. හා පුරිමාසු.

අනත්ථො.

න භික්ඛාචාරෙත උදෙධි උඤ්ඤ පත්තගතො පත්තපරියාපනො ආභා
රෙ රතං සතතුට්ඨං. “උච්චං භතොති චමුච්චි”ති: අපි භතො භික්ඛා
උච්චාති විස්සාසජනනත්ථං කපෙසි. “උච්චං පග්ගස්සා”ති: උච්චතරං
කත්වා පත්තං උභිතිපිත්වා. “ඵණ්ඩිලෙ පනාමිතිද්ධි”ති: බරකසීතො
භූමිපඨෙදෙසෙ විපතොතා පත්තං තිද්ධිත්වා. “අපකකමි”ති: පොකං
අපසකති. අපකකනොතා ච අකාරණෙන ච අනිබාලො මගනං
අනත්ථං අත්තනො අකාසිති කරුණංයන¹වසෙන මලොකෙනතං
පච්චෙකමුඛං රුජපුත්තො ආභ: ජෙඤ්ඤා කිංචලස්සාහං පුත්තො කිං
මං භික්ඛු කාමස්ස මිති? “ඵරුසස්සා”ති: දුරුණස්ස. “කමුකො”ති:
අතිච්චො. “ඤ”නති: යං විපාකං. “සමපටිගො”ති: අලුපිතො. “ජලෙච
චතුර්ධිති වස්සාති නුත්තාති චා”ති: උත්තානො නිපතොතා වතු
රුසිතිවස්සාසහස්සාති නිකකුලේ: වාමපස්සෙන දක්ඛිණපස්සෙන
උදධිපාදෙ ඔලුමිකො යථාසීතො වාති එවං ච වතුරුසිති සහස්සාති
වස්සාති භොනති. තෙනාහ:-

“උත්තානො පි ච පච්චිත්ථ නිකුලේ: වාමදක්ඛිණො
උදධිපාදෙ සීතො චෙව විරං බාලො අපච්චො”ති.

තාති පත වස්සාති යස්මා අනෙකාති නුත්තාති භොනති. තස්මා
වුත්තං නුත්තාති වාති. “භුසං දුක්ඛං භික්චිජ්ඣෙත්ථා”ති: අතිවිය දුක්ඛං
පාපුණ්ණි. “පුණ්ණි”ති: වස්සාසමුතො. ඉධ පුරිමගාථාය ච අවචනතසං
යොගෙ උපයොගවචනං දට්ඨබ්බං. “ඵතාදිස”නති: එවරුපං. “කමු
ක”නති: අතිදුක්ඛං. භාවනපුංසකතිදොසො “එකමත්තං නිසිදි”ති
ආදිසු විය. අපාදුට්ඨපදෙසිනං ඉසිං පුබ්බතං ආසල් ආසාදෙත්වා
පාපකම්මනො පුග්ගලා එවරුපං කවුක්ඛං අතිවිය දුක්ඛං පච්චන්තිති
යොජනා. “සො”ති: සො රුජපුත්තපෙතො. “නාත්ථා”ති: නිරයෙ.
“චෙද්ධිත්වා”ති: අනුභවිත්වා. “භාමා”ති: බ්‍යත්තපාකට්ඨාවෙන.
“නාදො චුදො”ති: නිරයතො වුතො. සෙසං වුත්තතයමෙව.²

එවං භගවා රුජපුත්තපෙතකථාය තත්ථ සන්තිපතිතං මහාජනං
සංවෙජෙත්වා උපරි සච්චාති පකාසෙසි. සච්චපරියොසානෙ ඔහු
සොතාපත්තිථලාදීති පාපුණ්ණිපුති.

ශ්‍රීජාතපෙතවත්තාණ්ණා
නි වසී තා.

4. 8.

“භූඵකුපගො උග්ගනාත්ථා”ති³ ඉදං සත්ථා පෙතවතෙ විහරෙනො
එකං භූඵඛාදකපෙතං ආරබ්භ කපෙසි. සාවජ්ජියා නිර අපිදුරෙ
අඤ්ඤුරත්ථිං ගාමිකෙ එකො කුට්ඨමිකො අත්තනො කුලුපකං භික්ඛු.

උද්දිය විහාරං කාරෙයි. තත් තානාප්තපදතො හික්ඛු ආගතො
පට්ඨසිංසු. තෙපි දිඛො මනුස්සො පසන්නචිත්තො පඤ්ඤෙන පථවි
යෙන උපට්ඨසිංසු. කුලපකො හික්ඛු තං අසගමානො ඉක්කාප
කතො හුචො තෙසං හික්ඛුනං දෙසං වදනො කුට්ඨමිකං උජ්ඣා
පෙසි. කුට්ඨමිකො තෙ හික්ඛු කුලපකස්ස ජරිභවනො පරිහාසි.
අප් කුලපකො කාලං කචො තස්මිං යෙව විහාරෙ වච්චකුට්ඨං
පෙතො හුචො නිබ්බතති. කුට්ඨමිකො පන කාලං කචො තස්මිං
උපරි පෙතො හුචො නිබ්බතති. අරාධිකො මහාමොග්ගලානො
තං දිඛො පුච්ඡනො:-

“අප්කුපතො උග්ගතො කො තු දිනො හි නිට්ඨි
නික්කංසං පාපකම්මෙනො කිංතු සද්දහසෙ තුව”නති?

ශාප් මාග. තං සුචො පෙතො:-

“අහං හදනො පෙතොමිති දුග්ගතො යමලොකිකො
පාපකම්මං කරිත්තං පෙනලොකමිතො ගතො”ති

ශාපාය අතතානං ආචිකම්. අප් තං පෙරෙ:

“කිංතු කායෙන වාචාය මාසා දුක්ඛං කතං
කිංසු කම්මම්පාකෙන ඉදං දුක්ඛං නිභව්ඨි”ති?

ශාපාය තෙන කතකම්මං පුච්ඡි, සො පෙතො:

“අහු ආවාසිකො මග්ගං ඉස්සකි කුලමච්ඡරි
අජ්ඣාසිතො¹ මග්ගං ඝරෙ කදරියො පරිහාසකො.

තස්සංගං වචනං සුචො හික්ඛවො පරිහාසිසං.

තස්ස කම්මස්ස විපාකෙන පෙනලොකමිතො ගතො”ති.

විති ශාපාහි අතතානං කතකම්මං කපෙසි.

තත් “අහු ආවාසිකො මග්ග”නති: මග්ගං ආවාසෙ මයා තත
විහාරෙ එකො හික්ඛු ආවාසිකො නිබ්බවසනකො අගොසි. “අජ්ඣා
සිතො මග්ගං ඝරෙ”ති: කුලපගහාවෙන මම ගෙගෙ තණ්හාහි
නිවෙසවසෙන² අභිනිවිට්ඨො. “නාසකා”ති: තස්ස කුලපකහික්ඛුස්ස.
“හික්ඛවො”ති: හික්ඛු. “පරිහාසිසං”නති: අනෙකාසිං. “පෙනලොක
මිතො ගතො”ති. ඉමිනා පකාරෙන³ පෙනගොතිං උපගතො පෙන
ගුතො. තං සුචො පෙරෙ ඉතරස්ස ගතිං පුච්ඡනො:-

“අමිතො මිත්තවණ්ණෙන යො තෙ ආසි කුලපකො
කායස්ස ගෙද දුප්පඤ්ඤ කිංතු පෙච්ච ගතිං ගතො”ති?

ශාප් මාග.

1. ගා. සි. I. අජ්ඣාසිතො. 2. සි. I. නිවෙසවසන. 3. හා ආකාරෙන.

තත් “මිනනවණ්ණනා”ති: මිනනරූපෙන මිනතපතිරූපකාය. පුත පෙනො පෙරයා නමිත්ථං ආවික්ඛන්තො:-

“නසොවාහං පාපකම්මසා සිසෙ නිට්ඨාමි මත්තෙ
සො ව පරිවිසයං පනොතා මමෙව පරිවාරකො.

යං හදන්තෙ හදන්තසෙද්දං එතං මෙ භොති භොජනං.

අහං ව බො යං හදමි” එතං සො උපජ්චති”ති.

ගාථාවයමාහ.

තත් “නසොවා”ති: තසා එව මයා. පුබ්බිකු කුලපකඨිකුකු
ගුතසා පෙනසා. “පාපකම්මසා”ති: පාපකමාවාරසා “සිසෙ
නිට්ඨාමි මත්තෙ”ති: සිසෙ නිට්ඨාමි, නිට්ඨන්තො ව මත්තෙ
එව නිට්ඨාමි; න සිසපමාණෙ ආකාසෙති අත්ථො. “පරවිසයං
පනොතා”ති: මනුසාලොකං උපාදය පරිවිසයගුතං පෙනතිවිසයං
පනොතා. “මමෙවා”ති මයාං එව, පරිවාරකො අභොසිති වචනසෙසො.
“යං හදන්තෙ හදන්තසෙද්දං”ති: හදන්තෙ අයා මහාමොග්ගලාන
තසාං වච්චකුටියං යං අසෙද්දං හදන්ති වච්චං මයාජනති. “එතං
මෙ භොති භොජනං”ති: එතං වච්චං මයාං දිවසෙ දිවසෙ භොජනං
භොති. “යං හදමි”ති: තං පන වච්චං බාදිචා යංපහං වච්චං
කරෙමි. “එතං සො උපජ්චති”ති: එතං මම වච්චං සො කුලපක
පෙනො දිවසෙ දිවසෙ බාදනවසෙන උපජ්චති, අත්තහාවං යාපෙ
තිති අත්ථො.

තෙසු¹ කුටුම්භිකො පෙසලෙ තිකුකු “එවං ආහාරපරිභොගතො
වරං කුමාතාං ගුප්තදක”නති අනෙකාසි. කුලපකො පන කුටුම්භි
කම්පි තථා වචනෙන සමාදූපෙචා සයං නථා අනෙකාසි. තෙනසා
තතොපි පතිකිලිට්ඨතාරු ජමිහා අගොසි. ආයසා මහාමොග්ගලා
නො තං පවතතිං හගවතො ආරෙවෙසි. හගවා තමිත්ථං අට්ඨපතතිං
කතො උපවාදෙ අදිනවං දසොචා සමපතනපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි.
සා දෙසතා මහාජනසා සාචිකා අභොසිති.

ගුප්තදකපෙතිවච්චවණ්ණනා
ති ට්ඨි තා.

4. 9.

“ගුප්තදකො උග්ගනචා”ති ඉදං සත්ථරි ජෙතවනෙ විහරන්ත
අසෙද්දන්තරං ගුප්තදකපෙතිං ආරබ්භ පුත්තං. තසාං වච්ච අනන්තර
වච්චසදිසං. තත් උපාසකෙන විහාරෙ කාරිතොති උපාසකසා
වසෙන ආගතං. ඉධ පන උපාසිකායාති අයමෙව විසෙසො. තෙසං
වච්චසම්මං ගාථාසුච අපුබ්බං නත්ථි.

ගුප්තදකපෙතිවච්චවණ්ණනා
ති ට්ඨි තා.

1. ම. මිනතපතිරූපෙන. 2. හා. සි. II හනනසෙද්දං. 3. හා. සි. II හනාමි.

4. සි. I. බද්ධකති. හා. මහනති.

5. හා. තෙසං.

4. 10.

“නගනා දුබ්බණ්ණරූපාදා”¹ති ඉදං සන්ධි රේතවනෙ විහරනෙත සම්මහලෙ පෙනෙ ආරබ්භ වුතං. සාවඤ්චං කීර සම්මහලං මනුසාං ගණගුතා අසාඛා අපසන්නා මචේජරමලපරිපුට්ඨිකචිත්තා දුකාදිසුචරිතවිමුඛා හුත්වා විරං ජිවිත්වා කායසං භෙදා නගරසං සම්පෙ පෙතයොනියං නිබ්බතංසු. අපේකාදිවං අයසමා මහා මොහලානො සාවඤ්චං පිණ්ඩාය ගච්ඡන්තො අනන්තමභෙත පෙනෙ දිස්වා:-

“තග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාදා කිසං ධම්මි සන්ධා”¹

උප්පාසුලිහා කිසිකා කෙ හු තුමෙහන් මාරිසා”²

ගාථාය පුච්ඡ.

තත් “දුබ්බණ්ණරූපාදා”³ති: දුබ්බණ්ණසරිරා ගොථ. “කො ණු තුමෙහන්”⁴ති: තුමෙහ කෙ හු නාම ගථථ, “මාරිසා”⁵ති කෙ අත්තනො සාරූපාවසෙත ආලපති. ත පුත්වා පෙතා:-

“මයං හදනෙත පෙතමා දුග්ගතා යමිලොකිකා
පාපකම්මං කරිත්වාන පෙතලොකමිතො ගතා”⁶ති

ගාථාය අත්තනො පෙතගාවං පකාසෙත්වා, පුත පේරෙත:-

“කිනහු කායෙත වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං
කිසං කම්මවිපාකෙත පෙතලොකමිතො ගතා”⁷ති?

ගාථාය කතකම්මං පුච්ඡතා:-

“අනාවපෙසු”⁸ තිජෙත්ථු විචිණ්ණිකම්මාසකං
සන්නෙසු දෙය්‍යධම්මෙසු දීපං නාකම්භ අත්තනො.

නදිං උපෙමි තසිතා රිත්තකා පරිචිත්තති

ජායං උපෙමි උණ්ණසු ආතපො පරිචිත්තති.

අභිවණ්ණො ව නො වානො දහනො උපවායති
ඵතඤ්ච හනො අරහම් අඤ්ඤඤච පාපකං තනො.

අභියොජනාති”⁹ ගච්ඡාමි ජාතා ආහාරගෙහිනො”¹⁰

අලඛාව නිවන්තාම අහො නො අපපුඤ්ඤතා.

ජාතා පමුච්ඡිතා හන්තා භූමියං පටිසුච්ඡිතා

උත්තාතා පතිකිරම් අවතුප්පං පනාමසෙ.

කෙ ව තන්තව පතිතා”¹¹ භූමියං පටිසුච්ඡිතා

උරං සිතඤ්ච ඤෙවමි අහො නො අපපුඤ්ඤතා.

ඵතං ව හනො අරහම් අඤ්ඤං ව පාපකං තනො

සන්නෙසු දෙය්‍යධම්මෙසු දීපං නාකම්භ අත්තනො.

1. ගා. සංඝිතා. 2. ස. I & II. අනාවපෙසු. 3. ස. I & II. අභියොජනාති.

4. ස. I. II & හා. ඤිතො.

5. ස. IV හන්ත පපච්ඡිතා.

තෙ හි නුත ඉතො ගතො යොතිං ලභාන මානුසිං.

වදඤ්ඤ සීලසම්පන්නා කාමාම කුසලං බහු”නති

අත්තනා¹ කතකම්මං කපේසුං.

තත් “අධිශෝඡනාහි ගව්ඡාමා”ති: අනෙකානිපි යොජනානි ගව්ඡාම. කථං? “ජානා ආහාරගෙහිතො”ති: වීරකාලං ජිව්ඡාය ජිව්ඡානා ආහාරෙ හිමා අභිභිජ්ඣන්නා² හුතො, එවං ගතොපි නිඤ්ඤ ආහාරං අලභා යෙව නිවත්තාම. “අප්පසුඤ්ඤනා”ති: අප්පසුඤ්ඤනා අකතකල්‍යාණතා. “උත්තානා පභිකිඤ්ඤා”ති: කදපි උත්තානා හුතො විකිරිතමානභිතපච්චිකා³ විය වත්තාම. “අවකුජ්ජා පනාමසෙ”ති: කදපි අවකුජ්ජා හුතො පනාම. “නෙ වා”ති: තෙ මයං. “උරං සිසඤ්ඤ භවෙමමා”ති: අවකුජ්ජා හුතො පතිතා උරියාතුං අසකෙකානනා වධානනා වෙදනප්පත්තො අත්තනො උරං සිසඤ්ඤ පතිසංසාම යෙව. සෙසං කෙට්ඨා වුත්තනාමෙව.

පේරො තං පවතතිං භගවතො ආරුචෙයි. භගවා තමත්තං අත්ථුප්පත්තං කතා සම්පත්තපරිසාරා ධම්මං දෙසෙයි. තං සුතො මහා ජනො මචේජරම්ලං පහාය දුනාදිති පුඤ්ඤති කරොතොසො සුවරිත නිරතො අගොසිති.

ගණපෙනවත්ථුමණ්ණනා
නි වසී තා.

4. 11.

“දිඬා නසා නිරසා නිරව්ඡානශෝභි”ති ඉදං සත්ථි ජෙත වනෙ විහරතෙහ අඤ්ඤතරං විමානපෙතං ආරබ්භ වුත්තං. සාවඤ්චි වාසිතො ව පාවලිපුත්තවාසිතො ව බහු වාණිජ නාවාය සුවණ්ණ භූමිං අගමංසු. තතෙත්තො උපාසකො ආබාධිතො මාතුකාමෙ පටි බඬවිතොසා කාලමණාසි. සො කතකුසලොපි දෙවලොකෙ න උපපජ්ඣා ඉත්ථියං පටිබඬවිත්තතාය සමුද්දමජේඛි විමානපෙතො හුතො නිබ්බතති. යස්සං පන සො පටිබඬවිතොසා සා ව ඉත්ථි සුවණ්ණ භූමිගාමිතිං. තං නාවං අභිරුක්ඛ ගව්ඡති. අප්චො සො පෙතො තං ඉත්ථි ගහෙතුකාමො නාවාය ගමනං උපරුකි. අප්ච වාණිජා “කෙත නු චො කාරණෙත අයං නාවා න ගව්ඡති”ති විමංසනතා කාලකණ්ණිසලාකං විවාරෙසුං. අමනුස්සිඨියා යාව තතියං තස්සා එව ඉත්ථියං පාපුණි. යස්සං සො පටිබඬවිතොසා තං දිඬා වාණිජා චෙට්ඨකලාපං ගමුඤ්ඤ ඕකාභරණා තස්ස උපරි තං ඉත්ථි මනාරෙසුං. ඉත්ථියා මනාරිතමත්තාය නාවා මෙතෙන සුවණ්ණභූමියාහිමුඛා පායාසි. අමනුස්සො තං ඉත්ථි අතතතො විමානං ආරුචෙත්තො

1. හා. අත්තනො.

2. තා. අභිජ්ඣන්නා.

3. හා. විකිරිපමානභිතා.

තාය සමීං අභිරම්, සා එතා සංවච්ඡරං අභික්කමිතිං නිබ්බින්නරුපා
තං පෙතං යාවතති ආහ:-“අහං ඉධ වසතාමි මිත්තං සමරංසිතං
අත්තං කාතුං න ලභාමි, සාධු මාරිස මං පාච්ලිපුතතමෙව නෙති”ති.
සො තාය යාවිතො:-

“දිට්ඨා තයා නිරයා නිරව්ඡානගොති
පෙතා අසුරා අච්චාපි මිත්තං දෙවා
සයමද්දසං කම්මම්පාකම්පනනො
නෙත්තංමි තං පාච්ලිපුතතමිත්තං
තත්ථ ගතථො කුසලං කරොති කම්ම”නති

ආහ.

තත්ථ “දිට්ඨා තයා නිරයා”ති: එකමෙව පමෙවක නිරයාපි තයා
දිට්ඨා. “නිරව්ඡානගොති”ති: මහානුභාවා නාගසුපජ්ඣොදි නිරව්ඡා
නාපි දිට්ඨා තයාති යොජනා. “සෙත්තා”ති: බුද්ධිපාසාදිහෙද පෙතා.
“අසුත්”ති: කාලකඤ්ඤාදිහෙද අසුර. “දෙවා”ති: එකමෙව
වාතුමමහාරුජිතා දෙවා. සො කීර අතතනො ආනුභාවෙන අතත
රතතරා තං ගහෙත්වා පමෙවකනිරයාදිකෙ දසෙසනො මිවරති.
තෙන එවමාහ: “සසමද්දසං කම්මම්පාකම්පනනො”ති: නිරයාදිකෙ
විසෙසනො ගතථො පසානති සයමෙව අතතනා කතකම්මානං
විපාකං පමිත්තතො අද්දස අද්දසම්. “සෙත්තංමි තං සාමච්ලිපුතත
මිත්තං”නති: ඉදානං තං අත්තං නෙත්ති අපරික්ඛිතං මිත්තං
රුපෙතෙව පාච්ලිපුතතං නෙත්තංමි, තං පන “නත්ථ ගතථො කුසලං
කරොති කම්මං”ති: කම්මම්පාකසං පමිත්තතො දිට්ඨතො පුතත
පසුතතො පුඤ්ඤාතිරතො හොතිති අත්තං. අථ සා ඉති තස්ස වචනං
සුත්වා අතමිනා:-

“අත්තංමොසි මෙ යත්ත භික්කංමොසි දෙවතෙ
කරොමි තුග්ගං වචනං තංසි ආචරිතො මම

දිට්ඨා මයා නිරයා නිරව්ඡානගොති
පෙතා අසුරා අච්චාපි මිත්තං දෙවා.
සයමද්දසං කම්මම්පාකම්පනනො
කාහාමි පුඤ්ඤාති අනපසකාති”ති

හාටා ආහ.

අථ සො පෙතො තං ඉත්තං ගහෙත්වා ආකාසෙන ගතථො පාච්ලි
පුතතගරස්ස මජ්ඣෙකං යපෙත්වා පකාමාමි. අථස්සා ඤාතිමිත්තාදසො
තං දිග්ඛා “මයං පුත්තෙකං සමුද්දං පකාමිත්තං මතාති අස්සමිතං, සා
අයං දිට්ඨා වත සො සොච්ඡිනා ආගතා”ති අභිනන්දමානා සමා
ගතථො තස්සා පච්චතීං පුට්ඨිංසු. සා තෙසං ආදිතො පටිඨාය
අතතනා දිට්ඨා අනුභූතං ව සබ්බං කපෙද්දි. යාවච්ඡිවාරිතොපි ඛො
තෙ වාණිජ අනුක්කමෙන භාවච්ඡිං උගතකාලෙ සද්දුසතාමිනා

උපසංකම්පිතා වන්ධනා ඵකමනතං නිසින්නා තං පවතති. හගවතො ආරොවෙසුං. හගවා තමන්දං අවුට්ඨපාතති. කන්ධා වතුන්නං පරිසානං ධම්මං දෙසෙයි. තං සුන්ධා මහාජනො සංවෙගන්තො දුනාදිකුසල ධම්මනිරතො අහොසිති.

පාටලිපුත්ත පෙතමණුමණ්ණනා
නි වග්ගො.

4. 12.

“අසඤ්චිනො පොක්ඛිතො” සුරම්මො”ති ඉදං සන්ධි සංවන්ධයං විහරන්තො අම්බපෙතං ආරබ්භා වුත්තං. සංවන්ධයං කීර අඤ්ඤාතරෙහි හගපති පරික්ඛිණ්ණොගො අහොසි. තස්ස හරියා කාලමිකාසි. එකා ධිතා යෙව ගොති. සො අත්තනො මිත්තස්ස ගෙහෙ ධිතරං රූපෙත්වා ඉණ්වසෙතා ගතිතො කතාපණ්ණසොතො හණ්ඩං ගහෙත්වා සන්ධන්ත සඤ්චි වාණිජ්ජාය ගතො න විරෙතො ව මුලෙන සග උදය භූතානි පඤ්ච කතාපණ්ණසානි ලභිත්වා සන්ධන්ත සග පටිනිවත්ති. අනන්තරමග්ගෙ වොරං පරිසුට්ඨාය සන්ධං පාපුණ්ණිසු. සන්ධකා ඉතො විතො ව පලාසිංසු. සො පත ගගපති අඤ්ඤාතරංගම් ගවේජ කතා පණ්ණ නික්ඛිපිත්වා අවිදුරෙ නිලිසි. වොරං තං ගහෙත්වා ජිවිතා වොරෙපෙසුං. සො ධිතලොභොතො තන්ධව පෙතො සුන්ධ නිබ්බන්ති. වාණිජ්ජ සංවන්ධං ගතො තස්ස ධිතුයං තං පවතති. ආරොවෙසුං. සා පිකුමරණොත ආජිවිකාගයොත ව අභිවිය සඤ්ජාත දදමිත්තො බංශුං පරිදෙවි. අප් තං සො පිකුසකායො කුට්ඨමිකො “යථා නාමි කුලාලකාපතං සබ්බං හෙදනපරියන්තං එවමෙව සත්තානං ජිවිතං හෙදනපරියන්තං, මරණං නාම සබ්බසාධාරණං අපපටිකාරඤ්ච, තස්මා මා නිං පිතරි අභිබාලො සොචි මා පරිදෙවි, අහං තෙ පිතා නිං මග්ගං ධිතා, අහං නව පිකුක්ඛිවං කෙරමි, නිං පිකුගෙහෙ විය ඉමිසමි. ගෙහෙ අමිමනා අභිරමිසුන්ති වන්ධා සමග්ගාසෙයි. සා තස්ස වචනොත පටිපාසාමසෙසාකා පිතරි විය තස්මිං සංජනනාරවිබුමුමානා අත්තනො කපණ්ණාවෙන තස්ස වෙය්‍යාවච්චිකාරිණී සුන්ධා වත්තමානා පිතරං උද්දස්ස පෙතක්ඛිවං. කාතුකාමා යාතුං පටිත්වා මනොසිලාවණ්ණානි සුපරිපකකානි මවුරුති අම්බඵලානි කංගපාතියං වන්ධන්තො¹ යාතුං අම්බඵලානි ව දුසියා ගාහාපෙත්වා විහාරං ගන්තො සන්ධාරං වන්ධන්තා ඵවමානා: “හගවා මග්ගං දක්ඛිණ්ණං පටිග්ගහණෙන අනුග්ගහං කෙරොවා”ති. සන්ධා මහාකරුණාය සඤ්ඤාදිතමානසො තස්සා මනොරථා පුරෙතොනා නිසල්ලාකාරං දසෙසයි. සා ගධිත්ථුට්ඨා පඤ්ඤාතොරවුට්ඨාසෙන අත්තනා² උපනිතං සුචිසුම්බන්ධං අන්ධන්තා අදුසි නිසිදි හගවා පඤ්ඤාතො

1. හා. & සි. II මග්ගනිව්ථං. 2. හා. ධිපෙත්වා.
3. හා. & සි. I & III මුඛාපතං අත්තනො.

ආසනෙ. අප් සා හගවතො යායුං උපනාමෙයි.¹ පටිග්ගතෙයි හගවා යායුං. අප් සමිසං උද්දිස්ස භික්ඛුනම්පි යායුං අදුසි. යායුං දැඩිං පුත ධොතනාන්තං අමබ්ඵලානි හගවතො උපනාමෙයි. හගවා තානී පරි භුඤ්ඤි. සා හගවතනං වැඩිළිං එවිමාහ: “යා මෙ හතෙතා පට්ඨන්තං රණයාගුඅමබ්ඵලදානවසෙකා පවත්තා දුක්ඛණං සා මෙ පිතරං පාපුණානු”ති. හගවා එවං හොතුනි වළිං අනුමොදනං අකාසි. සා හගවතනං වැඩිළිං පදක්ඛණං නානිං පක්ඛාමි. තාය දුක්ඛණං සමුද්ධිවිමතතාය භො පෙතො අමබ්වනුය්‍යානවිමානකපරුක්ඛ පොක්ඛරණීයො මහතිඤ්ඤි දිබ්බසම්පත්තිං පටිලුති. අප් තෙ වාණීජ අපරෙත සමයෙන වාණීජ්ජාය ගච්ඡන්තා තමෙව මග්ගං පටිපන්නා: පුබ්බෙ වසිතවයානෙ එකරතති. වාසං කප්පෙසුං. තෙ දිස්වා භො විමානපෙතො උය්‍යානවිමානාදිති සඬිං තෙසං අභ්‍යානං දුසෙසයි. තෙ වාණීජ තං දිස්වා තෙත ලද්ධසම්පත්තිං පුච්ඡන්තා:-

“අයඤ්ඤි තෙ පොක්ඛරණී සුරම්මං
සමං සුපභිත්තං මහොදකා ව
සුපුපභිතං හමරගණානුකීණණං
කථං තයං ලඛා අයං මනුඤ්ඤා?

ඉදඤ්ඤි තෙ අමබ්වතං සුරම්මං
සමබ්බාතුකං ධාරයතෙ එලානි
සුපුපභිතං හමරගණානුකීණණං
කථං තයං ලඛමිදං විමාන”තති?

ඉමා වෙ ගාථා අවොදුං.

තත් “සුරම්මා”ති: සුචුර්මණීයා. “සමා”ති: සමතලා. “සුප භිත්තා”ති: රතනමයසොපානතාය සුඤ්ජර්භිත්තා. “මහොදකා”ති: බහුජලා. “සමබ්බාතුක”තති: පුපුප්පගථසුපගරුක්ඛාදිති සබ්බෙසු උතුසු සුඛාවහං. තෙතාහ: ධාරයතෙ එලානීති. “සුපුපභිත”තති: නිව්චං සුපුපභිතං. තං සුළුං පෙතො පොක්ඛරණී ආදීනං පටිලාභ කාරණං ආවික්ඛතෙතා:-

“අමබ්වතෙකාදකං යාගු සිතව්ජායා මනොරමා

ධිතාය දිත්තාදුතෙත තෙත මෙ ඉධ ලබ්බති”ති ගාථමාග.

තත් “තෙත මෙ ඉධ ලබ්බති”ති: යං තං හගවතො භික්ඛුනඤ්ඤි අමබ්වතකං උදකං යායුං ව මමං උද්දිස්ස දෙනතියා මග්ගං ධිතාය දිත්තං දුතං තෙත මෙ ධිතාය දිත්තාදුතෙත ඉධ ඉමෙය්. දිබ්බෙ අමබ් වතෙ සමබ්බාතුකං අමබ්වතකං, ඉමිග්ගා දිබ්බාය මනුඤ්ඤාය පොක්ඛ රණීයා දිබ්බඋදකං, යාගුයා අත්ථරණ්ණං ව දුතෙත උය්‍යානවිමාන කපරුක්ඛාදිසු සිතව්ජායා මනොරමා ඉධ ලබ්බති, සිජ්ඣතීති අත්ථා.

එවකදී පන වඩා සො පෙනෙන නො වාණිජ්‍ය නොවන නාති පසුවකහාපණසතානි දෙසෙය්‍යා ඉතො උපබ්බං. කුමෙහ ගණනට උපබ්බං මයා ගතිනං ඉණං සොධෙය්‍යා සුඛෙන ජිවතුති මයං ධිතාය දෙදා”ති ආග. වාණිජ්‍ය අනුකතමෙන සාවළිං පඤ්ඤා ධිතාය කපෙය්‍යා තෙන අතතනො දිනනතාගමෙ පඤ්ඤා එව අදංසු. සා කහාපණසතං ඉණසාරානං¹ දඤ්ඤා ඉතරං අතතනො පිකුසතායසා තසා කුට්ඨිකසා දඤ්ඤා සයං වෙය්‍යාවම්චං කරොනති නිවසති. සො “ඉදං සබ්බං කුසං යෙව ගොඤ්ඤා”ති තසා යෙව පටිදඤ්ඤා නං අතතනො ජෙට්ඨපුත්තසා ඝරසාමිනිං අනාසි. සා ගච්ඡන්තා කාලෙ එකං සුතතං ලභිතො තං උපලාලෙනති:-

“සන්ධිධිකං කමමං එවං පය්‍යථ දුතසා දමසා සංයමසා විපාකං

දසී අගං අය්‍යකුලෙසු සුඤ්ඤා සොමි අගාරසා ව ඉසාරා”ති ඉමං ගාථං වදති.

අපේක දිවසං සන්ධා තසා සද්ධාපටිපාකං ඔලොකෙය්‍යා ඔහාසං එරිතො සමුත්ථෙ ධිතො විය අතතානං දෙසෙය්‍යා තං:-

“අසාතං සාරුප්පෙන පියරුප්පෙන අප්පියං

දුක්ඛං සුඛසා රුප්පෙන පමත්තං අභිවත්තති”ති

ඉමං ගාථමාග. ගාථාපටිඥාසානෙ සා සොතාපත්තිථලෙ පඨිට්ඨිතා. සා දුතියදිවසෙ බ්‍රහ්මපමුඛසා භික්ඛුසම්භසා දුතං දඤ්ඤා තං පවහති. හගවතො ආරොචෙයි. හගවා තමන්ථ අවිප්පය්‍යතීං කතො සමපත්ත පරිසාය ධම්මං දෙසෙයි. සා දෙසනා ඔහාජනසා සාමිකා අනොසීති.

අමබ්බෙසනවසුඛගණනා

නි ට්ඨිතා.

4. 13.

“සං දදුහී හි නං හොති”ති ඉදං අක්කරාක්ක පෙතවදු. තසා කා උපතති? හගවති සාවළියං විහරන්තා අක්කරාක්ක සාවළිවාසී උපාසකො සකථෙ හි ගණනසා පුරෙය්‍යා වාණිජ්‍යය විදෙහං ගතො තන්ථ අතතනො ගණනං විකතිණිතො පටිගණනං සකථෙසු ආරො පෙය්‍යා සාවළිං උද්දියා මයං පටිපජ්ඣි. තසා මයං ගච්ඡන්තසා අවසීයං එකසා සකථසා අනෙකා භිජ්ඣි.² අප අක්කරාක්ක පුරිසො රුක්ඛගහණන්ථං කුසාරිථරජුං ගාහාපෙය්‍යා අතතනො ගාමනො නික්කමිතො අරක්කරාක්ක විවරන්තො තං ආනං පඤ්ඤා උපාසකං අක්කරාක්ක නෙක දෙමනසා පපත්තං දිසවා “අයං වාණිජ්‍ය අක්කරාක්ක නෙන අවසීයං කිලමිති”ති අනුකමපං උපාදය රුක්ඛදණ්ඩං ඡිද්දිතො දලහං අක්කරාක්ක කතො සකථෙ යොජෙය්‍යා අදුසි. සො අපරෙත සම

1. හා. ධනිකානං.

2. හා. හක්කරී.

සෙත කාලං කතාං තසංගං සෙව අවච්ඡෙදසෙ භූමිවෙදවතා හුතා
නිබ්බන්ධා අතතනො කමම. පච්චිකම්මිනා රතතියං තස්ස උපාස
කස්ස ගෙහං ගතත්වා ගෙහවාසෙ රුතා:-

“යං දදාති න තං භොති දෙපෙව දුතං දත්වා උභයං කරති
උභයං තෙන දුතෙන ගච්ඡති ජ්ඣරප් මා පමජ්ජපා”ති
ගාථමාග

තත් “සං දදාති හි නං භොති”ති: යං දෙය්‍යධම්මං දයනො
දෙති න තදෙව පරලොකෙ තස්ස දුතස්ස ඵලසාවෙන භොති, අප්ඨ
වො අඤ්ඤං ඛිත්‍රං ඉට්ඨං කතං ඵලං භොති සෙව. තසංගං “දෙපෙව
දුතං”තති: යථා තපා දුතං දෙප්ථ එව. තත් කාරණමාග: “දත්වා උභයං
කරති”ති: දුතං දත්වා දිට්ඨධම්මකමපි සම්පරුසිකමපි දුකඛං අතත්තං
ව අතීක්කමති. “උභයං භොති දුතෙන ගච්ඡති”ති. දිට්ඨධම්මකං සම්ප
රුසිකං වාති උභයමපි සුඛං තෙන දුතෙන උපගච්ඡති පාපුණ්ණි,
අතතනො පරෙකඤ්ච හිතසුඛවසෙතාපි අයමන්තො සොප්පතබ්බො,
“ජ්ඣරප් මා පමජ්ජපා”ති: එවං උභයානත්තිවාරණං උභයහිත
සාධනං දුතං සම්පාදෙද්දං ජ්ඣරප්, දුක්ඛපකරණාති සප්ප්ප්තා තත්
ව අප්පමතො භොපාති අන්තො. ආදර්ශස්ස තත්ඤ්චත්ථ අමෙණිත
වසෙත චුත්තං. වාණිජ්‍යේ අතතනො නිව්චං තීරෙතො පටිතිවතතිතො
අනුක්කමෙන සාවන්තො පත්වා දුතියදිවසෙ සත්තාරං උපසංකම්මිතො
වන්දිතො එකමතො. නිසින්නො තං පවතති. හගවතො ආරොචෙසි,
සත්තං තමත්තං අනුප්පතති. කතා සම්පත්තපරිසාරය ධම්මං දෙසෙසි,
සා දෙසනා මහාජනයා සාප්පිකා අගොසිති.

අනාරුකවපෙතවනුචණ්ණසා
නි ට්ඨි තා

4. 14

“මයං භොගෙ සංහරිමා”ති ඉදං භොතසංහරණ පෙනවිනු.
තස්ස කා උප්පතති? හගවති වෙඨවනෙ විහරන්තො රුජගගෙ කීර
වතස්සො ඉප්පියො මානභවාදිවසෙත සප්පි මුදු තෙල ධඤ්ඤදීති
වොගාරං කතා අසොනිසො භොගෙ සංහරිතො ජීවනත්තො කායස්ස
හෙද පරමමරණං ඛිතිතගරෙ පරිබාපිට්ඨං පෙතියො හුත්වා
නිබ්බන්ධංසු. තං රතතියං දුක්ඛාභිභූතා

“මයං භොගෙ සංහරිමා සමෙන විසමෙන ව
තෙ අඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤාති මයං දුක්ඛස්ස භාගිනි”ති

විප්පලපතතියො හෙරවෙන මහතා සඤ්ඤාන විරම්භං. මනුස්සා
ආං සුත්වා භිතතසිතා විහාතාය රතතියා බුද්ධබුද්ධස්ස භිතබුද්ධස්ස
මහාදුතං සප්ප්ප්තා සත්තාරං භිතබුද්ධස්සා භිතෙනත්තො පඤ්ඤා

තෙත බාදනියෙන හොජනියෙන පරිවිසිණි; හගවනනං භුක්තාපි. ඔනිතපත්තපාණිං උපනිසිදිණි. තං පවතනිං පවෙදෙසුං. හගවා “උපාසකා තෙත වෙස සද්දෙන කොච අනතරයො නත්ති. චතසොසා පන පෙතියො දුක්ඛාභිභූතා අත්තානං දුක්ඛවතමිම. කපෙණිං පරි දෙවනවසෙන සද්දෙන විලපනතියො¹:-

“මයං හොගෙ සංහරිමා සමෙන විසමෙන ව

තෙ අසද්දෙ පරිභුඤ්ජනති මයං දුක්ඛස්ස භාගිනී”ති

ඉමිං ශාඨමාහංසුති අවොච.

තත් “හොගෙ”ති: පරිභුඤ්ජනබ්බිජන්ත හොගාති ලබ්භාමෙ වන්තරණාදිකෙ විතතුපකාරණවිසෙසෙ. “සංහරිමා”ති: ඔවෙජ්ජ මලෙන පරියාදින්නවිත්තා කස්සචි කිඤ්චි අදුඤ්ඤා සංවිඤ්චිත. “සමෙන විසමෙන වා”ති: ඤායෙන ව අසද්දෙයෙන ව, ඤායපච්චරූප තෙත² වා අසද්දෙයෙන. තෙ හොගෙ අවෙතති සංහරිතෙ ඉදුනි අසද්දෙ පරිභුඤ්ජනති. “මයං දුක්ඛස්ස භාගිනී”ති: මයං පන කස්සචි සුවරිතස්ස අකතත්තා දුච්චරිතස්ස ව කතත්තා එතරගි පෙන යොනිපරියාපත්තස්ස මහතො දුක්ඛස්ස භාගිනියො හවාමි, මිතා දුක්ඛං අනුභවාමාති අත්තා.

එවං හගවා තාගි පෙතීති වුත්තගාඨං වණි තාසං පවතනිං කපෙණිං තං අනුප්පත්තං කණිං සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙණිං උපරි සම්මානී පකාසෙසි. සම්මපරියොසානෙ ඛනු සොතාපත්ති එලාදිනී පාසුණිංසුති.

හොගසංහරණපෙතවිසුචණ්ණා
ති වසී තා.

4. 15.

“සෙවිසු වස්සසහස්සාති”ති ඉදං සෙවිසුපතපෙතවණු. තස්ස කා උපත්තී? හගවා සාවන්තියං විහරති ජෙතවතෙ. තෙත වෙස පන සමයෙන රුජා පසෙනදිකොසලො අලභිකතපට්ඨතෙතා හත්තිකකිවරගතො මහතියා රුජ්ඣියා මහතොත්ත රුජානුභාවෙන නගරං අනුසංවරතොතා අසද්දෙතරසමිං හෙගෙ උපරිපාසාදෙ වාන පානං විවරිණිං තං රාජවිභූතියං ඔලොකෙන්නති. රූපසම්පත්තියා දෙවච්ඡරූපවිභාගං එකං ඉප්පි. දිස්සං අදිස්සපුප්පෙබ්බ අරම්මණ්ණ සහසා සමුප්පන්නා කිලෙසසමුදාවාරෙන පරිසුට්ඨිතවිතොතා සතිපි කුලරූපාවාරාදිභූණ්ණවිසෙසසම්පන්නා අත්තපුරුජතෙ සහාවලනු කාසා පන දුදුමස්ස විත්තස්ස විසෙත තස්සා ඉප්පියා පටිබ්බිමානසො නුඤ්ඤා පටිජාසෙන නිසින්නස්ස පුරිසස්ස “ඉමිං පාසාදං ඉමිං ව ඉප්පිං උප

1. හා. විසමරෙන මිරවනතියො.

2. සි. 1. II & III. පඤ්ඤාපච්චරූපතෙත.

බාලෙහි" කී සතුන් දැන රාජගෙයට පව්වේය. අසුන් සබ්බ අමි
සකබරපෙනවනු ලබන අගනායෙහි වෙදිනබ්බ. අය පන
විසෙසා: ඉබ් පුරිසො සුරියෙ අනන්තයෙහි යෙව් අගනායා නගර
වාරෙ එකිනෙ අගනායා අනිතං අරුණවණ්ණමිත්තං උපපලාති ව
නගරවාරකවාපෙ ලග්ගනායා නිපජ්ඣං ජෙනවනං අගමාසි රාජා
පන සිරිසයෙහි වාසුපගනායා මජ්ඣිමයාමෙ ස ඉති භා ඉති ද ඉති
සො ඉති ව ඉමාති වනනාරි අකබරාති මහතා කණෙකා උච්චාරි
නාති විසාරවසෙහි අසොසාසි. නාතිපි කිර අතිනෙ කාලෙ සාවස්සි
වාසිති වතුති සෙවනිපුතෙහි ගොගමදමිත්තෙහි සොබ්බනායෙල
වාරද්දරිකකමිවසෙහි බහුං අසුන් පසවිත්වා අපරිහායෙ කාලං
නායා කණෙහි නගරයෙහි සමිපෙ ලොගකුමිත්තං නිබ්බන්ධනා පව්වමි
නෙහි ලොගකුමිත්තං මුඛවට්ටි පනා එකෙකා ගාථා වනතුනාමෙහි
උච්චාරිනානං නාසං ගාථානං අදිඅකබරාති. නෙ පසමිකබරමෙව
වනා වෙදනාපනතා සුභා ලොගකුමිත්තං මහරිංසු. රාජා පන නං
සද්දං සුභා භිතතසිතො සංවිසො ලොමගංසජනො නං රතනාව
සෙසං දුකෙහින විනිනාමෙහි විහානාය රතනාය පුරොගිතං පසොසා
සාපෙහි නං පවතනි කපෙසි. පුරොගිතො රාජානං භිතතසිතං
සුභා ලාභිගො "උපපන්නා වො අයං මයං මුග්ගණානං ව
මාභුපාදසුපායො" කී විනෙතනා "මහාරාජ මහා වතායං උපද්දවො
උපපන්නා සබ්බවතුකකං සතුන් යජාති" කී ආග. රාජා තස්ස පටි
වචනං සුභා අමිපෙව අණාපෙසි: "සබ්බවතුකකසතුන් උපකාර
ණාති සජෙජා" කී. නං සුභා මලිකාදෙවී රාජානං එවමාහ:
"කසො මහාරාජ මුග්ගණො වචනං සුභා අනෙකපාණවට්ටිසකක
කිවං කාතුකාමොසි, නහු සබ්බත් අපට්ඨනකසුණ්ඩාවාරො හගවා
ප්‍රවර්තෙබ්බා? යථා ව නෙ හගවා බ්‍යාකරිත්තාති තථා පටිපජ්ඣ
තබ්බ" නති. රාජා තස්ස වචනං සුභා සත්ථසනාති ගනායා නං
පවතනි හගවනො අරොවෙසි. හගවා "න මහාරාජ තනො
නිදනං තුයං කොචි අනතරායො" කී වචනං අදිනො පට්ඨාය නෙසං
ලොගකුමිතිරියෙ නිබ්බන්ධනසතනානං පවතනි කපෙහි නෙහි
පවෙකං උච්චාරෙතුං අරභිගාථායො:-

"සෙවනිපුතෙහි පටිපුණ්ණාති සබ්බසො
නිරියෙ පව්වමිනානං කද අනෙහි හවිසොති?

නාති අනෙහි කුනො අනෙහි න අනෙහි පටිදිසොති
තථාති පතනං පාපං මම තුයං" ව මාරිස.

දුජ්ඣිතං අජ්ඣිමග්ගෙ සනෙත න දදමග්ගෙ
සනෙතසු දෙය්‍යධමමසු දීපං නාකමග්ග අනෙහි.

1. හා. උච්චාරිතාති මය.

2. හා. ලාභුපායො.

3. සි. 1. තුයං මයං.

සො හි නුත ඉතො ගනනිං යොතිං ලද්ධාන මානුසි.
වදඤ්ඤා සිලසමපන්නා නාගාමි කසලං බහුං."ති
පරිපුණ්ණං කථා කපේසි.

තත් "සට්ඨි වය්‍යසහස්සාහි"ති: වය්‍යානං සට්ඨිසහස්සානි. තස්මිං
කීර ලොහකුමතිතිරයෙ නිබ්බත්තසත්තො අධො ශච්ඡන්තො තිංසාය
වය්‍යසහස්සෙහි හෙට්ඨිම තලං පාපුණාති, තතො උද්ධං උග්ගච්ඡ
තතොපි තිංසාය එව වය්‍යසහස්සෙහි මුඛවට්ටිපපදෙසං පාපුණාති. නාය
සඤ්ඤා සො "සට්ඨි වය්‍යසහස්සාහි පරිපුණ්ණානි සබ්බසො"ති ශාථං
වතකුසාමො ස ඉති වචා අභිමත්තවෙදනාපපන්නො හුනිං අධො
මුඛො පති. භගවා පන තං රඤ්ඤා පරිපුණ්ණං කථා කපේසි.
එසත්තො සෙසගාථාසුපි. තත් "ඤ්ඤා අනෙතා හමිස්සාහි"ති: ලොහ
කුමතිතිරයෙ පච්චමානානං අමානං කද හු ඛො ඉමස්ස දුක්ඛස්ස
අනෙතා පරියොසානං භවිස්සති. "නාථාහි"ති: යථා තුග්ගං මග්ගං ව
ඉමස්ස දුක්ඛස්ස නත්ති අනෙතා න අනෙතා පතිදිස්සති තථා තෙන
පකාරෙන පාපකං කමමං පතතං තයා මයා මානි විහත්ති. විපරිතා
මෙත්වා වත්තබ්බං. "දුජ්ජිමිත"තති: විඤ්ඤාහි ගරහිතබ්බං ජිවිතං.
"සෙ සත්ත"ති: සෙ මයං සත්ත විජ්ජමානෙ දෙය්‍යබමෙම.
"න දදමිතසෙ"ති: න අදම. වුත්තමෙවත්ථං පාකචතරං කාතුං
සත්තනසු දෙය්‍යබමෙමසු දීපං නානමිත අත්තනොති වුත්තං.
"සො"ති: සො අහං. "භුතා"ති: වත්තපරිචිතසෙක්ක නිපාතො.
"ඉසො"ති: ඉමමා ලොහකුමතිතිරයා. "ගනාමා"ති: අපගනත්වා.
"සොතිං ලද්ධාන මානුසි"තති: යොතිං මනුස්සත්තභාවං ලභිත්වා.
"වදඤ්ඤා"ති: පරිච්චාගසිලො වා යාවකානං වා වදඤ්ඤා. "සිල
සමපන්නා"ති: සිලාවාරසමපන්නො. "නාගාමි කසලං බහු"තති:
පුබ්බෙ විය පමාදං අනාපජ්ජිත්වා බහුං පහුතං කුසලං පුඤ්ඤකම්මං
කරිස්සාමි, උපවිඤ්ඤාමිති අත්තො.

සත්ථා ඉමා ශාථාසො වචා විත්ථාරෙන බමමං දෙසෙසි. දෙසනා
පරියොසානෙ මත්තිකාරතකුප්පලභාරකො පුරිසො සොනාපත්ති
එලෙ පතිට්ඨති. රාජා සංජාතසංවෙගො පරපරිග්ගහෙ අභිජ්ඣං
පහාය සදුරසත්තුවෙත්වා අගොසිති.

සෙට්ටිපුතනසෙට්ටිපුණ්ණානා
නි වසි තා.

4. 16.

"කිං හු උමමතතරුසොමා"ති ඉදං සත්ථරි වෙච්චනෙ විහරන්ත
අඤ්ඤතරං පෙහං ආරබ්භ වුත්තං. අනිතෙ කීර බාරාණසිනගරෙ
අඤ්ඤතරො පිඨසප්පි සාලිතතකප්පයොගෙ කුසලො තථාහි සක්ඛර
විපනසිප්පෙ නිපථත්ති. ඔතො නගරවාසෙ නිග්ගොධරුකකිමුලෙ නිසී
දිත්වා සක්ඛරප්පහාරෙහි ගත්තිඅස්සරථමනුස්සකුටාගාරධරපුණ්ණ
සවාදිරුපාති නිග්ගොධරපෙත්තසු දස්සෙති.

නගරේ දුරකා අතතනො කිලනතොය මාසකසිංගාසනාදිනි දඩ්ඩා
 යථාරුචි තානි සිප්පානි කාරයනති. අපේකදිවසං බාරාණසිරාජා
 නගරෙනො නිකබ්බිනි තං නිත්‍රොධම්මිලං උපගතො නිත්‍රොධපනෙනාසු
 හඞ්ගිරූපාදිවසෙන නානාමිධරූපවිභවනියො අනප්පසො දිඤ්චි
 මිත්‍රසො පුච්ඡී: “තෙන තු චො ඉමෙසු නිත්‍රොධපනෙනාසු එවං නානා
 මිධ රූපවිභවනියො කතා”ති. මිත්‍රසො තං පිඨසප්පිං දසොසු: “දෙව
 ඉමිනා කතා”ති. රාජා තං පකෙකාසිනිං එවමිහං. “සකකා තු චො
 හණ්ණ මයං දඤ්චිතසං එකසං පුරිසසං කපේනතසං අජා
 නනතසොච කුච්ඡියං අජලණ්ණිකාහි පුරෙතු”නති? සකකා දෙව්”ති.
 රාජා තං අතතනො රාජභවනං තෙනා බහුභාණ්ණෙකෙ පුරොගිතෙන
 නිබ්බිතාරූපො පුරොගිතං පකෙකාසාපෙතො තෙන සහ විවිතෙන
 මිකාසෙ සාණ්ඨිපාකාරපරිකම්බෙන නිසිදිනි මනත්තමානො පිඨසප්පිං
 පකෙකාසාපෙසි. පිඨසප්පි නාමිත්තං අජලණ්ණිකා ආදායංගනාම
 රණ්ණෙ අකාරං ඤානා පුරොගිතාහිමුචො නිසිතෙනා තෙන මුචො
 විවචො සාණ්ඨිපාකාරවිවරෙන එකෙකං අජලණ්ණිකං තසං ගලමුලෙ
 පඨිට්ඨාපෙසි. සො ලජ්ජාය උග්ගිලිතුං අසකෙකානෙනා සබ්බා
 අපේකාහරි. අථ තං රාජා අජලණ්ණිකාහි පුරිතොදරං විසාජ්ජි
 “ගච්ඡ මුග්ගණ්ණ, ලබං තසා බහුභාණ්ණාය එලං, මිදනඵලපියබ්බ
 පතනාදිනි අභිසංඛිතං පානකං පිච්ඡා උච්ඡෙඛාහි, එවං තෙ සොජ්ජි
 හවිසාති”ති. තසං ව පිඨසප්පියං තෙන කමෙමන අතතමනො
 හුනා මුද්දස ගාමෙ අදසි. සො ගාමෙ ලභිනා අතතානං සුචෙතෙනා
 පිණ්ණෙනා පරිජනමි පුච්ඡෙනා පිණ්ණෙනා සමණ්ණාගමණාදි
 තං¹ යථාරකං කිඤ්චි දෙනො දිට්ඨධම්මිකං සචරාගිකං ව අපථං
 අභාපෙනො සුචෙන ජීවති. අතතනො සහතිකං උපගතො
 සිප්පං සිකඛනානං භහ්නවෙනානං දෙති. අපේකා පුරිසො තසං
 සහතිකං උපගතො එවමිහං: “සාමු ආචරිය මමමි එතං සිප්පං
 සිකඛාපෙති, මග්ගං පන අලං භහ්නවෙනානො”ති. සො තං පුරිසං
 තං සිප්පං සිකඛාපෙසි. සො සිකඛිතසිප්පො සිප්පං වීමංසිකාමො
 ගනාම ගබ්බානිතර නිසිතනසං සුතෙහතසං නාම පච්චිකමුඛසං
 සකඛරාසිකානො² සිසං නිජ්ඣ, පච්චිකමුඛො තනෙථව ගබ්බාය
 නිතර පරිනිබ්බාසි. මිත්‍රසො තං පවතති. පුනි තං පුරිසං
 තනෙථව ලෙඛ්මදණ්ණාදිනි පහරිනා ජීවිතා වොරොපෙසු. සො කාල
 කතො අවිමිචගාතිරසෙ නිබ්බතනිනා බහුනි වසංගහසානි තිරසෙ
 පච්චිනා තසංච කමමසං විපාකාචසෙසෙන ඉමසං. බුබුප්පාදෙ
 රාජගහනගරසං අවිදුරෙ පෙනො හුනා නිබ්බතති. තසං කමමසං
 සරිකඛකෙන විපාකෙන හවිතබ්බානි කමමෙවකම්බනානි පුබ්බණ්ණ
 සමයං මජ්ඣනිකසමයං සායණසමයං ව සච්ඡිදයොනුචසක
 සානි මන්තො නිපතනති. සො ජිනනතිනාසියො අභිමතනෙවද

1. හා සමණ්ණාගමණාදිතං අනුභානං. 2. සි. I & III. සකඛරාසිකාපෙති.

නාපසනෙතා භූමියං පනති. අයොකුටෙසු පන අපගතමනෙතසු පටි පාකතිකසිරො කිට්ඨති. අපේකදිවසං ආයසමා මහාමොග්ගලානො ගිජ්ඣකුටා මතරනෙතා තං දිසවා:-

“කිනත්තු උමමතතරුපොච මිගො හනෙතාච ධාවසි
නිසංසයං පාපකමමං කිනත්තු සද්දංසෙ කුච”නති?

ඉමාය ශාථාය පටිපුච්ඡි.

තත් “උමමතතරුපොචාති: උමමතතසහාපො විය උමමා දපපනෙතා විය. “මිගො හනෙතාච ධාවසි”ති: හනනමිගො විය ඉතො විතො ව ධාවසි. සො හි තෙසු අයොකුටෙසු නිපතනෙතසු ච පරිත්තාතං අපසානෙතා න සියා තු ඛො එවං පහාරොති ඉතොපි එතොපි පලායති. තෙ පන කමමවෙගුක්ඛිතතා යත් කත්ථි සිතසා මත්තෙ යෙව උපරි පතනති. කිනත්තු සද්දංසෙ කුච”නති කිනත්තු ඛො කුචං සද්දං කරොසි අතිවිය විසාරං කරෙතො විචරසි තං සුචා පෙතො:-

අහං හදනෙත පෙතොමති දුග්ගතො යමලොකිකො
පාපකමමං කරිචාන පෙතලොකං ඉතො ගතො.

සට්ඨිකුටසහසානි පරිපුණ්ණානි සබ්බසො
සියෙ මග්ගං නිපතනති තෙ භිද්දනති ච¹ මත්තක”නති

විති ශාථානි පටිවචනං අද්දසි.

තත් “සසිකුටසහසානි”ති: සසිමතතානි අයොකුටසහසානි. “පටිපුණ්ණානි”ති: අනුතානි. “සබ්බසො”ති: සබ්බසාගතො. තසා කිං සසියා අයොකටසහසානං පතනපපගොනතං මහනතං පබ්බත කුටපාමංසං සිසං නිබ්බතති. තං තසා වාලග්ගකොට්ඨිතතුද්දන මතනට්ඨි ඤානං අසෙසෙච්චා තානි කුටානි පතනතානි මත්තකං භිද්දනති. තෙන සො අට්ටසාරං කරෙති. තෙන වුත්තං: සබ්බසො සියෙ මග්ගං නිපතනති තෙ භිද්දනති ච මත්තකනති. අපි තං පෙරෙ කතකමමං පුච්ඡතො:-

“කිනත්තු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛටං කතං
නිසං කමමවිපාකෙත ඉදං දුක්ඛං නිගච්ඡසි?

සට්ඨිකුටසහසානි පරිපුණ්ණානි සබ්බසො
සියෙ තුග්ගං නිපතනති තෙ භිද්දනති ච¹ මත්තක”නති?

චෙ ශාථා අහාසි.

තසා පෙතො අත්තනා කතකමමං ආචික්ඛතො:-

“අද්දසාසිං සම්බුචං සුතොත්තං භාවිති ඡද්දියං
නිසිතනං රුක්ඛමුලයමි ක්කියනං අකුතො හයං.

සාලිතතකපසභාරණ හිඤ්ඤාං තස්ස මත්තං
තස්ස කම්මවිපාකෙන ඉදං දුක්ඛං නිගච්ඡිං.

සබ්බකාමසංඝයානි පරිපුණ්ණානි සබ්බසො
සිසෙ මංගං නිපතනති තෙ හිඤ්ඤානි ව මත්තං”නති

තිස්සො භාටායො අභාසි.

තත් “සමුද්ධං”නති: පච්චෙකසමුද්ධං. “සුභංගාන”නති: එවං
නාමකං. “භාසිහිඤ්ඤා”නති: අරියමග්ගභාවනාය භාසිත සඛාදිගුණීයං.
“සාලිතතකපසභාරණ”නි: සාලිතතකං වුවහි ඛනුකෙන අභිභූලිති
එව වා සක්කරිතපනපයොගො තථා සක්කරිය පහරණෙන. සාලිතත
කපසභාරණානි වා පාඨො “හිඤ්ඤා”නති: හිඤ්ඤා.

තං සුඛා පෙඤ අතතනො කතකම්මොත්තරාපමෙව ඉදං පුරුණ
කම්මස්ස ඉදං ඵලං පරිලභතිති තං දස්සෙතො:

“බමෙවන තෙ කාපුරිස
සබ්බකාමසංඝයානි පරිපුණ්ණානි සබ්බසො
සිසෙ තුංගං නිපතනති තෙ හිඤ්ඤානි ව මත්තං”නති

මසානභාටමාග.

තත් “බමෙමංගා”නි: අනුරූපකාරණෙන. “තෙ”නි: තච. තස්මිං
පච්චෙකමුඛෙ අපරජ්ඣිකෙනාන තය: කතස්ස පාපකම්මස්ස අනුච්ඡි
විකමෙවෙතං ඵලං තුංගං උපනිතං, තස්මිං තෙනවි දෙවෙන වා
මාරෙන වා බ්‍රහ්මණා වා අපි සම්මාසමුඛෙනපි අපපරිබාහනීයමෙවෙ
තනති දස්සෙති.

එවං ව පන වච්චා තතො පිණ්ඩාය වරිත්වා කතභතනකිත්ථො
සායණසමයෙ සත්ථාරං උපසංකම්ඛාං තං පවතති. භගවතො ආරො
වෙසි. භගවා තමත්ථං අනුප්පාදනති කත්වා චතුතනං පරිසානං බමමං
දෙසෙතො පච්චෙකමුඛානං ගුණානුභාවං කම්මානඤ්ඤි අවඤ්ඤානං”
පකාසෙයි. මහාජනො සංවෙගජනො සඛාජනො ච හුත්වා පාපං
පහාය දුනාදි පුඤ්ඤාතිරතො අහොසිති.

සබ්බකාමසංඝසපෙනවනුමණ්ණො

ති ටසි තා.

චතුත්ථමොචගනවනුමණ්ණො

ස ම තතා.

එතතාවතා ව

යෙ තෙ පෙතෙසු නිබ්බතතා සත්තා දුක්ඛවතාරිනො
යෙති කමෙති තෙසං තං පාපකං කට්ඨකපථලං.

පච්චක්ඛනො විභාලෙනති පුච්ඡා විසංඝර්නෙති වා
යා දෙසනානියාමෙත සත්තසංවෙගවසිති;

තං කථාවන්තුකුසලා සුපරිඤ්ඤානවැන්නා
සෙසවිඤ්ඤාති නාමෙත සංභාගිංසු මහෙසයො.

තස්ස අත්ථං පකාසෙත්තුං පොරණධිකථාතයං
නිසංසාය යා සමාරඛා අත්ථසංවණ්ණනා මයා.

යා තත්ථ පරමිත්තානං තත්ථ තත්ථ යථාරහං
පකාසනා සරම්භි දීපනී නාම නාමිතො.

සමපතතා පරිනිට්ඨානං අනාකුලවිනිව්ජයා
සා පණ්ණාසමතතාය¹ පාලියා භාණ්ඩාරතො.

ඉති තං සබ්බරේනෙතන² යං තං අධිගතං මියා
පුඤ්ඤමසායානුභාවෙන ලොකනාථස්ස සාසනං

ඔගාඤ්ඤාති විසුඛාය සීලාදීපටිපත්තියා
සබ්බපි දෙතිනො භොනතු විමුත්තිරසභාගිනො.

වීරං තිට්ඨතු ලොකසම්මං සම්මාසම්මුඛසාසනං
තසම්මං සභාරවා නිව්චං භොනතු සබ්බව පාණිනො.

සම්මා වස්සතු කාලෙන දෙවොපි ජගතිපති
සද්ධම්මනීරතො ලොකං ඛමෙතෙනව පසාසතුති.

බදරනිත්ථ විභාරවාසිනා මුනිවරයනිනා හදනෙතන

ආවරියධම්මපාලෙන කතා පෙතවන්තු

සංවණ්ණනා සමතතා.

INDEX.

පිළිබඳව:		පිළිබඳව:	
අනුකූල	108	අනුකූල	80
අනුකූල	138	අනුකූල	66
අනුකූල	125	අනුකූල	114
අනුකූල	92	අනුකූල	114
අනුකූල	161	අනුකූල	96
අනුකූල	58	අනුකූල	29
අනුකූල	172	අනුකූල	101
අනුකූල	141	අනුකූල	81
අනුකූල	138	අනුකූල	135
අනුකූල	142	අනුකූල	81
අනුකූල	125	අනුකූල	189
අනුකූල	28	අනුකූල	151
අනුකූල	145	අනුකූල	157
අනුකූල	127	අනුකූල	85
අනුකූල	98	අනුකූල	14
අනුකූල	114	අනුකූල	38
අනුකූල	90	අනුකූල	180
අනුකූල	141	අනුකූල	183
අනුකූල	151	අනුකූල	80
අනුකූල	135	අනුකූල	96
අනුකූල	181	අනුකූල	96
අනුකූල	141	අනුකූල	80
අනුකූල	157	අනුකූල	46
අනුකූල	191	අනුකූල	35
අනුකූල	66	අනුකූල	86
අනුකූල	161	අනුකූල	159
අනුකූල	159	අනුකූල	65
අනුකූල	73. 126	අනුකූල	194
අනුකූල	31	අනුකූල	60
අනුකූල	37	අනුකූල	48
අනුකූල	181	අනුකූල	44
අනුකූල	114		

පිටිබිකානි.		පිටිබිකානි.	
අනවතීනො	48	අපසකුකුනො	165
අනාවටෙපු නිපෙපු	144	අපපුකුකුනො	194
අනිඤ්ඤා	67	අපෙපව නො දදෙ කිකුච්චි	66
අනිසො	164	අබ්බුලාං වත	32
අනුකම්පනා	20, 52	අභාසිසං	114
අනුකම්පනා යෙ කුසලා		අභිකකනෙතන	53
වදෙය්‍යං	12	අභිකකමො නඤ්චි	
අනුකම්ප මං	52	පටිකකමො වා	157
අනුකම්පය්‍ය	130	අභිකකණං	80
අනුපරියනති	135	අභිජ්ජමානො	122
අනුප්පඤ්ඤා වාරකං	91, 93	අභිසම්පරියං	143
අනුභවියාන තමපි	81	අමච්චා පාරිසල්ලා	180
අනුභූතං	114	අමච්චරි	13
අනුභොගනි දුක්ඛං කට්ඨ		අමනසිකඤ්චා	130
කපථලානි	45	අමමො	164
අනුසත්තරුපො	173	අමානුසො වායනි ගඤ්චා	179
අනුසො	90	අමාකකුච්චි කතා පුජා	7, 21
අනෙකච්චතං	106	අයං	14, 138
අනෙකභාගෙන ගුණෙන	158	අයං භොගො සමුච්චෙන	32
අනෙකාරසව්‍යඤ්ඤානං	132	අයං නු කිං කම්මමකාසි	
අනොමදස්සනො	136	නාරි	34
අනන්තරයකරෙ අභං	180	අයමෙව පුලො නිරසෙන	158
අනන්තරවාසගතමං බාරු		අයසං පටිකුල්ලං	40
ණසියා ව සනතිනො	122	අයොපාකාරපරියනතං	40
අනුකම්පිකං	80	අරණ්ඩිකාරි	164
අනුගච්ඡ	186	අරණ්ඩිසවණ්ණවා	181
අනුදිසාති	130	අරහනො	6
අනුදිසි	132	අරිඤ්ඤා	180
අනුපානමපි	125	අරියං අභිච්චාරෙහි පෙතං	173
අනුපානමති	19	අරෙ	96
අනෙතන පානෙන	31	අලභාව නිවත්තරෙ	125
අපකම්ම	190	අලමෙව කාකුං කල්‍යාණං	90
අපානුදි	31	අලසා	126
අපානුදිං	65	අලොකා	60
අපි දිබ්බපු	133	අලපාණිගතො පොසො	86
අපියසු අවකිරියති	125	අවකුල්ලා පතාමසෙ	194
අපට්ඨගතියා	58	අවමො	164
අපෙපවනාම මුඤ්ඤායං		අවච	66
පුබ්බලොභිතභාජනා	60	අවකුකුනා	138
අපනෙ පු වණ්ණිකො	94	අවකුකු	126

III.

	පිටිවිකා.කි.		පිටිවිකා.කි.
අවලමි	135	ආයතනිකයා	153
අවිජර්ගකරෙසු	147	ආයාසි	114
අවොව	172	ආයුතා	99
අසකිතං	148	ආරාමිනී	77
අසමන්තකොති	172	ආරොපි පකතීං තථංකතස්ස	81
අසකකාතිනො	90	ආලාරපවෙහ	135
අසකස්ස උපනතිකෙ	89	ආලොපං	53
අසිතිකතවචානානං	77	ආලොපපිණ්ඩයාලො	126
අසුර	495	ආවාසං	67
අසොකං මිරජං ණානං	67	ආවි	78
අසංයමි	147	ආවසනං	89
අස්ස	143	ආසමිනා	161
අස්සතරිථෙත	43	ආසිං	63
අහමෙව දජ්ජං	96	ආසුං	118
අහු ආවාසිකො මයං	191	ආතිණ්ඩිමිනා	133
අහු ඉති අහු පුරිකො	119	ඉවෙව	45
අහු	117	ඉවත්මිකෙ	159
අහො වත	96	ඉති මෙ සුතං	187
අහඤ්ච කපිකච්ඡුකො	65	ඉතිස්ස	93
අහං තෙ සකිතං මිතං	60	ඉතො	48, 118, 202
අහං නකු නකුසෙත	68	ඉතො අහං වස්සසකාති පඤ්ච	
අහං මතො කුචං තිස්සං	62	යං එවරුපා විවර්ගි නස්සං	62
ආකාසෙව ලබ්බිතර	58	ඉතො ගතං	25
ආහඤ්ච	117	ඉතො ගතත්ථි	91
ආහනත්ථිත සකං ඤරං	19	ඉතො දිනෙතත යංපෙනති	
ආහං	48	පෙනා කාලකතා තතිං	23
ආමමිතිනං	172	ඉතො යොජෙතකු වාහනං	93
ආමිකිව මෙතං	79	ඉතතරං	45
ආමිකිව මෙතං යදි අති කෙතු	81	ඉතතරං ඉතතරතො ඤාති	45
ආතපො පරිවතනති	145	ඉතතරං ඉධ ජිවිතං	45
ආතුමෙ	119	ඉතිවිතතං විරුජෙතා	121
ආදිතතං	32	ඉතිපුරිස නිසිතං	60
ආධිපවෙත	100	ඉතිගුතං	119
ආපණං	66	ඉදං	9, 20
ආපනිතච්ඡි	55	ඉදඤ්ච සුතං වචනං	
ආහංවෙතං	120	මමෙතො	158
ආහනති	113	ඉදති ගුතස්ස පිතං	66
ආමනතිතං	65	ඉද්ධි	142
ආමිකිකඤ්චකෙතු	80	ඉධ	122, 127, 133, 136, 164
ආමුතතමිතිකුණ්ඩලං	98	ඉධ නිත්තං	136

	පිටිවකානි.		පිටිවකානි.
ඉඩ නිසින.	136	උපාගන.	93
ඉබාගන.	35	උපෙට්ට	78
ඉබෙව් කුසලං කනි.	7	උපව්වපි පලාගන.	78
ඉමිඤ්ච	173	උපපජ්ජනති	54
ඉසයෝ	73, 74	උපපඤ්ඤාකිං	55
ඉසිං	189	උපපන්නා පෙතතිවිසයං	60
ඉසි	117	උපථාසුලිකේ	51
ඉසාරියෙන වා	87	උඛිකාරුපො	179
ඉසාරෙ ඛනධඤ්ඤාසු		උභයං	27, 114, 133
සුපහුභයා	153	උභයං තෙන දුතෙන	
උනකඛ්ඛ	151	ගච්ඡති	199
උච්චාකුලෙසු	127	උභයෙ අසනෙන	163
උච්චිණ්ණිකාන	132	උභයෝ	65
උච්චං පගගග	190	උගොපි	174
උඤ්ඤ පනතගතෙ රතං	189	උමමතාරුපො ව	17, 31, 204
උජ්ඣුතයා	39	උය්‍යානවනතං	135
උජ්ඣුගලෙ	101	උරගො	47
උඤ්ඤසු	145	උරං සිංඤ්ච සට්ඨම	194
උකු සංචච්ඡරුති ව	99	උය්‍යාවසිඤ්ච පලිමපමානො	157
උතතමකිච්ඡපතනං	142	උලාරවණණං	173
උතතමදිසිපතෙනා	164	උලාර	24
උතතරියං	37	එකකො	130
උතතසන්නා	130	එකජ්ඣං	132
උතතානා පතිකිරුම	194	එකදෙසං අදුසි	173
උතතාසිතං	157	එකනතං කවුකං	39
උද්දිසසි භානා	132	එකනතතිපපං	158
උද්දිසාහි මෙ	60	එකපථේ	130
උද්ධං වතුති මාසෙහි කාල		එකමනතං අපකකමම	91
කිරියා භවිසාහි	39	එකරතතිමපි	86
උනතමෙ උදකං වට්ඨං	23	එකාගං	161
උපකඛටං	80	එතෙ	125, 126
උපගමම	106	එතො	138
උපසීතා	98	එකං යුගං	165
උපසීතෙ	20	එතාදිසො	54, 174
උපසීතො	86	එතාදිසං	35, 142, 190
උපතිස්නති	127	එතං	161
උපනඤ්ඤනති	135	එතං අච්ඡාදසිකාන මම	
උපතිකමසු භද්දනෙන	37	දකඛිණමාදිස	38
උපතිකමසු භද්දෙ කිං		එතං තෙ පරලොකස්මිං	
පසාම තං මගිභිකං	37	ලොකිතං භොකු උතතර	105

	පිටිවිකානි.
එතං ඩිජං කසි ඛෙතනං	6
එතං මෙ හොති හොජනං	192
එතං සො උපජ්චති	192
එතඤ්ච අඤ්ඤාඤ්ච	173
එතඤ්ච භනෙත අරගාමි	145
එතමපි	172
එතෙතා	104
එතෙතා නිබ්බතතතෙ එලං	6
එත්ථ නික්ඛිතනං අනක්ඛාතං	145
එය්‍යාසි	81
එරකච්ඡං	76
එවමාදිනවං ඤාඤා ඉඤ්ජර	
මදසමභවං	188
එවමෙතං අතිතානං	
පරියනෙතා න දිස්සති	119
එවමෙවං	181
එවමෙවමපි සො ජිවො	181
එවං	20, 48, 99
එවංදිසි පුරෙ අාසිං	182
එවං දදනති ඤාතිනං	20
එවං සක්කං වරං ඕරෙ	95
එවං සග්ගං ගමිස්සාප	78
එවං සමපදමෙවෙතං	49
එවඤ්ච කණ්ණ ජනාසි	72
එය්‍ය පුඤ්ඤාස්ස සමපදා	97
එසෙත්ථුපාසකො සමො	38
ඔපුණංමි මහාවානෙ	183
ඔභාසයනති දස සබ්බතොදිසා	43
ඔභාසෙතනති ව නන්දනං	127
ඔභාසෙතනති දිසා සබ්බා	53
ඔසසි විය තාරකා	53
ඔසබෙති	73
ඔසධං	141
ඔසර	72
කඤ්චනාවෙලභුසිතා	113
කට්ඨකා	190
කට්ඨකං	168, 190
කට්ඨං පාලෙතති මාණවො	98
කණ්ණමුණ්ඩාස්ස	115
කණ්ණමුණ්ඩාස්ස	114

	පිටිවිකානි.
කණ්ණ	71
කතඤ්ඤාතා සපුරිසෙති	
වණ්ණිකා	86
කතපුඤ්ඤාස්ස	89
කතං ගච්ඡාමි භද්දං වො	
කත්ථ දානං පදිසෙත	89
කත්ථ දානං පදිසෙත	89
කත්ථ වාසො භවිස්සති	122
කපං වො යාපෙථ	44
කපං සු යාපෙථ	44
කදරියො	77, 180
කද අනෙතා භවිස්සති	202
කපණා	126
කපණො	89, 186
කපිනවචනායං	165
කපකා	93
කපිනකො නාම	164
කපිතං	20
කමොජං	84
කමට්ඨමයං	20
කමමංසිතාඅඤ්ඤාත්ථෙදනීයං	173
කරකං	133
කරිස්සං	81
කණ්ණති කමමං ඉධ වෙදනීයං	136
කලාණධම්මං	165
කලාණපාපස්ස	162
කසවා	119
කසවා පුරෙ මිතං පුත්තං	72
කසමිං පදෙසෙ	165
කස්සාකුපමා	6
කස්සාමි	165
කළාර	68
කාකට්ඨකෙසුරධර	113
කාදලිමිණ සඤ්ඤානා	113
කානු අනෙතා විමොක්ඛාමි	
තිස්සනති	37
කා නු තිං ඉධ තිස්සි	25
කාපුරිස	92
කාමිකාමිනි අනෙකරස	
බ්‍යඤ්ජනං	55

පිළිබිඹුකෘති.	පිළිබිඹුකෘති.
කාමකාමිනො	කිං සයානං 44
කාම ගුණෝති 146	කිං සිලො කිං සමාවාලො 88
කාමදුශ්ඤ 84	තොරුවකම් පුරෙ කුවං 88
කායෙක වාචාය ව සංකිලිසං 161	කිංසු තතො දුක්ඛතරණං 172
කායෙක සඤ්ඤතො ආසිං 8	කිලාමි 58
කායො තො සබ්බසොවගුණා 8	කුඤ්ඤරෙණ 44
කාරණත්පිකො 167	කුණං 91
කාලකතො සති 48	කුණාලි කතං 91
කාලුසීතයං මෙ උතො 94	කුණානතරිඤ්ඤං පෙරෙ 129
කාලොක 20, 26	කුතො උසාන පොරිසං 180
කාසිකුතනමධාරිණී 38	කුතො ජෙසාපවාසිකො 180
කාසාමි පුඤ්ඤති 07	කුතො ඵලං 77
කාමි 68	කුරුරිකො 130
කිවෙජ් 167	කුලමාතරෙ 126
කිතනු 3	කුලෙජෙසාපවාසකා 78
කිතනු සද්දයසෙ කුවං 204	කුවෙරං 14
කිමිජං 138	කුසලං 173
කිමිලායං 114	කුට වාණිජෙ 138
කිණ්ටි 151	කුටාගාර නිවෙසකා 133
කිලනතා 130	කුටාගාරෙ ව පාසාදෙ 127
කිසා 130	කෙවි 141
කිසිකො 51	කෙන 53
කිසා 142, 185	කෙන කුලෙහත් 193
කිසා අයං විපාකො 34, 138	කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති 54
කිසා කමමිවිපාකො 26	කෙන තෙ බ්‍රහ්මවරිඤ්ඤ 89
කිසා කමමසිදං ඵලං 39	පුඤ්ඤං පාණ්ඩිති ඉජ්ඣති 89
කිසා යානා 44	කෙන වගුණාන 157
කිසොතං කමමසා අයං 161	කෙනාසි පංසුකුසීතා 65
විපාකො 161	කෙසුරි 151
කිං 90, 104	කෙවලං 71
කිං අකාසි පුරිමාය ජනියං 146	කෙසතිවාසකා 126
කිං කමමකාසි පුලෙඛි 11	කෙසමා 71
කිං තතො පාපකං අසා 187	කෙසෙහමති පරිවජ්ඣකා 37
කිං තසා කමමසා විපාකමිසු 161	කො ජතතිවජ්ඣති 93
කිං තාහං දමමි 66	කො ජානො 93
කිං කුමාසං ගොජනං 44	කො ජිවං ජෙකුමරහති 181
කිං දදමි 81	කො තං වදෙථ 173
කිං වා තොධ කුමරමසං 66	කොපිතමෙතං ඉඤ්ඤං 66
කිං වාහං දිසා අභිසද්දං 162	කො පුඤ්ඤං ත කරිසාති 90
ගෙයං 162	

පිළිබිකානි	පිළිබිකානි.
කොළියො ඉති විසුපො	122
කො වාපිමං සද්දහාපෙය්‍ය	
එතං.	162
කොසෙය්‍ය භවබ්‍රිසානි	58
බජ්ජකොජජ	19
බජ්ජමානා	52
බජ්ජසි කවජ්ජයා	65
බජ්ජාමි	185
බඤ්ජාමි	133
බාසිතා ආසි	114
බාජෙණ පරිපෙඨාසිනි	
ඕක්කකනනනි පුනපුනං	153
බිබ්බජිකො	161
බිබ්බා	172
බිබ්බං	189
බිතෙත	181
බිපිතං	60
බුදුපරෙතා	60
බුප්පිපාසා සමපිතා	60
බෙතතුපමා	6
බෙමො	179
බෙලං	60
බො	9, 14
බොමකපාසිකානි ව	58
ගව්ජනතං	49
ගතසතතං	31
ගතීමාගතීං වා	90
ගපො	48
ගපො සො තස්ස යා ගතී	48
ගතො	161
ගතනි	202
ගතනි පුනරෙව මාත්‍රසං	107
ගතී	93
ගමිඤ්ඤ	58
ගහෙකාන තං බාදි යාව	
දත්තං	186
ගහෙකාන පසස්ස බාහායං	108
ගාමාගාමි	120
ගිරිබ්බජ	189
ගිහි නිව්වානි	172
ගුණවනෙතසු	102
ගුරු ගතීනි	65
ගුරුං මෙ පරිවතනනි	138
ගොතන සත්තා	113
ගොරකබ්බනි න විජ්ජනි	22
සතො ජෙස්සංව භාතරං	74
සමෙම	186
සරණියො	125
සරමෙසිනො	91
සාණසිසව්ජිනනාතං	60
සොරං	40, 114
සොසො සුයති තාවථෙද	182
සොසො සුයති දුරුඤ්ඤා	179
ව	38
වතුතුණ්ඤිකො හවිනාන	130
වතුකකණ්ණං	40
වතුකකමෙන	44
වකොලී	126
වණ්ඨි	63
වතුචාරං	40
වතුබ්බි	44
වතුරස්සා	58
වත්තාරො භික්ඛුසබ්බකො	
වත්තාරො පුන පුග්ගලා	66
වජ්ඣං	49
වජ්ඣසාරලිතනං	173
වජ්ඣසුසංදා	151
විකබ්බලමග්ගෙ	161
විතතස්ස අහු අඤ්ඤාපනතං	143
විතතීනනි	98
විතෙත	180
විරතරං	81
විරපාපාභිරතො	147
විරරතතාය බාදනී	35
විරං	98
විරං ජිවනතු	21
විරං ක්වායජෙර ඩය්‍යමානා	45
වුඤ්ජනිකං	122
වුලුනි පුතෙතො	118
වොදිකො හාවිතෙතන	101

වෙලයා	55
ජනිත.	60
ජලය.	73
ජලාසිතිසහයානි	118, 153
ජලව වතුරයිති වයානි	
නනුතානි ව	190
ජාතා ආකාරගෙවිනො	194
ජාදෙමි	138
ජායා සමපනන.	180
ජිනනානොමො	186
ජනතා	143
ජනන තෙන	157
ජනතුනො	98
ජරගාව.	81
ජහනති මිනතා මිකල.	
මිදිනො	157
ජකරථ මො පමජ්ථ	199
ජනියා	73
ජනනති තං යකඛතුතා	
අනෙජ.	165
ජණණො ව වුඩා ව තනි.	
හවියාසි	107
ජනො සබ්බං පජනාති	182
ජව හො ජවිතමෙව සෙයො	157
ජවිතසාවසෙසං	142
ජුතිමො	166
ජෙසො	44
කොසි	164
කුතිබ්බෙමො	24
කුතිමිතන සුභජානං	
භියො නො අරති සියො	49
කුතිසු යාමි	80
කුති	72
කුතිනං	20, 65
කුතිනං හොතු	20
කනින	143
කානසො උපකපපති	14
කාන	128
කාන භිතයා පෙතයා	
දකඛණො උපකපපථ	123

කාසි	114
තවං ජණණං	47
තඤ්ච දිත්තාන	153
තඤ්චදති පරිත්තකං	39
තණ්හාය	62
තනො 38, 48, 58, 81, 114, 132,	
145, 163	
තනො වුතා	127
තනො වුතො	77, 190
තනො සුවච්චසනො මොලො	
බාරි අලඛකනො	123
තනො සි	93
තථ 21, 40, 76, 81, 89, 113,	
117, 125, 135, 190	
තථ කා පරිදෙවනා	48
තථ හනවා කුසලං කරො	
සි කමමො	195
තථ මෙ කිං ඵලං සියො	49
තඤ්ච	157, 166
තනු	143
තථාගනො	48
තථාති වනි	81
තථාසි	202
තථෙව	101
තදයා මොනා කුපිතා	
මයාං කුති සමානසි	27
තද අනු	159
තදහං සුඛිතා හෙයා	67
තදෙව	66
තපසා	12
තපසිනො	74
තපසිරූපො	12
තමෙවො රුජා	81
තමෙනමෙවො	173
තයා	66
තයානුද්දිඨං අනුලං දදිනි	
හංසෙ	82
කසිදං	12
තථ දිනෙතන	67 130
තථ සුඛින මොණව	32

	පිටිකොනි.
තයිනා	104, 145
තයිනො	93
තය්	106, 120, 129, 136, 145, 161, 165, 191
තය් ආලානනං	117
තය් කමමය්	27, 114
තය් හාතා	130
තය් වතං තමපන බ්‍රහ්ම	වරියං 143
තය් වාතා බ්‍රිලියන්ති	71
තය් දක්ඛිණමංදිප්පං	38
තය් පාපං අවෙනසිං	26
තය් යං මෙ හරියං ව	ධිතාව සුඤ්ඤං ව 153
තය් නං කමමය්	186
තය් ව	192
තය් කමමය් විපාක	මනියං 107
තය්	48, 159
තය් දුරේථ පෙතනාං	
අනුකම්පාය පුනපුනං	123
තය් හි	96
තය්	23
තය් වෙදනියං	136
තා	113
තා ව දුසියො තානෙවා	
ඉරණ්ණි නො	126
තාදිපු	102
තාදිසො වණ්ණො	8
තාදිසං	142
තා දෙවතාසො පරිවාර	
යනති	163
තාවතියං	101
තාවදෙ	81
තාගං	9, 63, 116, 173
තීකි ව්‍යාකානඤ්ච	173
තීසති	40
තීසනති	19
තීණ්ණාපි	172
තීර්ව්‍යානසොනි	195

	පිටිකොනි.
තීර්ණසංඛිප්ප	19
තීර්ණසොනි සුද්ධි	98
තුනාවාසො	89
තුචං	151
තො	21, 38, 54, 62, 92, 126, 132, 205
තෙ බ්‍රහ්මපාසුපතනා පරතථ	45
තෙ සර	126
තෙ ව	194
තෙවසෙඤ්ඤ පරිවාරෙනති	66
තෙව තත් අප්‍රචිත්තථ	118
තෙ ව මං තත් ප්‍රචිත්තති	89
තෙවෙව පුරිතා හොනති	14
තෙජසා යුතං	40
තෙධි හොසෙනතා	
දිසානතා	187
තෙන	8, 92
තෙන පාණි කාමදදො	89, 90
තෙන පාණි මධුසොමො	90
තෙන මෙ ඉධ ලබ්‍හති	197
තෙනමති නසොනා කසිරාව	
වුතති	163
තෙනෙව	80
තෙපි නාහොනති මෙ අලං	26
තෙපි නො අජරාමරා	73
තීන්ද්‍රියං	205
තෙසාගං පුසො වකාමි	89
තෙසු තෙසෙව රායනති	126
තෙසං	127
තෙසං කං අනුසොමසි	118
තෙති	80
තං	9, 38, 54, 77, 108, 114, 157, 186
තං කිඤ්චි ජනෙය්‍යං අහං	
අවෙච්ච	126
තං ධම්මං	183
තං පාපං පකතං මයං	153
තං පෙතා පරිභුඤ්ජනති	7
තං විතකතං	143
තති වෙදනියං	186

පිළිබිඹානි.	පිළිබිඹානි.
කි.	66
කිඤ්ඤි ගෙගස්සර්මාගරි	65
කිංසි බාලො ව දුමෙමිඤ්ඤි	31
ඵණ්ඩිලෙ පත්තමිතිඤ්ඤි	190
ඵලකස්ස ව පානියං	53
ඵලකස්ස ව පානියං විපාකං	58
පස්ස යාදිසං	58
මුළං හරනනියො වාසෙරසිං	153
පෙරස්ස දස්සයි කුමං	130, 183
පෙරි.	108
පෙරො වරිනිං පිණ්ඩිය	132
දකඛිණං	14
දකඛිණෙය්‍යෙන සුඤ්ඤතං	101
දජ්ජා	13, 101
දක්ඛි	157
දකිං අත්තමනො ගොති	97
දකිං උභයං තරති	199
දකිං ව මෙ ආදිස්ස යං හි	52
කිඤ්ඤි	52
දකිං නාත්තපෙය්‍යතං	95
දකිංසි මෙ නත්ති සො	163
ආදිසෙය්‍ය	163
දකිං යජ්ජිං ව	99
දදන්තො මෙ න ඕසෙථ	95
දදන්ති	20
දදථ	132
දදම් නෙ	37
දදිකිං සංසෙ	81
දදෙය්‍ය දකඤ්ඤි	95
දද්දලමානං	113, 135
දදං විත්තං පසාදෙය්‍ය	97
දදං විත්තං පසාදෙය්‍යං	95
දදන්තානං භාසොන්තානං	77
දඛිණිගාහා	98
ඤ්ඤාස්සකමානං විපාකමානු	163
දමාරකං	71, 84
මාරබාහාසු තිස්සති	19
මෙමාසිනො	26
දසන්තානං	76
දසසු ලොකධාතුසු සන්ති	101
පතින්තා දෙවතා	80
දස්සාමි දනං පිතුනං පිතා	86
මහානං	7
දහතෙ මත්තදුභිං	89
දිනං පුඤ්ඤාන වර්ධනි	91
දිනපතිනො	91
දිනවිස්සයෙහි	98
දිනෙ අධිකතො අනුං	93
දිනෙ ගඤ්ඤාස්ස ව්‍යාවචා	69
දිනං පඨපඨි අභිකුරෙ	6
දිනං විපුලමානිරි	14, 21
දයකා	49
දයකා ව අතිසථලා	147
දරකො	157
දරුණො	35
දිඨි සුතා සුගජ්ජා අනුකම්පනා	181
යස්ස පුඤ්ඤ අනෙසුං	146
දින්නානිමියොතිත්තානවනති	147
දිත්තං	95, 95
දිවයං අනුගොසි කාරණං	90
දිවා ඛජ්ජාමි දුග්ගතො	162
දිබ්බො හක්කා පාතුගවෙය්‍යං	39, 99
දිසතං ගතො	14
දිසවා	119
දිසමනතරං	80
දිසරත්තං හිතායස්ස	65, 125
දිසරත්තාය	45
දිනො	26
දිපං	44
දිපං කසිරථ පණ්ඩිතො	182
දුක්කචං	94
දුක්කජ්ජ පත්තා	45
දුක්කස්සත්තං කාරිස්සරෙ	25, 129
දුක්කං සුපාමි සිතිකා	55
දුබ්බද්‍රයානි	25
දුග්ගතා	153
දුග්ගතං	
දුග්ගතා	
දුග්ගතා	

පිළිබිඹුකාව.		පිළිබිඹුකාව.	
දුග්ගත	77	න කොවි කිවි හතති	181
දුජ්ජිමිතං.	202	න නිබ්බත්තයොගමපි න	
දුඝ චාපො	12	අග්ගසෙගුං	141
දුඝ සබ්බසං මනා	161	න ගතිබ්බො	88
දුක්ඛානිතං ච සොසො	135	නගරස්ස බාහිරං.	156
දුබ්බණ්ණ රූපාසි	25	නග්ගනියස්ස	172
දුබ්බණ්ණ රූපාසං	193	නග්ගිනො	130
දුබ්බිකා	126	නග්ගා	25
දුරුතතං.	63	න ච කුජ්ඣිකබ්බං.	159
දුපෙච චා	165	න ච තාච භියති	107
දුස්සත්තායං.	65	න ච්ඡාදිමහසෙ	45
දුස්සිලො	180	න තස්ස පත්තං භිද්දෙය්‍ය	85
දුස්සිලො න යමචිසයමචි		න තස්ස පාපං මනසාපි	
පත්තො	80	පෙතයෙ	86
දුර සුඝං.	80	න තෙ පස්සිංසු නාගතං.	187
දුරබ්බසෙමි	87	න තෙසං කොච සරති	
දුරෙ	125	සත්තානං.	20
දෙදෙව ධනං.	199	න තං මඤ්ඤමි මානුසිං.	68
දෙය්‍යධිමෙම උපසිනො	187	න තං පෙතස්ස අත්ථාය	14
දෙව	115	නත්ති අචරිතො නාම	180
දෙවතාසි	173	නත්ති ච කුස්ස සාමිකො	135
දෙව්	180, 195	නත්ති දුකථං නාම	180
දෙවි	54, 135	නත්ති බලං.	180
දෙවෙන චා	87	නත්ති මානා පිතා භාතා	181
දෙණි නිමමජ්ජනං.	39	න දදමහසෙ	202
ධතරඝං.	14	න දෙස්සෙතති	130
ධනඤ්ච රතෙක	95	නදියො චා සිඝගාමියො	183
ධනපාලොති මිං විදුං.	76	න ධාතා හොම	45
ධනහාරකා	84	නත්තකො	132
ධනෙන චා	73	නත්තො	136
ධමනිසත්තං	51	නපි නොසෙති	101
ධමමං.	151	නපි සත්තො පුරිද්දෙද	88
ධමමානි	173	නප්පතිරූපං.	114
ධමම ධිතානං.	161	නප්පෙවිච්ඡ	96
ධමමෙන	92, 205	න ගඤ්ඤෙය්‍ය	84
ධාතෙසි	11	න භුඤ්ඤෙර නාපි	
න භිග්ගනත්තස්ස භවතති		කාතෙතති පුඤ්ඤං.	45
මිත්තං	157	න හොයා හොතති සස්සනා	86
න ච කිවි අදමහසෙ	123	නමෙති කමොති සයං කතාති	168
න කිර චිං අද දනං.	90	න මනුස්සෙසු ඊදිසං නගරං.	113

පිළිබඳතා.	පිළිබඳතා.
න මයාමිසිසමසදිසා මනුසා 82	නාභිජනාමි භූතනං වා 104
න මෙ දුග්ගං පියං අනු 77	නාම 190
න මෙ මිජ්ඣිමි දුතවෙ 89	නාරද 9
නමො කරුණාති සප්පකුසල 153	නාරි 136
වදනති තං මහාමුනිං 153	නාවාය 135
නමති දෙවො 88	නාවාය තිස්මානාය 123
න යකබ්බතා න සිරිංසපා වා 141	නාපකාය අදාපති 123
නායයාපුතතමං 107	නිකතිවකුචනාය ව 151
නාසිදං අකතපුකුසලනං 127	නිපතිනා 81
නරකං 161	නිබ්බුතිං 28
නරකයමි නිකතිපි 161	නිබ්බුතෙත්තං පලායති 181
නරනාරි පුරකබ්බතො 146	නියති පරිනාමජා 181
නරිනාරි සෙවිතං 07	නියාමසෙ 84
න මිජ්ඣිමි 181	නිරයං 153
න මිජ්ඣ 186	නිරයං පපතිසාහං 40
න මිසොසෙති වෙරිතං 180	නිරා කතා 151
න මිසොසෙය්සං 141	නිරසො 164
නවානි 34	නිරුපති 164
න සබ්බකුසලනිපි අනාරිංසු 142	නිවතතිනා 93
න සුජනො 165	නිවෙසති 147
න සුප්පසංයො 87	නිසජ්ජති 135
න සො භද්දානි පසාති 86	නිතිනතො සබ්බසොසෙති 157
නහාපිකා 126	නියති 43
න හි කමමං විනායාති 138	නියාතයිංසු 132
න හි නන්ධ කපි අති 22	නිලබ්බවණ්ණසදිසං 180
න හි රුණ්ණං ව 14	නිලමිඤ්ඤ පරායනා 60
නාකමග 125	නුත 91
නාගෙන 44	නුපතිකති 37
නාවිකතිනා අප්පසනාසා 159	නෙතං ජනනං 114
නොති 159	නෙසාමි තං පාටලිපුතත 195
නාගිභව්ණං 28	මකතිනං 195
නානා ගතභව්ණං 113	නො 126, 130, 133, 159
නානා ගතභව්ණං 118	නො ව වො අතං 65
නානාගොතනා 89	නො ව පද්ධතිතො 161
නානා දිජගණාසුතා 113	නො සුති 21
නානා පද්මසංස්කරනා 113	නොතිතපිණං විස 142
නානා පුප්ඵලා වනා 113	පකකමනා දිසොදිසං 125
නානා ඵලධරා 113	පකතිගණං 141
නානා සරගණා සුතා 113	පකෙති 99
නාභිජනාමි 77	පකරනති 91

	පිළිබඳතාව.		පිළිබඳතාව.
පණ්ඩිතා පණ්ඩිතා ව	135	පයානො	186
පණ්ඩිතා	179	පරාක්	127
පව්වයා	65, 163	පරමිසයං පණ්ඩිතා	192
පව්වනනවේදනා	163	පරණ දුතං අනුමොදමානො	90
පව්වයා	105	පරණ දුතණ	92
පව්වනනිකාන	108	පරිවාරයනති	44
පව්වසනනො	186	පරිවාරිනා	113
පව්වපනනනුභව ගිව්	187	පරිවාරිනා සාපි	157
පව්වනති බාලා වයනං		පරිගුණාමි	138
අපසසිනො	163	පරිසියාති ධුමායති මුදය	
පව්වමි ගනන යං තිං		හදයං මිම	26
වදෙසි	172	පරිනතපුබාවතං	187
පව්ව පාපපන තිංසති	86	පරිපතාමි ජමායං	186
පසුබාලො	88	පරිපුණ්ණාති	204
පසුබ පණ්ණාස	77	පරිපාසනා	44
පසුබපුනාති	26	පරිපාසනො	77, 180
පසුබාලානං	117	පරිපාසාපසි ව	27
පරිකතමනනං	172	පරිපාසිසං	191
පරිකතමිනාති ව තාති අසු	165	පරිපාසිමහසෙ	126
පරිකතමහසෙ	126	පරිපුණ්ණාති	186
පරිවජ්ජ	57	පරිවතනාමි	186
පරිකුණු මෙ	159	පරිවතනනති	73
පරි විනොදසිකා	143	පරිවතනති	83
පරිසුණ්ණාති	136	පරිවාරිනං	173
පරිහතා	148	පරිවිසයනති	80
පසපසියාමි	91	පරිවිසියාන	81
පසිතිතදණ්ණා	173	පරිසකතාමි	186
පසිතිතං	20	පරිහරණා සාපි	157
පණ්ණරසව වජ්ජිමා	135	පරිහරණති	126
පණ්ණියාති මං	115	පරෙ	95
පඨානති	135	පලිහිංසු පාදෙ	141
පදුසමිනසා	26	පලෙති	43
පධාපිකා	125	පලලකිකා	145
පපායො	77	පව්වජ්ජති	104
පසිඤ්ඤාන ගිකුණ	106	පව්වජ්ජි	105
පසිඤ්ඤා සනතා	120	පසකා	84
පසිඤ්ඤා	125	පසපිකා	172
පසිඤ්ඤා	79	පසුතං	24
පසුච්ඡිනා	125	පසුතං	60
පසමාදිනො	186	පසු නාගාමහසෙ	132

පිළිබිඹානි.	
පසය පාපානකමමාන.	
විපාකො හොති යාදිසො	66
පසය මං බ්‍යසනං ගතං	26
පසයානුභාෂං අපරිමිතං	
මම සිදං	82
පසුත ධනධඤ්ඤා යෙ	73
පසුත හොගෙසු	44
පසුතමාලා	135
පසුතවිතනා	107
පසුතෙ	19
පසුතෙ අත්තපානමති	21
පසුතං	125
පසුතං හොජ්‍යං භනෙත	132
පසුතං මෙ ජ්‍යරූපං	77
පාණි තෙ	88
පාණිමත්තඤ්ඤා වොලකං	53
පාතයන්ති	172
පාතුරහොසි	82
පාදකුසාරිකාති	172
පාදපං	179
පාදසි	98
පානහොජ්‍යං	20
පානියං	104
පානියං න ලහෙ පාතුං	26
පාපකමමයං	192
පාපකමමානි	66
පාපකො	84
පාපධම්මං	125
පාමොකෙකා	183
පාරිසල්පා	161
පාරූපාමි	107
පාවකං	32
පිඬුලා	68
පිඬුතො ගණ්හයසාසි	186
පිණ්ඩනති	98
පිතාමහානං	80
පිතුගොකං	32
පිතුනං	80
පියදසුනා	114
පියංවිදෙ	135

පිළිබිඹානි	
පිට්ඨ	43
පිතකඤ්ඤා සුගං අද	122
පිතීං පසාදං පටිලඬා	143
පුට්ඨිකුසුමං සුලං	157
පුට්ඨිකුසුමං කාමං යථා	
විසයං	159
පුට්ඨිකුසුමං	54
පුඤ්ඤපෙකකයං	98
පුඤ්ඤං මෙ අප්‍රානං කතං	37
පුණ්ඩරිකසමොගතා	113
පුත්තබ්බපෙතා	29
පුත්තමංසානි බාදමි සචෙ	
තං පකතං මියං	27
පුත්තපුත්තං	99
පුත්තපරො	138
පුත්තපරං	81
පුබ්බභිපෙතො ව	122
පුබ්බපෙතො ව ආරබ්භ	13
පුබ්බලොභිතමික්ඛිතා	27
පුබ්බභි	125
පුබ්බභි අකතකල්‍යාණං	125
පුබ්බභි කතානං කමමානං	
විපාකො මිථයෙ මිතං	189
පුබ්බභි ව කතකල්‍යාණං	126
පුබ්බභි දුක්ඛවමිත්තතො	187
පුබ්බභි ව දානා සුමිතො	97
පුරතො	43
පුරතොව යො ගව්ඡති	44
පුරිමාය ජ්‍යෙෂ්ඨං	158
පුරිසුත්තමො	101
පුරෙ	62, 76
සුගානි	190
සුජ්‍යො	81
සුති	12
සුතිගතිං	11
සුතිලොභිතකො පති	29
සුතිවාසසි	25
සුරෙණි	133
සුරං පානියං කරකං	180
සුචෙ	180

පිළිබිඹුකිරී.	පිළිබිඹුකිරී.
පෙතලොකම්පො ගනො	191
පෙතසුදිසාප	123
පෙතා	23, 195
පෙතානපුජ ව කතා උපුජ	24
පෙතා හි කිර ජානනා	77
පෙතෙ	48
පෙතෙ ව	7
පෙතෙ ව පටිපුජය	7
පෙතං මං අඛතුර ජනාති	88
පෙසුඤ්ඤාසාමාදෙන	15
පෙසුඤ්ඤා	12
පෙසුඤ්	12
පොකබරඤ්ඤ නිරෙ	114
පොකබරඤ්ඤ	58
පොභපාදෙති නාමෙන	129
ඵරිභා නිව්ඨති	40
ඵරුසයා	190
ඵරුසා	63, 68
ඵලං කිතිඨං	174
ඵලඤ්ච පාපකම්මයා	40
ඵලනති	133
ඛලං	24
ඛලඤ්ච භික්ඛුනම්මපාදිනං	24
ඛුජ්ජනං	77
ඛුඛං පසස්ථං	172
ඛුනනං	98
ඛුං	98
ඛු	106
ඛුමාසෙ	99
ඛු මිත්තං උග්ගතත්තයා	
භොනති	157
ඛුසු වත සපනසු	187
භිඤ්ඤා	136
භිජ්ජමං දෙය්‍යධම්මං	6
බුඛානං සාසනෙ රතො	183
බොද්ධං	181
බ්‍රහ්මං	142
බ්‍රහ්මිකතිකං	73
බ්‍රහ්මඤ්ඤ	78
බ්‍රහ්මදත්තයා නාම	118
බ්‍රහ්මදත්තයා හදුනො	
බ්‍රහ්මදත්තයා මාරිස	118
බ්‍රහ්මදත්තාති කඤ්ඤ	118
බ්‍රහ්මලොකුපතා	121
බ්‍රහ්මලොකුපපතාති	120
බ්‍රුමි	9
හත්තවිසාගකාරණා	132
හත්තාය ගච්ඡති	125
හත්තං	55
හදනො	25
හදං වො	77
හත්තා	125
හනො	52
හනො වජ්ඣාමාගතා	58
හයානකං	158
හරියා තෙ පුරෙ අනුං	68
හවෙ සග්ගහතො නරො	188
හාගබ්බහාගෙන	44
හාගසො	40
හාගසො මිත්තා	133
හාතා පෙතගතො අහං	130
හාවිතත්තා	74
හාවිති ඤ්ඤා	129
හාවිති ඤ්ඤං	206
හික්ඛවො	191
හික්ඛුනො චරමානසා	39
හික්ඛු අඤ්ඤා ව වාදස	132
හික්ඛුනං	53
තිත්තපතිත්තගතා	43
තිසනං	179
තිරුදයානා	68, 104
භුඤ්ඤං සත්තං න ව	
පන දකඛණාරහා	81
භුසාති	138
භුසං දුක්ඛං නිගව්ඤ්ඤො	190
භුමියං පටිසුම්භිතා	126
හෙරුවම්හා ඉධාගතා	88
හෙසජ්ජහාරි	65
හොගසම්මිතිනො	127
හොගා	54

පිළිබිඹුකානි.	පිළිබිඹුකානි.
හොඟෙ	200
හොඳනං උපපජ්ජට්ඨ	132
හොඳනව්ණදනපානියං	38
හොතභුං	80
මකඛිකාපරිකිණ්ණං ව	25
මච්චා පරිදෙවයනති	45
මච්ඡරිනී කදරියං	35
මජ්ඣේ ජන	43
මඤ්ඤානං තං පුරිඤ්ඤං	88
මනො ගොතො න හි	
සමුද්ධතෙ	31
මනෙතය්‍යා	78
මධුස්සවො	88
මනුස්සභූතා	54
මනුස්සා උනතතොනතා	188
මනුස්සෙනවො	87
මනතා	73
මනෙතමි	161
මනතං	73
මමාසි	173
මමුද්දසිඤාන	165
මමෙව	192
මයං	153
මයං දුක්ඛස්ස භාගිනී	200
මයං දුක්ඛස්ස භාගිනො	126
මයඤ්ච සුස්සාම නලොච	
බිත්තො	44
මය්‍යං අකාමාය	104
මහගස්සා	126
මහග්ගා	58
මහඛිනා	73
මහා කප්පුනො	182
මහා තාසා	130
මහානුභාවෙ	135
මහාභිතාපං	158
මහාභොගා	73
මහෙසිත්තමකාරසි	119
මහොදකා	197
මා	9
මා අභාණී	12
මාකාසි මුඛස්ස පාපං මා ඛො	
සුකරමුඛො අහු	9
මාඛො සුකරමුඛො අහු	9
මා ව කිඤ්චි ඉතො අදං	138
මාගධා	93
මාතා පිතා ව තෙ	131
මා පාපධමෙමා නිරයං	
පතායං	158
මා පෙසුණං මා ව මුසා	
අභාණී යතෙකං භූවං	
භොගිසි කාමකාමී	12
මාමෙකතො	159
මාමං භූතපිතාද්දස	66
මාමං යාවනකාද්දසුං	77
මාරිස	193
මාලාධාරී අලඛිකතො	122
මාලාවිසාකං	153
මාලී	151
මාලං	93
මා සිතං වා උණං වා	127
මා සු තාව ඉතො අභා	66
මිගමඤ්ඤොචනා	44
මිගො භානෙතාව ධාවසි	204
මිච්ඡාදිසි	180
මිතානි සුඛ දුක්ඛානි	
දෙණෙහි පිටතෙහි ව	182
මිතං	40
මිත්තදුක්ඛො	84
මිත්ත වණ්ණෙන	192
මිලනං	138
මුඛනෙත සුකරස්සෙව	8
මුඛස්සා	9, 12
මුග්ගරහත්ථාණීනො	43
මුත්තො	164
මුද්දති	35
මුනි	118
මුසාවාදස්ස ව	27, 114
මුලාස්ස මග්ගමපි න පාවදසි	172
මුලභෙසත්ථා	13
මෙ	12

	පිළිබිඹානි.
මෙය වණනි රිනිනි.	180
මෙයෙ ව නිනනානානි	
පුරයනෙතා	97
මෙතන විනන.	120
මෙ හිනාය	81
මෙවෙති ම. දුග්ගතිගා	
හදනෙත	62
මොදුමි	58
මොදිතු.	136
මොරගනෙති	127
මොරියාන.	179
ම.	66
ම. උසුයයි	66
මංසානි බාදිනි.	138
යකබමිතිපිපතන.	173
යකබයා වවො	173
යකබසිමා ගවජනතු	
දකබිණොයො	172
යනෙතා	84, 101
යනෙතාගමයමි	82
යනෙතාගමයමි පරමිතිපනෙතා	87
යනො	114
යනො කාලනනො අහං	77
යනො නිදන.	173
යනනනපානං පුරිසො ලනෙප	86
යපඤ්ඤ.	72
යපාගනො	48
යපා තං	31
යපා තඤ්ඤව දුමමති	31
යපාපජන.	161
යපාපි මුග්ගම උදකුමො	
හිනො අපපිසානියො	50
යපාපුරෙ	114
යපාමති	173
යපාලම.	132
යපා වන්. ලහාමහසෙ	132
යමිපුරිසානං සනතිනෙ	179
යමිලොකිකා	25
යමයා සාසිනො	46
යමෙත.	105

	පිළිබිඹානි.
යසකා	100, 135
යසසිනො	127
යසසිනියො	153
යසා එතාදිසා හොනති	74
යසා යාවනනෙ දිසා	97
යසා	86
යසා මෙ ඉප්පිතුතාය	119
යායා උපසාසි	143
යාවඤ්ඤ පරිදෙවනා	14
යාවනනායනති	89
යාවිතා	106
යානො	113
යානං	84, 133
යාමසහං සුභිනො මනුසාදෙව	82
යාවනෙතන් සමාගතා	78
යාවතුමාවලමිගෙර	104
යා සබ්බද ලොහිතපුබ්බහකකා	34
යුවා	146
යෙ	20
යෙ නෙවි	54
යෙ නෙවි මනසො පියා	54
යෙ ව බො දුපපුජාය	
වතනනො අරහනො මහෙ	153
යෙ තන් පුසමාගතා	118
යෙ තෙ එවං පජනනති	46
යෙ තෙ විදිනි අධිගමම	
හොගෙ	45
යෙන	164
යෙන තුව.	81
යෙ බාලා යෙ ව පණිතා	182
යෙ මං නියොජෙය්‍යං	52
යෙ සනෙත	202
යෙසං හෙතු	21
යොග්‍යානි	93
යොජනානි දස වෙ ව	
අඛතුරොයං තද අනු	101
යොජනානං සතං පඤ්ච	181
යොනිං ලබාන මානුසිං	202
යො පුබ්බිකාකලායො	86
යො විනාසො සො සංගමො	77

පිළිවිකානි.	
යො සො දුනමිදු හනෙත	
පසනෙතා සකපාණිති	90
යො සො පුරතො ගව්ඡති	44
යො සංයමො සො විනාසො	77
යං	52, 60, 72, 92, 114
යං කිඤ්චානං වනබ්බතා	
පසසිසාමි	160
යං කිඤ්චාඋමමනං කානිං	13
යං ගෙගෙ විජ්ජතෙ ධනං	65
යං තුමස්ස සුඛාවහං	93
යං දද්දතී න නං ගොති	199
යං න පසාමි යාවතෙ	94
යං නො රුජකුලා චූතා	187
යං හදනෙත හදනාසෙද්ද	192
යං යං හි මනසො පියං	58
යං හද්දමි	192
රජනියෙති	146
රඬවනෙතා	73
රතිනාදිවිබ්බනං	135
රතිං	189
රතතාහතං	142
රථකාරි	126
රථමාරුහි	183
රජෙන මාගමුං	133
රජෙසගො	117
රගො	78
රාජ	81
රුජ පිඛගලකො නාම	
සුරඬානං අධිපති අහු	179
රුචිරං	39
රුණං	14
පියමයා	113
පියාමයං	71
රුපෙ	99, 189
රොපිතං	101
ලකෙතා එසො මහාරුජ	
සතහංග වසා කොටියො	182
ලව්ඡසි	136
ලජ්ජනො	89
ලඬා	12

පිළිවිකානි.	
ලඬා හනෙතති ව මුළු	190
ලඬියාං	181
ලපනෙ	80
ලපසි	31
ලභාමසෙ	21
ලභියාමි අත්ථං	173
ලහුං පමුඤ්ච	173
ලාභිනිං	31
ලාලපාමි	186
ලුඤ්ඤ	147
ලොකෙ	55
ලොකො නත්ති ඉතො පරං	181
ලොමසානි	35
ලොමහංසනරුපවා	151
ලොමහංසනං	179
ලොහමයං	71
ලොහිතපාණි	147
ලොහිතං මෙ පරිවතතති	104
ලොහිතසෙද්දව පහාරි	27
වයගු	113, 135
වජෙජ්ජසි	145
වණ්ඤ්ජා තාදිසි නත්ති	22
වණ්ඤානං	60
වණ්ඤබ්බතා	89
වණ්ණධාතුං	11
වණ්ණනාපථං	179
වණ්ණබලපපනො	87
වණ්ණවා බලවා සුඛි	132
වණ්ණන	53
වණ්ණොපි නෙ කතකසා	
සනතිතො	135
වතං	142
වත්ථකොටියො	106
වත්ථානව්ණදනානි	58
වත්ථ දෙවතා	13
වත්ථගව්ණදසිනින	88
වද්දකුඤ්ඤ	202
වදෙසි	108
වතනතං	65
වන්දුමි තං අයය පසනනවිතතා	52

පිළිවෙත.	පිළිවෙත.	පිළිවෙත.	පිළිවෙත.
වමාමි පාපිකා දිසි.	183	විරුහිතයෙකා	157
වසඤ්ච බ්‍යාපානානං	60	විරුමසි	135
වසවතනිකං	67	විලිමෙත නිකං	88
වසසතසහසානි	182	විසලලා	164
වසාසතා	107	විහඤ්ඤානි	109
වසාසතං දස	55	විජිතබ්‍යා	127
විමායාසිං අසඤ්ඤානං	8	විසතිරතනිමිතතා	173
විමෙතතා මං නිමං පමෙවසි	86	වෙණි වා	126
විසමාමි	186	වෙදසිනි	190
විරුහිතං	180	වෙදසං	40, 183
විරුහිතඤ්ඤානපුරිකා	58, 133	වෙදෙති	172
විරුමෙත ව	186	වෙසාලියං අසඤ්ඤානෙර	
විරුතා විස මසිඤ්චං	32	උපාසකො	174
විරුමති ගතිතාය	122	වෙහාසයංතිසිති අනතමිසෙක	11
විසුඤ්ඤානං	172	මො	20, 77
විසුඤ්ඤානං	113	මො ලිච්චි නෙසබ්බෙමො	166
විසානං	186	සකමංසලොතිතං	138
විවිද්ධං අබ්බාසනං	144, 145	සකලානුසංසනිං	147
විවෙය්‍ය	102, 172	සකොභානං	71
විජගෙය්‍ය පාණං	159	සකතව්වං	98
විජානානඤ්ච ලොතිතං	60	සකතව්වං අනුමොදෙර	21
විජානං	186	සකතසසව්‍යතං ගතො	
විජාතිනිකං	26	අසග්ගො	90
විජිතනිමි	57	සකතෙර කුසකණ්ටකො	133
විජාය	73	සකං	173
විකරිනි	130	සකිලො	164
විකුරිනි	130	සග්ගං නෙ පරිපුරෙතති	126
විධා	98	සග්ගඤ්ච කමතිසානං කමමං	
විධුමො	164	කනිකාන හඤ්ඤං	7
විපාකො උපපජ්ජං	98	සග්ගමුපෙති සානං	67
විපාකො තනි දුකං	77, 180	සබ්බමිනානි	77
විපාකො විපුලඵලපලබ්ධි	106	සබ්බාරකවමො	132
විපාකං පසං යාදිසං	55	සබ්බං නිමිතකසි	132
විපාකයනි	473	සබ්බලි සුප්පතිසිතං	14
විපුලා	58	සබ්බො වාතුද්දිසෙ අද	61, 133
විපුලවිපකතවිකෙතා	173	සවාගං	114
විපුලසනෙකත වෙතතා	89	සවෙතං පාපකං කමමං	78
විහතතා	133	සවෙතෙද නිසං අසං	49
විහතතං	40	සවිවිකාලො	161
විරජං	135	සවිවිකාමො	165
		සවිවිපසවිඤ්ඤාන ව මෙසං	
		ගොඤ්ඤා	161

	පිටිබිකානි.
සජ්ජා	113
සඤ්ඤාතත්තං	73
සඤ්ඤාචර්මසහසාරානි	204
සඤ්ඤාසහසාරානි	202
සඤ්ඤාචර්මසහසාරානි	98
සත්තනානං විවර්මනානරෙ	181
සත්තරත්තං	143
සත්තං	107
සත්තුසාරදං	158
සත්තුං භත්තඤ්ඤා	122
සත්තෙතව චසාරානි ඉධං	
ගතාය මෙ	108
සත්ථංගතෙත්වානම්හතනානානි	
පුනපුනං	153
සද්ද	93
සද්ද පුඤ්ඤං පටිඤ්ඤි	173
සද්දල	114
සද්ද	99, 189
සධිරධමෙමා	96
සධසස	89
සධාසිතුං	81
සත්තපටිභො සත්තංසද්ද ඛණ්ඩ	82
සත්තසිභො	186
සත්තං	73
සත්තානි	93
සත්තනපු	65, 138
සත්තං	164
සත්තං ගි මං සපපුරිසං	
ගජේයපුං	96
සත්තං	32
සද්දනි	104
සත්ථිපිටිකාපකෙසු ච	19
සත්තඤ්ඤාසාරං	165
සත්තනිසිත්තං	173
සපත්ති	26
සපථං	27, 114
සපථං මුසාමාදං අභාසිසං	27
සබ්බිකාමිදං	118
සබ්බිකා කල්යාණි	135
සබ්බද්ද	40, 135
සබ්බි පපඤ්ඤාබිඤ්ඤා	165

	පිටිබිකානි.
සබ්බිච්චිකාහං අනිසද්දකෙය්‍යං	160
සබ්බිච්චිකානි	95
සබ්බිසො	204
සබ්බිසොචඤ්ඤා	88
සබ්බා මහාසත්ත දිසා	8
සබ්බික විත්තං පටිපාදකෙය්‍ය	
තුචං	79
සබ්බිච්චිකා ආලකනා ච	
ඤ්ඤානා	107
සබ්බිච්චිකෙසුං	119
සබ්බිකාතුකං	197
සබ්බිං අභවෙති ජනාමි යථා	
චං වණ්ණිකා අනු	65
සබ්බිං නිබ්බාපකෙය්‍ය දරං	32
සත්තාගෙසු	127
සමජ්ජා	165
සමඤ්ඤා	129
සමඤ්ඤා අභං පාපො	12
සමතුල්ලානි භුත්තානි	180
සමනනාරාහුද්දිසෙ	38, 132
සමනනමොත්තං	135
සමනනා බාදිතුං	148
සමනනා චතුරො දිසා	113
සමනනා යොජනසත්තං	40
සමපටිභො	190
සමයො	65
සමයස	135
සමලච්ඡිකානාරා	65
සමා	197
සමාගතත්වා	21
සමාසිත්තං	189
සමිති	65
සමිධා	153
සමුලං	67
සමුලංපි තං අබ්බුකෙය්‍ය	85
සමේ සිත්තං	135
සමෙත වත්තෙය්‍ය	96
සමෙත විසමෙත ච	200
සමපත්තායධ්මරත්තාය	114
සමපත්තවරකො	117
සමපරිච්ඡිනන ගතෙත්වා	157

	පිටිවිකානි.		පිටිවිකානි.
සමුද්ධි:	205	සිව්සානිකා:	60
සමමකුණිතො:	167	සිපාටිකා:	138
සමමග්ගතො:	125	සියංකුසකතා: සුගතා:	
සමමාධාරං පච්චෙද්ධිතො:	102	සිලායං පඤ්ඤානබ්බලො:	168
සමමුලොකා මොහපාරුතො:	182	සිලෙසුමං:	101
සයමෙද්ධිකාමමට්ඨිපාක		සිලෙසුමං:	60
මහතතො:	195	සිලො:	179
සයමාදියාසි:	172	සිතා:	68
සයං මුඛෙකුපනිසජ්ජ පුට්ඨි:	173	සිනිභූතො:	164
සරිථෙර නිවෙහාගො:	48	සිලවතොනා: ව යාවතා:	95
සර්ලං:	32	සිලසමානතො:	202
සසාමිනි:	65	සිලෙසුපොසපෙ රතා:	183
සසං සසොති ලපසි:	71	සිවට්ඨිකාය:	141
සසං ජපපති:	71	සිසෙ නිසාමි මඤ්ඤා:	192
සසංසයං:	142	සිසං නතානා:	65
සහජා:	61, 98	සු:	118, 125
සහව්‍යාකාමානං:	127	සුනිවජ්ඣුතනි:	89
සහව්‍යානං:	136	සුඛවෙදනියං:	109
සහව්‍යානං ගච්ඡති වාසවංසා:	143	සුඛස්ස දුක්ඛස්ස ව වෙදනියං:	161
සහායානං:	65	සුඛිතා ගොනතු ඤාතයො:	21
සාතසුඛං:	186	සුභුද්ධං:	173
සාතුනනවසනා:	126	සුඛෙ සිතා:	109
සාදුකාමා:	126	සුඛෙසිතො:	127
සාධු:	136, 166	සුඛං විරාධාය:	44
සාධුකෙන:	84	සුඛං සුපඨි අභිකුරෙ:	
සාධුතා:	108	ඉති ජනාති මං ජනො:	94
සානුචායි නිවාසිකො:	129	සුගතස්ස ඤාණං:	141
සාමඤ්ඤාඵලානි අජ්ඣාදං:	174	සුචාරු:	114
සාමඤ්ඤා:	78	සුචිතකා:	113
සාමිකෙන සමනාසි:	66	සුචිතකරුපං:	39
සාමිකො ඉධි සුචිතා:	188	සුචිවසනා:	38
සාමි:	9	සුචි:	20
සායං පඤ්ඤා පුනාපරෙ:	28	සුචිතො පිතරං යථා:	32
සාලිකානපසහායෙරන:	208	සුචිතඤ්ඤා වෙයා වෙයාච්ඡායා:	
සාලි:	138	සනාතිකො:	90
සාලොතිතො:	168	සුචිතකුලෙ:	181
සාසප ධුපනං වා:	141	සුචිතා:	108
සාතා:	58	සුචිතා අරතතං වෙයා:	48
සාතං භුඤ්ජාමි:	107	සුචිතා ඛමිමං ලහස්සපසායංදං:	161
සිහාලා පට්ඨිතතායනාති:	141	සුචිතා වා:	162
		සුද්ධබ්බලං:	108
		සුඛා:	38

	පිටිබිකානි.		පිටිබිකානි.
සුඛානි	36	සොවණ්ණමය.	71
සුනිමිතා	58	සොවණ්ණවාචකසංක්ඛිතා	113
සුනිතිතං	181	සොවණ්ණසොපානඵලකා	113
සුනෙතතං	189, 206	සොවනිනිකා	179
සුපඨිනි	58, 197	සො සුචිකාය කීලමිතො	80
සුපාපබ්බමිනො	44	සො හිනිං මානුසං දෙහං	90
සුපුප්ඵතං	197	සො හිනිං මානුසං දෙහං	
සුපාපිමුත්තකො ව	164	තාවනිංසුප්පගො අනු	99
සුභගෙ	115	සංයමිසා	77
සුභානි	34	සංයමිසා කුතො ඵලං	180
සුභාසිතං	120	සංයමිසා	77
සුභං	114	සංයමි	147
සුරසසමා අහං	11	සංවිහරිනි	173
සුරසානං සන්ධිකො ඉතො	180	සංවිහාරා කුණ්ඩ	172
සුරසං පුනරුගමං	179	සංසාරං ඛෙප්පිනිනා	182
සුරථි සම්පවායනා	179	සංහරිතො	200
සුරමමං	113	හඤ්ඤමි	186
සුරියවණ්ණොව සොහසි	197	හඤ්ඤන හඤ්ඤො තෙ දිත්තං	
සුරියසමුග්ගමනම්පනි	151	න මයං උපකපාති	38
සුවහිතො	94	හදයනිසිතං	32
සුවිභවො	44	හදයං වනනුච්ච දක්ඛිණං	71
සුවිභවං	164	හද්ද	37
සුවණ්ණවුණ්ණනි	135	හරනි	141
සුවිඤ්චිකො	133	හරයාමි	37
සුවිකට්ඨං	129	හරිතො	114
සුවිකල්පං	129	හරිතං කිණං	31
සුවිකත්තං	129	හසනානි	38
සුද්	93	හසිතො	136
සෙතො	43	හං	87
සෙතොදකා	58	හංසකොසුචාහිරුද්ද	113
සෙය්‍යානිසංස්කාරානිමයංඅපථි		හංසාපි මෙ දසනනිසා	
සෙය්‍යං නාසාහං සමොනිථි	157	මනොරමං	135
සො 81, 94, 108, 143, 151, 190, 202	65	හිනිං හව්නි සං තනුං	47
සොකප්පරොග්ගං	32	හිමවනතො	104
සොකො	14	හිරිඤ්ඤන කායාකකයං	22
සොහනිසා	113	හිංසනි	188
සොව	180	හිනප්පානි	163
සො ඤාතිධම්මං ව		හුතං	181
අයං නිදසනිතො	24	හුමෙ	119
සොහතො	37	හෙතුවචො	81
සොහසි	146	හොඵ	78
සොරථො	179	හොනානි	20

පරමසම්මසංඝාතො භෙදවිඤ්ඤානං වණ්ණනාස

සංවණ්ණසංඝයං අනුග්‍රහමනිතා

ස ම තතා .

සංස්කෘතාමානං අනුකෘතමනිකා.

පිළිවිකානි.
අග්නිදෙව 70, 82
අඛිකුර 70, 82, 83; 84, 85, 86, 87,
88, 91, 92. 93, 94, 95, 98, 97.
98 99, 100, 101, 102.
අඛිකුමඩ 17
අඛිකුර 91
අච්ඡායනකු 79, 81, 82, 151.
අච්ඡාය 70, 82.
අච්ඡායනදෙව 82, 83
අච්ඡාය 185
අච්ඡායනපුබ්බක 70
අච්ඡායපිඤ්ඤාක 13
අච්ඡායවිඤ්ඤා 79
අච්ඡායව 59, 61, 99.
අච්ඡාය 79
අච්ඡායනක 182
අච්ඡාය 78
අච්ඡායපත 196
අච්ඡාය 111
අච්ඡායනුයත 197
අච්ඡායකර 154, 156, 167, 172,
174, 201.
අච්ඡායවිච්ඡාය 51
අච්ඡායමහාසෙව් 83, 89, 90, 91.
අච්ඡායකු 82
අච්ඡාය 70, 128.
අච්ඡාය 100
අච්ඡායවිච්ඡාය 50, 51, 58.
අච්ඡාය 99, 100, 101.
අච්ඡාය 41, 42.
අච්ඡාය 184
අච්ඡාය 184
අච්ඡාය 102, 104.
අච්ඡාය 175, 178.
අච්ඡායකු 57

පිළිවිකානි
අච්ඡායකු 82
අච්ඡායමහාසෙව් 102
අච්ඡායපත 82
අච්ඡාය 102
අච්ඡාය 61
අච්ඡායනක 151
අච්ඡාය 82
අච්ඡාය 164
අච්ඡාය 116, 117, 118, 120.
අච්ඡාය 120
අච්ඡායනක 103, 104.
අච්ඡායනුයත (දහ) 109, 110, 111
113, 114, 115, 134.
අච්ඡාය 72
අච්ඡායපත 47
අච්ඡායවිච්ඡාය 165
අච්ඡායනක 116
අච්ඡාය 93, 122, 126.
අච්ඡාය 59, 61, 164, 165, 172.
අච්ඡාය 164
අච්ඡාය 84
අච්ඡායකු 2, 8, 9.
අච්ඡාය (බුඩ) (පෙර) 9, 109, 183.
අච්ඡාය 15
අච්ඡාය 47
අච්ඡාය 128, 188.
අච්ඡායනක 109
අච්ඡායනක 128
අච්ඡායපත 139
අච්ඡාය 143
අච්ඡාය 14
අච්ඡාය 151
අච්ඡායවිච්ඡාය 149
අච්ඡාය 128

පිළිබිඹුකාව.

කෙසෙව 71
 කොළිත 61
 කොළිය 121, 122, 123, 127.
 කොසමි 102
 කොසල 188
 කාසගොග 82
 බතනිය 127
 බලලාපිය 86
 ගසනා 86, 104, 121, 122, 203.
 ගයාසිය 17
 ගණකමි 100
 ගිජකකුට 8, 11, 150.
 ගිරිබෙජ 146, 149, 152, 188, 189
 ගුරුබාදන 190, 192.
 ගොතම 16, 149.
 ගොසිසෙසි 154
 සතපණ්ණිත 70, 71, 72, 73,
 74, 82.
 වන්දෙව 70, 82.
 වාතුමමකාරාජක 87, 193.
 වුන්දක 121
 වුලලසෙසි 79
 වුලනි (වුහමදක) 11
 ජපිල 17, 164.
 ජමුදිප 67, 75, 82, 111.
 ජයසෙන 15
 ජෙතවන 30, 35, 40, 41, 48, 62,
 67, 69, 70, 75, 79, 102, 116, 136,
 142, 143, 154, 186, 188, 190,
 192, 193, 194, 200, 201.
 නාවතිය 90, 94, 97, 99, 100,
 101, 127, 140, 186.
 නිසා 62, 64.
 තුනනවය 83
 දකුණුපට 97
 දමිල 97
 දසනතරක 75, 76.
 දිසරාජ 50, 51, 58.
 දෙවගඛා 82, 83.
 දෙවදන 70

පිළිබිඹුකාව.

දෙවනමි 90, 95
 දොරක 71, 88, 92, 93.
 දොරවනි 70, 71, 82, 84, 91, 93.
 බතරක 18
 බතරකගසරජ 23
 බතපාල 75, 76.
 බමමදිනනා 17
 බමමපාල 47
 බමමපාල (ආවරිය) 206
 බමමරජ
 බමමසොක 175
 බාතුමිවණ 151
 නගරගුහනික 3, 4.
 නන්දක 174
 නන්දනවන 127, 134, 135, 136.
 නන්දරජ 55, 57, 58, 131.
 නන්දසෙන 67, 68, 69.
 නන්ද 67, 68, 69.
 නන්දිය 184
 නාරද 2, 8, 9, 11, 146, 150.
 නිග්ගොධරාජක 88
 නෙසාද 126
 පජ්ජන 70, 82.
 පක්ඛපුත්තබාදක 24
 පක්ඛවගනිය 17
 පක්ඛලරක 116, 117.
 පණ්ණකමිල 100, 101.
 පදුම 57
 පදුමවනි 57
 පසෙනදිකොසල 15, 200.
 පාලිපුත්ත 194, 195.
 පානියසාලා 77
 පාරිවජ්ජනක 100
 පිඛල 174, 175, 179.
 පිඛලක
 පිට්ඨපිතලික 15
 පිට්ඨප 202, 203.
 පුකකුක 126
 පුරින්ද 87, 88, 176
 පුරිවුලපෙත 9

පිළිබිඹුකෘති.

පෙසකාරපෙත 33
 පෙසුණික 10, 11.
 පොඬපාද 129
 පුංඤ 15
 බලදෙව 70, 82.
 බාණ්ඩ 17, 30, 38, 41, 53, 56,
 59, 79, 111, 112, 121, 122, 123,
 128, 134, 180, 202, 203.
 බිඳිසාර 17, 19, 60, 121, 149.
 බ්‍රහ්මදත්ත 116, 117
 බ්‍රාහ්මණ 205
 හඳුකාපිලානි 57
 භූමිමදෙව 83, 154.
 භූත 62, 64
 හෙරුව 83, 87, 88.
 මෙඛරව 17, 50.
 මහලසිලාපව 56
 මට්ටකුණ්ඩලී 59, 70.
 මනපුත්ත 70
 මල 151
 මලලිකාදෙවි 201
 මරුකන්තාර 83, 88, 93.
 මරුභූමි 83, 91.
 මහාකළුමායන 102, 103.
 මහාකප 182
 මහාකප්පික 174
 මහාකසාප 57, 152.
 මහාකංස 82
 මහාධනසෙව්වි 2
 මහාමොග්ගලාන 4, 5, 59, 60,
 61, 62, 115, 136, 137, 184, 191,
 192, 193, 204.
 මහාසාගර 82
 මහාසෙව්වි 13
 මහාමනිසා 73
 මහාසුදස්සන 73
 මාගධ 93
 මාර 205
 මිහඵලුක 146, 148

පිළිබිඹුකෘති.

බ්‍රහ්මවි 201
 මොරිය 175
 ලිඛිති 158, 166, 167, 168, 169,
 170, 172.
 ලොහකුමාරි 201, 202.
 ලුද්දක 121
 වජ්ජරව 173
 වරුණදෙව 70, 82.
 වසනවටරුකඩ 83
 වසවකති 65
 වාසගගාම 121, 122.
 වාසව 200
 වාසුදෙව 70, 71, 82.
 විඤ්ඤාට්ඨි 137, 175.
 විදේහ 198
 විමානපෙති 37, 40, 110
 විරුපකඩ 13
 විරුලුක 13
 විලුම්මානවොර 4
 විසාධා 17
 වෙජ්සත්ත 124
 වෙතරණි 151
 වෙමානිකපෙත 146
 වෙච්චන 2, 5, 8, 9, 50, 51, 59,
 121, 127, 146, 148, 149, 184,
 186, 199, 202.
 වෙසාලි 154, 156, 160, 164, 167,
 172, 174.
 වෙසාවණ 14, 88, 90, 178
 සකක 17, 47, 50, 83, 87, 88, 90,
 94, 95, 140, 143, 176.
 සකසමුනි 178
 සකසපුයාම 87
 සකසානගර 102
 සකාරකුට 131
 සකිච්ච 41, 46.
 සත්තපුත්තමාදක 28
 සානුවාසි 127, 128, 129, 130, 188.
 සාරිපුත්ත 51, 53, 58, 59, 60, 61.
 සාරවන 151

පිළිවිකානි.	පිළිවිකානි.
සංවෘත 13, 24, 27, 28, 29, 30,	සුරථ 174
33, 35, 36, 40, 62, 70, 75, 79,	සුරියදෙව 70, 82.
82, 100, 102, 105, 106, 109, 115,	සුලසා 4, 5.
115, 116, 133, 137, 174, 186,	සුවණ්ණභූමි 37
187, 193, 194, 195, 196, 198,	සුවණ්ණගංස 123
199, 200, 201.	සුකර 90
සංවෘත 175	සුකරමුඛපෙත 8
සිතක 91, 95.	සෙවසිපුතතපෙත 200
සිත්ම 15	සෙරිණි 143
සුජාත 30, 31, 32, 33.	සෙරිසාත 174
සුභිසා 47, 68, 137.	සොනක 95
සුතතපෙත 105, 133.	සොරථ 175
සුතෙතත 128, 203.	හත්තිපුර 143, 145.
	හිමවන්දු 110

පරමසර්වභූතානුමාන පෙතමුද්. - මණ්ණසාස

සත්තප්පානාමානං අනුක්කමනිකා

ස ම තතා.